

ته فیسری قورئانی پیروژ

لیکانه وهی

مأموستامه لا عثمان عبد العزیز

بهرگ سییم

چاپ دووهم

۲۰۱۰

بیروت - لبنان

ما فیه چاپانه وهی پارێزراوه بۆبینه ماکلهی به رهزێن
مأموستامه لا عثمان عبد العزیز

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا الثقافی)

بۆدابه‌زاندنی جوهره‌ها کتیب: سه‌ردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتيب (کوردی , عربي , فارسي)

تەفسىرى قورئانى پىرۇز

لىكدا نەۋەى

مامۇستا مەلا عثمان عبدالعزىز

چاپى دوۋە

بەرگى سىيەم

ناۋەندى رۇشنىر

تەفسىرى قورئانى پىرۆز

جۈمى ۷

ئەم جزمە پىك ھاتووہ لە بەشیک لە سورەتى (المائدة) كە لە ئايەتى (۸۲) وە دەست پى ئەكات تا دواىى سورەتەكە، وە بەشیک لە سورەتى (الأنعام) لە سەرەتاوہ تا ئەكاتە ئايەتى (۱۱۰).

باسى بەشى دووہم دوا ئەخەين بۆ سەرەتای سورەتى (الأنعام)، كە لە دوايیدا ھەموو سورەتەكە ئەخەينە پىش چا، لێرەدا ھەر لە بەشى يەكەم ئەدوین لەم جزمى (۷) وە.

لەسەرەتای ئەم سورەتەوہ گوتمان: ئەم قورئانە ھات بۆ ئەمەى ئوممەتيك فەراھەم بىنى، دەولەت و ميريى يەك دروست بكات، گەل و كۆمەليك دابريژى، چەند دەروون و ژيريى يەك پەرورەدە بكات و پىيان بگەيەنيت، پەيوەستى ئەو گەل و كۆمەلە تازە بكاتەوہ لەناو خوياندا، ھۆى پەيوەندى دەولەتەكەى بە دەولەتەكانى ترەوہ ديارىى بكات، پەيوەندى ئوممەتەكەى بە ئوممەتەكانى ترەوہ روون بكاتەوہ، ئىنجا ئەوانە ھەموو كۆ بكاتەوہ و شەتەكيان بدات بە تەنيا سەرچاوە و تەنيا دەسلەتيكەوہ، كە ئايىنى راستەقينى خوايە، موسلمانانى راستەقينەش ھەر بەو جۆرە ئايىنيان ناسيوە و ھەرگرتووہ. جا لەبەر ئەوہ ئەم چوار سورەتە دريژە كە ھاتن بە دواى يەكدا چەند مەبەست و مەسلەى جۆر بەجۆر و جياوازيان تيا ھەيە كە ھەموو بەشدارین و ھاوبەشن لەو مەبەست و ئامانجەدا كە قورئان ھات بۆ پىك ھينانى و بە ھەموو ئەوانە ئەو مەبەستە پىكديت، ھەرۆھا دەستمان ئەكەوى داپشتنى بۆچوونى بىرو باوہر و روون كردنەوہ و پاك و خاوين كردنى لە ھەموو شتيكى پىرو پووجى بت پەرستى و لادان و گۆراندنى (اھل كتاب) نامەداران، لەپال ئەوہدا گەل و كۆمەلى موسلمان تى ئەگەيەنى كە خۆى چيى و كارو پيشەى چيى و بۆچى ھاتووہ، ئەو ريگەى ئەيداتە بەر چۆنە، دەست نيشانى بۆ ئەكات بۆ ئەو دپك و دال و كۆسپ و گرى و ھەخلىسكانەى كە لەو ريگەدا ھەيە، بىگومان ئەم قورئانە تەمى دادەرو رى نيشاندەرى ئەم ئوممەتەيە، كەواتە پىويستە لەسەر ئەم ئوممەتە كە ھەموو كارو كردەوہ و ھەلوستى بە پىنى دەست نيشانى ئەم قورئانە بىت، جا لێرەدا لە پاش ئەوہى ئەندازى بە دريژى باسى جوولەكە و گاورى كرد، ئەوا باسى ھەلوستى جوولەكە و بت پەرست و گاوريش ئەكات تا بە پىنى ئەوہ و لەبەر رووناكى ئەوہدا موسلمانان بچوئینەوہ،

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ
مُودَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ

ئەفەرموی: ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ سویند بەخوا دەستت ئەکەوی بە تین
تیرینی هەموو ئادەمی، واتە بێ نایین و بێ بڕوایان لەبارەی خەشم و دوژمنایەتی یەو
دەربارەی ئەوانەی کە بڕوایان هێناوە و موسلمانن ﴿الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ جوولەکە و
ئەوانەی کە هاوبەشیان بڕیار داوە بۆ خوا. پێش خستنی جوولەکە و نیشان ئەدات کە
ئەوان لە بت پەرستەکان بە تین ترن لە قین و خەشم و دوژمنایەتیدا. ئەگەر ئاوڕێک بدەینهو
بەلای میژوودا لە کاتی هاتنی ئیسلامەوه تا ئیستا، دُنیا ئەبین و هیچ گومانمان نابێ لەوەدا
کە دوژمنایەتی و قینی ئەوان سەخت تر و قول تر و درێژ تره.

جوولەکە بەرهنگاری ئیسلام وەستا بە دوژمنایەتی، هەر لە یەکەم جاری بەرپا بوونی
دەولەتی ئیسلامدا، هەر لە یەکەم رۆژەوه کە بوو بە ئوممەت، قورئان چەند هەوالیدا و دەست
نیشانی کرد بە دوژمنایەتی و پیلانی ئەوان کە ئیتەر بەسە و هیچی تری ناوی، کەواتە
هەرچی ئەلێن و ئەیخەینە بەرچاو بۆ ناشکرا کردن و روون کردنەوهی ئەو هەوال و دەست
نیشانانە. شتیکی ناشکرایە کە جوولەکە بە درێژی ژبانی بەهۆی کردەوهی خراپی
خۆیان خوا دووچاری کردون بە چەندەها سزاو نازار و کوشتن و برین و دەربەدەری و بیژراو
و قیزەون بوون بەلای گەل و میلەتەکانی جیهانەوه، بەلام کە ئیسلام هات، بەدل و سنگیکی
فراوانەوه چوو بە دەمیانەوه، پیغمبەر (ﷺ) پەیمانی ژبان بە خوشی و ناشتی لەگەڵ بەستن
سەراسەر ئەو پەیمانە خێرو خوشی تیا بوو بۆیان، بەلام بە پێی سروشتی ناپاکی خۆیان
ناپاکی یان کرد و بە دەست درێژی و پاشگەز بوونەوه لە پەیمانەکیان، بیجگە لەوهی کە
لەناو خۆیاندا ئەیان کرد بۆ زیان گەیاندن و پیلان گێڕی، هەلنەسان بە هاندانی هەموو بت
پەرستەکانی نیوهدورگە، هەموو تیرو تایفەکانیان کوکردەوه بە دژی ئیسلام و موسلمانان،
ئینجا کاتی کە ئیسلام زāl بوو جوولەکە نەوەستا و لە باریکی ترەوه دەستیکرد بە پیلان و
خراپەکاری و هەلبەستنی شتی پڕو پوچ بەناوی ئایینی خوا و حەدیسەوه، هەموو ئەو
درو و دەلەسە پڕو پووچانەیان خستە ناو گەلی موسلمان، ئەوانیش بە دلیکی پاکەوه وەریان
گرتن و نووسینیانەوه، بەهۆی ئەوهوه تیکەلی کتیبە ئیسلامییەکان بوون و بلاو بوونەوه لە

جیهاندا به تایبەتی کتیبەکانی تەفسیر، ئەگەر قورئان نەبۆایە که خوا پاراستی و بە جوړیکۍ
 کردووە دەست نادا بۆ گوڤین و دەستکاری، سەر تیک ئەچوو لەم ئوممەتە و گومرا ئەبوون،
 خوا پاداشتی زانایان بداتەووە که ئەو درۆ دەلەسە و شتە پرۆپوچانەشیان دیاری کرد و
 کتیبی تایبەتی یان بۆ دانان و دیاری یان کردن، یەکم بەهۆی قورئان و دووم بەو
 کردەوێ پیرۆزەیی ئەوان ئایینەکه مان بە پاک و خاوینی و پارێزراوی مایەو، ئەو جوولەکانە
 بەوانەووە نەوستان و ناوەستن لە پیلان گێڕی و ئاژاوە نەووە لەناو موسڵماناندا، هاندانی
 دوژمنان لیان لە هەموو لایەکهو، بە رادەیک هەر دوژمنایەتی و ئاژاوە و بەرێرەکانی یەک
 که هەیه لەگەڵ ئیسلام و موسڵماناندا هەمووی ئەگەریتەووە بۆ لای جوولەکه و بە پیلانی
 ئەوان روو ئەکاتە ئیسلام و موسڵمانان، هەر جوولەکه بوون بەهۆی هەلنان و بەکارهێنانی
 سەلیبی و بت پەرستەکان لە ئیسلام و موسڵمانان و جەنگ کردن لەگەڵیاندا، لەناو ولاتی
 ئیسلامدا ئەو هەموو بەکرێ گێراوانەیان بۆ پەرورەدە کردن، بە پیلانی ئەوان بوون بە کار
 بەدەست، بەریان دانە ئیسلام و موسڵمانان، ئەوێ دوژمنی ئیسلام پیتی خوش بی ئەو
 بەکرێ گێراوی بەناو موسڵمانانە بەجیان هینا زۆر بە زیادەو، لەهەر لایەکهو هەر
 بزوتنەوێکی ئیسلامی سەر هەلدا بەجاری پەلاماری ئەدەن بۆ کپ کردنەوێ، ئەو
 کەسە که نەزان و نەفامی هەلنا و پرۆپاگەندە و دەلەسەیی بلاو کردەو لە چەرخی
 خەلیفەیی سی یەمدا تا لە ئەنجامدا ئەو تاوانە گەورە کرا و ئەو خەلیفە پاکە شەهید کراو
 دەرگای تاریکی و ئاژاوە و جەنگ کرایەووە لەناو موسڵماناندا ئەو کەسە جوولەکه بوو، ئەو
 کەسە که دووبەرەکی و ئاژاوە و رەگەزایەتی و نەتەوایەتی هەلگیرساند لە دەولەتی
 خەلافەتی تورکیادا تا سەری لەووە دەرچوو خەلافەتی ئیسلامی لابات، جاپی نەهیشتنی
 دراو ئینجا بەند بە بەندی ئیسلام سڕایەو لە تورکیادا. ئەو کەسە که ئەوێ کرد جوولەکه
 بوو. ئینجا بە دواي ئەویدا بریاریان داووە که لە هەر لایەک بزوتنەوێ ئیسلامی و بیرو
 باوەری گەرانەوێ حوکمی ئیسلام و خەلافەتی ئیسلامی سەر هەلدا ئەبێ پەلاماری بدری و
 هەموو جوړە جەنگیک لەگەڵ بکری. ئەو کەسە که ماددیتی و بی برۆایی پەرە پێدا،
 دەولەتی بەناووە دروستکرد جوولەکه بوو. ئەو کەسە که پەرەیدا بە ئارەزووی بەرەلایی و
 تیکەلی و داوای ژێانی ئاژەلی کرد جوولەکه بوو، ئەوێ بوو بەهۆی بلاو بوونەوێ زۆربە
 بیرو باوەرە بیرو باوەرە ناپەرەواکان که دژی مرقایەتین هەر جوولەکه بوو. ئەوێ بوو بەهۆی
 بلاو بوونەوێ زۆربە بیرو باوەرە ناپەرەواکان که دژی مرقایەتین هەر جوولەکه بوو. بەلی

بهراستی نهو جهنگ و ئاژاوهی که جووله که بهرپای کرد و فهراهه می هینا بهدرژی ئیسلام،
 ماوهی دریزترو پان و قول تر بوو لهوهی که بت په‌رست و هاوبه‌ش بریار دهره‌کان هه‌لیان
 گراند، هه‌رچهند زۆر به‌تین بی‌ت - له‌کۆن و له‌تازه‌دا - جهنگ له‌گه‌ل بت په‌رسته‌کانی
 عه‌ره‌بدا دریزه‌ی نه‌کی‌شا زیاتر له‌(۲۰) سال، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل مه‌جوس و فارس‌دا له‌چه‌رخ‌ی
 یه‌که‌م و کۆندا، له‌م چه‌رخ‌ی تازه‌دا هه‌رچهند زۆر به‌تین تر و دریزتره‌، به‌لام هیشتا ناگاته
 سه‌ختی و به‌تینی جهنگی سه‌هیونی جیهانی که مارکسیستی ته‌نها پهل و لقیکی یه‌تی. به
 کورتی هیچ جهنگی‌کی تر له‌جیهاندا نه‌بووه دهرباره‌ی ئیسلام به‌وینه‌ی جهنگی جووله‌که
 مه‌گه‌ر جهنگی سه‌لیبی که له‌به‌شی دووه‌می نایه‌ته‌که‌وه نه‌دازه‌یه لی‌ی نه‌دوین، که‌واته به
 چاکی بۆمان روون نه‌بیته‌وه که پیش خستنی جووله‌که له‌نایه‌ته‌که‌دا زۆر راست و به‌جییه.
 جووله‌که به‌و جوۆره رق و کینه و سه‌سادت نه‌کۆلی له‌دلیاندا، دهرباره‌ی ئیسلام و
 پیغه‌مبه‌ری ئیسلام و شوین که‌وتوو‌ه‌کانی، له‌به‌ر نه‌وه خوا پیغه‌مبه‌رو بروادارانی ئاگادار
 کرد به‌و سروشته پیسه‌ی جووله‌که، هیچ هیزیک زال نه‌بووه به‌سه‌ر نه‌و سروشته به‌ده‌دا
 بیجگه له‌هیزی ئیسلام و موسلمانان له‌روژیکدا که موسلمانان به‌ریک و راستی موسلمان
 بوون، هیچ هیزیکیش جیهان رزگار ناکات له‌و سروشته به‌دو یاخی یه، بیجگه له‌ئیسلام که
 موسلمانان به‌راستی بگه‌رینه‌وه بۆلای، ﴿وَلْتَجِدْنَ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا
 نَصْرُكَ﴾ ده‌ستت نه‌که‌وی نزیکترینی هه‌موو بی‌ئایین و بی‌برواکان له‌باره‌ی نه‌رمی و
 خوش‌یستنه‌وه دهرباره‌ی نه‌وانه‌ی که بروایان هیناوه نه‌وانه‌ن که گو‌تیان به‌راستی ئی‌مه
 کۆمه‌ک و یارمه‌تی ده‌رانین بۆ ئایینی خوا، ئایا ئه‌م سی‌تاقمه له‌و نایه‌ته‌دا، به‌شیوه‌ی گشتی
 مه‌به‌ستن؟ له‌هه‌موو چه‌رخیکدا به‌و جوۆره‌ن که له‌و کاته‌دا بوون؟ یان تایبه‌ته‌و، له‌کات و
 چه‌رخ‌ی تایبه‌تدا به‌و جوۆره‌ن؟ بیگومان شتیکی ئاشکرایه که ئه‌م سی‌تاقمه له‌چه‌رخ‌ی
 پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) و له‌ماوه‌ی ژیاندا به‌و جوۆره‌ بوون که قورئان باسی کردن، نه‌وه بوو
 جووله‌که و بت په‌رسته‌کان نه‌و هه‌موو دوژمنایه‌تی و کرداره به‌د و بوگه‌نه‌یان کرد، به‌لام
 نه‌سرانی یه‌کان به‌پنچه‌وانه‌ی نه‌وان بوون، نه‌وه‌بوو به‌و جوۆره شیرینه هاتن به‌ده‌م موسلمانان
 کۆچ که‌ره‌کانه‌وه و له‌پاشان موسلمانیش بوون

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرُهْبَانًا﴾ ئەو خوشەوێستی و نزیکی یەكەیان بەهۆی ئەوەیە كە لەناویاندا هەیه چەند زاناو چەن عابیدیكى گۆشەنشین ﴿وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ بەهۆی ئەوەیە كە خۆیان بە زل دانانین لە ئاستی حق و راستی یەك كە بۆیان دەرگەوت یان لوت بەرز نین لە ئاستی مەردووم، زانین و بە دواى زانین دا گەڕان و ئەو خۆ بە زل نەزانی یە هۆیهكى ئاشكران بۆ دل نەرمى و دوستایەتى و بى كینهیى و نەبوونی حەسادەت، وەكو نەسرانی یەكانی نەجران بە دەم هەندى بەر بەرەكانى یان كرد و لە پاشان چوونەو و بى دەنگ بوون، كاتى كە پیڤەمبەر (ﷺ) نامەى نارد بۆ هەموو پادشاكانى ولاتان و بانگى كردن بۆ موسلمان بوون - هرقل و مقوقس - بە شیرینی وەلامیان دایەو، تەنانت ئەگەر گەلەكەى - هرقل - رییان بدایە موسلمان ئەبوو، بەلام لە پاش چەرخ و ژيانى پیڤەمبەر (ﷺ) میژووى جوولەكە بە تايبەتى و لە پاش ئەوان بت پەرست، میژووى ئەو دووانە شایەتە لەسەر ئەو كە هەر بەردەوام بوون لەسەر ئەو حال و بارەى كە ئایەتەكە بۆى باس كردین، جا بە پى ئی ئەو میژووە بەدەیان، بە گوێرەى ئایەتەكە كە بە شیوەى گشتى بۆ هەموو كات مەبەست بن، وەك: زۆر بەى زانایانیش ئەفەرمون. یان دوزمنایەتى جوولەكە و موشريك بوو و هەروایش ئەبن، خوشەوێستی و نەرمى نەسرانی لە كاتى پیڤەمبەردا بوو، میژووى بەدى نەسرانی یەكان لەپاشدا شایەت و بەلگەیه لەسەر ئەو كە ئەوان بە شیوەى تايبەتى مەبەست بن، ئەو بارو حالەیان بوو هەر لە كاتى ژيانى پیڤەمبەر (ﷺ) و سەرەتای ئیسلامدا، وەك (ئیین و عەباس و ئیین و جوبەیر و عطا و سدى) یش ئەفەرمون، كە مەبەست بەمانە لە ئایەتەكەدا (نجاشى) و هاوڵەكانى یەتى، لە (مجاهد) وە ئەگێرنەو مەبەست ئەو نەسرانی یانەن كە لە خزمەتى - جعفرى كوپى ئەبى تالیب - دا هاتن بۆ خزمەتى پیڤەمبەر (ﷺ) كە ئەوانیش (٨٠) كەس بوون (٧٢) یان (حبشى) و (٨) یان شامى بوون. بیجگە لەو میژووە بەدەیان ئەم دوو ئایەتى داها توو بەلگەیهكى روونە لەسەر ئەو كە مەبەست بەمانە تاقمىكى تايبەتییە لەوانەى كە خۆیان بە شوین كەوتووى حەزرتى عیسا ئەزانی، چونكە ئاشكرایە ئەم دوو ئایەتە دەست نادەن بۆ ئەوێ حال و بارى هەموو نەسرانی یەكان وا بووینت،

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٢﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَأَنْبَهُهُمُ اللَّهُ يَمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾

نه فرموی: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ﴾ کاتی نه بیستن و گوینان نه بی لهو قورئانهی که هینراوته خوارهوه بولای پیغه مبهرو فروستاده کهی ﴿تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾ نه بیینی چاره کانیان پر نه بی له فرمیسک هتا فرمیسکیان لی هه لئه قولی و هونه نه کاته خوارهوه، له بر نهو حق و راستی یه که ناسیویانه و بویان دهرکه وتوو لهو قورئانهی که بیستیان حال و باریان بهو جوریه له دهرونیاندا، گفت و گزو وته شیان نه مهیه: ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا﴾ نه لین: نهی پهروه دگار، نهوا بهرومان هینا بهوهی که هینرایه خوارهوه و بهو که سهی که هینرایه خوار بو سهری ﴿فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ که واته بمان نووسه له گهل نهوانهی که شایه تن له روژی دوا پیدا. واته: بمانخهره ریزی نوممه ته کهی محمد ﷺ که له روژی دوا پیدا نه بی به شایه له سهر نوممه ته کانی تر، وه که له (نبین و عهباس) هوه ریوایهت کراوه - خوا لییان رازی بیت - یان بمان نووسه و بمانخهره ریزی نهوانهی که شایه تی نه دهن له سهر راستی نایینی نیسلام، نهو شایه تی یه نه دهن به زمان و به کردهوه بو چه سپاندن و به دی هینانی له ژبانی مردومدا، بیزاری دهرنه برن له خو یان له مهی هیچ شتی که رییان لی بگری لهو بهروا هینانه، له مهی نهو حقه بیستن و بهروا نه هینن، له مهی نومید و هیوایان نه بی که خوا به هو ی نهو بهروا هینانه وه و هریان نه گری، به رزیان نه کاته وه بو راده و پلهی پیاو چاکانی خوا، وه کو نه فرموی: ﴿وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَكَذَّبُوا﴾ نایا چ شتی که بووه و هیه بو نیمه؟ چ ریگری که هیه له نیمه که بهروا نه هینن به

خوا به تـاك و تهـنـيـايـي؟! بـرـوا بـهـوـي كـه هـاتـوـه بـۆـمان لهـسـهـر زـمـانـي ئـهـو فـروـسـتـادـهـيـه؟ له
 كـاتـيـكـدا ئـهـوـي هـاتـوـه بـۆـمان هـق و رـاسـته؟ واته هـيـچ شـتـيـك نـهـبـوـه و نـيـيه و هـيـچ بـهـرـگـري
 كـهـرـيـك نـيـيه له بـرـوا هـيـنـانـمان ﴿وَنَظْمُ أَنْ يَدْخُلْنَا رِثَاءَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ﴾ له كـاتـيـكـدا كـه ئـومـيـدـمـان
 هـهـيـه بـهـهـوـي ئـهـو بـرـوا هـيـنـانـهـمان پـهـرـوهـرـدـگـارـمان بـمـانـخـاته رـيـزي پـياـو چـاـكان و وـهـرـمان
 بـگـرـيـت لهـگـهـل ئـهـوان، يـان ئـومـيـدـمـان هـهـيـه كـه پـهـرـوهـرـدـگـارـمان بـمـانـخـاته بـهـهـشـت لهـگـهـل
 چـاـكـهـكـانـدا، واته: ئـومـمـهـتـي ئـهـم فـروـسـتـادـهـيـه، ﴿فَأَنْبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا﴾ ئـيـنـجا بـيـگـومـان خـوا
 پـادـاشـتـيان ئـهـدـاتـهـوه بـهـهـوـي ئـهـوـي كـه گـوتـيان و لهـ دـلـيـكي پـاك و بـرـواـدارـانهـوه هـهـلـقـولا،
 پـادـاشـتـيان ئـهـدـاتـهـوه بـهـهـشـتـانـيـك كـه رـوبـارهـكان دـيـن و دـهـچـن له ژـيـرـيـانـدا، ﴿جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ كـه ئـهـچـنه ئـهـو بـهـهـشـتـانه و ئـهـمـيـنـهـوه تـيـاـيـانـدا بـه هـمـيـشـهـيـي و بـي
 دـوايـي هـاتـن و بـرـانهـوه، خـواي پـهـرـوهـرـدـگـاري مـيـهـرهـبان زـانـي كـه ئـهـوانه رـاسـت ئـهـكـهـن و دـل و
 زـمـانـيان يـهـكـه، زـانـي كـه بـه رـاسـتي هـاتـوـنـهـته ئـهـم ئـايـيـنه تـازـه و هـاتـوـنـهـته رـيـزي بـهـنـده
 چـاـكـهـكـانـي، ئـومـيـد و چـاوـهـپـوانـي ئـهـكـهـن كـه خـوا وـهـرـيـان بـگـري و بـيـانـخـاته رـيـزي ئـهـوان، لهـبـهـر
 ئـهـوه ئـهـو پـادـاشـته گـهـورهـي بـۆ بـرـيـارـدان و كـردـي بـه بـهـشـيان ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ ئـهـوهـيـه
 پـادـاشـتي ئـهـوانه كـه چـاك و چـاـكـهـكارن، يـان مـهـبـهـسـت ئـهـوهـيـه كـه ئـهـوهـيـه پـادـاشـتي هـمـوـو
 چـاـكان و چـاـكـهـكـهـران بـه شـيـوهـي گـشـتي، كـه ئـهـمانه لـيـرهـدا يـهـكـهـم و سـهـرـدهـسـتهـن، لهـسـهـر هـهـر
 بار ئـهـم سـيـفـهـته بـهـزـتـرـيـني پـلهـي بـرـوا و مـوـسـلـمـانـيـتي يـه ئـهـوا خـوا شـايـهـتي ئـهـدا كـه ئـهـوانه
 خـاوـهـني ئـهـم سـيـفـهـتهـن، كـهـواتـه دـهـرـكـهـوت كـه ئـهـمانه تـاقـم و دـهـسـتهـيـهـكي تـايـبـهـتـين و خـاوـهـني
 سـيـفـهـت و نـيـشـانهـي دـيارـين وـهـكو لـهـم سـي ئـايـهـتهـدا بـاس كـران بـهـپـوـوني، كـهـواتـه بـا هـيـچ هـهـلـه
 نـهـكـات و وـابـزـانـي كـه هـمـوـو نـهـسـرـانـي يـهـكان مـهـبـهـسـته و ئـهـم هـهـلـوـيـسته چـاـكـه دـابـنـي بـۆ هـمـوـو
 نـهـسـرـانـي و گـاوـرهـكان تـا بـهـهـوـي ئـهـوهـوه هـهـلـوـيـستـيـكي نـاـرهـوا پـهـيـدا بـيـي بـۆ مـوـسـلـمـانـان
 بـهـرـامـبـهـر هـمـوـويـان، ئـهـوه بـيـي بـهـهـوـي دـۆـسـتـايـهـتي و خـۆـشـهـوـيـسـتي ئـهـمان و جـوي كـردـنـهـوهـيـان
 له دـوژـمـنهـكـانـي تـرـمان.

به لگه یه کی تری ناشکرا له سهر ئه وهی که مه بهست لیږده دهسته و تاقمیکی تایبه تی به نه که هه موو نه سرانییه کان ئه مه یه که: به رامبه ر ئه وان و ئه و موژده ی که دان به وان ئه فهرمو ی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ ئه وان ه ی که بر وایان نه هی ناوه به تاک و ته نیای ی ئیمه و ئایه ته کانی ئیمه - واته قورئان - به در و دانه نی و بر وایان به راستی نییه، ئه وان ه هاوه لانی ناگریکی زور سهخت و به تینن، نیشته جی ئه بن تییدا و لی ی جوی نابنه وه، گوتمان: ئه مه به لگه یه کی ناشکرایه، چونکه ئه م فهرموده یه ئه وه ئه گه یه نی که ئه و نه سرانی یانه ی که بر وایان به تاک و ته نیای ی خوا نییه و بر وایان به و قورئانه نییه که هاتووه بو پیغه مبه ر (ﷺ) ئه وان ه به شدار نین له هیچ کام له و سیفته و نیشانه ی که باس کران بو ئه وان ه ی که ئه م چوار ئایه ته پیشووه هاته خواره وه ده رباره یان، به کورتی به هیچ کل و جی ناگو نجی که مه بهست هه موو نه سرانی یه کان بی ت له بهر ئه م چه ند هو یه:

۱- له بهر ئه وه ی ناگو نجی له گه ل ئه و سیفته و نیشانه و به لگه یانه ی که گوتمان له ته فسیری ئه م چوار ئایه ته ی پیشه وه.

۲- له بهر ئه و چه ند ریوایه ته ی که - قورئوی و به یه قی و قه تاده - هی ناویانه له ته فسیره کانیاندا، هه موو ئه و ریوایه تانه در ی ئه وه ن که گشتی مه بهست بی ت و تایبه تی یان نه که ن.

۳- له بهر ئه و هه موو ئایه تانه ی که هاتوون له م سو رده ته و چه ند سو رده تیکی تر دا له باره ی هه لویستی به دی نامه داره کان چ جووله که و چ گا ور ده رباره ی ئیسلام و مو سلما نان.

۴- له بهر میژووی به دی خو یان که پر ه له دوژمنایه تی و ده ست در یژ یی و کوشتن و بر ین و قه لاچ و کردنی مو سلما نه کان له هر لایه و له هر شو ی نی که ده ستی دابی بو ئه و نه سرانی یانه هر له رووداوی - یه رموک - وه تا - نه ده لوس - و جهنگی در یژ ی سه لی بی و هه لمه ته کانیان بو سه ر و لات ه کانی ئیسلام، یه که م جار ئه فهریقا و له پاشان له هه موو جیهانی ئیسلامیدا، ئینجا ده ست تی که ل کردنیان له گه ل سه هیونی یه تی

جیهانی تا دواترین شیوهی ئیسلامیان نه هیشت به روخاندنی خهلافهتی عوسمانی و پشت گیرییان بۆ بت په رستهکان له هیند و له هه موو لایهکی تر به دژی ئیسلام و موسلمانان. ئینجا له پاش نهو هه موو تاوان و کردهوه به دانه هه میشه وان له که مینا بۆ هه ر بزوتنه وه یه کی ئیسلامی که له هه ر لایه که سه ر هه لدا، ده ست به جی به هه موو جوړ له هه موو لایه که وه په لاماری نه دن و هه موو به کری گیراوه کانی خو یان له ولاتدا نه خه نه کار بۆ له ناو بردن و نه هیشتنی نهو موسلمانانه و کپ کردنه وهی نهو بزوتنه وانه... دوباره نه لیمه وه: که واته: با هیچ موسلمانانی نه خه له تی و هه موو دوژمنه کانی خو ی و ئیسلامه که ی بناسی... نه م سوره ته دهستی پیکرد به چه ند نایه تی که له باره ی حه لال و حه رام و عیبادت و پارێزگاری نهو شتانه ی که خوا کردوونی به نیشانه ی خوا په رستی، هه ندی لهو حه لالانه: خواردنی خوړاکی نه هلی کیتاب و ماره کردنی نافره تیان بوو، ئینجا هاته سه ر باسی نهو نامه دارانه به درێژی وه که تی به ری کرد، ئینجا له پاش نهو وه نه گه ریته وه بۆ نه وهی که له یه که مجاره وه دهستی پیکرد، هه ندیکی تر له وه نه هیئت و فره مان پێنه دات، ئینجا به دوا ی نهو هدا باسی نامه داره کان نه هیئت وهو لی کو لینه وهو ده مه قالی یه کی تریان له گه ل نه کات، که واته هه موو نایه ته کانی نه م سوره ته به ده وری نهو دوو مه به سته دا نه خولیته وه، هه موویان بوون، به راقه و درێژه دان بۆ سه ره تای یه که م نایه تی که فره موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾ وه که له سه ره تای سوره ته که ی شه وه ده ست نیشانمان بۆ کرد، ئینجا هه موو نه وانه ش نه گه ریته وه بۆ یه که مه به ست، مه سه له که شه ریعت و دانانی یاسا و به رنامه ی ژیان تای به ته به خوا وه و هه ر مافی نهو وه، واته: نه بی ته نها خوا شت حه رام یان حه لال بکات، ته نها خوا شت قه دهغه یان ره وادات، ته نها خوا جله وگیری و فره مان بکات و ده رکا، هه ر که سی که لافی نهو مافه لی بدات بۆ هه ر که سی که له راستیدا - به ده م بیلی یان نه یلی - لافی مافی خواجه تی لی نه دا بۆ نهو که سه و ده ست درێژی نه کات بۆ سه ر مافی خوا و خواجه تی خوا، هه ر که سی که هه ر سه رچا وه یه که ره وادا بیجگه له شه ریعتی خوا بۆ حه لال و حه رام و قه دهغه و ره وادان، نهو که سه لائهدات و پشت

ئەكاته ئوھى كە ھىنراوھتە خواریوھ بۆ سەر پیغەمبەر (ﷺ) بەوھیش لە بېروا ھىنان
دەرئەچى و پەيوەندى بە ئىسلاموھ نامىنى.

لێرەوھ تا ئايەتى (۱۰۸) كراوھ بەناو و سيفەتى بېروا ھىنانەكەيانەوھ كە ئوھش زۆر بە
كارو سەرنج راكێشە بۆ گوى رايەلى كردن و فرمانبەرى، ھەركام لەوانە بىر خستەوھ و دل
بەستەوھى تيايە بە بېرواكەى كە پىويستە پارىزگارى كردنى و دووركەوتەوھ لە سەرپىچى
و ملەجەرە و ھەر شتى كە دژو پىچەوانەى بېرواكەيانە. لە يەكەم بانگ كردندا جلەوگىرى
يان ئەكات لەوھى كە قەدەغە بكن لەسەر خوڤيان ئو شتە پاك و خاوينانەى كە خوا حەلالى
كردوون بۆيان، بىجگە لەوھى كە ھەموو ئايەتەكانى ھەموو سورەتەكان پەيوەست و جۆشن
پىكەوھ و ھەركام لەو ئايەتانە وەك بەش و ئەندامىك لە ئەندامەكانى لەشى مەردوم و بە
ھەمويانەوھ لەشى تىرو تەواو، ھەرەھا بە ھەموو ئايەتەكانى ھەر سورەتىك سورەتەكە
تەواو ئەبى و ئەبى بە سورەتىكى سەربەستى جياواز، بىجگە لەو پەيوەندى و پەيوەستى و
خۆش بوونە ھەر ئايەتىك پەيوەندى و پەيوەستى تايبەتى ھەيە بە ئايەتى پيش و پاشى
يەوھ ھىندى لەو پەيوەندى و پەيوەستى يانە روون و ناشكران و ھىندىكيان دوورن و بە بىر
كردنەوھ دەرئەكەون، بۆ نمونە ئەم دوو ئايەتى بەشى يەكەمە پەيوەستى يەكى دوورى ھەيە
بە مەبەستى سەرەكى ئايەتەكانى پيشى يەوھ كە ھاتن دەربارەى ئو نەسرانى يانەى كە
لێرەدا وەسف و سەناى كردن بەوھى كە نزيكترن لە خۆش ويستنى بېروادارانەوھ، ھۆكەشى
ئەوھبوو كە زاناو عابىدى خەلوت نشينيان تيايە كە وازيان لە ژيان و خۆشى جىھان
ھىناوھ و ھەر خەرىكى خواپەرستين، كەواتە لەوھو گومان ئەبرى كە رەھبانىتى و خەلوت
نشيني شتىكى چاكە و پىويستە مۇسلمانانيش ھەولى بۆ بدەن، لەگەل ئەوھدا ئو
رەھبانىتى يە شتىكى كاتى بووھ لەو شەرىعەتەدا و مەسىحيەكانيش خوڤيان پىويستيان
كرد لەسەر خوڤيان نەك ئەوھ خوا پىويستى كردبى، لەم شەرىعەتەدا ئەوھ ھەنگىراوھ لە
بارەيەوھ ئەم بېرارە دەرچوو: ﴿لا رهبانية الإسلام﴾ رەھبانى يەتى نىيە لەم شەرىعەتى
ئىسلامەدا، جا بەم دوو ئايەتە ئو گومانە نامىنى،

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَبِيبَتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا

ئەو ھەتا ئەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَبِيبَتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ئەھى كەسانى كە
 بېرواتان ھىناوھ قەدەغە مەكەن لە خۆتان ئەو شتە پاك و خۆشانەھى كە خوا ھەلالى كردوون
 بۆتان. لەبارەھى ھۆى ھاتنە خوارەوھى ئەم ئايەتە و ئايەتى دواى ئەم، چەند رىوايەتێك
 ھاتووە، ھىندىكيان درېژەو لە مەبەستدا رىوايەتە كورتەكان ئەگىرئەو، لەبەر ئەو ھەر
 كورتەكە باس ئەكەين كە (ئيبين و جەريين) ھىناويەتى كە پيغەمبەر (ﷺ) رۆژيەك دانەنيشى و
 ئامۆژگارى ئەكات لەو رۆژدا ھەر ئەيان ترسيئى و بەس، لە پاشدا چەند كەسيك لە
 ھاوئەكەنى ئەفەرمون: ئەگەر كاريك ئەكەين، كردەوھىكە دانەھينين بۆ خۆمان، ناھەقى
 ئەكەين و تيا ئەچين، نەسرانى يەكان شتيان لەسەر خويان قەدەغە كرد. كەواتە با ئيمەيش
 قەدەغەھى بكەين ئينجا ھىندىكيان قەدەغەيان كرد خواردنى گوشت و شتى قەلەو چەور،
 ھىندىكيان پيويستيان كرد كە ھەميشە لە رۆژدا بە رۆژوو بن و قەدەغەيان كرد خواردن لە
 رۆژدا، ھىندىكيان ژنى قەدەغە كرد لە خۆى. ئەو ھەوالە گەيشت بە پيغەمبەر (ﷺ) ئەويش
 فەرموى: چيپە ھىندى كەس ژن و خوراك و خەو لەسەر خۆى قەدەغە دەكات؟! بزائن كە من
 ئەخەوم و ناخەوم بە رۆژوو ئەبم و بە رۆژوويش نابم ھىندى جار، ژنيش ئەھينم و ھەركەس
 لە رەوشتى من لا بدا لە من نيبە، ئينجا ئەم ئايەتە ھاتە خوارەو، لە سەھىحى - بوخارى و
 موسليم و ئەبو داود - يشدا ھەديس ھەيە بە ويئەھى ئەم رىوايەتى (ئيبين و جەريين) ە،
 ھەرچەند شتيكى ئاشكرايە كە راي زانايان لەسەر ئەوھى كە ھۆى ھاتنە خوارەو، ئايەتەكان
 تايبەتى ناكەن و ھەركام گشتى بێت لەسەر گشتيتى خۆى ئەمىنئەو، ھەميشە ئايەتەكان
 بە پيى گشتى دەق و وتەكەيان ئەگيرين، مەگەر بەلگەھىكى بەھيژ ببى لەسەر تايبەتى
 كردنى، ھەرچەند كارەكە بەو جۆرەھى بەلام زانيئى ھۆى ھاتنە خوارەو باشتەر مەبەستى
 ئايەتەكە روون ئەكاتەو، جا لەبەر ئەو چاك وايە ھەر رىوايەتێكى سەھىح و بەھيژ دەست
 كەوت باس بكري و بە پيى ئەو ەو لەبەر رووناكى ئەودا تەفسيرى ئايەتەكە بكريئەو، لە
 ھەمان كاتدا گشتيتى دەقەكە بەھيژئەو، ھەر بارێكى تريش كە دەقەكە دەستبدات بۆى

فهراموئش نه كړئ، كه واته نه لئین: به پټی نهو ریوایه تانه بهو جوړه تفسیرمان كړدووه،
بیجگه له وه چهند بارځی تریش هه لئه كړی:

۱- نه وهی كه خوا حه لآی كړدووه ئیوه به حه رامی دامه نئین و بروتان وانهبی كه حه رامه
به وینه ی بت په رسته كان كه هیندی له حوشره كانیان حه رام نه كړد و باوه پریان به
حه رامی یه كه یان بوو، به بی نه وهی نهو حه رام كړدنه له لای خواوه هاتبی.

۲- نه وهی كه حه لآی كړدووه ناوی نه بهن به حه رام و پییان مه لئین حه رام.

۳- نه وهی كه خوا حه لآی كړدووه به فتوای ناهق حه رامی مه كهن، وهك زاناكانی
ئیسرائیلی شتی وایان نه كړد.

۴- نه وهی كه خوا حه لآی كړدووه ئیوه قه دهغه ی مه كهن به سویند و نه زړ كړدن وهك باوه
شتی وا نه كړی.

۵- نه وهی كه خوا حه لآی كړدووه ئیوه حه رامی مه كهن به هو ی تیكه ل كړدن ی به شتی
حه رامه وه. به جوړی جو ی نه كړیته وه له یه كتر، نهو كاته هه موو حه رام نه بی، نه م نایه ته
بو هه ركام له م جوړانه هه لئه كړی وهك نه گونجی به شینوه ی گشتیش بگیری، به هه رحال
و له سه ر هه ر بار نه م هه موو جوړانه نا پاست و نا پړكن، پیویسته موسلمان دوور
كه ویته وه لییان به تایبه تی یه كه م كه له گونا هه زوړ گوره كانه و مه ردوم له بپروا و
ئیسلا م دهر نه چی پټی، چونكه حه رام و حه لآل كړدن هه ر فره مان ی خوایه و تایبه تی یه
به خواوه.

ئینجا نه فره موی: ﴿وَلَا تَمَسُّوْا﴾ تیمه په پن و ده ست در یژی می مه كهن. نه م فره موده یه سی
بار هه لئه كړی:

یه كه م: جله وگیری پیشووه و به هیزی نه كات به مه ی ناوی نه بات به ده ست در یژی.

دووه م: مه به ست جله وگیری یه له زیاده رهوی كړدن لهو شته حه لآانه، واته: وهك نهو

شتانه ی حه لآل كړدووه له سنووری پیویستدا بوه ستن و زیاده رهوی مه كهن پییان.

سی یه م: زیاده رهوی مه كهن لهو حه لآانه و تیپه ر مه كهن بو حه رام و قه دهغه كانی خوا.

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَلًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ

مؤمنوت ﴿٨٨﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ چونکه خوا تیپەر کهران و دهست دریزی کهرانی خوش ناوی،
 واته: خه شمی هیه لییان، لهوانه ی سنووری شرع نه شکینن، ئینجا فرمان نه دا به خواردن
 و به کارهینانی نهو شتانه ی که حه لالی کردوون، نه فهرموئ: ﴿وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَلًا طَيِّبًا﴾
 بخون و بخونه وه له وه ی که خوا پییداون و کردوویه به روزیتان که حه لال و پاک و خوش و
 نارهزوو کراوه، یان شتی حه لال و پاک و خوش بخون له وه ی که خوا پییداون و کردوویه تی
 به روزیتان ﴿وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ خوتان بیاریزن و بترسن لهو خوایه که ئیوه
 برودارن پیی. بترسن و خوتان بیاریزن له نافهرمانی، له وه ی که له خوتانه وه شت حهرام و
 حه لال بکهن و له وه ی له سنووری شرع تیپەر بکهن، بیگومان برپا به خوا داخوازه بو نهو
 ترس و خوپاریزی یه، هم ئایه ته به لگه یه کی ناشکرایه له سهر نه وه ی که خواردنی نهو
 شتانه ی که خوش و به له زه تن دژی له خوا ترسان و خوپاریزی - ته قوا - نی یه، وه ک چه ند
 حه دیسی سه حیح و رهوشتی پیغه مبه ر(ﷺ) به لگه یه کی روون ناشکران له سهر نه وه، به ئی،
 پیویسته ئیسراف و زیاده رهوی نه کری له خواردن و خواردنه وه و هموو شتی که دا، هر
 هه وال و حه دیسی که هاتوو و نهو دژی ته یه بگه یه نی، له رووی راستی دا پشتیان پی
 نابه ستری، چونکه لاواز و بی بنج و بنه وان و سهرچاوه ن لای زانیانی حه دیس، ته نانه ت
 هیندی لهو هه وال و حه دیسانه که له (احیاء) دا هاتوون لهو باسه دا که ناوی بردوو به (کتاب
 کسر الشهوتین) (حافظی عیراقی) به لاوازیان دهر نه کات و نه فهرموئ: سهرچاوه و بنه وانیک
 دهست نه که وتوه بو هیچ کامیان. که واته با هر پهیره وی پیغه مبه ری ئازیز بکهین(ﷺ) که
 رهوشتی نهو له هه موو کتیبه باوه پ پیکراوه کان دا بلاو بووه ته وه و ناسراوه، رهوشتی
 پیروزی نهو له باره ی خواردنه وه بهم جوړه بوو که خواردنی به گرنه نه گرتوو و گوئی
 نه بووه لی، خوشترین خواردنه منی وه ک گوشتی برژاو و خورما و روون و که شککه و حه لوا،
 هیندی جار نانی جوو خوئی خواردوو یان زهیت، هیندی جار به برسیتی ماوه ته وه که
 هیچی دهست نه که وتبی، به ئی خوئی پاراستوو له تیپەر کردن له نه ندازه ی پیویست و دور
 بووه له زیاده رهوی، که واته با هر پهیره وی نهو بکری، هر که س نه یه وی نارهزووی خوئی

رام بکات و زال بېی به سهریدا نهوا شهریه تی ئیسلام رۆژووی داناوه با رۆژوو به کار بېنی
 بۆ نهوه، نهوهی که هیندی له پیاوچاکان کردوویانه له باره ی خوگرته وه و دور که و تنه وه له
 هیندی خۆراک نه وه شتیکی شه خسی خۆی بووه و به ناوی ئیسلامه وه نه یکردوه و پئویست
 نی یه هیچ که سیکی تر په یه وه یان بکات و چاویان لی بکات، به لکو پئویسته
 له سهره مووان ته نها ریگه و ریبازی پیغه مبه ر(ﷺ) بده نه بهر و لانه دن لئی.

شتیکی ناشکرایه که ئیسلام ئایینی ژیا نه له هه ردو جیهان نه ک ئایینی که نار گیری و
 دور که و تنه وه له وه موو نازو نیعه ته ی که خوا دروستی کردوه بۆ به نده کانی خۆی. بۆ
 به لگه ته نیا نه م دوو ئایه ته به سه که ئیستا له گه ئیان دا نه ژین، بیجگه له چه ند ئایه تی تری
 وینه یان و بیجگه له چه ند هه دیس، له ناو هه دیسه کاندا، ته نیا نه م هه دیسه به سه که به
 چه ند ریوایه تیک هاتوه یه کی له و ریوایه تانه نه مه یه که نه فهرمو ی: خوا منی ره وانه
 نه کردوه به ره هبانی یه ته وه، نه فهرمو ی: ره هبانی یه تی ئومه ته ی من بریتی یه له تیکۆشان
 له ریی خوا دا.

حه ز نه که م له م باره یه وه فهرموده ی یه کی له زانا و هه لکه و توه کانی ئومه ته یش بېنم که
 له زۆر ته فسیره کاندا هه یه: ریوایه ت کراوه که - حسنی بصری - خه ریکی خواردنی که نه بېی
 که پئی نه وت ری(فالوذج) که دروست نه کری له هه نگوین و مه غزی گه نم و رۆنی مانگا، له و
 کاته دا - فهرقه دی سه نجی - دیت بۆلای نه م ییش پئی نه فهرمو ی: نه ی فهرقه د چی نه لئی
 له مه دا؟ نه و ییش نه لئی من نا یخۆم و پیم خۆش نییه خواردنی. ئینجا حسن خوا لئی رازی
 بیت روو نه کاته غه یری نه و به سه رسو پرمانه وه نه فهرمو ی: ئایا مو سلمان له که و ره خنه ی
 نه گری له مه؟ واته نه خیر!! ئینجا دیته سه ر با سی سویند خواردن و نه و سویندانه ی که
 پئویستیان نی یه به که فاره ت و نه وه ی پئویستی هه یه، وا ده ره که وه ی هاتنی به دوا ی نه و
 دوو ئایه تی پئیشو وه دا له م باره یه وه بی که(ئیبین و عه باس) - خوا لئی یان رازی بیت -
 نه فهرمو ی: هۆی هاتنه خواره وه ی نه و دوو ئایه ته نه مه بوو که چه ند که سی که خواردنی خۆش
 و پۆشاک ی چاک و ژنیان له سه ر خۆیان هه رام کرد و سویندیان له سه ر نه وه خوارد، ئینجا که
 نه و ئایه تانه هاتنه خواره وه نه و چه ند که سه عه رزی پیغه مبه ریان کرد(ﷺ) ئایا چی بکه ین
 به سوینده کانه مان؟ ئینجا نه م ئایه تانه هاته خواره وه چاره سه ری دانا بۆ نه و سویندانه و
 وینه یان که پئویستیان هه یه به چاره سه ر، له یه که م چاره وه با سی نه و سویندانه نه کات که
 دانا مه زین و چاره سه ریان ناوی،

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ
 مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ
 أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَرَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ

ئهفه رموی: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ﴾ خوا لیتان ناگری و ناتانگری له
 سوینده کانتاندا به سویندی که نیازی دلی له گه لدا نه بی و زمان هه لکه وی وهک باوه مردوم
 ئه لئین: ئه ری و الله، نه والله، بهم جوړه یش ته فسیر کراوه ته وه له حه دیسا، له بهر نه وه نه هم
 هه لبرارد، به چند جوړی تریش ته فسیر کراوه ته وه له نایه تی سوره تی (البقرة) دا باسمان
 کرد به درژی به پی رازی زانایان، که واته لیره دا پیویست نییه به دو باره کردنه وه با
 سهرنجی نه وی بدری، ﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾ به لام لیتان نه گری و نه تانگری به
 دابه ستن و به میزکردنی سوینده کانتان به قهست و نیازی ته وای، واته: نه سویندانه تان که
 هه به دهمتان دا دیت و قهست و نیازیان له گه ل دا نییه دانامه زرین و خوا لیتان ناگری،
 نه گه به پیچه وانه یان رهفتار بکه، به لام نه سویندانه تان که له نیازی دله وه دیت
 دانه مزری و نه گه بیان شکیان خوا نه تانگری و نه یکات به گونا به سهرتانه وه، که فاره تان
 له سهر پیویست نه کات به و جوړه ی که ئهفه رموی: ﴿فَكَفَرْتُمْهُ﴾ که فارهت و هو ی سهرینه وه ی
 شکاندنی نه سویندانه ﴿إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ﴾ خوراک دانی ده هه ژاره، ﴿مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ
 أَهْلِيكُمْ﴾ له میانه ی خوراک که دهر خواردی منال و خیزانی خوتانی نه دن. ئیتر میانه له
 نه ندازه دا، بهم رهنگه نه زور و به لیشاو، نه کهم و کوپ. یان میانه له جوړو نرخ دا، بهم
 رهنگه نه زور چاک و گران و نه زور خراپ و کهم نرخ، به لکو ناوه پراست وهک به درژی و به
 روونی باس کراوه له کتیبه کانی زاناکانی ئیسلامدا، له سهر هه موو مهزه به باوه پی
 کراوه کان، به پی هه موو راو برپاره جیاوازه کانیا. هیندی له زانایان ئهفه رمون:
 مه به ست (اوسط) باشرینه، بهم جوړه له (ئیین و عه باس) وه - خوا لیان رازی بیت -

رىوايهت كراوه ﴿أَوْ كَسَوْتُهُمْ﴾ يا پۇشاكى دە ھەژار، ئىنجا ئايا پۇشاكەش ئەبى لە ميانە
 بىت، يان لە ھەر جۆر بى و پىيى بگوتى پۇشاك، ئايا يەك پۇشاك بەس بى، يان دوو
 پىيويستە بۇ پياو ئافرەت، يان ھەر بۇ ئافرەت دوو پىيويستە؟ ئايا ئەو پۇشاكە ئەبى بە
 گويىرەي باو لەش دابگىرىت يان ھەر عەرەت بەسە؟ راي زانا يان لەمانەدا جياوازە و
 دووبەرەكىن. كەواتە با سەرنجى كىتیبەكانيان بدرى و ھەركەس بە ھەركام پىيى خۆشە رەفتار
 بكات، ﴿أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾ يا ئازاد كردنى بەندەيەك چ نىرو چ مى، ئەمىش بەو جۆر و شىوہى
 كە زانا يان فرمويانە لە كىتیبەكانياندا. بىگومان سویند خۆر ھەركام لەم سيانەى ھەلبىزاردبى
 لە كاتى خۆيدا كە بەندە بوو، ھەركام لە دووانە پىشووہەكە ھەلبىزىرى ئىستا كە بەندە
 نەماو و بەندە دەست ناكەوى، ھەركام لەمانە بەس بوو و بەسە بۇ ئەو كەفارەتە، ھەرچەند
 جياواز بن لە قورسى و سووكى و ھەرزانى و گرانيدا، ديارە ھەركام قورس و گراتر بىت
 چاكتەر، ئەم سيانە بەو جۆرەيە، بەلام بۇ ئەم چوارەمەي كە دىت ئەبى بەرىز بى و تا ھەركام
 لەو سيانە دەست كەوى ئەم نابى بە كەفارەت وەك دەقى ئايەتەكە ئەيگەيەنى كە ئەفرەموى:
 ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ لَيْلَتَيْ آيَاتٍ﴾ ئىنجا ھەركەس دەستى نەكەوت ھىچ كام لەم سيانە، كەفارەتى
 رۆژووى سى رۆژە، ئەو دەست نەكەوتنە بۇ سى يەمەكە بەمە ئەبى كە بەندە نەبى و
 دەسەلاتى نەبى بە سەر كىرىندا، يان ھەر دەست نەكەوى وەك ئىستا كە بەندە نى يە و بەندە
 نەماو، بۇ يەكەم و دووم بەمە ئەبى كە زياد لە خۆراكى شەو و رۆژىكى خۆى و ھەركەس
 كە لەسەريەتى زياد لەو ئەوئەندەي نەبى كە بىكات بە خۆراكيان پۇشاكى دە ھەژار وەك(ئەبو
 حەيبان) ئەگىرىتەوہ لە(ماليك و شافيعى و ئەحمەد) ھو، بەلاى حەنەفى يەوہ ھەركەس
 ئەوئەندە مالى نەبى كە بگاتە حەدى زەكات رۆژووى لەسەرە، بىجگە لەمانە چەند رايەكى
 تىرش ھەيە پىويست نىيە بە ھىنانيان، ھەروہا ئايا ئەگەر رۆژووى لەسەر بى ئەبى ھەر
 سى رۆژەكە بەسەر يەكەوہ بىت، يان دروستە بە جيا جيايش؟ بەلاى(شافيعى) يەوہ جيا
 جيايش بى دروستە، بەلاى زۆرەوہ ئەبى بەسەر يەكەوہ بن، ﴿ذَلِكَ كَثْرَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ﴾
 ئەوہى كە باس كرا كەفارەتى سویندەكانتەنە كاتى كە سویندتان خوارد و سویندەكەتان

شكا،

﴿وَأَحْفَظُوا أَيْمَنَكُمْ﴾ پارێزگاری سوینده کانتان بکهن، بهم رهنکه دهم بهره لا نه کهن و سویندی زۆر بخۆن یان پارێزگارییان بکهن له کهوتن مه گهر له بهر هۆیهکی شرعی وهك له هه دیسی سه حیح دا هاتوه: ههركه سیك سویند بخوات له سه ر شتی، ئینجا بزانی که پیچه وانهی نه وه چاکتره، با نه وه بکات و کهفارهتی سوینده کهی بدات. کهواته نه گهر سویند خۆر له سه ر شتی که پیچه وانهی دروست نه بوو، وهك سویند خواردن له سه ر نه کردنی واجیبك یان کردنی حه رامیک نه وه پیویسته و فه رزه شکاندنی و کهفارهت دانی، به لێ با شتر نه وه به به بی هۆیهکی شرعی سویند هه ر نه خوری به پاستی چ جای به درۆ. وهك ئاماژه مان بۆ کرد له ته فسیری ئایه ته که دا، ئینجا سویند له ئیسلامدا نه مه یه که هه ر به خوا و به ناو و سیفه تی له سیفه ته کانی خوا بخوری که قورئانیش نه گرێته وه، ئیتر بیجگه له وه هه یچ سویندیکی تر راست نییه و شرعی نییه و دانا مه زێ و به شکان و نه شکاندنی هه یچ کهفاره تیکی نییه، با سویند پی خورا وه که مالی خوا یان مه لائیکه بییان با گه وه ره ترین دروست کرا وه کانی خوا بی ت وهك پیغه مه ر (ﷺ). ئینجا ئایا سویند به غه یری خوا و ناو سیفه ته کانی دروسته یان حه رامه؟ نه وه شتی که به درێژی با س کرا وه له لایه ن زانایانه وه، کورته و پالفته کهی نه مه یه:

۱- هه ر سویندی نیازی ریز پیدان و به گه وه ره ترینی سویند پی خورا وه کهی لی بکری به وینه ی ریز پیدان و به گه وه ره گرتنی خوا و ناو و سیفه ته کانی، یان نزیک خستنه وه له و ریز و به گه وه ره گرتنه، نه وه کو فره و هاو به ش دانانه بۆ خوا، نه مه مه به سه ته به و هه دیسانه که هاتوون له کتێبه با وه پی کرا وه کان دا: ﴿من حلف بغير الله فقد كفر او فقد اشرك﴾ هه رکه سیك سویند بخوا به غه یری خوا نه و که سه بی بپرا بو وه یان هاو به شی بۆ خوا دانا وه.

۲- هه ر سویندی که له و سویندانه که سویند پی خورا وه کهی نه و ریز و به گه وه ره گرتنه ی پی نه درێ، به لام نیازی سویندی راسته قینه ی لی بکری. بهم رهنکه سویند له سه ر خورا وه کهی پی بگرێته گه ردن و به پیویستی بزانی پارێزگاری و نه شکانی و بترسی له شکانی، هه ر سویندی کیش بهم جوړه ی لی بی، بیگومان حه رامه و به هه یچ رهنگ دروست نی یه، چونکه شه ر نه و گرتنه گه ردن و پیویستی پارێزگاری و مه ترسی له شکان و شکاندنی تایبه تی کردو وه به سویندی که وه که به خوا و ناو و سیفه تی خوا بی.

ئەم جۆرە سۆيىندە زۆر رووى داۋە لە ئاۋ مەردوماندا، ۋەك باۋە سۆيىند ئەخورى بە گيان و سەرى پياۋ چاكان، سۆيىند خۆر بە راستى نيازى سۆيىندى راستەقىنەى لى ئەكات و زۆر مەترسى ئەكات لە شكان يان شكاندى، بەلكو چەند جار رووى داۋە بە درۆۋە سۆيىند خوراۋە بە خوا بەلام كابرى سۆيىند خۆر نەيتوانىۋە بە درۆۋە سۆيىند بخوا بەسەرى پياۋ چاكەكە! ئەگىر نەۋە كابرەك گومانى دزى لى ئەكرى و ئەبرىتە خزمەت كاك (ئەمەدى شىخ - خوا پلەى بەرز بكا تەۋە -، لە پاشان كابرى، دز سۆيىند ئەخوا بە خوا و بە قورئان نەيدزىۋە، لە پاشان كابرى مال دزراۋ ئەلى بە دزەكە: بلى: بەسەرى كاك ئەئەمەد ئەم دزىۋە. كابرى دز ئەلى: كە بە لاتەۋە گەۋرەتر و بەرپىز ترە لە خوا، ھەزار بار رەھمەتى خوا لە شىخە خواناسە بى، با ھەموو مۇسلمانى ئاۋا لە خواترس و تىگەشتوۋ بىت، با ھەموو پياۋىكى گەۋرە ۋەك كاكە ئەئەمەدى شىخ بكات، نەك ھەمىشە بە پىش چاۋىيەۋە سۆيىند ئەخورى بەسەرى و بە گيانى و ئەۋىش ئەگەر لە دلەۋە زۆر پىخۇشال نىيە و كەشخە ناكات بەو سۆيىندە بۇ ھىچ دەنگ ناكات و بىزىرى دەرناپرى؟!۱

۳- ھىچ كام لەو دووبارە مەبەست نەبى، بەلام باۋە لە كاتى قسە و گەفت و گۇدا ئەو سۆيىندە روالەتiane ئەخورىن بۇ بەھىز كردن و دلنيا كردن لەسەر قسەكە. ئەم جۆرە حەرام نى يە، بەلكو ئەم جۆرە دوو بەشە:

يەكەم: سۆيىند پى خوراۋەكە رىزدارو گەۋرە بى و شىۋە و بۇنى ئەو رىز و گەۋرەبى يەى لىۋەرگىرى، ئەمە ھەرچەند حەرام نى يە، بەلام باش نى يە و بىزراۋە و كەراھەتى ھەيە، چونكە بۇن و ھەناسەى سۆيىندى حەرامى لىدى.

دوۋەم: ئەۋەى كە ئاۋبراۋە رىزدارو گەۋرە نەبى، ۋەك باۋە دوو كەسى ھاۋپى لە كاتى قسە كردندا ئەلەين بە يەكتر: بەسەرى تۆ و بە گيانى تۆ، ئەم بەشەيان ھەلالە و ھىچى تىدا نىيە، ئەۋەى كە لە ھەدىسدا ھاتوۋە كە پىغەمبەر (ﷺ) فەرموى دەربارەى كابرى عەرەبى لادىي (افلح و ابىە إن صدق) رىزگار ئەبى بە گيانى باۋكى ئەگەر راست بكات ئەو فەرمودەيە بىراۋە بەسەر ئەم بەشى دوۋەمەدا، ۋەك ئىمامى نەۋەى ئەفەرموى: ئەمە ۋەلامىكى رىك و پىكە نەك ئەۋەى كە گوتراۋە ئەو فەرمودەيە سىراۋەتەۋە، يان گوتراۋە ئەۋە تايىبەتى بوۋە بە پىغەمبەر ۋە (ﷺ) و بۇ ھىچ كەسىكى تر نىيە چاۋ لەو بكات و ۋەتى وا بلى!! ھەرچەند باس و مەسەلەيەكى تر ھەيە كە لەم شۆيىندەدا گوتراۋە و زانىنيان بەكەلكە،

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ
وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَأَجْزِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ

به لأم له بهر نه وهی له کتیبه کانی فیه قهدا گوتراون و له بهر نه وهی باسه که ی ئیره دریره
نه کی شیئ نه که برینه وه بؤ سه ر نایه ته که که کوتایی هینا بهم فرموده یه: ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ مانندی نهو باسه نایابه و بهر جوړه ریځ و پیکه خوا به روونی باسی
ته کات بؤ تان نایه ته کانی خوئی، یان هرچوئی باسی سویند و که فاره تی سوینده کانی بؤ
کردن هه روه ها به روونی باسی هه موو شته کانی تر تان بؤ ته کات که پیویست بیت، بؤ نه وهی
سو پاسی نهو فی ر کردنه ی بکه ن، یان سو پاسی چا که کانی بکه ن که پیویسته سو پاس
کردن یان.

له پاش نه وهی فرمانیدا به خواردنی نهو شتانه ی که پاک و حه لآلن و ئاره ق و قوما ر و
وینه یان له چهرخی نه فامیدا به پاک و خاوین و حه لآل دانه نران، بیگومان حه لآل نه وهی به که
خوا حه لآلی کردبی، حه رام نه وهی به که خوا حه رامی کردبی، بهو باو و بریاری مه ردوم هیچ
حه رامی حه لآل نابی و هک هیچ حه لآلی کیش حه رام نابی، ئینجا نهوا نهوانه ی حه رام کرد و
هیچ ریگه یه کی نه هی شته وه بؤ حه لآل کردن یان و فرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی که سانی که
بهرواتان هینا وه ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ﴾ ئاره ق و قوما ر ﴿وَالْأَنْصَابُ﴾ نهو بهردانه ی که کراون به بت،
په رستن و سه برینی چوار پی و مالاتیان لادا نه کری به قوربانی ﴿وَالْأَزْلَمُ﴾ نهو پیالانه یان
نهو پارچه دارانه ی که هک تیری بچوک وان و به کار نه هی ترین بؤ دیاری کردنی بهش و
چاره نووس، هه روه ها هه ندی جار له قوما ردا و هک له سه ر هتای سو ره ته که وه باس کرا ﴿رِجْسٌ
مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ نهوانه هه ر پیس و قیزه ونیکن که له کرده وهی شه ی تان، واته: به هاندان و
رازانده وهی نهو نه کرین و نهو شیرینیان ته کات له بهر چاودا ﴿فَأَجْزِبُوهُ﴾ که واته که نارگیر بن و
دوور که ونه وه لهو پیس و قیزه ونه، یان له وهی که باس کرا ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ به لکو به ئومید و
چاوه پوانی نهو بکه ن به ئامانج و رزگار بین لهو هه موو زیان و خراپه که لهواندها هه ن، زیان

و خراپه‌ی هردوو جیهان. ئینجا باسی به‌ش و مهبه‌ستی شه‌یتان ئەکات له ئارەق و قوماردا و ئەفەرموی: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَيْرِ وَالْإِيسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ

الصَّلَاةِ﴾ شه‌یتان هەر ئەوه‌ی ئەوی که دوژمنایەتی و کینه‌به‌ری بخاته ناوتانەوه به‌هۆی ئارەق و قومارەوه و به‌رگریتان بکات له یاد و باسی خوا و له نوێژ. نوێژی جوێ کردەوه و به‌ تایبه‌تی باسی کرد هەرچەند به‌شیکه له یاد و باسی خوا له‌به‌ر زیاده گه‌وره‌یی و گرنگی یه‌که تایبه‌تی یه به‌ نوێژه‌وه. تا ئەو راده‌یه ناوبراوه به‌ کۆله‌که و پایه‌ی ئایین و کراوه به‌ گه‌وره‌ترین نیشانه و دروشمی بپروا، شه‌یتان ئەیه‌وی ئەو دوو زیانه گه‌وره‌یه بگه‌یه‌نی به‌ هردوم و به‌د به‌ختیان بکات له هردوو جیهاندا، ژيانى دنیاى تال بکات به‌ دوژمنایەتی و کینه‌به‌ری و ژيانى کۆمه‌لایه‌تی یان تێک بدات، دلایان بپچڕی له باس و یادی خوا، که ئەو پچرانه کان و کانگای هه‌موو شه‌رو سزایه‌که له هردوو جیهان دا. ئینجا به‌هۆی ئەمه‌ی که ئارەق و قومارو هۆو مایه‌ی ئەو دوو زیانه گه‌وره‌یه‌ن به‌لامه‌وه شتیکی ناشکرایه و هیچ لیکۆلینه‌وه و به‌لگه‌ هینانه‌وه‌ی ناوی – ئەو هه‌موو شه‌رو لێدان و زامدار کردن و کوشتنه‌ی که به‌ درێژایی میژوو به‌ریا بوون له‌و دوو شته پیسه‌وه نایه‌نه ژماره – شتیکی ناشکرایشه که مه‌ست و سه‌رخۆش به‌ هیچ ره‌نگ هۆش و خه‌یالی نییه به‌لای خوا و یادی خوا و نوێژه‌وه، قومار که‌ریش به‌ جوړی هه‌ست و هۆش و خه‌یال و دلێ ئەبه‌ستری به‌و قومارەوه هۆشی به‌لای خۆیشی یه‌وه نامی‌نی چ جای یاد و باسی خواو نوێژ کردن، ئەگه‌ر بیر بکه‌ویته‌وه، یان بیر بخه‌یته‌وه و ده‌ست هه‌لگرێ له قومارەکه‌ی و نوێژ بکات نوێژه‌که‌ی لاواز و بی‌گیانه و هیچ سوودیکی لی نابینی بیجگه له‌وه‌یش ئەوا خوا هه‌والی پێداین که شه‌یتان نیازو مهبه‌ستی ئەوه‌یه، که‌واته عاره بو ئیمه له گوینی بکه‌ین.

له نایه‌تی سورتی (البقرة) دا ئەندازه‌یه به‌ درێژی باسی ئەم دوو شته پیسه‌م کرد له‌گه‌ل چەند شتیکی تر که په‌یوه‌ندی یان هه‌یه به‌م دووانه‌وه، هەرچەند گرنگیش بن و زانینی ئەوانه پێویست بێت، دووباره کردنه‌وه‌ی ئەو شتانه لێره‌دا پێویست نییه، هەرکه‌س ئەیه‌وی با ته‌ماشای ئەوی بکات. له نایه‌تی پێش‌ه‌ودا له‌گه‌ل ئارەق و قوماردا باسی ئەو دوو شته‌که‌ی تری کرد ﴿وَالْأَنْصَابِ وَالْأَزْكَمِ﴾ که رافه و ته‌فسیرمان کردن، هەر چواری جووت کردن له‌مه‌دا که شتیکی قیزه‌ون و پیسیکن له کرده‌وه‌ی شه‌یتان له‌و نایه‌ته‌دا ئەو چواره‌ی پیکه‌و باس کرد به‌لام له‌م نایه‌ته‌دا هەر باسی زیانی ئارەق و قوماری کرد، بێده‌نگ بوو له‌و دووانه‌که، زانایان ئەفهرمون: هۆی ئەوه ئەمه‌یه که ئەم دوو نایه‌ته هاتوون هەر بو قه‌ده‌غه کردن و بێزانندنی

ئارەق و قومار، باسی ئەو دووانە لەگەڵیاندا بۆ ناشیرین کردن و زیاده بێژراندنیانە بەمەى که ئارەق و قومار کراون بە هاوسەرى ئەو دووانە و جوت کراون لەگەڵیان که ئەو دووانە دوو جۆرن لە بت پەرسى و نیشانەى بێپرواين، کهواتە باسى ئەو دووانە ئەبى بە ھۆى دۇنيا کردن لەسەر ھەرامى و قەدەغە کردنیان، بەلگەش لەسەر ئەو دوو شتە:

۲- ئەم دوو ئايەتە روويان كراوۋەتە بېرواداران و بانگ لەوان كراو، بېگومان ئەم دووانەش لەگەل بېروادا كۆنابنەو و بە ھېچ كلۆجىك ناگونجىن پىكەو، كەواتە لەم دوو ئايەتەدا مەبەستى سەرەكى ھەر قەدەغە كردنى ئارەق و قومار، نەك ئەو دووانەكەش، لەبەر ئەو ھەر باسى زىانى ئارەق و قومار لىرەدا پىويستە، ئەم دوو شتە پيسە تايبەتى نىن بەو جوړو شىو تايبەتى يەى كە لەسەرىبوون و بەكار ھىنراون لە كاتى ھاتنە خواروھى ئەم دوو ئايەتەدا، بەلكو گشتىن و بۆ ھەموو جوړو شىوكانى پاش ئەو چەرخ و كاتە تا ئىستا و لە داھاتوويشدا ئىتر بە ھەر جوړىك پىك بەھىنرىن و بە ھەر ناويك ناو بېرىن، چونكە ئاشكرایە كە مەبەست بە ناوبراوەكە قەدەغە كراو نەك ناوھەكە، ئەم دوو شتە پيسە بووبوون بە باو و دەقيان پىوھ گىرا بوو تا ئەو رادەى ھەست و دلى مەردومانىان داگىر كەردبوو، باس ھەر باسى ئەم دووانە بوو لەناو كۆر و كۆمەلدا، بە شانازى يەو پىش بركى ئەكرا تىياندا، لەبەر ئەو خاى مېھربان بەرە بەرە لەبەرچاوى خستىن، يەكسەر و لە رىوھ بە ئاشكرا و بە روونى جارې ئەوھى نەدا، بەلكو وەك لە ئايەتى(البقرة) دا ئامارەمان بۆ كەرد ھەرامى ئارەق بە چوار قۇناغ و قومار بە دوو قۇناغ روون كرايەو بۆ ھەمووان، ئەم ئايەتى ئىرە دواترىن قۇناغەكەيان بوو كە بەم جوړانەى خواروھ ھەرامى يەكەيان روون كرايەو و دلىيائى لەسەر كرا:

۱- ناوى بردن بە(رحيس) كە ئەوپەرى پيسى و ناشىرىنى ئەگەيەنى، تا ئەو رادە ئەو وتەيە بەكار ھىنراوھ بۆ بت و بتى پى ناشىرىن و بىزراو كراو.

ب- وتەي (انما) ھاتووە لە ئايەتەکاندا و کورت مەلھینراون، واتە ئارەق و قومار ھەر ئەر پيس و قیزەونەن، کەواتە بە ھیچ جۆر خێرو چاکەبەکیان تیا نییە کە رەوايان بدات.

ت- جووت و ھاوسەری کردن لەگەڵ (انصاب و ازلام) کە دوو جۆرن لە بت پەرستی و لە کردەوێ بت پەرست و ھاوبەش بڕیار دەرانی، وەک لە باریکی تریشەو پەيوەستی یەکی بەتین بوو لە نێوان ئەر چوارەدا لەو کات و چەرخەدا، بەم رەنگە کۆپو کۆمەلیان ئەگرت و قوماریان ئەکردو ئارەقیان ئەخواردو و گوشتی ئەر حوشترو مالاتەیان لەگەڵ ئەخوارد کە سەر ئەبێران بەسەر ئەر بەردانەدا کە ئامادە کرابوون بۆ شیوەیەک لە شیوەکانی بت پەرستی، بەکارھێنانی (ازلام) ییش قوماریان ئەکرد لە بەشە گوشتەکاندا، رەنگە ئەر پەيوەستی یەش ھۆیکە بیت بۆ ھاوسەر کردنی ئارەق و قومار لەگەڵ ئەر دووانەدا لە ئایەتەکاندا.

پ- گێرانی ئەر دووانە بە کردەوێ شەیتان، ئاشکرایشە کردەوێ شەیتان ھۆی خەشم و ئارەزایی خۆی میھربانە.

ج- بە وتەي (فاجتنبوه) فرمانیدا کە بریتی نی یە تەنھا لە واز ھێنان، بەلکو واز ھێنانە لەگەڵ دوور کەوتنەو، ئەر وتەيە لە قورئاندا بەکار ھێنراو بۆ گوناھو تاوانی زۆر گەورە و شتی زۆر خراپ، وەک ھاوبەش دانان بۆ خوا و بت پەرستی و شایەتی ناھەقی و گوناھە گەورەکانی تر.

ح- دوور کەوتنەوێ ئەر دووانەي گێراو بەھۆی رزگار و چاوپووانی گەیشتن بە ئامانج، ئەوێ بەلگەيە لەسەر ئەوێ کە کردنی ئەر دووانە مایەي زیان و بی بەشی یە لە ھەردوو جیھان.

خ- بەکارھێنانی ئەر دووانەي گێراو بەھۆی دوژمنایەتی و کینەبەری کە ئەر دوو شتە مایەي بەد بەختی و بی بەشی یە لە خوشتی ژبانی ئەم جیھانە لە پیش بەدبەختی ئەر جیھان.

د- گێراونی بە بەرگری کەر لە یادو باسی خوا و نوێژ کردن کە ئاشکرایە بەش براوی ھەرگەورە ھەرلەوێ پەیدا ئەبی کە ھەردوم ببێشە بیت لە یادی خواو لە نوێژ کردن.

فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاءُ

الْمِثْنُ ﴿١٢﴾

ژ- نه‌می له کۆتایی نایه‌ته‌که‌دا نه‌فرموی: ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ﴾ که مه‌به‌ست فرمان دانه به کۆتایی هینان له و دوو شته پیسه، واته دهی کۆتایی بیئن، به‌لام له دیمه‌ن و شیوه‌ی پرسیاردا هینای که به‌هیز تره له‌وه‌ی که به شیوه‌ی فرمان بهاتایه، چونکه ئه‌م دیمه‌ن و شیوه‌ی قورئانی یه هه‌ره‌شه نه‌گه‌یه‌نی، و نیشان نه‌دات که هیچ ب‌رو بیانویه‌ک نه‌ماوه‌ته‌وه بۆ کۆتایی نه‌هینان، واته وه‌ک فرموبیئی: نه‌وا خوینرایه‌وه به‌سه‌رتاندا نه‌و شتانه‌ی که به‌رگری که‌رن بۆتان و هۆی کۆتایی هینانتانه، ده‌ی ئایا ماوتانه و له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا کۆتایی نه‌هینن؟ یان هه‌ر له‌سه‌ر باری خراپی خۆتان نه‌میننه‌وه و وه‌ک جله‌وگیری نه‌کراین؟

ر- له‌پاش نه‌وه دووباره فرمان نه‌داته‌وه به کۆتایی هینان و خۆپاراستن له ناهه‌رمانی به‌مه‌ی که نه‌فرموی: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا﴾ فرمانبه‌ر و گوئی رایه‌لی خوابن و فرمانبه‌ر و گوئی رایه‌لی نی‌رراو فروستاده‌که‌ی بن، وریا بن و خۆتان بپاریزن له ناهه‌رمانی، بی‌گومان ئه‌م سی فرمانه نه‌گه‌ر به‌سه‌رتین به‌وانه‌ی که له نایه‌تی پێشوو‌دا جله‌وگیری یان لی‌کرا و تایبه‌تی بکرتن به‌وانه‌وه نه‌وا دیاره دووباره کردنه‌وه‌ی فرمان دانه به کۆتایی هینان، نه‌گه‌ر نه‌به‌سه‌رتین و تایبه‌تی نه‌کرتن نه‌وا هه‌ر نه‌وان نه‌گرنه‌وه و نه‌وان لی‌ره‌دا یه‌که‌م و سه‌ر ده‌سته‌ن.

ز- هه‌م هه‌ره‌شه سه‌خته ناراسته نه‌کات ﴿إِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاءُ الْمِثْنُ﴾ ئینجا نه‌گه‌ر ئیوه روو وه‌رگی‌ب‌ن و فرمانبه‌ری ناکه‌ن نه‌وا بزائن نه‌وه‌ی که له‌سه‌ر فروستاده‌که‌ی ئیمه‌ بی هه‌ر راگه‌یاندنیکی روون و ناشکرایه، یا بزائن که هه‌ر

راگه یاندنیکى روون له سەر فروستاده که ی ئیمه یه، بئگومان ئه ویش هه ئساوه به وهى که له سهریه تی به بى کهم و کوپى، که واته هیچ بپرو بیانوو یه که نه ماوه ته وه به دهستانه وه، ئیوه شایسته ی سزادان و خه شمی خوا ئه بن و خوتان زیانبار ئه بن، بهم هه ره شه سامناکه باسه که ی دوا ی پى هیئا و دئنیایى به هیزی کرد له سهر حه رامى و قه ده غه یی ئه و دوو شته پیسه.

هیچ فه رمانیکى تر له قورئاندا بئجگه له فه رماندان به بپرو هیئا ن و بپروا، هیچ جله و گیری یه کى تر له قورئان دا بئجگه له جله و گیری له هاوبه ش ره وادان و بت په رستى، هیچ فه رمان و جله و گیری یه کى تر نه ها تووه له قورئاندا، بئجگه له و دووانه که به توندی گى رابى و دئنیایى له سهر کرابى به وینه ی جله و گیری له م دوو شته پیسه، فه رماندان به کو تایی هیئا ن لیئا ن، نه وه ش له بهر نه وه بوو که مه ردوم زور به توندی سه ریا ن تی کړد بوون، هه ردو وه که یان زال و به هیزن له ده رووندا و زیانیکی زور و فراوانیشیا ن هیه، به تاییه تی سه رخوشى که درى ئه و وریایى و بیداریى یه هه میشه یی یه یه که ئیسلام پئویستی کردو وه له سهر موسلمانان، چونکه موسلمان نه رکی گه وه ی له سهر شانه نابى به فپرو کاتى خوى زایه بکات، زیا نى ده روونى و ژیریى و ته ندروستى و کو مه لایه تی و ئابوورى وه که ته فسیری ئایه تی (البقره) دا ئاماژه مان بو کردن، که واته پئویستی بوو که ئاوا به گرنگ بگى رین و دئنیایى بکرى له سهر حه رامى یان، تا به باشى و به بى سه ر لی کړد نه وه کو تایی یان لى به یئى رى، فعلا له م دواترین قوناغه دا به ته واوى وازى لى هیئرا به جو رى که میژووى جیهان سه رسامه تییدا، نه وه بوو که ئه م ئایه ته ها ته خوا ره وه له سالى سى یه مدال له پاش رووداوى (احد)، جار درا به مه ی که نه وا ئاره ق حه رام کرا، به جارى هه موو گو ی رایه لى یان کرد به بى گى رو گرفت، نه وه ی پیاله ئاره قى به ده سته وه بوو فپریدا ده ست به جى، هه رکه س په لاماریدا هه ر کو په ئاره قى که له ماییدا بوو فپرى دایه کو لآن و شکاندى، هینى وابوو قوم ه

ئارەق لە دەمیدا بوو دەست بە جی تفی یەو و نەیهیشت بچیتە خوارەو، کار وای لێهات
 وەك ئارەق و سەرخۆشی هەر نەبووبیت!! ئەوێش لەبەر ئەو بوو كە بپروای راستەقینە لە
 دڵەكاندا دامەزراو و جیگیر بوو، گری كۆیرە ی هەرە گەورە كرایەو، گری بی پروایی بەهۆی
 ئەوێش گریكانی تریش كرانهو، لەپاش دامەزراندن و جیگیر بوونی ئەو بپروا راستەقینە لە
 دڵ و دەرووندا، ئیتەر بپرواداران بە تەواوی لە نەفامی هاتنە دەرەو و خۆیان داپرنی لە
 هەرچی نیشانە و دروشمی نەفامی بوو، بۆ هەر كاروباری ئەوێش پێویست كە فەرمانی
 خواو پێغه مەبەر (ﷺ) بیسترایە، ئیتەر لەپاش بیستن بە بی دوا و بەر و سەر لی كردنەو بە
 هەموو سۆز و پەرۆشەو گوی رایەلی ئەكرا، بە بی ئەو بپروایە چارەسەری هیچ دەردێك بە
 تەواوی ناكړت، هیچ خراپە یەك لە ریشە ناهێنرت، زۆر و یاسا هەر بە روالەت و لە
 ناشكرادا كار ئەكەن و دەسلەتیا نەهیه، هیچیان پی ناكړی لە دەروون و پەنا و نەینیدا،
 چەند سال و زەمانە هیندی لە دەولەتەكان بیریان كردووەتەو و ئەیانەوی گەل رزگار بكەن
 لە دەستی ئارەق و سەرخۆشی، بە نووسین و روون كردنەوێ زیانەكانی تی ئەكۆشین و
 بەلام لەبەر ئەو چارەسەرە راستەقینەكە ی ئیسلامیان نەبوو هیچیان پی نەكرا و هەول و
 تێكۆشانەكیان بەرھەم و سوودیكي ئەوتوی نەبوو، كاتی ئەم ئایەتە هاتنە خوارەو
 دەرباری ئارەق و قوما و لەناو كۆمەلی موسلمانان دا قسە و پرسیارێك كەوتە ناو لەلایان
 دوو دەستەو:

١- دەستە ی پاكان و لەخواترسان، كە خەم و پەژارە دلی داگیر كردن بۆ ئەوانە ی كە مردن
 و كاتی خۆی ئارەقیان خواردووەتەو و قوماریان كردووە و پارهەكیان خواردووە، یان
 بە تاییبەتی بۆ ئەوانە ی كە لە (أحد) دا شەھید كران و لەناو سکیاندا ئارەق بوو، واتە
 پێش حەرام كردنی.

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَبَّوْكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ

۲- دهستی ناپاک که نه یانویست به فاک و فیک و نهو جور قسانه دلی موسلمانان بی نارام بکن که گوايه نهوانه‌ی که مردوون نه‌بی چییان به‌سهر بیئت که نهو شته پیسه‌یان خواردوو که له کرده‌وه‌ی شه‌یتانه، ئینجا نه‌م ئایه‌ته هاته خواره‌وه که پاکانی دل نارام کرد و ناپاکانی‌شی دم کوت کرد و فهرموی: ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا﴾ نه‌بووه و نییه له‌سهر نهوانه‌ی که برویان هی‌ناوه و کرده‌وه‌ی چاکه‌کانیان کردوو له مردووان و زیندوان و نهوانه‌ی ناماده بوون و نهوانه‌ی ناماده نه‌بوون، له‌سهر هیچ کام له‌ونه نه‌بووه و نی یه هیچ ئهرج و گونا‌هیک له‌وه‌ی که خواردبی‌تیا‌ن و چه‌شتبی‌تیا‌ن له ئاره‌ق و پاره‌ی قوما‌ر له پیش‌ه‌رام کردنیانه‌وه، هه‌روه‌ها هه‌ر شتیکی تریش که هه‌رام نه‌بووبی و له‌پاشدا هه‌رامی نه‌کرابی ﴿إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کاتی که خو‌یان پاراستبی له‌و چه‌رخ‌ده‌ا له‌وه‌ی که هه‌رام بووه له‌سه‌ریان، برویان هی‌نابی به‌وه‌ی که خوا ناردبی‌تی، کرده‌وه چاکه‌کانیان کردبی که دانراون بو‌یان ﴿ثُمَّ اتَّقَوْا﴾ ئینجا له‌پاش نه‌وه خو‌یان پاراستبی له‌وه‌ی که هه‌رام کرابی له‌پاش دا و له‌پاش راگه‌یان‌دنی ﴿ثُمَّ ءَامَنُوا﴾ بروایشیان هی‌نابی به‌وه‌ی که هاتبی له‌لایه‌ن خواوه ده‌رباره‌ی نه‌وه و هه‌رچی له‌وه‌و به‌ر ﴿ثُمَّ اتَّقَوْا﴾ ئینجا پاش نه‌وه به‌رده‌وام بووبن له‌سهر خو‌پاریزی یان پله‌یه‌کی تر به‌رز بووبنه‌وه له‌ خو‌پاریزیدا، به‌م ره‌نگه‌ خو‌یان پاراستبی له‌ شتیکی‌ش که دوو دل بووبن له‌هه‌ل‌آیدا ﴿وَأَحْسَنُوا﴾ چاکه‌کانیشیان به‌چاکی کردبی، به‌م ره‌نگه به‌ تیرو ته‌واوی به‌جییان هی‌نابی به‌بی‌کهم و کوپی، یان به‌جوری هه‌لسابن پیی، وه‌ک له‌ حوزوری خوا‌دا بن و به‌چاو خوا ببینن ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خوا نه‌و چاکه کارانه‌ی خوش نه‌وی.

زانایانی ته فسیر چند رایه کی تریشیان هیه له باره ی سی باره کردنه وهی و تهی ﴿مَنْ﴾
 و دوباره کردنه وهی ﴿مَنْ﴾ و ته فسیرو راقه یان، له م کاته دا ئه م رایه م هه لێژارد که کردم به
 ته فسیره که نه دازه یه به هیزه له دلمدا، هه رکه س مه یلی هیه با ته ماشای راکانی تریش
 بکات، هه رکامی تری زیاتر به دل بوو با هه لێبژێری، ئینجا ماوه ته وه گرێه که به ته وای
 لێی دواون و له چه ند ریگه یه که وه هه ولێان داوه بو کردنه وهی، به لاهمه وه وا چاکه ده ست
 نیشان بکه م بو ئه ویش که ئه مه یه: به رواله ت نه بوونی ئه ره ج و گونا هه که ی به ستوه به و
 مه رجانه وه، که واته به بی ئه و مه رجانه ئه بی ئه ره ج و گونا هه بیی بو بپروادار و بپروا له سه ر
 هه ر خواردن و خواردنه وه و به کار هینانی ئه وانه پیش هه رامکردنیان و راگه یاندنی
 هه رامکردنه که یان به بی هیچ مه رج و شه رتیک ئه مه گرێه که بوو.

بو کردنه وه که ی شتیک ئه لێن له و شتانه ی که گو تراون، زانیانی راسته قینه ش هه ر لای
 خوا یه: مه به ست به هینانی ئه و سیفته شیرینانه وه سف و سه نای ئه وانه یه که ئه م
 نایه ته یان تیا هاته خواره وه و ده رخستنی بارو حاله تی به رزیان تا هیچ گومانی خراپیان پی
 نه بری، واته ئه وانه هیچ گونا هیکیان له سه ر نییه له خواردن و به کار هینانی ئه و شتانه، له
 پیش هه رام کردنیاندا، ئه وانه سیفته و نیشانه یان به و جوړه بووه، که واته راده و پله یان
 لای خوا به رزه، چ جای ئه وه به چاک دانه نرین، ئینجا ئه پروات له سه ر باسی هه رام و هه لال و
 هیندیکی تر له و دوو جوړه باس نه کات، له یه که مه جاره وه ئه فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه ی
 که سانی که بپرواتان هیناوه، ﴿سَبِّحُوا لِلَّهِ حَمْدًا مِمَّا هُوَ رَبُّكُمْ﴾ سویند به خوا، خوا تاقیتان نه کاته وه
 به هیندیك نیچیری به یری (وشکانی) ئیتر گوشت خوراو بی یان نا، یا تاقیتان نه کاته وه به
 شتیک که ئه و نیچیرانه یه ﴿اللَّهُ يَذِيقُكُمْ رِمَاحُكُمْ﴾ که ده ستان و ره کانتان پنیان نه گهن،
 ده ستان به چکه بچووه که کان و ره کانتان به گه وره کانیا ن، وه که له (ئین و عه باس و مه جاهد)
 وه ریوایه ت کراوه، واته ره فترتان له گه ل نه کات به وینه ی که سیک که بیه وی تاقیتان
 بکاته وه، ئه یه وی ئه وه ی که نه یزانی ئیوه به کرده وه به دی بینن و ده رکه وی بو مه ردوم ئه وه ش

يَعْلَمُ اللَّهُ مِنْ يَكْفُفُهُ وَالْغَيْبِ عَمَّنْ يَعْلَمُ ذَلِكَ فَهُوَ عَذَابُ الرَّحِيمِ ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا

النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ مِنْ قُلُوبِكُمْ مَتَعِدًا فَجَزَاءٌ بِمِثْلِ مَا قُلْتُمْ مِنَ النَّعِيمِ يُخَفِّفُ اللَّهُ عَنْكُمْ دُورَ عَذَابِكُمْ إِذَا لُمْتُمْ

﴿يَعْلَمُ اللَّهُ مِنْ يَكْفُفُهُ وَالْغَيْبِ﴾ تا خوا بزانی و بناسی نهو کهسهی که له خوا نهترسی، له

شوینیکدا که په نهانی به و کهس به دیاریه وه نییه، یان بزانی و بناسی کهسیک که له خوا نهترسی له کاتیکدا که له په نهانیدایه و خوا نایبینی، بیگومان خوا هه موو شتی هه زانیوه به بی سهره تا بو زانینه که له پیش پهیدا بوونی شته که وهک پاش پهیدا بوونی، که واته نه و ته یه ش وهک و ته ی تا قی کردنه وه که نه بی لادری له روو کهش و رواله ته که ی، هه روو ها هه موو و ته کانی وینه یان که له قورئان و هه دیسدا زور هاتوون و به کار هیئراون، جا له بهر نه وه زانایان سی و اتا و مه بهستیان بو باس کردوون، به هه رکام ریکه و نه گونجی به کار هیئانی بو خوا:

۱- وهک له و ته ی پیشوودا گوتمان: بو نه وه ی کرده وه و رهفتارتان له گهل بکات به وینه ی کهسیک که بیهوی بزانی.

۲- تا دهرکه وی و ناشکرا بی و جوئ بیته وه بو مهردوم نه وه ی که خوا نه یزانی.

۳- تا نه وه ی که خوا زانیویه تی له پیش به دی هاتنیدا دووباره بیزانی پاش به دی هاتی و به به دی هاتووی، که نه جرو پاداشت و توله به پیی نه م زانینه یه و شوینی نه م نه که وی، واته نه وه ی که خوا زانیویه تی تا به دی نه یه ت و له بهنده روو نه دات خوا پاداشت و توله ناسینی له بهنده که ی.

نه م نایه ته هاته خواره وه له سالی (خوده بی یه دا) که پیغه مبه ر (ﷺ) به هه زارو چوار سده کهسیکه وه چوون بو مه که به نیازی عومره و ئیحرامیان به ست به و نیاز وه، له پاشان نه وه بوو قوره یش ری گرت لییان تا کاره که به و په یمان و سولحه به ناوبانگه دواپی هات، جا له و ماوه دا که له ئیحرام بوون حیوانی کیوی و په له ورو به زوری و به بی ته قی و تریز هاتنه ناویان به جوړی به ناسانی نه یانتوانی بیانگرن به ده ست و به رمه کانیان، به لام له بهر خوا خو یان گرت له و هه موو گوشته خوشه، خوی گه و ره به وه تا قی کردنه وه وهک له کاتی خویدا ئیسرائیلی یه کانی تا قی کردنه وه به جله وگیری یان له راوه ماسی، وهک له مه و پاش به یارمه تی خوا باسی نه که ین له نایه تی (۱۶۳) ی سوره تی (الأعراف) دا، به لام نه وانه له و تا قی کردنه وه دا دهرنه چوون، وهک نه م ئومه ته دهرچوون له م تا قی کردنه وه گرنگه دا،

ههروهه ها له چه ند تاقي كردنه وهی تریشدا نهوان دهرنه چوون و نه مان به ریکی دهرچوون،
 بههوی نه وه وه نهو سهرکردایه تی و جینشینیهی لهوان سهنده وه و بهخشی بهم ئوممه ته،
 بهجوری به دهسه لات و بههیزی کردن و ولاتی بو تهخت کردن که بو هیچ ئوممه تیکی تر
 نهکراوه له جیهاندا، خوی پهروهردگار ههوالی نهو تاقي كردنه وهی پیدان و ئینجا هم
 ههپه شه سهختهی ئاراسته کردن، ﴿مَنْ اعْتَدَىٰ بِكَ ذَلِكْ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ئینجا ههرکس دهست
 دریزی بکات به گرتنی هیچ نیچیری که پاش نهو باس و ههوال پیدانه، بو نهو کهسه ههیه
 سزایه کی ئازار دهر ههر له جیهاندا، بهم رهنکه به رووتی دار و جهلده نهدری له پشت و له
 سکی به فراوانی، وه (ئین و عه باس) فره مویه تی - خویان لی رازی بی - رای زوربهی
 زانایانی تهفسیریشی لهسهره، یان له رژی دوایدا، وه هیندیتر نهفرمون، یان له ههردو
 جیهاندا وه (شیخ الإسلام) نهفرموی، بهلام شتیکی ئاشکرایه سزای رژی دواپی به توبه و
 گهپانه وهی راست لانه چیت، بهههرحال زور شایستهی نهو سزایه، چونکه لهپاش نهو
 جله وگیری و ههوال پیدان و ههپه شهیه ههر دهست دریزی یه که بکری بهلگهیه لهسهر
 سه رکیشی و نه ترسان و گوئی نه دان به فره مانی خوا، ههرکس نه توانی جلهوی خوی
 بگریته وه له شتی وا بیگومان بو شتی گه وره تر ههر ناتوانی گوئی رایه لی بکات، ئینجا به
 روونی و به دریزی باسی که فره تی نافه رمانی و پیچه وانه کردنی نهو پروادارانه نهکات، له
 یه که مجاره وه جله وگیری و له دوایدا ههپه شه دووباره نهکاته وه، نهفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا﴾ نهی کهسانی پرواتان هیناوه ﴿لَا تَقْتُلُوا الصِّدِّيقَ وَأَنْتُمْ حُرَّمٌ﴾ نیچیری کیون مه کوژن له
 کاتیکدا که ئیوه له ئیحرامدا بن ئیتر با له خاکی ههرمدا نه بن، یان مه یکوژن کاتی که له
 خاکی ههرمدا بن، ئیتر با له ئیحرامدا نه بن، که ههر کام هه لئه گری، هیندی نهفرمون
 مه بهست به ئایه ته که ههر دووباره کهیه و ئایه ته که ئایه نگهیه نی، بهههرحال و لهسهر ههر بار
 دووبه ره کی نییه له مه دا که ههرکس له ئیحرامدا بیست نابی نیچیر بکوژی له هیچ شویینیک،
 ههروهه ها ههرکس له خاکی ههرمدا بیست دروست نی یه نیچیر بکوژی با له ئیحرامیشدا
 نه بی.

نهو دووبه ره کی یه له مه دایه ئایا کام بار مه بهسته له ئایه ته که؟ ئینجا مه بهست بهم
 نیچیره ههر گیانه به ریکی کیویه که گوشتی بخوری، نه مه به لای ئیمامی شافیهی یه وه،
 که واته به لای نه مه وه گیانه به ری مال و ههر کیوی یه کی گوشت نه خوراو و بزاردنی نییه،
 به نهی چه نه فی یه وه بیچکه له مارو دوو پشک و کولاره و قهله بازه له و مشک و سهگی بگری

گورگ نیت ره مو گیانله به ریگی تری کیوی بژاردن و تۆلهی ههیه، بیجگه له پلنگ و درنده کانی تریش به لای ئیمامی مالیک و نهحمه دهوه و چه ند که سانیکی تریش وهک له کتیبی فیه و تهفسیردا به درژی بیاس کراوه له گهل چه ند رایه کی تریشدا، ئینجا نهو نیچیره ی که بکوژی له لایهن هر که سیکه وه که له ئیحرامدا بی وهک مرداره وه بوو وایه با به سهر برینی شهرعیش بیکوژی، به لای (حه نه فی و نهحمه دو مالیک وه به (شافیعی یه وه) له رای تازهدا، له رای کونیدا نه گهر سهر برای شهرعی بیت خواردنی دروسته بو ئه وانهی که له ئیحرامدا نین، ئینجا دووبه ره کی ههیه له مه دا که ئایا حه لآله بو که سی که له ئیحرامدا بی گوشتی نیچیریکی گوشت خوراو بخوا که که سی گرتبیتی بو خوی که له ئیحرامدا نه بی، به لای زۆربه ی جه ماوه ره وه دروسته له بهر نهو حه دیسه سه حیه ی که هاتووه له (بوخاری و موسلیم) و غهیری نه واندا که پیغه مبه ر (ﷺ) و هاوه له کانی له گوشتی نیچیریکی وایان خوارد له سالی حوده یی یه له کاتی ئیحرامدا که به دیاریی بویان نارد، هیندی به لایانه وه دروست نییه له بهر روواله تی ئایه ته که. له بهر حه دیسیک که هاتووه له وه دا، ﴿مَنْ قَتَلَ مِنْكُمْ

مَتَعَمَدًا﴾ نه گهر هر که سیک له ئیوه نهو نیچیره بکوژی به دهستی قهست ﴿فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ

الْأَنْعَامِ﴾ نهو که سه له سه ریته ی بژاردنی نهو نیچیره به بریتی یه که له وشتر و ره شه و لاخ و مهرو بن به مانه ند و وینه ی نهو نیچیره ی که کوشتیوه تی، مانه ند و وینه له دیمه ن و قه باره دا به لای کۆمه ل و جه ماوه ری زانایانه وه له هاوه له کان و ئه وانهی پاشی نه وان یان له هر سیفه تیکی تریشدا نه گهر له دیمه ن و قه باره دا وهک یه که نه بوون وهک (شافیعی) و کۆمه لیک نه فه رمون، نه گهر وینه ی نه بوو به نرخه که ی نه بژییری و به لای حه نه فی یه وه مه به ست به وینه هر قیمه ت و نرخه که یه تی ﴿لَكُمْ بِهِ دَوَاءٌ عَدْلٌ مِنْكُمْ﴾ له کاتی که دا که دوو پیای عادل له خۆتان نهو بریتی یه دا بنین و بریار بدن له سه ره وه ی که مانه ند و وینه ی نیچیره کوژراوه که یه، به م جوړه ی که (ئیین و جه رین) نه فه رموی و له حه دیس و کرده وه ی هاوه له کانه وه نه یه ینی، نه گهر ئاسکیکی بچوکی له ناو بردبی بریاری کارییان به رخیکی له سه ر بدن که وینه ی به چکه ئاسکه که بیت له ته مه ن و قه باره دا، نه گهر که وړه ی له ناو بردبی بریاری که وړه ی له سه ر بدن، نه گهر که ره کیوی یه کی له ناو بردبی بریاری ره شه و لاخیکی له سه ر بدن نیت نیر بیت یان می، که وړه یان بچووک به پیی که ره کیوی یه که، هر وه ها وهک به درژی له کتیبی تهفسیر و فیه دا باسی کراوه به تایبه تی باش روون کراوه ته وه له تهفسیری که وړه ی ئیمامی رازی دا

له گهڼ څه نډ باس و مه سه له ی تردا، هه روه ها څا لوسی له ته فسیره که یدا نه و دوو پیاوه عادل
له بریاری نه و بریتی یه ماننده بدهن،

هَدِيًّا بَلِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّرَهُ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدَلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهُ عَفَا اللَّهُ عَنْمَا سَلَفَ

وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

﴿هَدِيًّا بَلِغَ الْكَعْبَةِ﴾ به دیاری یهکی نیراو که بگاته په ناو دهو روبه ری مالی خوا واته ئه و شوینه ی ئه و خیر و قربانی یانه ی تیا سر ئه بریت و گوشته کانیان ئه درین و دابه ش ئه کرین به سر هه ژارانی خاکی حه رهدا، که واته ئه گهر به و جوړه ی لی نه کرئ به رناکه وئ و ئه و که فاره له مل ناکه وئ، ئینجا با بزانی و هک له سهره تای سوره ته که یشوه گو ترا که (هدی) ناوه بو ئه و حوشترو ره شه و لاخ و مه پ و بزانه ی که ئه نیرین بو ئه و شوینه پیروژه و بو ئه و مه بسته پیروژه، که واته ئه و وته یه (هدیا) له گهل رای زوړبه و جه ماوهدا زوړ ریك و گونجاو تره که ئه فرمون ئه و بریتی یه ئه بی له و گیانله بهرو چوار پییانه بن، ئه گهر مانه ند و وینه ی ده ست نه که وت ئه و کاته ئه بی به نرخ و قیمه تی نیچیره کوژاوه که.

ثایه ته که باسی که فاره ت و بریتی کرد هر بو کوشتنئ که به دهستی قه ست بیت و بی دهنگ بوو له کوشتنئ که به هله بیت، به لام هله ش هر و هک دهستی قه ست وایه له که فاره ت بژار دنه که دا، نه ک له گونا هبار بووندا به لای زوړبه ی زانیانی ته فسیر و فیهقه وه، (زه هری) ئه فرموی: قورئان هات له باره ی دهستی قه سته وه و سونه تیش هات له باره ی هله وه و بریاری بریتی و بژار دنیدا به هوئ ئه میشه وه توله ئه و بریتی یه بوو که باس کرا ﴿أَوْ كَفَّرَهُ طَعَامُ مَسْكِينٍ﴾ یان که فاره تی که بریتی یه له خوړاکی چند هه ژاری ﴿أَوْ عَدَلُ ذَلِكَ صِيَامًا﴾ یا هاوتای ئه و خوړا که له باره ی روژو وه، واته له باتی خوړا که که روژو و بگریت. هر کام له م سیانه هه لېژنیرا چاکه و به سه به لای نیمامی حه نه فی و مالیک و شافیعی یه وه، و هک شافیعی به روئی ئه فرموی: ئه گهر نیچیری کوژاو که مانه ند و وینه ی هه بوو کابرا به ئاره زووی خوئ هر کام له و سیانه هه لېژنیرا چاکه ئه گهر مه لی بوو مانه ند و وینه که سر برئ و گوشته که ی دابه ش بکات به سر هه ژارانی حه رهدا، ئه گهر مه یلی بوو وینه که بکات به پاره و پاره که ش خوړا ک بکری و بیدا به و هه ژارانه، ئه گهر ویستی له باتی

خۆراکی رۆژیکى ھەر ھەژاری رۆژیک بە رۆژوو بیټ، ئیتر ئەو خۆراکە - مودد - یکە لای شافیعی و دوو - مودد - لای ھەنەق، ئەو کەسەى کە ھەلبژاردنى بە دەستە کابرای بکوژە بە لای زۆربەى جەماوەرەو، بە لای ھیندیكەو بە دەست دوو پیاو ھەلەکە، بە لای ھەلەکە (ئیمامى ئەحمەد و زوفەر) ھو ھو سى شتە ئەبى بە پى ریزی ئایەتە کە بیټ، ھەروەھا چەند رایتەر ھەبە لەم مەسەلەیدا با سەرنجى کتیبەکانى فیکە بدریت، ئینجا باسى ھۆى دانان و پىویست کردنى بژاردن و کەفارەتە کە ئەکات و ئەفەرموی: ﴿يَكُونُ وَبَالَ أَمْرٍ﴾ بۆ ئەمەى ئەو بکوژە بچەژى سەرنجامى قورس و بەرھەمى سەختى کارەکەى خۆى، واتە ئەو تاوانەى کە کردى بە ریز شکاندنى ئیحرامەکەى، یان ریز شکاندنى خاکی پاکى ھەرەم ﴿عَلَّاهُ عَمَّا سَلَفَ﴾ خوا بورد لەو ھەى کە رابورد و تێپەری کرد، واتە پىش ھاتنى ئەم ئایەتە ھەر نیچیریکتان کوشتبى لە کاتى ئیحرامدا، ھەرچەند کارىکى خراپ بوو و لە سەردەمى نەفامیشدا ھەر نەئەکرا و ئەگەر بکرایە تۆلەى ئەسەنرا، ھەرچەند کارەکە وایە بە لām خوا بورد لەوانەى پىش ھاتنى ئەم ئایەتەى قەدەغە کردنە، ﴿وَمَنْ عَادَ﴾ ھەرکەسێک بگەریتەو بۆ سەر ئەو کردەو ھەبە لەپاش ئەم قەدەغە کردنە ﴿يَسْتَفِمْ اللَّهُ مِنْهُ﴾ خوا تۆلەى بەتینى لى ئەسینى لە رۆژى دوایدا، ئینجا کەفارەتە کەشى ھەر لەسەرە بە لای (عطا و ئیبراھیم و ئیبن و جوبەیر و حسن) و جەماوەرەو، لە (ئیبن و عەباس و شورەیح) ھو ھو کە کەفارەتەى لەسەرنى یە، بە لکو خوا ئەو تۆلە سەختەى لى ئەسینى لە رۆژى دوایدا، یان ھەرکەس بگەریتەو بۆ کوشتنى لەپاش ئەو ھەى کەفارەتەى بۆ جارى یە کەم ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْفَارٍ﴾ خوا زالە بەسەر ھەموو شتیکدا، خاوەنى تۆلەى بەتینە، کەواتە تۆلە ئەسینى لەو ھەى کە سەرکێشە لەسەر یاخى بوون و سەرکێشى یە کەى.

خوای میھرەبان کاتى ئیحرام و ناوچەى ھەرەمى گێپراو بە پەناگا بۆ ئەو گیانلەبەرانە، کە بەندەى تاوانبار گوێی نەدا و بە دەسلات و ھیزی خۆى پەرمویەو دەست درێژى کردە سەر پەنا دراوی خوا، ئەو کەسە شایستەى ئەو ھەرەشەو تۆلە بەتینە، نیچیری کۆی دوو شتی بەو جۆرەبە کە باس کرا،

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَّعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ

به لَام نیچیری ئاوی و ده‌ریایی بهم جوړه‌یه که نه‌فهرموی: ﴿أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ﴾
پیش نه‌وی ته‌فسیری بکه‌ین چاک وایه ده‌ست نیشان بکه‌ین بۆ ئهم خالانه‌ی خواره‌وه که
زانایان رای جیاوازیان تیا هه‌یه:

۱- ئایا ئهم ئایه‌ته ئاراسته‌ی هه‌موو بپرواداران کراوه، یان مه‌به‌ست هه‌ر نه‌وانه‌یه که له
ئیحرامدا بن وهك هیندیکی تر له‌سه‌ر نه‌وه‌ن؟

۲- ئایا مه‌به‌ست بهم حه‌لّ کردنه له ئایه‌ته‌که‌دایه هه‌ر بۆ خواردنه، یان گشتی یه له
خواردن و هه‌ر سوود وەرگرتنیکي تر و که‌فاره‌ت و بژاردنی هه‌یه؟

۳- ئایا گیانه‌به‌ری ئاوی نه‌وه‌یه که له ئاودا بژی ئیترا با له وشکانیشدا بژی، یان نه‌وه‌یه
که هه‌ر له ئاودا بژی وهك کۆمه‌لی نه‌فهرمون، که یه‌کیکیان نیمامی شافیعی یه؟

۴- ئایا مه‌به‌ست به وته‌ی ﴿صَيْدٌ﴾ ده‌ست که‌وتی گیانه‌به‌ری ئاوی یه به شیوه‌ی گشتی،
یان هه‌ر نه‌وه‌یه که به راو و کرده‌وه ده‌ست که‌وت ببی و مه‌به‌ست به وته‌ی ﴿وَطَعَامُهُ﴾
خواردنه و راناوه‌که نه‌گه‌ریته‌وه بۆ وته‌ی ﴿صَيْدٌ﴾ وهك هه‌ندی نه‌فهرمون، یان مه‌به‌ست
خواره‌وه و راناوه‌که نه‌گه‌ریته‌وه بۆ وته‌ی ﴿الْبَحْرِ﴾ وهك هه‌ندیکی تر له‌سه‌ر نه‌وه‌یه؟ یان
مه‌به‌ست به ﴿صَيْدٌ﴾ گرتن و راو کردنه و راناوی ﴿وَطَعَامُهُ﴾ نه‌گه‌ریته‌وه بۆ ده‌ست
که‌وتی راوه‌که، ئینجا به پینی نه‌و رایانه ته‌فسیری ئایه‌ته‌که بکه‌ین.

نه‌وانه‌ی که لایان وایه ئایه‌ته‌که ئاراسته‌ی هه‌موو بپرواداران کراوه، گیانه‌به‌ری ئاوی
ئهبړن به‌سه‌ر نه‌وانه‌دا که هه‌ر له ئاودا نه‌ژین و نه‌فهرمون: مه‌به‌ست حه‌لّ کردنی خواردنه و
هه‌موو وەرگرتنیکي تریش به بی که‌فاره‌ت و بژاردن و مه‌به‌ست به ﴿طَعَامٌ﴾ خواره‌وه‌یه که
نیمامی شافیعی یه‌کیکه له‌م تاقمه، له‌سه‌ر رای نه‌مانه ته‌فسیری ئهم ئایه‌ته بهم جوړه‌یه: نه‌ی
بپرواداران حه‌لّ کراوه بۆتان خواردنی گوشتی نه‌و گیانه‌به‌رانه‌ی که هه‌ر له ئاودا نه‌ژین،
نیوه به کرده‌وه و به راو کردن نه‌یانگرن، خواردنی نه‌وانه‌ش که ده‌ستکه‌وت نه‌بی به بی راو

و کرده‌وی ئیوه، وهك ئەوانه‌ی ئەمرن و ئاو ئەیاندا ته لا، یان ئاو لییان ئەنیشیتەوه و ئەكهونه وشكى و ئەمرن، له‌سه‌ر ئەم رایه‌ ئه‌و گیانله‌به‌رانه‌ ماسی بیټ یان هەر گیانله‌به‌ریكى تر، له‌سه‌ر هەر شیوه‌ و شكلی‌ هه‌لآتن، به‌ مه‌رجێك له‌ ئاودا نه‌بیټ نه‌ژی، یان ئەلێن هه‌لآل كراوه‌ بۆتان ئەوه‌یه‌ خواردنی گوشتیان به‌ ته‌پرو تازه‌یی و خواردنیان به‌ كۆنی و خوی كراوی و وشك كراوه‌یی. ئەوانه‌ی كه‌ لایان وایه‌ ئەم ئایه‌ته‌ ئاراسته‌ی هەر ئەوانه‌ كراوه‌ كه‌ له‌ ئیحرامدا بن، مه‌به‌ست له‌ هه‌لآل كردنی كوشتن و گرتنیانه‌، ئیتر بۆ خواردن یان بۆ هەر مه‌به‌ستیكى تر، مه‌به‌ست به‌ ئاوی ئەوه‌یه‌ كه‌ له‌ ئاودا بژی و زاوژی و نیشته‌جی بوونی له‌ ئاودا بێ، ئیتر له‌ وشكیشدا بژی یان نا، مه‌به‌ست به‌ ﴿طعام﴾ خواردنه‌، یان مه‌به‌ست به‌ ﴿صيد﴾ راوکردنه‌ و مه‌به‌ست به‌ ﴿طعام﴾ خواردنه‌، له‌سه‌ر ئەم رایه‌ ئەلێن: ئەی كه‌سانی كه‌ وان له‌ ئیحرامدا هه‌لآل كراوه‌ بۆتان ده‌ستكه‌وت راو كردنی ئاویی به‌ بێ گوناوه‌ به‌ بێ كه‌فاره‌تدان، هه‌لآل كراوه‌ بۆتان ئەوانه‌یان كه‌ ئەخوړین، واته‌ هه‌لآله‌ بۆتان راو كردن و گرتنی هه‌موو گیانله‌به‌ره‌ ئاویی یه‌كان، خواردنی ئەوانه‌یان كه‌ گوشتیان ئەخوړی، ئەو گوشت خوراوانه‌ش به‌لای ئیمامی هه‌نه‌فی یه‌وه‌ هەر بریتی یه‌ له‌ ماسی، ئیتر بێجگه‌ له‌ ماسی هیچ گیانله‌به‌ریكى تری ئاویی خواردنی هه‌لآل نییه‌ با ژیانیشی هەر له‌ ئاودا بیټ، ئەو ماسی یه‌ی كه‌ هه‌لآله‌ ئەبێ له‌ خۆیه‌وه‌ نه‌مردبێ به‌ بێ هۆیه‌كى ئاشكرا، به‌لای ئیمامی ئەحمده‌وه‌ هه‌موو ئاوی یه‌كان ئەخوړی بێجگه‌ قوڤباق و تیمساح، به‌لای ئیمامی مالیک و(ئهبین و ئەبی له‌یلا) وه‌ هه‌موو ئاوی یه‌كان ئەخوړین به‌ تێكپرایی، به‌لای كۆمه‌لیكى تهره‌وه‌ هەر گیانله‌به‌ریكى ئاوی وێنه‌ی له‌ وشكیدا نه‌خوړی وه‌ك سه‌گ و به‌رازی ئاوی، ئەویش ناخوړی و هەرچی وێنه‌ی نه‌بێ یان وێنه‌كه‌ی بخوړی ئەویش ئەخوړی، یان ئەلێن ئەی ئەوانه‌ی كه‌ وان له‌ ئیحرامدا هه‌لآل كراوه‌ بۆتان راو كردن و خواردنی هه‌موو گیانله‌به‌ره‌ ئاویی یه‌كان به‌ تێكپرایی، ئینجا ده‌ست نیشان نه‌كات بۆ هۆی ئەو هه‌لآل كردنه‌ و ئەفه‌رموی: ﴿سَكَاتٌ﴾ له‌به‌ر سوود پێگه‌یانندن و خوشی پێدان به‌ ئیوه‌ی نیشته‌جی و به‌وانه‌ی كه‌

سەفەرین و گەپۆکن، ئەم رایانە که هاتوون لە لایەن زانایانەوه باسماں کردن ھەموو ئەگونجین
و دەست ئەدەن،

وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُ حُرْمًا وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ

الْكُفْبَةَ أَلْبَيْتَ الْحَرَامِ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ

﴿وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُ حُرْمًا﴾ حهرام كراوه له سهرتان نيچيري كيوي و وشكى تا له
ئىحرامدا بن، ههروه ها تا له خاكي پاكي حهردما بن، واته دروست نيبه بو نهو كه سهى كه
له ئىحرامدا بيئت، يان له خاكي حهردما بيئت گرتن و كوشتنى نيچيري كيوي و وشكى نيتر
چ گوشت خوروا و چ گوشت نه خوروا بيچكه لهو گيانله بهرانهى كه له پيشه وه باسما ن كردن
له ته فسيري سهره تاي ثابتهتى (٩٥) دا، ئينجا نه گهر يه كي له ئىحرامدا نه بى و له خاكي
حهردما نه بى و نيچيري بگري، نايا دروسته دهر خواردى كه سيكي بدات كه له ئىحرامدا بيئت
يان له خاكي حهردما بى، وه دروسته بو نه ميش نه م گوشته بخوات؟ نه وه مه سه له يه كه
دوبه ره كي زانايانى تيدا هه يه، كه واته با سهرنجى كتيب به كانى نه وان بدرى هه ركه س
ههركامى به دله بهو جوړه بكات، له پاش نهو حهرام كردن و حه لال كردنه، ئينجا هه ستي له
خواترسي نه بزوينى له دهرووندا و پرسيار و حيسابى روژى دوايى بير نه خاته وه تا بهندهى
خوا به سوژو په روژه وه پيشوازي فه رمانه كانى بكات به باشى گوپرايه ل و مل كه چ بيئت،
نه فه رموى: ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ بترسن و خوتان بپاريزن لهو خوايهى كه هه
بو لاي نهو كو نه كرينه وه له روژى دواييدا، ئينجا ده ست نيشان نهكات بو هوى نهو قه دهغه و
حه رام كردنانه و نه فه رموى: ﴿جَعَلَ اللَّهُ الْكُفْبَةَ أَلْبَيْتَ الْحَرَامِ قِيَمًا لِلنَّاسِ﴾ كه عبه كه مالىكى
پيروزي ريزداره خوا گيپراى به هوى راگير بوونى كارو بار و پيك هاتنى به رژه وه ندى و
سوودى مهردومان له جيهان و له روژى دوايى ياندا له سهرده مى نه قامى و پيش ئيسلام، له
چه رخی ئيسلام پاش هاتنى ئيسلام خوا گيپراى به شوينى كو بوونه وه و كو نگره يه كي
سالانهى گشتى جيهانى، كه مهردومان له هه مو و لات و ناوچه كانى جيهاندا به شدار بن
تيا ياندا، كو بوونه وه و كو نگره يه كگرتن و يه كيئتي و دوستايه تي و ناشنايى و كو مه كي و
دهسته به رهيى، گيپراى به بازار و فروشگاهيه كي گشتى، گيپراى به شوينى خوا په رستي يه كي
زور گه وره و گرنگ كه تاقانه يه و ديارى يه له ناو هه موو جوړه عيبادت و خوا په رستي
يه كانى تر دا، چونكه شوينى حه ج كردنه كه به يه كجار خوا په رستي يه كي گيانى و له شى و
ماليه. بيت و سوود و قازانچ و بهرهمى نهو ماله به فخره هه زور زوره. وهك ناما ژم كرد بو

زۆریان له سورەتی (الحج) دا که له پێش ئەم سورەتەدا تەفسیرم کردوو، هەروەها له
 سورەتی (البقرة) و (آل عمران) یشتا دەست نیشانم کردوو بۆ هیندی لەوانه، لهبەر ئەوه به
 پێویستم نهزانی لێرهدا درێژه پێدان لهو بارهیهوه، بهس لێرهدا دەست نیشان ئەکەم و
 سەرئێشتا رانهکێشم بۆ شتیکی زۆر گرنگ که ههموو جیهان و جیهانیان هه‌میشه پێویستن
 پێی، به تایبەتی جیهانیانی ئەمڕۆی پڕ له بێ ئارامی، جیهانی یانی داماوێ سەرگەردان
 به‌هۆی ئاژاوه و دوژمنایەتی و کوشتن و برین و جەنگه‌وه، ئەو شتە زۆر گرنگەش ئەمەیه که
 خوا ئەو شوێنە پێوژەیی گێراوه به ناوچهی ئارام و ناشتی تا ئەو رادهیهی که هه‌رکەس
 بگات به بکوژی کوڕ و باوکی، نابێ به هیچ رەنگ دەستی بۆ درێژ بکات، ئینجا ئەو ئارامی و
 ناشتی یه نهک تهنه‌ها بۆ ئاده‌می و م‌رو‌ف، به‌لکو گشتی یه بۆ په‌له‌وه‌ر و گیانه‌به‌رانی ت‌ری‌ش
 بێجگه له هیندی له گیانه‌به‌ران که د‌ژو دوژمنی هه‌موو گیانه‌به‌ریکن، به‌لکو گشتی یه بۆ
 دارو دره‌خته‌کانیش، ناوچهی ئاوا پ‌ر له پیت و فه‌ره و هه‌موو که‌س پ‌ی‌وی‌ستی پ‌ی‌ی هه‌یه تا
 فیری ئارامی و ناشتی نانه‌وه ب‌بن و ن‌رخ‌ی ئارامی و ناشتی و ناشتی نانه‌وه ب‌زانن و
 به‌و‌ینه‌وه پ‌ی‌ی و ر‌زگار ب‌بن له ب‌ی ئارامی و داچ‌له‌کان و ب‌یم و ترس. پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری ئازیز (ﷺ)
 و‌ینه‌ی ئەو ناوچه پ‌ی‌و‌ژه‌ی ب‌ریار دا له شارە به‌فه‌ره‌که‌ی خ‌و‌یدا، وه‌ک له چه‌ند هه‌دیسی‌که‌دا
 هات‌وه، یه‌کێ له‌وانه هه‌دیسی‌که که ئیمامی ع‌لی ئەفه‌رم‌و‌ی: پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ) فه‌رم‌و‌ی:
 مه‌دینه‌ هه‌رامه، له‌ (عیره‌وه تا فور) واته ر‌یز‌داره و قه‌ده‌غه‌یه ده‌ست در‌ی‌ژی ت‌یا‌يان‌دا به
 و‌ینه‌ی مه‌ککه، خ‌و‌ای گه‌وره هه‌رچ‌ون ئەو م‌ال‌ه به‌فه‌ره‌ی گ‌ی‌را به ناوچه‌ی ئارامی و ناشتی و
 ب‌ی باکی، گ‌ی‌رای به به‌ربه‌ست و به‌ره‌ل‌ست، هه‌روه‌ها به‌ره‌ل‌ست و به‌ربه‌ستی دانا له
 کاتیشدا، ئەوه‌تا ئەفه‌رم‌و‌ی: ﴿وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾ مانگی به‌ر‌یز‌یشی گ‌ی‌راوه به‌هۆی راگیر بوون و
 پ‌ی‌ک هاتنی سوود و به‌ر‌ژه‌وه‌ندی مه‌رد‌ومان، واته ئەو چ‌وار مانگه: (ذی القعدة، ذی الحجة،
 محرم، ر‌ج‌ب)، ئەوه‌تا ج‌ه‌نگ و کوشتاری ت‌یا قه‌ده‌غه‌ ک‌راوه ته‌نانه‌ت له سه‌رده‌می نه‌فام‌یشدا
 لهو چ‌وار مانگه‌دا وازیان نه‌ه‌ینا له ج‌ه‌نگ و کوشتار و تالان و داگیر کردن، لهو ماوه‌یه‌دا به
 ب‌ی باک و ب‌یم و به ئارامه‌وه ئەگه‌پ‌ان به ناوچه‌کانیاندا، مه‌ترسی یان نه‌ئ‌ه‌کرد له باوک و کوڕ
 کوژ‌راوه‌کانیان که ده‌ست در‌ی‌ژی ب‌که‌ن بۆ ب‌کوژ‌ه‌کانیان، که‌واته ئەوه‌ش هه‌لیکی چاک بوو که
 خوا دا‌ینا بۆ ئارامی و حه‌وانه‌وه‌ی مه‌رد‌ومان بۆ ف‌یر بوون و رام بوون له‌سه‌ر ئارامی و ناشتی
 و خ‌و‌گرتنه‌وه له خ‌راپه‌کاری،

وَالْهَدَىٰ وَالْقَلِيدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾

﴿وَالْهَدَى﴾ ئەو حوشتەر و لاخ و مالأتانەى كە ئەيان ئاردن بۆ مەككە تا لەوى سەرى بېرن و گۆشتەكانیان بدرى بە هەژار و بى ئەوايان، بەرەلأ ئەكران و هیچ كەس دەستى بۆ درىژ نەئەكرن، تەنانت ئەگەر كەسێك لە برسا دەمارى جومگەى بجووبایە دەستى نەئەبرد بۆ ئەوانە و نزیكیان نەئەكەوتەو، وەك(قتادە) ئەفەرموى، كەواتە لە لایەكەو بەوە خواپەرستى ئەكرا، لە لایەكى ترەوە برسى پى تیر ئەكرا، وەك لە هەمان كاتدا بەوە مەردوم فیر ئەكرا و رام ئەكرا لەسەر كوئایى هینان و دووركەوتەو لە دەست درىژى و خراپەكارى ﴿الْقَلِيد﴾ ئەم وتەیه بە دوو جور تەفسیر كراو:

١- ئەو حوشترانەى كە بە نیشانەیهكى تایبەتى دیارىی ئەكران و رەوانە ئەكران بۆ مەككە كە لەوى سەربرین بۆ هەژاران، لەسەر ئەم رایە جورێكە لە پیشوووە كە باس كرا، جوئ كراو تەو و بە تایبەتى باس كراو لەبەر بەنرخى و گرنكى ئەم جورەیان.

٢- ئەو شتانەى كە ئەكران بە نیشانە و ئەیانكردنە ملی خوئیان و حوشتەرەكانیان بەهوى ئەووە هیچ كەس دەست درىژى لى نەئەكرن لە چون و گەرانەوێان لە حەج، وەك(قتادە) ئەفەرموى: كەسێك بجوایە بۆ حەج ملەوێكى لە موو ئەكرە ملی بەهوى ئەو نیشانەو هیچ كەس دەست درىژى بۆ نەئەكر، كاتى لە حەج ئەگەرایەو خوى نیشانە دار ئەكرد بە شتى لە دارو درەختى مەككە، بەهوى ئەووە بە بى باك ئەگەرایەو بۆ ناو مال و منالى و هیچ كەس لافەى نەئەكر، ئەفەرموى: ئەوانە چەند بەرەست و بەرەلستێك بوون خوا هیشتبونى یەرە لەناو مەردوماندا لە سەردەم و چەرخى نەقامیدا، ئەوێان لەناودا مابوو یەرە بە كەلەپوور لە ئایینی حەزەرەتى نىسماعلیەو(عليه السلام)، ﴿وَالْكَ﴾ خوا ئەوێ كرد و ئەو بەرەستانەى دانا ﴿عَلَمًا﴾

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ﴿١﴾ بۆ ئەو دەي ئىۋە بزەنن كە خوا ئەزانى و ئاگايە بە
 ھەرچى وا لە ئاسمانەكان و زەويدا ﴿وَأَنَّ اللَّهَ يَكُلُّ شَيْءًا عَلَيْهِ﴾ خوا زانا و ئاگايە بە ھەموو
 شىئى بە ئەوپەرى زانين و ئاگادارى، واتە ئەو ياسا و بېرارانە كە خوا داينان و ھۆى
 راگير بوونى كاروبارى مەردومانە و مايەي پىك ھىنانى بەرژەوھەندى يانە نيشانە و
 بەلگەيەكى ئاشكران لەسەر زانين و ئاگادارى خوا بە ھەموو شىئى، چونكە بە بى ئەو
 زانينە تىرو تەواو ھەرگىز ناگونجى دانان و داھىنانى ئەو ياسا و بېرارە وردو پەر
 سوودانە كە سەراسەر دوورخەرەوھى زيانن لە بەندەكان، راكيشەرەو بەدى ھىنەرى
 فەرەو سوودن بۆيان لە ھەردوو جىھاندا، دەي بە ھۆى ورد بوونەو و بىر كەردنەوھى
 ئىمەش لەو كەردەو و بېرارە بەرز و گەنگانە ئىمە زانا و بېرادر ئەبين بەو زانين و
 ئاگادارى يە فراوان و بى سنوورەي خۆي پەرەردگارى مېھەربان، ئىنجا باسى حەرام
 و حەللەكان دوايى ئەھىنى بە ترساندنمان لە تۆلە و سزاي خوا لەگەل ئومىد و
 چاوەروانى لى بوردن و مېھەربانى يەكەي ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بزەنن كە خوا
 تۆلەي زۆر بە تىنە ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ خوا لى بوردەي مېھەربانە، كەواتە ھەركەس
 ژىر و دانا بىت خۆي ئەپارىزى لە شكەندى سنوورەكانى خوا، بەلكو لە نەزىك
 كەوتنەويەن، بە سۆزو پەرۆشەو ئەگەرئىتەو بۆلاي خوا و فەرمانبەري خوا ئەكات،
 لەگەل ئەو ترساندن و ئومىد پىدانەدا دەست نيشانمان بۆ ئەكات بەوھى ھىچ بېر
 بيانويەك نى يە بۆ بەندەي تاوانبار و خۆي دووچارى سەرەنجام و بەرھەمى كەردەوھى
 خراپى خۆي ئەبى و ھىچ كەردەوھىەكيش ئاشاردىتەو، كەواتە با خۆمان بگريئەوھ لە
 خراپە و بە ھەموو ھىز پەلامارى چاكە بدەين و ئەفەرموى: ﴿مَاعَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَسْتُ﴾
 فروستادەكەي خوا ھىچى لەسەر نىيە بىجگە لە راگەياندن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
 تَكْتُمُونَ﴾ خوا ئەزانى و ئاگايە بە ھەرچى ئىۋە دەري ئەخەن و ھەرچى ئەيشارنەو،
 ئىنجا بە بۆنەي باسى حەرام و حەللەوھ دەست نيشان ئەكات بۆ ترازوويەك كە
 موسلمان بىگرى بەدەستەو و ھەموو نەرخدار و بى نەرخىكى پى ديارى بكات.

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠٩﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءَ إِن بُدِّلَ لَكُمْ سَعُودٌ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْءَانُ بُدِّلَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١١٠﴾

﴿١٠٩﴾ ئەي پێغه مەبەر بە ھەراکام لە ئومەتت بلی: ﴿لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ﴾ یە کەسان نییە و ەک یە ک نییە پیس و پاک ﴿وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ﴾ ھەرچەند سەرت سوور بەینی و پێخۆشچالت بکات زۆری پیسەکە، چونکە سەرەنجام و پاشە روژی پیسەکە زۆر بەدو خراپە، بەرھەم و سەرەنجام و پاشە روژی پاکەکە زۆر چاکە، کەواتە پیسەکە ھەرچەند ماوەیە کە زۆر و خۆش و ئارام دەر بێت، دوا روژەکە ی کە بەدو تالە شیرینی و خۆشی یە کە ی لەبیر ئەباتەو، بەلام پاکەکە ھەرچەند کەم و کوپی تیا بێت، بەرھەم و سەرەنجامە چاکەکە ی هیچ نیشانە و دروشمیکی کەم و کوپی یە کە ی ناهێلی، کەواتە ھەرکەس ژێرو تێگە یشتوو بێت ھەرگیز بە زۆری پیسەکە ناخە لەتی و باوی نادا بەسەر پاکەکەدا، ئەم فەرمودە یە ھەرچەند بە بۆنە ی باسی حەرام و حەلالەو ھاتبێ بەلام سنووری فراوان ترە لەو و ھەموو پاک و پیسیکی گیانی و لەشی ئەگرتەو، ھەموو پاک و پیس و چاک و خراپ ئەگرتەو، ھەرچۆنی حەلال و حەرام یە کەم و سەرەستە یە لەم شوێنەدا، ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأُولِي الْأَلْبَابِ عَلَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ کەواتە بترسن و خۆتان بپاریزن لە خوا ئە ی خواھن ژیری ی راستە قینەکان، خۆتان بپاریزن بە دوور کەوتنەو لە ھەموو پیس و خواھن پیسی یەکان، بە ەرگرتن و ھەول دان بۆ ھەموو پاکیتی و پاکەکان و ھەرگیز ھەنەخە لەتین بە زۆری پیس و قەبارە و رووکەش و روالەتی خە لەتینەری، بەلکو بگەن بە ئامانج و بە خێرو خۆشی ھەردوو جیھان، ئینجا رووی فەرمودە ئەکاتە کۆمەلی موسلمانان بۆ تەمێ کردن و پەرۆردە کردنیان، فیری شەرم و ئەدەبیان ئەکات لەگەل پێغه مەبەردا (ﷺ) بەم رەنگە جوړە پرساریکی لی ئەکەن کە پێویست نەبێ کە لەوانە یە دەرکەوتنی شتیک بێت کە مایە ی ریسوا بوون و بێ ئابرووی بێت، یان بەھۆی ئەو پرسیارەو زیادە ئەرکیک پێویست بکرت لەسەر پرسیار کەرو مەردومانی تر ئەفەرموی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئە ی ئەوانە ی کە بپرواتان ھێناوہ ﴿لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءَ إِن بُدِّلَ لَكُمْ سَعُودٌ﴾ پرسیار مەکەن لە چەند شتیک کە ئەگەر ئاشکرا بکړین بۆتان

و وهلام بدرینه وه نارهحه تتان نهكهن ﴿وَإِنْ كَسَلُوا عَنْهَا حِنْ يُكْرَلْ إِلَيْهَا قُرْآنٌ تِلْكَ لَكُمْ﴾ نهگهر پرسیار بکهن لییان کاتی که قورئان نههینریتته خواره وه، واته له کاتی بوونی پیغه مبه ره ناوتاندا ناشکرا نهکرین بۆتان، واته نهگهر پرسیار یان لی بکهن نارهحه تیان نهكهن، یان مه بهست به رسته ی پیشوو جلّه وگیری یه له پرسیار کردن له هر شتیک که به هیچ جور باسی نه هاتبی نه له قورئان و نه له هه دیسدا، مه بهست به رسته ی دووم پرسیار کردنه له شتیک که قورئان پیی هاتبی، بهلام مهردوم وهریان نهگرتبی و تینهگه یشتین به جوانی، دیاره پیویسته پرسیار کردن له شتی و اتا وهرگیری و بزانی چون رهفتار بکری، که واته رسته ی دووم بۆ نه وه هاتوو که بههوی رسته ی یه که مه وه گومان نهبری که هه موو پرسیاریک ناره وایه و نابی بکری، ئینجا له سهر ئه م باره گرییه که پهیدا ئه بی، گرییه که شتیه مه یه: به رواله ت راناوی ﴿عنها﴾ نهگه ریتته وه بۆ وتهی ﴿اشیاء﴾ که واته نه بی پرسیار له و شتانه قه دهغه بیت به پیی رسته ی یه که م و رها بیت به پیی رسته ی دووم، دهی چون قه دهغه ییش و ره وایش ئه بی؟! بۆ کردنه وهی ئه م گرییه دوو شت و تراوه:

۱- رانا وه که نهگه ریتته وه بۆ جوړی ئه و شته قه دهغه کراوانه بۆ عه یینی ئه وانه ی که له رسته ی یه که مدا و تراون، واته هه رچهند دوو شتی جیاوازن، بهلام یه که شتن له م باره ی وه که هه رکام پرسیار لیکراون، جا به پیی ئه و یه کییتی یه رانا وه که گهرا وه ته وه بۆ ئه و شتانه ی که باس کراون.

۲- کاتی قه دهغه و ره وادانه که جیاوازه، واته قه دهغه یه له پیش هاتنی قورئان و باس کردنی قورئان بۆ ئه و شتانه و ره وایه له پاش هاتنی قورئان و باس کردنی قورئان بۆیان. ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْهَا﴾ خوا بورده له و پرسیارانه ی له وه و پیش، چاوپووشی کرد و لیی نهگرتن، واته ئه و پرسیارانه هه رچونی له وانه بوون که نارهحه تتان بکهن، ههروه ها گونا هیش بوون، چونکه بی شهرمی نشان نه ده دن ده رباره ی پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ و هوی دلگرا نی ئه و بوون، هه رچهند پرسیاره کانتان به و جوړه بوون، بهلام خوا بورده له وانه ی پیشوو، که واته کو تای بی بینن و مهگه رینه وه سهر وینه ی ئه و جوړه کارانه، هوی ئه و چاوپووشی و لی نهگرتنه شتیه که نه فهرمو ی: ﴿رَأَاهُ عَمُورٌ﴾ خوا زۆر لی بورده و سهر وه و داشارده ری گونا هو خراپه ی بهنده کانی یه تی ﴿حَلِیْءٌ﴾ زۆر له سه ره خو و په له نه که ره له تۆله سه ندندا، ئینجا با چهند ریوایه تیک بهینین که هاتوون له ته فسیری

ئايەتەكەدا تا بەھۆی ئەوانەو تى بگەين لە جوړى ئەو پرسىارانەى كە مەبەستن لە ئايەتەكەدا:

ا- حەدىسك (كە (ترمزي و دار القطنى) ئەيھنن لە ئىمامى على يەوہ - خوا لى رازى بىت - كاتىك كە ئايەتى پىويست كردنى حەج ھاتە خوارەو مەردومان وتيان ئەى پىغەمبەرى خوا ئايا لە ھەموو سالىكدا پىويستە؟ ئەويش بى دەنگ بوو، ئىنجا دووبارەيان كردەو، ئەويش فەرموى: نەخىر. ئەگەر بى وتايە بەلى پىويست ئەبوو، ئىنجا ئەم ئايەتە ھاتە خوارەو، (دار القطنى) ئەم حەدىسە بە درىژتر ئەيھنن لە (ئەبو عياض) ھوہ و ئەويش لە (ئەبو ھورەيرە) ھوہ و ئەويش لە پىغەمبەرەو (ﷺ).

ب-

ئىمامى موسلىم حەدىسى ئەيھنن لە سەحىحەكەيدا لە (انس) ھوہ - خواى لى رازى بىت - كە پىغەمبەر (ﷺ) فەرموى: سويند بەخوا پرسىارى ھەرچىم لىبگەن وەلامتان ئەدەمەوہ تا لەم شوينەدا بى كە وەستاوم، ئىنجا پياويك ھەستا و وتى: ئايا شوينى من كوئيە؟ ئەويش فەرموى: ئاگر، ئىنجا عبدالله ى كوپى حوزافە ھەستا و وتى باوكى من كيئە ئەى پىغەمبەرى خوا؟ ئەويش فەرموى: باوكى تۆ حوزافەيە. ئىنجا دايكى فەرموى ئايا نەترساي لەوہى دايكت كارى خراپى كردبى، وەك ئافرەتەكانى سەردەمى نەفامى تا بەھۆى ئەوہوہ دايكت بى ئابروو بكەيت لەبەرچاوى مەردوم؟ ئەويش وتى سويند بەخوا ئەگەر داي بنامايە بە ھىنى بەندەيەكى قولەپەش خۆم بە ھىنى ئەو دائەنا. لە رىوايەتيكى تردا (ئىبن و جەرىن) ئەيھنن لە (ئەبو ھورەيرە) وە - خوا لىيان رازى بىت - جاريك پىغەمبەر (ﷺ) لە مائەوہ ھات بە خەشمناكى يەوہ، وا رووى داگرسابوو ھەتا دانىشت لەسەر دوانگە - مینبەر -، ئىنجا پياويك ھەستا و چوو بۆلاى و وتى من لە كوئى ئەبىم، ئەويش فەرموى: لە ئاگردا ئەبى، ئىنجا يەكيكى تر وتى باوكى من كيئە؟ ئەويش فەرموى: باوكى تۆ حوزافەيە، ئىنجا عمر ھەستا و وتى بىرومان ھەيە و رازىن كە خوا پەرەردگارمان بىت و ئىسلام ئايىنمان بىت و محمد (ﷺ) پىغەمبەرمان بىت و قورئان پىشەوامان بىت، بەراستى ئىمە ئەى پىغەمبەرى خوا گەل و كۆمەلەكەين تازە لە نەفامى و بت پەرسىتى يەوہ ھاتووین، خوا باشتەر ئەزانى كە كى باوكمانە، ئەفەرموى: ئىنجا خەشم و رقەكەى نىشتەوہ و ئەم ئايەتە ھاتە خوارەوہ.

ت- (مجاهد) له (ثین و عهاس) هوه نه گڼریته وه که نه م نایه ته هاته خواره وه دهر باره ی که سانی که پرسپاریان کرد له پیغه مبه ر (ﷺ) له باره ی (بحیره) و (سائبة) و (وصيلة) و (حام) هوه، ساعیدی کوړی حوبه یش له سهر نه مه یه و نه فهرموی: نابینی که به دوا ی دا نه م نایه ته هاتو وه له ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحْرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ﴾ هه روه ها چهند ریوایه تیکی تریش هاتو وه له هه موو نهو ریوایه تانه وه وهر نه گیری و دهر نه که وی شیوه و جوړی نهو پرسپاران ه ی که له م نایه ته دا جل و گیری کراوه لییان، به کورتی هه موو پرسپاریکی بیجی و بی مه تل ب نه گریته وه، ئینجا وینه یان بو نه هیئتیه وه بو نهو جوړه پرسپاران ه له لایه ن گه له پیشو وه کانه وه که کاتی خو ی کردیان و سهری له خراپی یه وه دهر چوو، نه فهرموی: ﴿قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكَ﴾ بیگومان نهو جوړه پرسپاران ه یان کرد کو مه ل و تاقمانی تر پیش ئیوه ﴿ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ﴾ ئینجا له پاش نه وه گه ران به بی برها به هو ی نهو پرسپاران ه وه.

چهند رایه که هیه له باره ی مه به ست به و کو مه ل و تاقمه وه هیندیکیان باس نه که م که به هیز ترن:

- ۱- له (ثین و عهاس) هوه - خوا لییان رازی بیث - نه وانن که داوایان کرد له هه زره تی عیسا که خوانیان بو بیته خواره وه له ناسمانه وه.
- ۲- به لای هیندیکه وه گه له که ی موسان (علیه السلام) که داوایان کرد لیی که خوا یان نیشان بدات، یان ریکه ریکه و گیر و گرفتیان له سهر پرینی و لاخه که دا کرد تا خوا قورس و گرانی کرد له سهریان.
- ۳- به لای هیندیکی تره وه گه له که ی (صالح) (علیه السلام) که داوای حوشره که یان لی کرد به شیوه ی موعیزه مه به سته که یان به دی هات و له پاشان سهریان به ی.
- ۴- به لای (مقاتل) هوه مه به ست هه ر ئیسرا ئیلی یه کانه که داوا و بهرو بیانوی زوریان هه بوو له پیغه مبه ره کانیا ن، ئینجا کاتی بو یان جیبه جی نه کرا بی برها نه بوون پییان و سهر کیشی یان نه کرد.

چەند حەدىسىكى سەحىحىش ئەھىنن كە رىك و پىكەن لەگەل باس و مەبەستى ئەم
ئايەتە و ئايەتى پىشودا:

ا- پىغەمبەر (ﷺ) جارى فەرموى بە ھاو لەكانى لىم گەپىن و پرسىار مەكەن تا من لىتان
گەپىم، واتە ھەرچىم پى راگەيانەن بە بى گىرو گىرفت و لىكۆلىنەو ھەرى گىرن و
گۆپرايەلى بەكەن، چونكە ئوممەتەكانى پىش ئىو لەناوچوون و قىا چوون ھەر بە ھوى
پرسىارى زۆر و دووبەرەكى و سەپىچى يان لە فەرمانى پىغەمبەرەكانىان.

ب- جارىكى تر فەرموى: بىگومان خوا چەند شتىكى پىويست كىردووە لەسەرتان و
زايەيان مەكەن و بەجىيان بىنن، چەند سنوورىكى داناو و دىارىي كىردووە مەيان
شكىنن و تىپەر مەكەن لىيان، چەند شتىكى قەدەغە و ھەرام كىردووە، كەواتە نەيان كەن
و بى دەنگ بوو لە چەند شتىك لەبەر مېھرەبانى پىتان، نەك لەبىرى چووبى، كەواتە
پرسىارىان لىمەكەن.

ت- فەرموى: تاوانبارترىنى مۇسلمانان كەسىكە كە پرسىار بكات لە شتىك كە ھەرام
نەبووبى لەسەر مۇسلمانان. ئىنجا ھەرام بكىرى لەسەريان بەھوى پرسىارەكەى
ئەو ھە، لە پىشەو گوتمان كە (مجاھد) لە (ئىبن و عەباس) ھە رىوايەت ئەكات،
ھەروەھا (سەئىدى كۆپى جوبەير) یش ھەر ھاتووە كە يەكى لەو شتانەى كە
پرسىارىان ئەكرد لە پىغەمبەر (ﷺ) دەربارەى ئەم (بحيرة) و (سائبة) و (حام) و (وصيلة)
يە بوو، جا ئەگەر ئەو رىوايەتە راست بىت، ئەوا پەيوەندى ئەم ئايەتەى كە دىت
شتىكى ئاشكرايە و پەيوەندى تەواى ھەيە بە ئايەتى پىشەو، ئەگەر راست نەبىت
ئەوا ھەر پەيوەستى بەھىزى ھەيە لە دووبارەو:

يەكەم: لە ئايەتى پىشودا بەرگرى كىرد لە باس و پرسىارىكە بى سوود و بى ھودەيە و
داوا نەكراو لە مەردومان لىكۆلىنەو لىيان، ئىنجا لەم ئايەتەدا جەلەوگىرىي ئەكات لەو ھى
شتى بگرنە گەردن و بىارى بىدەن لەسەر خۆيان كە پىويست نەكراو لەسەريان و داواى
شتى وايان لى نەكراو.

دووم: لە ئايەتى رابردوودا بە توندى جەلەوگىرىي كىرد لە ھەرام كىردنى ئەو شتانەى كە
ھەلەل، ئىنجا لەم ئايەتى داھاتوودا بە تايبەتى ئەم چوار جۆرە ھەلەل ئەھىنى كە لە
سەردەمى نەفامىدا ھەرامى يان ئەكردن لەسەر خۆيان، دەم كوتيان ئەكات و بە بى بىروا
دروژن و نەفاميان دائەنى،

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

نهفهرموی: ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ﴾ چەند رێوایه تێک ها تووه له باره ی

ئەم چوار شتەوه، یهکی له وانه ئەهینین که زۆربه ی له سه ره:

١- (بَحِيرَةٍ): ناوه بۆ حوشتێک که (٥) سکی بکر دایه و پێنجەم نێر بوایه، ئەو کاته

گوێچکه یان له ت ئە کرد و به ره لایان ئە کرد و قه دهغه بوو سواری پێ کردنی و له سه ر

ئاو و له وه پ دەر نه ئە کران به ئاره زووی خو یان، سه ر نه ئە پدران و تووک و خو ری یان

لێ نه ئە کرایه وه، شیر و ماس ته که یان تای به تی ئە کرا بۆ به تەکان و هیچ کهس نه ی ئە خو ارد

و هیچ سوو دیکیان لێ وەر نه ئە گرت، دیاره بت هیچ ناخوات، که واته بۆ به تەوانه کان

ئە بوون.

٢- (سَائِبَةٍ): حوشتێک بوو که خاوه نه که ی ئازادی ئە کرد و قه دهغه بوو هیچ سوو دیکی لێ

وەر گیرێ وه (بحیره) ئەویش له بهر ئە وه بوو ده سکی بکر دایه و هه مویشی مێینه

بووایه، یان ئە وه بوو خاوه نه که ی ناساغ بوایه یان بچوایه بۆ سه فه ری ئە یگوت ئە گەر

چاک ببمه وه یان له سه فه ره که م گه رامه وه حوشت ره که م ئازاد و سه ره به ست بێت، ئینجا

له پاش چاک بوو نه وه یان گه رانه وه ی ئە و حوشت ره ی به و جو ره لێ ئە کرد.

٣- (وَصِيلَةٍ) حوشتێک بوو که یه که م و دوو م سکی مێینه بووایه، ئینجا سه ر یان ئە به ری بۆ

به تەکانیان یان بێنجووه مالا تێکی نێر بوو که دایکه که ی به دوو انه بزایه و ئە و ی تریانی

مێینه بووایه ئە و کاته ئە و نێره یان سه ر نه ئە به ری بۆ به تەکانیان که ئە گەر ته نیا بووایه

سه ر یان ئە به ری به پێی باوی خو یان که مێینه ی ته نیا یان ئە هیش ته وه بۆ خو یان و نێری

ته نیا یان ئە کرد به قو ربانی به تەکانیان و نێری دوو انه یان ئە هیش ته وه.

٤- (حَامٍ): حوشتێکی نێر بوو که له پشتی ئە و ده سک پهیدا ببوایه.

ئەم چوار جۆره چوار پى' يانە قەدەغە و حەرام ئەکردن بە نەقامى و بەدەم بى، ئىتر ئايا بە
 ناوى خواوہ حەراميان ئەکردن و ئەيانگوت خوا قەدەغەى کردون، خوا فەرمانى پيا داوين
 بەوہ وەك لە ئايەتى تەرەوہ وەرئەگىرى' ئەوہش بەو بۆنەوہ كە لە نەوہى ئىبراھىم و لە
 شەرىعەتى ئىبراھىمەوہ ئەو قەدەغە کردنە ماتى' يان بەو ناوہوہ نەبووبى' و ھەر بىرارىكە
 خويان لەلايەن خويانەوہ دەرى ئەكەن، بە ھەركام مەبەست بووبى' ئەوا خوا دەم كوتى کردن
 و بە درۆى خستەوہ و فەرموى خوا بىرارى نەداوہ و نەيگىراوہ بە شتىكى شەرى نە(بحيرة
 نە سائبة نە وصيلة نە حام) بىگومان ھەركەسىش بىرارى باوہرى درۆى بىرارى شەرى خوا
 بى، يان درۆ بەدەم خواوہ ھەلبەستى' ئەو كەسە بى' بىروايە و لە ئىسلام و ئايىنى خوا
 دەرئەچى، وەك لىزەشدا ئەم فەرمودەيە ئەيگەيەنى' و دەست نيشانى بۆ ئەكات. ﴿وَلَكِنَّ الْإِنسَانَ
 كَفَرًا يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ﴾ بەلام ئەوانەى كە بىروايان نەھىناوہ درۆ بەدەم خواوہ ھەلبەستەن
 ﴿وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ زۆربەيان ژىر نين و نازانن كە ئەوہ دەست ھەلبەست و درۆيە و بەناوى
 خواوہ ئىتر ئايا مەبەست بەم زۆربەيە ئەمانەى سەردەم و چەرخى پىغەمبەر بن(ﷺ)،
 مەبەست بە بى' بىروا و دەست ھەلبەست كەران باوك و باپىر و پىشووہكان بىت، يان مەبەست
 بەوان سەرۆك و زاناكانى يەكەم جاريان بن كە لە ئايىنى حەزەرەتى ئىبراھىم و ئىسماعىل
 لايانداو ئەو جۆرە شتە پىرو پىروچەيان داھىنا بەناوى خواو بە دەم خواوہ وەك(عەمرى كۆپى
 عامرى خوزاعى) يان(عەمرى كۆپى لوحەى كۆپى قمعە) كە پىغەمبەر(ﷺ) ئەفەرموى بىننيم
 رىخۆلەى رائەكىشا لەناو ئاگردا، چونكە يەكەم كەس بوو كە ئەم لادانەى كرد، مەبەست
 بەمان ژىر دەستە و شوين كەوتووہكانى ئەوان بن وەك(قتادة و شەعەبى) ئەفەرمون كە ئەو
 شوين كەوتوانە ئەوانەى دواى سەردەم و چەرخى پىغەمبەرىش ئەگرنەوہ، بە ھەركام
 ئەگونجى' و نارىكى تىدا نىيە، بىگومان ئەوانەى ئەم چەرخى دوايى يە لەسەر ئەو باوہرو
 كەردەوہى پىشووانە بوون،

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولَئِكَ هُمُ
 ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠١﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسُكُمْ

که واته نه مهش هر ریځ و راسته که هر دهر باره ی نه مان نه فهر موی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾
 کاتی که بگوئری پښان ﴿تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ﴾ وهرن بولای نهو قورئانه ی که خوا
 ناردی یه خواره وه بولای نهو نیژ راوه ی که نهو قورئانه ی بوهات، وهرن بولای نهو دوانه تا
 دهر که وی بۆتان هه موو حال و حهرامیک و برها هر به مان بیئن و هر شوینی نه مان که ون،
 کاتی که نهو هیان پی بگوئری و نهو ریځه راسته یان نیشان بدری ﴿قَالُوا﴾ نه لین :
 ﴿حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا﴾ به سمانه نهو ی که ده ستمان که وتوه و زانیومانه باوک و
 باپیرمانی له سهر بووه، واته لاناده ین لهو ی نهوانی له سهر بووه و هر ریو ریبازی نهوان
 نه دینه بهر: نهو سهر لی شیواوانه شوینی شتی نه که ون که بهنده دایه یناوه بۆیان، شوینی
 شتی ناکه ون که په رومردگاری بهنده بوی داناون و ناچن به دهم بانگه وازی رزگار بوون له
 بهنده یی بهنده، رازین و باوی بهنده یی نه دهن به سهر بهنده یی خواوا، جا له بهر نهو بۆ سهر
 سهره نشت کردن نهو شیوه پرسیاره ناراسته نه کات: ﴿أُولَئِكَ هُمُ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ نایا نهو ی باوک و باپیریان به سیانه و هر شوینی نهو نه که ون، با باوکو
 باپیریان هیچ شتیکیان نه زانی بی و ریڼموونی یان وهرنه گرتبی و نه که وتبته سهر ری
 راست؟ واته نه بی هر په پیره وی زانا بکری که له سهر ری راسته نه که نه قام و نه زان که گومرا
 و سهرگردانه، وه که له پیښه وه ده ست نیشانمان بۆ کرد، مه به ست بهم فرموده یه
 سهره نشت و له که دار کردنی نهو شوین که وتوانه یه، که واته نهو نایه ته نهو ناگه یه نی که
 دروسته لادان له شرعی خوا و شوین که وتنی ههر که سیکی تر که زانا بی بیجگه له وهش
 نه زانین و نه فامی و لادان و ترازان له ری راست و که وتنه ناو چالی گومرایی سیفه تیکی
 هه میشه یی و دامه زراوه بۆ ههر که سیکی لایدا له شرع و بهرنامه ی خوا و په پیره وی شرعی
 خوی بکات یان شرعی هر که سیکی تر بیجگه له شرعه که ی خوا، نیتر ههر چنده خوی به

زاناو لیژان و کار دروست سهیر بکات و دابنی و لاف هر پله و پایه و رادهیهك لیبدات بۆ خوی یا بۆ نهو کهسهی که پهیرهوی نهکات! بهلی کاری نهه نادهمی یه بهم جوړهیه: هرکه سیك به ریکی دامه زری له سر نهو سروشته پاکه ی که خوا به خشی بهم نادهمی یه، نهو کهسه به جوانی خوی نه ناسی و ته نیا نهو نهکات به پرستار و پهروه ردگاری خوی، به سۆزو پهروشه وه دان نهی به بندهیی خوی بۆ تاکه خواکه ی، هر بۆ بهرنامه و شهره که ی نهو مل که چ نهی، دژی هر پرستن و بندهیی یه کیتره، که واته هر لهو تاکه خوا شریعت و بهرنامه و مرئه گری، هرکه سیك بترازی لهو سروشته پاکه به سرگره دانی و گومرای نه سوپته وه له تاریکی نه فامیدا، ریزی ناده میتی خوی له بیر نامینی و بیبهش نهی له نازادی و سهرهستی و نهی به بندهی نه لقه له گوئی دروست کراویکی بی دهسه لاتی وه خوی یا پهست تر و بی نرخ تر له خوی! نه فامی و نه زانی بریتی نییه له چرخ و ماوه یه کی دیاری تایبه تی، به لکو هر بریتی یه له لادان له بهرنامه و شریعتی خوا نیت له هر شوین و ولاتی و له ناو هر گهل و کۆمه ل و چینیک!!

له پاش نهوی باوو حال و ته ی بی بپوایانی روون کرده وه، نینجا لایهك نهکاته وه بۆلای بپواداران و دنیا و دل نارامیان نهکات به مه ی که به وتارو کرداری بی بپوا و تاوانباران نه مان زیانبار نابن به مهرجی هه لسن به نهك و پیویستی سهرشانی خویان، خویان جوئ بکه نه وه له وان، له ناو خویان هه لسن به یه کی تی و دهسته به ره یی و نامۆزگاری و رینمونی یه کتر، نه فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی کهسانی که بپواتان هیناوه ﴿لَا تَتَّبِعُوا﴾ بنوسی ن به نه فسی خۆتانه وه وازی لیمه هینن و پاریزگاری بکه ن له خراپه کاری و گوناوه تاوان، واته هرکامتان هه می شه خهریکی خۆتان بن به چاک کردن و پاراستنی له گوناوه بی شهرعی، به هه لسان به نه کی سهرشان و نهوی داوا کراوه لی، یان هه مووتان نهی گهل و کۆمه لی بپواداران هه می شه خهریکی خۆتان بن و بنوسی ن به گهل و کۆمه لی خۆتانه وه به پاریزگاری یه کی تی و راستی و دهسته به ره یی خۆتان و یارمه تی دانی یه کتر و کۆمه کی کردن له چاکه و خواپه رستیدا، به به هیزکردنی دوستایه تی و خوشه ویستی ناو خۆتان و پچران و دوورکه و تنه و هیان له هر په یوه ندی و په یوهستی یه کی ناشهرعی له گهل بیگانه دا،

لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

﴿لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ واته بهو جوړه بن و ئیتر باکتان نه بی، چونکه نهو کهسه ی که گومرا بووه لای داوه له ری ری راست زیانتان پی ناگه یه نی که ئیوه رینمونی وهرگرن و له سر ری راست بن، یان نه گهر ئیوه بهو جوړه خریک بن به خو تانه وه نه وه ی که گومرا یه زیانتان پی ناگه یه نی کاتی که ئیوه رینمونی وهرگرن و له سر ری راست بن، و ته ی ﴿یضرکم﴾ هه لئه گری (مرفوع) بی هه لیش نه گری (مجزوم) بی، وهک زانایان نه فهرمون، جا له سر رای یه کهم نهو رسته یه عیله ت و هو یه، له سر دووهم وه لای شهرته، له بهر نه وه بهو دوو جوړه ته فسریم کردووه، ئینجا به لاین و هه پرده شه ناراسته ی بر واداران نه کات که نه فهرموی: ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ هه ر بولای خوا یه گه رانه وه تان ﴿فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئینجا هه و التان پی نه دا لهو روژی گه رانه وه دا به هه ر کرده وه یه که که کردو و تانه له م جیهانه دا، به گو یزه ی نهو کرده وانه پا داشت و توله نه بی بهو جوړو شیوه ی که خوا خو ی نه زانی.

چهند که سیك له کون و تازه وه که وتونه ته هه لئه یه کی گه وره له م نایه ته دا، به م رهنگه گومانیان و ا بردووه که نه م نایه ته و ا نه گه یه نی فرمان به چاکه و جلّه و گیری له خراپه پیویست نییه و هه ر که س خو ی چاک بکات ئیتر هیچی له سر نی یه، به لام هه ر له کون و یه که مجاره وه جینشین یه کهم و یاری غار دم کوتی نهو که سانه ی کرد و گومانه که یانی به ناهق و ناروا ده ر کرد، (ئین و جهرین) له (قیسی کوپی نهو حریمه) نه گیر یته وه که نه فهرموی: نه بوبه کر - خوی لی رازی بیت - چوه سر مین به ره که ی پیغه مبه ر (ﷺ) ئینجا له پاش سوپاس و سه نای خوا فهرموی: نه ی خه لکینه ئیوه نایه تی که له نامه ی خوا نه خویننه وه و وای دانه نین که نهو نایه ته روخسه تی که بو تان و ری تان نه دا که هه لئه سن به فرمان دان به چاکه و جلّه و گیری له خراپه نهو نایه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویند به خوا خوا له نامه که یدا نایه تی له مه به تین تری نه نار دووه سویند به خوا نه بی فرمان بدن به چاکه و جلّه و گیری بکه ن له خراپه یان خوا داگیر تان نه کات به توله یه که له لایه ن خو یه وه. له ریوایه تی کی تر دا که خاوه نه کانی (سنن) نه یه نین به م جوړه یه، فهرموی: نه ی مه ردو مه کان ئیوه نه م نایه ته نه خویننه وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ... ئیوه له غه یری جینگه ی

خویدا دای نه نین، من له پیغه مبهرم (ﷺ) بیستووه که نهی فرمو: بهراستی مهردومان کاتی
 بی شهرعی یان بینی و نه یان گوپی نزیکه خوا تو له یه کیان بدات به سهردا که گشتی بیبویان،
 ههروه ها به چند ریوایه تیکی تریش هاتووه، (عبدالله ی کوپی مبارک) - خوای لی رازی بیت
 - نه فرموی: ثم نایه ته به هیترین نایه ته له پیویست کردنی فرمان به چاکه و جله وگیری
 له خراپه، چونکه خوا فرمان به هه موو برواداران نه دات که پاریزگاری هه موو برواداران
 بکه، واته مه بهست به ﴿اَنْسَكُمْ﴾ هه موو بروادارانه که هه موو وهک یهک لهش وان و
 پاریزگاری هه ریه کیکیان بو یه کیکی تر وهک پاریزگاری نه فسی پاریزه وهک وایه، نه و
 پاریزگاری یهش به ناموزگاری یه کتر نه بی و هاندانی یه کتر بو خیر و چاکه و جله وگیری
 بیزاراندنی یه کتر له تاوان و خراپه. (خوذه یفه و سه عیدی کوپی موسه بهب) و چند که سیکی
 تر ته فسیری ﴿اِذَا اَهْتَدَيْتُمْ﴾ نه که نه وه به فرمان به چاکه و بهرگری له خراپه، بیگومان نه که
 نه و رسته یه نه برین هه ر به سهر نه وهدا - وهک نه و کو مه له بریویانه - شتیکی روون و
 ناشکرایه که فرمان به چاکه و جله وگیری له خراپه به شیکه له وهی که نه و رسته یه
 نه یکه یه نی، چونکه مه بهست به و رسته یه دهست گرتنه به ئیسلام و که وتنه سهر ریگی
 ئیسلام به ریکی، نه ودهش به بی هه لسان به و فرمانه به دی نایهت، هه لسان به و فرمانه
 به شیکه گرنه و که وره یه تی، تا به و جوړه ریگ و راست و دلنیا که ره یاری غار خوا لی
 رازی بیت، بهرگری نه و گومان و هه له ی کرد یه که جار، ئینجا له پاش نه و زانایان به دوی
 نه وهدا هاتن و مه بهست و فرموده که ی نه ویان پته وتر کرد و په کی نه و بی هیزو لاوازان یان
 خست که نه یانویست و نه یانه وی له په نای رواله تی ثم نایه ته د خویان بشارنه وه و به
 ته مبه لی لی راکشین و بخون تا خراپه و خراپه که ران زال بن و ئایینی ئیسلام نه هیلن له
 ولادت. ئیمه نه مپو زیاتر پیویستمان هیه به راست کردنه وهی نه و هه له و گومانه ناره و،
 چونکه هه لسان به و فرمانه نه مپو نه رکی گرانتره و پالده ری به هیزی نه وی که موسلمانان
 راپه برینی، بیجکه له ودهش نه مپو خراپه و خراپه کاران په ری سه ندووه، پیویستی زیاتر هیه
 به تیکو شان و بهرگری، به راستی زور جی سهر سو پرمانه که چون له موسلمانانه وه نه و جوړه
 گومان و هه له یه رو بدات، چونکه شتیکی ناشکرایه که ثم نایینه گشتی و هه تا هه تای یه
 تا ثم جیهانه، داواکراوه له م شاده می یه که بیجکه له م نایینه شوینی هیچ شتیکی تر

نهكهوى و رازى نهبى به هيچ ياسا و بهرنامه و رژيميكى تر، داواكراوه لهه ئوممهته كه
 پاريزگارى ئهه ئايينه بكهه و ببهه ماموستاي هه موو جيهانيان، بانگيان بكهه بۆ ژيئر نالاي
 ئهه ئايينه، بۆ رزگار كردن و دهرهيناني هه موو له پهرستني بهنده بۆ پهرستني خواي تاك و
 تهنيا، بۆ چه سپاندني خوايه تي خوا له ولات و زهوي خوادا، بۆ گيپرانه وهي سهركيشان و مل
 پيچي كه رهه له ئايين و ياساي خوا و گيپرانه وهيان ته نها بۆلای خوا و ئايين و شهريعه تي
 خوا، بۆ به دي هينان و راگير كردني شهريعه تي خوا له ژيان و جيهاندا، شتيكي ناشكرايه كه
 ئيسلام بهو جوړهيه و داواي ئه مانه نهكات كه ناماژهمان بۆ كردن، دهي شتيكي ناشكرايه كه
 ئه و داوا كراوه به بى هول و تيگوشان و فيداكاري ناگونجى و دهست نادات و به دي نايهت،
 هول و تيگوشان به شيويهيكى شيرين نهگه ر گومرا و لادهرهكان هه ر به ئاموزگاري و رى
 نيشاندان بگه رينه وه بۆ سه ر رنكه كه ي خوا، به هينزو فيداكاري كاتى كه هينزيكي سه ر كيش
 به دژى هه لسى و ريپگري له ئاييني خوا و ببى به به ربه ست و كۆسپ له رى ئايين و
 شهريعه تي خوادا، نه مه ي كه گوتمان شتيكي زۆر روون و ناشكرايه له ئاييني ئيسلامدا، به
 پنى قورئان و هه ديس و برياري زانا و پيشه واكاني موملمانان، ده ي ئايا چۆن نه و هه له و
 گومانه ي كه باس كرا رووي كر دووه ته دلى هيندى له موملمانان و جيى بووه ته وه له و
 دلانه دا!! ئينجا دواترين بريار له و برياره شه رى يانه كه له سوره ته كه دا به نه هينى له باره ي
 هيندى له مامه له و به سه رهاتي گه ل و كۆمه لى موملمان كه نه وه ش نه مه يه هه ركام له
 بېواداران نهگه ر به سه فه ر چوو به لايه كدا و ويستى وه سيه تيگ بكات پيويسته له سه ر دوو
 شايهت بگريهت بهو جوړو شيوه ي كه له نايه ته كه دا بريار دراوه، له به ر زياده روون كردنه وه،
 له پيشه وه هوى هاتنه خواره وه ي باس نهكهين، ئينجا به كورتى مه به ستى نايه ته كان باس
 نهكهين و له پاش نه وه نه چينه سه ر ته فسيره كه يان.

هوى هاتنه خواره وه يان نه مه يه كه (بوخارى و دارالقطنى) نه هينن له (ئيبه و عه باس) وه
 -- خوا لييان رازى بيت - كه نه فه رموى: هاتنه خواره وه به بۆنه ي (ته ميمي دارى و عه دي
 كوپى به ددا) وه كه هه ردو نه سرانى بوون و هاتوچوى شاميان نه كرد و نه چوون بۆ مه كه
 و زۆر نه مانه وه له وى. ئينجا له پاش كوچ كردن بۆ مه دينه شويني بازرگاني به كه يان
 گواسته وه بۆ مه دينه، جارى له وى دهرچوون بۆ شام و گه نجى له (بنى سه م) كه وه ته ته كيان و

له شوینیکدا گهجه که مرد که موسلمانن تیا نه بوو، وهسیه تی کرد بویان که نهو مالهی پییه تی بیده نه وه به خاوه نه که ی، نهوانیش دایاننه وه، جامیکی زیوی تیا بوو گلیان دایه وه و فروشتیان بو خویان، له پاش سویند دان و سویند خواردنیاں جامه که له مه که دوزرایه وه، نهوانه ی که کریبوویان وتیان له (تهمیم و عه دی) مان کریوه، ئینجا دوو کهس له میرات بهرو خویشی مردوه که هاتن و سویندیاں خوارد که نهو جامه هینی فلانه که مردوه، شایه تی یه که ی ئیمه راست تره له شایه تی یه که ی نهوان و ئیمه دهست دریژییمان نه کردوه، به چهند ریوایه تیکی تریش هاتوه و هه موو یه که مه بهست نه گه یه نن، نهوه ی نهو نایه تانه نه یگه یه نن نه مه یه: نهو کهسه ی که ههست نه کات بهوه ی که مردنی نزیکه، نهیه وی وهسیه ت بکات بو کهس و کاری به مالی که له ژیر دهستیدایه، پیویسته نهو کهسه دوو شایه تی عادلای موسلمانان ناماده بکات نه گهر نیشته جی بوو، نهو مالهیان پییدا بو نهوه ی بیده ی بهو کهس و کاره ی که له ویدا ناماده نین و به دیاره وه نین، نه گهر نهو وهسیه ت که ره له سه فردا بوو، موسلمانن دهست نه نه کهوت بیکات به شایه ت و مالیه که ی بداته دهست، دروسته دوو شایه ت بگری له غیره موسلمان، ئینجا نه گهر موسلمانان یان کهس و کاری مردوه که بهد گومان بوون لهو دوو شایه ته دا سویندیاں بدهن به شیوه یه کی سهخت، بهم رهنگه راگیریاں بکه ن له پاش به جی هینانی نوژی که نه یکه ن، به پیی عه قیده و باوه ری خویان بو نهوه ی سویند بخون به خوا که سوینده که یان به راستی یه و به دوا ی بهرژه وهندی نه خویان نه هیچ که سیکی تره ناگه رین، هیچیا ن دانه شار دووه لهوه ی دراوته دهستیا ن و کراون به نه میندار به سه رییه وه، نه گهر ناوا نه بن نهوا تاوانبار و گونا هکارن، هه رکاتی نهو دوو شایه ته نهوه یان کرد نهوا برویان پی نه کری و شایه تی یه که یان نه بیستری و وه نه گیری، نه گهر دوا ی نهوه دهر کهوت که نهو دوو شایه ته درویان کردوه و گونا هکارن له شایه تی دانه که یان داو ناپاکن، نهو کاته دوو کهس و کاری مردوه که که شایسته تر بن راست نه بنه وه سویند نه خون و شایه تی نه دهن و سویند نه خون که شایه تی یه که ی نهوان راست تره له شایه تی دووانه پیشووه که، به شایه تی دان و سویند خواردنی نهو دوو شایه ته شایه تی دووانه پیشووه که هه نه وه شیته وه، شایه تی نهو دووانه وه نه گیری، ئینجا دیننه سه ر ته فسیری نایه ته کان،

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَشَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ
ءَاخَرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنِ أَنتُمْ صَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ
الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذَا
لَمِنَ الْأَثَمِينَ ﴿١٠٦﴾

نه فهرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهی نه وانهی که بپرواتان هیئناوه ﴿شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ﴾ شایهتی
دانی راست و رهوای نیوانتقان ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾ کاتی که مردن نامادهی ههرکامتان
بوو بهوهی که نیشانهی نزیکی هاتنی دهرکهوت ﴿حِينَ الْوَصِيَّةِ﴾ لهکاتی وهسیهت کردنتان
﴿أَشَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ﴾ بریتی یه له شایهتی دانی دوو کهسی عادل له خوتان، واته له
بپرواداران وهک زۆربه نهفهرمون، یان له تیره و بهره و خویشی خوتان، وهک هیئندیک لهسهر
نهوهن، واته ههرکام له نیوه نیشانهی مردنی دهرکهوت و ویستی وهسیهت بکات با دووکهس
له خوتان بکات به شایهت لهسهر وهسیهتهکی، دیاره که گیران به شایهت نهبی نهو شایهتی
یه بدهن. نهگهر نهو وهسیهت کهره نیشتهجی بوو نهبی شایهتهکانی له خویان بیئت بهو
جۆرهی که گوتمان، ﴿أَوْ ءَاخَرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ﴾ یان دوو کهسی تر له غهیری خوتان، واته غهیری
بپرواداران یان غهیری خزم و خویش، نهوهش به گویرهی نهو دوو رایهی که باس کران، ﴿إِنِ
أَنتُمْ صَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ نهگهر نیوه به سهفهر چوون به ولاتدا ﴿فَأَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ﴾
نیجا بهسهرهاتی مردن دووچارتان بوو و یهخهی پیگرتن به هاتنی نیشانه و پیشپره وهکانی،
نیجا تیمان نهگهیهنی که چۆن و لهسهر چ شیویهیه که نهو شایهتی یه بدهن، نهفهرموی:
﴿تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ﴾ راگیریان نهکهن له پاش نویژ، واته نویژی عهسر وهک زۆربه
نهفهرمون، چونکه پیغه مبهر(ﷺ) سویندی(عهدی و ته میمی) لهو کاته دا دا، یان نویژی
عهسر، یان نیوه پۆ وهک(حسن بهسری) نهفهرموی، چونکه حیجازی یهکان لهو کاته دا
دانه نیشتن له دادگادا بو بپینه وهی ئازاوه و محکمه کردن، یان ههر نویژیک وهک هیئندی
نهفهرمون، چونکه نویژ جله و گیریی نهکات له خراپه و بی شهرعی، که واته زیاتر خویان
نه پارینن له درو و ناهقی کردن له شایهتی دانه که یاندا، (ئیین و عهباس) - خوا لی یان رازی

بیت - نه فرموی نه گهر شایه ته کان موسلمان نه بوون، مهبه ست بهو نویژه نویژیکه که له
 ثایینی خویاندا هیه، چونکه هر کام له وان ریزی نویژی خویانیان به لاره هیه، که واته نهو
 نویژه پالده ریان نه بی بؤ نه وهی به راستی و حقیانه ت بچولینه وه، نهو دوو شایه ته لهو
 کاته دا راگیر نه کرین و داوای سویندیان لینه کری ﴿فَقَسِمَانِ بِاللّٰهِ﴾ نینجا نه وانیش سویند
 نه خوځ به خوا ﴿لَا اَرْسَمُ﴾ واته نهو سویند دان و سویند خوار دنه یان پیویسته، نه گهر
 گومان تان بوو له راستی و پاکی یاندا، نه گهر بهد گومان نه بوون دهر باره یان نهوا هیچ سویند
 دان و سویند خوار دنیان ناوی، واته نه بی سویند بخوځ له سهر راستی و پاکی یان له وه دا که
 نه یلین، نه بی له سوینده که یشیاندا نه م دوو شته بلین:

۱- ﴿لَا نَشْرِيْ بِهٖ نَمًا﴾ ناکرین بهو سوینده هیچ بریتی و پول و پاره یهک، واته
 سوینده که مان ناگیرین وه شتومه کی که نه درئ له بهر بریتی و ده ست که وی که
 سوو دیکي جیهانی پیوه رگری، به دروه سویند ناخوځ له بهر مال و ده ست که و تیک
 که پی وهر گری، یان هه قیک که به وه ژیر پی بکه ی، به لکو هه رچی راسته نه وه
 نه لین، مهبه ستمان پیک مینانی بهر ژه وه ندی هیچ که سیك نی یه ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰی﴾
 نیتر با شایه تی بؤ دراوه که خزم و نریک بیت لیمانه وه.

۲- ﴿وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ﴾ نيمه نهو شایه تی یه ناشارینه وه که خوا پیویستی کردوه و
 فرمانی داوه به راگیر کردنی به ریک و راستی، یان نهو شایه تی یه که به سویند
 دنیا ییمان له سهر کردوه ﴿نَا اِذَا لَمِنَ الْاٰثِرِیْنَ﴾ بیگومان نهو کاته له وانه نه بین که
 گونا هبار و هه لگری باری گونا هن، واته نه گهر نيمه نهو سوینده مان بکرین به هر
 شتیکی نه م جیهانه، یان درؤ بکه ین تیایدا له بهر سوو و بهر ژه وه ندی خو مان یان خزم
 و خویشمان، یان شایه تی یه که به راستی نه ده ی و هه مووی یان میندیکي بشارینه وه،
 نه چینه ریزی نه وانه ی که هه لگری باری گونا هن، نهو دوو شایه ته بهو سویند و
 شایه تیدانه نیتر وازیان لینه مینری و ری هیچ کردوه و قسه و باسیك نامینی که
 به کار بهینری له گه لیان به مهرجی هیچ شتیکیان لینه دهر نه که وی که به پیچه وانه ی
 سویند و شایه تی دانه که یان بیت.

فَإِنْ عُرِيَ عَنْهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا ۖ فَاخْرَأْ يَوْمَ أَنْ يَقُومَ إِنْ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَٰئِينَ

به لأم نهگەر دژو پیچهوانه دهرکهوت نهو کاته سویندو شایهتی یهکه یان هه لئه وه شایته وه
و رهفتاریان پی ناگری بهم جوړه نه فهرموی: ﴿فَإِنْ عُرِيَ عَنْهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا﴾ نینجا نهگەر زانراو
ئاگاداری پهیدا کرا به سهر نه وه دا که نهو دوو شایه ته شایسته ی گونا ه بوون و گونا ه بارن
لهو سویند و شایه تی یه ی که هه لسان پیی بهم رهنگه دهرکهوت درو ناپاکی یان - وه که له
مه سه له که ی عه دی و ته میمدا، له پاشدا جامه که دهرکهوت لییانه وه و دوزرایه وه لای نهو
که سه ی که پییان فروشتبوو یان له پاش موسلمان بوونی ته میم چووه ژیر و راستی گوت -
نهو کاته دوو کهس نزیکتر بن له مردو وه که وه له شوینی دوانه پیشووه که دا دانه نیشن بهم
رهنگه سویند و شایه تی یه که نهگه ریته وه بو سهر نه مان و له پاش سویندو شایه تی یه که یان
بریار دهر نه چی به گویره ی قسه ی نه مان وه کو نه فهرموی: ﴿فَاخْرَأْ يَوْمَ أَنْ يَقُومَ إِنْ مَقَامَهُمَا﴾ دوو
که سی تر دانه نیشن له شوینی دووانه که ی پیشوودا بو سویند خواردن و شایه تیدان ﴿وَالَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَٰئِينَ﴾ واته: لهو میرات بهرو که له پووران ه ی که دوو شایه ته پیشووه که
ستم و ده ست دریشی یان کردنه سهر به سویندی درو و شایه تی ناهق، که نهو دووانه
شایسته تر بوون بو شایه تیدان به هو ی نهو ی که مردو وه که کردبوونی به وه سی و
نه میندار، یان نهوان شایسته تر بوون بو سویند دان و سویند خواردن، چونکه نهو دووانه
له راستیدا نه بن به داوا لیکراو و دان نه نیر به داوا کراوه که، میرات به رهکان نه بن به داوا که،
که واته نه مان شایه تی یان له سهر و نهوان سویند، سوینده که ی نهوان نه دریت به سهر
نه ماندا، به جوړیکی تریش ته فسیر کراوه ته وه، که مه به ست به ﴿وَالَّذِينَ﴾ دوو کهس که نزیک
ترن له مردو وه که، واته دوو که سی تر دانه نیشن له شوینی دوو شایه ته پیشووه کاندا، که
لهو که له پوور به رانه بن که له ناو نه واندو دوو که سی نزیک تریان شایسته ن بهو ی ته رخا
بکرین بو شایه تیدان و به درو خسته نهو ی دوو شایه ته پیشووه که، چونکه شاره زا ترو
دلسوز تر و نزیکترن، بهم جوړه یش هر ریکه و مه به سته که نه دات به ده سته وه، وه که به پیی
هه موو جوړه خویندنه وه کانی تریش ته فسیر کراوه ته وه و مه به سستی ریک و راست نه دهن،
هه کهس نه یه و ی به تماشای کتیبه گه وره به ناو بانگه کان بکات، له سهر هر بار نه م دوو
شایه تی دهر شایه تی نه دهن به دژو پیچه وانه ی دوو شایه ته پیشووه که که ستم و ده ست
دریشی یان کرد،

فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ نَشْهَدُكَ أَحَقُّ مِنْ شَهِدَتَيْهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِلَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٧﴾ ذَلِكَ أَدَّى
 أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَى وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَنُ بَعْدَ أَيْمَنِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمِعُوا وَلِلَّهِ لَا يُهْدَى

الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٥٨﴾

﴿فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ﴾ ئينجا سویند ئەخون بە خوا ﴿نَشْهَدُكَ أَحَقُّ مِنْ شَهِدَتَيْهِمَا﴾ کە بەراستی و
 بیگومان شایەتی یەکەى ئیمە هەق و راسترە لە شایەتی یەکەى ئەوان ﴿وَمَا اعْتَدَيْنَا﴾ ئیمە
 دەست درێژییمان نەکردوووە سەر ئەوان بەوەى بە ناهەق تاوانبارمان کردبن، یان لە هەق و
 راستی تێبەرمان نەکردوووە لەو تاوانبار کردنی ئەوانەدا ﴿إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان ئەو
 کاتە ئیمە لە ستم کاران ئەبین، ستم کار لە خۆمان بەمەى خۆمان ئەخەینە بەر خەشم و
 تۆلەى خوا، یان ستمکار لەوانەى کە مردوووەمان بە پاک و ئەمینداری داناون، ئینجا
 دەست نیشان ئەکات بۆ هۆى ئەم یاسا و بێیارانەى کە لەم دوو ئایەتەدا هاتن ئەفەرموی:
 ﴿ذَلِكَ أَدَّى أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَى وَجْهِهَا﴾ ئەوەى کە باس کرا لە داواکردنی سویند لەو دووانەى کە
 وەسیەتیان لەلا کراوە، سویند دانیان بەو توند تیژی یەو لەو کاتە گرنگەدا و بە پیش چاوی
 مەردمانەو، ئینجا گیرانەوێ سویندو شایەتی دان بۆلای کەس و کاری مردوووە کە ئەگەر
 زانرا دووانە ئەمیندارە کە ناپاکى و کاری خراپیان کردوووە لە سویندو شایەتی یەکەیاندا،
 ئەو بێیارانە لەسەر ئەو بارو شیوێ نزیکتەر و شایستە ترە بەوەى کە شایەتەکان هەلسن بە
 شایەتی یەکەیان لەسەر بارو روو راستەکەى و بە بى گۆڕین و لاری و ناپاکى بەکار هێنان
 لەبەر خواو لە ترسی سزای خوا ﴿أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَنُ بَعْدَ أَيْمَنِهِمْ﴾ یان بترسن لەوەى کە لە پاش
 سویندەکانى ئەمان چەند سویندیگ بگێڕیتەو بۆلای کە لەپوور بەران و ئەمان بە ناپاک و
 تاوانبار دەرکەن و ئابروویان بەرن لە بەرچاوی مەردوم، واتە ئەو جوۆو شیوێ کە دانراوە
 نزیک ترین هۆو رێگەى بۆ ئەوەى سویندو شایەتی یەکەیان بەراستی بدرین لەبەر خوا یان
 لە ترسی ئابروو چوون، ئینجا کۆتاتى ئایەت و باسە کە ئەهینى بە بانگ کردنیکی گشتى بۆ
 ترسان و خۆپاریزی لە خوا و چاودێرى و ئاگادارى و دەسلەلاتى خوا، بۆ گوى رایەلى
 فەرمانەکانى، چونکە خوا رێنموونى ئەو کەسانە ناکات کە لا ئەدەن لە رێى خوا بۆ هیچ
 خێرو چاکەىک، ئەفەرموی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ خۆتان بپارێزن و بترسن لە خوا ﴿وَأَسْمِعُوا﴾ ببیسن

فرمانه‌کانی خوا و ته‌می و ناموژگاری یه‌کانی به بیستن و وهرگرتن و گویرایه‌لی

ئەم ئايەتەنە ھاتنە خوارەوہ - وەك لە پێشەوہ باسکرا - دەربارەو (تەمیمی داری و عەددی) یەوہ بە گوێرەو دەقی ئەم ئایەتەنە رەفتار لەگەڵ ئەو دووانە و کەس و کاری ئەو کەسەو کە ئەو دووانەو کرد بە ئەمیندار و ئەو وەسیەتەو لاکردن، (تەمیم) لەپاش ئەو رووداوہ موسلمان بوو، ئینجا لەپاش پێغەمبەریش رووداوێکی تری وا رووداو ھەر بە پێی دەقی ئەم ئایەتەنە رەفتار کرا، وەك (ئین و جەرین) رێوایەتەکەو ئەھینێ لە (شەعەبی) یەوہ کە ئەفەرموێ: پیاویك لە موسلمانان لە - دقوفا - دا ئەکەوێتە مردن و ھیچ کەس لە موسلمانانی دەست ناکەوێت کە بیکات بە شایەت لەسەر وەسیەت کردنەکەو، ئینجا دوو پیاو لە نامەداران ئەکات بە شایەت، ئەفەرموێ: ئەو دووانەش دێن بۆ کوفە بە کەلەپوور و وەسیەتەکە یەوہ بۆ لای ئەبو موسای ئەشعەری - خۆی لێ رازی بێت - کە لەوێ حاکم ئەبێت و ئەو ھەوالەو پێ ئەدەن ئینجا ئەبو موساش ئەفەرموێ: ئەمە کاریکە کە لە پاش ئەوہو چەرخێ پێغەمبەر (ﷺ) رووی نەداوہ، ئینجا بە پێی ئەم ئایەتە بێریاری دەرکرد بە ناگاداری موسلمانان و بە بێ ئەوہو ھیچ کەسێک سەری کردبێتەوہ لەو کردەوہ و بێریاری ئەبو موسایە - خۆی لێ رازی بێت - ئین و کەسیر ئەفەرموێ: ئین و عەباس - خوا لێیان رازی بێت - فەرموێ: وەك ئیستا بە بەرچاومەوہ بێت کە ئەو دوو گاورە ھاتن بۆ لای ئەبو موسا لە مالاکەو خۆیدا، ئینجا ئەویش ئەو نامەو کردەوہ کە ئەوان ھینابووین لەلایەن ئەو موسلمانەو کە ئەوانی کردبوو بە ئەمیندار، ئینجا بێگومان ئەم سورەتە لە دواوایی ھاتنە خوارەوہو قورئاندا ھاتە خوارەوہ ئەوہ زانیان ئەفەرمون ھیچ ئایەتێکی نەسپراوہتەوہ، کەواتە ھیچ کەس ھەقی نییە سەر بکاتەوہ لەم ئایەتە و ھەموو بێریارەکانی، بەلکو ھەر رووداوێکی وا ھاتە پێشەوہ بە پێی دەقی ئایەتەکە کارەکە بپەریتەوہ، بەم رەنگە بلی چۆن بپروا ئەکری بە شایەت لە کاروباری موسلماناندا؟ یان چۆن شایەت سویند ئەدری؟ یان داواکەر (مدعی) چۆن سویند ئەدری؟ یان چۆن شایەتی میرات بەر وەرئەگیری؟ نابێ ھیچ کام لەو پرسیارانە بکری، چونکە دەقی قورئان لەم رووداوہدا بەم جۆرە ھاتووە و رەفتاریشی پێ کراوە، کەواتە ھەر رووداوێکی وا ھەرکات ھات و لەھەر ولاتیکدا روویدا ئەم ئایەتەنە ئەبە بە چارەسەر بە تاییبەتی لەو کات و چەرخەدا لەناو ئەو گەل و کۆمەلەی ئەو چەرخەدا رەفتار

کردن بهم نایه تانه تاقانه چاره سهر بووه، بیگومان نه مړو و له ناو گه لانی نه مړو دا نه توانری به چهند هوپه کی تر و له چهند ریگه یه کی تره وه چاره سهر بکری بو وینه ی نه م رووداو و مه سه له یه، نه گونجی له ریگه ی ته له فون و لاسکی یه وه نه وه سیه ته بگه یه نری به جی و شوینی خوی هر به قسه و دمی وه سیه ت که ره که یان له ریگه ی ته سجیلی دهنگ وه یان له ریگه ی راگه یانندی به نیسنگر و ته له فزیون یان له ریگه ی نووسین و مؤر کردن و دانانی مامه له له بانکیکدا به شیوه ی ره سمی.. هتد. نایا له نیستا له داهاتووشدا له هیچ شوین و ناوچه یه ک پیویست نه ماوه به و چاره سهره ی که قورئان هیئای؟ بیگومان هیچ که س ناتوانی - نه گهر ریژی خوی بگری - قسه ی و ا ناراست بکات، به لکو هه موو ژیریک نه زانی و نه لی که نه م نایه تانه له کار نه که وتوون و هه رگیز له کاریش ناکه ون، چونکه نه م نایین و شه ریعه ته هاتووه بو هه موو ناده می له هه موو ناوچه و چهره کانیدا، روون و ناشکرایشه که نیستا گه ل و کو مه لیکی نیجگار زور ژیانیکی لادی و کوچه ری و زور دور له شارستانیتی هه یه، که هیچ کام له و هو و ریگایانه ی تیا ده ست ناکه وی و ناچاره به گه رانه وه و به کاره یانانی نه و چاره یه که له م نایه تانه دا هات.

دووباره نه گه ریپمه وه بو سهر قسه که ی یه که مجار و نه لیم نه م بریار و چاره سهره ی نه م نایه تانه هیئایان ته نیا و تاقانه بووه بو نه و گه ل و کو مه ل و چهره و له هه مان کاتدا به شیوه یه که نه هاتووه که کورت هه لپنرا بی له ودا هه تا هه تایه، به شیوه یه که نه هاتووه که دژی هیچ چاره سهریکی تر بیت له داهاتوودا، بیجگه له وه ی که گوتمان، نیستا و له داهاتووشدا له هیندی ولات و کاتدا هه نه وه چاره سهره، که واته هیچ که س ری هیچ قسه و وته یه کی نییه که له بهر خو یه وه بللی وه و پرینه بکات، نینجا له کوتاییدا به جوانی نه زانم ده ست نیشان کردن بو چهند شتیک که له م نایه تانه وه وهر نه گیرین:

۱- هاندان له سه ره سیه ت کردن وسستی نه کردن تییدا باله کاتی ته نگی و سه فه ریشدا بیئت.

۲- شایه ت گرتن له سهر وه سیه ت له کاتی نیشته جیئان له سه فه ردا بو نه وه ی پاریزگاری بکری و به جی بهینری.

۳- تا بگونجی شایه ته کان موسلمان بن و عادل و جیگه ی پروا بن.

۴- گپړانی غهیری موسلمانیش به شایه تی وه سیه ت دروسته له کات و شوینی خویدا.

۵- وته ی شایه تی به کار نه هیئری بو نه وه ی که داواکه رو داوالیکراو نه یلین و هه ردو و نه گرتنه وه.

۶- هه‌لبێژاردنی هێنده کاتی‌ک کار ئەکات له‌ دل و ده‌رووندا بۆ شایه‌تی دان و سویند

خواردن و سویند دان شتیکی شه‌رعی یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی راست بو‌تریت و درۆ و ناپاکی به‌کار نه‌هێنریت، هه‌روه‌ها هه‌لبێژاردنی هێندی شوینی پی‌رۆز و به‌پێز وه‌ک له‌ چه‌ند هه‌دیسێ سه‌حیحیشدا ده‌ست نیشان کراوه‌ بۆ ئه‌وه‌، جا له‌به‌ر ئه‌م ئایه‌ت و هه‌دیسانه‌ کۆمه‌ل و جه‌ماوه‌ری زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که‌ دروسته‌ ره‌قی و توندو تیژی به‌کار هێنان له‌گه‌ل سویند خۆردا. (ئیمامی شافعی) ئه‌فه‌رموی: ئه‌و ره‌قی و توندی و تیژی یه‌ به‌کار نه‌هێنرێ له‌ مه‌سه‌له‌ی خوین و ته‌لاق و ئازاد کردنی به‌نده‌ و مالێک که‌ بگاته‌ دووسه‌د دره‌م له‌ کات و شویندا، به‌م ره‌نگه‌ له‌ مه‌که‌که‌ دا ئه‌و سویندانه‌ ئه‌درین له‌ نیوان روکن و جیی وه‌ستانی هه‌زه‌تی ئیبراهیم دا، له‌ مه‌دینه‌دا لای مینبه‌ر، له‌ قودس دا لای - صخره‌ - دا، له‌ شوین و ولاته‌کانی تر دا لای پی‌رۆزترین مزگه‌وت، هه‌روه‌ها له‌ کاتیشدا له‌ رۆژی هه‌ینی و پاش نوێژی عه‌سر ئه‌و سویندانه‌ ئه‌درین.

۷- توندو تیژی به‌کار هێنان له‌ وته‌ی سویند خواردنه‌که‌دا به‌ جوړیک که‌ سامناک بێت و بی‌ترسینی له‌ درۆ کردن، وه‌ک له‌ شیوه‌ی ئایه‌ته‌که‌وه‌ ده‌رکه‌وت، به‌ تین ترین شیوه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ ئایه‌تی (لعان) دا هاتوه‌، که‌ به‌ راستی دل ئه‌هینیته‌ له‌رزه‌.

۸- ئه‌و هه‌وال و شایه‌تی یانه‌ی که‌ مه‌ردومان ئه‌یگه‌یه‌نن و ئه‌یدهن هه‌ق وایه‌ وه‌رگیرین و به‌ راست دا‌بنرین، وه‌ک ده‌رکه‌وت له‌ ئایه‌ته‌که‌وه‌ کاتی شایه‌ته‌کان سویند ئه‌درین که‌ گومان ببی له‌ قسه‌که‌یاندا، دیاره‌ به‌هۆی شتیکه‌وه‌ ئه‌و گومانه‌ په‌یدا ببی.

۹- هه‌رکس کرا به‌ ئه‌میندار ئه‌بی به‌ پاک دا‌بنرێ تا ده‌رئه‌که‌وی و روون ئه‌بێته‌وه‌ که‌ ناپاکه‌، هه‌روه‌ها به‌ بی به‌لگه‌یه‌ک هه‌چ که‌س به‌ ناپاک سه‌یر نه‌کری.

۱۰- کاتی کاربه‌ده‌ست یا داواکه‌ر و داوا لیکراو گومان دار بوون له‌ راستی شایه‌تدا، ره‌وایه‌ سویند دانی شایه‌ته‌که‌.

۱۱- راست و ره‌وایه‌ که‌ موسلمان نا موسلمان بکات به‌ ئه‌میندار به‌سه‌ر ماله‌وه‌.

۱۲- هه‌رکه‌سیک که‌ کرا به‌ ئه‌میندار دروست و ره‌وایه‌ سویند دانی، ره‌فتار کردن به‌ پیی سوینده‌که‌ی.

۱۳- هه‌رکه‌سیک به‌هۆی سویندی که‌سیکی تره‌وه‌ ماف و مالێکی له‌ ده‌ست ده‌رچی و له‌ پاشدا ده‌رکه‌وی که‌ ناهه‌قی له‌گه‌ل کراوه‌ له‌لایه‌ن سویند خۆره‌که‌وه‌، وه‌ک داوا که‌ری

لیدی، دروسته گیرانه‌وهی سویند و سویند دانی ئەو خاوه‌ن ماف و ماله به دژی سویند خۆری یه‌که‌مجار، ئەو کاته بریاری ماف و ماله‌که‌ی بۆ ئەدری.

۱۴- هه‌رکاتی پێویستی هه‌بوو به هه‌لسانی هیندی له که‌له‌پوور به‌ران به کاریک که په‌یوه‌ستی ببی به کاری مردوو که‌یانه‌وه ئەبی ئەوه‌ی که هه‌لئه‌سی به‌و کاره‌ نزیك تر و شایسته‌ترینی که‌له‌پور به‌ره‌کان بێت.

۱۵- دروسته و وه‌رئه‌گیرێ له هیندی کاتدا شایه‌تیدانی ناموسلمان له‌سه‌ر موسلمان و ره‌فتارکردن به‌و شایه‌تی یه.

ئەو هه‌موو حوکم و بریارانه وه‌رئه‌گیرین له‌و دوو نایه‌ته‌ کورته، که‌واته با به باشی بیران لێبکریته‌وه، ئەندازه‌یه درێژه‌مدا به ته‌فسیری ئەم دوو نایه‌ته‌ تا به باشی ته‌فسیر و مه‌به‌سته‌کانیان روون ببنه‌وه و وه‌رگیرین، چونکه وه‌ک زانایانی ته‌فسیر ئەفهرمون: ئەم دوو نایه‌ته زۆر ره‌ق و گران، هیوادارم که خوا ری ئی خستیم له راستی و مه‌به‌ستم پێکابی، داواکارم که خوا ته‌فسیره‌که‌م سوود به‌خش بکات. ئینجا له دوا دوا‌یی ئەم سوهرته‌ گ‌رنگ و به‌فه‌رده‌ی ئەوه‌ی که ماوه و پێویسته له‌سه‌ر عه‌قیده‌و باوه‌ری راست ئەهینێ و سه‌رنجی بۆ رانه‌کێشی، هیندیکی تر له‌و لادان و لاپیی و ناله‌باری یه راست ئەکاته‌وه که تیکه‌لی باوه‌ر و عه‌قیده‌ی رێک و راستی نه‌سرانی یه‌کان کرا، تا وه‌ری گیرا و ده‌ری کرد له‌وه‌ی که له ناسمانه‌وه هات، ده‌ری کرد و وه‌ری گیرا له‌و تا‌کو ته‌نیایی یه بێگه‌رده‌ی خوا که چه‌زه‌تی عیسا و هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کان له پیش ئەو هینایان - سه‌لامی خوا له هه‌مووان بێت - له‌و سه‌رچاوه و بنه‌رته‌ پاک و بێگه‌رده‌ ده‌ری هینا بۆ چه‌ند جو‌رو شیوه‌یه‌ک له بت په‌رستی و هاوبه‌ش دانان بۆ خوا که هیچ په‌یوه‌ندی یه‌کی نییه به ئایینی خواوه. جا له‌به‌ر ئەوه ئەیه‌وی به روونی خواجه‌تی و به‌نده‌یی باس بکات له‌سه‌ر ئەو بارو شیوه‌ راسته‌قینه‌ی که ئیسلام هینای، ئەو دوو شته روون بکاته‌وه له ناوبه‌ناوی چه‌شمه‌نداز و وینه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌و سامناک، که چه‌زه‌تی عیسا تێیدا به پیش چاوی هه‌موو فروستاده و نیراوه‌کانی خوا و هه‌موو ئاده‌می یه‌کانه‌وه جاپی تاک و ته‌نیایی خوا ئەدات و ئەوپه‌ری بێزاری ده‌رئه‌برێ له‌وه‌ی که له پاش خۆی، خۆی و دایکیان کرد به هاوبه‌شی خواو لاقی خواجه‌تی یان بۆ لێدان، بێزاری ده‌رئه‌برێ و ئەیانخاته‌وه به درۆوه له‌ناو ئەو گه‌وره‌ترین کو‌پ‌رو کو‌مه‌له‌دا، که بیر لێکردنه‌وه‌یشی هه‌ق وایه دل بکه‌وێته ته‌په ته‌پ و ده‌ماره‌کان بکه‌ونه فیه‌ فیه‌ و له‌رزه،

ئەفەرموی: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ﴾ باسی ئەو کاتە بکە ئەو پێغهەمبەر کە خوا ھەموو نێررا و فروستادەکان کو ئەکاتەوہ ﴿فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ﴾ ئینجا ئەفەرموی پێیان: ئایا چ جۆرە وەلامیک درانەوہ لەلایەن ئەوانەوہی کە ئێوہ رەوانەکران بۆلایان؟ واتە ئایا وەلام دانەوہی وەرگرتن و بەروا ھێنان و گوێرایەلی کاتی کە ئێوہ بانگتان ئەکردن بۆلای خوا یان وەلام دانەوہی بێ پرۆایی و سەرکێشی لە کاتی کدا ئێوہ ھەلسان بە راگەیانندی تەواو؟ بێگومان خوا لە ھەموو کەس ئاگادار تر و زاناترە بە ھەموو شت، کەواتە مەبەست لەم پرسیارە دەرکەوتنی جۆری وەلامەکە نییە، وەک ھەموو پرسیارەکانی تری خوا کە مەبەست ھەوالدان و ئاگادار کردنەوہ نییە بەسەر پرسیار لێکراوہ کەدا، بەلکو ھەر پرسیارێک کە لە لایەن خواوہ ئاراستە بکری مەبەست شتیکی ترە، جا لێرەدا مەبەست سەرزنەشتی ئەوانەوہی کە پرۆایان نەھێناوہ و سەرکێشی یان کرد لێیان.

بەراستی کارەکە ئیجگار سەخت و سامناکە زۆر زۆر شایستەوہی بێر لێکردنەوہیە، با بێر بکری تەوہ لەو ھەموو نێرراو فروستادانە کە لە جیھاندا ھاتن یەک لە دوا یەک و تاک تاک، مەگەر بە دەگمەن، جیاوازی بوون لە کات و چەرخدا، لە جی و شوێن و ولادت، لە تیرەو بەرەدا، لە گەل ئەو ھەموو جیاوازییەدا بە یەک بانگ بانگی گەل و ئوممەتەکانیان ئەکرد و بەو جۆرە ھاتن و تێپەریان کرد ھەتا گەیشتە دواترینی ھەموان و جیگر و جێنشینی ھەمووان کە رەوانە کرا بۆ سەر ھەموو جیھانیان ھەتا نەمانی جیھان، ئەو ھەموو نێرراوانە بەو ھەموو جیاوازی یەوہ خوا کو یان ئەکاتەوہ لەبەر دادگای خویدا، بەو جۆرە شیوہیە کە ھەق وایە کە ھەر بە بێر لێکردنەوہ دل بێتە لەرزە و ھەموو دەمارەکان بکەونە فەرە فەر، ئەو فروستادانە ھەرچەند پایە و پلە بەرز بن، ھەرچەند زانا و باخەبەر بن لە ئوممەتەکانیان، بەلام وان لە حوزوری خوادا، ئەو خواوہی کە ئەوان باشتەر ئەیناسن و لە ھەموو کەس زیاتر شەرم و سام و بیمی لێئەکەن، زانیئەکەشیان سنووری ھەوہ و لە ھێندێ بارو رووہو و زانیئە و ئاگاداری یەکەیان ھەر بە ئەندازەوہی کە کە خوا پێی داو، کەواتە ھەر زانیئەکیان ببی وەک ھەر نەبێ وایە لەچاو زانیئە خوادا لەبەر ئەوہ،

قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿١٩﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتَبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي

﴿قَالُوا﴾ له وهلامدا نهلین: ﴿لَا عِلْمَ لَنَا﴾ هیچ جوره زانینک نییه بو ئیمه بهوان به وینهی زانینی تو پییان، کهاته چون روویان بی و زاتیان بی بهم زانینه کهم و کوپروه وهلامی کهسیک بدهنهوه که زانینی راستهقینه هر لای نهوه، بهم جوره (ئیین و عهباس) - خویان لی رازی بیت - تهفسیری ئهم فهرمودهی کردووتهوه، ئهم تهفسیره باشر نهچیته دلّه وه له چند تهفسیریکی تر که گوتراوه و له کتیبهکاندا بلاو بووتهوه، چونکه ئهم تهفسیره زور ریکه له گهل نه مهی که به دوایدا نهیهنن و نهیکه به رابه له سهر نهوهی که له وهلامدا نهیلین: ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ﴾ واته هیچ زانینک نییه بو ئیمه به وینهی زانینی تو، چونکه بیگومان ته نیا تو تیرو تهواوی له زانینی هه مو نهی و نادیارهکاندا. ئینجا به تایبهتی رووی فهرموده نهکاته چه زهتی عیسا و ئهو چاکه و بههره تایبهتی یانهی بیر نهخاتهوه که رشتی به سهر خوی و دایکید، ئهو موعجیزه گه ورانهی نهخاتهوه بهرچاو که پیی بهخشی بو نهوهی ئهو گهله بهروای پی بینن، کهچی هیندی لهوان به پیس ترین شیوه بهروایان پی نههینا و خوی و دایکیان له که دار کرد به پیس ترین له که، هیندی تریان به پیچهوانهی ئهو تا قمه کهی تر زور زیاده رهوی یان کرد له خوی و دایکی دا، تا ئهو رادهیه گیرانیان به خواو بهرستراوی خویان، به هوی ئهو موعجیزه گه ورانهوه، نه فهرموی: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ نهی پیغه مبهر باسی ئهو کاته بکه که بیگومان خوا نه فهرموی: لهو رۆژهدا نهی عیسا کوپی مهریم ﴿اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ﴾ باسی ئهو چاکه و بههرهی منه بکه به سهر خوت و دایکتهوه ﴿إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ کاتی که بههینم کردی و یارمهتیم دای به

فریشته‌ی سروش که ناوی (جوهره‌نیل) ه ﴿تَكَلَّمَ النَّاسُ فِي الْمَهْدِ﴾ له کاتی کدا قسه ت له گهل
 مردودما به تلفی له بیشکدا یان له کوشی دایکتدا، وهک خوا نه فهرموی، قسه ت کرد به و
 جوړه‌ی که له سوره‌تی (مریم) دا باسه که‌ی دیت، که نه و قسه کردنه ش پاک‌ی و خاوینی
 دایکی روون و ناشکرا کرد، به شیوه‌یه که هیچ جوړه گومانیک نه‌ما که خوا عیسی‌ی پی
 به‌خشیوه به بی‌باوک وهک به درپژنی باسه که‌ی تیپه‌ری کرد له سوره‌تی (آل عمران) دا
 ﴿كَهَلًا﴾ قسه ت له گهل کردن له کاتی گه‌یشتنت به هیزی له ش و ژیری ته‌واو، واته قسه
 کردنه که ت له و دوو کاته‌دا وهک یهک و ابوون به بی‌جیاوازی که نه‌وه ش به هره‌یه‌کی تایبه‌تی
 بوو به حه‌زده‌تی عیساوه (علیه السلام) بۆ هیچ که‌سیکی تر نه‌بووه به و شیوه‌یه یان له کاتی
 گه‌وره بوون و ره‌وانه کردند به فروستاده‌یی که فرمان و نایینی خوات پی‌راگه‌یاندن و
 بانگت کردن بۆلای خوا که دیاره نه‌م قسه کردنه ش چاکه و به هره‌یه‌کی زور گه‌وره‌یه و
 شایسته‌ی باس و بیر لی‌کردنه‌وه‌یه ﴿وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ باسی چاکه‌ی من بکه
 به‌سهرته‌وه کاتی که فی‌ری خویندنه‌وه‌ی نوسراوم کردی یا فی‌ری نووسینم کردی، فی‌ری کار
 زانی و کاردروستیم کردی، به جوړی توانیت کاروباری فرمانی خوت ببه‌ی به‌ریوه به ریک و
 پیک‌ی. ﴿وَالْتَّوْرَةَ﴾ فی‌ری ته‌وراتم کردی که له پیش توره‌هات بۆ ئیسرائیلی یه‌کان
 ﴿الْإِنْجِيلَ﴾ فی‌ری ئینجیل کردی که نامه‌ی خومه و پیم به‌خشیت ﴿وَإِذْ خَلَقْنَا مِنَ الطِّينِ كَهْنَةً
 الطَّرِیَّاذِی﴾ باسی چاکه‌ی من بکه به‌سهرته‌وه کاتی که گپرات له قور قه‌باره‌یهک وهک شیوه و
 وینه‌ی په‌له‌وه‌ر به مه‌یل و فرمانی من ﴿تَنْفُخُ فِيهَا﴾ ئینجا فوت کرد به و قه‌باره که له‌سهر
 وینه‌ی په‌له‌وه‌ر بوو ﴿تَكُونُ طَيْرًا يَادِی﴾ ئیتر ده‌ست به‌جیگه‌را به گیان له‌به‌ریکی فریده به
 ئیزن و خواهیش و بریاری من ﴿وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ يَادِی﴾ کویری ته‌واو و کویر که به
 کویری له دایک بوو بوو، و به‌له‌کت چاک نه‌کرده‌وه به ئیزن و مه‌یلی من ﴿وَإِذْ أَخْرَجَ الْمُوتَى﴾
 باسی چاکه‌ی من بکه به‌سهرته‌وه کاتی که مردووانت دهر نه‌هینا له گوږه‌کان به ئیزن و
 خواهیش و مه‌یلی من،

وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١١٠﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا

مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾

﴿وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ﴾ باسی چاکه‌ی من بکه به‌سهرته‌وه کاتی که به‌رگری
ئیسرائیلی به‌کانم کرد - واته جووله‌که - له تو که ویستیان له‌ناوت به‌رن ﴿إِذْ جِئْتَهُم
بِالْبَيِّنَاتِ﴾ کاتی تو چویت بو لایان به‌و موعجیزه و به‌لگه ناشکرا و رووانه‌وه که رابه‌ر بوون
له‌سهر پیغه‌مبه‌ری و فروستاده‌یی به‌که‌ت ﴿فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ ئینجا
ئه‌وانه‌ی که به‌روایان نه‌هینا له‌و ئیسرائیلی یانه‌گو‌تیا‌ن: ئه‌وه‌ی که هینا‌ویه‌تی هیچ شتیک
نییه‌ بیجگه له‌ جادوویه‌کی روون و ناشکرا ﴿وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ﴾ باسی چاکه‌ی من بکه
به‌سهرته‌وه کاتی که خسته‌م دلی هاوه‌له‌ تایبه‌تی به‌کانت که به‌ دل پاک بوون له‌گه‌لت، له
ناشکرا و په‌نه‌انیدا خو‌شیا‌ن ئه‌ویستی، خسته‌م دلی ئه‌وانه ﴿أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي﴾ فه‌رمانم
پیدا‌ن به‌مه‌ی به‌روا بیئن به‌ من و به‌ فروستاده‌که‌م، واته خو‌ت که عیسا‌ی کو‌ری مه‌ریه‌می،
ئه‌وانیش ﴿قَالُوا آمَنَّا﴾ گو‌تیا‌ن ئه‌وا به‌رواما‌ن هینا له‌سهر ئه‌و بارو شیوه‌ی که خوا ئه‌یه‌وی
﴿وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ تو شایه‌تی بده به‌مه‌ی که به‌راستی ئیمه‌ پاک و راستین له‌ به‌روا
هینانه‌که‌مان دا، یان به‌ راستی گو‌یرایه‌ل و مل که‌چین بو‌هر فه‌رمانیکی خوا.

ئه‌وانه بوون ئه‌و چاکه و به‌هره‌گه‌وره و گرنگانه‌ی که خوا رشتی به‌سهر چه‌زهره‌تی
عیسا‌دا (علیه السلام) تا بین به‌ شایه‌ت و به‌لگه‌ی روون بو‌ی، که‌چی کو‌مه‌لیکی زور له‌ شوین
که‌وتوو‌ه‌کانی زیاده‌ ره‌وی یان کرد و به‌هوی ئه‌وه‌وه له‌ ریگه‌ راسته‌که‌ی عیسا‌ ترازان و ئه‌و
نایینه‌ پاکه‌ی که ئه‌و هینای بو‌یا‌ن گو‌رییا‌ن به‌ بت په‌رستی و په‌ریان کرد له‌ شتی په‌رو پوو‌ج،
ئینجا ئه‌وه‌تا خوا هه‌والما‌ن پینه‌دات که له‌ روژی دوا‌ییدا به‌ پیش چاوی کو‌مه‌لی هه‌ره به‌رزو

هممو ئادەمى يەوہ کہ هیئدی لهوان ئەو گەل و کۆمەلە زیادە رەوی کەرەییە، لەو رۆژەدا خوا ئەو چاکە و بەهرەیانە ئەداتەوہ لە رووی حەزەرەتی عیسا تا ئەو تاقمە خۆیان ئەوہ ببیستن و ببینن، بۆ ئەوہی زیاتر بێ ئابروو و ریسوا بکریڤن و سزای دەروونیشیان زیاتر ببی، ئینجا بە جوانی ئەزانم دەست نیشان کردن بۆ ئەم خالانەى خوارەوہ کہ پەيوەندیان ھەییە بەم سى ئایەتانەى کہ تیپەرپیان کرد:

۱- ھەركام لەو چاکە و بەهرەیانەى بە جیاواز و سەر بەخۆ نیشاندا بەمەى وتەى (دَاْجِبُشْ) ى لە پێشى يەوہ ھینا، بێجگە لە چاك کردنەوہى کوێرو بەلەك، ھوى ئەوہش زانایان ئەفەرمون ئەمەییە: ھەركام لەوانە زۆر گەرنگ ترن و زۆرتر سەرسوڕ ئەمىنى لییان و ھیچیان بە تێكۆشان و کردەوہى بەندە بەدى نایەت و دەست كەوت نابى، بۆ وینە فیڕ کردن و خویندنەوہ و نووسین بە بى فیڕكەر و مامۆستا بە بى تێكۆشان و کردەوہى بەندە ھەرگیز ناگونجى، ھەر وەھا بۆ وینە بەرگری کردنى جوولەكە بەو جوړەى کہ وینە و شیوہى عیسا بكشینیڤى بەسەر یەكی لهوان و ئەم بەرز بكریتەوہ بۆ ئاسمان بە ھیچ جوړ لە دەسەلاتى ھیچ كەسدا نی یە بێجگە لە خوا، ئەم دوانەیان كە لە پێش روونكردنەوہدا لەوانە بوون جیى لیكۆلینەوہ و قسە و باس بن ئەم دووانەم بۆ وینە ھینا، چونكە ئەوانى تریان ھەموو كەس ئەزانى كە ھەر لە ژێر دەسەلاتى خوادان و خەريك بوون و ھەولێ بەندە ھیچ كار ناكات لییان. بەلام چاك کردنەوہى كوێر و بەلەك لەوانەن بە تیمار و پزیشكى چارەسەر بكریڤن.

۲- وتەى (بَاْذِی) چوار جار فەرمو دەربارەى ئەو کردەوانەى كە لەسەر دەستی حەزەرەتی عیسادا فەراھەم ھاتن و لەوانەن كە بە کردەوہى ئەو دابنریڤن، تا بزانیڤى ئەوانە لە راستیدا کردەوہى خوان و لەسەر دەستی عیسادا دەرى خستڤن، كەواتە ئەو چوار جار گوتنە زیادە سەرزەنشت و دەم كوت کردنیان تیا یە بۆ ئەوانەى كە زیادە رەوى یان كرد

له حەزرتی عیسادا و له راده و پلهی خۆی به‌ریزان کردوه، هەرچۆنی باسی ئهم چاکه و به‌هره‌گه‌ورانه له‌و رۆژهدا زیاده‌ریسوا کردن و شه‌رمه‌زار کردن و سزای به‌تینی ده‌روونی یان تیا‌یه‌ بۆ جووله‌که‌ ناپاکه‌کان که ئه‌و هه‌لو‌یسته‌ پیس و بۆگه‌نه‌یان بوو ده‌رباره‌ی حەزرتی عیسا و دایکی - سه‌لامی خوا له‌ هه‌ردوو بی‌ت - .

۳- ئه‌و کرده‌وانه‌ی که له‌و رۆژهدا باسیان نه‌کات بۆ حەزرتی عیسا هه‌موو ئه‌وانه‌ کرده‌وی رابوردون، له‌به‌ر ئه‌وه‌ به‌و جووره‌ ته‌فسیرم کردن، به‌لام به‌ وته‌ی حازرو ناماده‌ نیشانیان ئه‌دات و ئه‌یانگه‌یه‌نی، ئه‌وه‌تا ئه‌فه‌رموی: ﴿تکلم، تخلق، ... هتد﴾ ئه‌وه‌ش له‌به‌رئ‌ه‌وه‌یه‌که‌وین‌ه‌وشیوه‌ی نایاب و دل‌رفیینی ئه‌و کرده‌وانه‌ ناماده‌بکات و بیانخاته‌ به‌رچاو و سه‌رنجیان بۆراکیشی که‌ئ‌ه‌وه‌ش به‌پیی یاسا و باوی ره‌وانیژی شتیکی گرنکه‌.

۴- بی‌گومان یه‌که‌م چاکه‌ که‌ بریتی بوو له‌ قسه‌ کردن به‌ تلفی و له‌ بی‌شکه‌دا هەرچۆنی چاکه‌ و به‌هره‌یه‌ بۆ حەزرتی عیسا، هه‌روه‌ها ئاشکرایه‌ که‌ چاکه‌ و به‌هره‌یه‌ بۆ دایکی‌شی، چونکه‌ گه‌وره‌ترین به‌لگه‌ بوو له‌سه‌ر پاکی و بی‌له‌که‌یی ئه‌و، جا ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست به‌شدار کردنی حەزرتی مه‌ریه‌م بی‌ هه‌ر له‌و یه‌که‌م چاکه‌دا، ئه‌وا هیچ جیی لی‌کۆلینه‌وه‌ و قسه‌ و باس نییه‌، ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست به‌شدار کردنی بی‌ له‌ هه‌موو چاکه‌کانی تریش دا ئه‌وا ئه‌لین: ئه‌و چاکانه‌ی که‌ له‌گه‌ل حەزرتی عیسادا کران له‌ راستیدا چاکه‌یشه‌ له‌گه‌ل دایکیدا و دایکی به‌ چاکه‌ی خۆی داینه‌نی و پیی شادومان ئه‌بی‌ هه‌روه‌ک به‌ تاییه‌تی له‌گه‌ل خۆی کرابی. ئینجا به‌ بۆنه‌ی ئه‌و چاکه‌ و به‌هره‌یانه‌ که‌ کران له‌گه‌ل حەزرتی عیسا و دایکیدا - سه‌لامی خویان لی‌بی - به‌و بۆنه‌یه‌وه‌ باسی چاکه‌ و به‌هره‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ نه‌کات که‌ خوا به‌خشی به‌ حەزرتی عیسا به‌ پیش چاوی خۆی و حه‌واره‌یه‌کانه‌وه‌،

ئەفەرموی: ﴿إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَحْيَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ ئەى پێغه مەبەر باسى ئەو کاتە بکە کە حەواری یەکان گوتیان بە عیسا (علیه السلام) ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾ لەسەر ئەم خوێندنەوهیە مەبەستەکە رێک و روونە: واتە ئەى عیساى فروستادەى خوا ئایا تۆ ئەتوانی داوا بکەیت لە پەروردگارت... بەلام لەسەر خوێندنەوهى یەکەم کە بەناویانگە روالەتەکەى ناگونجی لەگەڵ بپروا بپرواداراندا، چونکە هەر بپرواداریک ئەبێ بە بێگومان بپروای هەبێ کە خوا توانا و دەسەلات دارە بەسەر هەر شتێک دا کە خوا خۆی مەیلی بکات، جا لەبەر ئەوە لە رووکەشەکەى لادراوە بۆ مەبەستێک کە بگونجی لەگەڵ بپروای ئەو بپرواداراندا لەبەر ئەوە ئەم چەند بارەى بۆ باس کراوە:

- ۱- مەبەست پرسیار نییە لە توانین، بەلکو پرسیارەکردن و بەجێ هێنان، واتە ئایا پەروردگارت ئەوەمان بۆ ئەکات؟ کەواتە گومانیان نەبوو لە توانیندا بەلکو گومانیان لە کردن و بەدی هێنانەکەدا بوو، زۆرجار ئەو مەبەستە نیاز ئەکرێ لەو وتەیە.
- ب- مەبەست پرسیارە لە توانین بە پێى داخوازی حیکمەت و کاردروستی، واتە ئایا حیکمەت و کاردروستی خوا رێى ئەوە ئەدات کە خوا شتی واما ن بۆ بکات، ئەو کارە دژو پێچەوانەى کاردروستی خوا نییە؟ بێگومان هەر کارو کردەوهیەک بەو جۆرە بێت هەرگیز ناگونجی پێى و هەرگیز خوا مەیلی شتی وا ناکات و توانینی رووی تی ناکات.
- ت- ئەوانە گومانیان نەبوو لە توانینی خوادا، بپروایان بوو کە خوا دەسەلاتى هەیه بەسەر هەر کارو کردەوهیەکدا کە مەیلی بکات، بەلام مەبەستیان دُنیا بوون و ئارامى دَل بوو بە تەواوی، وەک داواو پرسیارەکەى حەزەرتى ئیبراهیم کە لەبەر ئەوە بوو. خاوەنى (کشاف) لەسەر ئەوەیە کە ئەو وتەیە هەر بە پێى رووکەش و روالەتەکەى مەبەستە، واتە ئایا پەروردگارت ئەتوانی ئەوە بکات؟ چونکە ئەو لای وایە کە ئەو پرسیار کەرانە بپروادار نەبوون لەبەر ئەوە دوو دَل بوون لە توانینی خواو دەسەلاتى بەسەر ئەوەدا، چەند شتیکی ئەکات بە بەلگە لەسەر بێ بپروایى یەکەیان، بەلام بەپراستی بەلگە لەسەر بوونی بپروایان بەهێز ترە، بە پێویستم نەزانی هێنانی بەلگەکانى ئەو و بەلگەکانى دژى راگەى ئەو، چونکە مەبەستى سەرەکی نەبەستراوە بە مەسەلەى بپروا بوون و بێ بپروایى یانەوه،

أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ
 مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَتَكُونَ عَلَيْنَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
 اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ
 خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾

كهواته پيويست نه بوو ټو زياده دريږه پيدانه و لهسهر هر بار داواكه يان ټمه بوو ﴿١١٣﴾
 يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ﴿١١٤﴾ كه خوا بينيږي ته خواره وه بهسهرماندا خوانيك له ناسمانه وه، وه لأم
 و بهرپرچی هه زره تی عيسايش بهم جوړه بوو كه خوا ټه فرموي: ﴿قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ عيسا
 گوتی پييان له خوا بترسن و خوتان بپاريږن لهم جوړه په لپ و داوايانه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 ټه گهر ټيوه بږوادرن به راستی و بږواي تيرو ته واوتان هه يه، يان له خوا بترسن و خوتان
 بپاريږن له نافرمانی تا خوا ميهره بانيتان له گهل بکات و ټو له خوا ترسی يه ببی بهوی
 گه يشتنتان به مه بهست و داوا کراوه کتان، به هر بار ټوان داواكه يان دووباره کرده وه و هو
 و پالدهريان بو ټو داوايه ده رخست بهم رهنکه ﴿قَالُوا﴾ گوتيان ﴿نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا﴾
 ټه مانه وی لهو خوانه بخوين ﴿وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا﴾ دلنه کانمان نارام بگرن به وه و به بينيني ټو
 شته کهس نه ديوه ﴿وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا﴾ بزانيں که تو راستت له گهل کردین له وهی پييت
 راگه ياندين، واته هه چهند ټيمه بږواي ريک و راستمان هه يه، به لأم ټه مانه وی بږواكه مان
 به هيږ تر ببی و هيچ جوړه خه ته ره يه کمان نه مينی، چونکه زانيني که له چاو پيکه و تنه وه بييت
 جياوازه و به هيږ تره له زانينیک که به ټيريسی پهيدا بييت ﴿وَتَكُونَ عَلَيْنَا مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾
 ټه مانه وی ببين به شايهت لهسهر بو ټه وانه ی که به دياره وه نين تا ټه وانه ی که ناماده ی يان
 تيايه بو بږوا هيښان بږوا بهيښن ټه وانه ش که بږوادرن بږواكه يان به هيږ تر بييت، له پاش
 داوا کرده که يان وهك هه زره تی عيسا پيی فرمون: ټيوه چهند موعجيزه ی گه وره تان بينی،
 كهواته له خوا بترسن و ټم جوړه په لپ و بيانوانه مه گرن، ټينجا ټه وانیش وه لأميان دايه وه
 به وهی که داواكه مان بو ټه وه نيهه که ببږوا بين و مه بهستمان په لپ و بيانوو گرتن بی، به لکو

مەبەستمان چوار شتە ەك باس كرا، ئەو مەبەستانە ھەرچەند گىرگىن، بەلام ئەو نىشان
 ئەدەن كە رادەو پلەيان زۆر جياواز بوو ەك ەل رادەو پلەي ھاو ەلەكانى پىڭمەبەرمان (ﷺ)
 كە ئەمان بە ھىچ رەنگ ھىچ جۆرە پەلپ و بىيانوويەكيان نەبوو، سەريان نەكردوو ەتەو ە
 ھىچ كاريك كە خوا و پىڭمەبەر (ﷺ) بىريار ياندابى، ھىندى جار پىرسىياري ليكردون كە زۆر
 ناشكرا بوو لييان ەك ەل ئەو ەدا زاتيان نەبوو ەلام بەدەنەو ە تا خۆي باسى فەرموو بۆيان.
 ئىنجا كە ھەزرىتى عيسا (عليه السلام) زانى نيازەكيان باشە و مەبەستيان تاقى كىرەنەو ە
 تەنگەتاو كىرەن نىيە، ئەم نىزايەي كىرە كە ئەفەرمى (ﷺ) عيساي كوپى مەريەم
 گوتى: ﴿لَهُمْ رَيْتَا﴾ ئەي خويە ئەي پەرورەدگارمان ﴿زَلَّ عَلَيْنَا مَائِدَةُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ بىنرە خوارەو ە
 و بىبارىت بەسەرماندا ە ئاسمانەو ە خوانىك كە خۆراكى بەسەرەو ە بىت ﴿حَكُونُوا عِدَا﴾ بىي
 بە جەژن و شادى بۆ ئىمە، ەك ئەگىرەنەو ە كە ە رۆژى يەك شەمەدا ھاتە خوارەو ە كە ئەو
 رۆژە كراو ە بە جەژن لاي مەسىحى يەكان، ئىنجا فەرمى: ﴿لَاؤَلَيْنَا وَآخِرِنَا﴾ واتە بىي بە
 جەژن و شادى بۆ ئەوانەي ئىستانمان و ئەوانەيدا ھا تىوومان، يان ئەوانە كە ە كاتى ئەم نىزادا
 ھەن و بىرودارەن و ئەوانەي كە ە پاش ھاتنى خوانەكە بىروا ئەھىن. ﴿وَأَيُّكُمْ﴾ ئەو خوانە
 بىي بە موعىزە و بەلگەيەكى ناشكرا كە دىت ەلەيەن تۆو ە لەسەر دەسەلاتى بى سنوورى
 تۆ و پىڭمەبەرىتى من ﴿وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ رۆژى و بەشمان بەدە ەو خۆراكەي كە لەسەر
 ئەو خوانەيە، يان خوان و خۆراكە كە يان بە شىو ەي گىشتى تر ەوان، خويە تۆ باشتىنى
 ھەموو رۆژى دەرانى، چونكە خوا داھىنەرەو بەخشندەيە بۆ ھەرشىتى بەبى بىرىتى و ھىچ
 شىتى، لەم نىزايەدا ئەو بەندە ھەل بىر ئىراو ە شەرم و ئەدەبى تەواوى بەكار ھىنا ەك ەل خوي
 پەرورەدگارى، ئەو بوو ە يەكەم جارەو ە بانگى ليكرەو ەو دوو ناو ە گەرە و پىرۆزە، ئىنجا
 داواكەي كىرە و ئەو ەي كە داوايكرە بە رۆژى دانا كە خوا بە مېھرىباني خۆي ئەيداو دەرى
 بىرى كە ئەم بەندەيە و ئەو ەش خوي پەرورەدگارىەتى، خوي پەرورەدگارى نزاكەي ەركىرت،
 بەلام نەك ھەروا بە خۆپايى، بەلكو ئەبى ھەلسن بە سوپاسى و ھەركەس ھەلنەسى پىي
 دووچارى سەخت ترىن سزاو تۆلە ئەبى،

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَرْسَلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَإِنَّ أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ
وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي آلِهَتَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ

وهكو نه فرموى: ﴿قَالَ اللَّهُ﴾ خوا فرموى: ﴿إِنِّي مَرْسَلُهَا عَلَيْكُمْ﴾ بهراستى من نهو خوانه
نههينمه خواره وهو نهيارينم بهسرتاندا ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ ئينجا هر كه س بپروا و
ناسوپاس بى له پاش هيئانه خواره وهى نهو خوان و سوفريه له كاتيكد كه له ئيوه بى،
واته هر كه س له ئيوه له پاش نهو بپروا بى و له نايينه كه ي پاشگهز ببيتته وه ﴿إِنِّي أُعَذِّبُهُ
عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ بيگومان من سزاي نهدم به سزايه كه سزاي هيچ كه س له
جيهانى يانى پينادم، وا دهر كه وهى مه بهست جيهانى يانى نهو چهرخ و سرده مهيه، نهگه
مه بهست سزاي روژى دوايى بى، له بهر رووكهش و رواله تي (وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ أَذْخِلُوا أَالِ فِرْعَوْنَ
أَشَدَّ الْعَذَابِ) له روژى دواييدا بهرپا نه بى دهسته و بهر تايبه تي يه كاني فيرعه ون بخنه
به تين ترين سزا يان مه بهست جوړكه له سزا كه تايبه تي يه به وانه وه ئيتر با به تين تر نه بى،
نهگه مه بهست سزاي نهم جيهانه بى، نهو كاته نهگونجى كه مه بهست هه موو جيهانيان بى
بيجكه له ئيسرائيلي، چونكه سزايان بريتي يه له سرينه وهى ناده ميتتيان و گيرانيان به
مهيموون و بهراز كه نهو سزايه هر بو ئيسرائيلي يه كان بووه، ئينجا زوربه و جهماوه ري
زانايان له سر نهون كه نهو خوانه هاته خواره وه و بهلگه ي بههيزيش له سر نهو نهو وهيه كه
خوا فرموى: ﴿إِنِّي مَرْسَلُهَا عَلَيْكُمْ﴾ هوال و بهليني خوا نه بى راست بيت و بهدى بيت، (حسن و
مجاهد) له سر نهون كه نه هاتووه ته خواره وه، چونكه كاتي نهوانه نهو هه پرشه سهخته يان
بيست ترسان و گوتيان نامانه وي و پيوستمان پني نيه، بهموي نهو وه نه هاته خواره وه،
نهم دووانه دوو بهلگه نههيننه وه له سر راکه يان، به لام بهرپرچ دراونه ته وه، پشت هر به
راي زوربه و جهماوه نه بهستري و به لام وه پيوست نه بوو زياد له مه دريژنه دان بهم
مه سه لهيه، چونكه له كتيب به گهره كاني ته فسيردا باسه كه كراوه، ههروه ها دريژنه مندها بهو
هه موو ريوايهت و قسه و باسه كه هاتوون له باره ي چوني يه تي و ديارى كردنى هاتنه
خواره وهى نهو خوانه و نهو خوړاكانه ي كه به سه ري وه بوون، چونكه زانيني نهو جوړه
شخانه هيچ نرخ و زياده گرنگي يه نادهن به باس و مه سه لهكه، نهگه پيوست بوايه قورئان

[illegible]

قَالَ سُبْحَنكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ، فَقَدْ عَلِمْتَهُ، تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَالِمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾

جا له بهر نه وه به هه موو بيم و ترس و له رزيكه وه له يه كه م جاري وه لامدا ﴿قَالَ﴾ نه لي ﴿سُبْحَنَكَ﴾ پاكي و بيگه ردي بو تو نه ي خوايه له وه ي كه هيچ ويته و هاو به شيك ببي بو تو، يا له وه ي كه من شتي وا بليم دهر ياره ي تو يان شتي وا بگوتري دهر ياره ت، له پيشه وه نه وه نه لي ئينجا چه سپاني نه كات به پاك كردنه وه ي خوي و دورر بووني له قسه ي وا ناراست و ناهق، نه فهرموي: ﴿مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ﴾ نابي و ناگونجي بو من شتي بليم كه به هيچ رنگ هق نه بي بو من، واته نه وه و ته و قسه زور ناهقه كه پرسيا ري ليكراو هيه، ئينجا خوا نه كات به شايهت له سر پاكي يه كه ي و دورر له و قسه ناهقه، نه فهرموي: ﴿إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ﴾ نه گهر من نه وه قسه ناهقه م كردي، نه وا خوايه تو نه زانيت و زانيوته، چونكه: ﴿تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي﴾ نه وه ي لاي من هيه تو نه يزاني، يان نه وه ي كه شاراو هيه و له دلمدايه تو نه يزاني چ جاي نه وه ي كه دهرم بريبي و گوتيتم، ئينجا كه م و كوري خوي دهر نه بري به رامهر به خوا، نه وه ش نيشانه ي بهنده يه، هيندي له سيفهت و نيشانه ي خوا باس نه كات، نه فهرموي: ﴿وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ﴾ من نازانم و بي ناگام له وه ي كه لاي تويه و تو نه يزاني و كه س ناشنا ناكه ي پيي. ئينجا نه وه ي هه ردو رسته كه نه يگه يه نه ي رووني نه كاته وه به وه ي كه نه فهرموي: ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَالِمُ الْغُيُوبِ﴾ واته به راستي ته نها تو خاوه ني زاني ني ته وا و راسته قينه ي به هه موو نه يني و غه يبه كان كه هيندي له و نه يني و غه يbane نه وه يه كه لاي عيسايه و دهر ي نابري و نه وه يه كه خوا نه يزاني و كه سي پي ناشنا ناكات. وته ي (نفس) بو چهند واتا و مبه ستيك به كار نه هينري كه بو خوايش نه بي و شايانه، به كار نه هينري بو

ته نیا مه به ستیک که شایانی خوا نییه نه وهش که له زمانی کوردیدا بریتیه له دهروون، جا
 نه گهر له رسته ی یه که مدا بهو جوړه مه به ست بوو ئه بې بلین: به کار هیئانی بو خوا له
 رسته ی دووه مدا له ریگه یه که وه هاتووه که له رهوان بیژییدا پیی نه گوتری: ﴿مَشَاكِلَةٌ﴾ واته
 هاو وینه یی و هاو به شی دوو شت له دیمه ن و روا له تی ته نهادا، وه که نه فهرموی: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ
 سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا﴾ توله و سه ره نجامی خراپه خراپه یه که به وینه ی خراپه که. له پاش پیشکه ش
 کردنی نهو سوپاس سه نا گرنگه ئینجا نه ویری و زاتی هه یه باسی نه وه بکات که
 رایگه یان دووه و وتویه تی به گه له که ی، نه وه ی که نه ی گوتووه دووری بخاته وه له خو ی،
 نه فهرموی: ﴿مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ﴾ من هیچم نه گوتووه به وانه بیجگه له وه ی که تو
 فرمانت پیداویم به گوتن و راگه یان دنی نه وهش کورته که ی نه مه یه: ﴿إِنْ أَغْبَدُوا إِلَّاهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾
 که به رستن و گویریاه لی خوا بن که ناوی ﴿الله﴾ یه که په روه ردگاری من و په روه ردگاری
 ئیوه یشه، واته نه وه ی که گوتووه و رام گه یان دووه هر بهنده یی خو م و نه وانه بو خوا و
 په رستنمانه بو ی. ئینجا خو ی بی ئاگا و بی بهش نه کات له هر خراپه و تاوانیک که له پاش
 ده رچوونی خو ی نه وان کرد بی تیان، نه فهرموی: ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ﴾ من
 به سه ریانه وه چاودیر و ئاگادار بووم تا له ناویاندا بووم و به پیی فرمانی رینموونیم
 کردوون. ﴿فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ﴾ ئینجا کاتی که تو منت وهرگرت و به رزت
 کرده وه بو ئاسمان هر تو چاودیر و ئاگادار بوویت به خو یان و به به سه ره اتیان، واته تا
 من له ناویان دا بووم به سه ریانه وه بووم نه زمانی چی یان نه کرد و چی یان نه گوت و من بانگم
 نه کردن و رینموونیم نه کردن بو نه وه ی که هق و راسته و جله و گیرییم نه کردن له ناهق و
 خراپه، به لام که من له ناویاندا نه مام ئیتر نازانم و بی ئاگام له کرده وه و به سه ره اتیان، تو
 خو ت نه زمانی چی یان کرد و چی یان گوت، خو ت نه زمانی کی شیوا ی یارمه تی بووه و کی
 شایسته ی لوتف و یارمه تی نه بووه، ﴿وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ تو ئاگادار و شایه تی به سه ر
 هه موو شتی که وه، هه موو کاروباریان به ده ست تویه و هه رچو نیان له گه ل بکه یت خو ت باش
 نه زمانی و هیچ که س ریگه ی هیچ قسه و باس و ره خنه یه کی نییه،

إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ
الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ

﴿إِنْ تُعَذِّبْهُمْ﴾ نه گهر سزایان بدهیت له سهر لادان و هه لگهرانه وه یان له ئایینه که یان، نه واد به کار نه هیئی و مافی خوټه و هیچ ره خنه یه ک نییه ﴿فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ﴾ چونکه نه وانه به ندهی خوټن و نه یان ناسی و نه زانی شایسته ی نه وهن ﴿وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ﴾ نه گهر لیشیان خوټش نه بی و تاوانه کانیان نه سپرته وه، نه وه له بهر بی دهسه لاتی و دهسته پاچه یی نییه و لیبورده که ت بی هوده و له خوټای نییه ﴿فَإِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الْحَكِيمُ﴾ چونکه تو زال و به دهسه لاتی کار دروستی لی زانی به سهر هه موو شتیک و له هه موو کار و کرده وه کانتدا، به چه ند جوړیک کی تریش نه م دوو رسته یه ته فسیر کراوه ته وه و له م کاته دا دلم به مه ئارام تر بوو که نووسیم و پروام به هیژتر بوو پیی، له باره ی به کار هیئانی وته ی ﴿تَوَفَّيْنِی﴾ که روو که ش و روا له ته که ی بو مراندن به کار نه هیئری، واته کاتی که منت مراند، له گهل نه مه دا کو مه ل و جه ماوه ری موسلمانان له سهر نه وهن که چه زره تی عیسا (علیه السلام) نه مردوه و له ئاسماندایه به زیندووی و له پاشان دیته خوار و له م زه وییه دا مردن رووی تیئه کات وه ک هه موو مروټ و ئاده می یه کانی تر، پشتیوانی کو مه ل و جه ماوه ریش چه دیسیکی سه حیحه که به چه ند ریوایه تیک هاتووه، که واته پیو یسته موسلمانان پروایان پیی بیی له م باره یه وه له ته فسیری ئایه تی (آل عمران) دا که خوا فهرموی به چه زره تی عیسا ﴿يَعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ به پیی فهرموده ی زانیانی ئیسلام چه ند راو ته فسیر یکم هیئا که هیچ گری و دژیایه تی نه هیئن له دهرووندا، به پیو یستم نه زانی دووباره کردنه وه ی نه و راو ته فسیرانه لیړه دا، له بهر نه وه بی دنگ بووم له وانه و هه رکه س نه یه وی با سهرنجی نه وه بدا که له ته فسیری ئایه تی ناوبراودا نووسیومه، به لام لیړه دا شتیک کی تر نه لیم که له وی نه گوتراوه و به لایشمه وه به هیژتره له هه موو نه وانه ی نه وی، نه وه ش نه مه یه: که مردن له راستیدا بریتی یه له نه مانی نه م جوړه ژبانی نه م زه وییه و

نه‌مانی په‌یوه‌ندی به‌م ژیان و زه‌وییه‌وه، ده‌ی شتیکی ناشکرایه که‌ه‌زرتی عیسا(علیه
 السلام) که‌ به‌رز بوو‌ته‌وه بۆ ئاسمان ‌ئو جوړه‌ مردنه‌ی بۆ په‌یدا بوو‌ه ژیانیکې تری بۆ
 په‌یدا بوو، ئیتر با رۆحه‌ پیرۆزه‌که‌ی له‌ له‌شه‌ پاکه‌که‌ی جوئ نه‌بوو‌یت‌ه‌وه، ئینجا کاتئ هاته‌وه
 خوار بۆ سهر ‌ئم زه‌وی یه‌ خوا وه‌ک ‌ئو‌سای پېش به‌رزبوونه‌وه‌که‌ی لیښکاته‌وه‌و جوړی ژیا‌نه
 ئاسمانی یه‌که‌ی لابات و بیگوړئ به‌ جوړه‌ ژیا‌نه‌که‌ی که‌ له‌م زه‌وییه‌دا بووی، که‌واته‌ راسته
 بلنن: مردوو‌ه و ناوی به‌رین به‌ مردوو به‌م ره‌نگه‌ ‌ئم جوړه‌ ژیا‌نه‌ی که‌ له‌م زه‌وییه‌دا بوی نه‌ما
 و زیندوو‌شه‌ به‌م ره‌نگه‌ رۆحه‌که‌ی جوئ نه‌بوو‌ته‌وه‌ له‌ له‌شه‌ پیرۆزه‌که‌ی، ئیمه‌ نابئ مردن و
 زیندوویی هر ‌ئم باره‌ی بۆ دابننن که‌ باو و ناسراوه‌ لامان له‌م زه‌وییه‌دا، بۆ وینه‌ هه‌موو
 بړواداریک ‌ئهبئ بړوای هه‌بئ که‌ شه‌هید لای خوا زیندوو به‌ ده‌قی قورئان و حه‌دیس دروست
 نییه‌ ناویان به‌رین به‌ مردوو له‌گه‌ل ‌ئمه‌دا مردوون به‌م جوړه‌ مردنه‌ی که‌ باو و ناسراوه‌ لای
 ئیمه‌و له‌ناو ئیمه‌دا. به‌لامه‌وه‌ ‌ئمه‌ رایه‌کی په‌سه‌نده‌ و هیچ گری‌ یه‌کی تیدا نییه‌ و هیچ جوړه
 دژایه‌تی و ناریکې ناهیلئ له‌نیوان ‌ئو هه‌موو ریوایه‌تانه‌ که‌ به‌ زیندووی دانه‌نن و ناوی
 ‌ئه‌به‌نه‌ رووکه‌ش و رواله‌تی ‌ئم نایه‌تی ئیره‌ و نایه‌تی(آل عمران) که‌ به‌ مردووی نیشان ‌ئده‌ن
 و ناوی ‌ئه‌به‌ن، له‌ پاش وه‌لام دانه‌وه‌ی ه‌زرتی عیسا به‌و جوړو شیوه‌ نایابه‌ که‌ تیپه‌پیکرد،
 ئینجا خوا هه‌وال و بړیاریک ئاراسته‌ ‌ئکات که‌ مزگینئ و دل نارام کردنی تیایه‌ بۆ ‌ئو
 که‌سانه‌ی که‌ له‌م جیهانه‌دا راستیان کرد و به‌رده‌وام بوون له‌سهر راستی یه‌که‌ی خوئان تا له‌م
 جیهانه‌ دهرچوون، که‌ ه‌زرتی عیسا یه‌کیکه‌ له‌ سهر ده‌سته‌کانی ‌ئو راستانه‌، که‌واته‌ به‌م
 فه‌رموده‌ ‌ئو بیم و ترسه‌ ‌ئه‌هوون ‌ئهبیت‌ه‌وه‌ که‌ ه‌زرتی عیسا‌ی داگیر کرد له‌و رۆژه
 سه‌خته‌دا به‌هوی ‌ئو پرسیاره‌ سامناکه‌ی که‌ ئاراسته‌ی ‌ئه‌کری، ‌ئه‌فه‌رموی: ﴿ قَالَ اللَّهُ
 بِيْغُومَانَ خَوا ‌ئه‌فه‌رموی: ﴿ هَٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّالِحِينَ صِدْقُهُمْ ﴾ ‌ئم رۆژی دوا‌یی یه‌ رۆژی سوود
 که‌یاندنی راستی راستیا‌نه‌ پښان، واته‌ ‌ئم رۆژیکه‌ که‌ ‌ئوانه‌ی له‌ جیهانه‌دا راستیان کرد و
 هر به‌ راستی له‌ جیهان دهرچوون، ‌ئوانه‌ به‌هره‌مند ‌ئهن به‌ راست کردنه‌که‌ی جیهانیان و
 ‌ئه‌گن به‌ به‌رو سهره‌نجامی راستی یه‌که‌یان،

لَمْ جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾ اللَّهُ

مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

وهك دهست نیشانمان بو ئەكات بهوه كه ئەفەرموی:

١- ﴿لَمْ جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بۆیان ههیه باخات و بههشتانی كه رووبارهكان دین و

ئەچن به ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ له كاتیكداندا ئەو راستانه ئەمێننهوه لهو بهههشتانهدا به هه میشهیی و به بی برانهوه ههتا ههتایه.

٢- ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ خوا خوشنوود و رازییه لییان كه ئەوه له هه موو شتی گهوره ترو

به نرخ تره و هیچ چاكه و بههرهیهکی تری پێناگات، ئەوانیش خوشنوود و رازین له خوای خوایان، چونكه هیچ شتیکی تر نه ماوه تهوه كه ئەوان به تهمای بن و چاوه پوانی بكهن، كهواته ئەو خوا پیداوانه بههرمه نده بن به خوشی و خۆراکی لهش و به خوشی و خۆراکی گیان و رۆح كه ئیتر هیچ راده و پله و بههرهیهکی تر نامێنێتهوه كه مهردوم پێی بگات له بهر ئەوه ئەفەرموی: ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ هه ر ئەوهیه بههرمه نده

بوونی گهوره و گهیشتن به ئامانجی گهوره، هیندی ئەفەرمون، وتی ﴿ذَلِكَ﴾ دهست نیشانه هه ر بو خوشنوودی و رهزامهندی خوا كه وهك له حه دیسدا هاتوه ئەوه له هه موو شت بهرزتر و گهوره تره بیجگه له وهی كه قورئان ئەفەرموی: ﴿وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ كه میك له رهزامهندی خوا گهوره تره. به لām دهست نیشان بی بو هه ردوو بههره كه چاكتره، له سه ر هه ربار بههرمه ندی و گهیشتن به ئامانجی گهوره به وه ئەبی كه دووچار بوونی سزا و ئازاریش نه بی وهك (راغب) ئەفەرموی، كهواته ئەوانه یه كه م بههرمه ندی یان ئەوهیه كه خوا له ئاگر ئەیان پارێزی، ئینجا دووهم بههره یان ئەوهیه ئەگه ن بهو بههره یانهی كه له ئایه ته كه دایه، داواكارین له په روه رده گاری میهره بان كه به شدارمان بگات لهو بههره یانهدا - آمین -.

ئینجا له كۆتایی باسه كه و سوره ته كه دا ئایه تیک ئەهینی كه زۆر رێك و پێكه له گه ل

هه موو باس و مه بهسته كانی سوره ته كه دا، ئەفەرموی: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ﴾ هه ر بو خوایه و تایبه تی یه به خواوه پادشایه تی و خاوه نی ئاسمانه كان و زهوی و هه رشتی كه

له ناویان دایه ﴿وَمِنْ عَمَلِهِ﴾ ئەو خۆیا به سەر هه موو شتی کدا توانا و ده سه لاتداره، که واته خۆیا به تی و حاکمیتی و فرمانرەوایی تایبه تییه بهو خۆیا به ی که ناوی ﴿الله﴾ یه به تاک و ته نیا و بی وینه و بی هیچ جوړه هاو به شیک، هه موو ئاسمانه کان و زهوی و هرچی له ناویان دایه هه موو دروست کراو و بهر حوکم و فرمانبەر و مل که چ و گوی رایه له ته نها بو ئەو خۆیا به، که واته هه رکەس ژیر و تیگه یشتوو بی ناتوانی شوینی بیجگه له ئایین و شه ریعه تی خوا بکهوی و مل که چی ناکات ته نها بو خوا نه بیئت، خوا به چاک و بیگهر د نه گری له هه ر وینه و هاو به شیک، لای خۆیا به تی لی نادا بو هیچ که سیکی تر، هیچ که س ناکات به هاو به شی خوا نه له زاتیدا و نه له سیفاتیدا و نه له کرداریدا و نه له بهرنامه و بریاریدا. ئینجا به جوانی ئەزانم سهرنج راکیشم بو چەند یاسا و مه به سستیکی گرنگ که ئەم سورە ته پیروژه ناشنا و زانامان ئەکات پی یان:

۱- ئەم ئایینی ئیسلامه تیرو ته واوه و خوا گه یاندوویه تی به پایان و هه لیبژارد بو هه مووان.

۲- ئەم ئایینه دامه زراوه له سەر زانینی ته واو و به بی جوړه گومان و دوودنی یه که له هه موو عه قیده و بیرو بهر وادا و له سەر ری نیشان دان و رینموونی له خو و ره وشت و کرده وه بهرز و پیروژه کاند.

۳- ئایینی خوا هه ر یه که ئایینه به بی جیاوازی، هه ر جیاوازی یه که هه بی هه ر لهو شه ریعه ت و بهرنامه ندا هه یه که به پیی کات و شوین و بهرژه وهندی بهنده کان خوا ناردوونی.

۴- قورئان چاودیره به سەر هه موو نامه کانی خوا دا و له پاش هاتنی ئەم ئەبی گه پرانه وی هه موو نامه داره کان و هه موو که سانی تر هه ر بو لای ئەم بی، هه ر ئەم ئەبی ته رازوو بی بو هه لسه نگاندن و بهر وورد کردنی هه موو راست و ناراست و هه ق و نا هه قیک.

۵- پیغه مبه ریئی و فروستاده یی یه که ی پیغه مبه رمان (ﷺ) گشتی یه و بو هه مووانه تا روژی دوا یی، ئەم هه ر راگه یاندنی له سه ره و ئیتر هیچی به ده ست نییه.

۶- هیندی له مو عجیزه و نیشانه و به لگه ی پیغه مبه ریئی یه که ی ئەو یه له گه ل نه خوینده واری و دووری له خوینده واران هه زور شتی باس کرد بو نامه داران که کاتی خو ی له نامه که یاندا هاتبوون، به لām له پاشدا زایه بوو بوون و خو یان لی بی ناگا

بوون یان به دهستی قهست شار دبوویانه وه، چونکه نه نه گونجان له گه ل هه و و
ناره زوی خویاندا.

۷- پیغه مبه رمان (ﷺ) وهك خوا هه وال و به ئینی پید، پاراستی له وهی كهس بتوانی
له ناوی به رییان به رگری بكات له راگه یاندنی په یامه كهی.

۸- پیویسته له سهر بپواداران كه خویان چاك بكن و ریڼمونی خوا وه رگرن به ته واوی و
ریگه راسته كهی نه و بده نه بهر، هه ركات نه مان به و جوړه بوون، ئیتر زیانبار نابن به
گومپایی و بی بپوایی و خراپه كاری گومپایی و بی بپوایی و خراپه كاران. زیانبار
نابن نه له جیهان و نه له روژی دواپییدا، به لام به بی هه لسانیان به وهی كه پیویست
كراوه له سهریان، نه مان زیانبار نه بن له هه ردوو جیهاندا.

۹- زور به گرنگ گرتن و دلنیایی كردن له سهر پیویستی فرمان به چاكه و جله وگیری له
خراپه.

۱۰- به دریژی باسی حه رام و حه لال له خوراكدا.

۱۱- نه بوونی تهنگی و تهنگه تاو كردن له ئیسلامدا.

۱۲- قه دهغه كردنی زیاده روهی و توند و تیژی له ئاییندا، ئیتر با به مه بی كه مه ردوم
خوی بیبهش بكات له به كار هیئانی شته پاك و خاوینه كان كه خوا ره واوی داون و
حه لالی كردوون.

۱۳- قه دهغه كردنی نارهق و قوما به ته واوی به جوړی كه هیچ جیگه ی گومان و دوو دلی
تیا نه ما.

۱۴- پیویست كردنی كومه کی بپواداران له سهر خواپه رستی و چاكه و هه كاریکی سوود
به خش كه به رژه وهندی تیا بیټ، قه دهغه كردنی كومه کی و یارمه تیدان له سهر گونا هه
دورژمنایه تی و دهست دریژی كردن.

۱۵- گپړانی مالی خوا به هو ی راست بوونه وه و راگیر بوونی كاروباری ئایینی و جیهانی
مه ردومان، كه نه گهر موسلمانان به پیی نه م بنده رهفتاریان بكردایه هیچ كه م و كوپی
یهك رووی تیڼه نه كردن له هه ردوو جیهاندا.

۱۶- قه دهغه كردنی دوستایه تی و دهسته برایی و خوش ویستنی گاور و جووله كه و
گپړانی نه و دوستی و خوشه ویستی یه به هو ی چوونه ریزی نه وان و ناپاکی یان به و
جوړو شیوهی كه به دریژی باسما ن كرد له ته فسیری ئایه ته كاندا.

۱۷- باس و بریاری ئەو شتانهی که قەدەغەن لە کاتی ئیحرامدا.

۱۸- تۆلە و سزای خراپەکاران که هەلگەڕێنەوێ لە کار بەدەستی شەری، هەروەها تۆلە و سزای دز و جەردە.

۱۹- حوکم و بریاری سویند و کەفەرەتی سویند لەگەڵ باسی سویندی ئەمیندار و شایەتدا.

۲۰- زۆر بە گرنگی فرماندان بە وەسیەت کردن لەگەڵ باسی شایەت گرتن و شایەتیدان لەسەری، وەرگرتنی شایەتیدانی غەیرە موسڵمان لەسەر موسڵمان.

۲۱- بە درێژی لێکۆڵینەوێ لەگەڵ جوولەکە و گاور بە شیوەی گشتی و بە تایبەتی، شیکردنەوێ زۆر لە بیرو باوەڕی ناپاست و کردەوێ بەدیان.

۲۲- هەوالدان بە پرسیار کردن لە پیغەمبەران لە روژی دوایدا دەربارە وەلام و هەلوێستی گەل و ئوممەتەکانیان بە شیوەی گشتی و بە کورتی، بە تایبەتی و ئەندازەیە درێژە پێدان لەگەڵ حەزەرەتی عیسا(علیه السلام) سەبارەت بە گوناوێ زۆر گەورە و ئەو درۆ زۆر زەڵی که ئوممەتەکە ی کردیان لە پاش خۆی و لایاندا لە ئایینە پیروژەکە، ئەو هەوالەش بە جوۆی ئەهینی دلی ئاگادار و وریا ئەخاتە لەرزە، ئەمانە چەند شتیکی گرنگ بوون خزانە بەرچاو لەم سورەتە زۆر گرنگ و پیروژەدا، (ئیمامی ئەحمەد و نەسطنی و حاکم و بەیەقی) ئەگێرنەوێ لە دایکی ئیمانداران (عائشە) وە - خوای لی رازی بیّت - که فرمویەتی ئەم سورەتە دواترین سورەتیکە که هاتە خوارەو، کهواتە هەر حەللیکتان دەست کەوت تییدا بە حەللی بزائن و وەری گرن و هەر حەرامیکتان دەست کەوت تیای دا بە حەرامی بزائن و وەری گرن.

داواکارین لە خوای گەورە دلمان دامەزرینی لەسەر حەلال کردنی هەموو حەللیکانی خوا و حەرام کردنی هەموو حەرامەکان و لەسەر رینگە راستە که بمان ژێنێ و بمانمرینی، یارمەتیمان بدات بۆ تەو کردنی ئەم تەفسیرە و لیمان وەرگری و سوود بەخشی بکات - آمین -.

وصلی الله وسلم علی سیدنا محمد و علی کل عبد مصطفی.

۱۴۰۷/۷/۸ - ۱۹۸۷/۴/۵

سورەتی (الأنعام) مەككەیی یە و (۱۶۵) نایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

لە چەند رىوايه تىكدا هاتووە كە چەند نايەتتىكى ئەم سورەتە مەدینەیی یە، بەلام لە چەند رىوايه تىكى تردا هاتووە لە (ئەبن و عباس و ئەسمائى كچى یەزید و جابر و ئەنەس و ئەبن و مەسعود) ھو - خوا لىیان رازى بىت - كە ئەم سورەتە ھەمووی مەككەیی یە و بە یەكجاریش هاتووە، جا لەبەر بەھیزی ئەم رىوايه تانە باوەرمان وایە كە مەككەیی یە، بىجگە لەو ش وەك لە تەفسیری سورەتی (البقرة) دا وتمان ناو بردنى سورەتەكان بە مەككەیی و مەدینەیی بە پى سەرەتاكانیانە، ھەر كام سەرەتاكەى مەككەیی بىت ھەر بە مەككەیی ناو ئەبرىت با چەند نايەتى مەدینەییشى تیا بىت، ھەر كام سەرەتاكەى مەدینەیی بىت ھەمووی بە مەدینەیی ناو ئەبرىت، ھەرچەندە نايەتى مەككەییشى تىدا بىت، دەى ھیچ كەس نىیە كە دووبەرەكى ببى لە سەرەتاكەیدا، ئەو دووبەرەكییەى كە ھەیانە لە چەند نايەتتىكى كەمدایە.

ئەم سورەتە لەو سورەتە مەككەیی یانە یە كە لە ماوێ سىازدە سالدات ھاتە خوارەو و بە دەوری یەك مەبەستى سەرەكیدا ئەخولانەو وەك ھەموو ئایىن و شەریعەتەكانى خوا لەسەر ئەو دامەزراون و راگیرن، ئەو مەبەستیش برىتى یە لە عەقیدە و بپروا و پایەى بنەپەرتى و سەرەكى ئەو عەقیدەىش ئەگرىتەو بۆ بپروا بە خواىەتى خوا و كاربەدەستى و حاكمىتى گشتى بۆ خوا بە تاك و تەنیاىى و بە بى ھیچ ھاوبەشى و وینەىەك، ئەو كەسانەى كە بانگەوازەكەى پىغەمبەر (ﷺ) ئەسیننەو و ئەیانەوئى لەسەر بەرنامەكەى ئەو بانگى مەردومان بكن بۆلاى خوا، ئەبى بە وردى بیر بكنەو لەمەى كە قورئان ئەو ماوە زۆرە خەرىك بوو بەو عەقیدە و بپروا، ھەر چەسپاندن و جىگىر كردنى ئەوێ كردبوو بە مەبەستى سەرەكى و لەو پۆ دەستى كرد بەم ئایىن و شەریعەتە گەورە و گشتى یە، كەچى بە گوێرەى زانىن و تیگەىشتنى ئىمە زۆر رىگەىەكى سەخت و گران بوو، بەلامانەو وایە چەند رىگەىەكى تر ھەبوو كە سووك و ئاسان تر بوو لەسەر شانى پىغەمبەر (ﷺ) لەو كاتەدا، بۆ وینە ئەگەر بانگەوازەكەى بە ناوى بەرز كردنەوئى ئالائى نەتەواىەتى عەرەبەو بەكرداىە كە لەو كاتەدا گەلى عەرەب بەش خوراو و ماف داگیر كراو بوون، ئەگەر بەو ناوەو بواىە زۆر بە ئاسانى عەرەبەكان ئەكەوتنە شوینى و فیداكارى باشیان ئەكرد بۆى و ھەموو رازى ئەبوون

به سهرکردايه تي نهو، ئينجا پاش نهو دى كه هه موو عه ره به كانى بكردايه به يهك به سهرکردايه تي خو، زور ئاسان بوو كه خواپه رستى بچه سپينى له ناوياندا و بيانكات به بهندهى گويزايه لى خوا، به لام خوا كه هر خوى زاناي كار دروسته نه م بارو ريگه يهى نيشان نه دا، به لكو هر له يه كه م جاروه فرمانى پيدا كه دهست پى بكات به بانگ كردنيان بو نهو دى بلىن (لا اله الا الله) كه له راستيدا نهو و ته پيروزه جاردا نه به شوپشيكى گه وره به سهر هه موو بت و بير و باوه پرو باو و رهوشتي له وه و پيشى خويان و باوكو باپيريان كه به دريژايى چهنه چهرخ دامه زرا بوون له سهرى و دهقيان پيوه گرتبوو، نهو و ته يه جاردا ن بوو به وه، چونكه نه وانه عه ره ب بوون، چاك حالى نه بوون لى و تى نه گه يشتن له واتا و مه به سته كه ي، نه يانزاني كه نهو و ته يه داوايان ليئه كات كه به ته واوى واز بيئن لهو هه موو بارو باوى له وه و پيشيان و هه مووى ژير پى بكن و بىرو باوه ريكي تازه وه رگرن له لايه ن خواوه و لهو ته نيا سهرچاوه يه وه، جا له بهر نه وه نهو و ته يه نه وهنده سهخت بوو له دلياندا، نهو هه موو ره قى و لارى و سهركيشى يه يان به كار هينا له گه ل پيغه مبه ر (ﷺ)، نهو هه موو سزاو ئازار و دهردى سهرى يه يان به كار هينا له گه ل نهو مو سلمانانه دا.

خواى پهروه رديگار كه فرمانيدا و پيغه مبه ره كه ي خسته سهر نه م ريگه زور سهخته و ويستى نه م ريگه پر له نهرك و مهينه ته بداته بهر، نهو ريگه يهى نيشان نه دا كه باسما ن كرد و زور به لامانه وه سووك و ئاسان و بى نهرك بوو، خواى پهروه رديگار كه به م جوړو شيوه يهى كرد نه يو يستووه پيغه مبه ر و ياره كانى بخاته زه حمهت و مهينه ته وه، به لكو زانيويه تي كه هر نهو ريگه سهخت و پر له مهينه تي يه راست و به كاره و نه گات به مه به ست، ريگه ئاسانه كه ي ئيمه لاره و بى كه لكه و لانه دا له مه به ست، چونكه مه به ست له ناردنى ئاييى خوا نه وه يه كه ولات و دانىشتوانى ولات كه مولكى خوان رزگار بن له هه موو جه ورو سته م و دهست دريژايى يهك، دياره نه وه ش به وه نه بى كه ولات و دانىشتوان پاك و خاوين و تاييه تي بكرين به خواوه، نه وه ش كاتى نه بى كه هر ئالاي (لا اله الا الله) به رز بكرينه وه، هر چى ئالا و په رچه ميكي تر هيه لا بى و توپ بدرى و ژير پى بخري، هه رگيز به وه نابى كه په رچه م و ئالايه كى به د و نا ره وا لا بى و يه كيكي ترى وي نه ي بخريته جى و به رز بكرينه وه، كه واته راست نه بوو په رچه م و ئالاي فارسى و حه به شى و روى لا بى و په رچه م و ئالاي عه ره بايه تي به رز بكرينه وه و بخريته شوينى، چونكه ناهه ق و نا راسته له هه شوينيك بى و له سهر هر بار و وي نه و شيوه يه ك بى، بيگومان هه موو ئاده مى دروست كراو

و بهندهی خوان، دروست کراو و بهندهی هیچ که سیکی تر نین، دهی کاتی نه بن هر به بهندهی خوا که هر ئالا و په رچه می (لا إله إلا الله) بهرز بکریته وه به سهریاندا، (لا إله إلا الله) له سهر ئو بار و شیوهیه که عه ره به کان تی ئه گه یشتن و ئه یانزانی، که ئه وهش ئه وهیه هیچ حاکمینی و کار به دهستی نییه بو هیچ که سیکی بیجگه له خوا، هیچ یاسا و شهریه تیک وهر ناگیری له خوا نه بی، سولته و دهسه لات هر بو خوا هیه، ههروه ها بیجگه له ور یگه ی نه ته وایه تی یه، به پی ئی زانی نی ئیمه ئه گهر بانگ کردنه که ی پیغه مبه ر (ﷺ) به ناوی کۆمه لایه تی و پیک هیسانی دادی کۆمه لایه تی بوایه، به ئاسان تر کۆمه ل و جه ماوهر ئه که وتنه شوینی، چونکه له و کاته دا مال و سامان زور به لیشاو و فراوانی کۆبوو بووه لای چهند که سیکی که م و ئیتر هه موو بهش بر او و بهش خوراو و برسی و ژیر دهسته بوون بو ئه و چهند که سه که مه، که واته ئه گهر بانگ و بانگه وازه که ی به ناوی رزگار کردنی چینی چه و ساوه و داماوانه وه بوایه زور به سۆز و په رۆشه وه ئه وانه ئه که وتنه شوینی و به ئاسانی مه به سه که پیک ئه هات، به لام خوی زانی کار دروست فه رمانی نه دا و نه یخسته سهر ئه و ریگه یه، چونکه ئه یزانی ئه و ریگه یه چه وته و ریبواره کانی ناگه یه نی به ئامانج، چونکه دادی کۆمه لایه تی نه بی له عه قیده و بوچوونیکی راسته وه هه لقولی به گیرانه وه ی هه موو کاری بۆلای خوا، ئه و کاته هه رچی خوا بریاری بدات مه ردوم به سۆز و خو شه ویستی یه وه وه ری ئه گری و به ئاره زوی خوی به جیی ئه هی نی، دل شادومان و خوش نووده به و دابهش کردنی سامانه ی که خوا بریاری نه دا، ئیتر چ دلی وهر گهر و چ دلی وهر گیراو، که واته کاره که زور به ئاسانی ئه پرا و به بی پیویست کردن به زوری چه ک و قه مچی، به بی ئه وه هی ندی له دل ه کان پر بن له چرووکی و چاوچنۆکی، هی ندیکی تر پر بن له داخ و مهراق و حه سادته، وه ئه وانه په یدا نه بن و به چاو ئه یان بنین له ناو ئه و گهل و کۆمه لانه دا که (لا إله إلا الله) نه کراوه به ئالیان.

ئه گهر بانگ و بانگه وازه که ی به هه ر ناویکی تر و له ژیر هه ر ئالایه کی تر دا بوایه کاره که ی نه ئه پو یشت و نه ئه گه یشت به مه به ست و ئامانج، به لام کاتی بانگ و بانگه وازه که ی به م ریگه زور سه خته دا برد و هه ر ئالای (لا إله إلا الله) ی بهرز کرده وه، هه رچه ند ئه رک و مه ی نه تی زور زور و سهخت بووه، کاتی به م ریگه دا هات گه یشت به ئامانج و گهل و کۆمه لایه تی پیک هی نا که دوژمنیش تیایدا سه رسام و سه رگهردانه، گهل و کۆمه لیکی پیک هی نا که له هه موو جیهاندا وینه ی نه بینراوه و نه بیستراوه، هه رگیز نایشبینی و فرهام

نایبیت، مهگەر تهنهئا ئەو رێبازەهی یەكەم جارە بدریخته بەر و پەپەرەوی ئەو یەكەم چینه بکری،
 بەلێ کاتی ئەو عەقیدە و بڕوایە دامەزراو جیگیر بوو لەپاش ئەو هەموو زەحمەت و تیکۆشانە
 کاتیك که مهردوم په‌روهردگاری خۆی ناسی و هەر ئەوی پەرست، کاتیك که مهردوم نازاد
 بوو له زۆر و دەسه‌لاتی بەنده‌کانی خوا به‌سەر دڵ و دەروونیدا، له زۆر و دەسه‌لاتی
 ئارمەزواتی نەفس کاتیك که ئەوه دامەزراو جیگیر بوو له دله‌کاندا تهنهئا (لا إله إلا الله) خوا
 به‌و دڵانه و به‌خاوه‌نه‌کانیان فره‌مه‌می هینا هه‌رشتی که دڵ داوای بکات و ئاواتی بۆ
 بخوازی. زه‌وی و ولات پاک بوویه‌وه له رۆم و فارس نه‌ک: بۆ ئەوه‌ی عه‌ره‌ب و عه‌ره‌بایه‌تی
 بیته‌ جینگه‌که‌ی، به‌ئکو بۆ ئەوه‌ی ده‌سه‌لات و سه‌لته‌نه‌تی خوا جیگیر ببی، گه‌ل و کۆمه‌ل پاک
 بوویه‌وه له هه‌موو جه‌ورو سه‌ته‌می کۆمه‌لایه‌تی، داد و دادپه‌روه‌ری خوا هاته‌ شوینی و
 ته‌رازوه‌ راسته‌که‌ی خوا هاته‌ کایه‌وه، ئالای دادی کۆمه‌لایه‌تی به‌رز بوویه‌وه تهنهئا به‌ناوی
 خواوه، ناو نرا به‌ ئالای نیسه‌لام به‌ بێ ئەوه‌ی هیچ ناو و نیازێکی تری له‌گه‌ل بیته، ده‌روون و
 ره‌وشت و کرده‌وه پاک بوونه‌وه، دڵ و گیان پاک و پالفته‌ بوونه‌وه به‌ بێ ئەوه‌ی پیویست ببی
 به‌ زۆری چه‌ک و شیرو تیر، چونکه‌ هه‌ست کردن به‌ ئاگاداری و چاودیریی خوا به‌سەر دڵ و
 ده‌روونه‌وه به‌سه‌ و مه‌ردوم نه‌گێڕیته‌وه له‌و خراپه‌کاری یانه و ئومید و چاوه‌پوانی و خوش
 نوودی و ره‌زامه‌ندی خوا و شه‌رم له‌خوا و ترسان له‌ تۆله‌ و سزادانی خوا به‌ ئاسانی مه‌ردوم
 نه‌خاته‌ سه‌ر رینگه‌ی راست و پالده‌ر ئه‌بی بۆ هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی چاک و گه‌رانه‌وه‌ و خوگرته‌وه
 له‌ هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی خراپ. به‌ کورتی ئه‌وانه‌ به‌هۆی جیگیر بوونی (لا إله إلا الله) له‌ دلیاندا
 له‌سه‌ر بارو شیوه‌ راسته‌قینه‌که‌ی، ئه‌وانه‌ له‌ کردار و ره‌وشت و ژانیاندا به‌رز بوونه‌وه بۆ
 ئاسۆ و پۆپه‌ی هه‌ره‌ به‌رز به‌ جوړی ئاده‌میته‌ی و مرو‌فایه‌تی پێی نه‌گه‌یشه‌تووه و پێی ناگات،
 تهنهئا له‌م رینگه‌یه‌وه نه‌بی که ئه‌م ئومه‌ته‌ پیایدا رو‌یشت تا گه‌یشه‌ته‌ ئەو پله‌ به‌رزه‌ی خۆی،
 ئه‌وانه‌ ئەو ئایین و عه‌قیده‌ پاکه‌ دامەزراو و جیگیر بوو له‌ دلیاندا، به‌لێن و په‌یمانیا‌ندا به‌
 تیکۆشان و فیداکاری له‌ ریی خوادا، له‌سه‌ر ئەوه‌ به‌لێنی ته‌نیا شتیکیان پێدرا، به‌لێنی
 به‌هه‌شت، ئه‌وانیش تهنهئا ئەو به‌هه‌شته‌یان گێرا به‌ مه‌به‌ست و ئامانج و ده‌ست مایه‌ و
 تیشووی ئەو رینگه‌ زۆر سه‌خته‌ی که بپریان، تهنهئا به‌و نیازوه‌ خو‌یان گرت به‌رامبه‌ر ئەو
 هه‌موو سزا و ئازار و مه‌ینه‌تی و ده‌ردی سه‌ری یه‌دا، به‌ ئومید و چاوه‌پوانی به‌هه‌شت توانی
 یان به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر بانگ و بانگه‌وازه‌که‌یان، به‌ره‌نگاری نه‌فامیته‌ی وه‌ستان تا زال بوون
 به‌سه‌ریدا، ئینجا کاتی که تاقی کرانه‌وه‌ خو‌یان گرت، کاتی که دلیان هیچ مه‌به‌ستیکی تیا

نەما بېجگە لە رەزامەندى خواو بەھەشت و چاۋەرۋانى ھېچ ئەجرو پاداشتىكىيان نەبوو لەم جىھان و زەۋىيەدا، تەننەت نىيازى سەرکەوتنى بانگەوازەكەيان لەسەر دەستى خۇياندا، كاتى دەروونيان پاك بوۋىەو لە كەشخە و شانازى كردن بە تىرە و بەرە و نىشتمان و خاك و ھەرشىكى تىرى ئەم جىھانە و زەۋىيە...

كاتى كە خوا زانى ئەوانە بەو جۆر شىۋە پاك و خاۋىن بوۋنەتەو لە ھەموو چىك و چەپەئىيە، ئەوانەى گىپرا بە ئەمىندار بەسەر ئەم ئايىن و شەرىعەتە گەرە و جىھانى و ھەتايى يەو، ئەو گەرەترىن سپاردەيەى دايە دەستيان، ئەوانىش بە ئەۋپەرى پاكى و راستى يەو ئەو سپاردەيان گەياندە جى و شوينى خوى، بەو جۆرە كە خوا پىنى خوش بوو و داۋاي لىكردبوون، ھۆى ئەۋەش ھەر ئەۋە بوو كە بانگ و بانگەوازەكەيان دەستى پىكرد لە بىرواۋ عەقىدەو، تەنھا ئالاي (لا إله إلا الله) بەرز كرايەو بە بى ھېچ ئالايەكى ترو تىكەل كردنى بە ھېچ نىازو ئالايەكى تر، بانگ و بانگەوازەكەيان ئەو رىگەيەيدايە بەر كە زۆر سەخت و سامناك بوو بە روالەت، لە روۋى راستىدا سووك و ئاسان بوو، بىگومان ئەم بەرنامە پىرۆزە بۇ خوا نەئەبوو بە پاك و خاۋىنى ئەگەر بانگ و بانگەوازەكە لە يەكەم ھەنگاۋى يەو بە ناۋى نەتەۋايەتى يەو بۋايە، يان كۆمەلەيەتى ياخود رەۋشتىي يان ھەر شتىكى تىر يان ھەر ئالا و نىشانە و دروشمىكى تىرى بەرز بىكردايەتەو بېجگە لە (لا إله إلا الله)، ئىنجا با بىيىنە سەر ئايەتەكانى ئەم سورەتە پىرۆزە كە (ئىيىن و مەردەۋىيە) لە بارەيەو ھەدىسى ئەھىنى لە ئەنەسى كوپى مالىكەو - خوا لىنى رازى بىت - كە ئەفەرمۈى: پىغەمبەر (ﷺ) ئەفەرمۈى: سورەتى (الأنعام) ھاتە خوارەو كۆمەلەك لە مەلائىكە كە ھاتبوون لە گەلى لاي رۆژئاۋا و رۆژھەلاتيان پىر كىردبوو دەنگيان جىو ھە جىوۋى ئەكرد بە زىكر و تەسبىحات، زەۋى كەوتە لەرزە پىيان، پىغەمبەرىش (ﷺ) ئەفەرمۈ: سبحان الله العظيم، سبحان الله العظيم. سورەتەكە دەست پىئەكات بە بەرەنگارى و روو بەروو ۋەستانى بت پەرسىت و ھاۋبەش رەۋا دەران بۇ خوا لە كاتىكدا كە بەلگە و نىشانەكانى تاك و تەنبايى خوا روۋبەروويان ۋەستاون و چوار دەوريان گىرتوون و خۇيان دەرنەخەن لىيان، بەلگە و نىشانە بوۋنەۋەرى يەكان كە ھەن لە ناۋچەكانى ئەم بوۋنەۋەردا و ھەر لە خودى بى بىرواكان خۇيشياندا بەرەنگارى ئەو ھاۋبەش رەۋادەرانە ئەۋەستىن و دەستكارى دلىان ئەكەن لە چەند بارىكەو ۋە خوايەتى خۋايان بۇ روون ئەكەنەو،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ

له یه که مجاروه نه فهرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ ﴿هه موو ستایش و ناو بردن به چاکه و سوپاس بو خواجه که ناسمانه کان و زهوی
دروست کردوه بهو هه موو ریکی و ورده کاری به ﴿وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾ تاریکی یه کان و
رووناکی داهینا و دروستی کردن، نیتر مه بهست تاریکی و رووناکی ناشکرا و ههست پی
کراو بیت، وه تاریکی شهوان و رووناکی رۆژ، یان تاریک و رووناکی ژیری، وه: تاریکی
بی پروایی و رووناکی پروا، تاریکی نه زانی و نه قامی و رووناکی زانین و قامیدهیی، یان به
شیوهی گشتی مه بهست بن که بیگومان هم شیوه گشتی یه له دلدا به میتره، له سهر هر بار
یه که می به کو و دووه می به تاک فهرمو لیتره و له هه موو شوینه کانی تر له قورئاندا، زانایان
نه فهرمون له بهر نه وه یه که تاریکی یه کان زور تر و جیاواز ترن، به تایبه تی تاریک و رووناکی
ژیری، بو وینه: تاریکی بی پروایی نه وه نده زورن نایه نه ژماره به ناسانی، به لام رووناکی
پروا هر یه کیکه، ده رگای سوره ته که ی کرده وه به سوپاس و ستایشی خوا له سهر خواجه تی
یه که ی که ده رنه که وی به روونی لهم دروست کردن و داهینانه دا که تایبه تین به خواوه و
ناگونجین بو هیچ که سیکی تر، دروست کردن ناسمانه کان و زهوی بهو هه موو گه ورهیی و
نایابی و گرنگی یه وه، نینجا دروست کردن تاریکی یه کان و رووناکی که دوو شتی
سهر سوپه نهرن لهم ناسمان و زهوی یه دا، بیگومان لهم فهرموده یه دا وریا کردنه وه و
دهستکاری یه کی گه ورهیی تیایه بو دل و ده روون، هیچ کهس و هیچ شتی نه په رستی
بیجگه لهم خودا دروست کهرو داهینره، که واته سهر سوپه بمینی له په رستنی هیچ کهس و
هیچ شتیکی تر، زور به دوور سهرنچ بدری و دابنری،

ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى

عِنْدَهُ، ثُمَّ أَنْتُمْ تَمُرُّونَ ﴿٢﴾

وهك دهست نيشان نهكات بؤ نهوه كه نهفهرموى: ﴿ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ واته
هموو ستايش و سوپاسى بؤ خوايه لهسهر نهو چاكه و بههره گهوره و گرنگانهى دروست
كرد و رشتى بهسهر هموواندا، كه چى لهپاش نهوه نهوانهى كه بپروايان نههيناوه به
پهرومردگارى خوځيان و هاوبهشى بؤ رهوا نهدهن لا نهدهن له پهرستنې و ياخى نهبن لىي يان
نهوانهى كه سپلن و دان نانين به چاكه و بههرهكانى دا لانهدهن له سوپاسى و ياخى نهبن
لىي، به جوړيكي تريش تهفسير كراوهتهوه، نهویش هر گونجاو و ريكه واته خوا نهو هموو
دروست كراوه گهوره و گرنگانهى دروست كړدو نهو هموو چاكهى رشت بهسهر هموواندا،
كه چى نهوانهى كه بپروايان نههيناوه يان سپلن شتى تر لهو دروست كراوانه يهكسان نهكهن
لهگل پهرومردگارياندا و نهيكهن به هاوتاي نهو له پهرستن و چاو لهبهريووندا بؤى، لهسهر
ههربار واته كړدوهويهك زؤر دوور و ناږاست و ناږهوايه و نهبوايه شتى وايان نهكردايه، نهى
هاوار بؤ دوورى و نهگونجاويى نهوهى كه نهوانه نهيكهن و هلهئنهسن پيى!! نينجا دهست
كارى يهكى ترى دليان نهكات بهمهى سهرنجيان رانهكيشى بؤ پهيدا بوونى خوځيان و ژيانيان
لهم بوونهومرهدا، پهيدا بوون له قوپيكي تاريكي زؤر دوور له ئادهميټى و ژيان و بارو
شيوهى ئادهمى ئادهميټى، پهيدا بوونى لهوه و گوږان و گواستنهوهى لهوهوه بؤ رووناكى
گيان و ژيانى بهرز و شيرينى ئادهمى كه بهږاستى و دروستى زؤر دوورن له يهكترهوه و نهكهر
ناوا روون و ناشكرا نهبوايه، هيچ كهس بپرواي نهئنهكرد كه نهو ئادهمى يه بهرز و گرنگه لهو
قوناغه دوورهوه هاتوه، نهفهرموى: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ﴾ خوا كهسيكه كه نيوهى دروست
كرد له قوپ، دروست كړدنې ئيمه له قوپ لهم بارهويه كه هموو ئادهمين و ئادهميش له قوپ
دروست كراوه، يان لهم بارهويه كه هركام له ئيمه لهو دلويه ئاوه دروست كراوه و

ئاۋەكەش لە خۆراك پەيدا بوو و خۆراكەكەش لە خاکی تێكەل بە ئاۋ پەيدا ئەبێ، كەواتە لەسەر ھەر بار ئێمە لە خاك و قوڤ دروست كراوین ﴿ثُمَّ تَصَيَّ أَجَلًا﴾ واتە لەپاش باسی دروست كردنتان لە قوڤ باسی ئەمە ئەكات كە خوا بۆ ھەركام لە ئێو ھاو و كاتیکی بربار داو و نووسیویەتی بۆ ژيان و مانەوتان كە دوایی دیت بە مردنتان ﴿وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ﴾ ھاو و كاتی ناوبراو و دیاریی كراو لای خۆیە و ھەر خۆی ئەزانێ و كەسی پێی ئاگادار نەكردوو كە دەست پێ ئەكات لە مردنی ھەر كەسێكەو تا كاتی زیندوو كردنەوێ لە روژی دواییدا، كەواتە بۆ ھەركام لە ئێمە دوو ئەجەل و ھاو مان ھەیە وەك باسكرا، دوو میان تەنھا خوا زانایە پێی، بەلام یەكەمیان خوا ھەندێ كەسێشی پێی ئاگادار كردوو، وەك ئەو فریشتانەیی كە خوا فرمانیان پیا ئەدات بە گیان بەبەردا كردنی ھەركام لە ئێمە لە سکی دایكیدا و ئینجا نووسینی چوار شت: یەكێ لەوانە ھاوێ ژيانێ یەتی تا مردن، وەك لە ھەدیسی سەحیح دا ھاوێ: ھەر ھاو دروستە خوا لە چەند رێگایەكی تر ھاو ھەندێ لە بەندەكانی ئاگادار كردبێ و بیکات بەو یەكەمە، بەلام دوو ھاو وەك لە چەند شوێنێكدا ھاوێ لە قورئاندا، ھەر ھاو لە ھەدیسی سەحیح دا ھاوێ كە ئەم دوو ھاو كەسی پێی ئاگادار نەكردوو و ناشی كات، ئەم دوو ئەجەلە بە جوړیكی تریش تەفسیر كراوەتەو، وەك باس كراون لە زۆر لە كتیبەكانی تەفسیردا، بەلام ئەمەیی كە ھەلمان بژارد رای زۆربەیی لەسەر.

ئەم ئایەتە دەست ئەدات بۆ ئەمەیی كە بەلگە و نیشانەییەكی تر بێت وەك ئایەتی یەكەم لەسەر بوونی خوا و خواوەتی و پەروردگاریتی و دەسلەلات و كاردروستی خوا كە بێگومان ھەركەس بێبەش نەبێ لە ژیری و تیگەیشن توژێك بیر بكاتەو لەو ئەبێ ھاوو دل و دەروونی پڕ بێی لە بڕوا بە پەروردگارەكەیی، چونكە بۆ بوونی ئەم ھاو ھاو گرنگی ھەر سێ تیرۆ بار ھەیە كە بگوترێ:

۱- خۆی خۆی دروست كردبێت.

۲- بە رێكەوت پەیدا بووبێت.

۳- که سڼکی زانای به دهسه لاتی کار دروست دروستی کردبیت.

دهی بڼگومان تیرو باری یه کهم به هیچ کلوجیک هیچ کهس له روی نایه شتی وا بلئ، تیرو باری دووه میس هموو که سڼکی ژیر ته ریق نه بیته وه و شهرم نه کات له گوتنی، چونکه ریکه وت ناوی خوئی وا به خوئیه وه و بی رژییم و یاسایه، شتیکی ناشکرایشه که مەردوم هموو گیان و بهش و پارچه یه کی پره له یاسا و رژییم، که واته هر تیرو باری سی یه مایه وه، نه م نایه ته هر چوئی دهست نه دات بو نه وه، هر وه ها دهست نه دات بو نه وهی به لگه و نیشانه بی له سەر راستی زیندوو بوونه وه و هاتنی روژی دواپی، به م رهنکه: نه بوونی نه م نادمی یه له یه کهم جاره وه و فراهه م هیانانی له م خاکه و گپړانی نه م مەردومه به لگه یه کی زور روونه له سەر نه وهی که نه و که سهی له یه کهم جاره وه خاک و قوپی گپړا به نادم هر نه و که سه له پاش مراندن و گپړانی به خاک نه یگپړته وه بو مەردومه که ی جارن.

به راستی هیانانی نه م نایه ته و گپړانی به به لگه له سەر خویه تی خوا یان له سەر راستی زیندوو بوونه وه و هاتنی روژی دواپی، یان له سەر هر دوو به لگه یه کی ئیجگار ناشکراو به میزه و شایانی نه وه نییه هیچ کهس گومانی ببی تیادا، زور دووره گومان و دوو دلی له خویه تی خوا و هاتنی روژی دواپییدا له گه ل بوونی نه م به لگه و نیشانه ناشکرایانه دا، وه ک خواش نه فەر موی: ﴿ثُمَّ انْتَرْتُمُوْنَ﴾ ئینجا ئیوه گومانتان هیه، گومان یان دمه قالئ و دان نهان به تاك و تنیایی خوا دا، یان گومان و دان نهان و دمه قالئ له زیندوو بوونه وه، واته نه وهی که ئیوه وان له سهری زور دووره له سروشت و له ژیری یه وه و زور ناراست و بی جینی، نه نه بوو به و جوړه بوونایه و به و جوړه بن، ئینجا نه وهی که مبهست بوو له و دوو نایه ته دا که تیپه پریان کرد کوئی نه کاته وه له م نایه تی سی یه مه دا، خویه تی خوا له بوونه و مر و له ژیانانی نادمیدا به روونی باس نه کات،

ئهفه رموی: ﴿وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ﴾ ئهو كه سهی كه ئاسمانهكان و زهوی و تاریکی یهكان و رووناکی دروست کردو ئیوهی له قور دروست کرد، هه ئهوهیه بانگ لیکراو و په رستراوی راسته قینه له ئاسمانهكان و زهویدا، یان هه ئهوهیه بانگ ئهکری و ناو ئهبری به (الله) له ئاسمانهكان و له زهویدا، واته هیچ هاوبه شیکی نییه لهو ناوهدا که ئهوهش ناوه بۆ که سیک که خاوهنی هه موو سیفه تیکی بهرز و پیروو شایسته و به پیزه، پاک و خاوینه له هه سیفه تیکی که ناشایسته یه و کهم و کوری و ناتهواوی ئهگهی نهی ﴿يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ﴾ ئهزانی و با خه بهره به نهینی و ناشکراتان له وتارتان، یان له وتار و له کردار و له هه رچی ﴿وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ﴾ ئهزانی و ناگاداره به هه خیرو شهرو چاکه و خراپه یه که ئیوه ئهیکه، که واته حیساب و پرسیار و پاداشت و توله تان به پیی ئهوانه ئهبی، نهینی و ناشکراکان له رستهی پیشوودا هه رچهند گشتی بن بۆ ئه مهی لهم رستهدا فه رموی، به لام به تایبه تی باسی ئه مهی دوباره کرده وه له بهر درخستنی زیاده گرنگی ئه مان، چونکه پاداشت و توله یه که که مهردومان شایسته ی ئه بن له سه ر کرده وه کانیان، له سه ر ئه م رایه پیشووه که ئه م ناگریته وه و جیاوازن له یه کتر، به م جوړهش هه ر ئه گونجی و باشه.

له م سی ئایه ته دا رووی فه رموده ی کرده مهردومان و دروست کردن و راهینان و ژیا نی کرد به به لگه به م جوړ و شیوه سووک و روون و رهوانه که سروشتیان دانه چله کینی و له خوی بی ئاگایی خه بهریان ئه کاته وه و هه ر کهس ریزی خوی به لاوه بیت هه رگیز له رووی نایه ت دمه دمی و دمه قالی بکات تیایدا، چونکه سروشت و ژیری خوی لیی ئه په رن و ئه چن به گژ دمی دا و بی ئا برووی ئه که ن و پیی ئه لێن: ئهی نه فام ئایا بوونی ئه م ئاسمان و زهوییه و به پێوه بردنی کاروباریان به م رژی مه تیرو ته واوه بوونی گیان و ژیان به تایبه تی گیان و ژیا نی ئاده می له پۆپه ی هه ره به رزی خویدا، گه پانی له و هیل و ریگه تایبه تی یه ی که له سه ری هاتووه و دامه زراوه، ئایا ئه و هه موو شته سه ر سوپه ی نه ره راگیر ئه بی و کاروباریان ئه پرا به پێوه به بی خوا یه کی تاک و ته نیای کارزان و کار دروست و به ده سه لات؟ به راستی مه سه له که ئه وه نده راست و روونه هه ر خوی له خویه وه دل و ده روون و هه ست و ژیری

جیگیر و دامه‌زراو نه‌بیټ، بئې بېروا به بوونی خوا زور به ده‌گمەن دەست ئەکه‌وټ، ئەوانه‌ی
 که به دەم لاف بئې بېروایی لټنه‌ده‌ن راست ناکەن له‌گەڵ خۆیشیاندا، له‌ دلوه‌ نه‌زانن که نه‌بئې
 به‌دی هټنەر و داهټنەرێک هەر بېئې، به‌لام شهرم ئەکه‌ن له‌وه‌ی به‌رێک و راستی دانی پیا بنټن
 و خۆیان بخه‌نه‌وه‌ به‌ درۆوه‌، هه‌موو بت په‌رسته‌کان به‌ رێک‌یدان نه‌نټن به‌ بوونی خوادا،
 هاوبه‌ش ره‌وا ده‌ره‌کانی عه‌ره‌ب که ئەم سورته و وټنه‌ی به‌ره‌نگاریان نه‌وه‌ستان، وه‌ک قورئان
 له‌ چەند شوټنیکدا نه‌فه‌رموئ، باوه‌ریان وابوو که خوا دروست که‌رو رۆزی ده‌ریانە، نه‌و
 خاوه‌ن و گیان پټ‌ده‌ر و مرټنه‌ریانە، هه‌روه‌ها چەند سیفه‌تیکی تریش، به‌لام له‌گەڵ نه‌وه‌دا
 خوا و شه‌ریعه‌تی خوایان نه‌ئه‌گټرا به‌ حاکم و کاربه‌ده‌ستی خۆیان، یان له‌ هه‌موو
 کاروباریکیاندا، هاوبه‌شیان بۆ ره‌وا نه‌دا و نه‌و بت و هاوبه‌شانه‌یان ده‌گټرا به‌ حاکم و
 کاربه‌ده‌ستی خۆیان له‌ په‌رستن و هټندئ کاروباری تریاندا، به‌ هوئ نه‌وه‌وه‌ گه‌ران به‌ بئې بېروا
 و قورئان نه‌و هه‌موو هټرش و هه‌ره‌شانه‌ی ئاراسته‌کردن، ئەوانه‌ نه‌وه‌نده‌ نه‌قام بوون نه‌یان
 نه‌زانی که بېروایان به‌و خوای که داهټنەری بوونه‌وه‌رو خۆیانە، ته‌گبیر که‌رو به‌رټوه‌به‌ری ئەم
 بوونه‌وه‌ره و خۆیانە، نه‌یان نه‌زانی که نه‌و بېروایانە داخواز و پټوټست که‌ره له‌سه‌ریان که
 نه‌بئې هەر شوټنئ به‌رنامه و شه‌ریعه‌تی نه‌و خوا بکه‌ون، وه‌ک له‌ چەند شوټنیک له‌ قورئاندا
 ده‌ست نیشانیان بۆ نه‌کات و سه‌رنجیان رانه‌کټشی بۆ نه‌وه‌، یه‌کئ له‌و شوټنانه‌ ئەم سئ
 نایه‌ته‌ بوو له‌ سه‌ره‌تای ئەم سوهرته‌دا، ئەم رابه‌رو به‌لگه‌یانە‌ی که له‌م سه‌ره‌تادا ئاماژه‌ی بۆ
 کردن، هه‌رچوئئ رابه‌ر و به‌لگه‌ی روون و به‌هټزن له‌سه‌ر تاک و ته‌نیا‌یی خوا باشتر رابه‌ر و
 به‌لگه‌ی روون و ره‌وان و به‌هټزن له‌سه‌ر بوونی خوا و نه‌و هه‌موو سیفه‌تانه‌ی که شایسته‌ و
 پټوټستن بۆ خوا و خوایه‌تی یه‌که‌ی، باشتر دەم کو‌ت که‌رو رټگرو په‌ک خه‌ری ئەوانه‌ن که لاف
 بئې بېروایی لټنه‌ده‌ن له‌م چه‌رخ و سه‌رده‌می نه‌قامی تازه‌دا، خۆیان بټزراو و قیزه‌ون و چه‌په‌ل
 ئەکه‌ن لای هه‌موو ژیرټک به‌مه‌ی دەم بازی ئەکه‌ن به‌ ده‌رپرټنی بېروا نه‌بوونیان به‌ بوونی خوا!!
 به‌راستی مه‌ردووم که بیر نه‌کاته‌وه‌ وا گومان نه‌بات که نه‌و لاف بئې بېروایی یه‌ هەر به
 ده‌می رووت نه‌لټن و له‌ دلټانه‌وه‌ نایه‌ت و نه‌هاتووه‌، به‌لکو له‌ یه‌که‌م جاره‌وه‌ له‌ داخی که‌نیسه
 و پیاوانی که‌نیسه‌ نه‌و لاف و قسانه‌ کران و ده‌رخران، مه‌به‌ست به‌رگری کردن و به‌ره‌نگار
 وه‌ستانی نه‌و هه‌موو سته‌م و شتی پټو پوچه‌ بوو که له‌ که‌نیسه‌وه‌ هات و پیاوانی که‌نیسه‌

ئابرووی خوڤيان و كه نيسه و ئايينه كه يان پى برد، ئينجا جووله كه ئه وه يان به هل زانى
 گه شه يان كرد به و بى بروايى يه له ولاتاندا، به هموو فرو فيل و پيلانيك په رهيان پى سهندو
 بلاوه يان پيكره بۆ رووخاندن و له ريشه هينانى ياسا و بنه رتهى ژيانى ئاده مى و پچرينيان
 له خواو عه قيدو و برواي پاك و خاوين، تا به هوى ئه وه وه هموو كهس - بيجگه له خوڤيان -
 له م جيهانه دا سهر يان لى بشيوى و سهرگه ردان ببن، ئه و كاته هموو جيهانيان بكه ونه ژير
 ده سلاتى ئه مان و بهر حوكميان ببن - وهك به ته ماي ئه و ون و ئه يلين له (بروتوكولات حكماء
 صهيون) يدا هيه و بروايان له سهر يه تى - هه رچه ند پيلانه كه يان به هيز بوو، كارى كرد له
 زۆربه ي ناوچه كانى جيهاندا به جوړيك ماوه يه كه هه ورو ته م دوكه لى رهش و تاريكى بى
 بروايى و مادديتى سهرى جيهانى گرت و كردى به شه و زهنگ، به لام نه يان توانى سروشتى
 ئاده مى بگوږن و زال ببن به سهر هه ست و ژيرييدا، به هوى ئه وه وه فرو فيل و پيلانه كه يان
 خاو بوويه وه و هه لوه شايه وه، مه ردوم بيرى كرده وه و بى بروايى فرندا و به ره به ره ئه و
 هه ورو دوكه له رهش و تاريكه كشايه وه به لاي سهروى جيهاندا، تا راده يه كه وا ئوميد و
 چاوه پروانى نه كريت كه پيش ته واو بوونى ئه م چه رځه و سهر ده مه ئه و مادديتى و بى بروايى
 يه به ته واوى توږ بدرى و به قيزه ون سهر بگرى و پيسى و چه په لى يه كه ي ئاشكرا ببى له
 هموو جيهاندا، به لى جووله كه له و باره يه وه نه گه يشت به ئامانج، به لام له باريكى تره وه
 گه يشت، كه توانى ئايين بگيرى به ته نيا هه ست و هه لسان به نيشانه و دروشم و
 دوورخستنه وه لى ژيان و رووداوه كانى ژيان، مه ردومى هه لځه له تان كه نه گونجى بپروا به
 خوا كو ببينه وه له گه ل بپروا به بهرنامه و ياساكانى تر كه له خواوه نه هاتبن و به و ياسا و
 بهرنامه نه كاروبارى ژيان ببرى بهرته وه! ئه و جووله كانه مه به ستيان هه ر ئيسلام و دوور
 خستنه وه شريعه تى ئيسلامه، چونكه له ميژووى خوڤياندا بوږيان ده ركه وتوه كه ته نها ئه م
 ئايينه زال ئه بى به سهر ياندا كاتى كه حوكمران بيت به سهر ژياندا، ئه وان زال ئه بن به سهر
 موسلماناندا تا ئه مان حوكم نه كهن به ئيسلام، له گه ل ئه وه شدا خوڤيان به موسلمان دابنين!!
 وا ده رته كه وى كه جووله كه - سه هيونى - و گاوه سه ليبى يه كان نا ئوميد بوون له وه ي

كه بپروا و ئايين نه هيلن له م ولات و ناوچه ئيسلامى يانه دا له ريگاي مادديتى و بى ئايينى
 يه وه، هه رچونى نا ئوميد بوون كه ئه م ئيسلامه نه هيلن و بيگوږن به ئايينيكي تر له ريگاي

داگیر کەرو تەبشیرەو... ئەوێش لەبەر ئەوەیە کە سروشتی ئادەمی خۆی قیز ئەکاتەو لە
 بێ بپوایی و بێ ئایینی و شتی وا وەرناگیری و توپی ئەدات، تەنانت لەناو بت
 پەرستەکانیشدا - چ جای موسلمانان -، ئایینەکانی تریش ناتوانن بچنە ناو هەر دڵیکەو
 کە ئیسلامی ناسیبی، یان بە کەلەپوور و شوین کەوتنی باوک و باپیر بۆی بەجی مابی، جا
 لەبەر ئەوێ ئەو جوولەکە و گاوارانە لایاندا لە پیلانەکەیی ئەوێ بەریان کە لە رێگەیی شیوعی
 یەت و تەبشیرەو هەول بەدەن بۆ بەرگری ئیسلام، لایاندا بۆ چەند رێگایەکی تر بۆگەن تر و
 خەلەتینەر تر: ناچاربوون بەوێ لە ناوچەکانی ئیسلامدا چەند رێژیمیکی ناپراستی دەست
 کرد پێک بێنن بەناوی ئیسلامەو و لە دیمەن و پۆشاکێ ئیسلامدا کە بەدەم دان بێی بە
 ئیسلامدا و دژی نەبی بە تیکراییی و بە شیوەی گشتی، ئینجا لە ژێر ئەو پەردەدا هەموو
 ئامانج و تەگبیرەکانی کۆنگرەکانی تەبشیر و پرۆتۆکۆلاتەکانی سەهیۆنی یەکان بەجی بێنن
 کە خۆیان بۆیان بەجی ئەهات لەو ماوە دوورو درێژدا ئەو رێژیمە خەلەتینەرە بە روالەت
 ئالای ئیسلام بەرز ئەکەنەو یان هیچ نەبی وای دەرئەبێن کە رێزیان هەیە بۆ ئایین لە
 کاتیگدا کە شەریعەتی خاویان دوور خستوووە ئەوێ لە ژیان، ئەوێ ئەو حەرامی کردووە
 ئەمان حەلالی ئەکەن، ئەوێ کە حەلالی کردووە ئەمان حەرامی ئەکەن، بۆچوون و رهوشت و
 کرداری بۆ ئەکەنەو کە لەسەر رێبازو رهوڕهوی ماددیتی ئەپوات و رهوشت و
 بۆچوونەکانی ئیسلام ئەپوخیئن و لە ریشەیان ئەهیئن، ئەوێ کە کۆنگرەکانی تەبشیر و
 پرۆتۆکۆلاتی سەهیۆنی بریاریان لەسەردا بە رێک و پێکی بەجی ئەهیئن کە پیس تر و
 کوشندە تریان ئەوێبوو: ئافرەتەکان بە رووت و قوتی بێنە دەرەو بە بێ باک و بێ شەرم
 بسوڕینەو بە کۆلان و بازار و دەشت و دەر و هەرشوینی کە ئارەزوو بکەن، بەناوی
 پیشکەوتن و شارستانی یەتەو، بەناوی بەرژەوێندی و زۆر کردنی کار و بەرهەمەو
 کارگەکان و فەرمانگەکان پڕ بکەن لە ئافرەت، دەستیان بکێشنەو و دووریان بخەنەو لە
 کارو پیشە گرنگ و پیروو بە نرخەکانیان کە بریتی یە لە پێگەیان و پەرەردە کردنی
 مال و خێزان، بە بێ ئەو پێویستی و ناچاری یەک بێی بۆ ئەو، بەلکو لە کاتیگدا کە
 ملیۆنەها پیاوانی دەست بەتال بە بێ کارو ئیش کەوتوو و داماو بۆ کار و ئیشیک کە خۆی
 پێی بژێنێ، بە هەموو جوور و شیوەیەک لە هەموو بار و روویەکەو هۆی بەرەلایی و بێ

نامووسی و بهد خوویی و داوین پیسی بلاؤ ئهکه نه وه و په ره ی پی ئه ده ن، که له راستیدا مه به ست و ئامانجه که ش هر ئه مه یه. به م رژیمه خه له تینه رانه هه ئسن به و کار و کرده وه بۆگه ن و نا په سه ندانه له کاتیک دا لاق موسلمانیتی لی ئه ده ن و خو یان دانه نین به پاریزه ر و به رگری که ر له ئیسلام! مه ردومه داماوه کانی ئه م ناوچانه وا گومان ئه به ن که له ناو گه ل و کۆمه لی موسلماناندا ئه ژین!! ئایا ئه وه نی یه نو یژو روژوو فره زه کان به جی ئه هیئن؟؟ ئه و ولات و ناوچه ئیسلامی یانه به و جوړه دوور خزانه وه له ئیسلام و دانیش توان هه لځه له تینران و وا تیگه یه نران که هر موسلمانن و له ژیر سایه و ئالای ئیسلامدان، له کاتیکدا هه موو ژبانیان دامه زراوه له سه ر بۆچوون و شه ریعت و یاسایه که دژو روخینه ری ئیسلامه، که واته ئاوات و ئامانجی سه لیبی و سه هیونی یه کان به دی هات به بی ئه ر و زه حمه ت، ئینجا بۆ ئه وه ی هه لځه له تاندنه که به تین تر بی ت ئه و سه لیبی و سه هیونی یانه جار به جار جه نگ و ئاژاوه یه که فره هم ئه هیئن و له نیوان خو یان و ئه م رژیمانه ی که ده ستردی خو یانن و به هه موو جوړ له ژیره وه یارمه تی ده و کۆمه کیانن و ئه و جه نگ و دوژمنایه تی و ئاژاوه یانه ی پی دروست ئه که ن تا هه لځه له تاندنه که به هیژتر بی، بۆ ئه وه ی به کری گیراوه کان نه ناسرین و کار و کرده وه به ده کانیان با شتر بړوا له ناو گه ل و کۆمه لی به ناو موسلماناندا، ئه و خزمه ته که وړه گرنگه ی که پیی هه ئنه سن بۆ دوژمنانی ئیسلام و به وانه نه ئه کرا و ناشکری، ئه و خزمه ته زوړ که وړه گرنگه ی که بریتی یه له دوور خستنه وه ی رۆله کانی ئیسلام له ئیسلامه که یان و پچرین و دوور خستنه وه یان له سه رچاوه ی هیژو به رزی یه که یان که بریتی یه له ئیسلام و بیرو باوه رپه کیان. ئینجا ئه گه ر که سانی ما بنه وه له ولاته کانی ئیسلامدا که هه لځه له تابن به و فېر فیله شه یتانی یانه و به باشی تیگه یشتن له ئیسلام و ئه و رژیمه به دانه دانه نین به ئیسلام، به رلایی و بی نامووسی به پیشکوه تن دانه نین.. ئه گه ر که سانی به پاک و خاوینی ما بنه وه و داوای که پانه وه بکه ن بۆ ئیسلامی راسته قینه و که پانه وه بۆلای قورئان و ره و شتی پیغه مبه ر(ﷺ) له هه موو لایه که وه ئه وان که مارو ئه درین و قسه ی ناراست و نا په و ئه خریته شوینیان و مه ردومان به د گومان ئه کرین ده ره قیان و ناو ئه برین به کۆنه په رست و دواکه وتوو، شتیکی زوړ سه یر و سه رسو په ینه ر هیه له ناو ئه و موسلمانانه ی که ئه ژین له ژیر ئه و ئالا پړو پو وچانه دا، هه ول و تی کو شان ئه که ن بۆ لا بردن و نه هیشتنی

ھیندی بی شەری بچوک و ئیتەر باسی گەرەترین گوناھە کە ناکەن کە بریتی یە لە حوکم
 کردن بە دژو پیچەوانە ی کە خوا ناردییە خوارەو، باسی ئەو ناکەن کە حوکم و بریارو
 بەرنامە ی تاغوت بەکار ئەھینری لە ژياندا، باسی ئەو کە بیر و باوەری یان روژناوا یان
 روژھەلات کاربەدەستە کە ئەو بناغە و بنەرەتی ھەموو دەردو بەلایە کە، لەگەڵ بوونی ئەو دا
 ھیچ چاکە و چاک کردنیکی تر نرڤ و کەلکیکی ئەوتوی نییە، لەگەڵ رازی بوون پینی برۆا بە
 ئیسلام نامینی و خوا ھیچ کردەوہیەکی چاکە ی وەرناگری، بی دەنگ بوون و بیزاری
 دەرئەبرین لئی مایە ی نەفرینی خوا یە - خوا پەنامان بدات لئی - بیگومان سەھیونی و
 سەلیبی یەکان زۆر شادومان و دلشادن بەم تەگبیر و پیلانە دوایی یە کە بەکاریان ھینا لە
 ولات و ناوچەکانی ئیسلامدا لە پاش ئەو ی ماوہیەکی دوور و درێژ ھەولیاندا ناو و باسی
 ئیسلام نەھیلن و بۆیان دەرکەوت کە نەکرا و نایش کری، زۆر دلشاد و شادومانن بەو ی کە
 توانی یان ئەو رژیم و یاسا و بەرنامە بۆگەنەیان چەسپاند لەناو موسلماناندا، چونکە
 ئەزانن دوای ئەو ئیسلام ھەر ناویکی رووتی ماوہتەوہ، ناوی رووتیش جیگە ی مەترسی
 نییە و زیانی نییە بۆ مەبەست و ئامانجە بۆگەنەکە ی ئەوان. بەلام بە یارمەتی خوای
 میھرەبان لەم تەگبیر و پیلانەشیاندا بە زووی ناومید و رەنجەرۆ دەرئەچن، ئەو تا لە ھەموو
 لایەکەوہ - تەنانت لە ناوچەکانی ئەوانیشدا - دەنگ بەرز کراوہتەوہ و داوای لابردن و
 نەھیشتنی ئەو رژیم و یاسا دەست کردانە ئەکری و گەرانبەوہ بۆ ژیر ئالای قورئان و ئیسلام،
 تا بیٹ دەرئەکەوی کە ھۆی ھەموو بەدبەختی و سەرشیوان و بی ئارامی و ئاژاوہ لە جیھاندا
 بوونی ئەو رژیمە بۆگەنە یە، تاقانە چارەسەر و رزگار کەر ھەر ئیسلامە، سوپاس بۆ ئەو
 خوا یە کە تا بیٹ تیشک و رووناکی ئایینە پیروژەکە ی دەرئەخات بۆ بەندەکانی.

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ

فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٥﴾

بیگومان نهم سیّ نایه تی رابوردووه به لگه و نیشانه و رابه ری زۆر سووک و ئاسان و به میزی نیشانداین له سهر بوونی خوایه تی به ده سه لاتی کارزانی کاردروست به جوړیکی واکه بهر نه برپته وه و ریگه ناهیلتیه وه - بۆ هر که س که ریزی خوی به لاره بیّت - وهک نه ندازه یه روونمانکرده وه له مه وپیش مه گهر که سینک که سهرکیشی و لاره جلّه وی به کار بیئی و بیه وی هر ده مبابزی بکات، چاوی خوی بنوقیئی و روو وهرگیپئی له وه هموو رابه رو به لگه ئاشکرایانه وهک ئه وانه ی که نهم نایه ته ئامازهیان بۆ نه کات که ئه فهرموی: ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ نایه ت بۆ ئه وانه هیچ رابه رو به لگه و نایه تی له رابه و به لگه و نایه ته کانی پهروه دگاریان مه گهر ئه وانه گوئی پی نه دهر و روو وهرگیپ بوون لیی و به هه میشه یی روو وهرگیپن، واته ئه وانه هه لویستیان هر سهرکیشی و گوئی پی نه دان و پشت تیگردنه، بهرامبه هر نایه تیک که هاتبیّت و بۆیان دهرکه وتبی، ئیتر مه به ست موعجیزه و رابه ری ژیری بیّت، وهک هیندی ئه فهرمون، یان مه به ست هر نایه تیک بیّت له نایه ته کانی قورئان که په یتا په یتا نه هاتن و هرکام له وانه خویان به لگه و رابه ریکی ئاشکران له سهر راستی ئه و ئایینه پیروژه که پیغه مبه ر(ﷺ) بۆی هیئان و ده ست نیشانییش ئه که ن بۆ ئه و رابه رو به لگه ژیری یانه ی که خوا ی پهروه دگار دای ناو ن له دهروونی خویان و له م بوونه وهره گه وره و فراوانه ی که تیایدا نه ژین، له سهر نهم باره که رای زۆریه ی له سهره، واته هر نایه تیک له نایه ته کانی قورئان هاتبیّته خواره وه و بیّت بۆ سهریان - که هیندی له و نایه تانه ئه و سیّ نایه ته بوون که تیپهریان کرد و نه ندازه یه ته فسیر و رافه کران - هر نایه تیک له و نایه تانه یان بۆ بیّت ئه وان رووی لیوه رنه گپن ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ به هوی ئه ووهه بپوایان نه هیئا به هق و به راست - واته قورئان یان ئایینی ئیسلام - و به دووریان

دانا کاتی بۆیان هات، واته هر له گهل هات بۆیان ئیتیر به بی بیر لیکردنه وه و تی فکران بی
 بروایی خۆیانیان دهر بپری و به درۆیان دانا که شهوش شهوپری سهرکیشی و نه فامی یه،
 نه گهر مه به ست نایهت و رابه ره بوونه وه ری یه کان بیته شهوا شهلیین وهک خاوه نی (کشاف)
 شهفرموی: شهوانه که روو وهر شهگپرن لهو رابه رو به لگه بوونه وه ری یانه با سهرت سوپر
 نه مینتی لییان، چونکه شهوان برهوانیان نه هیئا و روویان وهر گپرا له شتی گهره تر و ناشکرا تر
 که شهو شته ههق و راسته یه بۆیان هات، ئیتیر مه به ست قورئان یان ئایینی ئیسلام یان
 پیغه مبه ر بیته، که ههر کام له م سیانه له هه موو رابه رو به لگه یه کی تر ناشکرا ترن، که واته
 له سهر هر بار شهوانه به هیژترین هوو پالده ریان هه یه بو برهوا هیئان، هیچ برهوا بیانویه کیان
 به دهسته وه نی یه، که واته برهوا نه هیئانه که یان ههر به دهستی قهسته له بهر لاری و
 سهرکیشی یانه، کاتی شهوانه بهو جوژه بن شهبی بترسینرین و ههر شه یان لی بکری، چونکه
 ترساندن و ههر شه له هیئدی کات دا به کار و جی شهگری له بهر شهوه شهفرموی: ﴿سَوْفَ
 يَأْتِيهِمْ أَتُّكُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ که واته له مهو پاش دیت بو شهوانه ههواله گرنگه کانی شهو شته ی
 که شهوانه به هه میشه یی لاقرتی پی شهکن، واته ههوال و به سهر هاته گرنگه کانی قورئانیان
 بو دهرئه که وی و شهزانن که لاقرتی یان به چ شتی کردوه، بۆیان دهرئه که وی که شهو قورئانه
 سزای شهو جیهان یان شهو جیهان، یان ههر دوو بو سهریان یان له کاتی سهرکه وتن و زال
 بوونی ئیسلام و بهرز بوونه وه ی ئالا و وتهی ئیسلام، بهم جوړو شیوه کورت و نادیار یه
 شهو ههر شه ی ئاراسته کردن به بی باسی جوړو کاتیان تا هه موو کاتی له چاوه پوانی دا بن.
 ئینجا له م کاتی ترساندن و ههر شه دا سهرنجیان رانه کیشی بو له ریشه هیئان و
 له ناو چوونی گهله بی برهوا لاقرتی که ره کانی رابوردوو که هیئدی شهوانه ناسراو و به ناو بانگ
 بوون، نیشانه و دروشمی شوین و جیگه کانیان ههر مابووه وه به چوار دهریان دا و گهلی
 جار گوزهریان شهکرد به لایان دا له کاتی کاروانی هاوین و زستانیاند،

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهِمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ يُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ
مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٦﴾
وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالُوا الَّذَيْنِ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾

ئهفه رموی: ﴿أَلَمْ يَرَوْا﴾ ئایا ئهوانه نه یان زانیوه ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ﴾ که ئایا له پیش
ئهوانه وه چه ند گهل و ئوممه تمان له ناو برد و نه مان هیشت، یان ئایا نه یان زانیوه که ئیمه له
پیش ئهوانه وه گهل و ئوممه تی زۆرمان له ناو برد، واته زۆر ﴿مَكَّنَّهِمْ فِي الْأَرْضِ﴾
دامانه زانده بوون له زهوی دا و جی و شوین و دهسه لات و هوێ ژیان و سه رکه و تنمان پی
دابوون ﴿مَا لَمْ يُمَكِّنْ لَكُمْ﴾ به دامه زانندن و دهسه لاتی که نه مان دابوو به ئیوه و فهراهه ممان
نه هیئا بوټان، ئه ی ئهوانه ی که ئه م قورئانه هات بوټان، واته ئه وان دامه زراو ترو به هیژتر
بوون له ئیوه له ولاتی خوێان دا، ئه وه ی که درا بوو به وان زۆر و فراواتر بوو له وه ی که درا
به ئیوه ﴿وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا﴾ رشتمان و باراندمان به سه ریای دا به زۆری و فراوانی و
تیرو ته سه لی ﴿وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ﴾ جۆگه و رووباره کانمان گێژا به جۆری که ئه هاتن
و نه چوون به ژێر جی و شوین و دارو درهخت و باخه کانیاں دا، واته به خوشی و کامه رانی
ژیانیان ئه برده سه ر له ناو باخ و بیستان و کانیا و و ئاوی زۆر و رۆزی و میوه ی فراوان دا،
ئینجا ئهوانه چۆن بوون و چی یان کردو چی یان به سه رهات؟ ئهوانه خوێان لی گۆڤا و یاخی
بوون له و په ره وردگاره به خشنده یه، سه ریای کرده تاوان و خراپه کاری، له بهر ئه وه
ئهفه رموی: ﴿فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ﴾ ئینجا ئیمه یش له ناومان بردن به وه ی تاوان و
گوناهه کانیا نه وه ﴿وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ﴾ دروستمان کردو دامان هیئا له پاش ئه وان گهل
و ئوممه تیکی تر، له جی ئه وان و له باتی ئه وان که ولاته و یژانه که ئاوه دان بکه نه وه!
که واته ئه و بی به وایانه زۆر سووک و تپۆ و بینرخ بوون لای خوا و لای بهنده یانی لای خوا و
لای ولاته کانی لای خوا، تیپه پریان کرد به ریسوایی و سزاو ئازاره وه و دوو چاری ده ردی
نه بهراوه ی خوێان بوون و ناو و باویشیان نه ما مه گه ر به تف و نه فرین لی کردن، واته هیچ

كەس و ھىچ گەل و كۆمەل و چىنى خۇي پى ناگىرى بەرامبەر قارو خەشى خوا، ھەرچەند
لە جىھان دا بەرزو بەھىزىن، لەكاتى ديارى كراودا ئەبى لەناوچن!

بەراستى ھەرپەشە و ترساندىكى زۆر سەخت و سامناكە و ھەق واىە ھەموو كەس سام
و بىمى لى بنىشى و تەمى خوار بى، ئەمەى كە ئەم ئايەتە دەست نىشانى بۆ كرد شتىكى
راست و روون و ئاشكرايە لای ھەموو ژىرو خاوەن قامىك، زۆر جار بەچا و ئەبىنرى كە خوا
دەسلەت و سامان و خوشى ئەدا بە كەسىك يان بە چىن و تاقمىك، كەچى لەباتى ئەوئى زۆر
مل كەچ و چا و لەبەرىتى بۆ خوا و بە ھەموو جۆر ھەول بدا بۆ رەزامەندى خوا، لەباتى ئەوئە
بە پىچەوانەو ھەموو ھىزو دەسلەت و سامانەكەى بەكار ئەھىنى لە دەست درىژى و تاوان
و خراپەكارىدا، ئىنجا دەستى قودرەت دىتە كار ھەرىكە و ھەر چىنى دووچارى سزايەكى
سەخت ئەكات بەو جۆر شىوئى كە خوا خۇي ئەزانى. جارى وابوو بە سزايەك لەلای
سەرويانەو يان لەلای خوارو ژىريانەو تا لەناوى ئەبردن و لە رىشەى ئەھىنان، وەك
روويدا بۆ گەلەكەى (لوط) پىغەمبەر (ﷺ)، ھىندى بە سزای قات و قېرى و برسىتى، ھىندى
جارى تر بە سەر لى شىوان و تىك بەردانىان لە يەكتر و ھەمىشە لە بىم و ترسدا ژيان بە بى
ئارامى و ھەروەھا...

ئەم ئايەتە و وىنەى كە لە قورئاندا زۆر، باويك لە باوەكانى خوامان نىشان ئەدات، و
تىمان ئەگەيەنى كە گوناھو تاوانەكان ھۆى سزا و ئازارو لەناو چوونى خاوەنەكانىنان، خوا
بەھۆى ئەو تاوان و گوناھانەو گوناھباران و تاوانباران دووچار ئەكات و ئەبى بزائىن كە
ئەو باويكى نەگۆراو ىتر زۆرى پى چووبى و بچى يان كەم، يان زۆر كەس بوو و ھەيە كە
بە چاوى خويان ئەوھيان نەدىبى و نەى بىنن لە ماوئى تەمەن و ژيانىندا.

ئىنجا ھەمىتر لەسەريان ئەپرا و سەركىشى و نالەبارى ئەو بى پرايانە رووتتر ئەكاتەو،
وینە و نمونەيەكمان ئەخاتە بەرچا و كە زۆر جىگەى سەرسوپمانە لەگەل ئەوئەدا ئەو
نمونەيە تايبەتى نىيە بەو يەكەم چىنەى كە يەكەمجار ئەم قورئانەى چو بە گويچكەدا،
بەلكو لە ھەموو چەرخ و چىنىكدا ھەر بوو ھەر ھەيشە، ئەفەرموى: ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي
قُرْطَاسٍ﴾ ئەگەر بمان ھىنايەتە خوارو ھەو بۆ سەرت نامە و نووسراويك لە كاغەزىكدا ﴿فَلَمَسُوهُ

يَايىدىن﴾ ئىنجا بەچاوى خويان ئەو نامە و نووسراوھيان بدىايە و بە دەستى خويان دەستيان

لَبَّيْدَايَه ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانەى كە بېروايان نەهينانە و لە زانينى خوادا تىپەرى كردوو
بېروا نەهينانيان، ئەوانە ئەو كاتە ئەيانگوت: ﴿هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّشِينٌ﴾ ئەمە هىچ نىيە بىجگە

لەوەى كە جادويهكى روون و ئاشكرايە، واتە بېروا نەهينان و روو وەرگىرانيان لە ئايەتەكانى
خوا، لەبەر ئەو نىيە كە بەلگەى ئاشكرا نەبى لەسەر راستى ئەو ئايەتانه، يان بەلگە
لەسەريان لاوازو بى هيز بىت، يان بەلگەى ئاشكرا نەبى و تىي نەگەن، بەلكو هوى بېروا
نەهينان و روو وەرگىرانيان هەر عىناد و سەركىشى يە و نايانەوى دان بنين بە هەق و
راستيدا، ئەو تا ئەگەر ئەم قورئانە بە سەروش نەهاتايە كە هاتنەكەى بە بەر چاوەوە نىيە،
بەلكو بەو شىو بەهاتايە كە باس كرا ئيتەر ئەو ئەوپەرى رادەيە لە ئاشكرا كردندا، هەر
هيشتا ئەوانە بېروايان نەهينان و ئەيان گوت: ئەمە جادوو و بى بنج و بنەوانە!!

بەراستى شىو و وینەيەكى ئىجگار ئاشيرين و بىزراوە و هوى هەلگىرسانى داخ و رق و
خەشمە دەربارەى ئەوانەى كە خاوەنى ئەو دلە رەق و رەشە و ئەو مېشكە پووت و پووچەن،
هاندەرە بو هيرش و پەلامار دان و داپلوسين، نەخشە كىشانی ئەو شىو بەدو بىزراوەيان
چەند مەبەستىكى گرنگ پىك ئەهينى:

۱- ئەوانە ئاگايان لە خويان نىيە و هەست ناكەن بەو سەروشت و هەلوستە ئاشيرين و
بەدەى كە هەيانە، ئىنجا بەم نەخشە و وینەيە خويان ئەخريتە بەرچاوى خويان و
تەريق ئەكرىنەو پىي بە وینەى كەسكە كە زور ئاشيرين و بىزراو بىت و رووخسارى
بەدى خوئى نەديتبي، ئىنجا يەكك ئاوينەيەكى ساف ببا لە بەردەميدا داينى تا خوئى
ببينى و شەرمەزار ببى پىي.

۲- ئەو شىو و نەخشە دل و دەروونى بېرواداران ئەبزوینى و دەمار و غىرەتيان گرژ
ئەكات و ئەياننەهيننەتە جوش بەرامبەر ئەو بى بېروا و سەركىشانه و سوور تر و
دامەزراو تريان ئەكات لەسەر بېروا ئايينە راستەكەيان.

۳- بېرواداران بىدار ئەكاتەو بە ئارامى و پەلە نەكردنى خوا دەربارەى ئەو بى بېروا سەر
كىشانه، كەواتە با ئەمانيش كۆل نەدن و پەلە نەكەن و بوەستن بە بەركارى خواوە
بى ئارام نەبن.

همو و نهوانه چه کیکی به کارن بو بپواداران که به کاری بینن لهو به ربیره کانئی که هیانه له گهل نهو سه رکیشانه ی که نه یانه وی به رگری ناین و قورئانه که یان بکه ن. ئینجا نمونه یه که باس نه کات له په لپی بیجی و بپو بیانوی ناپه وای بت په رسته کان، نه فهرموی: ﴿وَقَالُوا﴾ نهوانه گوئیان: ﴿لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ﴾ با بهینرایه ته خواره وه بو سه ر محمد فریشته یه که هاوړی بوايه له راگه یاندنی بانگ کردنه که یدا، شایه تی بدایه له سه ر نه وه ی که له لایه ن خوا وه ها تو وه، ئینجا به ربیره چی په لپه که یان نه دا تو وه به جوړی که ده ری نه خات که نهوانه نه زان و بی ناگان له سروشتی فریشته، بی ناگان له باوی خوا له ناردنی فریشته دا، هر چونی ده ست نیشان یان بو نه کات که خوا میهره بانی به کار نه هیئی له مه ی که په لپ و بیانوه که یان به جی ناهینی، نه فهرموی: ﴿وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ﴾ نه گهر فریشته مان بنار دایه ته خواره وه کار له کاره گا نه ترازینرا و بریارو کاری له ناو بردن و له ریشه هیئانیان جیبه جی نه کرا، نه وه ش به پیی باوی خوا له گهل په نشووه کاند که هر کاتی په لپی شتیکیان گرتبی له پیغه مبه ره کان یان و به جی پینرابی و له پاش نه وه بپوایان نه هیئابی خوا له ناوی بردوون و له رهگ و ریشه ی هیئان له سه ر دهستی فریشته دا، خوایش نایه وی نه م نوممه ته نه وه ی به سه ر بی، چونکه نه مه دواترین نوممه ته و خوا بریاری وایه که بمینی تا روژی دواپی، ئینجا کاری سهخت تریان نه مه یه که نه فهرموی: ﴿ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ﴾ ئینجا له پاش نهو ناردنه خواره وه نهوانه ماوه و مؤلّه ت نادرین و به بی دواکه و تن نهو سزایه نه درین که نه مرن و له ناو نه چن پیی. نه م رسته یه به جوړیکی تریش ته فسر کرا وه ته وه، به لام نه وه مان هه لبرارد که گوتمان، چونکه به هیزترو هه لبریز تراوه به لای زور به وه، ریگ تریشه له گهل نایه تی سوره تی (الحجر) دا: ﴿مَا نُنْزِلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ﴾ ئیمه فریشته نانیرینه خواره وه مه گهر به کاریکی راست و به جی که بریتی یه له گه یاندنی په یام بو فروستاده کان، یان سزادانی نهو گهلانه ی که سه رکیشی به کار بینن په لپی بیجی بگرن، نهو کاته نهوانه مؤلّه ت نادرین، نهو بی بپوایانه دوو په لپیان گرت:

۱- نه مه بوو که له مه و پیش باس مان کرد: با فریشته ی له گهل بهاتایه و شایه تی بدایه له سه ر پیغه مبه ریئی یه که ی.

۲- نه‌یان گوت پیغه‌مبەر ئه‌بێ فریشته‌ بێ، که‌واته‌ ئێمه‌ بپروا ناهێنین به‌ محمد که‌ ئاده‌می یه‌که‌ به‌ وێنه‌ی خۆمان، جا لێرده‌دا هه‌لته‌گری له‌م سوورته‌دا مه‌به‌ست به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌ی هه‌ر په‌لپی یه‌که‌م بێ، ئه‌و کاته‌ ئه‌لێن: به‌ دوو جوړ به‌رپه‌رچی دایه‌وه‌، یه‌که‌م ئه‌وه‌بوو که‌ تێپه‌ری کرد، دووه‌میش ئه‌مه‌یه‌ که‌ ئه‌فرموی: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا﴾ ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ داوای هاتنه‌ خواره‌وه‌یان کرد بۆ ئه‌وه‌ی شایه‌ت بی‌ت، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌مان بگێرایه‌ به‌ فریشته‌ ﴿جَعَلْنَاهُ رَجُلًا﴾ ئه‌بو بمان گێرایه‌ به‌ پیاویک واته‌ بمانبردایه‌ته‌ سه‌ر شیوه‌ی پیاویک تا بتوانن ببینن، چونکه‌ ئه‌وان توانای بینینی فریشته‌یان نییه‌ له‌سه‌ر شیوه‌ راسته‌قینه‌که‌ی خۆی، دیاره‌ ئه‌و کاته‌ هیچ سوودی‌ک نه‌ئهبوو له‌ ناردنه‌که‌یدا، چونکه‌ نه‌یان گوت ئێمه‌ داوای فریشته‌مان کردوه‌ و ئه‌مه‌ی که‌ هاتوه‌ پیاویکه‌ وه‌ک ده‌ست نیشانی بۆ نه‌کات که‌ ئه‌فرموی: ﴿وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلِيسُ﴾ ئه‌و کاته‌ ئه‌مان شیوان له‌سه‌ریان و ئه‌مان کرد به‌ گری ئه‌وه‌ی که‌ خۆیان ئه‌یشیوین و ئه‌یکه‌ن به‌ گری، واته‌ هه‌مان قسه‌ و به‌زمه‌که‌ی خۆیان ئه‌هاته‌وه‌ کایه‌وه‌، به‌م ره‌نگه‌ نه‌یان گوت: ئێمه‌ داوای فریشته‌مان کردوه‌ و ئه‌مه‌ پیاویکه‌، به‌ کورتی داوای هاتنی فریشته‌ له‌گه‌ل پیغه‌مبەر(ﷺ) په‌لپێکی ناراست و بیجی بوو له‌به‌ر دوو شت: یه‌که‌م: ئه‌گه‌ر به‌هاتایه‌ نه‌وانه‌ تیا ئه‌چوون و خوایش نه‌یویستوه‌ ئه‌وان تیا چن و له‌ناو به‌رین، دووه‌م: ئه‌گه‌ر چاو له‌وه‌ بپوشین و وا دابنێن که‌ تیا نه‌ئه‌چوون، ناردنه‌که‌ی سوودی نه‌ئهبوو و ئه‌وانی پی دهم کوت نه‌ئه‌کرا، چونکه‌ ئه‌بوایه‌ له‌ شیوه‌ و وێنه‌ی پیاویکدا به‌هاتایه‌، ئه‌و کاته‌ دهم کوت نه‌ئه‌کران و په‌لپه‌که‌یان هه‌ر ئه‌گرت.

ئه‌گه‌ر ئه‌م فەرموده‌یه‌ بکه‌ین به‌ به‌رپه‌رچی دووه‌م بۆ داواو په‌لپی ناردنی فریشته‌ له‌گه‌ل پیغه‌مبەر(ﷺ) ئه‌وا به‌و شیوه‌ی که‌ تێپه‌ری کرد ته‌فسیری ئه‌که‌ینه‌وه‌، ئه‌گه‌ر بیکه‌ین به‌ به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌ی ئه‌و په‌لپ و قسه‌ بیجی یه‌ که‌ هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ کراوه‌ له‌لایه‌ن بێ بپروایانه‌وه‌ له‌ گه‌ل و ئومه‌ته‌کانی پیشوایش که‌ نه‌یان گوت: پیغه‌مبەر نابێ له‌ ئاده‌می بی‌ت، به‌لکو

ئەبى ھەر لە فرىشتە بىت، ئەگەر لەسەر ئەم بارە بېرۇن وەك ھىندى لە زانا يانى لەسەر، ئەو كاتە ئەلەين: واتە ئەگەر پىغەمبەرمان بگىرايە بە فرىشتە و لە ئادەمى فروستادەمان نەناردايە، ئەبو ئەو فرىشتە يەمان لە شىۋەى پىاويكدا بناردايە تا مەردومان بتوانن بىبىنن و ئەو ھى كە پىيان رانەگە يەنى بىبىسن و لىى وەرگرن، دەى ئەو كاتەش لا يان وانەبوو كە ئادەمى يە، كە واتە كارەكە يان لى ئەشيو او ئەكەوتنە ئەو گومان و گرىيە كە پەيدايان كەردبوو بۇ خويان. بە راستى ئەم جۆر و بارى دوو مە باشتر ئەچىتە دلەو و بەھىز ترە، ھەرچەند جۆر بارى يەكەمىش ھەر گونجا و رىكە. ئىنجا لەسەر بار و جۆرى يەكەم و دوو مە چەند شتىكى گرىگ وەرئەگىرى كە بە جوانى ئەزام ناماژە بۆكردن يان:

۱- دەرئەكەوى كە ئەو بت پەرستانە بېروايان بوو بە بوونى خوا و بېرو بيانو و پەلپىكىيان نەبوو لەو بارە يەو، بەلكو داواى رابەر و بەلگە يان كەردو و لەسەر ئەو ھى كە پىغەمبەر (ﷺ) رەوانە كراوى ئەو، ئەم قورئانەش لەلەين خواو ھاتوو و پەلپى ئەو يان گرتبوو كە با فرىشتە يەكى لەگەل بىت و شايت بىت لەسەر پىغەمبەر بىتى يەكەى، بىجگە لەو چەند پەلپى تريان ئەگرت لەو بارە يەو، وەك لە چەند شوئىنى لە قورئاندا باسى فەرمو، دىرئ تريان ئەو يە كە لە سورەتى (الاسراء) دا ھاتوو لە ئايەتى (۸۹ - ۹۵)، بىگومان پەلپ و بېرو بيانو وەكانىش يان دەر بارەى پىغەمبەر بىتى پىغەمبەر (ﷺ) ھەر لەبەر لارى و سەركىشى و نەقامى بوو و نەيان ويستوو دان بنىن بەو ھەق و راستى يەى كە ھات بۇيان، ئەگەر ئەوانە بە داواى بەلگە و نىشانەدا بگەرانايە، بەلگە و نىشانەى زۆر بەھىز ھەبو، خو و رەوشتە پاك و خاوينەكەى كە ھەر لە مندالى يەو لەسەرى ھاتبوو، بەلگە يەكى ئاشكرا بوو لەسەر راستى و پاكى يەكەى، ئەوانە پىش پىغەمبەر بىتى يەكەى ناويان ئەبرد بە (الامىن)، لەبەر پاكى يەكەى شتى نەختىنە و بە نرخیان لا دائەنا بە سپاردە تەننەت لەو كاتانە ياشدا كە ئەوپەرى رادە دوژمن و دژى بوون تا ئەو رادەى بېرىارى تەواوياندا لەسەر لەناو بىردنى، لەو كاتانە ياشدا ھەر ئەو سپاردانەى لا بوو، ئەو بوو لەو كاتەدا كە كۆچى كرد بۇ مەدىنە ئىمامى عەلى بەجى ھىشت بۇ دانەو ھى ئەو سپاردانە بۇ خاوەنەكان يان ! ھەر ھە

راستی و راست گویی یه که ی روون و ناشکرا بوو به لایانه وه، نه وه بوو له سهره تای دهرخستنی پیغه مبه ری تی یه که وه کوی کردنه وه و پرسیری لی کردن: نه گهر ههر هه و الیکیان پیندا بر وای پینه که ن ؟ نه و انیش گوتیان: به لی بروات پینه که یین هه رگیز درؤمان لینه دیوی، که واته نه وانه به د وای به لگه دا نه گه پراون، به لکو مه به ستیان به کار هی نانی سهرکی شی و لاری بووه، ئینجا له پاش نه وانه قورئانه که ی به هی زترین و رووتترین رابهرو به لگه بوو له سهر پیغه مبه ری تی یه که ی له چه ند جار و روویه که وه، به باشی نه یان زانی که له توانای ئاده میدا نییه و به رگری ناکری، له بهر نه وه دواترین بریاریان هاته سهر نه وه که گوتیان سیحرو جادووه، ئایه تی پیشوو باش بو مان روون نه کاته وه که مه به ستیان به دوا گه رانی رابهرو به لگه نه بووه ﴿وَلَوْ زَلَّنا عَلَیْكَ کُتَّابٌ فِی فَرْطَاسٍ﴾.

ب- له و شتانه ی که وهر نه گیرین له په لت و بیان ووه کانی نه وان و بهر په رچ داننه وه کانیان نه مه یه: نه و بی بروایانه بر وایان هه بوو به بوونی فریشته، به لام نه زان و بی ناگا بوون له سروشت و چو نی یه تیان، له جو ری په یوه ندی یان به خوا و بهم جیهان و ئاده می یه وه، وه ک دهر نه که وی له وه ه موو قسه و باسه پرو پوو چانه ی که قورئان له لایه ن نه و بی بروایانه وه نه یان گیر یته وه و بهر په رچیان نه داته وه و دهم کوتیان نه کات له سهریان، که واته دهر که وت که نه فامی تازه زور زور په ست تر و بی ناگا تر و دوا که وتوو ترن له نه فامی کو ن، چونکه نه مان بر وایان نییه به ههر شتی که ههستی پینه که ن به یه کی له ههستیاره ناشکراکان که نه وه نه و په ری راده و پله یه له نه فامی و نه زانیدا، به لام نه فامی کو ن بر وای بووه به خوا و به فریشته و به جین و گه لی هی زی تریش، هه رچه ند بر واکه یان تیکه لی پرو پوو چی زور کردووه. کو تایی باسه که نه هی نی به بانگ کردنی بی بر واکان بو بیر کردنه وه له نه مان و له ناو بردنی گه ل و کو مه له پیشوو ه کانی وینه ی خو یان که - وه ک نه مان - لاقرتی یان کرد به پیغه مبه ره کانیان، بانگیان نه کات بو گه پان به ولاتاندا و سهرنج دانی شوینه واری نه و ولاته ویران کراوانه،

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ فَحَقَّ بِالَّذِينَ سَخَرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿١١﴾

ئه‌فه‌رموئ: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ﴾ سوئند به‌خوا گالت‌ه و لا‌قرتی ک‌راوه به‌
ف‌روستادان له‌ پ‌یش تو له‌ لایه‌ن گ‌هل و ئوممه‌ته‌کانیا‌نه‌وه، ﴿فَحَقَّ بِالَّذِينَ سَخَرُوا مِنْهُمْ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾ به‌هوئ ئه‌وه‌وه‌ ده‌وری ئه‌وانه‌یدا که‌ لا‌قرتی یان کرد به‌و پی‌غه‌مبه‌رانه‌ و
هاته‌ سه‌ریان تو له‌ و سزای ئه‌و شته‌ ه‌ق و راسته‌ی که‌ ئه‌وان لا‌قرتی یان پی‌ ئه‌کرد، یان
هاته‌ سه‌ریان و ده‌وری دان ئه‌و سزای که‌ ف‌روستاده‌کان هه‌ره‌شه‌یان پی‌ ئه‌کرد لی‌یان و
ئه‌وانیش لا‌قرتی یان لی‌نه‌هاته‌، له‌سه‌ر هه‌ر بار ئه‌م ف‌رموده‌یه‌ دل‌خو‌شی دانه‌وه و دل‌نه‌وایی
تیایه‌ بو پی‌غه‌مبه‌رمان (ﷺ) له‌سه‌ر ئه‌و هه‌موو لا‌قرتی و ده‌مبازییه‌ی که‌ بی‌ ب‌رواکان
ئاراسته‌یان ئه‌کرد، دل‌ ئارام کردنی تیایه‌ به‌ پاشه‌پو‌ژی سه‌رکه‌وتنی ه‌ق و ه‌ق ناسان، به‌
سه‌ره‌نجام و دوا رو‌ژی به‌د به‌ختی و له‌ناو‌چوونی بی‌ ب‌روا و لا‌قرتی که‌ران، واته‌ با
پی‌غه‌مبه‌ری ئازیز (ﷺ) غه‌مبار نه‌بی، چونکه‌ ئه‌و رووداو و به‌سه‌رهاته‌ ناخو‌شانه‌ به‌ ته‌نیا بو
ئه‌م نه‌بووه، با شادومان بی‌ به‌و باوی خوا که‌ تیپه‌ری کردوه‌ له‌ پ‌یشووه‌کاندا، ئه‌وه‌ له‌
باریکه‌وه، له‌ باریکی تره‌وه‌ ترساندن و هه‌ره‌شه‌ی تیایه‌ بو ئه‌و بی‌ ب‌روایانه‌، ئینجا
ئه‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر بلئ به‌و بی‌ ب‌رواو لا‌قرتی که‌رانه‌ ب‌رو‌ن بگه‌ر‌ین
به‌ زه‌وی و ولاتان دا به‌ رو‌یشتن و گه‌رانی که‌ بو بیر کردنه‌وه‌ و ته‌می وهرگرتن بی‌، بو ناسین و
زانینی باو و ره‌وشتی خوا بی‌ که‌ تیپه‌ری کرد له‌ گ‌هل و ئوممه‌ته‌کانی رابوردوودا، ئه‌و باوو
ره‌وشته‌ی که‌ ده‌رئه‌که‌وی له‌و نیشانه‌ و درو‌شم و شوینه‌وارانه‌ی که‌ به‌چاو ئه‌یان بینن،
به‌ناوبانگن و به‌ ده‌ما و ده‌م باس ئه‌کر‌ین له‌ناو مه‌ردوماندا، نه‌ک گه‌ران و رو‌یشتنی که‌ وه‌ک
جاران هه‌ر بو بازگانی و رابواردن بی‌، ﴿ثُمَّ أَنْظِرُوا﴾ ئینجا له‌پاش ئه‌وه‌ سه‌رنج بده‌ن
﴿كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ ئایا چو‌ن بوو پاشه‌پو‌ژی بی‌ ب‌رواکان؟ واته‌ ئایا چو‌ن بوو
تو له‌ و سه‌ره‌نجامی بی‌ ب‌روایی یه‌که‌یان؟ چو‌ن سه‌رکی‌شی و ب‌روا نه‌هی‌نانه‌که‌یان بوو به‌هوئ
له‌ناو چوونیان له‌سه‌ر ئه‌و بارو شیوه‌ سه‌خت و دل‌ ته‌زینه‌؟

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ

له سهره تاي سوره ته كه دا باسی خواجه تی خواو تاك و ته نیایی خوا ی کرد و خستی به رچاو له دروست کردنی ئاسمانه كان و زهوی و داهینانی تاریکی یه كان و رووناکی و دروست کردنی ئهم ئاده می یه گرنگه له قور، تا بنده کانی خوا هه لسن به داخوازی ئهو خواجه تی یه له ژبانی خویندا، به مه ی به ته وای مل که چ و گوی رایهل و فرمانبر بن ته نها بو ئهو خواجه، هیچ کهس و هیچ شتی نه کهن به هاوشان و هاوتای، بریاردانی حاکمیتی خوا له هه موو کاروباری ژباندا، هه رچونی ئهو حاکمیتی یه ی هه یه له هه موو کاروباری ئهم بوونه وهردها به شیوه ی گشتی، به دوای ئه ودها باسی بی پروایی و روو وهرگیران و لاقرتی سه رکیش و بی پروا کانی هیئا، هه ره شه و ترساندنیک سخته ی ئاراسته کردن، سه رنجی راکیشان بو به سه رهات و پاشه پوژی رهش و تاریکی وینه و هاوپیکانیان له گه ل و ئومه ته کانی رابوردو.

له پاش ئه وانه ئینجا جاریکی تر ئه و باسی ئهو خواجه تی و تاك و ته نیایی خوا ئه کات و ئه یخاته وه به رچاو و ده ری ئه خات له خاوه نی ی و پادشایه تی خواو کاربه دهستی و کارکردنی خوا له هه موو شتی کدا، تا به هو ی ئه وده له هه موو شتی کدا روو هه ر بۆلای خوا بکات، هه ر ئهو به کاربه دهست و فرماندار دابنی، ئه فه رموی: ﴿قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه ی پیغه مبه ر بلی به وانه: ئایا بو کئییه و هینی کئییه هه رچی له ئاسمانه كان و زهوی دایه و کی خاوه نی هه موویه تی؟ ئینجا فرمان ئه دا که خویشی وه لامی ئهم پرسیاره بداته وه، ئه فه رموی: ﴿قُلْ لِلَّهِ﴾ بلی بو خواجه و هه موو مولکی خواجه، با خو ی وه لامه که ی بداته وه، چونکه ئه وانه - وهك بۆمان باس ئه کات - به باشی دانیان به ودها ئه نا، بیجگه له وه هه موو کهس ناچاره و ئه بی هه ر به و جوژه وه لام بداته وه، که واته مه به ست له م پرسیاره وه لام دانه وه ی ئه وان نییه. به لکو مه به ست سه رزه نشت و دهم کوت کردنیانه که چون له گه ل ئه وه هاوشان و هاوبهش بو خوا رهوا ئه دن، چون حاکمیتی و کاربه دهستی رهوا ئه دن له م مولکی خوا دا بو که سیکی تر که خوشی وهك هه موو شته کانی تر مولکی خواجه؟! ئه وانه هه رچهن له و باره ی وه زۆر په ست و نه قام بوون، به لام زۆر به رزتر و به قام تر بوون له م بی پروایانه ی که له م سه رده می نه قامیتی تازه دا پهیدا بوون که به بی هوشی و نه زانی وهك وړینه بکهن بی پروایی خو یان ده رئه بن که له راستیدا هه رکهس بیبهش و بهش بر او نه بی له هه موو ژیری و تیگه یشتنیک ته ریق ئه بیته وه و شه رمه زار ئه بی له وه ی وته ی وابه ده میدا بیت.

له پاش نه وهی باسی نه و په پری توانا و دسه لاتى کرد بو زاتى پاکی خوئى، ئینجا باسی میهره بانى و به زه یی گشتى و فراوانى نه کات، به و جوړه نهرم و ناسکه بانگى به نده کانی نه کات بو روو کردنیان زور به سوژ و په روښه وه بولای خوئى. نه فهرموى: ﴿کُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ﴾ واته بلئى: خوا پیویستی کردووه له سر خوئى به زه یی و میهره بانى، پیویستی کردووه به ویست و خواهیشى خوئى به بئى هیچ داخواز و پالدر و پیویست که رى، بیجگه له ئیراده و خواهیشه بهر مەرځه سه که ی خوئى، بیجگه له خوايه تى و په روږدگار په پاک و بئى له که که ی خوئى، هر له سر نه و بنه پته هه موو کرده وه و بریاره کانی هاتون و دامه زراون، هر به و پئى په رفتار نه کات له گهل به نده کانی له هه ردو و جیهاندا، میهره بانى یه که ی داخوازه بو توله سهندن له ده ست دريژی که ران و جیا کرده وه ی چاکان و پاکان له به دان و ناپاکان، به پئى نه و میهره بانى یه په له ناکات له توله سهندن دا، توبه و گه رانه وه وهر نه گرى له گونا هکار و تاوانبار، که واته خه شم و توله و سزای داخوازی زاتى پاکی میهره بانى نییه، به لکو له بهر به دى و به د کرداریی به نده کانی یه تى که به مهیل و خواهیشى خوئان ناماده نین بو میهره بانى یه که ی خوا و کرده وه به ده کانیان نه که ن به په رده له به ینى خوئان و تیشکى میهره بانى یه که ی خوا دا. پیویسته له سر به نده کان دوو شت:

یه که م: بریاردان و پیویست کردنى نه و به زه یی و میهره بانى یه له سر خوئى که داهینه ر و به دیهینه ر و خاوه ن په روږدگار و هیچ پیویستی به هیچ نییه.

دووه م: هه وال دانى به نده کانی به وه ی که پیویستی کردووه له سر خوئى، به راستى هه موو زمان و پینووسیان کول و کوله له دهر برینى گه وره یی و گرنگى نه و دوو به هر و به خششه، نایا نه م به نده یانه نه بئى چى بن هه تا په روږدگار به و جوړه به گرنگ بیانگرى، بیر کرده وه له وه له باریکه وه سر سوږ نه هینى و مەردوم سەرسام نه کات، له باریکى تره وه خوش و شادمانى و نارامیک نه دات به دل و دهر وون که هه رگیز دسه لات نییه به سر روون کرده وه و دهر خستنیدا به وتن و به باس کردن، به لکو مه گه ر هه رکه س به هه ست و ویزدان تئى بگات و بچه ژئى!

میهربانی خوا هرچنده گشتی یه بۆ هه موو شتی، به لām له م ئاده می یه دا ئیجگار
 گه وهره ترو فراواتر و گرنگ تره و نایه ته ژماره، به لām با هیندیکی تر له به ره مه کانی باس
 بکهین تا هر دلی خه وتوو بیّت ئاگادار بیته وه. له یه که م جاره وه بوونی گیانه تایبه تی
 یه که ی که جیاوازه له بوون و گیانه کانی تر، ئینجا ژیر بار کردنی هه موو هیزو وزه کانی ئەم
 بوونه وه ره بۆی، فیژکردن و زانا کردنی به و هه موو شتانه که له به ره وه زۆرتر و فراواتریش
 نه بن، ئاماده کردنی و گیرانی به جینشین له م جیهان و زه ویدا، ئینجا گیران و ره وانه کردنی
 فروستاده و پیغه مبه ران هر له خویان تا به هوئی ئەوه وه ریگه راسته که ی خوا بده نه به ر و
 گومرا و سه رگه ردان نه بن، ئینجا کردنه وه ی قاپی له هر تاوانباریک که به ئاره زوی خۆی
 روو بکاته وه خواو کوّتایی بیّنی له سه رکیشی و گونا، پاداشت دانه وه له سه ر چاکه لای
 خواره که ی به ده قات هه تا هه قتا و هه وت سه د و هه قتا هه زار و هه رچهن دی تر که خوا خۆی
 ئەزانی، به لām له سه ر خراپه به یه ک قات و سه ر به سه ر ئەگه ر نه بووری، سه رینه وه ی خراپه
 به هوئی کردنی چاکه یه که وه له میه ربانی یه که ی به زیاد بیّت، ئاماره کردن بۆ ئەم چهن ده به ره
 تایبه تی یانه به سه بۆ به وادار که هه میشه چاو له به ر ببی و شه رم بیگری و له رووی نه یه ت
 کارو کرده وه ی ناشایسته بکات، ئینجا به وینه با هیندی له فرموده کانی پیغه مبه ریش (ﷺ)
 به نین بۆروونکردنه وه ی به شیک له وه ی که نایه ته که ده ست نیشانی بۆکرد:

۱- (بوخاری و موسلیم) هه دیسی ئەهینن له (ئەبو هورهیره) وه که پیغه مبه ر (ﷺ)
 فرموی: کاتی خوا دروست کراوی دروست کرد پیویستی کرد و نووسی له نامه یه کدا
 که لای خۆیه تی له سه ر عه رش، به راستی میه ربانیم پیّش خه شم که وتوه، له
 ریوایه تیکی تر دا لای (بوخاری) به م جوّره یه: میه ربانیم زālّه به سه ر خه شمدا. له سه ر
 هه ردوو ریوایه تاته میه ربانیم زۆرتر و فراواتر و شتی زۆرتر داگیر ئەکات و
 ئەیگریته وه.

۲- (بوخاری و موسلیم) هر له (ئەبو هورهیره) وه که پیغه مبه ر (ﷺ) فرموی ره حمه ت و
 میه ربانی کردووه به سه د به شه وه، نه وه د و نۆی لای خۆی راگیر کردووه و یه ک به شی
 نارد خواره وه بۆ سه ر زه وی، ئینجا له و ته نیا به شه دروست کراوه کانی خوا به زه یی و
 میه ربانی به کار ئەهینن بۆ یه کتر، ته نانه ت و لآخ سمی به رز ئەکاته وه له بیچووه که ی

لهکاتی شیر خواردندا له بهر نه وه لیږي نه که وی و نازاری بدات. به دوو جوړی تریش هم
حه دیسه ریوایه ت کراوه که هه موو یه که مه به ست نیشان نه دن.

به پراستی وینه و چیرۆکه که زور سهر سوپهینه رو گرنگه، چاک نه و رحمة و
میهره بانییه بی سنووره ی خوا نزیك نه خاته وه له بوچوون و تیگه یشتنی نیمه وه کاتی که بیر
بکهینه وه له هرچی گیانه بهرانه که هیه نایه نه ژماره بومان، هرکام به زهیی و میهره بانی
تیا به دهر باره ی چه ند گیانه بهرانی تر، ینجا نه و هه موو به زهیی و میهره بانییه بهر و
به ره می نه و ته نیا به شهیه له و سه د به شه دا! خوا به میهره بانی خو ی به شدارمان بکات له
میهره بانی یه زور و فراوانه که ی - (مین -) هر چه ند حه دیس زور هاتووه له م باره یه وه، به لام
به و دوو ریوایه ته کو تاییم هینا و به لاهه وه لیږه دا به سه بو نه و مه به سته ی که هینامن بو ی.

به پراستی هه ست کردن به و میهره بانی خوا و نه قش به ستنی له دهر ووندا زور شتیکی
گرنگ و پیو یسته بو موسلمان، بو نه وه ی ئارامی و ئاسایش دلی داگیر بکات بهرام بهر هه موو
رووداو و به سه رها تیکی سه خت و گران که رووی تی بکات. که زور جار نه وانه نه بن به هو ی
سه ر لی شیوان و گومرایی، چونکه نه زانی نه وانه هه مووی خیر و خوشی تیدا یه، نه وانه
نیشانه ی خه شم و دوو خستنه وه نین له میهره بانی، چونکه بیگومان موسلمان نا ئومید نییه
و چاوه پوانی رحه م و به زهیی خوا نه کات، خوایش هر گیز نه و که سانه دهرناکات، به لکو
مه ردوم خو ی خو ی دهر نه کات کاتی که بی پروا بن و به زهیی و میهره بانی یه که ی نه وی. نه و
ئارامی و به ته ما بوونی میهره بانییه دل و دهر وون پر نه کات له خوگری و دامه زراوی،
هه ست کردن به و میهره بانی و به زهیی شهرم و چاو له بهری خوا فراهه م نه هینی بو موسلمان
که له رووی نایه گونا هو تاوان بکات به پیش چاوی قودره ت و ئاگاداری خوا وه، هه روه ها
هه ست کردن به و میهره بانییه زور به کاره له راست کردنه وه ی خو و ره وشتی پروادار دا، له
کاتی که پروادار نه زانی که نه بی نه م چاو له خوا بکات و به پیی تیشک و رووناکی
سیفه ت و ره وشته کانی نه و بجو لیتنه وه، نه بیینی خو ی به و هه موو که م و کوپی و گونا هه وه
خوا میهره بانی له گه ل نه کات و چاکه ی نه ریژ ی به سه ردا، که واته نه بی له وه وه فییری
چاوپو شتی و به زهیی و لیبوردن بی، ینجا یه که له به ره م و داخوازی نه و رحه م و
میهره بانییه هاتنی روژی دوا یی و زیندو و کردنه وه و کو کردنه وه ی هه مووانه له و روژ ده دا،
وه که لیږه دا به لین نه دات و دلنیا یی نه کات له سه ر هاتنی،

لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

که نه فرموی: ﴿لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ سویند به خوا کۆتان ئەکاتەوه له رۆژی دوایدا و له زهوی دهرتان نههینی بۆلای ئەو رۆژه ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ که هیچ گومان و دوو دانی نییه لهو رۆژهدا له هاتنیدا، واته شایستهی ئەوه نییه که هیچ کەس گومانی ببی لهوهدا، چونکه نههاتنی دژو پیچهوانه‌ی داد و لیزانی و کاردروستی خوایه، ههروه‌ها نابیی ئەم ئاده‌می یه گرنکه ژیا‌نی ئەم جیهانه دواترین قۆناغ و به‌رزترین پله‌ی بی و به‌و ماوه کەم و کورته ئیتیر دوا‌یی بی و نه‌می‌نی، که‌واته میهره‌بانی خوا داخوازه بۆ هی‌نانی ئەو رۆژه تا ئەم ئاده‌می یه گرنکه بی‌کات به دواترین قۆناغ و به‌رزترین پله‌ی بی و به‌و ماوه کەم و کورته ئیتیر دوا‌یی بی و نه‌می‌نی، که‌واته میهره‌بانی خوا داخوازه بۆ هی‌نانی ئەو رۆژه تا ئەم ئاده‌می یه گرنکه بی‌کات به دواترین قۆناغ و به‌رزترین پله‌ی ژیا‌نی، با چاکان و پا‌کان بگەن به ئەجرو پا‌دا‌شتی خۆیان، ئەو هه‌موو کرده‌وه چاکانه به بی هوده و بی سه‌رو شوین نه‌پۆن، وه‌ک لهو رۆژهدا به‌شیکی گه‌وره و گرنکه له‌به‌ر و به‌ره‌می میهره‌بانی خوا دهرئه‌که‌وی، که ئەوه‌ش ئەمه‌یه ئەجرو پا‌دا‌شتی چاکان ئەدریته‌وه لای خواروی به ده قات و لای ژو‌رو‌ی خوا ئەزانی، به‌لام تاوانباران یان لی‌یان ئەبو‌ری یان تۆله‌یان سه‌ربه‌سه‌ره له‌گه‌ل کرده‌وه خراپه‌کانیان، وه‌ک له پیشه‌وه ناما‌ژه‌مان بۆ کرد، هیندی له زانایان ئەفرمون: مه‌به‌ست به‌م به‌لینه هه‌په‌شه کردنه له بی بپواکان که ورد نابنه‌وه و بیر ناکه‌نه‌وه، به‌هۆی ئەوه‌وه به نه‌فامی هاوبه‌ش بۆ خوا ره‌وا نه‌بینن. به‌م جۆره‌ش هه‌ر ئەگونجی وه‌ک ده‌ست ئەدات بۆ ئەوه‌ی هه‌ردوو باره‌که مه‌به‌ست بی‌ت، چونکه لهو رۆژهدا وه‌ک ره‌حمه‌ت و میهره‌بانی هه‌یه، هه‌روه‌ها سزا و تۆله‌ش هه‌یه بۆ ئەوانه‌ی که له‌م جیهانه‌دا به کرده‌وه‌ی خراپ دهرگای ره‌حمه‌ت و میهره‌بانی له‌سه‌ر خۆیان دا‌ئه‌خه‌ن، عه‌ره‌ب له سه‌رده‌می نه‌فامی یاندا - پیش ئەوه‌ی خوا منه‌ت بنی به‌سه‌ریاندا به‌م نایینه پیرۆزه و به‌رزیان بکاته‌وه بۆ راده‌و پله‌ی به‌رزی خۆیان - بپوایان نه‌بووه به رۆژی دوا‌یی و زیندوو بو‌ونه‌وه، وه‌ک ئەوانه‌ی که له‌م نه‌فامی تازه‌دا ده‌ژین، نه‌فامی ماددی ئەم‌پۆ!!

جا له بهر نه وه لهم به لینه دا نهو هه موو دنیایی یه ی له سر کرد و نهو و ته به هیزه ی به کار هیئا: ﴿لَجَمَعْتُمْ کُمْ اِلٰی یَوْمِ الْاٰخِرَةِ لَا رَیْبَ فِیْهِ﴾، لهو رۆژه یشدا زیانبار و رهنجه پړو نه وانه که نه مړو پړویان نه بووه و نییه بهو رۆژه، نه وانه هر له لایه که وه زیانبار نابن، به لکو له هه موو بارو له هه موو لایه که وه، ته نانهت خویشیان له دهست دهر نه چی، ئیتر چ جای هر چیت، وه دهست نیشان نه کات، که نه فهرموی: ﴿لَذٰلِکَ حٰیِرُوْا اَنْفُسَهُمْ فَهَلْ لَّایُؤْمِنُوْنَ﴾ نه وانه ی که زیانباری خویشان بوون و خویشان له دهست دهر چوو، به زایه کردن و به کار نه هیئانی نهو سروشته ریځ و پیکه و نهو ژیری یه وه بوون بهم دروست کراوه تایبه تییه و جوئ بوونه ته وه له گیانه بهرانی تر، که واته له راستیدا خویشان له کیس چوو، نه وانه پړوا ناهینن، چونکه که رهسه و کوئندامی پړوا هیئانه که یان زایه و له کاریان خست به هوئ نه وه وه پړوا ناهینن، که واته هوئ پړوا نه هیئانه که یان نهو زایه کردن و له کار خستنه یه له گهل بوونی نهو هه موو رابرو به لگه و پالده ردا که خوا بوئ فراهه م هیئان، هیئدی نه فهرمون: مه بهست نه وه یه: نه وانه ی که له زانین و بریاری خوادا تیپه پری کردووه زیانبار بوونیان، نه وانه پړوا ناهینن، واته هوئ پړوا نه هیئانه که یان نهو زانین و قهزاو قهدهریه که تیپه پری کردووه، نهو زانین و قهزاو قهدهرش به پیئ کرده وه که ی نه وان تیپه پری کردووه، واته خوا زانیویه تی که نه مانه به خواهیشتی خویشان نهو ریگه یه نه دهنه بهر، بهم جوړهش هر باشه و نه گونجی، به لام تهفسیر و جوړی یه که م به هیز تره و دل پیئ به نارام تره، له سر هر جوړ و بار هه لئه گری نهو و ته یه به هه مووی ببی به رسته یه کی ته واو - وه که بهو شیویه له تهفسیره که دا هات -، هه لئه گری نهو و ته یه دوو رسته بن هر کام سهر به خو بن، ئینجا له سر هر بار هیئانی نهو و ته یه بوړه خنه و نه نگ گرته لهو دهسته زیانبار و ناشرین کردنی حال و باریان، له بهر نه وه به تایبه تی باسی کردن و جوئی کردنه وه له ناو کوکراوه کانی رۆژی دوا ییدا. له نایه تی پیئ شوودا باسی خوا یه تی و پادشایه تی و خاوهنی یه تی خوی کرد بو هه موو دروست کراوه کان له جی و شویندا،

﴿وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (۱۳) قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَخَذُوا مِنِّي مَا فَطَّرَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُهُمْ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ

الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۴﴾

ئینجا باسیان ئەکات لەکات و زەماندا، تا بە روونی خواوەتی خوا دەرخات لە هەموو بار و روویەکەوه ئەفەرموی: ﴿وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ هەر بۆ خواوە و مولک و دروست کراوی خواوە هەرچی هەیە و دامەزراوە و نارامی گرتوووە لە شەو و لە رۆژدا ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ هەر ئەو خواوە بیسەری زانایە بۆ هەموو شتێ و بە هەموو شتێ لە هەر جێگە و شوێنی و لە هەر کاتیگدا، لە نایەتی پیشوودا دەری خست کە بە دەسلەت و توانین دەوری هەموو شتێ داوە، بەم رستەییەش لەم نایەتەدا روونی ئەکاتووە کە بە بیستن و زانیینیش دەوری داوە، جیگیر بوون و بپروا بەو دەور دانە ئیجگار بە کەلک و بە نرخە بۆ بیرواداران لەگەڵی بار و روووە، بە تاییبەتی بۆ فەراھەم هاتنی سام و بیم و شەرم لەخوای پەرەردگار، خوا بە میهرەبانی خۆی ئەو بپروا و هەستە لە دڵماندا دامەزراو و جیگیر بکات.

کاتی کە دەرکەوت کە تەنها خوا داھینەر و خاوەنە بۆ هەموو شتێ، ئینجا کاتی ئەوە دیت کە زۆر بە توندی بیزاری دەرپریت بۆ پشت بەستن بە غەیری خوا و بەندەیی و پەرستنی غەیری خوا و دۆستایەتی و خوش ویستن و رەوا دانی کار بە دەستی بۆ غەیری ئەو، ئەمانە دژو پیچەوانەیی موسلمانیتین، هاوبەش رەوادانە کە هەرگیز کۆنابنیتەووە لەگەڵ ئیسلامدا، لەبەر ئەوە فەرمان ئەدا بە پیغەمبەر (ﷺ) کە ئەو بیزاری دەرپرینە ئاراستەیی بی بپرواکان بکات، ئەفەرموی: ﴿قُلْ﴾ بە بی بپروا و هاوبەش رەوا دەرەکان ﴿أَغَيَّرَ اللَّهُ أَخَذُوا مِنِّي مَا فَطَّرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نایا غەیری خوا و بیجگە لە خوا دابنیم و دەری گرم بە خوا و خاوەن و پەرستراو و یارمەتی دەر و فریاد رەس؟ واتە نەخیر شتی واکەم و بیزاری دەرئەپریم لە شتی و، غەیری خوا شیوا و شایستەیی ئەوە نییە، بەلکو تەنیا شیوا و شایستە ئەوە ئەو خواوە کە ﴿فَاطَرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ داھینەر و دەرھینەری ئاسمانەکان و زەوی یە لە نەبوون ﴿وَهُوَ يُطْعِمُهُمْ وَلَا يُطْعَمُ﴾ لەکاتیگدا کە ئەو خواوە رۆزی و خۆراک ئەدات، ئەو رۆزی و خۆراک نادری، واتە ئەو پیویستی نییە بە هیچ کەس و بە هیچ شتێ، هەموو شتێ پیویستی بەو هەیە، کەواتە ئەبی هەر ئەو خوا بی و

هر نهو پرستراو بی و هر نهو فریاد رهس بی. بهراستی مهسهلهکه زور ناسان و روونه و
 سروشت و ژیری، بیجگه لهوه وهرناگری، چونکه نهگهر داهینهری ناسمانهکان و زهوی
 نهکری بهکار به دست و پرستراو و پشت پی بهستراو و فریاد رهس، ئیتر نهبی کی بکری؟
 نهگهر رۆزی دهی هه مووان نهکری نهبی کی بکری. ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ وَهُوََ الْغَنِيُّ﴾
 بهراستی من فرمانم پیدراوه که لهه ئوممه ته دا یه کهم کهس بم که مل کهچ بو
 فرمانی خوا و گویرایه ل و فرمانبهرم ﴿لَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ پیم گوتراوه که له هیچ
 شتی کهدا له هاوبهش رهوا دهرا نه بی، واته دانانی غهیری خوا به کار به دهست و پشت پی
 بهستراو و فریاد رهس و گویرایه لی کراو دژی موسلمانیتی و هاوبهش رهوا دانه بو خوا دهی
 منیش فرمانم پیدراوه که هر مل کهچ و گویرایه ل بم بو خوا و هیچ جوره هاوبه شیک رهوا
 نه دهه بو خوا. به لی مهسهلهکه زور ناشکرا و دیاری یه و دهست ناداست بو به کار هیئانی
 نه رمی و فش و فولی، یان نه بی مل کهچی و گویرایه لی و پرستن و داوای کومه کی و فریاد
 رهسی هر بو خوا بی و هر داوا له خوا بکری و حاکمیتی له هه موو کاروباری کهدا هر بو
 خوا رهوا بدری به بی هاوبهشی کردنی هیچ کهس و هیچ شتی، که ئیسلامیش هر نه وهیه،
 یا نه بی بت پرستی و هاوبهش دانان بیته کایه وه ئیسلام و موسلمانان نه مین له ئارادا.
 بیگومان شتیکی ناسراو و به ناوبانگه که بی بهروا و بت پرستهکان داوایان نه کرد له
 پیغه مبه (ﷺ) که نه دازه یه بیته خواره وه و نه رمی به کار بیئی له گه لیان، بهم رنگه هر هیچ
 نه بی واز بیئی له بته کانیان و کوتایی بیئی له باسی بی نرخی و بی که لکی و پرو پووچی
 یان، وازیان لی بیئی له وهی که هیندی له سیف و نیشانه ی خواهی تی که بریاریان نه دات بو
 نهو بتانه، یه کهم شت نهو حهرام کردن و حلال کردن ی که به ناوی نهو بتانه وه نه یانکرد و
 رهقاریان پی نه کرد وه که له سورته دا باسی دیت، بهرامبه نهو واز هیئان و بی دنگ بوونه
 به لیئی دوو شتیاندا:

یه کهم: وازهیئانی نهوانیش له دوژمنایه تی و دژایه تی و بهر بهر دهکانی له گه لی.

دووهم: گیرانی به سهروکی خویان و به ساماندار ترین و دهوله مندترینیان، کام
 نافره تی نهوی لی ماره کهن، ئینجا بهرامبه نهو هه ول و به لیینه گه وهی نهوانه خوا
 فرمانیدا که بهو توند و تیژی و سهختی یه نهو بیزاری و سه رزه نشته یان ئاراسته بکات بهم
 نایه ته ی که تیپه ری کرد و ته فسیر کرایه وه،

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ
وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ يَضْرِبَ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بَخِيرٌ فَهُوَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ

فرمانی پندرا که بیم و ترس بخاته دلایانه وه هک دهرئه که وی له مهی که نه فهرموی:
﴿قُلْ﴾ پبیان بلی ﴿إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ بیگومان من نه ترسم له سزای
روژیکي گه وه نه گهر سه ریچی بکه له فرمانی په رود دگارم و پیچه وانه رهفتار بکه. ﴿مَنْ
يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ﴾ هه رکس لادری له و سزایه، یان هه رکس نه و سزایه لی لادری
له و روژدها بیگومان خوا میهره بانی پی کردوه، واته رحم و میهره بانی هه ره گه وه که پیک
دی به رزگار بوون له وه و چوونی بو به ههشت ﴿وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ﴾ هه نه و میهره بانی و نیازی
خهیر پیکردنه یشه گه یشتنی ناشکرا به نامانچ و ناوات، نه و که سانهی که پشت به غهیری
خوا نه بهستن و نه یکه به کار به دهست و دوست و خوشه و یست، یان له بهر نه وه به هیوای
خیرو سوود و دهستکه و تیکن لی، یان به نومیدی نه وه یه رزگاریان بکه له هه ناخوشتی
یه، ئینجا نه دا له هیوایه و نومیده یشیان به مهی که هه مو نه وانه به دهست خوییه و هیچ
کهس له راستیدا هیچ شتیکی به دهست نییه، که واته هیچ هو و پالده ریک نییه بو لادان له
خوا و پشت بهستن به غهیری خوا، وه دهست نیشان نه کات بو نه وه که نه فهرموی: ﴿وَإِنْ
يَمْسَسْكَ اللَّهُ يَضْرِبَ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾ نه گهر خوا دووچارت بکات به زیانیک هیچ لادر و
به رگری که ریک نییه بو نه و زیانه لیت، هیچ کهس ناتوانی نه و زیانه نه هیلی مه گهر خوا،
﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ بَخِيرٌ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ نه گهر خیرو خوشتی یه کت پی بگه یه نی نه و خوا توانایه
به سه ره مو شتیکدا، واته هیچ کهس ناتوانی نه و خیرو خوشتی یه لی بستینی و
بیگیریتنه وه لیت... نه فهرموده یه نه گهر ناراسته ی ته نیا پیغه مبه ریش کرابی مه بهست
گشتی یه و تایبه تی نییه ته نها به وه وه، نه مهی که نه نایه ته نه یکه یه نی به دريژ تر هاتوه
له حه دیسیکدا که (ئیین و عه باس) - خوا لییان رازی بیست - نه یگیریتنه وه له
پیغه مبه ره وه (ﷺ) وه (ترمی) ریوایه تی نه کات لییه وه که نه فهرموی: جاریک له پاشکوی
پیغه مبه ردا بووم (ﷺ) ئینجا فهرموی پیم: نهی کوپه گه نه که چهند و ته یه کت فیر نه کهم و

پیت رائهگهیهنم: فهرمانی خوا بپاریزه و گویرایه‌لی به، خوایش توئه پاریزی، فهرمانی خوا بپاریزه، تۆیش خوات دهست ئەکهوئ بهرامبه‌رت له هه‌موو کاروباریکتدا، ئەگەر داوات کرد داوا له خوا بکه، ئەگەر یارمه‌تی و فریاد ره‌سی داوا ئەکه‌یت له خوای بکه، بزانه ئەگەر هه‌موو ئوممه‌ت کۆبیته‌وه له‌سه‌ر ئەوه‌ی سوودت پێبگه‌یه‌نی به‌هر شتیک، سوودت پێناگه‌یه‌نی به‌شتیک نه‌بی که خوا نووسیویه‌تی بۆت، ئەگەر هه‌موو کۆبینه‌وه له‌سه‌ر ئەوه‌ی زیانت پێبگه‌یه‌نن به‌هر شتیک زیانت پێناگه‌یه‌نن به‌شتیک نه‌بی که له‌سه‌رتی نووسیوه، قه‌له‌مه‌کان هه‌لگیراون و رووپه‌رکه‌ان وشک بوونه‌ته‌وه، واته هه‌موو کارو بریاریک تێپه‌ری کردوه له زانین و بریاری خوادا.

بهم بۆنه‌یه‌وه به‌ جوانی ئەزانم به‌شی له‌ فه‌رموده‌یه‌کی درێژی شیخی گه‌یلانی بینم که فه‌رمویه‌تی له‌ کتییی (فتوح الغیب) دا - خوای لی رازی بی‌ت - هه‌رکس ئەیه‌وئ ساغ و سه‌لامه‌ت بی له‌ هه‌ردوو جیهاندا، پێویسته له‌سه‌ری خوگرێ و ره‌زامه‌ندی له‌ هه‌موو به‌سه‌ره‌اته‌کانیدا، باس نه‌کردن و شکات نه‌کردن لای مه‌ردومه‌ی خوا، دانانی پێویست و مه‌به‌سته‌کانی له‌به‌رده‌م بریاری په‌روه‌ردگاریدا، خۆبه‌ستنه‌وه به‌ په‌رستن و گویرایه‌لی خوا و پچ‌ران له‌ هه‌موو شتئ بۆلای خوا، چونکه ببه‌ش کردنه‌که‌ی خوا به‌خشینه، تۆله‌ی نیعمه‌ت و چاکه‌یه، ده‌رد و به‌ل‌که‌ی ده‌وا و ده‌رمانه، به‌لینه‌که‌ی مسوگه‌رو حازر و بزهر و وتنی کرده‌وه‌یه، هه‌موو کرده‌وه‌کانی چاکه‌یه و جوانه و لی‌زانی و کاردروستی و به‌رژه‌وه‌ندییه، به‌س زانینی ئەوانه‌ی شار‌دووه‌ته‌وه له‌ به‌نده‌کانی و هه‌ر خۆی ئەیانزانی، که‌واته به‌نده ئەبی هه‌ر خه‌ریکی به‌نده‌یی خۆی بی به‌ گویرایه‌لی و فه‌رمانبه‌ری و مل که‌چ کردن له‌ قه‌زا و قه‌ده‌ردا، ئەبی خه‌ریک نه‌بی به‌ کاروباری خویه‌تی یه‌وه، بی ده‌نگ بی له‌ بۆچی و له‌به‌رچی و چۆن و که‌ی، واته هیچ په‌رسیاریک له‌ خوا نه‌کات له‌کارو کرده‌وه‌کانیدا، وه‌ک قورئان ئەفه‌رموئ: ﴿لَا يَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ﴾ په‌رسیار نا‌کرئ له‌خوا له‌ هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک که ئەیکات، به‌پراستی به‌ پێی ئەوه‌ی ئەو خواناسه‌ فه‌رمویه‌تی به‌نده‌یی پێک نایه‌ت و جوړ و به‌شیک له‌ مل پێچی و سه‌رکێشی دێته‌ کایه. له‌پاش ئەم تێهه‌ل‌کێشه با بیینه‌وه بۆ سایه‌ی نایه‌ته‌کان: ﴿رَهُوُ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ هه‌ر ئەو خوایه و توانا و زاله و هیچ که‌س ناتوانئ لێی یاخی ببی، هه‌موو که‌س و هه‌موو شتئ به‌ر حوکمیه‌تی و ئەو ته‌گبیری کار و باری ئەکات و به‌رز و بلنده به‌سه‌ر به‌نده‌کانیدا و هه‌موو له‌ ژێر مه‌یل و ده‌سه‌لاتی ئەودان،

وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَمِيدُ ﴿١٨﴾ قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْكُمْ لَتَشْهَدُوا أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ

مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾

﴿هُوَ الْحَكِيمُ الْحَمِيدُ﴾ هەر ئەو لێزان و کاردرۆسته له هه‌موو کارو کرده‌وه‌ی خۆی و ته‌گبیری دروستکراو و به‌نده‌کانیدا، زانایه به هه‌موو شتی له‌سه‌ر باره راسته‌قینه‌که‌ی ﴿الْحَمِيدُ﴾ با خه‌به‌ره و ئاگاداره به کرده‌وه‌کانیان و ئەوه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی تێدا‌یه، که‌واته بی‌جگه له خوا هیچ که‌س نا‌گونجی بۆ ئەوه‌ی بکری به په‌رستراو و کار به‌ده‌ست و پشت پێبه‌ستراو.

ئینجا کۆتایی با‌سه‌که و ئەو وتا‌رو فه‌رمانانه ئەه‌ینی که به روونی ئیسلام و نایینه‌که‌ی خ‌وایان جو‌ی کرده‌وه به پاک و خ‌اوینی له ره‌وادانی هه‌ر جو‌ره هاوبه‌شیک، هاوبه‌ش ره‌وا دهرانیان نا‌ئوم‌ید کرد له‌وه‌ی هیچ جو‌ره یه‌ک که‌وتن و به‌شداری یه‌ک بک‌رین له‌وه‌ی که ئەوان گ‌یراویانه به ئایین بۆ خ‌ویان، کۆتایی ئەو با‌س و وتا‌رو فه‌رمانانه ئەه‌ینی به فه‌رماندان به پ‌یغه‌مبه‌ر(ﷺ) که خوا بک‌ری به شایه‌ت و هه‌والیان بداتی به شایه‌تی دانی خوا له‌سه‌ر راستی ئەو ئایین و قورئانه‌ی که ئەم رای ئەگه‌یه‌نی، و نا‌راستی و نا‌هه‌قی ئەوه‌ی که ئەوان وان له‌سه‌ری، شایه‌تی دانی پ‌یغه‌مبه‌ر خۆی له‌سه‌ر تا‌ک و ته‌ن‌یایی خوا و به‌ری بوون و دووری خۆی له ره‌وا دانی هه‌ر شتی که ئەوان گ‌یراویانه به هاوبه‌ش، ئەفه‌رموی: ﴿قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً﴾ ئە‌ی پ‌یغه‌مبه‌ر ب‌لی به‌وانه ئایا هیچ شتیک گه‌وره‌تره له‌باره‌ی شایه‌تی دانه‌وه؟ واته

ئایا شایه‌تیدانی ک‌ی گه‌وره‌تره راست تره له شایه‌تیدانی هه‌ر که‌سیکی تر؟ ئینجا فه‌رمان ئەدات که خ‌ویشی وه‌لام‌ی ئەو په‌رسیاره بداته‌وه، چونکه وه‌لام‌ه‌که نا‌شک‌رایه و هیچ که‌س ر‌یی نییه ده‌مه ده‌می تیا بکات. ﴿قُلِ اللَّهُ﴾ ب‌لی: خ‌وايه که ناوی(الله) یه. واته شایه‌تی ئەو له هه‌موو شایه‌تی یه‌ک گه‌وره‌تر و راست تره، ئەو خ‌وايه ﴿شَهِيدُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ شایه‌ته له ن‌یوان من و ئ‌یوه‌دا یان ب‌لی له وه‌لام‌دا خوا شایه‌ته له ن‌یوان من و ئ‌یوه‌دا، واته شایه‌تی ئەدا بۆ من که پ‌یغه‌مبه‌رم و له‌سه‌ر هه‌قم، و شایه‌تی ئەدا که ئ‌یوه له‌سه‌ر نا‌هه‌قن، شایه‌تییه‌که‌ی خ‌وايش ئەمه‌یه که له‌م قورئانه وه‌رنه‌گ‌یری که مو‌ع‌ج‌یزه‌ی خ‌وايه و هه‌موو که‌س داما و ده‌سته

پاچهیه له ئاستی تا روژی دواپی، وهکو نهفه رموی: ﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ﴾ نهم قورئانه سروش کراوه بۆلام بۆ نهوهی ئیوهی پی بترسیتم ﴿وَمَنْ يَلْعَلْ﴾ ههرکه سیکی تریش که نهم قورئانهی پی گه یشتبی یان پیی بگات به جوړی تی بگات و حالی بی لئی نهو کهسه هیچ بپرو بیانوی نامینی نه گهر بپرو نه مینی و دل ئارام نه بی بهم شایه تی خوا، نهوا بهری هه پشه ی خوا نه کهوی و نیشته جی نه بی له ئاگری دۆزه خدا، به لام ههرکه س پیی نه گه یشتبی و پیی نه گات و حالی نه بی و وهرنه گیرابی به زمانی که تی ی بگات نهو کهسه بهری هه پشه ی خوا ناکهوی و سزا ندری، به لام موسلمانان تاوانبار نه بن له سهر نهو رانه گه یاندن و حالی نه کردنه.

له پاش نهوهی دهست نیشانی کرد بهوهی که نهو شایه تی خوا لهم قورئانه دایه، ئینجا دهست نیشان نهکات بۆ نهوهی که خوا شایه تی له سهر داوه لهم قورئانه دا، دهست نیشانی بۆ نهکات به شیوهی بهر لی برینه وه له بی بپرواکان و بیزاری دهر برین له شایه تی دانه کهی نهوان که دژو پیچه وانیهی شایه تی یه کهی خوایه، به بی پیچ و پهنا شایه تی یه کهی نهوانه به ناپاست و ناهق دهر نهکات و شایه تی یه کهی خوی به خوایه تی خواو تاک و ته نیایی یه کهی دهر نه بری، خوی به تهواوی جیا نهکات وه لهوان به جوړی که ههر گیز یه کهوتن و یه که گرتنیان ناگونجی، تا نهوان کو تایی نه هیئن لهو باره ی که وان له سهری نهفه رموی: ﴿أَيُّكُمْ لَشَهِدُونَ أَنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ أَحَدٌ﴾ نایا به پراستی ئیوه شایه تی نه دهن که له گهل خوی تاک و ته نیادا چهند په رستراویکی تر هیه؟ ﴿قُلْ لَا أَشْهَدُ﴾ نهی پیغه مبهر تو بلی: من شایه تی و ناهق و ناپاست نادهم، ئینجا فرمانی پی نه دات که شایه تییدا به دژو پیچه وانیهی شایه تییه ناهقه کهی نهوان، نهفه رموی: ﴿قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَحْدٌ﴾ بلی ههر ته نیا یه که خوا هیه ﴿وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾ به پراستی من بهریم لهوهی که ئیوه نه یکن به هاوبهش، بهریم له رهوا دانی هیچ هاوبه شیک بۆ خوی تاک و ته نیا، به هیچ کلوجیک ناگونجی بوونی زیاده یه که خوا.

پیویسته له سهر هه موو موسلمانانی نه مپو به گشتی، به تایبه تی بانگ کهرانی مهردوم بۆ ئیسلام و تاکه ریگه راسته کهی خوا، پیویسته له سهریان زور به وردی بیر بکه نه وه لهم جوړه ئایه تانه و ههر نهو هه لو یسته یان بی بهرام بهر نه فامی تازه که کاتی خوی پیغه مبهر (ﷺ) بووی بهرام بهر نهو چه رخه، واته پیویسته به وهی پیروزی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾

هوه بوهستن و دهستی پیوه بگرن و پاریزگاری بکن له سهر نهو بارو شیوه راسته قینهی که
یه کهم چینی نه م ئوممه ته دهستی پیوه گرت و پاریزگاری کرد له سهر نهو بار و شیوه
راسته قینهی که (ره بیعی کوپی عامر) روونی کرده وه بۆ (رۆسته م) سهر کرده ی له شگری فارس
له و رۆژدهدا کاتی پرسیاری لی کرد که ئیوه چیتان نهوی و بۆچی هاتوون به ولاته کهماندا؟
نه میش له وه لامدا فرموی: خوا ئیمه ی ناردووه بۆ نهوه ی مهردوم دهر کهین له پهرستنی
مهردوم بۆ پهرستنی خوا به ته نیا و دهری کهین له تهنگی و کهم و کوپی جیهان بۆ فراوانی
نهو جیهان و رۆژی دوایی و دهری کهین له جهور و ستهمی نایینه ناههقه کان بۆ داد
پهروهری ئیسلام. واته هاتووین بۆ رزگار کردنی مهردوم له ههر یاسا و رژی و بهرنامه یه که
که مهردوم دای نابی، گپرانه وه ی هه مووان بۆلای ته نها ریگه و بهرنامه ی خوا، نه هیشتن و
دارنینی مافی حاکمیتی له هه موو کهس و له هه موو شتی، گپرانه وه ی ته نها بۆلای خوا، که
واتاو مه بهسته راسته قینه که ی و ته پیروژه که ی ﴿لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ﴾ ههر نه وه یه، جا پیویسته
له بهر رووناکی نه م نایه ته پیروژه که ئیستا له سایهیدا نه ژین. موسلمانانی نه م چهرخه و له
داها تویشدا به و ته پیروژه له سهر نهو باره راسته قینهی که (ره بیعی کوپی عامر) روونی
کرده وه بوهستین بهرام بهر جیهان و جیهانیان و به هیچ شتی که نه خه له تین و به موو لانه دین
له نایینه پاکه که ی ئیسلام. پیویسته له سهر موسلمانان که بپروای تیرو ته وایان هه بی
به وه ی که یارمه تی نادرین و زال نابن و نهو به ئینه ی که داویتی به موسلمانان به دی نایهت
تابه ته وای خویان دانه پرن و خویان بهری نه کهن له نه فامیتی و ههر شتی بیجگه له ئیسلام.
نه م قورئانه نه هاتوووه بۆ کات و چهرخیکی تایبه تی، نه هاتوووه بۆ چاره سهر و بهر نه نگاری
هه لوێستیکی تایبه تی، به لکو نه م قورئانه هاتوووه بۆ هه موو کات و چهرخیک، چاره سهر و
بهرنامه یه که هاتوووه بۆ نه م ئوممه ته هه تا هه تابه، که واته پیویسته بپرواداران له هه موو کات و
چینی کدا به پنی نه م قورئانه رهفتار بکن و له بهر رووناکی و تیشکی نه م قورئانه، ریگه که یان
بگرنه بهر و بهر نه نگاری هه موو گری و کۆسپی بکن، ئینجا پشت به خوا بههستن و ئومیده وار
بن که ههر چۆنی یه کهم چین زال بوون به سهر نه فامی کۆندا، ههروه ها نه مانیش زال نه بن
به سهر نه فامیدا له هه موو کات و چهرخیکدا.

ئینجا لەم چەند ئایەتی داهااتوویدا ئەگەر پێتەوێت بۆ سەر هاوبەش رەوا دارەکان (مشرکین) کە بپروایان نەبوو بەم قورئانە و بە پیغەمبەر و بە زیندوو بوونەو، ئەگەر پێتەوێت سەریان و بەرەنگاریان ئەوەستێ بە چارەنووس و دوا روژیان لە روژی دوایدا، چارەنووس و دوا روژی سەخت و بەدیان لەسەر بێ بپروایی یەکەیان، وەک بۆمان روون ئەکاتەوێت لەم چەند ئایەتەدا، لە یەکەمجارەو بەرەنگاریان ئەوەستێ بەو قورئانە ی کە ئەوان بپروایان پێی نییە نامەدارەکان بە باشی ئەزانن نامەی خواوە و هااتووێت بۆ سەر ئەم پیغەمبەر (ﷺ) کە ئەمان بە سیفەت و نیشانەکانیاندا ئەیناسن، هەرچۆنی کۆپەکانی خۆیان ئەناسن بەو شیوە و نیشانەکانی کە نووسراوە لایان، ئەوانە لەگەڵ ئەو ناسینەدا زۆربەیان کە بپروا ناهێنن زیانباری خۆیان و خۆیان لە دەستیان دەرچوو، بەو نییە ئەمان کە زیانباری خۆیان بوون، وەک لە ئایەتی رابوردوی ئەم سورەتە دا باس کران، ئەفەرموی: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ ئەوانە ی کە نامەمان پێ بەخشین، واتە زاناکان جوولەکە و گاور ﴿يَعْرِفُونَهُ﴾ ئەم قورئانە ئەناسن کە نامەی خواوە، یان محمد ئەناسن کە رەوانە کراوی خواوە ﴿كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾ هەرچۆن کۆپەکانیان ئەناسن، (ئەبو حەمزە) و چەند کەسانی ئەگێرنەوێت کە لە پاش هاتنی پیغەمبەر (ﷺ) بۆ مەدینە (حەزرتی عەم) - خۆی لی رازی بێت - پرسیاری کرد لە (عبدالله ی کۆپی سەلام) لەم ناسینە ی کە خوا هەوائی پێداو؟ ئەویش لە وەلامدا فەرموی: پیغەمبەر ئەناسن بەو نیشانە و سیفەتەکانی کە خوا باسی کردوون، هەرچۆنی هەرکام لەم ئێمە کۆپەکە ی خۆی ئەناسی بەو نیشانە و دیمن و شیوە ی کە هەیهتی لەناو کۆپەکانی تردا. ئینجا ئەفەرموی: سوێند بەو خواوە ی کە کۆپی (سەلام) سوێندی پێ ئەخوا من محمد باشتەر ئەناسم لە کۆپەکە ی خۆم، چونکە من نازانم دایکی چی کردووە: واتە گومانم نییە کە محمد پیغەمبەری خواوە بەهۆی ئەو نیشانە ی کە خوا باسی کردوون، بەلام بەو جوێر نازانم کە دایکی کۆپەکەم لە من هیناویەتی، ئینجا حەزرتی (عومەر) یش فەرموی راستەکە ی خوا

تەۋفيقتى بىدا. ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئەوانى زىيانبارى خۇيان بوون و خۇيان لە دەست چوو لە نامەداران، يان لەوان لە ھاۋىيەش رەۋادەرانىش، ئەوانە بىرۋا ناهيئەن، لە ئايەتى (۱۲) ى ئەم سورەتەدا بە دريژى تەفسىرى ويئەى ئەمەمان كىر با سەرنج بدرى، ئەو ھەۋالەى كە خۋاى پەرۋەردگار دای لەبارەى زانايانى يەكەم چىنى نامەدارانەۋە، ۋەنەبى تايىبەتى بى بەۋ يەكەم چىنەۋە، بەلكو لە ھەموو چەرخ و چىنىكدا زانايانىان بە باشى گەۋرەيى و راستى و ھىزى ئەم ئايىنەيان بە لاۋە زانراۋ و ناسراۋ بوۋە، لەبەر ئەۋە زۆر بە وردى كۆلىۋنەتەۋە لەۋەى چۆن بتوانن ھىزى ئەم ئايىنە خاۋ بىكەنەۋە لە دلى بىرۋاداراندا، چۆن گومان و دوو دلى بىخەنە ناۋ دلىيان، چۆن بەرگرى يان بىكەن لە ناسىن و ئاگادارىيان لە ئايىنەكەيان؟ چۆن پەكيان بىخەن و بىيان ۋەستىن لەۋ بزوۋتەۋە شۆرشەى كە ئەبى ھەلسن پىى بۆ نەھىشتىنى نەقامى و ناھەقى و چەسپاندىنى شەرىعەت و ئايىنى خاۋ لە زەۋىدا و دەرکردن و فراندنى ئەۋانەى كە دژو دژمنى ئايىن و شەرىعەتى خاۋ، دژى ئەۋەن كە مل كەچى ھەر بۆ خاۋ بى، چۆن ئايىنەكەى ئىسلام ۋەرگىرپن بۆ تەنھا بزوۋتەۋەى زانين و رۆشنىرى ساردو سىر، بۆ چەند باس و لىكۆلىنەۋەى وشك و بى خىر؟ چۆن مۇسلمانەكان روۋ لە كارو فرمانى راستەقىنەى خۇيان لادەن و ئەۋ كارو فرمان و بۆچۈنە لە شوئىنلاندە بچەسپىنن، ئەۋ نامەدارانە بەۋ جۆر شىۋەيە زۆر بە وردى و بە قولى كۆلىنەۋە لەم ئايىنى ئىسلامە، بەلام نەك لەبەر ئەۋە كە بە دۋاى حەقىقەت و راستىدا بگەرپن، ۋەك ھىندى لە سادە ۋە نەزانەكانى مۇسلمانان بەۋ جۆر لىيان خالى بوون، نەك لەبەر ئەۋەى بىيانەۋىدان بىنن بە راستىدا و دان بىنن بە راستى و نىرخى ئىسلامدا، ۋەك ھىندى لە ھەلخەلەتتەۋەكان ۋا تىگەشتوون و بۆچۈنلەن بەۋ جۆرەيە بەرامبەر ھىندى لەۋ نامەدارانە كاتى ئەيان بىنن لە چەند بارىكەۋە دان بەۋ شتە راستانەدا ئەنن! نەخىر بىگومان ئەۋ جۆرە مۇسلمانانە زۆر ھەلەن كاتى بەۋ جۆرە خالى بوۋىن لەۋ دۆژمانانە، بەلكو بىگومان ئەۋ ھەموو وردە كارى و لىكۆلىنەۋەيان ھەر لەبەر ئەۋەيە تا بزانن لە چ بارو لايەكەۋە بىدەن لەم ئىسلامە و بەر گۈۋى بىكەن و لەبىرى مۇسلمانانى بەرنەۋە! ئەۋانە لەبەر ئەۋ مەبەست و ئامانچە ئەۋانە ئىسلام و

قورئان ئەناسن ھەرچۆنى كۆپرەكانيان ئەناسن! كەواتە پيويستى سەر شانمانە كە باش ئەو
 بزائىن، ھەرچۆنى پيويستى سەر شانمانە كە بزائىن ئىمە شايان و شايستەين بەوھى كە
 ئايىنەكە مان باشتەر لەوان بناسىن تا ئەوان و ھىچ كەسىكى تر نەتوانى ئاوامان بەسەر بىنى
 كە بەسەريان ھىنائىن، ئەو ھەوالەى كە ئەم ئايەتە داى لەو نامەدارانە لەم چەرخ و سەردەمەى
 دواىى يەدا رووتەر و ئاشكرا ترە، ئەو تا نووسەرانىان لەم ماوہ دواىى يەدا بە تىكپراىى لە
 ھەر ھەفتەيە كدا كتيبى دەرئەكەن بە زمانى لە زمانەكانى بىگانە لەبارەى ئىسلامو، بە
 روونى دەرى ئەبەن كە نامەداران ئاشنا و شارەزان بە ھەموو شتىكى ئىسلام، ئاگادارو
 شارەزان بە ميژووى ئىسلام و سەرچاوہكانى ئىسلام و ھىزى ئىسلام، بە ھۆ و ريگاكانى
 بەرگرى ئىسلام، بە ريگاي راگەياندن و نيشاندانى بە شيوہيەكى ناپاست و ناپەرەوا! زۆر بەى
 ئەو نووسەرانە نيازو نىەتى خوڤيان دەرناپەن، چونكە ئەزانن پەلاماردان و ھىزشى ئاشكرا بۆ
 سەر ئەم ئايىنە غىرەتى موسلمانان ئەھىنىتە جۆش و ئەيانخاتە سەر ريگاي ھەول و
 تىكۆشان بۆ بەرگرى لە ئايىنەكەيان و فيداكارى لە ريگايدا، جا لەبەر ئەو زۆر بەيان
 ريگايەكى بەدتر و بۆگەن تريان داىە بەر، ريگاي فيل و تەلەكە، كە لەو ريگايەو بە ئاسانى
 موسلمانەكان دامركيئن و بيانخەويئن و بى ئاگايان بكەن و ئەو غىرەت و جۆشەيان خاو
 بكەنەو و ھەست نەكەن بەوھى كە دوژمن لە كەمىنداىە بۆيان، ئەو كاتە بە ئاسانى لە رووى
 دۆستى يەوہ لايان ئەدەن لە ريگە راستەكەى ئىسلام! زۆر پيويستە موسلمانان وريا و
 ئاگادار بن لەم فيل و پىلانە گرنگەى كە ئەو نامەدارانە پيى ھەلسان، لەم دواىى يەدا:
 دەستيان كرد بە وەسف و سەناى ئىسلام، ئىنجا لە پەناى ئەوہدا ئەمەيان خستە ميژشى
 موسلمانان كە پيويستە دەستكارى يەكى خوڤيان و ئايىنەكەيان بكەن تا بگونجىن لەگەل
 بارو شارستانىتى تازەدا، بگونجىن لەگەل بارو باوى گەل و كۆمەلايەتى تازەدا كە لەسەر
 بنەپرەتيكى زائىن و زانياريدا دامەزراوہ و بە ليژانى بەراورد كردن پيک ھاتووہ، نابى دژو
 پيچەوانەى ئەو كاروبارانە بوەستن، نە لە بارەى شيوہى حوكمپرانى يەوہ، نە ھەر بارىكى كە
 گەل و كۆمەل بپرياريان لەسەر داوہ!! كەواتە لە سەرەنجامدا بە ئاسانى موسلمانەكان رازى

ئەبن بەھەي كە ھەموو كاروبارى ژيانيان بدەنە دەست بىرو راى گەل و كۆمەل و بە پىيى داوا و داخوانى ئەوان رەفتار بىكەن و ژيان بەسەر بىبەن. ئەو دوزمانانە وا ئەبەنە مېشكى ئەو مۇسلمانانە سادانەو كە ئەگەر مۇسلمانان بەو جۆرە بىكەن، ئەو كاتە دەرئەكەوى گەرەبىي ئايىنەكەيان، ئەو كاتە دەرئەكەوى ئايىنىكى گىشتى و ھەتا ھەتايى يە و بۆ ھەموو كات و چىن و چەرخىك دەست ئەدا. ئىنجا بىنگومان شتىكى ئاشكرايە كە ئەگەر مۇسلمانان رازى بن بەھەو بخەلەتەن بەو فىل و تەلەكەيە، ئەو كاتە ئىسلامەكەيان ئەپرا و پەيوەندىيان بە ئىسلامەو نامىنى و بىبەش لە ھەموو بەرو بەرھەمى ئىسلام و ھىزى و دەسەلاتەكەي، ئىنجا ئەو نامەدارانە لە رىگەي دۆزىنەھەي ئەو جۆرە فىل و پىلانەدا، بەھەي ئەو تەگىر و لىكۆلەنەو شارەزا لە ھەموو ناوچە و كون و قوشبىنى ئىسلام، تىگەيشتن لە مەبەست و ئامانجەكانى ئىسلام، كەواتە بە باشى ئىسلاميان ناسى وەك كۆپەكانى خۇيان ئەناسن. بىنگومان شتە نەينى يەكانى قورئان رۆژ بە رۆژ دەرئەكەوى بە تەپرو تازەيى، بۆ ئەو مۇسلمانانەي كە لەو سايە و پەناي قورئانەكەيدا ئەژىن، لە كاتىكدا كە خەرىكن بە تىكۆشان و بەرەرهەكانى لە پىناوى عەقىدە و بىروباوەرەكەياندا.

ئەو ھاوبەش رەوا دەرانە لاقى ئەھەيان لىئەدا كە لەسەر ئايىنى ئىبراھىم (عليه السلام) لاقى ئەھەيان لىئەدا كە ئەو شتانەي حەرام و حەلالى ئەكەن بە پىيى فەرمانى خوايە، لەكاتىكدا كە ھىچ بىچ و بنەوانىك نىيە بۆ لافەكانيان، وەك لەم ئوممەتەيشدا چەندەھا بەناو مۇسلمان ھەيە كە لاقى مۇسلمانىتى لىئەدەن و كەچى درۆ ئەكەن بە دەم خواوہ بەم رەنگە ياسا و بىرپارو بەرنامە دائەنەن بۆ خۇيان و بۆ مەردوم، بە ئايىنى خواي نیشان ئەدەن و واى دائەنەن كە ئەو شتىكى چاكە و خوا پىيى رازىيە، خراپتر لەو ئەوانەن كە ئايىنەكەي خۇيان ئەفروشن بەم رەنگە شاھەتى ئەدەن بۆ ئەوانە و ئەھەي كە دايان ھىناوہ بە ئايىنى خواي نیشان ئەدەن، ھەروەھا ئەو درۆ دەلەسە ھەلبەستانە چەند شىوہ و جۆرى ترىشيان ھەيە وەك رەوا دانى كۆپ و كچ بۆ خوا و ھەر شتىكى تر كە ناگونجى بۆ خوا و شاىستەي زاتى پاكي ئەو نىيە و لە نەقامى كۆندا رەوا ئەدرا و بىرپارى لەسەر ئەدرا.

129

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّا شُرَكَاءُكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَنْهُمْ

إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾

نه فهرموی: ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾ باسی ئهو رۆژه بکه که ئیمه هه موو کو ئه کهینه وه به
تیکرایی و پیکه وه، واته هه موو مردووه کان، یان مه بهست لیژدها هه ربت په رسته کانه له گهل
په رستراوه کانیاں ﴿ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ ئینجا ئه لئین به وانه ی که هاوبه شیان بو خوا رهوا داوه
پیشان ئه لئین بو سه رزه نشت کردن و بی ئا بروو کردنیان ﴿إِنَّا شُرَكَاءُكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ نایا له
کوین په رستراو و هاوبه شه کانتان که کردبوونتان به هاوبه شی خوا و لاف هاوبه شیتان بو لی
ئهدان؟ بیگومان هاوبه ش دانان و هاوبه ش رهوا دهران چند جوړ و شیویه کن، هه روه ها بت
و په رستراوه کانیش چند جوړ و بابه تیکن، هیچ کام له مانه هه ر ئه جوړو شیوه ساده نییه
که زۆربه ی مه ردوم دلی بو ی ئه پروا له کاتی باس کردن و ناوبردنی هاوبه ش و هاوبه ش
رهوا دهران و بت په رستراوان: که بریتی یه له وهی دهسته و تا قمیگذار و بهرد و ئه ستیره و
ئاگر به رستن و کوپنوشی بو بهرن، وهک زۆربه و جوړ و شیویه باو بووه له سه رده م و
چهرخی نه فامی ئه و حه له ی که ئیسلام هات! هاوبه ش رهوا دهران و دانان بو خوا کورته که ی
بریتی یه له دان نان و پروا کردن به هه ر شتی که تایبه تی یه به خواوه، ئیتر ئه وه بریتی بی
له به رپوه بردن و سه رپه رشتی کردنی رووداوه کانی ئه م بوون و بوونه وه ره و کارکردن و
واسیته گه ری تییدا له لایه ن هه ر که س و هه رشتیکی تره وه بیجگه له خوی تاک و ته نیای
په روه ردگار یان بریتی بی له کوپنوش بردن و په رستن و پیشکه ش کردنی به نده یی بو غه یری
خوا، یان بریتی بی له وه رگرتن و پروا کردن به هه ر یاسا و بهرنامه و رژیمی که له غه یری خوا،
هه موو ئه مانه چند جوړ و شیویه کن له هاوبه ش رهوا دان و به وهی ناو ئه با و هه موو
جوړه کانی نیشان ئه دا له چه شمه ندازه کانی روژی دوا ییدا، عه ره به کان له سه رده می نه فامیدا
ئهو هه موو جوړانه یان به کار نه هیئا: بروایان وابوو که هیندی له دروست کراوه کانی خوا
هاوبه شی خوا ئه که ن له فه راهم هیئا و به رپوه بردنی رووداو و کاروباره کاندا، ئیتر له
ریگه ی داوا کردن و تکا کردنیک له خوا که پیویست پیکردنی هه رگیز گیرانه وه و نه کردنی
بی. که ئه م جوړه یان دانرا بوو بو مه لانیکه یان له ریگه ی توانین و ده سه لات - به
سه ربه خویی - به سه ر نازاردان و سزا گه یانندن ئه مه شیان رهوا دابوو بو جنوکه، ئیتر خویان

له خوځانه وه هه لسن به وه يان به هوی جادو و گهر و کاهينه کانه وه، يان له هه ردو و ريگا که وه،
 نه مه شيان دانابو بۆ رۆح و گيانی باوک و باپيره کانيان، بۆ هه رکام له مانه بتيکیان دياریی
 کردو که دهست نیشان بیتی بۆی، به رۆح و گيانانه ئاوه دان بڼ و کاهينه کان راو بپريایان
 لیوه رگرن، بهم رهنکه هه رچی يان ويست حه لآلی بکه و هه رچی يان ويست قه ده غه ی بکه ن
 له سهريان و له راستیدا نه وه ی که نه کران به په رستراو و هاوبه ش نه و کاهينه نه بوون.

نه و بت په رستانه به ديمه ن نه و دارو به ردانه يان نه په رست و نه زرو قوريانی يان بۆ
 نه کردن، به لām له راستیدا نه و کاهينه يان نه په رست و نه زرو قوريانی يان بۆ نه وان نه کرد،
 هه روه ها جوړیکی تريش باو بوو له ناو نه و عه ره بانه دا، که له فارسه کانه وه وهريان گرتبوو،
 بهم رهنکه بپريایان وابوو مانگ و خوړ و نه ستیره کان هاوبه شی خوا نه کهن له به رپوه بردنی
 رووداو و کاروباره کاند، له بهر نه وه سوژده يان بۆ نه بردن، له مه يشه وه وه نه گیري په يوه ندی
 نه لقه ی که دیت له داستانی حه زه رته ی ئیبراهيم (عليه السلام) بهم شوينه و به مه به سستی
 سوژه ته که وه. هه روه ها نه و عه ره بانه جوړی سی یه ميشيان به کار نه هینا له هاوبه ش ره وادان
 — به مه ی — له ريگای کاهينه کان و سه رۆک هۆزو تیره کانه وه، په يره و ی چهنده شه ريعه ت و
 باويان نه کرد که خوا ره وای نه دابوو بۆيان، لافي نه وه يان لیئنه دا که نه وه شه ريعه تی خوايه.
 جا لیئره دا رۆژی دوايي نه خاته بیرو نه و به رهنگاری و پرسیاره ی نه و رۆژه نه خاته به رچاو که
 ئاراسته ی نه وانه نه کری که له م جیهانه دا هاوبه شيان بۆ خوا ره و داوه هاوبه ش له هه ر جوړ
 و بابته ی، هاوبه ش ره و ده ران له هه ر جوړو تاقمی. نه فه رموی: ﴿نَحْنُهُمْ جَمَاعًا﴾ باسی نه و
 کاته بکه که نه وانه کو نه که ينه وه هه موو پیکه وه به کو مه لی ی موسلمانان و ناموسلمان يان
 بت په رست و بته کان و په رستراوه کان.

نه و هاوبه ش ره و ده رانه له م جیهانه دا به ئومید و چاوهر وان بوون که بته کانيان فريایان
 که ون و به ره مه ند بڼ لیئانه وه، بیگومان هیچ دهست که وتیکیان نابی، بیجگه له به ش
 بپراوی و نا ئومیدی، جا سه ر باقی نه وه سیخی سارد نه کری به جگه رياندا، به سه رزه نشت
 کردن و ته شه ر لیدان بهم جوړه ی که نه فه رموی: ﴿ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ ئینجا نه لئین به وانه ی که
 هاوبه شيان ره و داوه بۆ خوا ﴿أَنْ شِرْكَاؤُكُمْ أَذِينَ كُنْتُمْ نَزَعُمُونَ﴾ ئایا له کوین هاوبه ش و
 په رستراوه کانتان که به درۆوه به هاوبه شتان دانه نان و لافي هاوبه شيان بۆ لیئنه دان؟ شیوه و
 ديمه نی پرسیاره که وا نه گه يه نی که نه و بته نه له و کاته دا ئاماده نه بڼ، له گه ل پرسیار
 لیکراوه کاند، سه ره تاي ئایه ته که و چهنده ئایه تی تريش و نیشان نه دن که ئاماده بڼ

له گه‌لێان، كهواته ئه‌بێ بَلِّين: ئه‌وانه له يه‌كه‌م جاره‌وه هه‌موو پێكه‌وه ئه‌بن له پاشان دوور
 نه‌خه‌رنه‌وه له يه‌كه‌تر، ئه‌م پرسيا‌ره‌يان لێنه‌كه‌رى له‌و كاتى پچه‌ران و دوورخستنه‌وه‌دا. يان
 ئه‌لێين: ئاماده بوونه‌كه‌يان له بێ كه‌لكى و بێ سوودى و بێ نه‌رخيدا وه‌ك ئاماده نه‌بوون وايه
 يان ئه‌لێين: مه‌به‌ست ئه‌وه‌يه ئايا له كوێيه سوود و نه‌رخى هاوبه‌ش و په‌رستراوه‌كانتان؟
 ئينجا ئايا ئه‌م پرسيا‌ره‌يان ئاراسته‌ نه‌كه‌رى له‌لایه‌ن خواوه روو به روو و يه‌كسه‌ره وه‌ك ئه‌و
 پرسيا‌رو ته‌يانه‌ى كه ئاراسته‌ى شه‌يتانى كردن يان به‌هۆى فريشته‌وه ئاراسته‌ يان نه‌كه‌رى؟
 هه‌ركام له‌م دووباره‌ نه‌گونجى و كام باريان كاردروستى و حيكمه‌تى ته‌واوتر بى به‌و جو‌ره
 ئه‌بى و خوا ئه‌يكات. ﴿فَلَمَّا زَكَّيْنَهُمْ إِذَا أُنْفِثَتْ الْطَائِفَةُ لَئِيْلَآءٌ خِلَافَهُمْ أَغْلَافًا خَالَةً﴾ و ته‌ى (فتنه) له بنه‌رته‌دا بريتي يه له
 تونده‌وه و پالفته كردن، ئينجا به‌كار هێنا‌وه بو چهند مه‌به‌ستى: سزاو ئازار. تاقى
 كردنه‌وه، به‌لا و موسيبه‌ت، بى بپوايى، گونا‌ه، گومپايى، عوزرو به‌هانه، وه‌لام دانه‌وه به‌ درو،
 شادمانى و كه‌شخه‌ كردن، ئينجا ئايا لێرده‌ا مه‌به‌ست كاميانه؟ به هه‌موو جو‌ره‌كان ته‌فسير
 كراوه‌ته‌وه، تاقميك له‌سه‌ر ئه‌ون كه مه‌به‌ست پيى بى بپواى و هاوبه‌ش دانانه بو خوا، (زجاج)
 ئه‌مه‌ى په‌سه‌ند كردوه، (عطا) يش ئه‌مه‌ى ريوايه‌ت كردوه له (ئيبين و عه‌باس) وه - خوايان
 لى رازى بي‌ت - واته: سه‌ره‌نجامى ئه‌و بى بپوايى و هاوبه‌ش ره‌وا دانه‌يان كه له ماوه‌ى
 ژياندا سوور بوون له‌سه‌رى و كه‌شخه‌ و شانازى يان پيوه‌ نه‌كه‌رد، دوا روژو سه‌ره‌نجامى
 ئه‌وه‌يان هه‌ر ئه‌وه ئه‌بى كه بېگومان ئه‌لێين: ﴿وَاللّٰهُ رَبُّنَا مَآكُنَا مُسْرِكِينَ﴾ سويند به‌خوا ئيمه
 هاوبه‌ش ره‌وا ده‌ر نه‌بووين و هاوبه‌شمان ره‌وا نه‌داوه بو خوا، واته كه‌شخه‌ و شانازى
 يه‌كيان سه‌رى له بيزارى ده‌رپرين و دان پيا نه‌نانه‌وه ده‌رچووه، پاكانه‌ كردن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى
 كه هاوبه‌شيان ره‌وا نه‌داوه! له‌سه‌ر هه‌ر بارو هه‌ر جو‌ر ئايا چو‌ن ئه‌و سوينده نه‌خو‌ن؟ چو‌ن
 ئه‌توانن ئه‌و درو‌يه بكه‌ن له‌و روژه‌دا و له حوزورى خوا‌دا؟ چو‌ن ئه‌مه نه‌گونجى له‌گه‌ل ئايه‌تى
 سووره‌تى (النساء) دا كه ئه‌فه‌رموى: ﴿وَلَا يَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ كُفْرًا﴾ ئه‌وانه هېچ قسه‌ و باسيك
 ناشارنه‌وه و راستى هه‌موو شتيك ئه‌لێين له خو‌يان؟ زانايان له كرده‌وه‌ى ئه‌م گرپيه‌ دا چهند
 شتيكيان فه‌رموه، په‌سه‌ند تريان ئه‌مه‌يه - زانيني ته‌واو هه‌ر لاي خوايه - كه سام و بيم و
 ترسى ئه‌و روژه سه‌رگه‌ردان و بى هوشيان ئه‌كات تا له تاودا ئه‌وه ئه‌لێين له يه‌كه‌مجاره‌وه، وا
 ئه‌زانن ئه‌وه سوودى هيه‌يه بو‌يان، له پاشدا ناچار ئه‌بن و راستى ئه‌لێين، كهواته كاتى ئه‌م دوو
 وته‌يه جياوازه و دژايه‌تى روو نادا له نيوان ئه‌م دووانه‌دا.

اَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى اَنْفُسِهِمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ اِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوْهُ وَفِيْءَاذَانِهِمْ وَقْرًا

ئينجا سەر سوڤ ئههينى له حالى بهدى ئهوانه ئهفهرموى: ﴿اَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى اَنْفُسِهِمْ﴾ تهماشاكه و سهرنج بده كه چۆن ئهوانه درۆ ئهكهن و درۆ ئهسهپنين بهسهر خوياندا و چۆن ئهو درۆ زله ئهكهن و ئهئين ئيمه هاوبهشمان بربار نهداوه بو خوا؟ ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ چۆن ون ئهبى لييان ئهو بت و پهراوانهيان كه درۆ و دهست ههلبهستيان ئهكرد به پهراستنيان به ئوميد و چارهپوانى تكاو يارمهتى دانيان؟! ئهم ئايهته به دوو جوړى تريش تهفسير كراوهتهوه، ئهوانهيش ئهگونجين، بهلام ئهوهى كه گوتمان له دلدا بههيز تره، خوا خوى باش ئهزانى، ئينجا حال و بارى تاقيك لهو بى پروايانه ئهخاته بهرچاو و نهخشهى ئهكيشى، دوا رۆژو چارهنووسيشيان روون ئهكاتوه به جوړو شيوهيهكى زۆر سامناك، ئهفهرموى: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ اِلَيْكَ﴾ هيندى لهوانه كهسيكه كه گوى ئهگرى ليت ئهى پيغهمبهر لهكاتى قورئان خويندنتدا ﴿وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً﴾ لهكاتيكدا دامان ناوه بهسهر دللكانيانهوه چهند پهرديهيهكى گرنك ﴿اَنْ يَفْقَهُوْهُ﴾ لهبهر ئهوهى تينهگهن لهو قورئانهى كه ئهخيونيتهوه بهسهرياندا وهى نهگرن ﴿وَفِيْءَاذَانِهِمْ وَقْرًا﴾ كهپى و گوى گرانيمان خستووته ناو گويچكهكانيانهوه تا بهرگرى يان بكات له وهركرتنى بهو جوړو شيوهى كه پيوسته و كهلكى بى بويان.

له زۆر شوين لهم تهفسيرهدا باسمان كرد كه مهبهست بهم جوړه فهرمودهيانه چيروكه، واته ئهوانه وهك كهساننيكن كه بهو جوړهيان ليكرابى و بهرگرى كرابن له زانين و تيگهيشتن: يان مهبهست ئهوهيه كه لهپرووى راستيدا خوا پهردو كهپى يهكى مهعنهوى و ناديارى يان تيا فراههم ئههينى، به ههرحال و لهسهر ههر بار خواهيش و مهيل و بربارى رابوردوو و تيپهپى كردوو كه ئهوانه به مهيل و خواهيش و ههلبژاردنى خوا، به بى زۆر پى هينان و ناچار كردن، لهسهر ئهو بارو حاله ئهبن و دوور و دژى ئاييى خواو گويارياهلى ئهبن بو فهرمانى خوا، كهواته سوچ و خهتاي خويانه و ننگ و رهخنه ههر روو ئهكاته خويان، هيچ بزو بيانويهكيان نيبه بهدهستهوه.

وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ ءَايَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَقًّا إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْتَوُونَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

﴿وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ ءَايَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ ئەگەر هەموو بەلگە و نیشانە یەکێ روون ببینن لەسەر راستی
تۆ و ئایینە کەت بپروای پێناهیڤن و دانێ پیا نانێن، لەبەر ئەو پەڕی عیناد و سەرکیشی یان
﴿حَقًّا إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ﴾ تە ئەو رادەیە کاتی بێن بۆلات لە کاتی کدا کە دەمە دەمی و
بەربەرە کانی ئەگەر ئەکەن، ﴿يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانە کە بپروایان نەهیناوە و بێ پروان ئەلێن:
﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ ئەم قورئانە هیچ نییە بێجگە لەوەی کە وتە و قسە ی پڕو پوچی
نوسراوی گەلە پێشوو کەنە، درۆ و دەلەسە ی ئەوانە و بە جیماوە لە پاش ئەوان ﴿وَهُمْ يَنْهَوْنَ
عَنْهُ﴾ ئەو بێ پروایانە جەلە و گیری ئەکەن لەو قورئانە و بپروا پێهێنان و شوێن کە و تەنی، واتە
هەر بەو کۆتایی ناھێنن کە بپروای پێناهیڤن و بە دەلەسە و قسە ی پڕو پوچی دانەنێن،
بەلکو جەلە و گیری مەرد و مانیشی لێ ئەکەن ﴿وَيَنْتَوُونَ عَنْهُ﴾ خۆیشیان دوور ئەخەنەو لێ بۆ
ئەو دەری بخەن کە بێزارن لێ، بۆ بەهێز کردنی جەلە و گیری کردنە کە یان ﴿وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا
أَنْفُسَهُمْ﴾ ئەوانە بەو کردەو یانە هەر خۆیان لەناو ئەبەن، بەمە ی خۆیان ئەخەنە بەر سزای
سەختی خوا کە دوو چاری ئەبەن لەسەر گومرا بوونی خۆیان و گومرا کردنی مەرد و مانیش،
﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ لە کاتی کدا کە هەست ناکەن بەو و نازانن کە زیان هەر بە خۆیان ئەگە یەن ئەک
بەو قورئان و ئایینە ی کە خوا ناردی بۆیان، حال و باری بەدی ئەم جیھانە ی خستە بەرچاو،
ئینجا ئەوا حال و بەسەرھاتی روژی دوا ییشیان ئەخاتە بەرچاو، حال و بەسەرھاتی سامناک
و داچلە کێنەریان،

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَعُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْلَتُنَا نَرُدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾ بَلْ بَدَأَهُم مَّا
كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا هُمْ عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾

نه فهرموی: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَعُوا عَلَى النَّارِ﴾ نه گهر نه بیینی نهی پیغهمبهر (ﷺ) - یان نهی
هرکه سیټ که شیوا شایستهی بینینی - نه گهر نه بیینی به چاوی خوت نه و کاتهی که نه و بی
بپروا و گومرپایانه راگیر نه کرین به دیاری ناگری دوزهخه وه و جلّه نه کرین به سهر لیواری یه وه
بو نه وهی به ره به ره و به ریز و به پیی شایستهی خویان بو پیشخست و توپ دان بو ناو
دوزهخ، یان کورت مه لئه هیترین به سهر ناگردا و تیپه ناکن لییان نه وه سستینرین به سهر
پردی (صراط) وه که وا به سهر دوزهخه وه، یان پاش تیخستن ناگادار نه کرین به سهر سزاو
نازاوه بی وینه که ی دوزهخدا، له سهر هر بار نه گهر نه وانه نه بیینی به راستی شتیکی نیجگار
سهخت و سامناک نه بیینی که مهردوم ناتوانی راده و پلهی روون بکاته وه، شتیکی سهرسام
که و ترسینه نه بیینی، نه بیینی داخ و مهراقی په شیمانی داگیریان نه کات، ﴿فَقَالُوا يَلَيْلَتُنَا نَرُدُّ وَلَا
نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا﴾ نه لین نای کاشکی و خوژکه بکپیراینا یه ته وه بو جیهان و بی بروایی نه که یین
و بی بروا نه بین به نایه ته کانی په روهردگارمان ﴿وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له بپرواداران بین و بین به
بپروادار، واته ناواته خوازی نه وه نه بن که بیننه وه نه م جیهانه و نه م جاره وهک جاری پیشوو
نه بن، به لکو موسلمان و بپروادار بن، به لام تازه هیچ ناگری و ناواتی و به دی نایهت.
ناواته که یان و انیشان نه دات که چاک تیگه یشتوون له خراپی بی بروایی و سهره نجامی
به دی، له چاکی بپروا و پاشه روژی شیرینی، له بهر نه وه به لین و بریاری بپروا هینان نه دهن
نه گهر ناواته که یان به دی بیټ، له رووی راستیشدا کاره که یان به و جوړه نییه، جا له بهر نه وه
نه فهرموی: ﴿بَلْ﴾ نه خیر ناواته که یان له بهر نه وه نییه که نارهزوو مه یلی بپروا هینانیان هه بی
و بیان هوی به راستی بچه ریزی بپرواداران ﴿بَدَأَهُم مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ﴾ به لکو دهرکه وتوه

بۆيان ئەوھى كە لەوھ و پيش ئەيانشاردەوھ، ئەم دەر كە وتوھ كە لەوھ بەر ئەيانشاردەوھ بە چەند جۆر تەفسىر كراوھ تەوھ:

۱- كەردەوھ ناشىرىن و بەدەكانيان كە لە نامەكانياندا نووسراوھ تەوھ و ماھى شەرمەزارى و سزايانە، ئەو كەردەوانەى كە ئەندامەكانيان شاھى تى يان لىئەدەن لەو رۆژە سامناكەدا.

۲- كوفرو بى بېرواى يەكانيان كە لە يەكەمجارەوھ دانى پيا نانين و ئەيانشارنەوھ، تا لە پاشدا ناچار ئەبن و دانى پيا ئەنين.

۳- زىندوو بوونەوھ و حىساب و پىرسىار و سزاو تۆلەى ئەو رۆژەيە كە لە جىھاندا دايان ئەشاردن بەبېروا پىنەھىنان.

۴- ئەو ھەق و راستى يەى كە سەرۆكەكان يا زاناكان لە جىھاندا ئەيانزانى، بەلام ئەيانشاردەوھ لە نەزان و ژىر دەستەكان، لەبەر پارىزگارى سەرۆكايەتى يەكەيان، يان ھەر بە عىنادو سەرگىشى ئىنجا لە رۆژى دوايىدا دەرئەكەوئى بۆ ژىر دەستە و نەزانەكان ئەوھى كە سەرۆك و زاناكان لىيان ئەشاردەوھ بە شىوھى گشتى بگىرى بۆ ھەر شتى كە دەرخستنيان بە خراپ دانابى لە جىھاندا ھەموو ئەوانە لەو رۆژەدا ئاشكرا ئەبن. چەند جۆرىكى تىرىش گوتراوھ، بەلام بە پىويستم نەزانى باسيان بكەم، لەسەر ھەر بار ئاوات و قسەكانيان لە راستى يەوھ نىيە و لە ناچارىيە، ﴿وَلَوْ رُدُّوا﴾ ئەگەر ئەوانە بگىرئەوھ بۆ جىھان ﴿لَمَّا دُؤِلُوا﴾ بىگومان دووبارە ئەبنەوھ بۆ ئەو بارەى كە جەلەوگىرى كران لىي لە پىشەوھ، ئەگەرئەوھ بۆ سەر بى بېرواى و كەردەوھ بەدەكانى ئەوسايان ﴿وَأَنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ بىگومان ئەوانە درۆزنن و درۆ ئەكەن لەوھى كە ئەيلين و دەرى ئەبن، خوا بەندەو دروست كراوى خوئ ئەناسى و ئەزانى سىروشتيان چىيە و چۆنە.

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ

هَذَا بِالْحَقِّ

ئینجا حال و باریکی تری ئەم جیهانە ی بێ بڕواکان ئەخاتە بەرچاو لەگەڵ شیوەیەکی تر
لە دوا روژو چارەنووسیان لە روژی دوایدا، ئەفەرموی: ﴿وَقَالُوا﴾ بێ بڕواکان ئەلین: ﴿إِن هِيَ
إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ هیچ ژانیکی تر نییە و نابێ بیجگە لەم ژیانە نزیکە ی ئیستامان و ژیا نی ئەم
جیهانە یان ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ بیگومان ئیمە نابین بە زیندوو کراوە و زیندو ناکرینەووە لە
پاش مردنمان لەم جیهانە دا. مەسە لە ی زیندوو بوونەووە و حیساب و پرسیاری روژی دوا یی
یەکیکە لە بیرو باوەرە سەرەکی و بنەرەتی یەکان کە ئیسلام و ھەموو ئایینەکانی خوا پێی
ھاتن، لەپاش بیرو باوەر ی تاک و تەنیا یی خوا، بە جوړو شیوەیە کە ئەم ئایینە لە ھەموو
بارو روویەکی یەوہ لەسەر ئەم دووبنەرەتە دائەمەزری و ئەم دووانە بنەرەتن بو ھەموو
بوچون و کردەووە رەوشت و رژیم و یاسایەکی. بیگومان ئەم ئایینە کە خوا گە یاندی بە
پایان و چاکە و بەھری خۆی پێ تەواو کرد بەسەر بڕواداراندا، ھەلی بژارد بە ئایین بو یان –
وہک خوا خۆی فەرموی لەم قورئانە پیروژەدا – ئەم ئایینە بەرنامە ی ژیانە، بەرنامە یەکی
تێرو تەواو و ھەموو بەش و پارچە و ناوچەکانی ریک و پیکن لەگەڵ یەکتەر و تەواو کەری
یەکتەر: ھەمووی دامەزراوە لەسەر ئەو دوو بنەرەتە: تاک و تەنیا یی خوا و ژیا نی روژی
دوا یی.

ژیا ن بەلای ئیسلامەوہ تەنھا ئەم ماوہ کورتە نییە کە ماوہ ی ژیا نی کەسیک بییان گەل و
ئوممەتیک یان ھەموو ئادەمی لەم جیهانە دا، ژیا ن بەلای ئیسلامەوہ قولترو پان تر و درێژترە
لەوہ ی کە نەزان دا یئەنێ بە جوړی ئەم ماوہ کورتە ی ئەم جیهانە ئەگریتەوہ لەگەڵ ژیا نی
روژی دوا یی کە دوا یی نەھاتووە و نەبراوہ یە، ئەم جیہان و ولاتە ئەگریتەوہ لەگەڵ جیہان و
ولاتی روژی دوا یی کە ھەر خوا ئەزانێ رادە ی گەورە یی و فراوانی یەکە ی، ئەم عالەمە
ناشکرا ئەگریتەوہ کە دیاری یی یە و ھەستی پێئەکری لەگەڵ چەند عامەلی تردا کە ئەزانێ
چەندیتی و چۆنیتی یان، موسلمان ی قورئانی بوچوون و تیگە یشتنی لە بوون بە شیوہ ی
گشتی و لە بوونی ئادەمی بە تاییبەتی جیاواز و فراوانە لە ھەر بوچوون و تیگە یشتنی تر و
زۆرتر بە پاتر و قولتر تام و بو نی ژیا ن ئەچەژی، بە پێی ئەو بوچوون و تیگە یشتنە ی کارو

کرده وه و خەریک بوون و مەبەستی گەورەتر و گەرنگ تر بە نرخ ترە لە ھەر کەسیکی تر کە ئەم بۆچوون و تیگەیشتنە ی نەبی، ئەو کەسە ی کە بەم جۆر و شیوێ قورئانی یە بپروای ھەبە بە رۆژی دوا یی و بە داد و دادپەرورەیی رۆژی دوا یی، بە گەرنگی و گەورەیی دەست کەوت و پاداشتی ئەو رۆژە و سەخت و سامناکی سزا و تۆلە ی ئەو رۆژە، ئەو کەسە زۆر جیاوازی لە رەوشت و کار و کردە و مەبەست و خەریک بووندا.

ئەم جیھانە بە لای ئەم کەسە وە جێی کشتوکالە بۆ رۆژی دوا یی، تەقە لا و تیکۆشانی بۆ چاک کردن و پالاقە کردنی ئەم جیھانە یە، بۆ بەربەست کردن و بەرگری کردنی شەپ و خراپە یە لەم جیھان و ژیانە، بۆ بەدی ھێنانی رەزامەندی خوا و چەسپاندنی فەرمان و بەرنامە ی خوا یە و بەرگری کردنی ھەموو دەست درێژی یە کە بۆ سەر بەرنامە ی خوا، بۆ پیکھێنانی خێر و چاک و داد بۆ ھەموو کەسیک. کە ئەمانە یە توێشو و پێی بژێوی رۆژی دوا یی، ئەمانە کلیلی قاپی یە کانی بەھەشت کە ئەو تیکۆشەرانی قاپی یە کانی بەھەشتی پێی بکەن و بە دەست کەوتە ی کە خوا بە لێنی پێدا وە بۆ تیکۆشەرانی رێگای خۆی، کەواتە ئەو موسلمانە قورئانییە ھەرگیز کە نارگیری ناکات و وازناھێنی لە تیکۆشان و سەری خۆی کز ناکات، تا ستم و شەپ و خراپە جیھان داگیر بکات و داد و بەرنامە ی خوا ژێر پێی بکری. موسلمانە قورئانی بۆچوون و تیگەیشتنی بەو جۆرە یە، نە ک بەم جۆرە ی کە بۆ خۆی دانیشی و کە نارگیری بکات و ھەقی بە سەر ھیچ شتیکە وە نەبی، تا ستم و شەپ و خراپە و ناھەقی و خراپە کاری و نەقامی و دواکەوتن جیھان داگیر بکات و ناھەق زال ببی و سەرکەوی، ئەو کەسە ی کە بۆچوون و تیگەیشتنی بەو جۆر و شیوێ بی، ئەو کەسە زۆر دورە لە ئیسلام و بۆنی ئیسلامی نە کرد وە و تامی ئیسلامی نە چەشت وە. موسلمانە قورئانی خەریکی ئەم ژیانە نەبی، لە کاتی کدا ھەست ئەکات کە گەورە تر و بلند ترە لەم ژیانە، خوشی و ناز و نەعمەتی ئەم جیھانە بە کار ئەھێنی یان گوێی لی نابی، لە کاتی کدا ئەزانی کە ئەو ناز و نەعمەتە حەلە بۆی لەم جیھانە دا، لە رۆژی دوا ییدا تاییبەتی یە ھەر بە موسلمانە وە، ھەول و تیکۆشان ئەکات بۆ بەرز کردن وە و گەشە پێی کردنی ژیان و بە کار ھێنانی ھیز و زە کانی ئەم جیھانە، لە کاتی کدا ئەزانی کە ئەو پێویستی سەر شانی خۆی بە جێنە ھێنی سەبارەت بەو جێنشینی یە ی کە خوا بۆی دانا وە لەم جیھان و زەوی یە دا، بەرگری ستم و ناھەقی و خراپە ئەکات و خۆی دوو چاری ھەموو سزا و نازار ئەکات و فیدا کاری ئەکات بە گیان و بە مال لەو رێگایە دا لە کاتی کدا ئەزانی بە وە توێشووی رۆژی

دوایی فراههه نههینی، چونکه له نایین و ئیسلامه که یه وه حالئ بووه که نهم جیهانه جیگای کشت و کال و فراههه هینانی تویشوو دهست که وتی روژی دوایی یه، نه زانی نه بی هه له جیهانه وه گوزهر بکات و بپروا بو نهو جیهان، نه زانی نهم جیهانه کهم نرخه و نابئ پشستی پی ببه ستری و به لام چاکه و به هره ی خواجه نه بی لیروه بپروا بو نهو جیهان و گه یشتن به نازو نیعمه ته فراوان و نه پراوه که ی، جا له بهر نه وه ژيانی ئیسلامی نابئ و ناگونجئ به بی پپروای به هیزو دامه زراو به روژی دوایی، جا به هوئ نه وه قورئان نهو هه موو باس و دئیایی یه نه کات له سه ر روژی دوایی و بپروا کردن و دل به ستنه وه به و روژه وه، عه رب له سه رده می نه قامی یاندا پیش هاتنی ئیسلام - وه هه موو گه له نه فامه کانی تری پیش نه وان - وه هه موو تا قم و چین و گه له نه فامه کانی پاش ئیسلام، له مه و پیشه وه تا ئیستای چه رخ و سه رده مه نه فامه کانی ئیستا و داهاتوو - نه قامی کون و تازه - به هوئ نه قامی یه که یانه وه له باره ی ژيانه وه بوچوون و تیگه یشتنیکی ته نگ و تاریک و کهم و کوپیان هه بووه و هه یانه، بیبه شن له و بوچوون و تیگه یشتنه پان و پوپ و قول و فراوانه ی که له نایینی خوادا هات و بپرواداران ناشنا و زانا بوون پی، جا له بهر نهو نه قامی و نه زانییه هه موو نهم بوچوون و تیگه یشتنه یان بووه و هه یه که نهم نایه ته باسی فهرمو: ﴿إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ وه که ته فسرمان کرد، بیگومان نهو بوچوونه ناگونجئ له گه ل ئاده می تیدا، ژيان له گه ل نهو بوچوونه دا زور تال و سهخت و تاریکه، جا له بهر نهو قورئان مه سه له ی بپروا به روژی دوایی زور به گرنگ گرت، به چند جور و شیوه یه که دای له و بوچوونه ناپروا و به هه له ده ری کرد و هه ره شه ی سهخت و سامناکی ناراسته ی نهو که سانه کرد که خاوه نی نهو بوچوونه ناپروایه ن، یه کی له و هه ره شه یانه نه مه یه که لیرو دا باسی نه فهرموئ: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَعُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ نه گه ر نه بینی نهو کاته ی که نه وانه راگیر نه کرین له حوزوری پهروه ردگاریاندا، واته فریشته راگیران نه کات له و شوینه دا که حیساب و پرسیاریان لیئه کری، راگیران نه کهن هه ر به دیاری فهرمانی پهروه ردگار وه ﴿قَالَ﴾ پهروه ردگار نه فهرموئ پییان: ﴿أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾ نایا نه مه هق و راست نه بوو، واته نهم زیندوو کردنه وه و حیساب و پرسیاره که ئیوه له جیهاندا بپرواتان پی نه بوو به راستان نه نه زانی، نایا نه مه راست نه بوو؟

قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِإِلْقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرُنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ

﴿قَالَ﴾ نهوانیش نهلین: ﴿بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾ بهلئ هق و راست بوو سویند به پرموردگارمان. بهراستی پرسیاره که نیجگار نابروو بهرو سهرشوپی و شهرمهزاری نههینی بهسهریاند! هیچ چارهش نییه و نهبی دان بنین بهو شته راسته دا، بهلام زور بهداخه وه که تازه هیچ سوودیکیشی نییه، چونکه ژیا نی نهه جیهانه هل و هه لکه وتیک بوو، خوا پنیندان و ههوالی نهه بهسهرهات و رووداوانهشی پیدان، کهواته هیچ بریو بیانوو بههانهیه که نهماو کاتی نهوه هاته پینشه وه که ههوال و هه پرده شه که ی جیهان بهدی بیت، لهبر نهوه: ﴿قَالَ﴾ خوا پی یان نهفهرموی: ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ کهواته بچه ژن نهو سزایه ی که ههوالتان پندراو هه پرده شه تان لیکرا پیی بچه ژن نهو سزایه بههوی نهوه ی که برواتان نههینا له جیهاندا و هه میشه یی لهسهری بوون تا مردن. نهی هاوار بو نهو بهش برای و چاره رهشیه! نای بو نهو شهرمهزاری و ناومیدیه! نای هاوار! خوا به میهره بانی خوی دووچاری نهوه مان نهکات - آمین - لهپاش باسی نهو سزاو شهقاوه ته ی که دووچار یان نهبی، نینجا باسی زیانباری یان نهکات لهباری نهو خوش بهختی و پاداشت و نازو ریژه یان که له دهستیان دهرچوو، لهو روژدها بهخویان نهزانن و داخ و خهفته ی بو نهخون، بهوه زیاتر سهختی و سامناکی بریاره که روون نهکاته وه، نهفهرموی: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِإِلْقَاءِ اللَّهِ﴾ بهراستی زیانیان کرد و زیانبار نهبن نهوانه ی که بریویان نههینا و زیندوو بوونه وه و حیساب و پرسیار و گه یشتن به حوزوری خویان به درو دانه نا و نهوه ی که خوا ههوال و بهلینی پندابوو به ناراستیان نهزانی و لایان وابوو بهدی نایه، بهردهوام بوون لهسهر نهو بی بریوی یه، نهوانه زیانبار بوون له جیهاندا بهوه ی ژیا نیان برده سهر لهسهر نهو راده و پله پهسته و بهو بوچوونه ناردهوا و بهو نهفامی و تینه گه یشتنه وه، زیانبار و خهسارهت مه ند بوون له روژی دوا ییدا بهو جوو شیوه سامناکه ی که باسی کرد و دهست نیشانی بو کرد، بیجگه لهوه یش سهریان لهمه وه دهرنه چی که نهفهرموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ واته بریویان نههینا هه تا کاتی

ديارى كراويان بۇ دىت لىناكا و به كوت و پرى، ئەو كاتەش برىتى يە لە كاتى مردن كە
 خۇى يان سەرەتاكەى لىناكاودا دىت و ئىتر رۇژى دوايى ئەو مردوودە دەست پى ئەكات ھەتا
 ھەتايە و بى پرانەو، ئەوئەى كە دووچارى ئەبن بەسەريان دىت شتىكى كوت و پرى يە و
 ئەوانە چاوەپوان نەبوون بۇى و ھىچ حىسابىكىيان بۇ نەكردبوو، وەك ھىندى بەم جوړە
 تەفسىرى ئەكەنەو، يان وەك كۆمەل و جەماوەر ئەفەرمون: مەبەست بەو كاتە رۇژى دوايى
 يە كە ھاتنەكەى لىناكاودايە و به كت و پرى و بەبى چاوەپوانى كردن بۇلاى لەلايەن ئەو
 دواترىن چىن و تاقمەى كە لەو كاتەدا ھەن و جىھانيان بەسەردا وىران ئەكرى. وەك ھاتنى
 زىندوو كەردنەوئەى ھەموانىش شتىكى كت و پرى يە و لە ناكاودايە، لەسەر ھەر بار لەو
 كاتەدا ئەوانەى كە بېروايان نەھىنابى لە جىھاندا، ﴿قَالُوا﴾ ئەلەين: ﴿يَحْسَرْنَ عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا﴾ ئاى
 داخ و مەراق و پەشىمانى سەخت بۇ ئىمە لەسەر ئەوئەى كە قوسورمان كرد لە ژيانى
 جىھانماندا و زايەمان كرد و لامان وابوو كە ھەر ئەو ژيانە ھەيە، ئەو ژيانەمان نەكرد بەھوئى
 رزگار بوون لە سزاي ئەم رۇژە و گەيشتن بە خۇشى و نازو نىعمەتە نەبېراوہكەى، ئەى ناخ و
 مەراق وەرە دابارى بەسەرماندا ئەم كاتە كاتى خۆتە و ھەر مافى خۆتە كە بىيت و ئامادەى
 بى. سزاي ئەوانە ھەر ئەو داخ و مەراقە سەختە نىيە لەسەر ئەو بەش بېراوى يانە لەو نازو
 نىعمەتە نەبېراوہيە، بەلكو خراپتر ئەوئەى كە لە ژياندا كارىكى وايان كرد كە سەرى لە سزاو
 ئازارى سەخت و نەبېراوہى رۇژى دوايى يەوہ دەرچوو، وەك دەست نىشاني بۇ ئەكات بەمەى
 كە ئەفەرموى: ﴿يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ﴾ لە كاتىكدا ئەوانە بارە قورس و گرانەكاني خۇيان
 ھەئەگرن بەسەر پشتيانەو، واتە گوناھو تاوانە گەورەكانيان كە مايەى سزاو ئازارى
 نەبېراوہى دۆزەخى يانە، ئىتر ئايا مەبەست بەم بارو ھەلگرتنە وىنە و چىرۆك بى، وەك زۆر لە
 زانايان ئەفەرمون، يان مەبەست بارو ھەلگرتنى راستەقىنە بىت وەك ھەندى لەسەر ئەوئەى كە
 ئەو تاوان و خراپانە ئەكرىن بە لەش و قەبارەيەكى رەش و ناشىرىن و بۆگەن و ئەبن بە
 بارىكى گران بەسەر پشتي خاوەنەكانيانەو و ئەوانىش ھەليان ئەگرن و ئالە و نركەيانە بە
 ژىريانەو، ھەروەھا ھەر شتىكىيان دزى بىيان داگير كەردبى، ھەر مال و زەكاتىكىيان بەسەرەوہ
 بووبى و نەيان دابى، ئەوانەش ئەھىترىنەو و ئەكرىن بە بار و ئەبى ھەليگرن، رابەرو بەلگە
 لەسەر ئەم رايە چەند ھەدىسىكە كە لە چەند رىوايەتدا ھاتوون لەلايەن زانايانەو، ھەركام
 لەم دوو رايە رىكە و ئەگونجى، لەسەر ھەر بار ئەم ئايەتە دىمەن و شىوہيەكى ناشىرىن و
 سامناك ئەخاتە بەرچاو، دىمەن و شىوہى و لاخ و چوار پىكە لە ژىر بارى قورس و گراندا بن،

له کاتیکدا که حال و باری ولاخ و چوار پییه که چاکتره، چونکه نهوان باره قورسه که یان
 لیته خری و لائه بری و پشو نه دهن و ماندوویی یان نامینی، به لام نه مان باره گرانه که یان
 هر نه مینی و هر به ووه نه چنه ناو دوزهخ و نه سوپینه وه تیایدا هتا هتایه!! په نا نه گرین
 به خوا له و بارو حاله به ده، که واته چهند ریگ و به جییه که به دواي نه ودها نه فهرموی: ﴿أَلَا
 سَاءَ مَا يَرْثُونَ﴾ بیدار ببته وه نای چهند به دو خراپه نه و باره گرانه ی که نه وانه هلی نه گرن.

له پاش نه وه ی نهو شیوه ی زیان و خه ساره تمه ندی یه ی خسته بهرچاو له گهل نهو
 سهره نجام و دوا روژه به دو سهخته ی که دوو چاری نهو که سانه نه بن که هر چاو نه پر نه نه م
 ژیا نی جیهانه و بروایان به روژی دوا یی نییه، له پاش نه وه ئینجا پایه و پله و بارو نرخی
 راسته قینه ی نهو دوو ژیان و جیهانه روون نه کاته وه، به تهرازووه راسته که ی خوا کی شانیه یان
 نه کات، نه فهرموی: ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَبِثٌ وَلَهُوَ﴾ نه م ژیا نه نریکه و ژیا نی نه م جیهانه هیچ
 نییه بیجگه له شتی که مه به ست و سهره نجام کی راست و ره وای نه بی و هک ماقله ی مندالان،
 بیجگه له شتی که مه ردوم خه ریک نه کات و لای نه دا له ههر شتی که گرنگه و مه به ستی
 راسته قینه یه بوی، بیگومان نه م ژیا نی جیهانه سهره تایه و نه بی به هو ی گه یشتن به نازو
 نیعمه ت و هه مو ئاوات و ئامانجه به رزه کانی روژی دوا یی، که واته نابی نه م نایه ته ته فسیر
 بکری ته وه به پی یی روو که ش و رواله ته که ی، له بهر نه وه زانایان دوو به ره کین له
 ته فسیره که یدا، (ئین و عه باس) - خوا لیان رازی بی ت - نه فهرموی: مه به ست ژیا ن بی بروا
 و ناپاکانه که بوشه و سهری له مه به ست و ئامانجی کی راست و ره واه دهرناچی و هه مو
 خوشی و رابواردنی کی که م و کورته، هیندی تر نه فهرمون: مه به ست هر خوشی و کارو
 کرده ویه که که تاییه تی بی به م جیهانه وه و هر خوشی و شادومانی یه که له م جیهانه دا
 دوا یی دیت، ده ی دیاره شتی وا وه گ گه مه و گالته ی مندالان وایه له مه دا که ماوه که ی کورته
 و سهری له هیچه وه دهر نه چی و مه به ست و ئامانجی کی به نرخی لیپه یدا نه بی، به لکو
 ههر که سیگ که ژیر بی نه بی له کاتی خوشی و رابواردنه که یشدا هر غه مبار و دل ره نجاو بی،
 چونکه نه بی بزانی که نهو خوشی یه ی نامینی و له ده ستی دهر نه چی. به هه رحال و له
 راستیدا ژیا نی نه م جیهانه نه گهر به راورد بکری له گهل نهو جیهانی نه براده دا، وهک ماقله ی
 مندالان و گه مه و گالته وایه،

﴿وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَلْقَوْنَ﴾ بیگومان مالی نهو دنیا و روزی دواپی چاکه و چاکتره بۆ نهوانهی که خویان نه پاریزن له تاوان و خراپه و له خوا نه ترسن، چونکه خوشی و شادی یه کانی پاک و خاوینه له مهر زیان و ناخوشی یهک، نه براره و دواپی نه هاتوویشه!! که واته هرکهس ژیرو تیگه یشتوو بیت مهر به دواپی ژیان و خوشی نهو جیهاندا نه گهری، وهک دهست نیشان نهکات که نه فرموی: ﴿أَفْلاَ تَعْقِلُونَ﴾ دهی نایا نیوه ژیر نین و نهوه نازانن؟ واته ژیر بن نهوه بزائن تا به هوی نهوه کو تایی بینن لهو بی پروایی و سرکشی یهی که وان له سهری و بگه پینه وه بۆلای خوی پهره ردگارتان.

قورئان لیرو له چند شوینی تردا نرخی راست و رهوا دانهنی بۆ ژیانی نهو جیهان و نهو جیهان، هرکام له سنوور و راده و پلهی خویدا دانهنی، به لام نابی هیچ کهس و ابزانی که مه بهستی ئیسلام که نارگیری یه له ژیانی جیهانه و وان هیئانه لی، نه خیر بۆچوونی وا له ئیسلامه وه نه هاتوو و هرکه سیك له موسلمانان نهوهی لی بینرابی یا بانگی مه ردومی کردبی بۆ بیگومان نهوه هه له یه و له ئیسلامه وه نه هاتوو، به لکو له شه خسی خویه وه نهو هه له یه هاتوو، ئیتر به بۆچوونی تایبهتی خوی یان به هوی هیندی له بۆچوونه کانی بیگانه که پهیدا بوو له ناو گهل و کۆمهالی موسلماناندا به هوی تیکهل بوونیان بهو بیگانانه وه وهک مه سیحی یهکان و فارس و ئیغریقی یهکان، نهوهی که له ئیسلامه وه هاتوو نه مه یه که نهو ئاده مییه جینشین له جیهانه دا، خاوهن و ئاغایه تیایدا، نهو زهوییه و هرچی تیایه بۆ نهو دروست کراوه و نابی نهو بی به بندهی نه لقه له گوی بۆ نهو ژیان و جیهانه. به لکو به پیچه وانه وه ژیان و جیهان بکات به ژیر دهست و بندهی خوی لهو سنووردها که خوا رهوای داوه، به جۆری بیکات به تویشووی روزی دواپی و هوی گه یشتن به بههره و دهست که و ته بی وینه کانی روزی دواپی.

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتِ اللَّهُ يَحْجِدُونَ
وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبْرًا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَنهَضَهُمْ نَصْرًا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ

ئینجا روى فەرموده ئەكاتە پیغەمبەرە خوشەویستەكەى (ﷺ) بە دڤخۆشى دانەوه و
دلنەوايى كردن لەسەر ئەو هەموو لاری و نالەبارى و بپروا نەهینانە كە ئاراستەى ئەكرا
لەلایەن گەل و نەتەوهكەیهوه، سەرنجى رانەكیشى بۆلای پیغەمبەرەكانى پیش خۆى كە وه
ئەم دووچار بوون بە دەست گەل و ئوممەتەكانیانەوه، خۆیان گرت بە ئارام بوون هەتا خوا
زانى كردن، بە پىى باو و رهوشته نەگوڤراوهكەى خوا ئەفەرموى: ﴿قَدْ نَعْلَمُ﴾ بەراستى ئیمە
ئەزانين ﴿إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ﴾ كار بەم جوڤهيه كە بىگومان تۆ غەمبار ئەكات ئەوهى كە ئەوان
ئەيلين، ئيتەر مەبەست ئەوه بى كە دەربارەى قورئان ئەيانگوت: قسە و نووسراوى پڕوپوچى
كوڤى گەلە پيشووهكانە يان مەبەست ئەوه بى كە ئەيان گوت پىى درۆزنە يان كاھينە يان
جادووبازە، يان مەبەست گشتى بى لەو هەموو وتەو قسە ناھەق و ناراستانە كە وه وپینە
كەر ئەھات بە دەمياندا و ھەر جارى شتيكيان ئەگوت دەربارەى خۆى و قورئان و تەنيایى
خواو زیندوو بوونەوه و حيساب و پرسيار، ھەرودھا ئەو وتەو قسانەى كە لەم سورەتەدا
باس كران، واتە ئیمە ئەوه ئەزانين، بەلام تۆ غەمبار مەبە و گویت نەبى لەوه ﴿فَأَنهَمُ لَا
يُكَذِّبُونَكَ﴾ چونكە بىگومان ئەوانە تۆ بە درۆزن دانانين ﴿وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتِ اللَّهُ يَحْجِدُونَ﴾
بەلكو ئەو ستەمكارانە دان نانين بە ئايەتەكانى خوادا و بە دەم بى بپروايى دەرئەبەن لىيان
ھەرچەند لە دلەوه وا ئەزانن كە راستن. ئەو ستەمكارانە ھىچ گومانيان نەبوو لە راستى
پیغەمبەر (ﷺ) چونكە ھەرگيز ھىچ درۆيەكيان لىنەديبوو لە پیش پیغەمبەریتيشدا چ جاي
پاش پیغەمبەریتی، ھەرودھا ئەوانە لە دلەوه ھىچ گومانيان نەبوو لەودا كە پیغەمبەرەو ئەم
قورئانە راستە و لەلایەن خواو ھاتوو و ھىچ كەس ناتوانى وینەى بلى... بەلام لەگەل
ئەودا دانيان نەئەنا بەودا و ئەيان ئەويست مل كەچ بكەن بۆ ئەو ئايینە و ئەوهى لە دلياندا
بوو دەرى بپن، چونكە ئەيانزانى ئەو ئايینە دەستيان ئەبەستى لەو ستەم و خو بە زل زانين
و كەشخە و سەرۆكايەتى يە ناپرەواى كە بۆيان دامەزراوو، مل ھوپى يان پيوە ئەكرد بەسەر

مهردوماندا، داخ له دل بوون و هسهاده تيان لينهات بهو به شه گه وړه ی که خوا دابوی به
 پیغه مبهه (ﷺ) وه که له چهند ریوایه تیکدا شه هاتوو که شه سهرؤکه مل هوړانه له تاو
 خوایندا به باشی دانیان ناوه به ودها، وه که له چهند شوینیک له ته فسیره دا هیندی لهو
 ریوایه تانه مان هیئا، ته فسیری شه نایه ته بهم جوړه ی که کردمان ریک و پیکه به پیی واتا و
 زمانی عه رب و هیچ قوړت و گرییه کی تیدا نییه و هیچ دژایه تی یه که روی تیناکات، بهم
 رهنکه که گوتراوه، چوڼ له لایه که وه پیغه مبهه (ﷺ) به دروژن دانانین و له لایه کی تره وه
 بریایان نییه به نایه ته کانی خوا، شه گری و پرسیاره رو نادا، چونکه مه به ست له
 ﴿يَحْمَدُونَ﴾ شه مه یه - وه که گوتمان - له دله وه نه زانن و بریایان هیه به پرستی شه نایه تانه،
 به لام به دم نالین و دانی پیا نانین، که واته پیویست ناکات بهو وه لمانه و بهو پینه و په پزی
 که له کتیبه کانی ته فسیردا باس کراون. له پاش شه ی بهو جوړه دلنه وای پیغه مبهه ی
 کرد (ﷺ) ده ست نیشانی کرد بو هی راسته قینه ی هلو یستی شه بی بریایانه به رامبه
 پیغه مبهه و بانگه وازه که ی و نایه ته کانی خوا که نیشانه و به لگه یه کی روون له سهر راستی
 خوی و شه نایینه ی که هیئای، له پاش شه وه ئینجا نارام و هیزو خوگری شه دات به دلی
 به فقه ی، به وه ی حال و باری و به سهرهات و دوا روژی پیغه مبهه رانی رابوردوی شه خاته بیر و
 به رچاوی، که چوڼ خوگر بوون و له سهر کارو کرده وه ی خویان رویشتن هه تا خوا یارمه تیدان
 و سهری خستن، شه فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به خوا بریو نه هیئراو به
 دروژن دانرا چهند فروستاده و ره وانه کراویک پیش ﴿فَصَبْرًا عَلٰی مَا كَذَّبُوا﴾ ئینجا شه وانیش
 نارامیان گرت و خوگر بوون له سهر شه بریو پینه هیئان و به دروژن دانانه ﴿وَأَوْدُوا﴾ نازار
 دران له چهند بارو روویه که وه، خویان گرت و به نارام بوون ﴿حَتّٰی اَنْتَهُمْ نَصَرْنَا﴾ هه تا یارمه تیدان
 و کومه کی و سهر خستن و زال کردنی ئیمه یان بو هات ﴿وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ﴾ هیچ جوړه
 گوپه رو تیک ده ریک نییه بو و ته و شه کانی خوا که یه کی له وانه به لینی سهر خستن و زال
 کردن پیغه مبهه ره کان و له شکرو سهر بازه کانی خوی به سهر دوزمه کانیدا، واته هه رچوئی
 شه پیغه مبهه رانه مان سهر خست و زال کرد، هه روه ها تویش سهر نه خه ی و زالت نه که ی،
 که واته دل نارام و دلیا به، ئینجا زیاتر مه به سته که روون و دامه زراو شه کات و دلیای
 له سهر شه کات،

وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَأِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ أُسْطِطِعْتَ أَنْ تَبْنِيَّ
نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِثَاقِبٍ

ئەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَأِ الْمُرْسَلِينَ﴾ بیگومان هاتووہ بۆلات ھیندی ھەوالی ئەو
فروستادە و رەوانە کراوانە، کە لەو ھەوالانەدا ئەو سەرخستنی و زالی کردنە بە روونی باس
کراوە، یان بیگومان ئەوەی کە باس کرا لە بارە ی بپروا نەھێنان و نازار دان و خوگرتنی
فروستادەکان و زالی بوونیان لە دوا روژدا، ئەوەی کە باس کرا بۆت هاتووہ لە ھەوالی
داستان و بەسەرھاتی ئەو فروستادانەدا کە لەمە و پێش گێرامانەوہ بۆت. بیگومان کۆمەڵی
بانگ کەرانی رینگە ی خوا ھەر لە کۆنەوہ و لە سەرھتای ئادەمییتی یەوہ هاتووہ، ھەر رینگە و
رێبازیکیان داوہتە بەر کە بۆیان دیاریی کرابوو لەو سنوورە دیاریی کراوە لایان نەدا، بە رینگ
و راستی ھەنگاوہکانیان ناوہ، بە دامەزراوی و بە بی لادان و دواوبەر، تاوان باران رییان
لیگرتوون، گومرا کەران و گومرایان بەرگری یان کردوون، ئەو بانگ کەرانە دووچاری ھەموو
جوژە نازارو ئەشکەنجە بوون لەو رینگە یەدا، بەلام لە دوا روژدا سەرکەوتن و زالی بوون ھەر بۆ
ئایینی خواو بانگ کەرانی ئەو رینگە و ئایینە بووہ، ئیتەر زۆری پی چووبی یان کەم، وەک لە
ئایەتە و لە چەند ئایەتیکی تردا خوا ی میھرەبان پیغەمبەرە ئازیزەکە ی (ﷺ) دلخۆش و
دلئارام ئەکات، بیگومان ئەم بەلێن و فەرمودەیانە بۆ شوین کەوتووہکانی پیغەمبەریشە
لەپاش خۆی ھەتا روژی دوا یی. بەلام بەدی ھاتنی ئەو بەلێنە ئەبی لەکاتی تاییبەتی دیاریی
کراوی خۆیدا بی کە خوا خۆی ئەزانێ، نە بەوہ پێش ئەکەوی کە ئەو بانگ کەرانە
ئەشکەنجە و نازاریان سەخت و درێژە دار بیئت، یان گومرا و تاوان باران کەشخە بکەن و نازار
و تانە و تەشەر بەدن لە بپروادارانی پاک و بی تاوان، ھەروہا ئەو بەلێنی خوا پێش ناکەوی
بەھوی ئەوەی بانگ کەر زۆر زۆر سوور و بە سۆز بی لەسەر رینموونی بانگ کراوان، و دل
شکستە و غەمبار بی لەسەر گومرایی و سەرکیشی یان، نەخیر ھیچ شتی لەوانە ئەو بەلێنە
پیش ناخات، چونکە خوا پەلە ناکات لەبەر پەلە نانەوہی ھیچ پەلەکەرێک، ھیچ شتی و تەو

برپاری خوا ناگوږي، چونکه هرچی خوا برپاری له سهر دابی هره نهوه راسته و بیجگه لهوه
 ناراست و بی جییه، بیگومان خوا پاک و بیگهرده لهوهی که کاری ناراست و بی جییکات.
 بیگومان پیغمبري ﷺ ئیجگار به سوږو به پهروش بوو له سهر برپوا هیڼانی
 گه له کهی، زور سوورو چاوه پوان بوو بو تهوهی هره پهلپ و بیانویه که بیگرن بویان جی
 به جی بکری، به لکو برپو بیانویان نه مینی و برپوا بینن، نهو بی برپوا یانه چهند پهلپ و
 بیانویه کیان نه گرت و داوای چهند به لگه و موعجزیه کی زه مینی یان ناسمانی یان نه کرد،
 نهو حزو ناره زوهیش شتیکی سروشتی یه و به هیزه له دل و دهر و نندا، جا بو به رگری و
 چاره سهر کردنی نهوه نهه فرموده سخت و سامناکهی ناراسته کردو فرموی: ﴿وَإِنْ كَانَ
 كَبْرٌ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ﴾ نه گهر قورس و سخت و گرانه له سهرت روو وهر گیرانی نهوانه و برپوا
 نه هیڼانیان به تو و بهو قورئانه ﴿فَإِنْ أَسْطَظَمْتَ﴾ جا نه گهر نه توانی ﴿أَنْ تَبْنِيَ نَقَّافِي الْأَرْضِ﴾
 داوای ریگه و کون و که له بهر یکه به کیت له زه ویدا تا بجیت به ناخیدا، ﴿أَوْ سُلَّمَا فِي السَّمَاءِ﴾ یان
 پله کانه و په یزه یکه له ناسماندا تا بجیته سهر رووی ناسمانه کان ﴿فَتَأْتِيهِمْ بَاقٍ﴾ تا به هووی
 نهوه وه به لگه و نیشانه یکه روونیان بو بیننی لهوهی که نهوان داوای نه کهن وه که هلقولاندنی
 کانی و چه شمه یکه له زه ویدا، یان بهرز بوونه وهت بو ناسمان و هیڼانی نامه یکه له
 ناسمانه وه که خو یان بیخویننه وه، نه گهر نه توانی شتیکی واکهیت دهی بیکه، واته ناتوانی
 شتی واکهیت و ناتوانی ریگهی واکهیت بهر، مهیل و خواهیشی خوایش داخوای نهوه
 نییه، چونکه خوا نه زانی به جیهیڼانی نهوه نابی به هووی برپوا هیڼانی نهوانه و نهوانه برپوا
 ناهینن، باوی خوایش له سهر نهوه هاتووه هرکات بی برپویان په لپی شتیکیان گرتبی و
 له پاشدا برپویان نه هیڼابی، خوا سزای ناردووه ته سهریان و له ناوی بردوون، خوایش مهیل و
 ئیرادهی له سهر نهوه هات که نهوانه له ناو نهبا، وه که له چهند شوینیکدا نهه باسه مان کرد به
 دریژتر، که واته نابی نهو دهسه لاته ببی بو پیغمبري ﷺ نابی مهیل و خواهیشی خوا روو
 بکاته به دیهینانی نهو جوړه پهلپ و بیانوانه،

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ
وَالْمَوْتِ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ

ئینجا دنیایى ئەكات لەسەر بپروا نەهێنانیان ئەفەرموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى﴾
ئەگەر بیویستایە ئەوانەى کۆ ئەکردەوه لەسەر رێنموونى و بپرواهێنان.. بەم رەنگە لە رێو
سروشتى لەسەر بپرواهێنان دائەمەزران بە وێنەى مەلائیکە، یان بەم رەنگە رووى دایانى
ئەکردە بپروا هێنان و گوێرایەلى، یان بەم رەنگە موعجیزەىەكى بۆ دەرئەخستن کە ناچارى
بکەردنایە بۆ بپروا دەرپرین و مل کەچى، یان بەمەر جوړیکى تر کە خوا خۆى ئەزانى و
دەسلاتى هەیه بەسەریدا، بەلام خواى کاردروست ئەم ئادەمى یەى بە جوړیکى تاییبەتى
دروست کرد بۆ کار و کردەوهیەكى تاییبەتى کە داخوازە بۆ ئەوهى کە دەست بدات بۆ
رێنموونى و گومرایى، بۆ چاکە و خراپە، بۆ کار و پیشەى جوړ بە جوړ کە بتوانن هەلسن بە
هەموو پیویستى و کاروبارى ژيان و جینشینى یە کە خوا بۆى بریار دا، جا لەبەر ئەوه کۆى
نەکردنەوه لەسەر رێنموونى و بپروا هێنان، بەم رەنگە وەك مەلائیکە، هەر بۆ ئەو بارە دەست
بدەن، بەلام فرمانى پیدان بە بپروا و رێنموونى، مەیل و خواھیش و هێزى هەلبژاردنى پیدان
و لییان گەرا کە بارێك هەلبژێرن تا لە دوا روژدا بگەن بە بەرھەم و سەرەنجامى کردەوهى
خوێان، خواى کاردروست ویستی بەو جوړە ئادەمى دروست بکات، کەواتە ئەوه بزانه ﴿فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ لەوانە مەبە کە ئەزانن و لە ریزى ئەو ئەزاناندا مەبە کە بى ئاگا و ئەزانن
بە باوى خوا و بەو جوړە شتە ورد و نادیارانە، لەمە فەرمودەدا دەرکەوت کە خەلکى دووبەش
و دوو جوړن:

- ١- بەش و جوړێك کە دەست ئەدات بۆ بپروا هێنان و گوێرایەلى کە خوا مەیلی ئەوهى
لێکردووه، لەبەر ئەوهى کە زانیویەتى کە ئەوه هەلنەبژێرى.

۲- بهش و جۆزىك كه دهست نادات بۆ ئهو باره و بهلكو دهست ئهدات بۆ پىچهوانهى

ئهو و خوا ئىرادهى ئهم بارهى كردوه بۆى، چونكه به ئارهزوى خۆى ئهو

ههله بىزىرى.

ئىنجا ئهوا دهست نىشان ئهكات بۆ نىشانهى ههردوو بهشهكه، ئهفهرموى: ﴿لَمَّا يَسْتَجِيبُ

الَّذِينَ يَسْمَعُونَ﴾ نايهت بهدهم بانگ كردنهكهى تۆ و ئاماده نى يه بۆ گويزايله ئى بىجگه له وهى كه

ئەبىيستن، واته ئهوانهى كه تۆ بانگيان ئهكهيت بۆ بپروا هينان دووبهشن، بهشيك كه نهبيستن

به بيستنى تيگه يشتن و وهگرتن، بهشيك كه ئهو بيستنهيان نيبه، هه بهشى يه كه م بپروا

ئهمينى و گويزايله ئى ئهكات، نهك بهشى دووم كه ئهو بيستنهى نيبه، بهلكو تيگه يشتنى

نييه يان ههيهتى و سهركيشى بهكار ئههينى، ئهم دوو جۆره وهك نهبيسته وان و هيج

چاره سهريان نيبه و وهك مردوو وان، ﴿وَالْمَوْتُ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ﴾ مردوهكان خوا زيندويان ئهكاتوه،

واته ئهو بى بپروا دل مردووانه، يان مردوهكان به شيوهى گشتى ﴿لَهُمْ إِلَهُ يَرْجُمُونَ﴾ ئىنجا

ئهگير ئينه وه بۆلاى خوا بۆ ئه وهى بگهن به تۆله و سزاي خويان يان بگهن به وهى كه

شاىستن بۆى. ئىنجا ئهگوزىز ئينه وه بۆ باسى هيندى له موعجيزه كه ئهو بت پهريستانه

داوايان ئهكردو په لپ و بيانويان پينهگرت، ئىنجا دهست نىشان ئهكات بۆ نهفامى ئهو داوا

كه رانه و بيناگايى يان لهو بار و رهوشتى خوا، ههروهها دهست نىشان ئهكات بۆ ميه رهبانى

خوا كه ئهو په لپ و بيانوى ئهوانه بهجىنا هينى، چونكه ئهزانى كه ئهوانه بپروا ئههينن پاش

بهجيهينانى په لپه كه شيان، دهى ئهو كاته ئه بى له ريشهيان بىنى و له ناويان بهرنت،

ئهفهرموى: ﴿وَقَالُوا﴾ ئهوانه گوتيان و ئه لىن: ﴿لَوْلَا نَزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ كاشكى و با بهينرايه ته

خواره وه بۆ سه ر پيغه مبه ر ﷺ موعجيزه يه كه له لايه ن پهروه ر دگارى يه وه، واته موعجيزه و

به لگه يه كى ئاشكرا له وان كه ئهوان داوايان ئهكردو په لپ و بيانويان پى ئهگرت، به وي نهى

ئهو موعجيزه و به لگه يانهى كه گه له پيشووهكان داوايان ئهكرد له پيغه مبه ره كانيان -

سهلامى خويان لىبىت -

قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُزِيلَ آيَةً وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمِمَّنْ دَابَّتْ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٌ

يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ

ئینجا بۆ دەم کوت کردنی ئەوانە ئەفەرموی بە پیغەمبەر (ﷺ) ﴿قُلْ﴾ بلی پێیان: ﴿إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُزِيلَ آيَةً﴾ بێگومان خوا توانایە بەسەر ئەودا کە بەلگە و نیشانە و موعجیزە بە بهیئیتە خوارەوه، هیندی ئەفەرمون: مەبەست ئەو ئایەت و موعجیزانەیە کە ناچار کەرن بە وینە بەرز کردنەوهی ئەو شاخەیی کە خوا بەرز کردەوه بەسەر ئیسرائیلی یەکاندا تا بە ناچاری ملیان کەچ کرد بۆ وەرگرتنی تەورات و فەرمانبەری یان بۆی، بە هەر جوړ مەبەست بێ خوا خۆی باش ئەزانێ و هەرگیز کاری بێ جێناکات، ناردنی شتی وایش ناپاست و بێ جێیە لەسەر هەرکام لەم دوو بارە، لەسەر باری یەکەم ناردنی ئەبەبو بەهۆی رینموونی و باوەر هێنانیان و ئەبو بەهۆی لەناوچونیان و لە ریشە هاتنی ئەو گەل و ئوممەتە بە وینە ئەو ئوممەتانەی رابردوو، لەسەر باری دووەم مەسەلەی تەکلێف و تاقی کردنەوه بە هیچ دەرتەچوو، چونکە بناغە و بنەپەتی تەکلێف و تاقی کردنەوه لەسەر توانین و دەسلەلات و هەلبێژاردنەکەیی ئەمینی، کارەکە بەو جوړەییە ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بەلام ئەوانە یا زۆربەی ئەوانە نازانن و بێ ئاگان لەوهی کە گوتمان، هەرکامیان بزائن سەرکێشی بەکار ئەهێنن و دان نائین بەو شتە راستانەدا، ئینجا قورئان دەستکاری یەکی دل ئەکات و سەرنجی رانەکێشی بۆلای ئەو هەموو بەلگە و نیشانە ناشکرایانە لەسەر دەسلەلات و توانینی بێ سنووری خوا کە وان بە پیش چاوهوه و هۆیهکی بەهێزن بۆ بپروا هێنان و رینموونی بۆ هەر کەسێک کە بیر بکاتەوه و تیگەیشتوو بیت، ﴿وَمِمَّنْ دَابَّتْ فِي الْأَرْضِ﴾ هیچ گەپۆکیکی گیانلەبەر نییه لەزهویدا ﴿وَلَا طَائِرٌ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ﴾ هیچ پەڕەندەیک نییه کە ئەفەری بە هەردوو

بەلەکە

إِلَّا أُمَّ أَمَّا لَكُمْ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

﴿إِلَّا أُمَّ أَمَّا لَكُمْ﴾ مهگەر ئەوانە چەند گەل و ئوممەتێکن وێنەى ئێوە، واتە هەرچى گيانلەبەر لەم جیپانەدايە بە هەموو جۆرەکانى يانەوه، هەر جۆرى ئەوانە گەل و تاقمىكى تايبەتى جياوازن لە هەموو جۆر و تاقمەکانى تر لە دروشم و شیوەدا، لە سیفەت و کار و کردەوه و سروشت و ڕىگەى ژيان و هوێ ژياندا، هەركام ئەوانە تايبەتى و جياوازن، بە وێنەى ئادەمى كە گيانلەبەرىكى تايبەتى جياوازه، هەركام ئەوانە بەوێنەى ئادەمى كاروبار و بەسەرھات و مردن و ژيانى زانراوه و ديارى كراوه و چاودىرى و بەرژەوهندى كراوه، بە رژیمنىكى تێرو تەواو و بە پێى باويكى نەگۆڤاوه، هەموو ئەوانە هۆنراوئەتەوه لە رەوشت و بپيارو تەگبیرەکانى خوادا، وەك وەرئەگيرى لەمەوه كە ئەفەرموى: ﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾ قسورمان نەکردوو و وازمان نەهێناوه لە هیچ شتى و فەرامۆشمان نەکردوو لە زانینی خوێماندا، كە هەموو شتى گرتووئەتەوه و بى سنوورو دوايى نەهاتوو، يان مەبەست بە ﴿الْكِتَابِ﴾ دروست كراوىكە لە دروست كراوهكانى خوا كە هەموو شتى تيا نووسراوه و لە زمانى شەرعدا ناوبراوه بە ﴿لَوْحَ الْمَحْفُوظِ﴾، بە هەرحال و لەسەر هەر بار خوا وازى نەهێناوه لە هیچ شتىك بە بى تەگبیری تێرو تەواو، زانینی خوا دەورى هەموو شتىداوه و هەموو شتى گرتووئەتەوه ﴿ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ ئینجا هەموو ئەوانە كۆ ئەكرێنەوه لە رۆژى دوايیدا بۆلای پەروردگاریان، هەموو كۆو زیندوو ئەكرێنەوه بۆ لای پەروردگار تا هەموو هەق و ناھەقى دەرکەوێ و هەموو تۆلە و پاداشتى بەدى بهێنێ، تەنانت وەك لە حەدىسدا هاتوو هەقى بزن و مەپى كۆل بسەنێ لە شاخدار.

ئەم نایەتە كورته دلى بیدار و وریا ئەهێنێتە لەرزەو دای ئەچلەكینی بەوهى سەرنجى رانەكیشى بۆ ئاگادارى و چاودىرى خوا بۆ هەموو شتى، تەگبیری زۆر و فراوانى و دەسەلاتى بەسەر هەموو شتىكدا، بەو هەموو رژیمة تێرو تەواوهى كە فەراھەمى هێناوه بۆ ژيان و پەيدا بوون و مانەوهى ئەو دروست كراوانە، ئینجا ئەو خاوەن دڵە بیدار و وریانە تێنەگەن و هەست ئەكەن بەو هەموو بەلگە و نیشانە روون و ئاشكرايانە كە پەروردگار دایناون و فەراھەمى هێناون لەم دروست كراوانەدا، تى ئەگەن كە ئەم بەلگە و نیشانە

رووانه هیچ که متر نین - نه گهر گهره تر نه بن - لهو به لگه و موعجزانه ی که داویان نه که ن
 له پیغه مبه (ﷺ) ههروه ها وه (ئین و جهرین) نه فهرموی: ته می و ناموزگاری و ترساندنیک
 به هیزی تیایه به می که نهو پهروه ردگار هه رچونی دهسه لاتی ههیه به سهه راهینانی نه م
 دروست کراوانه دا، ههروه ها دهسه لاتداره به سهه دوویه ره کردنه وه دا، هه رچونی ناگاداره و
 له م جیهانه دا هیچ شتیکی لی ون نابی، ههروه ها له رۆژی دوایشدا ناگاداره به سهه هه موو
 کرده وه کانی نه م جیهانه ی بنده کانی، که واته با هه موو که س بترسی و خوی پیاړیزی له هه ر
 کرده وه یه که مایه ی سزاو تۆله ی نهو رۆژه بیت - خوا په نامان بدات له دامای نهو رۆژه
 سهخت و سامناکه - له باره ی هوی وینه یه تی نهو گیانله بهرانه بو شاده می چهند شتیکی
 تریش گوتراوه بیجکه له وه ی که گوتمان، به لام به راستی نه می که گوتمان له دلدا به هیزو
 دامه زراو تره و به بی نه ر و گپرو گرفت نه چیته دلوه، زانایانی ته فسیر فهرمویانه،
 وتهی (بجناحیه) بو گه یاندنی گشتی یه تی (طائر) ه به م رهنگه مه به ست جنس و تیره ی
 فرنده یه، یان بو گه یاندنی نه وه یه که مه به ست بالنده ی راسته قینه یه، به لام دل بو نه وه نه پروا
 که نهو وتهیه پیویسته تا فرۆکه دهست کرده کانی نه مرو به رنه که ون و بهو وتهیه،
 وتهی (طائر) نه مانیش نه گریته وه، واته نه گهر وتهی (بجناحیه) نه بویه وتهی (طائر)
 نه مانیشی نه گرتوه، له گهل نه وه دا نه مانه گیانله بهر نین، که واته نوممهت نین، به لام به هوی
 نه م وتهیه وه نه مانه بهرناکه ون، چونکه نه مانه به هوی به نرین و سوته مه نی یه وه نه فین، نه ک
 به هوی بالینه وه، که واته نه گهر نه م وتهیه نه بویه گری و ئیشکال روی نه کرده رووکهش و
 رواله تی نایه ته که، نه مه شتی بوو چهند سالی که له دلمدایه و لام وایه جوان و ریکه، ئینجا
 نهو گه پان و گهر دشه ی که کردی به دل و دموون دواپی نه هیئی به باسی نه وه ی که
 رینموونی و گومپایی به پیی خواهیش و باوی خواجه، به لگه و نیشانه ی هه رکام له م دووانه
 ههیه له سروشتی خه لکید، نه فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه وانه ی که برویان نییه به
 نیشانه و به لگه ناشکراکانی ئیمه و به درویان دانه نین ئیتر چ به لگه و نیشانه بوونه وه ی
 یه کان که به چاو نه بینرین و هه موو دلیکی بینا هه ستیان پیئه کات، چ به لگه و نیشانه
 ناشکراکانی نه م قورثانه، نهو به پروا نه بوونه یان له بهر نه وه یه که که ره سه و کوئه ندای
 برواهینانان کارناکه ن و په کیان که وتوه،

وهك نه فهرموى: ﴿صُورُوكُمْ﴾ كهړن و نابيستن به بيستنى وهرگرتن و تيگه يشتن ﴿وَرَكْعَتَيْنِ﴾ لائن له ناستى هق و راستى و دانى پيا نانين ﴿فِي الظُّلُمَاتِ﴾ له ناو تاريكى يه كاندان، تاريكى هاوبهش ره وادان و بت په رستى، تاريكى شوين كه وتنى كوپړانه، تاريكى نه قامى و خو به زل زانين و تاريكى خود په سهندى و رهگه زپه رستى و تاريكى نه خوينده واريى و نه زانى، كه واته رووناكى حهق و ريتموونى نابيين، به هوئى نه ووه ناكه ونه سهر ريئى راست نه وانه هه رچند به ديمه ن و رواالت بيناو گويا و بيسه رن، به لام به خواهيش و مهيل و هه لبرژاردنى خويان رووناكه نه هق و راستى و له ريئى راست لانه دن، گوئى ناگرن بو بانگ و بانگه وازى بانگ كه ران بو ريئى خوا و بولاي خوا، دان نانين به ودى كه راسته و به پيئى باوى خوا هه موو كرده ووه و روشتي به رهم و سهره نجامى خوئى هيه و به روه نه ووه نه روا، مهيل و بريارو خواهيشى خواهيش به پي و گوپړه و نه ووه تيپه پي كرده ووه و هاتووه، كه واته به نده نه بيچاره و ناچار كراوه، نه خود سهره و سهره خوئى ته و اوپشه كه بتوانئ هه ر به مهيلي كرده ووه كاني به دى بيئى، به لكو مهيل و خواهيشى خواهيش ئيش كه رو كار به دهسته وهك له چهند نايه تيكدان نه ووه مان بو باس نه كات به روونى، يه كئى له وانه نه مهيه كه ليړه دا نه فهرموى: ﴿مَنْ يَشَاءُ اللَّهُ يُضِلُّهُ﴾ ههركهس خوا مهيل بكات و بيهوئى گومپراى نه كات ﴿وَمَنْ يَشَاءُ يَجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ مهيلي ههركه سيش بكات و بيهوئى نه يخاته سهر ريگه رست، نهو ريگه راسته و خوئى كه ههركه سيكي پيا بپروا هه رگيز ون نابي، ههركه سيش ليئى لابدا گومپرا و سهرلى شيواوه، كار به دهست و به دى هينهر ته نها خوايه، له هه مان كاتدا به نده خاوهنى هه لبرژاردن و په لاماردانه و له سهر نه ووه و به پيئى نه ووه توئه و پاداشت رووى تيئه كات.

ئينجا با هه ندى بوه ستين و بير بكهينه ووه بو نه ودى ته مئى و په نديك وهرگرين له م نايه تانى رابردووه، په ندو ته مئى وهرگرين بو نه وانه وى كه بانگى خه لكى نه كه ن بو نه م نايينه پيروزه له هه موو چهرخ و چينيكدان، بينگومان ريگه و بانگ كردن بولاي خوا زور سهخت و پر له زه حمه ته، كوئسپ و گرئى زورى تيديايه، نهرك و گرئى و زه حمه تى نه م ريگه يه دوو هوئى سهره كى هه يه:

۱- بېړوا نه هیټان و سهرکیښی و بهر بهر هکانی و جهنگ و ناژاوهی بانگ کراوه کان و دهستانیان له ریڼه کهدا به هر جور و شیوه یه که له دهست بیت.

۲- زیاده حرص و سووری بانگ کهر و نهو نارو زووه به تین و سروشتی یه یه که دل و دېروون داگیر نه کات و نهو غم و په ژاره ی که رووی تیښه کات به هو ی بېړوا نه هیټان و سهرکیښی بانگ کراوه کانی یه وه.

نهم په ندو ته میڼه که له م نایه تانه وهر نه گیری چاره سهره بو نهو دوو شته: کاتی که قورشان فهرموی: هر سروشتی زیندوو بیسهر بیت گویرایه لی نه کات و دیت به دم بانگ کردنه که وه، نه وانه ی که هر سهر پیچی نه که ن و سهر کیښی به کار نه هیټن و دان نانین به هق و راستیدا، نه وانه دل مردوون و لال و که پن له ناو تاریکی یه کاندان نه ژین و نه میڼه وه، ده ی کاری نه وانه ته نها به دهست خواجه و نابی هیچ که س به ته مای بېړوا هیټانی نهو جور که سانه بیت، بانگ که رانی ریڼه ی خوا نه بی ناثومید بن لی، نه وه له باریکه وه، له باریکی تره وه یارمه تی دان و سهر خستنی نایینی خوا بیگومان به دی دیت، به لام کات و شوین و هو ی تایبه تی خو ی هیه، به پنی باوی خوا بهو جور نه بی به دی نایهت، وه که هموو کاروباره کانی تر، که واته نه بی بانگ که ری نهو ریڼه یه چاوه پروان بیت و بوهستی به دم کاری خوا وه، خوا په له ناکات له بهر نه وه ی که نازار و سزاو بېړوانه هیټان دوو چاری نهو به نده خواناسانه نه بی - ته نانهت با نهو به نده یه ش پیغه مبه ر بیت (ﷺ) - نهو دوا خستنی سهر که وتن و یارمه تی دانه چند شتی گرنگی تیا به دی دیت و دهر نه که و ی که پیویسته بانگ که رانی ری خوا خاوه نی نهو شتانه بن: مل که چی و ته سلیم بوونیان بو فهرمان و بېریاری خوا به بی په له کردن و په له نانه وه، خوگری و نارامیان له سهر ناخوشتی و نازار له ری خوادا، بېړوا دامه زراوی له سهر دوا روژو پاشه روژ به بیگومان و دوو دلی، نه مانه شتیکی پیویستن و لهو دوا که وتنه دا دهر نه که ون.

له م په ندو ته میڼی نیر ه وه دهر نه که و ی - وه که له چند نایه تیکی تریشدا به روونی وهر نه گیری - که کارو پیشه ی پیغه مبه ر (ﷺ) له م نایینه دا، هر وه ها هموو بانگ که رانی پاش نهو له هموو کات و چهرخ و چینیکدا هر راگه یاننده و نارام و خوگری یه له سهر هموو کو سپ و گری و ناخوشتی یه کی نهو ریڼه یه ی که بوی دیاری کراوه، نیت رینموونی و گومرای خه لکی نهو له سنووری توانا و کارو فرمانی نهو به دهره و هر به دهست خواجه و به پنی باویکه که خوا دایناوه و گوږانی بو نییه، مهیل و پیخوشت بوونی نهو له رینموونی

بانگ کراواندا، غەم و پەژارە و تەنگەتاوی بەهۆی لاری و سەرکێشی دۆژماناندا هیچ گۆرانێک ناهێنێ بەسەر ئەو باو و بریارەیی که خوا دایناوە، حیساب و پرسیاری هەر لەسەر فەرمانبەری و خۆگری و دامەزراوی یەتی لەسەر ئەو کارو فرمانەیی که پێی سپێڕراوە، جا لەبەر ئەوە ئەو کەسانەیی که بانگ ئەکەن بۆلای ئەم ئایینە نابێ گۆی یان ببی لە پەلپ و بیانووی بانگ کراوەکان، نابێ هەول بدەن بۆ ئەوەی ئەم ئایینە برازیڤننەو بۆیان بە گوێرەیی ئارەزوو و خواست و خواهیشتی ئەوان، بۆ وێنە: زۆرکەس لە بانگ کەران ئەیانەوی ئیسلام شیرین بکەن لەبەر چاوی خەلکی بەمەیی ناوی ئەبەن بە (ئیشتراکی یان دیموکراتی)، بێگومان ئەوە هەلەییە و سەری لە خراپی یەو دەرئەچێ، هەرچۆنێ ئیسلام خۆی نادات بۆ گۆران هەتا هەتایە، هەروەها نابێ ناوەکەشی بگۆڕی و ناوی تری لێبنری، ئیسلام هەر ئیسلامە و بەس، ئیشتراکییەت و دیموکراتییەت بیرو باوەرو مەزھەبیکی زەمینی و لەم زەوی یەو هەلقولۆن و نابێ بکریڤ بە ناوێشان بۆ ئیسلام که هەر لە ئاسمانەو هاتوو و هیڤی خوایە و بەندە هیچ دەخێکی نییە پێ یەو.

ئینجا لەم چەند ئایەتەکانی داهااتوویدا بەرەنگاری سەروشتی بت پەرستەکان ئەو سستی بە سزاو دەسەلاتی خوا، بە سەروشتی خۆیان لەکاتی دووچار بوونیان بە سزای خوا، که لەو کاتەدا ئەگەرینەو بۆلای خواو هیچ پەشت و پەنا و هیزو پەرستراویکیان بەلاو نامیڤ. ئینجا پەلیان ئەگری و ئەیان وەستینی و چین و گەلە پێشووەکانیان ئەخاتە بەرچاو که خوا لەناوی بردن و لە ریشەیی هێنان کاتی که یاخی بوون لە پێغەمبەرەکانیان، چۆن تاقی کردنەو بە خوشتی و بە ناخوشتی و هەل و هەلکەوتی بۆ فەرھەم هێنان تا بپروا بێنن و کەچی ئەو هەلەیان لە دەست خۆیان دەرکرد، ئینجا بە پێی باو و رەوشتی خوا خەشم و سزای خوا داباری بەسەریاندا و لەناوی بردن، ئینجا لە دواپیدا باسی کارو پیشەیی پێغەمبەرانیان بۆ ئەکات که مزگینێ و ترساندنە، ئیتەر بێجگە لەو هیچ شتیکی تریان بە دەست نییە بە ئیزن و مەیلی خوا ئەبی، ناتوانن لەلایەن خۆیانەو هیچ موعجیزەیک بێنن بۆ خەلکی، ناتوانن هەر پەلپیکیان لێ بگری بە جیی بێنن، ئەوان هەر راگەیانندن و مۆژدە و ترساندنیان لەسەر، لە ئایەتەکانی رابوردوودا بەرھەم و نیشانەو تەگبیر و زانیڤی خواي خستە بەرچاویان، ئینجا لێرەدا دەسەلات و سزای خوايان ئەخاتە بەرچاو که لەکاتی هاتنیدا ئەگەرینەو بۆلای خوا و پەنا هەر بە ئەو ئەهینن،

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ
إِلَآهَهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ مِنْ
قَبْلِكَ فَآخَذْنَا لَهُمُ بِالْبَاسِ وَأَلْضَرَّاهُمْ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٤٢﴾

نه فەرموی: ﴿قُلْ﴾ ئەی پێغه مەبەر بۆی بەو بێ پروایانە کە هاوبەش رەوا ئەدەن بۆ من
﴿رَأَيْتُمْ﴾ هەوالم پێ بدەن، یان ئایا ئەزانن، یان ئەبینن چۆنە حال و باری خۆتان لەگەڵ
ئەو بۆتانی کە ئەیان پەرستن ﴿إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ﴾ ئەگەر سزای خواتان بۆ بێ لەم جیهانەدا بە
وێنەی هاتنی سزا بۆ گەلەکانی رابوردوو، ﴿وَأَتَاكُمْ السَّاعَةُ﴾ یان روژی دواییتان بۆ بێ
﴿غَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ﴾ ئایا نزاو هاوار ئەکەنە غەیری خوا بۆ رزگار بوونتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾
ئەگەر ئێوە راست ئەکەن و راست گۆن. واتە دەی هەوالم بدەن ئایا هاوار و نزا ئەکەنە
غەیری خوا؟ یان ئەگەر راست ئەکەن لەوێ کە لای ئەو ئەدەن کە ئەو بۆتانی دین بە
هاوارتانەو و تەکاتان بۆ ئەکەن. ئینجا خۆی وەلامە راست و رەوانە کە ئەداتەو کە رێکە
لەگەڵ ژیری و سروشتدا، ئەفەرموی: ﴿بَلْ إِلَآهَهُ تَدْعُونَ﴾ واتە نەخێر لەو کاتەدا نزاو هاوار
ناکەنە غەیری خوا، بەلکو هاوار و نزا هەر لە خوا ئەکەن، ﴿فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ﴾ ئینجا
ئەویش لا ئەب و ناھێلی ئەوێ کە نزای ئەکەن بۆ لابردنی، واتە ئەگەر ویستی و مەیلی
بوو، چونکە لابردن و لانهبردنی هەر بە دەست ئەو، نەک هیچ کەسیکی تر ﴿وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ﴾
واتە هەر هاوار بۆلای خوا ئەکەن و واز ئەهێنن لەوێ کە هاوبەشی پێ ئەکەن و ئەیکەن بە
هاوبەشی خوا، یان ئەوانەتان لەبەر ئەچێ و لە سام و بێمدا هۆشتان نامینی بەلایانەو.
لەکاتی تەنگاوە و ناپەڕەتیدا مەردوم بە سروشت ئەگەرێتەو بۆلای خواو هیچ کەس و هیچ
شتیکی تری لە بیر نامینی، بپروا بە خۆی پەرەردگار شتیکی هەست پیکراوی دامەزراوە لە
ناخی دل و دەرووندا، جا لەبەر ئەو لەو کاتانەدا ئەو پەردە و چۆڵ و چەپەلی یە نامینی،
شتە راست و رەوانە کە دێتە کایە و دەرنەکەوێ، لەبەر ئەو بێ پروا لەو کاتانەدا هاوار و
نزای لێهەڵنەستی و هەر هەست بە خوا ئەکات، بەراستی هەرکەس بێبەش نەبێ لە هەموو

قام و ژیری و تیگه یشتنیک و وهك دارو بهرد نهبی ههرگیز نهوهی بهسر نایهت و ناگاته نهو رادهیهی که بپروای نهبی به بوونی خواو ههرکهسیک بهدهم لای بی بپروایی لیبدا ت ههر بهدهمی روت نهو قسهیه نهکات، له دهروونی خویدا نهزانی که درو نهکات لهو لانهدا، چونکه مهسهلهکه زور روون و رهوانه و به سووک و ئاسان وهرئهگیری، نهو کهسه با بیر بکاتهوه له خوئی و له بوونی خوئی، ئایا خوئی خوئی دروست کرد؟ ئایا به ریکهوت پهیدا بوو؟ بهراستی هیچ کهس له رووی نایهت هیچ کام لهو دوو تیرو باره بلی، کهواته ناچاره نهبی باری سی یه بلی که نهمهیه: یهکیکی دهسهلاتداری زانای کاردروست دروستی کردوه. نهگهر سهرنجیکی میژووی نهو روپا بدری، دهرئهکهوی که نهو شهپول و لافاوی بی بپروایی یه چون هات و هوکهی چی بوو؟ شتیکی ئاشکرای بهناوبانگه که ئایینی ههزرتی عیسا(علیه السلام) تیکدرا و پپرکرا له شتی پپوپوچ که دژی سروشت و ژیرین، لهبهر نهوه ژیر و زانایان ناچاربوون که بپروایان نهبی بهو شته پپو پپوچانه و به دژیان بدوین، پیاوهکانی کهنیهش، لهبهر پاراستنی زور و دهسهلاتی که بهناوی ئایینهوه دهست کهوتیان بوو بوو فتوایان دهرکرد به کوشتن و سوتاندنی نهو ژیرو زانایانه، ئاژاوه و بهر بهرهکانی لهناو گهل دا پهیدا بوو له نیوان پیوانی ئایینی و نهو روشنبیرانهدا، لهپاش درژه کیشانی نهو جهنگ و ئاژاوه بهره بهره روشنبیران زوریان سهند و شوپشیان کرد بهسر کهنیهسه خوازاندا، بو نهوهی جاریکی تر نهو شته پپو پپوچانه دوباره نهبنهوه لهناو گهلدا جاربی بی بپروایی و بی ئایینیاندا، ههرچی نیشانهی ئاین بوو لهناویان بردن، نهوه لهلایهکهوه لهلایهکی تریشهوه جوولهکه نهوهی به ههل زانی کهوته نهوپهری پپوپاگهنده و پیلان به دژی ئاین و بلاو کردنهوهی بی بپروایی و بی ئایینی، نهوه لهبهر بهدی هیئانی ئاوات و ئامانجی بوگهنی خویمان له دوبارهوه: یهکه: نههیشتنی کهنیهسه و ئایینی مهسیحی که لکیکی گهره بوو له دلیاندا. دوهم: نهیان ویست که ئاین نهمیئ و بهس ههر ئایینهکهی جوولهکه بمینی تا ههموو کهس بی به کهری ژیر باری نهوان وهك له(تلمود) و(بروتوکولات حکماء صهیون) دا به روونی گوتراره و بپیری لهسر دراوه لهلایهنیانهوه!! بهلام لهگهل نهو ههموو تیکوشانهی جوولهکه بهکاریان هیئا، ئینجا به تایبهتی شیوعی یهت له جیهاندا - که ریکخراوئکه له

ریځکراوه کانی جووله که - له گهل نهو هه موو هه ول و ته قه لایه دا که به کارهینرا بو بلاو
 کردنه وهی بی باوه پری به و هه موو تیځو شانه که کرا له هه موو بارو روویه که وه، که چی گه لی
 رووسیایان بو نه گپړا به بیباوه پ، به لکو تا بیت باوه پ به خوا پهره نه سینیت، کار به دهستان
 داماون و نازانن چی بکه ن و ناچار بوون که خوځیان ریځ بخن له گهل پړواداراندا، جاپری
 نه و یاندا که نه وان دژی ټایین نین و ریځه ناگرن لییان! ته نها نهو یه که و تنه هه لگه پړانه وه یه
 له شیوعیه ت. جووله که ویستی به کومه کی سه لیبی یه کان نهو بی پړوایی یه بلاو بکه نه وه
 له ولاتی ئیسلامدا به هوی (اتاتورک) وه، به لام له و ریځه یشه وه باشت نائومید بوون، نه وه تا
 له م دوا یی یه دا کار به دهسته کانی تورکیا ناچار بوون به گه پړانه وه بو ناو کوږو کومه لی
 ده ولته ئیسلامی یه کان و ناوی موسلمانیتی بنین له خوځیان، مه به ست له م قسه و باسه
 نه وه یه که باوه پ به خوا و به ټایین شتیکی سروشتی چار نه کراوه، سروشت خوی خوی
 نه ناسی زور به چاکی، پړوای هیه به تا و ته نیایی پهره ردگاری، ئینجا هر فیل و
 ته له که یه که به کار بهینری بو لادانی له ریځه راسته که ی خوی هیچ نرخیکی نییه و کارناکات،
 به مارجی بیدار کردنه وه و بانگ کردنیک ببی که خه وتوو و بی ناگا داچله کیښی.

ئینجا چهند نمونه یه که له سزای خوا نه خاته به رچاو و دهست نیشانیان بو نه کات که
 گهل پیشووه کانی پی دوچار بووه به هوی لادانیان له ریځه ی خوا، له پاش نه وهی که خوا
 هه ل و فرسه تی بو هه لځستن و هیچ بیانوویان نه ما، چونکه تاقی کرانه وه به سه ختی و به
 ناخوشی، که واته پنیوست بوو له ناو بردنیان و پاک کردنه وهی ولات لییان، نه فهرموی:
 ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ سویند به خوا فروستاده مان ناردو ره وانه مان کرد بولای چهند
 گهل و نوممه تیک له پیش تووه ﴿فَاَخَذْنَاهُم بِالْأَسْوَ وَالْأَصْرَاءِ لَمْلَهُمْ بِضْرَعُونَ﴾ واته نهو گهل و نوممه تانه
 پړوایان نه هینا، ئینجا ئیمه یش تو له مان لی سهندن به نه بوونی و هه ژاری و قات و قپری و
 ترس و ناږه حه تی و نه خوشی و که م به رو بوومی: واته نهو جوړه شتانه ماندا به سه ریاندا بو
 ته می و تاقی کردنه وه، به لکو سه ری بهنده یی داخن و بگه پړنه وه بولامان و پړو بینن و نزاو
 پړانه وه بکه ن لیمان بو رزگار کردن و نه هیشتنی نه وانه ی که دوچار مان کردن پییان،

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

﴿٤٣﴾ فَلَمَّاسُوا مَا دُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا

أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾ فَقَطَّعَ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

﴿فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا﴾ ئینجا ئەوانەى سەرى بەندهیى یان شوپ نه کرد لهو کاتهدا

که سزاو نارهحتى ئیهمەیان بۆ هات و دلیان نەرم نه بوو ﴿وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ بهلکو دلیان رهق

بوو، واته لهسەر باری خۆیان مانهوه یان رهق تر بوو ﴿وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

ئهو گوناھو تاوانەى که کردیان شهیتان جوان و رازاوهی کرد بۆیان و شیرینی کرد

لهبەرچاویان به فریو دان و ههڵخهتاندن. ئەم تهفسیره لهسەر ئەوهیه که وتهی (لولا) به

مانا (ما) بیئت و زۆربه لهسەر ئەوهن که ئەو وتهیه بۆ سەرزه‌نشت و په‌شیمان کردنهوه بیئت

لهسەر ئەم رایه ئەلێن: دهی کاشکی ئەوانه لهو کاتهدا په‌شیمان بوونایه‌تهوه و

بگه‌رانیه‌تهوه و پاره و لاله‌یان بکردایه لای ئیهمه بۆ لابردنی ئەو سزاو نارهحتى یانه کهچی

وایان نه‌کردو به‌لکو... هه‌ر دلێک که سزاو نارهحتى و ته‌نگه‌تاو کردن ئەه‌ی گێڕێتهوه بۆلای

خوا، دلێکی رهق و وشکه وه‌ک به‌رد، دلێکی مردوو و هه‌ست و هوشی نامیێتی، که‌واته بێدار

نابیتهوه به‌و سزاو نارهحتى یانه، به‌ پێچه‌وانه ئەو دلانه‌ی که گیانیان تیا به‌ و وشک

نه‌بوونه‌تهوه. ئەو گه‌ل و ئوممه‌تانه‌ی که خوا باسیان نه‌کات وداستان و به‌سه‌رهاتیان

ئه‌گێڕێتهوه، له‌پاش ئەوان وینه‌یان له‌م دواترین ئوممه‌ته‌دا. به‌و سزاو نارهحتى یانه ته‌میی

خوار نابن و ناگه‌ڕینه‌وه، ئینجا خوا مۆله‌تیان نه‌دات و چاکه و نیعمه‌ت ئه‌ڕێژی به‌سه‌ریاندا،

تا له‌ ناکاویکدا نه‌دات له‌ ده‌ماخیان و له‌ ریشه‌یان ئه‌هینی به‌ هه‌موو داخ و هه‌سه‌ره‌تیکه‌وه

وه‌کو ئه‌فه‌رموی: ﴿فَلَمَّاسُوا مَا دُكِّرُوا بِهِ﴾ ئینجا کاتی ئەو گه‌ل و ئوممه‌تانه‌ روویان وه‌رگێرا

و ته‌میی خوار نه‌بوون به‌وانه‌ی که خوا دووچاری کردن و ته‌میی کردن پێیان، یان کاتی که

ئەوانه‌ گوێرایه‌ل نه‌بوون و گوێیان نه‌دا به‌وه‌ی که ته‌میی و نامۆزگاری کران پێی له‌لایه‌ن

پێغه‌مبه‌ره‌کانیا نه‌وه، کاتی به‌و جوژه‌ بوون ﴿فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ قاپی ده‌روازه‌کانی

هه‌موو شتی‌کمان له‌سه‌ر کردنه‌وه، هه‌موو خێرو خوشی و فه‌رو به‌ره‌که‌ت و نازو نیعمه‌ت،

واته به زۆری و به لیشاو له هه‌موو بارێکه‌وه هۆی خو‌شی و کامه‌رانیمان رشت به‌سه‌ریاندا
 ﴿حَتَّىٰ إِذَا وَحَايَمَا أُوتُوا﴾ هه‌تا کاتی که که‌یف خو‌ش و شادومان بوون به‌وه‌ی که پێیان دراو
 به‌خ‌شرا، له‌و کاتی خو‌شیه‌دا ﴿عَذَّتْهُمْ بَقَّةٌ﴾ له‌ناکاویکدا به‌کو‌ت و پ‌ری تۆله‌مان لی‌سه‌ندن
 و گ‌رتنمان و س‌زaman باراند به‌سه‌ریاندا، که ئه‌وه له هه‌موو ش‌ت ناخو‌ش‌تره، ﴿إِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾
 ئینجا ئه‌وانه له شو‌ینی خو‌ی‌اندا، یان له‌و کاته‌دا نا‌ئوم‌ید و سه‌رگه‌ردان بوون به‌بی‌
 چاوه‌پوانی چاره‌سه‌ر، هه‌موو له‌ناو‌بران و له‌ریشه‌ه‌ن‌ران به‌و هه‌موو داخ و مه‌راقه‌وه، وه‌ک
 ئه‌فه‌رموی: ﴿مَقَطَعُ دَائِرِ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ئینجا ئه‌وانه‌ی که س‌ته‌میان کرد- واته هاو‌به‌شیان بو‌
 خوا ره‌وادا - دوا ب‌پ‌راو ک‌ران و دوات‌رین که‌سیان له‌ناو‌برا ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ هه‌موو
 سو‌پاس و سه‌نا و ستایش بو‌خوای په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانیان، له‌سه‌ر ئه‌و چاکه‌و
 به‌هره‌گه‌وره‌یه‌که‌کردی له‌گه‌ڵ به‌نده و دروست ک‌راوه‌کانی، به‌پاک کردنه‌وه‌ی زه‌وی و ول‌ات
 له‌و س‌ته‌م‌کار و تاوان‌بارانه، به‌پ‌راستی چاکه‌و به‌هره‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یه، پاک کردنه‌وه‌ی ول‌ات
 له‌و بی‌به‌روایی یه‌که‌له هه‌موو ش‌ت پیس و چه‌په‌ڵ‌تره، له‌و هه‌موو کردار و ره‌فتار و تاره
 نا‌په‌سه‌ند و بو‌گه‌نانه که ته‌نها ئه‌وانه‌مایه‌ی په‌ستی و سه‌رگه‌ردانی و سه‌ر لی‌شی‌وانه، هۆی
 به‌دبه‌ختی و سی‌اچاره‌یی یه‌له هه‌ردوو جیهاندا، له‌لوتف و میهره‌بانی خوا به‌زیاد بی‌.

خوای میهره‌بان گه‌لی نوح و س‌ال‌ج و لوتی له‌ناو‌برد و ول‌اتی پاک و خاو‌ین کرده‌وه لی‌یان،
 هه‌روه‌ها فیرعه‌ون یه‌کانی و ئیغ‌ریق‌ی یه‌کان و رۆمانی یه‌کان و س‌ته‌م‌کاره‌کانی تر، هه‌موو
 ئه‌وانه‌ی له‌ناو‌برد به‌پ‌یی باوی پ‌ر له‌دادی خو‌ی که له‌م ئایه‌تانی ئی‌ره‌و له‌چه‌ند ئایه‌تیکی
 تر وه‌رئه‌گیرئ. هه‌رچه‌ند له‌پاش ره‌وانه‌کردنی پ‌یغه‌م‌به‌رمان (ﷺ) ئه‌و جو‌ره‌س‌زاو له‌ناو‌بردن
 و له‌ریشه‌ه‌ن‌انه‌ما و خوا هه‌ئ‌یگ‌رت، به‌لام له‌چه‌ند بارو روویه‌کی تره‌وه‌خوا س‌زاو ئازار
 ئه‌دات و ئه‌پ‌رژینی به‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی که خوا ق‌اپی خ‌ی‌رو به‌ره‌که‌تیکیان لی‌ئه‌کاته‌وه‌و که‌چی
 له‌باتی مل که‌چی و سو‌پاس بو‌خوا یاخی و سه‌رک‌یش‌تر ئه‌بن و خ‌راپه‌کاری بلاو ئه‌که‌نه‌وه
 و ئه‌بن به‌سه‌رچاو و کانگای هه‌موو تاوان و ده‌ست در‌یژئ یه‌ک، ئازارو س‌زایان ئه‌دا به
 س‌زای ده‌روونی و گیانی، به‌به‌دخو‌یی و بی‌نامووسی و به‌د کرداری، به‌جه‌نگ و کو‌شتار
 و بی‌ئارامی وه‌ک به‌چاو ئه‌یب‌ین‌ین و ئه‌یب‌یس‌ین ئه‌م‌پ‌ر له‌هه‌موو ناوچه‌کانی جیهاندا ئه‌و
 هه‌موو نازو نیعمه‌ت و خ‌ی‌رو بی‌ری فراوان و ئه‌و هه‌موو هۆی ئارام و جه‌وانه‌وه‌که‌ئه‌م‌پ‌ر

ههيه سوودی لی وەرناگیری و ژيان بهو تهنگ و تاریکی یه بهسەر ئهبری، خوشی و نارامی نه ماوه و هه موو هوی رووناکی له بهر چاو رهش و تاریک بووه! هیشتا نهوه له کوپیه تی و تا بیته بهره و رهش و تاریکی تر مهردوم ئه پوات، بهس تهنها ئومیدیک ههیه له م رۆژدا ئه وهش ئه مهیه که خه لکی له هه موو لایه که وه خه ریکه ئه گه پێته وه بۆلای خوا، ته نانهت له ناوچه و ولاته کانی تر دا، که کان و جینگه ی بی بپوایی بوون ته نها ئه و ئومیده ههیه که له هه موو لایه که وه دهنگ بهرز ئه کړیته وه به داوا کردنی ئیسلام و جیهاد و تیکۆشان له ری ئیسلامدا، که به پپی باوی خوا له و کاته دا خوا یارمه تی بهنده کانی ئه دات و به تال و ناهه قی ژیر ئه خات، داواکارین خوا قاپی میهره بانی خوی بکاته وه لیمان.

له م ئایه تانی رابردوو و چه ند ئایه تیکی تری و وینه ی ئه م ئایه تانه ده رئه که وی که باوی خوا و هاتوو که به خوشی و ناخوشی و سزاو نازار و کامه رانی بهنده کانی تاقی ئه کاته وه، هه رکه س ژیر و زانا بیته به و جوړه به سه رهاتانه ته می و په ند وهرئه گری و ئه گه پێته وه بۆلای خوا و مل که چی و گوپرایه لی ئه بیته، هه رکه سیش نه قام و نه زان و عاقیبه ت شه ر بیته به و به سه رهاتانه خراپتر ئه بیته. به م رهنگه نازار و ناخوشی بی شه رم و بی بپوا تر ئه بی و به خوشی و ناز و نیعمه ت یاخی و به ره لا تر ئه بی، خوشی و ناز و نیعمه ته که ئه بی به مایه ی سزاو خه شمی خوا، له زمانی شه ر دا پپی ئه وتری (استدراج) وه که له چه ند ئایه تی که وه وهرئه گری، ده قی ئه م هه دیسه ئه یگپێته وه که (ئین و جه ریر و ئین و ئه بی حاته م) ریوایه تی ئه که ن: ﴿إِذَا رَأَيْتَ اللَّهَ يَعْلَى الْعَبْدِ مِنَ الدُّنْيَا عَلَىٰ مَعْصِيَةٍ مَا يَحِبُّ فَإِنَّمَا هُوَ اسْتَدْرَاجٌ﴾ کاتیک بینیت خوا به شی بهنده یه کی دا به پپی ئاره زووی خوی له جیهاندا له گه ل ئه وه دا گونا هبار و تاوانکار بیته، ئه وه (استدراج) ه بو ئه و بهنده یه، واته خوا نیازی خیری پپی نییه، به لکو نیازی شه ری پی هه یه، ئینجا خوا بت په رسته کان ئه ترسینی و ئه یان وهستی نی به رامبه ر ده سه لاتی خوا به سه ریاندا، دهسته پاچه یی و دامایی خویان و بی نرخی بته کانیان له وه ی بتوانن بین به هاواریانه وه، که واته با بیر بکه نه وه و بگه پێته وه بۆلای خوا و ته نها خوا بپه رستن،

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَلَّمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ أَنْظُرْ
 كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَاءَ بِضُرَّةٍ أَوْ
 جَهْرَةٍ هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ

نه فرموی: ﴿قُل﴾ نهی پیغمبر بلی بهو هاوبهش ره واده رانه ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾ هه واهم بدهنی و
 پیم بلین ﴿إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ﴾ واته نه گهر خوا که پرو کویرتان بکات و هیزی بیست و
 بینینه کانتان ببات و نه یان هیلی ﴿وَخَلَّمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ﴾ مؤرو پهرده بهینی به سر دلّه کانتاندا که
 نهو کاته هست و هوش و ژیریتان نامینی، نه گهر خوا بهو جورده تان به سر بیئی پیمبلین:
 ﴿مَنْ إِلَهِ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ﴾ نایا کینه خویه کی تر بیجگه له خوا که نه وهی لابراره و نه هیلراوه
 بوتان بهینیته وه؟ بیگومان هر سروشتی تیک نه چوبی و هر ژیری یه له کار نه که وتبی
 نه زانی که نهو شتانه خوا داویه تی و به خشیونی بهم بهنده یانه، نه زانی که نه گهر خوا
 بیانباته وه هیچ که سیکی تر نییه که بیاندا ته وه به تایبه تی نهو بته بی نرخانه که دارو
 به ردیک بوون که نه وانه نه یان پهرستن، که واته زور جیگه ی سر سوپرمانه داوا و هاوار کردن
 لهو بتانه: ههروه ها زور جیی سر سوپرمانه که نه وانه چون روو وهر نه گپن و لانه دهن لهو
 ریگه راسته ی که رینموونی نه کرین بوی، وهک سرنج رانه کیشی بو نه وه و نه فرموی:
 ﴿أَنْظُرْ﴾ سرنج بده و تماشای بکه ﴿كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ﴾ که چون نیمه رابهرو نیشانه و
 به لگه روونه کان جور به جور و چند باره نه کهینه وه له سر چند بارو شیوه یه کی جیاواز که
 هق وایه به هوی نه وه ری راست بدهنه بهر و لای نه گرن ﴿ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ﴾ که چی نه وانه
 لانه دهن و پشتی تی نه کن و روو وهر نه گپن!

نهو وتهی ﴿يَصْدِفُونَ﴾ زور کاریگر بووه له دهر وونی نه وانه دا که شاره زای بوون له زمانی
 عهره پیدا، چونکه نهو وتهیه له بنه رت دا بریتی یه له لادانی حوشتی کی کویر و دهرده دار له
 ریگه و له بهر دهرده داری یه که ی ریگه نه داته بهر، که واته به وه لاقرتی پی کردن و بی نرخانه

ئاراسته ئەكات. لەم ئایەتەدا وتە (كم) نىيە و لە ئایەتى پېشوو و داهاتوودا ھەيە، زانایان چەند شتيکیان ڤەرمودە سەبارەت بەم لاڤردنى ئیڤرە بە جوانى ئەزانم باس کردنى:

۱- ترساندنى ئیڤرە سووك ترە لە ترساندنى ئایەتى رابوردوو و داهاتوو.

۲- ترساندنى ئیڤرە بە سزايەكە، بە بوونى ئەو سزايە و لەگەڵ ئەو سزايەدا سزا دراوەكان لە رادەو ڤەلەى ئادەمىتى دەرئەچن و بەشیاوى ئەو نامینن رووى قسەیان تىڤکرى، چونکە ھەركەس بینن و بیستن و ژیری نەمىنى ھەرگیز رووى قسەى تىڤاکرى و وەك دارو بەردى لىڤى، جا لەبەر دەست نیشان بەو ئەو وتەيە لیڤرە نەهاتوو.

۳- بوونى ئەو وتەيە لەپیش و پاشەو بەسە و پىویست نامىنى بەھینانى لەم ناوہ پراستەدا.

ئینجا پيش ئەوہى ھۆشك بکەنەو لەو ترس و بیمەى كە ئاراستەى كردن لەم ئایەتى رابوردوو، پيش ھۆش کردنەو و ھەر بە دواى ئەوہدا ئەیان ترسىنى بە سزايەكى ترکە ھىچ دوور نىيە دووچار بوونى، ئەفەرموى: ﴿قُلْ﴾ ئەى پىڤەمبەر بلى بەو ھاوبەش رەوادەرانە: ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾ ھەوالم بدەنى و پىم بلىن: ﴿إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَعَثَ أَجْهَرَةً﴾ ئەگەر

سزای خواتان بۆ بىت، واتە لە وینەى ئەو سزايانە بىتە سەرتان لە ناکاو و کت و پىرى و لە کاتى بىئاگاییدا، یان بىت بە جوړى نیشانە و سەرەتای ئاشکرا بىت، ﴿هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْأَظْلَمُونَ﴾ ئایا لەناو ئەبى بەو سزايە بىجگە لە گەل و کۆمەلى ستمکاران؟ واتە ھەر ئیوہ تیا ئەچن کە ستمکارن و ھاوبەش رەوا دەر و سەركیشتن، چونکە باوى خوا وا ھاتوو لەو جوړە سزايانەدا پىڤەمبەران و شوین کەوتووەکانیان رزگار بوون و ھەر ئەو تاوانبارانە تیا چوون، وەك ھىندى لەوانە ناسراو و بەناوبانگ بوون لای ئەو یەكەم چىنە کە ئەم قورئانەیان ھاتە سەر، وەك گەلى نوح و ھود و سالح و لوط. ئینجا باسەكە دواى ئەھىنى بە باسى كارو پىشەى پىڤەمبەران، كە گەل و ئوممەتەکانیان داواى موەجیزە و پەلپى ھىندى شتيان لىڤەگرتن، ئەفەرموى: ﴿وَمَا أَرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ﴾ فروستادە و نىرراوەكانمان نەناردوو و نایان نىرین ﴿إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ﴾ مەگەر بە جوړى كە ھەر موژدە دەر و ترسىنەر بن، واتە ھەر موژدە دان و ترساندەكەیان بە دەست بوو نەك بەدى ھىنانى ئەوہى كە ھەوالبان پىئەدات،

فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا يَسْمُومُهُمُ

الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ

﴿فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ئينجا هر كه سينك بپرواي هينا بى بهوى كه پيوسته بپروا پيى، كردهوى چاك بكات بهم رهنكه فرمانى شهريعهتى خوا بى، نهو كه سانهى كه بهو جوړه بن هيچ مهترسى يهكيان لهسر نابى لهو سزايهى كه پينغه مبهران نوممه ته كاني خوځيانيان پى نهترساند، غمبار نابن بهوى نهو مزگيني يهى كه پييان دراوه له كيسيان بچى و دهست كهوتيان نه بى ﴿وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نهوانهى كه بپروايان نه هيناوه به نايه ته كاني ئيمه كه فروستاده و نيرواوه كانمان پى يان راگه ياندن ﴿يَسْمُومُهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ نهو سزايهى كه ترسينراون پيى لييان نه كه وي بهوى دهرچوونيان له گوځيرايه لى خوا به هميشه يى و نه گه پرانه وه يان بولاى خوا، واته نهو فروستاده و نيرواوانه هر بو نهو راگه ياندنه هاتوون نيتر له باره ي بهدى هاتنى نهو هه والانهى كه رايانگه ياندووه هيچيان به دهست نه بووه، كه واته هر داواو په لپى كه نهو بى بپروايانه گرتوويانه ناږهوا و بيچى بووه. ئينجا دهست نيشان نه كات بو ناږاستى و پرپوچى هيندى بوچوونى نه قام و نه زانان لهو باره يوه، نه فهرموى: ﴿قُلْ﴾ نهى پينغه مبهر بللى بهو بى بپروا و هاويهش رهوا دهرانه كه هر دهمه داواى شتى نه گونجاوت لينه كهن، هر جاره ي په لپ و بيانوى شتى نه گرن ليت كه له تواناي تودا نيبه، بللى پييان: ﴿لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ﴾ من ناليم پيتان لاي منه خهزنه و خهزنه كاني خواو نهو شتانهى كه خوا دهمه لاتي هيه به سهر ياندا و بپريارى لهسر داون، لافى نهو لى نادم كه خوا نهوانهى خستبيته ژير دهم و چى مهيل بكمه بتوانم بيكه، نهوانم به دهست نيبه تا بتوانم روزى و سامانتان زور و فراوان بكمه و دهوله مند و بى پيوستتان بكمه، ﴿وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ﴾ من غيب و شتى ناديارى و نه ينى نازانم كه زانينى تايبه تى يه به خواوه و رينى زانين و هوى زانينى نه دراوه به بهنده و به دهست بهنده نيبه، من لافى نهو جوړه شتانه نادم تا ئيوه نهو په لپه لپيگرن، وهك نه لين: كه روزى دوايى ديت و له داهاتودا چى روو نه دات و كهى سزاي خوامان ديتته سهر،

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنَّا أَنْتَعِ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا

تَنْفَكُّوْنَ

﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ﴾ من نالیم پیتان که من فریشتهم تا ئیوه رهخنهم لیبگرن به خواردن و گه‌ران به بازارو ریگه و باند، یان رهخنهم لیبگرن به‌می که مروء و ناده‌میم ﴿إِنَّا أَنْتَعِ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ﴾ من همر شوینی نه‌وه نه‌که‌وم که سرورش کراوه بۆ لام و په‌یره‌وی هیچ شتیک ناکم بیجگه له‌وه، من هیچ شتیک ناکم له‌باری فروستاده‌یی یه‌که‌مه‌وه بیجگه له‌وه‌ی که فرمانم پیدراوه و پیم سپیدراوه.

پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست (ﷺ) به‌و جوړو شیوه‌یه فرمانی پیدرا که حال و باری خو‌ی و فروستاده‌یی یه‌که‌ی دهر‌بخات و به‌و جوړه خو‌ی بناسینی که به‌نده و مرو‌قیکی ئاسایی یه و رووت له‌وه‌موو بۆ‌چوونه نا‌ره‌وا و نه‌وه‌موو شته پ‌رو پ‌و‌و‌چه‌ی که بریار درا بۆ فروستاده و پیغه‌مبه‌ره‌کان له‌سهر‌ده‌م و چهر‌خه نه‌فامی یه‌کاندا، به‌تایبه‌تی چهر‌خ و سهر‌ده‌می نه‌فامی نامه‌داره‌کان له‌پاش لادانیان له‌نامه راسته‌که‌ی خوا، وه‌ک به‌روونی نه‌وه‌موو شته پ‌رو پ‌و‌و‌چانه باس کراون و هه‌ن له‌کتیبه ده‌ست هه‌لبه‌سته‌کانیاندا. هیندی له‌و بۆ‌چوونه نا‌راستانه که له‌سهر‌ده‌مه نه‌فامی یه‌کاندا په‌یدا بوو نه‌مه بوو که فروستاده ناب‌ی ناده‌می بیت، به‌لکو نه‌بی فریشته بی، هیندیکی تر نه‌مه‌بوو که فروستاده نه‌بی زانا بی به‌سهر‌غ‌ه‌یب و نه‌ینی یه‌کاندا، نه‌بی توانا و ده‌سه‌لات‌دار بی به‌سهر‌هر شتی که مه‌یلی بی و داوی لیب‌کری، جا نه‌وا قور‌نان لی‌رده‌ا ده‌ست نی‌شانی کرد بۆ نه‌م بۆ‌چوونه نا‌راسته و فرمانیدا که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌م بارو شیوه راسته‌قینه راگه‌یه‌نی و ئاراسته‌ی هه‌مووانی بکات، ئینجا نه‌فه‌رموی: ﴿قُلْ﴾ بلی پ‌یان: ﴿هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ ئایا یه‌کسانه و چوون یه‌که کو‌ی‌رو بی‌نا؟ واته گوم‌را و ر‌ی‌ن‌موونی وهر‌گر، ل‌ده‌ر له‌ئایین و سرورش کراوی خوا و شو‌ین که‌وت‌وو و په‌یره‌وی که‌ری ئایین و سرورش کراوی خوا، نه‌وه‌که‌سه‌ی که نه‌زانه و نه‌م شته راسته‌نازانی و نه‌وه‌که‌سه‌ی که زانایه و نه‌م شته راستانه نه‌زانی، له‌سهر‌هر بار نه‌خ‌یر نه‌وه دوو تاقمه یه‌کسان نین و چوون یه‌ک نین ﴿أَفَلَا تَنْفَكُّوْنَ﴾ ده‌ی ئایا ناب‌یستن، که‌واته بیر ناکه‌نه‌وه له‌م شته راسته؟ یان ده‌ی ئایا نه‌بیستن و ئینجا بیر ناکه‌نه‌وه. بی‌گومان - وه‌ک نه‌م ئایه‌ته ده‌ست

نیشانى بۆ ئەكات و چەند ئايەتلىكى تر - ھەركەس ھەر ئايىن و سىروشتى خوا بە ھەق و راست نەزانى، ئەو كەسە نەزان و نەقام و گومرايە، ھەركەس ھەر شويىنى ئايىن و بەرنامەى خوا نەكەوى، ئەو كەسە لە رىي راست لاي داو و ترازو، لەو بارەكەيشەو ھەركەس ھەر ئايىن و سىروشتى خوا بە ھەق و بە راست بزانى ئەو كەسە قامدارو زانايە، ھەركەس ھەر پەپرەوى ئايىن و بەرنامەى خوا بكات ئەو كەسە لەسەر رىي راستە ئەو شتە راستانەى كە گوتمان ھەرچۆنى قورئان پىمان رائەگەيەنى، كەوا بپروا ھىنان بەخوا داخووزە ھەرچۆنى مەسەلەكە بەو جۆرەيە، ھەروەھا شتىكى ئاشكرائشە و بە ئەندازەيە بەراورد كردن دەرئەكەوى بۆ ھەر كەسىك كە ژىرو تىگەيشتوو بىت، كەواتە كارو پيشەى ژىرىي ئەبى ھەر ئەو بە بى كە ئايىن و سىروشەكەى خوا وەرگرى و تىي بگات و شويىنى كەوى و بە پىي رىنموونى ئەو ھەموو ھەنگاوى بنى و ھەرگىز بەسەر خو ھەنگاو نەنى، ھەركەس بلى: ژىرىي و سىروش ھەر لە خواو دىن، كەواتە ھەر دوو لە يەك رادەو پلەدان، يان بلى ژىرىي بەسە بۆ خەلكى و بى پىويستى ئەكات لە سىروش و ئايىن ھەركەس ھەركام لەم جۆرە قسانە بكات، ئەو كەسە پىچەوانەى ئايىن و فەرمودەى خوا قسە ئەكات، ھەرچۆنى واقع و ئەو ھەى ھەيە ئەيخاتەو بە درۆو، چونكە ئەو دتا بەچاو ئەبىنرى كە ھەر ژيانى كە دامەزرا بى لەسەر رژىمە دەست كردهكان و مەزھەبە زەمىنى يەكان، ھەركام لەو ژيانانە تال و سەخت و بەدەو خوى بە خوى ديارە و پىويست بە قسە و باس نىيە و ليكۆلینەو ھەى ناوى. خوى پەروردگار فەرمانيدا كە پىغەمبەر (ﷺ) ئايىن و عەقیدەكەى راگەيەنى بە تەنيا و بە روتى لە ھەرشتى كە سەرنج راگىش و خەلەتینەر بى بۆ مەردوم لەم جىھانەدا، واتە بە بى ئەمەى بپرازينىتەو بە شت و مەك و دەست كەوتى ئەم جىھانە، ھەرچەند راگەياندن و بانگ كردنەكەى بۆ ھەمووانە، بەلام ھەموو كەس بە ھەرمەند نەبوو - نايىش بى - بەو ھەى كە بانگى كردن بوى، بەلكو ھەر ئەوانە بە ھەرمەند بوون و ئەبن كە دل مەردوو نەبوون و چاوەپوانى خىرو چاكەيان لى ئەكرى و شىاوى ئەو بە ھەريەن، كەواتە لە راستيدا بانگ كردن و راگەياندنەكە ھەر بۆ ئەوانەيە، جا لەبەر ئەو لىرەو لە چەند شويىنكى تردا فەرمان ئەدات بە راگەياندن بە شىو ھەى تايبەتى ھەر بەو بە ھەرمەندانەو، واى نیشان ئەدات كە راگەياندن و بانگ كردنەكە تايبەتى يە ھەر بەوانەو، چونكە ھەر ئەوانە سوود وەرئەگرن لەو ترساندنە و گويى بۆ ئەگرن،

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّهُمْ يَتَّقُونَ
 (٥١) وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ (٥٢)

نه فرموی: ﴿وَأَنْذِرْ بِهِ﴾ بترسینه بهودی که سرش کراوه بولات، بهو قورئانه ﴿الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ نهوانه‌ی که نه ترسن لهودی که کو بکرنهوه بولای پهروه‌دگاریان له رژی دوا پیدا، له کاتیکدا ﴿لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ﴾ که نیه بو نهوانه له خوا بگه‌رنهوه و بیجگه له خوا هیچ دوست و یارمته‌ی دهر و هیچ تکا که‌رنک، واته مه‌ترسی نه‌کن که کو بکرنهوه بولای پهروه‌دگاریان له کاتیکدا یارمته‌ی دراو و تکا بو کراو نه‌بن، نهوانه بترسینه ﴿لَهُمْ يَتَّقُونَ﴾ به‌لکو بترسن و خویان بیارنن له هر شتی که هو‌ی خشم و سزای خوا بی، ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ﴾ دهرنه‌که‌یت و دور نه‌خه‌یت‌وه له خوت و له کو‌رت نهوانه‌ی که پهروه‌دگاری خویان نه‌پرستن له به‌یانی و له نیواره‌دا ﴿يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ له کاتیکدا که نهوانه له پرستنه‌که‌ی‌اندا خویان نه‌وی و نیازی زاتی پاکی خوا نه‌کن، ﴿مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتی له حیسابی نهوان له‌سر تو نییه و هیچ شتی له حیسابی تو له‌سر نهوان نییه، واته کاری نهوان له تو داوا ناکری و کاری تویش لهوان داوا ناکری، حیسابی به‌روا کرده‌وه نه‌ینی به‌کانی نهوان عائیدی تو نییه، به‌لکو تو نه‌بی به پئی دیمه‌ن و شیوه‌ناشکراکه‌ی نهوان ره‌فتار بکه‌یت که به دیمه‌ن نهوانه به‌روا‌دار و کرده‌وه چاکن، هه‌روه‌ها حیسابی هه‌ژاری و بی نه‌وایی نهوان لای خواجه و ده‌خلی نهوانی پیوه‌نییه، نهو جو‌ره‌ش‌تانه په‌یوه‌ندی یان نییه به مه‌سه‌له‌ی به‌روا راده‌و پله‌ی به‌رز به لای خواوه، واته هیچ کام لهوانه نییه ﴿فَتَطْرُدَهُمْ﴾ تا به‌هو‌ی نه‌وه‌وه تو نهوانه دهرکه‌یت، به‌نهرته‌ی مه‌سه‌له‌که نه‌مه‌یه تا‌قمیک له گه‌وره‌کانی قوره‌یش که موسلمان نه‌ه‌بوون بیان‌وویان نه‌مه‌بوو که پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) لات و هه‌ژاره‌کان نه‌گرنه‌ه‌خوی، وه‌ک بیلال و

صهیب و عه ممار و خه باب و ئهوانی تر. ئهوانه بۆنی چلک و ئارهقیان لیدی و راده و پلهی
کۆمه لایهتی یان پهسته و شایان ئهوه نین که ئهوان له گه لیان دانیشن و ببین به هاو کۆر و
کۆمه لیان! له بهر ئهوه داوایان کرد له پیغه مبه‌ر (ﷺ) که ئهوانه ده‌رکات و دووریان بخاته‌وه له
خوی، ئینجا ئه‌ویش ئه‌وه‌ی به گوی نه‌کردن، ئینجا داوایان کرد که کۆر و مه‌جلیسیکی
تایبه‌تی یان بۆ دیاریی بکات که ئه‌وانه‌ی تیا نه‌بی، بۆ ئه‌وه‌ی جیاواز بن و پایه و پله‌ی
به‌رزیان هه‌ر پارێزراو بی‌ت، ئینجا پیغه مبه‌ر (ﷺ) که‌وته دلی که ئه‌وه بکات به‌لکو به‌هوی
ئه‌وه‌وه و له‌و ریگه‌یه‌وه موسلمانان بکات، ئینجا به‌هوی ئه‌وه‌وه ئه‌م ئایه‌ته هات و به‌رگری
کرد له‌وه‌ی که نیازی کرد، له‌ ریوایه‌تیکی تر دا هاتوو که ئه‌و که‌سه سه‌رۆکانه تانه‌و
ته‌شه‌ریان داوه له‌و موسلمانانه به‌وه‌ی که راست ناکه‌ن له‌ بپروا هیئانه‌که‌یاند، به‌لکو
مه‌به‌ستیان له‌ بپروا هیئانه ئه‌وه‌یه که رۆزی و خۆراکیان ده‌ست که‌وی لای پیغه مبه‌ر (ﷺ). جا
له‌سه‌ر هه‌ر بار، ئه‌و دوو رسته‌یه به‌ تیه‌له‌کیش هات بۆ به‌هیزکردنی به‌رگری و جله‌وگیری
یه‌که، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌ک ئه‌وه‌ی که ئه‌و سه‌رۆکانه ئه‌یلین ببی به‌هوی ده‌رکردن و دوو
خسته‌نه‌وه‌ی ئه‌و موسلمانانه هه‌ژارانه، ئینجا ئه‌فه‌رموی: ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْظَالِمِينَ﴾ واته ئه‌وانه
ده‌ره‌که‌یت، تا به‌هوی ئه‌و ده‌رکردنه ببی به‌یه‌کی له‌ سته‌مکاران و بجیته‌ ریزی
سته‌مکارانه‌وه. سوپاس بۆ خوا پیغه مبه‌ری ئازیزی پاراست له‌وه‌ی که کاری و نا‌په‌وا بکات،
به‌هوی ئه‌وه‌وه ئه‌و بی نه‌واو باخه‌ل خالی یه‌ دل پر له‌ بپروایانه مانه‌وه له‌ کۆر و مه‌جلیسی
پیغه مبه‌ر (ﷺ) ئه‌وانه که له‌ به‌رچاوی نه‌قام لاواز و بی نرخ بوون، به‌لام دل پر له‌ هی‌زو نرخ‌دار
بوون لای خوا، ئه‌وانه مانه‌وه له‌و راده‌و پله به‌رزه‌ی که بپروا راستی یه‌که‌یان گه‌یاند بوونی
پیی و شایانی ئه‌وه‌ی کرد بوون. ئینجا دیاره ئه‌و خۆ به‌زل زان و لووت به‌رزانه‌ش ئه‌بی هه‌ر
ئه‌و قسانه بکه‌ن که قورئان بۆمان باس نه‌کات، ئه‌بی بلین: ئایا چۆن خوا خیر و خوشی ئه‌دا
به‌و لات و بی نه‌واپانه؟ ئه‌لین: بیگومان ئه‌گه‌ر ئه‌م ئایینه چاک بوایه خوا ئیمه‌ی ئه‌خسته
سه‌ر، هه‌رگیز ناگونجی خوا شتی چاک بدا به‌و لات و لووتانه و ئیمه بی به‌ش بکات لی،

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ

بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾

وهك دهست نیشان نهكات لیږدهدا که نهفه رموی: ﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ﴾ هه ر بهو جوړه و مانه ندی نهو تاقي كړدنه وه گه وره و نایابه هیندی له بنده یان تاقي نه کهینه وه به هیندی تریان، واته نهو سهرؤك و دهوله مه ندانه مان تاقي كړده وه بهو هه ژار و ژیر دهسته یانه، بهم رهنګه پیشمان خستن به مهی چه سپانی یان كړد له بړوا هیاندا. ﴿لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا﴾ تا نهو سهرؤكانه بلین: نایا نه وانه خوا منه تی ناوه به سهریاندا له ناو نیمه و له نیوان نیمه دا، نایینی باشی بو نه وان هه لبراردووه له کاتیکدا که نیمه سهرؤك و سهرکه و تووین به سهر نه واندا؟ واته نه خیر شتی وا نییه و نه گهر نهو نایینه باش بویه له وهیشدا پیش نه که و تین له وان. به دوو جوړی تریش ته فسیر کراوه ته وه، به لام نه وهی که هه لمان بژارد به هیژترو دامه زراو تره له دلدا، له سهر هه بارو هه جوړ مه به ست بیت نهوا خوا دم کوتیان نهكات و بهر په رچیان نه داته وه به مهی که نهفه رموی: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ نایا خوا زانتر نییه له هه موو کهس و نهو په پری زانینی نییه بهو که سانهی که چاو له بهر و سوپاس که رانن بو خوی خویان؟ واته خوا بهنده کانی خوش باش نه ناسی و نه زانی نهو بی نهوا و هه ژارانه چاکن و شایسته ی نه وهن که بیانخه نه سهر نهو نایینه چا که، سهرؤك و خو به زل زانه کان به هو ی خراپی خو یان خوا نهو چا که گه وره ی له گهل نه كړدن، له م بهر په رچ دانه وده دا چه ند شتیك نیشان نه دا:

- ۱- رینمونی و خستنه سهر ریگهی نیسلام چا که و پاداشتی که خوا نهیدا به که سانی که خوا خوی نه زانی نه وانه چاوله بهر و سوپاس کهر نه بن بو نهو بههره و چا که یه.
- ۲- نهو چا که و بههریه په یوه ندی نییه به بوونی نهو شتانه ی که ریژو نرخ دارن له م جیهان وزه و ییه دا، به پیی نه وانه نییه، به لکوبه پیی چاوله بهری و سوپاسی بهنده یه.
- ۳- رهخنه گرتن له هه ر کارو كړده وهی خوا له نه فامی و نه زانی یه وه دیت و پهیدا نه بیت، نیجا فرمان نه دا به پیغه مبر (ﷺ) له گهل نه وده دا پیغه مبر گه وره تره له هه مووان فرمانی پی نه دا که نه م له یه که م جاره وه سلوا بکات له وانه ی که پیش که و تن و چه سپانی یان كړد بو نیسلام، نه وانه ی که نهو سهرؤك و خو به زل زانانه به چاوی سووك سهرنجیان نه دن و لاقرتی یان پی نه كړدن،

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ
أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُم سُوْءًا أِجْعَلْهُ شُرَآئِبَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحْ فَإِنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾

مزگینی یان پییدات به بهزهیی و میهره بانی خوا بویان نه فرموی: ﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا﴾ کاتی که دین بولات نهوانی که پروایان هیه به نایه تهکانی ئیمه: ﴿قُلْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ﴾ بلی پییان سلاوتان لهسر بی ﴿كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾ پهروهر دگارتان نووسیویه تی و بریاری داوه لهسر خوی بهزهیی و میهره بانی خوی دهر باره تان، بهم رهنگه ﴿أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُم سُوْءًا أِجْعَلْهُ شُرَآئِبَ مِن بَعْدِهِ﴾ هرکه سیك له ئیوه هر کرده ویه کی خراپ بکات به نه فامی، واته هرکه س خراپه بکات نه فامه و ژیر نییه، چونکه هر پرواداریك هر کرده ویه کی بی شرعی بکات نه بی بزانی که نهو کرده و سهر نهجامی خراپه و سهری له زیانه وه دهر نه چی، دهی تا نه فام نه بی هرگیز شتی واکات و خوی ناخاته نهو مه ترسییه، یان مه بهست به (جهالة) نه زانی یه، واته هر کام له ئیوه هر خراپه یه بکات له کاتی که نهو خراپه کاره نه زانه، نه زانه به نه ندازه و حقیقه تی نهو زیانه ی که بهرهم و سهر نهجامی کرده ویه کی، لهسر هر بار نهو نیشان نه دات که پروادار شایسته نییه بو کردنی هر خراپه و بی شرعی یه، له گهل نه ودها نه فرموی: ﴿شُرَآئِبَ مِن بَعْدِهِ﴾ ئینجا گه رایتیه وه بو لای خوا له پاش کرده و خراپه کی ﴿وَأَصْلَحْ﴾ خراپه کی چاک کرد بیتیه وه و به سهری گرت بیتیه وه، بهم رهنگه کرده ویه کی کرد بی که درو و پیچه وانه ی خراپه کی بی، هرکه س له ئیوه بهو جوړه بی که باس کرا ﴿أَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ کاری نهو که سه نهویه که خوا لیبوره دی میهره بانه پیی و نهو خراپه یه نه سرتیه وه لیی، یان کار و بریاری خوا نهویه که لیبوره دی میهره بانه بهو که سه ی که باسکرا، له لوتف و میهره بانی یه کی به زیاد بیت، ئینجا با نه ندازه یه که بوه ستین و بیر بکه ینه وه له گه ورهیی و گرنگی نهم قورئانه که چ شوږ شیک سهرانسهری و گشتی کرد به مردوم، چون گواستی یه وه و دهری هیئا لهو هه موو چالی و پهستی یه و بهرزی کرده وه بو پویه و ناسوی هره بهرزی مرقایه تی، مافی تهواوی

مروقایه تی دهرخست و دیاریی کرد و بلاوی کردهوه و دای به خه لکی، ئەو ئال و گوڤه
گه وه بئ وینهی کرد و پئی هه لسا به بئ کوشتن و برین و چهوساندنه وه و سزادان و بهند
کردن و برسی کردن و داچله کاندن!!

زۆر پئویسته بیر بکریته وه له وه موو باو و کردهوه نه قامی یانهی که چهنده ها سال
دهقی پئوه گیرابوو له گه ل ئەوه دا قورئان هات و گوڤینی به مروقایه تی و پیاوه تی و کردار و
رهوشتی پاک و شیرین و دادپهروه ری به بئ ئەوهی هیچ کهس دووچار بکری به هیچ
کاریکی ناپهوا و ناخوش، بیریک له وه بکریته وه و ئینجا لایه ک بکریته وه به لای هه موو
شوڤش و گوڤین و ئال و گوڤه کانی جیهاندا، که خه لکی تر پئی هه لسان به پئی ئەو هه موو
رژیم و بهرنامه یان که له م زهوی و جیهاندا بهرپا بوون و هه لقوولان، له پیناوی هه رکام له
گوڤین و شوڤشاندا هه موو تاوان و کارو کردهوهی ناپهسهند و ناههق کراو نه کری به بئ
ئەوهی چاره سه ری گیرو گرفته کانی جیهان و مهردومیش کرابی و بکری، به لکو به
پێچه وانه وه زۆربهی گوڤین و شوڤشه کان له ناههقی و خراپی یه وه بۆ ناههق تر و خراپتر!! با
به جوانی بیریک بکریته وه له بهرنامه کهی قورئان و بناسری و هه ر ئەو بدریته بهر، به لکو
جاریکی تریش مروڤ و مهردومان به هه ر مه ند ببنه وه به پیت و فه پی بهرنامه کهی خوا، رزگار
بن له شه پو خراپه و ناههقی و تاوان و سته می هه رکام له بهرنامه کانی تر، ئینجا پئویسته
روون بوونه وه و ناسینی هه موو رژیم بهرنامه کانی تر تا خوا پاریزی بکری لیان و هیچ
کهس نه خه له تی پینان، له هیچ باریکه وه تی که ل نه کرین له گه ل بهرنامه کهی خوا، چونکه
هه ر پاکیک تی که لی پیس بکری به پاکی نامینیته وه، تی که ل کردنی هه ر بهرنامه یه کی تر و
رازی بوون پئی هاوبهش ره وادانه بۆ خواو بیجگه له وهیش روون بوونه وه و ناسینی
بهرنامه کانی تر هو ی زیاده ناسینه بۆ بهرنامه کهی خوا، چونکه هه ر شتی ئەناسری به
ناسینی دژه کهی، واته تا بئ بروایی و خراپه و تاوان باشت ر بناسرین بر و او خیر و چاکه
باشتر روون ئەبنه وه. کاتی که بیر بکریته وه له مهی که گوتمان باشت ر ده رئه که وئ مه به ست له م
فه رموده ی که ئایهت و مه به سته کانی پی دوایی ئەهینی،

﴿وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْأَيَّاتِ﴾ ئا بهو جوړه گرنگ و روون و رهوانه ئيمه هميشه ثايه تهكان
باس نهكهم به روونی و به دريژي. له باره ی سیفت و نيشانه ی چاكان و تاوانباران، چ
ئوانه ی كه سوورن له سهر تاوانه كه يان و گهړانه ويان نابي، چ ئوانه ی كه نه گهړنه وه
﴿وَلِتَلَّسَّيْنَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ بؤ نه وه ی روون و ئاشكرا ببی ريگه ی تاوانباره كان، هم ئايه ته به
دوو جوړی تريش ته فسير كراوه ته وه، روون بوونه وه ی ريگه ی تاوانباران زؤر زؤر پيوسته
بؤ بانگ كه رانی ريگه ی هق، به تايبه تي ريگه ی ئو تاوانبارانه ی كه به ناو موسلمانن و له
نه وه ی موسلمانانن، له خاك و ولايتكدا نه ژين كه كاتي خو ی ولا تي ئيسلام بووه و ناين و
شهریعتی خوا حاكم و كاربه دهست بووه تيايدا، به لام له پاشدا ئو ولا ت دانيشتوانه
وازيان له ئيسلام هي ناوه، بهم رهنكه به ئارامی و ئاشتي يه وه، به بی دهنك دانيشتوان له ژير
سايه ی بهرنامه و ياسايه كي تر دا كه له لايهن خوا وه نه هاتووه و به هيچ كلوجيك ناگونجی
له گهل يه كه به ندي ئيسلامه كه ياندا كه بريتي يه له (لا اله الا الله) چونكه هم و ته پيروزه
بريتي يه له وه ی كه بروای ريك و پيك ببی به مهي كه ته نها خوا به ديپهنه رو كاربه دهسته له م
بوونه و مره دا، ته نها خوا نه بی بپه رستين و عياده تي بؤ بكری و ياسا و بهرنامه و شهرىعت
ته نها له خوا و هرگيری و مل كه چي و گويرا يه لی هر بؤ فرمان و برياری ئو، هر كه س به و
جوړه ئو و ته پيروزه نه لی و وهری نه گری، ئو كه سه شايه تومانی نه هي ناوه و نه هاتووه ته
ژير ئالای ئيسلام، ئير هر چهند خو ی به موسلمان دابني، هر چهند به رووكهش و رواله ت
به موسلمان ناو ببری و دابنری، جا نه مړؤ كو سپي هره گه وه له ريگه ی بزوتنه وه ی
ئيسلامی له و ولا تانه ی كه دانيشتووه كانی به ناو موسلمانن و هك باسكران، كو سپي هره
كه وه ئو به ناو موسلمانانن له ريگه ی بزوتنه وه ی ئيسلامی يه كاندا، ئوانه كون و
كه له به ريكي زؤر چاكن بؤ دوژمنانی ئيسلام كه له ريگه وه بين بؤ بهرگري كردنی ئيسلام و
ئاژاوه و دووبه ره كي نانه وه و پروپاگهنده به دژي بانگ كه رانی ئيسلام به مهي كه ناينيكی
تازه يان داهي ناوه و موسلمانان به ناموسلمان دانه نين، چون ئو هه موو نويزكه رو رؤژووگه

به نا موسلمان دهرئه کهن؟! که واته پئويسته له سهر بانگ که ران که له پيش هموو شتيکدا
ههول بدهن بۆ روون بوونه وه و جياکردنه وهی ريگهی موسلمانان له ريگهی تاوانباران.

له نايه ته کانی رابوردوا فروستاده یی و فروستاده و کارو پيشه و نيشانه یی فروستاده یی
باس کرد، له پاش ئه وه ئينجا ئه گهر پشته وه بۆ سهر باس و روون کردنه وهی خوايه تی که وهک
شتيکی روون و ناشکرايه بهم بوون و بوونه وه ره و به هموو بهش و پارچه کانی يه وه
شايه ته له سهری، ليڤه لهم چهند نايه تی داها تووه دا دهست نيشانی بۆ ئه کات له چهند بارو
روويه که وه:

۱- ئه و خوايه تی يه روون و ناشکرا بوو له دلی پيرۆزی پيغه مبهردا (ﷺ) که به بی هيچ
جۆره گومانیک و به هموو ئارامی دلی خۆيه وه ههستی پيئه کرد له بهر ئه وه هيچ گوئی
نه بوو له بپوا نه هينان و ياخی بوونی گه له بی بپواکه ی.

۲- له په له نه کردنی خوا له و بی بپوايانه و گوئی پي نه دانی به و بپو بيانووه ی که نه يان
گرت و داوايان نه کرد، له گه ل ئه وه دا خوا توانا و دهسه لاتدار بوو به سهر بپيني هموو
بپو بيانوويه کياندا، ئه و کاته ئه گهر بپوايان نه هينايه له ناوی نه بردن به پيی باوی
خۆی که تپه پری کرد له گه ل و ئوممه ته پيشووه کاندا، ده ی ئه گهر خوا نه بوايه نه
پيغه مبهرو هيچ که سيکی تر بيچگه له خوا خۆی پي نه نه گيرا، که واته ئه و په له نه کردنه
هه رچۆنی ميه ره بانی بووبه وانه، هه روه هانيشانه يه کی ناشکرا بوو له سهر خوايه تی خوا.

۳- ئه و خوايه تی يه نيشان ئه دا له زانين و ئاگاداری خوا به هموو غهيب و نه ينی و شته
نادياریی يانه دا که هه ر بۆ خوا دهست ئه دات و نه گونجی.

۴- ده ری ئه خات و دهست نيشانی بۆ ئه کات له و چاوديری و ئاگاداری يه هه ميشه یی يه ی
که خوا هه يه تی به سهر بهنده کانيدا و زاله به سهر هموو کاروبار و به سه رهاتيان له
هموو کاتيکدا.

۵- نيشانی ئه دات له سروشتی بی بپواکاندا، که شتيکی جيگير و دامه زراوه به جۆرنیک له
کاتی هموو تهنگانه و تهنگ و چه له مه يه کدا بی په روا هه ر بۆلای خوا نه گه پيئه وه و
نزا و لاله هه ر له ئه و نه کهن.

قُلْ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَنْعِ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُمْ إِذَا وَمَا

أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا

تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۚ

ئينجا با بيينه سهر نايه ته كان زياتر مهسه له كه روون بكهينه وه، له يه كه م جاره وه
نه فهرموي: ﴿قُلْ﴾ نه ي پيغه مبه ركه ي: ﴿إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بيگومان من
به رگري كراوم و جله وگيريم ليكراوه له مه ي كه بيه پرستم يان نزاو هاوار بكم له وانه ي كه
ئيوه ئه يان پرستن يان هاواريان ليئه كه ن بيجگه له خوا. ﴿قُلْ لَا أَنْعِ أَهْوَاءَكُمْ﴾ بلي پنيان:
من شويئي ناره زووه كاني ئيوه ناكه وم، واته ئيوه كه ئه وانه ئه پرستن له نه زانينه وه نيبه و
شويئي هق و راست نه كه وتوون، به لكو شويئي هه وا و ناره زووي نه فس كه وتوون ﴿قَدْ
ضَلَلْتُمْ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾ بيگومان من گومرا ئه بم و له ريي راست لائه دم و ون نه بم
ئه گهر شويئي ناره زووي نه فسي ئيوه بكه وم، من له ريزي ئه و كه سانه نابم كه ريئمووني
وه رگرن و له سهر ريگه ي راستن.

خوای پهروه دگار فهرمانيدا به پيغه مبه ركه ي كه به و جوړه روو به رووي ئه وان بوه ستي
و به م جوړه جوئ بيئته وه لييان، وه كه له چهند شويئيكي تر دا ئه و فهرمانه هاتوه، چونكه
بي ئه وه ئيسلام و خوا په رستي نابي و به دي نايه ت، هه رگيز دوو شتي دژو پيچه وانه ي يه كتر
كوئابنه وه له جيگا و شويئيكا، و ته ي ﴿الَّذِينَ﴾ كه بو زانا و ژير به كار نه هيئري ئه وه
ئه گه يه ني كه جله وگيري يه كه ته نها له پرستني دارو به رد نيبه، ئه گهر ته نها مه به ست دارو
به رد بوايه له باتي ﴿الَّذِينَ﴾ ﴿مَا﴾ ي به كار نه هيئا، وه كه له هيئدي نايه تدا به و ته ي ﴿مَا﴾
هاتوه، كه له و نايه تانه دا مه به ست هه ر دارو به رده، يان به شيوه ي گشتي مه به سته و به لام
په رستراوه ژيره كان براوه ته ريزي دارو به رده كان، كه واته ليژه شدا هه ر په رستراوه ژيره كانه
وه كه مه لائيكه و جنوكه و ناده مي، يان به شيوه ي گشتي مه به سته و به لام باوي په رستراوه
ژيره كان دراوه به سهر ئه واني تر دا و ته ي ﴿الَّذِينَ﴾ به كار هيئراوه بو هه ردو و چينه كه،
به هه ر حال و له سهر هه ر بار پرستن تايبه تي يه ته نها به خواوه، نابي به هيچ كلوجيك هيچ
جوړه هاو به شيك ره و بدرئ بو خوا نه له زاتي پاكيدا، نه له هيچ سيفه تيدا، نه له هيچ

کرده و پیدا، نه له هیچ بریارو یاسا و بهرنامه و شهریه تیدا، به بریاردانی هر جور
 هاوبه شیک له هر کام له و بار و روانه وه که باسکرا خواپهرستی نابی و ناگونجی، له چند
 شوینیکدا به روونی نه ومان باس کردووه پیویرسته بزانی که هرچونی به سوژده بردنی
 بۆ هرکس و هر شتیکی تر بیجگه له خوا مردوم له ئیسلام دهرئهچی و په یوهندی به
 ئیسلامه وه نامینی، ههروه ها شوین که وتن و برپا بوون به هر یاسا و شهریه تیکی تر
 بیجگه له هر شهریه تی ئیسلامه مردومی پی ئه بی به هاوبهش رهوا دهر و له ئیسلام
 دهرئهچی، له پاش نه وه باسی ناراستی و نارپه وایی نه و باره ی کرد که نه و بی برپا یانه ی
 له سهرن، ئینجا فرمان نه دات که راست و ره وایی نه و باره روون بکاته وه که پیغه مبهری
 له سهره (ﷺ) نه فرموی: ﴿قُلْ بَلَىٰ بَلَىٰ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا لَا یَسْتَعِیْزُ بِهٖ شَیْءٌ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۚ سُبْحٰنَہٗ عَمَّا یُشْرَکُّوْنَ﴾ به راستی من له مه دا که
 هیئامه و رایئه گه یه نه له سهر رابه رو نیشانه یه کی ناشکرا و گه وره و گرنگم که له لایه ن
 په روه دگار مه وه بۆم هاتووه، واته نه و قورئان و سروشه ی که نه و په ری راده برپای ته وای
 پیی هیه به بی هیچ گومان و دوو دلی و به هه موو نارامی یه کی دله وه، نه و قورئان و
 سروشه یه شیوه ی گشتی یان خویه تی خوا به تاک و ته نیا و به بی هیچ جور ه هاوبه شیک،
 به هر حال و له سهر هر بار نه وه ی که نه و له سهری بووه له دهر وون و ویرژدانی خویدا
 هستی پی نه کرد و نه یزانی و نه یناسی و نه وه ست و برپا دهر وونی یه بۆ پیغه مبه ره کانی
 تریش بووه وه قورئان بۆمان نه گیریتته وه له زمانی نوح و ئیبراهیم و سالح و کهسانی تره وه،
 ﴿وَكَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَوَافٍ هٰٓیٓ لَا یَسْمَعُونَ﴾ ئیوه برپواتان پی نه هیئا و به راستی نازانن، ئینجا نه تانه وی من واز بیتم
 له وه ی که به و جور ه ناشکرایه لام و شوینی ئیوه بکه وم له شتیکی دا که ئیوه ی له سهرن، به
 بی نه وه ی که خۆتان دنیابن پیی، به لکو هر به کویرانه وهرتان گرتووه له باوک و
 باپیر تانه وه، نه و نه قامانه به م قورئانه گه وره یه که موعجیزه یه کی روون و ناشکرایه وازیان
 نه هیئا و داوای موعجیزه یه کیان نه کرد که خویان په لپیان پی نه گرت بۆ برپا هیئانیان،
 ههروه ها په لپیان نه نایه وه له پیغه مبه ره (ﷺ) به هاتنی نه و سزایه ی که هه ره شه ی نه کرد لییان
 پیی، بیگومان نه و جور ه شتانه هر به ده ست خویه و هیچ ده خلیکی که سیکی تریان تیا
 نییه، له بهر نه وه فرمانی دا که بفرموی پییان ﴿مَاعِندِی مَّا تَسْتَعِیْزُوْنَ ۚ﴾ لای من نییه و
 به ده ست من نییه نه وه ی که ئیوه په له ی پی نه نیینه وه و داوای هاتنی پی نه که ن له من

﴿إِنْ أَلْحَكُمُ إِلَّا اللَّهُ﴾ حوکم و بریار له دواخستنی ئه‌وهی که ئیوه په‌له‌تانه و په‌له ئه‌نینه‌وه بۆی، یان حوکم و بریار له هه‌موو کارو باریک دا که ئهم دوا خستنه هه‌موو شته، حوکم و بریار هه‌ر بۆ خوایه و تایبه‌تی یه به خواوه و به بۆ ده‌خلی هیچ که‌سیکی تر ﴿يَقْضِ الْحَقُّ﴾ هه‌والی هه‌ق و راست ئه‌دا و ئه‌یگپ‌ریت‌ه‌وه له هه‌موو شتیک دا بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) یان شوینی راستی ئه‌که‌وی، به‌دوای هه‌ق و راستی دا ئه‌گه‌رێ له هه‌موو کارو‌بریاریک دا، کار‌دروستی به‌کار ئه‌هیڤی تیا‌یان دا ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِّلِينَ﴾ خوا باشت‌رینی هه‌موو بریار ده‌رو جیا‌که‌ره‌وه‌یا‌نه، ئه‌و بریار ده‌ره له نیوان بانگ بۆ هه‌ق و راستی و ئه‌وانه‌ی که بۆ به‌روا و سه‌رکی‌شن به‌و جو‌رو شی‌وه‌یه خوا فه‌رمانی دا که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خو‌ی نیشان بدات به بۆ ده‌سه‌لات یان به‌وه‌ی که هیچ ده‌خلیکی نییه له‌باره‌ی هیچ قه‌زاو قه‌ده‌ریکی خوا‌دا، خو‌ی نیشان بدات به به‌نده و مرو‌قی‌ک که سروشی بۆ کراوه که فه‌رمانی خوا را‌گه‌یه‌نی و خه‌لکی بترسی‌نی، نه‌ک بۆ ئه‌وه‌ی خوا‌ه‌نی قه‌زاو قه‌ده‌ر بی‌ت. ئینجا فه‌رمان ئه‌دات که سه‌رنجیان را‌کی‌شی بۆ به‌لگه‌یه‌کی ئاشکرا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌و شتانه‌ی ئه‌وان دا‌وای ئه‌که‌ن و په‌له‌ی پی ئه‌نینه‌وه له‌ایه‌ن خوا‌وه‌یه و به‌ده‌ست خوا‌یه، چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌و جو‌ره شتانه به‌ده‌ست ئه‌م بوا‌یه هیچ خو‌ی پی نه‌ئه‌گیرا و ئه‌و په‌لپ و بیانو‌وه‌ی ئه‌وانی ئه‌پ‌ری و دا‌وا‌که‌ی جیبه‌جی ئه‌کردن، به‌لام چونکه کاره‌که هه‌ر به‌ده‌ست خوا‌یه، ئه‌ویش په‌له ناکات، ئه‌وه‌ی ئه‌وان دا‌وای ئه‌که‌ن به‌جی ناهینی، چونکه ئه‌گه‌ر به‌جی بی‌نی ئه‌بی ئه‌مان له‌ناو به‌ری و له ریشه‌یان بی‌نی، ئه‌وه‌ش به پی‌ی با‌وی خوا که تی‌په‌ری کرد‌وه له گه‌له پی‌شو‌وه‌کان دا، که هه‌رکام ئه‌گه‌ر په‌لپ و بیانو‌ویه‌کیان گرت‌بی له پیغه‌مبه‌ره‌کانیان و خوا‌یش جیبه‌جی کرد‌بی ئینجا له‌پاش ئه‌وه ئه‌گه‌ر به‌روایان نه‌هی‌نابی خوا له‌نا‌وی به‌ردوون، خوا خو‌ی ئه‌زانی که ئه‌مانه پاش به‌رینی په‌لپه‌که‌یان به‌روا ناهینن، که‌واته ئه‌بی له ریشه‌یان بی‌نی، خوا‌یش نایه‌وی ئه‌وه‌یان به‌سه‌ر بی‌نی، به‌لکو ئه‌یه‌وی ئه‌م ئوممه‌ته هه‌ر به‌رده‌وام بۆ هه‌تا روژی دا‌ویی، که‌واته نابۆ په‌لپ و بیانو‌وه‌که‌یان به‌جی بی‌نی،

قُلْ لَوْ أَن عِنْدِي مَا سْتَعِجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

بِالْظَّلْمِ

نه فهرموی: ﴿قُلْ﴾ نهی پیغه مبه ر بلی به وانه: ﴿لَوْ أَن عِنْدِي مَا سْتَعِجِلُونَ بِهِ﴾ نه گهر لای من بوايه و به دست من بوايه نه وهی که ئیوه داوای نه کن و پهله ی پی نه نینه وه، نه گهر نه وه به دست من بوايه خوُم پی نه نه گهر به پیی سروشتی ناده می و نه وهی به دی نه هیئا نه و کاته ﴿لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ کاری نیوان من و ئیوه کو تایی پی نه هیئرا، به م رهنگه ئیوه له ناو نه بران، چونکه برواتان نه نه هیئا ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّلْمِ﴾ خوا زاناره و نه و په ری زانینی هیه به ستم کاران و نه زانی که به و جوړن، که واته مؤلّه ت دان و په له نه کردنه که ی له زانینه وهیه و کاردروستی و به رژه وندی تیایه، نه م ته فسیره ریکه له گهل چهند ئایه تیکی تردا یه کی له و ئایه تانه ئایه تی (۵۹) له سورتهی (الاسراء): ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَن نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَن كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ﴾ هیچ شتی که به رگری ئیمه ی نه کردووه له ناردن و به جی هیئانی نه و موعجزانه ی که په لپ نه گرن به هاتنی مه گهر نه وهی که له ئوممه ته پیشووه کان برویان پی نه هیئان، واته له پاش برینی په لپ و داواکه یان هر برویان نه هیئا و ئیمه ش له ناومان بردن، که واته نه گهر نه م په لپ و داوای نه مانه ییش برین هر بر و نا هیئن، نه و کاته به پیی باوی خو مان نه بی له ناویان به رین، ئیمه ییش بریارمان داوه که نه م ئوممه ته به رده وام بیئت، نه م ته فسیره ی که تیپه ری کرد هر چهند زور ریکه له گهل ته فسیری نه م ئایه تی سورته ی (الاسراء) دا به لام به چهند جوړیکی تریش ته فسیر کراوه ته وه، یه کی له وانه نه مه یه: بلی نه گهر نه وهی که ئیوه په له ی پی نه نینه وه به دست من بوايه من خوُم پی نه نه گهر و نه و کاته کاری نیوان من و ئیوه دواپی پی نه هیئرا، به م رهنگه به و سزایه ئیوه له ناو نه برد، خوا زاناره به ستمکاران و نه زانی که چاک نه وهیه نه و سزایه به دست من نه بی و ئیوه مؤلّه ت بدرین تا به باشی شایسته ی سزا بین، که واته مؤلّه ت دانه که ی خوا له زانین و کاردروستی یه وه هاتووه، له گهل نه وه دا دسه لات ی هیه به سهر هه موو شتی که دا و په له ناکات له وهی به دی بیئی نه وهی که نه وانه په لپی لی نه گرن، ئینجاله کاتی خویدا سزایان نه داود و چاری دهر دی خو یان نه کات.

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (٥٩)

ئينجا به بونهی زانین و ناگاداری خوا به ستم کاران و توله و کاتی هاتنی سزایان، له بهر نه وهی باشر خوییه تی خوی بناسینی به بنده کانی باسی زانینی خوا و ناگاداری خوا نه مینیتته پیشه وه، زانین و ناگاداری یه که ی به هموو شته نهیننی یه کان و به هموو شتی که له م بوونه وهر دایه، نه فهرموی: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ﴾ هر لای خوییه کللیه کان و هوئی زانینی نهو شتانهی که نادیاری و ناسراون و له خه زنه ی زانینی خوادان، یان هر لای خوییه کان و خه زنه کانی غهیب و نادیاری یه کان، هر جور مه به ست بیت نه وانه ﴿لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾ نایانزانی مه گهر خوا و هر خوا نه یانزانی، بیگومان هیندی له غهیب و نهیننی یه کان که سانی تریش نه یانزانن وه که نهو شتانهی که به ژیری نه زانری یان له دل و دهر وون دان و به ویزدان ههستیان پی نه کری، که واته مه به ست بهم غهیب و نهیننی یانه لیږدها نهو جورانه که ههستیان پی نا کری و به ویزدان و ژیری نازانرین و هیچ به لگه و نیشانه یه کیش نی یه له سهریان، که بیگومان نهو جورو به شانه تایبه تی به خواوه، وه که به دیرژی باسمان کرد له چهند شوینیک دا له م ته فسردها یان مه به ست نه وه یه زانینی هموو غهیب و نهیننی یه کان و هوئی زانینی یان هر لای خوییه و تایبه تی یه به خواوه، وه که دیمه ن و رواله تی ثایه ته که نه وه نه گه یه نی که هموو کللی و کانی غهیب و هموو نهیننی یه کان هر لای خوییه و هموو نه وانه هر خوا نه یانزانی و هیچ که سیکی تر نییه که هه مو یان بزانی له سهر هر بار هیچ قورت و گری یه که نی یه و فرموده که راست و ریکه، ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ نه زانی و ناگایه به هموو شتی و هرچی و له وشکی و ته پی و دهریادا، یان هرچی و له چول و بیابان و هرچی و له ناوهدانی و شارو دی یه کان دا، ﴿وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا﴾ هیچ که لایه که ناکه وی و له دره خته که ی نابیته وه مه گهر خوا نه یزانی و ناگایه پی، که واته هر چونی ناگایه به خودی هموو شته کان، هه روه ها زانا و ناگایه به به سهره اتیشیان ﴿وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا﴾ هیچ دانه وینله یه که نییه له ناو سک و شاره وه کانی زهوی دایه ﴿وَلَا رَطْبٌ وَلَا

يايس) هيج تهر و شكيك نيه ﴿اَلَا فِي كَنْبِ ثُبِين﴾ مهگهر هه موو نه وانه وان له زانيني خوادا،
 يان له (لوح المحفوظ) دا واته نهو دروست کراوهی که هه موو شت و رووداو و به سه رها تيکی
 تیدا نوو سراوه، وه که له چهند ريوایه تيک دا هاتووه، نه مهی که له م نایه ته کورته دا فه رموی،
 شيوه و وينه ی زانينه بی سنووره که ی خوايه که هه موو شتيک نه گريته وه و هيج شتيکی
 ليدهر ناچی و لی ون نابی له هيج کات و له هيج شويينک دا، نه له زهوی و نه له ناسمان دا،
 نه دهريا و نه له وشکانی دا، نه له ناو سکی زهوی نه له چينه کانی هه وادا، نه زيندوو نه
 مردوو، نه تهر و نه وشک... به لام نه مه له کوی که نيمه به باوی خو مان نه يلين، نه مه له کوی
 و نه م ته عبره نایابه سهر سوپه ينره له کوی؟

نه م نایه ته کورته دل و دهروون و خه یال رائه کيشی و گهر دشی پی نه کات به
 ناسمانه کان و به زهوی دا، به هه موو شتيکی دیاری و ناسراو و نادیا ری و نه ناسراودا و
 بیر لی نه کاته وه لهو هه مووه له رابوردوو نیستا و داهاتودا، نینجا کاتی که بیر نه کاته وه و
 نه زانی نه وانه هه موو و هه ميشه به بيداو بهر زانراو و ناسراوه لای پهروه ردگار، زانینی خوا
 دهوری داو ن له بچو کترین و نادیا ری ترينه وه تا گه وره ترو ناشکرا تره وه کاتی که بیر
 نه کاته وه لهو زانین و ناگاداری و دهسه لاته وه سه رگهر دان نه بی و خه ریکه هو ش و گو شی
 بهروا و بیر و ژیری له کار بکه وی!! پاک و بیگهر دی بو پهروه ردگاری زانا و توانا و بی وینه،
 بیگومان دابهش کردنی زانراو و ناسراو و گپ رانی به دوو بهش نادیا ری و ناشکرا، (غیب و
 شه هاده ت) بو نیمه یه و به لای نیمه وه نهو دوو بهشه هه یه، نه که به لای خواوه، چونکه هه موو
 شت به بی جیاوازی ناماده و ناشکرایه لای خواو له زانینی خوادا، نه مه شتيکه پیو یسته
 له سه ر هه موو که سيک که بهروای پی هه بی به بی دوو دلی، نینجا له بهر نه وه ی و ته ی (غیب)
 - له پاش پهیدا بوونی بیرو باوه پی ماد دیتی - زور جار ان لانه دری له مه به ست و واته
 راسته قینه که ی خوی بهم رهنگه به کار نه هیئری بو شتی پرو پوچ بهرام بهر به زانین و
 زانیا ری، قورئانیش نه و تا دای نه ی به شتيکی راست، نه فه رموی: کان و کليله کان و هو ی
 زانینی هر لای خوايه، نهو زانينه ی که دراوه به ناده می به شيکی که مه، نهو به شه که مه يش
 که پی دراوه به پی پیو یست و توانینی یه تی، بیجگه لهو نه ندازه زانينه ی که خوا پی
 داوه، هيج زانینیکی تری لا نییه، هر شتيکی تری لا بی هر گومانه، ههروه ها قورئان پیمان

ئەفەرموی: که خوا ئەم بوونەوهرەى دروست کرد، چەند باو و رهوشتيكى بربار داوه بۆ ئەم
 بوونەوهرە که ناگۆرین، رینمونی ئادەمى کردووہ که بگەپى بە دواى ئەو رهوشتانەدا و
 هیندیکیان بناسى و پەريان پيىبا و هاوکاری يان لهگەل بکات بە پيى پيويست و له
 سنوورى توانين دا، بەليني پى داوه که هيندى لهو باو و رهوشتهى بۆ دەرئەخات که خوا
 دايناوه له لەشى خويان و له ناوچە سنورى يەکانى ئەم بوونەوهرەدا، تا بۆيان دەرکەوى و
 بە بيگومان و دوو دلى بزائن و بپروا بينن که ئەوہى بۆيان هاتووہ لەلایەن خواوہ راست و
 رهوانە... بە بى ئەوہى دەرکەوتنى ئەوانە و دەست کەوتن يان ناپيکى و دژايەتى ببى لهگەل
 بوونى ئەو نهينى و شتە غەيبى يانەى که نەزانراو و نەناسراون بۆ ئادەمى، لهگەل بى
 سنوورى و بەر بەرەلایى خواهيش و مەيلى خوا له پەيدا بوون و هينانە کايەى هەر شتى...
 له بپروا و بۆچوونى موسلمان دا ئەوہى که گوترا ريك و پيک و راست و گونجاون بە بى
 گپرو گرفت، بە جوانى ئەزانم، بەلکو پيويستە که لەم بارەيەوہ مەندى بدويم و ليکۆلينەوہ
 بکەم، بيگومان خوا له زۆر شوين دا باوهر بە غەيبى کردووہ بە سيفەت و نيشانەى
 بپرواداران، يەکى لەو شوينانە سەرەتاي سورەتى (البقرە) يە که ئەفەرموی: ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ﴾
 يەکەم غەيب بريتى يە له خوا که بەرەمى کردوہکەى ديارەو نە خوئى و نە چۆنى يەتى
 کردوہکانى ديارەو کەس پەييان پينابات، يەکتر لەو غەيبانە رۆژى دوايى يە که خوئى و
 هەموو رووداوەکانى هيشتا بەدى نەهاتوون و غەيبين له ئيمەو پيويستە بپروامان پيى هەبى،
 چونکە خوا هەوالى پيداوين هەروہا مەلائیکە و جنۆکە و شەيتان و چەند شتى تر، وەک
 بپروا قەزاو قەدەرەکانى خوا هەتا بەدى نەيەن ئيمە هيجى لينازانين، بە بى بپروا کردن بەو
 قەزا و قەدەرانە ئيمان بە خواو بە ئايين بەدى نايەت، ئينجا بيچگە لەوانە له هەموو لايەکەوہ
 غەيب چوارەورى ئيمەى گرتووہ... غەيبى رابوردوو و ئيستا و داهاوو، غەيب لەبارەى
 خومانەوہ، غەيبى ئەو بوونەوهرە گەورەيە که تيدا ئەژين له پەيدا بوونى و له سروشتى و
 له بزوتنەوہى.

ئەم مەزگە ئەگەپى و مەلەوانى ئەکات لەناو دەريای بيپەيى نەزانى و بى ناگايى دا،
 تەنانت نەزان و بى ناگايە له هەموو کاتيک دا لەو شتانەى که هەيە له زاتى خوئى دا چ جاي
 ئەو هەموو رووداوو شتانەى که هەيە له زاتى بوونەوهرەدا، هەركات و ساتيک بگيرى بە

دەستەو بى ئاگايە لەوانە، چ جاي لەپاش ئەو كات و ساتە و لە داھاتوودا. بۇخۇي و بۇ ئەو بوونەوەرەي كە بە دەورايەتەي: بۇ ھەموو ئەتۆم و ھەموو كارەبايەك لە ھەر ئۆتۆمى، بۇ ھەموو سىلى و ھەموو بەش و پارچەيەك لە ھەر ئۆتۆمى! ئاشكرايە كە بەو جۆرە نەزانراو و نەناسراو غەيب ھەيە، ژىرىي كە ئەو تۆزە تروسكايى و رووناكى يە كەم و كۆپەيە و لە دورەو ھىندى شت ئەبىنى و رەچاوى ئەكات و رىي لىي ئەكەوى بە يارمەتى و كۆمەكى خواو رىنموونى خوا... بەلام چاۋلەبەرىي خوا نىيە و سوپاسى ناكات، بەلكو لەم چەرخ و سەردەمە دوايى يەدا كەشخە و شانازى ئەكات و لە خۇي گۆپراو بەھۆي ئەو زانين و ناسىنە كەمەي كە خوا پىي داو ھىندى لەو شتە نەينى يانەي بۇ دەرخست كەشخە ئەكات و وا گومان ئەبات كە ئەم مەرقە بە خۇي راگىر و وەستارەو پىويستى بە خوا نىيە! بىرواي ھىنا بەو تۆزە تروسكە زانينە و گىپراي بە خواي خۇي و بە كەشخەو بىپروايى دەرئەبىي بە غەيب و ھەموو شتە ناديارەكان، بىروا بە غەيب بە كۆنەپەرستى و پىروو پوچ دانەنى، بەلام وەنەبى ھەموو كەس بەو جۆرە سەرى لىتتىك چووبى، بەلكو زۆر لە زانايان ھاتنە كايەو و ئەو بى ھۇش و ماددى يانەيان بە درۆ خستەو و بە رىك و پىكى بىرواي خۇيان دەرېي بە غەيب، تىگەيشتن و دانيان نا بەو دا كە ئادەمى بەشىكى كەم لە زانينى پىندراو و ھىشتا لە قاپى دايە و نەھاتووتە ناو كۆشكى بى سنوور و بىپەيى زانين، ئىنجا با ھەندى لە وتەي ئەم كۆمەلە زاناiane بەينىن، بەلام نەك بۇ ئەو بىرواي خۇمان بەھىز بکەين بە وتەو قسەي ئەوانە و وتەي ئەوان بکەين بە شايت بەسەر راستى قسەو فەرمودەي خوا، نەخىر، نەخىر، خوا نەخواستە ئىمەي بىروادار بەو جۆرە نىن، بەلكو ئەو وتەو قسانە ئەھىنن بۇ دەم كوت كردن و ئابىروو بىردنى ئەو ماددى يە نەفامانە كە لە خۇيانەو وەك نەخۇشى گرانەتا دار لەبەر خۇيانەو و پىنە ئەكەن و ئاگايان لە دەمى خۇيان نى يە:

(مارى ستانلى كونجىدن) زاناي تەبىيى و فەيلەسوفى بەناوبانگ لەبارەي ئەو شتانەي كە زانين پىي گەيشتووە تا ئىستا ئەلى: زانين و بۆچوونەكانى ئادەمى شتىكن قەتەي نين و ھەموو دەست ئەدەن بۇ ھەلە، بەرھەم و سەرەنجامەكان دەست ئەدەن بۇ بىزارەو دەست تىخست و گۆپان، چونكە ئادەمى خۇي سنوور دارە و زانين و ھۆي زانينەكانى ديارىي و سنوور دارن كەواتە ئەبى دەست بىدەن بۇ ھەلە و گۆپان، بىجگە لەو ش ئادەمى ھۆو

زانینه کانی تاقي کردنه وه و بهراورد کردنه، دهی بهراوردیش شتیکی قهتعی نادا به دهسته وه، به شیوهی گشتی و له هه موو کاتیك دا، که واته هه ته نها ئه بی له ریی رینموونی و نیشاندانی خواوه ئه و زانین و ناسینه راست و بینگومانه وه بزانی و بناسرین، بیجگه له وانه هه چي بو ناده می پهیدا بیی هه گومانه و ناگاته زانین، زیاد له وه غه یب له هه موو لایه که وه دهوری ناده می داوه و نایه ته ژماره، ئه م بوونه وه ره پره له م شته غه یبی یانه، ئه وه تا هه تا نیستا ئه کۆلینه وه و چهند بوچوون و چهند به دهم بر قسه ئه کری له باره ی سه رچاوه و پهیدا بوون و سروشتی بزوتنه وه ی، له باره ی کات و زه مان و شوین و مه کان و په یوه ندی یان پیکه وه و په یوه ندی ئه وه ی که پهیدا ئه بی له بوونه وه ردا پییاننه وه گیان و روچ و سه رچاوه که ی پهیدا بوونی ئه و شتانه ی که کار ئه که ن پیی و هو ی فه راهم هاتنی و په یوه سستی به م بوئه وه.

ناده می چی یه؟ ئایا چی جوئی ئه کاته وه له که ره سه و ماده ده کانی تر؟ ئایا چی جوئی کرده وه که زینده وه ره کانی تر؟ ئایا چۆن هات بو ئه م زه وی یه؟ ئه و ژیری یه چییه که پیی جوئی بووه ته وه و کار و کرده وه ی پی ئه کات؟ ئایا له پاش مردن چی به سه ر دیت و دوا روژی چییه؟ به لکو ئایا له چی پهیدا ئه بی و ئه گه ری له ناو له شی ئه م ناده می یه دا؟ چۆن پهیدا ئه بی و ئه گه ری؟

ئه مانه ی که گو تران و چهند شتی تر هه موو مه یدانن بو غه یب و زانینی ناده می سه رگه ردا نه تیایان دا، ئه مانه ی که باس کران له غه یبه نزیکه کانه، ئیتربا بوه سستی غه یبه دووره کان وه که مه لانیکه و جین و شه یتان و ئه و شتانه ی تر که دروست کراویکن هه ر خوا ئه یانزانی و ئه یانناسی، وه که مردن و روژی دوا یی و حیساب و تۆله و پاداشت و شته کانی تر، ئه و غه یبه نزیکانه به سن و زانین له ئاستی یان به مل که چی یه وه ئه وه سستی و هیچی پی نا کری، ریگه ی هیچ گومان و قسه و باسیک نییه تیایان دا، مه گه ر که سیك بیه وی له خۆیه وه ده م بازی بکات و له بهر خۆیه وه وه که نه خۆشیکی تادار و پرینه بکات، وینه و نمونه ی زۆر هه یه هه ر له سه ر زمانی زاناکان که باسی بکه ین و بیه یینه وه بو دم کوت کردنی ماده ی و نه قام و بیهوشه کان به لام بو ئه وه ی زیاتر باسه که درێژه پینه ده ین کو تاییم هینا، هه ر که س ئه یه وی با سه رنجی هه ندی له نامه و نووسراوه کان بدات، وه که نامه ی (الله یتجلی فی عصر

العلم) و نامەى (الإنسان ذلك المجهول). ئىنجا پىۋىستە بدوئىن لەبارەى سروشتى غەيبەو
 لەبىرو باوەرى ئىسلام و بۆچوونى ئىسلامدا، بىگومان كە قورئان سەرچاوەى سەرەكى و
 بنەرەتتە بۆ عەقیدەو بىرو باوەرى ئىسلام و بۆچوون و تىگەشتەنى ئىسلامى، بە روونى
 ئەفەرموى: دوو جىهان جىهانى غەيب و جىهانى ئاشكرا، كەواتە نە ھەموو شتەك غەيبە لای
 ئادەمى و نە ھەموو شتەك ئاشكرايە، بىگومان چەند باو و ياسايەك ھەيە بۆ ئەم بوونەوەرە
 كە ئادەمى ئەتوانى ئەندازەى پىۋىستى لى بناسى بۆ ھەلسانى بە جىنشىنى يەكەى لەم
 زەويىيەدا، خوا دەسەلات دارو تواناى كردووە بەسەر ناسىنى ئەو ئەندازەيە لەو ياسا و
 باوانەى ئەم بوونەوەرە، بەكارھىنان و ژىر بار كردنى ھىزو وزەكانى ئەم بوونەوەرە تا بتوانى
 ئەم زەويىيە ئاوەدان بكاتەو و ھەلسى بە كارو فرمانى جىنشىنى يەكەى تىايدا، گەشە پىدان
 و سوود وەرگرتن لە خۆراك و رۆزى و ھىزو وزەكانى زەوى، ئىنجا لەگەل ئەو ھەموو باو و
 ياسا دامەزراوانەدا، ئىرادەو خواھىشى خوا بەر بەرەلە و زالە، ھىچ كام لەوانە رى لىناگرى و
 بەرھەلستى ئاوەستى، قەزاو قەدەرى خوايش لە مەيدانى دايە و ئەو ھەموو شتەك جىبەجى
 ئەكات و زالە بەسەر ئەو ھەموو ياسا و باوانەدا، ئەو قەزا و قەدەرەش شتەكى غەيبە و ھىچ
 كەس ئاگای لى نىيە بە زانىنىكى تەواو، ئەوپەرى ئەوئەيە كە گومانى بۆ بىرى، ئەوئەش
 شتەكە كە زانىن و زانىارى ئادەمى دانى پىا ئەنى بە بى سەرپىچى، بە مليۆنەھا كارو
 كردەو پىك دىت لە گيان و لەشى ئادەمىدا ھەمىشە و ھەمووئىشى غەيبە بە لايەو و ھىچ
 ئاگای لى نىيە، ئىتر با بوەستى كارو كردەو و رووداوەكانى ئەم بوونەوەرە.

غەيب چوار دەرورى ئادەمى داوہ لە رابردوو و ئىستەو داھاتوویدا وەك چوار دەورى
 ھەموو ئەم بوونەوەرە پان و پۆرەى داوہ، ئەم ئادەمى يە دىت بۆ ئەم جىھانە و لى دەرئەچى
 بە بى ئەوئەى ھىچ دەسەلات و زانىنىكى بىى نە لە ھاتن و نە لە دەرچوونىدا، ھەروەھا ھەموو
 زىندوو و زىندەوەرەكى تىرىش، بە ھەندى بىر كردنەو لەم باس و لىكۆلەينەوئەى كە تىپەرى
 كرد دەرکەوت بە روونى كە بپروا بوون بە غەيب نىشانەى ژىرى و زانىنە، بپروا نەبوون پى
 نىشانە و بەلگەيەكى روونە لەسەر نەقامى و نەزانى و تىنەگەشتەن وەك دەرکەوت كە ئىسلام
 باوەرى ھەيە بەو غەيبەى كە تەنھا خوا ئەزانى و ئاگايە بە كلىل و خەزەنە و كاتەكانى، لە
 ھەمان كاتدا باوەرى ھەيە بە باو و ياساكانى ئەم بوونەوەرە كە ھەرگىز ئاگۆرەن و

دامه زراون، ئادهمی دهست بو زانین و ناسینی هیندی لهوانه و بهکارهینانیان له ژبانی ئهم
 جیهان و زهوییه دایه، کهواته موسلمان باوه‌ری ههیه که ئادهمی به پئی پیویست دهست
 ئهدات بو زانین و زانیاری یهکی سنوورداری خوی وهک باوه‌ریشی ههیه بهو غه‌یبه‌ی که
 تاییه‌تییه به خواوه و هیچ که سیکێ تر ئاگادار نییه پئی مه‌گهر که سانیک که خوا ویستبیتی
 ئاگاداریان بکات به‌سه‌ریدا و به پئی ویست و خواهیشی خوا، کهواته یه‌کی له هوی
 جیابوونه‌وی ئادهمی لهو گیانله‌به‌رو ویست و خواهیشی خوا، کهواته یه‌کی له هوی
 جیابوونه‌وی ئادهمی لهو گیانله‌به‌رو زینده‌وه‌رانه‌ی تر برپا کردنه به غه‌یب، که ئه‌و
 گیانله‌به‌رانه‌ی تر بی‌به‌شن لی و هه‌ر برپایان به شتی هه‌یه و هه‌ر شتی ئه‌ناسن که هه‌ستی
 پینه‌کری و له سنووری هه‌ستیاره‌کاندایه، ئه‌وانه‌ی که مادی و بی برپا هه‌رچونی بهو
 جو‌ره دم ئه‌کوئن سه‌باره‌ت به غه‌یب و برپا به غه‌یب به شتیکی ناره‌وا سه‌یر ئه‌که‌ن و به
 درژی زانینی دائه‌نین، ئه‌وانه هه‌روه‌ها وته‌یه‌کی تریش دیت به دمیاندا که پئی
 ئه‌لین: (الحمية التأريخية) واته برپاردان له سه‌ر شت به دم بر و هه‌وال پیدانی به شیوه‌یه‌کی
 قه‌تعی. ئه‌وه‌ی که مارکس گوتی برپاری له سه‌ردا که شیوعیه‌ت له ئینگلتیره‌دا به‌رپا ئه‌بی
 له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زور پیشکه‌وتوو بوو لهو کاته‌دا، که چی لهو شوینانه‌دا به‌رپا بوو که دوا که‌وتوو
 ترین بوو وهک روسیا و چین و شوینه دواکه‌وتوو‌ه‌کانی تری ئه‌و چه‌رخه، هه‌رگیز له شوینه
 پیشکه‌وتوو‌ه‌کاندا به‌رپا نه‌بوو، هه‌روه‌ها وهک ئه‌وه‌ی که لینین له پیشه‌وه و له پاشان ستالین
 برپاریان له سه‌ر دا که بیگومان جه‌نگ به‌رپا ئه‌بیت له نیوان سه‌رمایه‌داره‌کان و شیوعیه‌کانی
 جیهاندا، له کاتی‌کدا له پاش ئه‌وان (خروشوف) هاته‌ کایه‌و جاری ئاشتی‌دا و بانگی ئه‌کرد بو
 ژبان له نیوان هه‌موواندا به ئارام و ئاشتی! هه‌روه‌ها گه‌لی شتی تر که به دم بر گوترا و
 برپاری له سه‌ر درا و به درۆ ده‌رچوون، له دوا روژو سه‌ره‌نجامدا چاک وایه درۆژه نه‌ده‌ین به‌م
 باسه، چونکه شیاوی ئه‌وه نییه لی‌کۆلینه‌وه‌ی تیا بکری.

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ

له پاش نهووی بهو جوړو شیوه نایاب و کهس نه دیوه باسی زانین و ناگاداری یه گشتی یه کهی خوی کرد له پاش نهووه ئینجا باسی هیندی له زانراوه کان نه کات له نه نفسی ناده میدا، هه روه ها بهر هه میك له بهر هه مه کانی ده سه لات و چاودیږی و(رقابة) هه میشه یی یه کهی نه فهرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ﴾ هه خوايه نهو کهسه ی که ئیوه نه خه وینی له شه ودا ﴿وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ﴾ نه زانی و ناگایه به هه کارو کرده وهیه که ئیوه نه یکه نه له روژدا، بنگومان هه خوا نه مان خه وینی له روژیشدا و ناگاداریشه به هه مو کرده وه کانمان له شه ودا، به لام له بهر نهووی زوړتر خهون له شه ودا یه و شهو کاتی راسته قینه ی خه و تنه، هه روه ها زوړتر روژ کاتی راسته قینه ی کارو کرده وه یه، له بهر نهووه به تایبه تی باسی خه و تنی شهو و کرده وه ی روژی کرد. ﴿ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ﴾ ئینجا له خه و بیدارتان نه کاته وه له روژدا ﴿لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾ بو نهووی ته و او بکری و به جی بهیږی نه جهل و ماوه یه کی ناوبراوی دیاری کراو بو هه رکه سیك له م جیهانه دا ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ﴾ ئینجا هه بولای خوايه گه پانه وه تان کاتی که مردن، ﴿ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئینجا پاش نهووه هه و التان پیئنه دات به هه کرده وه یه که له جیهاندا کردو وتانه و پرسیارو حیساب و توله و پاداشتتانه به پیی دادو کاردروستی خوا نه بیئت.

به راستی زوړ پیویسته بیر کردنه وه له م نایه ته: له یه کهم جاره وه لاوازی ناده می نه خاته پیش چاو که چون هیچی خوی به دهستی خوی نییه، نه وه تا وهک مردووی لیئنه کات، فام و هوش و ههستی لیئنه سینئ به وینه ی مردو و پیی نه داته وه به بیئ نهووی هیچ ده سه لاتیکی بیئ نه له لیسه ندنه وه و نه له پیدانه وه کهیدا، به لکو هه ردو باره کهی به ده ست

خوایه، ئینجا سهرنجی رانه کیشی بۆ ئهوهی که خوا ئاگادار و زانیه به هه موو کرده وه و نارام و بزوتنه وهی چاک و خراپ، که واته هه میسه و له ژنیر ره قابه و چاودیری خوا دا، ئینجا تیی ئه گه یه نی که ماوه و ئه جه لیکی دیاری کرای هیه و به هیچ کلۆجیک دوا و بهر و را کردنی نییه لی، ئه بی بگه پێته وه بۆلای چاودیر و مورا قیبه که ی، ئینجا ده فتهر و نامه ی کرده وه کانی ئه خریته روو به ئه و په پی داد و داد په روهری، ده ست نیشان ئه کات بۆ راستی و گونجاوی زیندوو بوونه وه به مه ی ئه و که سه ی که ده سه لاتی هیه به سه ر زیندوو کردنه وه له مردنی خه و، ده سه لاتی هیه به سه ر زیندوو کردنه وه له مراندنی راسته قینه دا، له م ئایه ته کورته دا ئه و هه موو شته گرنگه نیشان ئه دات که به راستی له ده ست قورئان دیت ئه و جوژه شتانه، هه رکام له م جوژه ئایه تانه به ته نیا موعجیزه و به لگه یه کی روونه له سه ر راستی و گه وره یی ئه م قورئانه و به سه بۆ هه رکه سینک که چای دلی بینا بی!!

ئینجا ده ست کارییه کی تری دل ئه کات به مه ی سهرنجی رانه کیشی بۆلای ئه و هیزو ده سه لاته بی سنووه ی خوا که زاله به سه ر به نده کانیدا له هه موو بارو روویه که وه، بۆلای ئه و چاودیری و ئاگاداری یه هه میشه یی یه ی که هه یه تی به سه ریانه وه، بۆلای ئه و قه زاو قه ده ره ی که هیه و به هیچ کلۆجیک دوا و بهر ناکات، بۆلای ئه و چاره نووس و دوا رۆژه ی که لادان و خو په نادان و را کردن نییه لی، بۆلای ئه و پرسیار و حیسابه ی ئه و جیهان که مۆله ت نادا، ئه وانه له و غه یبانه ن که ده وری ئاده می داوه، ئه فهرموی: ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ هه ر ئه و زال و ده سه لات داره به سه ر به نده کانیدا هه موو به نده کانی وان له ژنیر ده سه لاتی ئه و دا، هه موو بی ده سه لات و لاوازن له ژنیر ده سه لاتی ئه و دا. ئه مان هه موو مل که چن ﴿وَرَسُولٌ عَلَيْكُمْ حَقْلَةً﴾ ره وانه ئه کاته سه رتان چه ند مه لانیکه و فریشته یه ک که چاودیر و پاریزه رن و نووسه ری کرده وه کانتان به بی ئه وه ی ئاگامان ببی لییان، که واته له هیچ کات و له هیچ شوێنیکدا ئیعه ته نیا نین به راستی ئه م هه سه ته به سه بۆ ئه وه ی ئیعه بیهار ببینه وه و فریای خو مان بکه وین، ئه و پاریزه رانه خه ریکن به کار و فرمانی خو یانه وه، ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ﴾ هه تا کاتی که مردن دیت بۆ هه رکام یکتان، واته کاتی مردنی دیته پێشه وه له ویدا

﴿تَوَقَّتُهُ رُسُلَنَا﴾ رهوانه کراوه کانمان گیانی ئەکیشی، واتە کۆمەک و فەرمان بەرو بەردەستەکانی فریشتەى گیان کیش که به ناوبانگه به (عهزرائیل). (ئەبن جەریرۆ ئەبو الشیخ) ئەگێرنه وه له (رهبیعی کورپی ئەنەس) وه که پرسیار کرا له (ئەنەس) له باره ی گیان کیشانه وه که ئایا فریشتەى مردن به ته نیا گیان ئەکیشی؟ ئەویش له وه لأمدا فەرمو ی: ئەو کار بەدەستە و کۆمەک و بەردەستانی هەیه، ئەم ئایەتانه ی خوینده وه و فەرمو ی ئەوانه هەن و به لأم فریشتەى به ناوبانگ سه روکە. له (ئەبراهیمی نه خەعی و موحاهید و قەتاده) وه ئەگێرنه وه که ئەو کۆمەکانه گیانه کان ئەکیشن له له شه کان و ئینجا ئەیدنه ده ست سه روک. له (عه له بی) یه وه ئەگێرنه وه که سه روک گیانه کان ئەکیشی و ئەیداته ده ست ئەوان، به م ره نگه گیانی بپرواداران ئەدا به فریشتەى ره حمەت و گیانی بی بپروایان ئەدا به فریشتەى سزا، ئەوانیش گیانه کان ئەبەن بۆ ئەو شوینەى که خوا فەرمانیان پێئەدات، به هەرحال و له سه ر هەربار گیانه کان چەند جۆرو به شیکن و مردنیش چەند جۆر و شیوه ی هەیه، گیان کیشانی چەند هەزاره ها له هەموو کاتی کدا و دانانی هەركام و هەر جۆری له شوینی شیا و شایسته دا كرده وه یه کی گه و ره و فراوانه، ئەبی چەند فروستاده یه كه هەلسن پێی. له هیندی ئایه تدا خوا ئەكات به گیان کیش ئەوهش یان له بهر ئەوه که خوا فەرماندار و کاریه ده ستە بۆ هەموو یان له بهر ئەوه یه که له راستیدا هەموو شتی خوا ئەیکات و خوا به دیهینەر و فەراهەم هینەری هەموو شتی که، ئەو فروستاده و نیراوانه هەلئەسن به فەرمانی خوایان،

وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ ﴿١١﴾ ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَسِبِينَ ﴿١٢﴾ قُلْ

مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّيْنٍ أَنْجَنَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

﴿١٣﴾ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ

﴿وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ﴾ له کاتیځدا که نهوان هیچ سستی و کهم و کوپی و دوا و بهر به کار ناهینن و چونان پی سپیتراره هر بهو جوړه نه کهن، که واته هه موو که سیځ هه ناسه کانی ژمیروا و دیاری کراره، ماوهی ژیانی خوئی هیه به بی دواو بهر، نه میس هیچ ناگای لهو شته غه بیانه نییه، به راستی نه م بوچوون و تیگه یشتنه به سه بو نه وهی که مهردوم بکهو یته دل له رزه و چاره پوانی نه جهلی خوئی. هه موو که سیځ بهو جوړه ماوهی ژیانی نه بری و گیانی نه کینشری له کاتی دیاری کراری خویدا. ﴿ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ﴾ ینجا له پاش زیندوو کړدنه وه نه گپړنه وه بو حوکم و بریاری خواو بولای شوینی حساب و بولای دادگای خوا ﴿مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ﴾ که نهو خواجه خاوهن و کار به دهستی راسته قینه و په رستراو و هاوار لی کراری راسته قینه ی خو یانه له هه موو بار و روویه که وه، نه گپړنه یته وه بولای نهو خاوه نه یان که له یه کهم جاروه دایهینان و دروستی کړدن، گیانی کړدن به بهردا و ژیانندی له جیهاندا تا ماوه یه کی دیاری کراری خو یان له ژیر ناگاداری و چاودیری خوئی دا، ینجا کاتی که ویستی گپړاندنی یه وه بو نه وهی حوکم و بریاری خوئی به دی بینی تیاند، ﴿أَلَا لَهُ الْحُكْمُ﴾ بیدار بنه وه که حوکم و بریار هر بو نه وه لهو روژدها، واته لهو روژدها هیچ که سیځی تر هیچ شتیکی به دهست نییه به روو کهش و رواه تیش، نه که وهک لهم جیهاندا که به رواهت که سی تریش هیندی شتی به دهسته، ﴿وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَسِبِينَ﴾ خوا چه سپاتری هه موو ژمیرو و حساب کهرانه، بهم رهنکه له کاتیکی زور کهم و کورتدا مو حاسه بهی هه مووان نه کات - وهک له هه دیسدا هاتوه - چونکه هیچ شتیځ خوا خه ریک ناکات له شتیکی تر، که واته حسابی هیچ کهس دوانا کهوئی له حسابی هیچ که سیځی تر، هیچ که سیځ مؤلهت نادری نه له حساب و نه له توله و سزادان و پاداشت دانه ودا. (نیامی عهلی) - خوی لی رازی بیت - وینه و نمونه یه کی شیرین نه هیڼنه وه بو تیگه یشتن لهم مه سه له یه، نه فهرموئی: خوا روژی هه مووان نه دات به یه کجار و له یه کاتدا به بی نه وهی روژی دانی هیچ کهس خوا خه ریک

بکات له رۆزی دانی هیچ گیانله بهرینکی تریان ببی به هوی دواکه و تنی!! تیگه یشتن و بۆچوونی موسلمان بهم جوړه له کار و مهسه له یه دا بهسه بۆ هوی هیچ جوړه گومان و دوو دلۍ یه ببی له مه دا که ته نها خوا حاکم و بریار دهره له هه موو کاروباری بهنده کانیدا لهم زه وی و جیهانه دا. بینگومان حیساب و بریارو توله و پاداشت له رۆزی دوا ییدا له سهر کرده و هی مهردومه لهم جیهانه دا، پرسیارو مو حاسه به یان به پیی نهو شهریه ته یه که خوا ناردی هر شهریه ته خوا ترازووه بۆ هه لسه نگانندی هه موو شتی، که واته یه کهم شتی که لهو رۆژها پرسیارو مو حاسه به ی له سهر بکری نهو شهریه تانه یه که خواناردنی بۆ بهنده کانی و راگه یه نرا پیان.

ئینجا بی بهواکان حه والهی سروشتی خو یان نه کاته وه، نهو سروشته یان که خوی خویان نه ناسن و له کاتی ته نگاوه دا بی په روا په نای پی نه بن و هاواری لیته کهن، که چی له کاتی خوشی و نارامدا نهو هیان له بیر نه چی و یاخی نه بن، نه فهرمو ی: ﴿قُلْ﴾ نه ی پیغه مبه ر بل ی پیان ﴿مَنْ يُضْلِكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ ئایا کی ئیوه رزگار نه کات له تاریکی یه کانی ده ریا و وشکانی، واته له راو و داو و به سهراته سهخت و سامنا که کان که هه ست و هوش ناهیلن و ژیری سهرگه ردان نه کهن وه که له (ئیب و عه باس) هوه ریوایهت کراوه، یان مه به ست تاریکی یه ناشکراکانه وه تاریکی شه و هه ور و باو ته م و ده ریا و هر تاریکی یه کی تر، ئایا کی رزگارتان نه کات لهو تاریکی یانه ﴿تَدْعُونَهُ ضَرْعًا وَخَفِيَةً﴾ له کاتی کهدا که ئیوه نه پارینه وه له خواو هاوار و نزای لیته کهن به ناشکراو نهینی، ئینجا په یمان نه دهن و نه لین: ﴿لَنْ أَجْنَحْتَ مِنْ هَذِهِ﴾ سویند به خوا نه گهر رزگارمان بکات له مه، واته نه م تاریکی یانه که تی که و توین به سهرمان هات ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ بینگومان له سوپاس که رانی خوا نه یین و دامه زراو و هه میشه یی نه یین له سهر سوپاس و گو یزایه لی بۆ خوا له سهر نه م چاکه یه، یان له سهر هه موو چاکه کانی که نه م رزگار کردنه یه کی که لیان. نه م حال و باره شتیکی ناشکرایه و چه ند جار بینراوه.

ئینجا نه فهرمو ی: ﴿قُلْ﴾ نه ی پیغه مبه ر بل ی پیان ﴿اللَّهُ يُضْلِكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ﴾ خوا ئیوه رزگار نه کات له وانه و له هه موو نا په حه تی و غه م و په ژاره یه کی سهخت که دلدا گیر نه کات، واته ته نها خوا نه وه نه کات و بیجگه لهو کهس نایهت بهو هاواره تانه وه و کهس ناتوانی بیجگه له خوا که هه لسی بهو فریاد ره سی یه.

ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسِكُمْ سُيُوعًا وَيُذِيقَ بَعْضُكُم بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظِرْ كَيْفَ نَصْرُفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ

له پاش ئه وهی فه رمانیدا که باری راست و رهوا نیشان بدات، ئینجا هه لوئستی بهد و خراپیان ئه دا به ناو چاویاندا که به راستی مایه ی سه رسورمانه، ئه فه رموی: ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ﴾ ئینجا ئیوه هاوبهش رهوا ئه دهن و دای ئه نین بو خوا و واته کار و هه لوئسته که تان بهدو ووره له ژیری یه وه، چونکه ئه بوایه سوپاسی گوژی رایه لیتان بکردایه به رامبه ر ئه و چاکه و میهره بانی خوا، که چی له باتی ئه وه دا هاوبهش دانه نین بو ی.

ئینجا لیږدها به رهنگاریان ئه وه سستی و ئه یا تترسینی به سزایه که له وانه یه دوو چاری بین له پاش ئه و رزگار کردنه که دهرچوون و رزگار بوونیان نه بی لئی. ئه فه رموی: ﴿قُلْ﴾ پێیان بلی: ﴿هُوَ الْقَادِرُ﴾ هه ر ئه و خویه توانا و به ده سه لاته ﴿عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا﴾ به سه ر ئه وه ی ره وانه بکاته سه رتان سزایه ﴿مِنْ فَوْقِكُمْ﴾ له لای سه روتانه وه ﴿أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ﴾ یان له لای خوارو ژیر پیتانه وه ﴿وَلْيَلْسِكُمْ سُيُوعًا﴾ واته یا سه رتان لیئه شیوینی و سه رتان لی تیک ئه دا ئه تان دات به گژی هه کتردا و جهنگ و ئاژاوه ئه خاته ناوتان به مه ی ئه تان کات به چه ند تا قم کو مه لیک که جیاواز و دوو به ره کی بن و دوژمن و نا کوک بن له نیوان یه کتردا و هه ر کو مه لیک دوا ی شتیک بکه ون، یان مه به ست ئه وه یه تیکتان به ر ئه داته یه کتر و تیکه ل و پیکه لتان ئه کات ﴿وَيُذِيقَ بَعْضُكُم بَأْسَ بَعْضٍ﴾ ئه چه ژئی به هیندیکتان سزاو ئازارو ناخو شی هیندیکی ترتان، که ئه و سه ر لی تیکدان و دوو به ره کی و جهنگ و ئاژاوه ناخو شترین به سه ره اته. ئه و سزایه ی که قورئان هه ره شه ی پیکرد ته فسیر کراوه ته وه به چه ند شتیک هینی لای سه روو به پیا هه لشا خانی مه لائیکه له لای سه ره وه، به به رده باران و بای سه مت و ته رزه و باران که ئه مانه روویان داوه له گه ل و ئومه ته پیشووه کاند، هی لای خواروو به بومه له رزه و روچوونه خواره وه به ناخی زه ویدا و خنکان و نوقوم بوون له ده ریا و ئاودا که ئه مانهش هه ر روویان داوه له پیش ئه م ئومه ته دا، به لام تایبه تی نه کرین هه ر به وانه ی له مه و پیشه وه، به لکو گشتی بکرین له وان و له م هه موو تریش که له م دوا یی یه دا پهیدا بوون وه ک بو مبا و غازی

کیمیای و ساروخ و نه لغام و غواسه ی ناو ده ریاکان و هر شتیکی تریش وینه ی نه مانه که له داهاتوودا پهیدا ببی، نه بی نه مانه ش هر مه به ست بن، چونکه خوی نیره ری نه م قورئانه زاناو ناگایه به هه موو غه یب و نادیاریه کان، له هه دیسدا هاتوو هه رموده یه که ده ست نیشان نه کات بو نه وه، (نیمای نه حمه د و ترمزی) نه گپ نه وه له (سه عدی کوپی نه بو وه قاصه) وه که نه فهرمو ی: پرسیار کرا له پیغه مبه ر (ﷺ) له باره ی نه م نایه ته وه که خه ریکین پییه وه: له وه لام دا فهرمو ی: ناگادارین نه مه ی که له م نایه ته دایه له مه و پاش به دی دیت و هیشتا نه هاتوو. ئینجا جو ری سی یه م شیوه یه که له سزای دوور و دریز که خه لکی به ده ستی خو یان و به مه یلی خو یان فراهه میان هیئا وه و فراهه می نه هیئن، چونکه خوا به رنامه و ریگه یه کی راست و ره و و گونجاوی پیداون که نه بوایه هیچ که س لی لانه دایه، که چی به داخه وه له و ریگه و به رنامه پاک و راسته لانه دن و هر که س شوینی که سی یان شتی نه که وی به پیی جیاوازی مه ردومان له تیگه یشتن و بوچوون و ئاره زوودا، ئینجا هر که س و هر کومه لیک به رگری نه کات له هه لبریزراوی خو ی به هو ی نه وه دوو به ره کی و دوژمنایه تی و جهنگ و بی ئارامی پهیدا نه بیئت له نیوانیاندا.

خوی په روه ردگار به چه ند جو ر و شیوه یه که فهرموده کانی و به لگه و نیشانه کان نیشان نه دات و ئاراسته ی بهنده کانی نه کات تا به باشی تیبگه ن و وه ریان گرن و به هو ی نه وه بگه پرینه وه له گو مپایی و ری راسته که ی خوا بده نه بهر، وه که نه فهرمو ی: ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ نَصْرَفُ الْأَكْبَرُ﴾ سه رنج بده که چو ن ئیمه وته و نایه ته کان وهر نه گپین له جو ریکه وه بو جو ریکی تر له بهر روون کردنه وه ی مه به ست و نزیک خسته نه وه ی له زانین و تیگه یشتنه وه ﴿لَمَلَهُمْ يَقْفَهُوْا﴾ به لکو نه وانه تیبگه ن و وه ریان گرن و بگه پرینه وه و کو تایی بیئن له وه ی که وان له سه ری. له پاش نه وه هه موو به لگه و نیشانه ئاشکرایانه له سه ر راستی نه م قورئان و نایینه، له پاش نه وه هه ره شه سامنا کانه ی که کردی له بی بپواکان، ئینجا نه فهرمو ی: ﴿وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ﴾ گهل و نه ته وه که ت بپوایان نه هیئا به و قورئانه و به درو یان دانا ﴿وَهُوَ الْحَيُّ﴾ له کاتیکدا که هر نه و راست و هه قه، که واته نه بی گو ی نه ده یین به بپوا نه هیئانی نه وانه و به لکو دلنایی و دلئارامی هر به م قورئانه هه ق ببی،

قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَعْدُ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ

الظالمين ﴿٦٨﴾

ئینجا فرمان ئەدات بە پیغمبەر (ﷺ) بەم شیوہیہ: ﴿قُل﴾ پییان بلی: ﴿لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ من پارێزەر و زāl نیم بەسەرتانەوہ کہ بە زۆر بپرواتان پی بینم، کارو باری ئیوہم پی نہ سپێراوہ، بە لکو من ھەر راگەیاندم لەسەرہ، ﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ﴾ بۆ ھەموو ھەوالتیک کاتیکی ھەبە بۆ روودان و پەیدا بوون و بەدی ھاتنی، کاتی دیاریی کراو کہ خوا خۆی ئەیزانی، ئیتر با لە جیھاندایا لە روژی دوایدا یا لە ھەردووکیاندا، ﴿وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ بێگومان لەمە و پاش ئەزانن راستی ئەم ھەوالتە کہ قورئان دای، واتە راوەستن چاوتان بە خۆتان ئەکەوی، بە کورتی ئەم ھەرەشەیی ئاراستە کرد کہ بە راستی زۆر سامناک و دل بێ ئارام کەرە بۆ ھەرکەسیک کہ فامیدە و دل بێدار بێت. ھەرکەسیک کہ لەسەر ھەق و راستی بێ و دل ئارام بێ پی و دل قایم و دل ئارام بێ بە نەمان و لەناوچوونی ناھەق، بەوہی لە کاتی دیاریی کراودا دەستی قودرەت ئەبێ بدا لە ناھەق و بەتال، ھەرکەسیک بەو جۆرە بێ دل ئارام و بێ باک ئەبێ و گوێی لە ھیچ کوۆسپ و گریئەک نابێ و ھەمیشە لەسەر ری و رێبازەکەیی خۆی دامەزراو ئەبێ و ھەر رێگە راستەکەیی خۆی ئەداتە بەر، جا چەندە پیویستە بۆ ئەوانەیی بانگ ئەکەن بۆ رێگەیی خوا کہ بەو جۆرە بن لە بەرامبەر لاری و بپروا نەھینانی بانگ کراواندا، بەرامبەر ھەر سزا و ئازاریک کہ دووچار بین لێیانەوہ، بەرامبەر ھەر ئیش و ئازار و ماندوویی و دەردی سەرئەک کہ دێتە رێیان، ئای چەندە پیویستی یا ن ھەبە بەم دل ئارامی یەہی کہ قورئان دای ئەپێژێ لە دل و دەرووندا.

لەپاش ئەو راگەیاندن و ھەرەشەییہ، ئینجا فرمانیدا کہ ئیتر لەگەڵ ئەو بێ بپروایانەدا دانەنیشن – تەنانت بۆ ئامۆژگاری و راگەیاندنیش – کاتی کہ بینی ئەوانە دەست ئەکەن بە دەمبازی و بێ شەرمی دەبارەیی قورئان و ئایینی خوا ھەتا کوۆتایی ئەھینن لەوہ و دەست ئەکەن بە قسەو باسیکی تر، چونکہ دانیشتن لەگەڵیان لەو کاتەدا بپزازی نیشان نادات لە

قسه و دهمبازی یه بهدهی نهوان، یان کهم غیره تی نهگه یه نی و دهر بهست نه بوون و گوی
 نه دان به نایینه که ی خوا، که پیویسته له سهر موسلمان غیره تی بو نایینه که ی به هیژ تربیت
 تا هر شتیکی تر، نه فهرموی: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ کاتی نهوانهت بینی که دهست
 نه کهن به قسه ی به دو ناشایسته و دهمبازی له نایه ته کانی ئیمه دا - واته قورئان - وه نه وه
 باوی قوره یش بوو که له کوږه کانیا ندا نه یانکرد، ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ نهو کاته روو وهر گپږه له وانه
 و پشتیان تیبکه و ههسته لایان ﴿حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ ههتا دهست پینه کهن و نه دوین له
 قسه و باسیکی تر غهیری نه وه ی که نه یان کرد و نه یان گوت دهر باره ی قورئان ﴿وَإِنَّمَا يُنِيبُكَ
 السَّيْطَانُ﴾ نه گهر شه یقان له بیرى بردیته وه، بهم رهنگه دلّتی خه ریک کرد به شتیکی تر وه ههتا
 نهو فرمانهت له بیر نه ما و به هو ی نه وه دانیشتی له گه لیان له یه کهم جاره وه دریژه تدا به
 دانیشتنه کهت له پاش دهست پیکردنی نهوان بهو قسه به دانه، نه گهر نهو له بیر بردنه وهت بوو
 ﴿فَلَا تَعُدَّ بَعْدَ الذِّكْرِی مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِیْنَ﴾ ئیتر له پاش بیر که وتنه وه دامه نیشه له گه ل نهو سته م
 کارانه و ههسته لایان. نه م فرمان و جله و گیری یه له ریو بو پیغه مبه ره (ﷺ) نه گونجی له
 پاش نهو فرمان بووبی بو موسلمانانیش، نه م فرمانه له مه که دا هات، کاتی که کارو
 کرده وه ی پیغه مبه ره (ﷺ) له سنووری بانگ کردن و راگه یانندن تیپه ری نه کرد بوو، فرمان
 نه هات بوو به جهنگ کردن، له بهر هر هو یه که خوا ویستی لهو ماوه یه دا، به هو ی نه وه وه
 فرمان هات که دانه نیشتی له ناو کوږ و کو مه لی نهو بی بروایانه دا کاتی که بینی نهوانه دم
 دریژی نه کهن بهرام بهر به نایین و قورئانه که ی خوا. نه گهر له بیرى نه بوو لهو کاتانه دا
 له ناویاندا بوو، به گورجی هه لسی و به جییان بیلی که هاته بیرى فرمان و جله و گیری
 یه که ی خوا، ههروه ها موسلمانانیش وه له هیندی ریوایه تدا هاتووه، له پیشه وه فرمان
 بهو جوږه بوو، به لام له پاش نه وه ی له مه دینه دا ده ولت پیک هات فرمان هات به جهنگ و
 بهرگری ههتا کهس نه توانی سه رکیشی بکات و یاخی ببی. ئینجا هه رچو نی بریاری
 جیا بوونه وه موقاته عیدا له نیوان پیغه مبه ره (ﷺ) و نهو بی بروایانه دا له کاتی دم دریژی
 کردنیاندا، ههروه ها نهو بریاره نه دا له نیوان پرواداران و نهواندا و دهست نیشان نه کات بو
 جیاوازی دوا روژ و چاره نویسی هه ردو و تاقمه که،

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَئِنْ ذُكِّرُوا لَعَلَّهُمْ يَنْقُوتُونَ ﴿١٦﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا

نه فهرموی: ﴿وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ نهوانه‌ی که له خوا نه ترسن و خویان نه پارینن له کار و کرده‌وی نهو بی بروایانه که دم درینژی نه‌کن له نایه‌ت‌کانی خوادا، نهو خو پارینزهرانه هیچ شتیک له حساب و پرسیار و تاوانی نهو بی پروا دم درینژی که‌رانه‌یان له‌سهر نییه و پرسیاری کرده‌وه‌کانی نهوانیان لیناکری و تاوانه‌کانی نهوان روویان تیناکات ﴿وَلَئِنْ ذُكِّرُوا﴾ به‌لام له‌سهریانه ناموژگاری و جله‌وگیری یان لهو کرده‌وه به‌دانه به پئی توانا، له‌سهریانه نهو ناموژگاری و جله‌وگیری یه ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْقُوتُونَ﴾ به نومی‌دی نهو و به‌لکو نهو بی بروایانه له خوا بترسن و خویان بیارینن لهو تاوان و کرده‌وه به‌دانه که کردیان.

نهم نایه‌ته به جوریکی تریش ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه، به‌لام نه‌وه‌ی که گوتمان له دلدا جیگیر و دامه‌زاده و ریکه له‌گه‌ل نه‌وه‌ی که له (نبین و عه‌باس) وه هاتووه که نه‌فهرموی: کاتی که موسلمانان جله‌وگیری کران له دانیشتن و کوپ‌گرتن له‌گه‌ل نهو بی بروایانه‌دا گوتیان: نه‌گهر نیمه پیویست بیت هه‌ستان له کوپ و کو‌مه‌لی نهوانه له کاتی دم درینژی کردنیاندا نه‌بی نه‌توانین بچینه مالی خوا و ته‌واف نه‌کین، چونکه نهوانه هه‌میشه خهریکن بهو تاوان و دم درینژی کردنه‌وه، نینجا نهم نایه‌ته هاته خواره‌وه، هه‌روه‌ها نهم ته‌فسیره ریک و پیک و گونجاوه له‌گه‌ل نایه‌تی (۱۶۰) ی سوره‌تی (النساء) دا، له‌وی ته‌فسیرمان کردووه‌ته‌وه با سه‌رنج بدری، نینجا هه‌میت‌ر نه‌پروا له‌سهر نهو دور که‌وتنه‌وه و دوره پهریزی و هاو‌پیتی نه‌کردنه، نه‌فهرموی: ﴿وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا﴾ نه‌هی پیغه‌مبه‌ر، هه‌روه‌ها هه‌موو پرواداریک له پاش نهو، واز بینه و روو وهرگیره له‌وانه‌ی که نایینه‌که‌یان، واته نهو نایینه‌ی که بویان هاتووه له‌لایه‌ن خواوه و داوایان لینکراوه هه‌لسان پئی و راگیر کردنی، نهو نایینه راسته‌یان وهرگرتووه و گیراویانه به شتیک بی نرخ و بی سود و بی هوده و به گالته و رابواردن به شتیک خهریک که‌ر له شتی گرنگ و مه‌به‌ست. واته لاقرتی نه‌کن پئی و به شتیک بی نرخ سهر نه‌کن،

وَعَزَّتَهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَرَ رَبَّهُمْ أَنَّ تَبَسَّلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعَدَّلَ كُلٌّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

﴿وَعَزَّتَهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ ژیاڼی جیهان هه لیخه له تاندوون، بهم رهنګه باوی نه دهن به سهر ژیاڼی نه پراوهی نهو جیهاندا، یان هر هم ژیاڼه یان به وه راسته و پړوا ناکه ن بهو ژیاڼ، واز بیڼه له وانه تیکه لیان مه که و گوښان پی مه ده ﴿وَذَكَرَ رَبَّهُمْ﴾ په ندو ټاموژګاری بکه به قورڼان ﴿أَنَّ تَبَسَّلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ﴾ له بهر نه وهی به ند نه کړی و نه گیري و نه به ستریت ته وه هیچ کهس و هیچ نه فسیک به کرده وه یه که کرده و یه تی، واته ټاموژګاری بکه به قورڼان و بترسینه نهو بی پړوایانه تا بګه پښه وه له کرده وه بده کانیان تا له روژی دوا پیدا به ند نه کړن له ټاګردا له باتی نهو کرده وه به دانه ی که کرده و یانه له جیهاندا، که نهو که سانه و نهو نه فسانه ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ﴾ نییه بو یان له لایه ن غه یری خوا وه هیچ دوست و کار به ده ستیک و هیچ خزمنیک که کومه و یار مه تی دهر یان بی، نییه بو یان هیچ ټکا که ری که ټکایان بو بکات ﴿وَإِنْ تَعَدَّلَ كُلٌّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا﴾ نه ګهر هه موو فیدا و بریتی یه که بدا لیان و هر نا گیري ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ی که نایینه که ی خویان ګیرا به شتیکی بی نرخ و بی سوود و بی هوده و ژیاڼی جیهان هه لیخه له تاندن ﴿الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا﴾ که سانیکن که به ند نه کړن به هو ی کرده وه یه که کرده و یانه، ټینجا به سهرهات و دوا روژی نه وانه باس ټه کات و نه فهر موی: ﴿لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ بو نه وانه هه یه هر خورا وه یه که له ناوی زور ګهرم و به کول، واته نه وهی که به ټاګری دوزه خ هات بیت ته کول، بو یان هه یه هر سزایه کی زور ټازار دهر به هو ی نه وهی پړوایان نه هیڼا له جیهاندا و به رده وام بوون له سهری، خوا په نامان بدات - آمین - . له نایه ته وه چهند شتیکی و هر نه گیري:

۱- پیغمبر (ﷺ) ههروهه ها هموو موسلمانیک فرمانی پیدرا که واز بیئنی له هاوړیتی و

هاونشیني ئهوانه ی که ئایینه که ی خوا به سووک و به بی نرخ سهیر نهکهن، ئیتر نهوش بهدم و به وتن بی یان به کردهوه، کهواته ئهوه کهسانه ی که ئایینی ئیسلام ناگیږن به بناغه و بنهړتی ژیانیان له هموو بارو روویه کهوه، ئهوانه ریزیان نییه بو ئایینه که یان، به سووک و بی نرخي دانه نین و لاقرتی پی نهکهن، کهواته بهری ههړه شه و بریاره سهخت و سامناکه که ی نهکهن، وهک ئهوه کهسانه ی که باسی غهیب نهکهن به لاقرتی یوه و باوهړ کهرانی غهیب به گیل و نهقام دانه نین، یان باسی زهکات نهکهن و به شتیکی بی نرخي دانه نین له ژياندا، یان باسی شهرم و رهوشتی پاک و داوین پاکي نهکهن بهوه ی که باو و رهوشتی کومه لی کشت و کال کهرانه، یان باوی سهردهمی دهره بهگی یه، یان هیینی بورجه وازیه کانه که شتیکی دامه زراو نین، یان هر شتیکی تر که له ئیسلامدا شتیکی گرنګ و پیروژن، به کورتی ئهوانه ی که هر شه ریه تی خوا نهکهن به حهکم و حاکم له ژياندا، لایان وایی که مهردوم خوی ری هیه و سهرهسته بو دانانی رژیم و بهرنامه ی ژیان، هموو ئهوانه بهری بریارو ههړه شه ی ئهه نایه ته نهکهن ئایینی خویان گیپراوه به شتیکی بی نرخ و بی سوود، موسلمانان نه بی بیچرین لییان و تیکه لییان نهکهن مهگه ر بو ناموزگاری و ته می کردن.

۲- پیویسته له سهر موسلمانان هه لسن به ته می و ناموزگاری ئهوانه و ترساندنیان له بهند کردنیان به هو ی کردهوه کانیانه وه.

۳- ئهه نایه ته وای نیشان ئهدات که ئیسلام ئایینی هه مووه، چ ئهوانه ی که بهروایان پیهیناوه و چ ئهوانه ی که بهروایان پیی نه بی.

۴- سنووری هاونشیني و تیکه لی له کاتی دهم بازی و بهد گو یی ئهوه بی بهروایانه هر نهوه یه که ناموزگاری و ته می بکرین و بترسینرین، ئیتر بیجگه لهوه نابی و دروست نییه، ههروهه تیکه لی هر گونا هکار و تاوانبارکی تریش له کاتی گونا هو تاوانه که دا.

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّكَ وَتُورِدُ عَلَيَّ أَعْقَابَنَا بِعَدِيدٍ هَذَا اللَّهُ كَمَا كُنِيَ
 اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى انْتَبِهْ قُلْ إِيَّاكَ هُدِيَ اللَّهُ
 هُوَ الْهُدَى وَأَمَرَ بِالْعُسْكَانِ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ أَقْسِمُوا بِالضَّلَوتِ وَاتَّقُوا وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ
 تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ

نینجا فرمان نهدات که پیغمبر (ﷺ) شیوه پرسیاریک ناراسته بکات بو بیزاری
 دهربرین زور به توندی له هاوار و نزا کردن و پرستنی غیری خوا. نیتر نهو بیزاری
 دهربرینه بو دم کوت کردن و بهرپرچ دانهوهی بت پرستانکان بیت که داویان له
 پیغمبر (ﷺ) کرد که هاوبهشی یان بکات له پرستنی بتهکانیاندا تا نهوانیش هاوبهشی
 نهو بکن له پرستنی خوا، یان مهبست هر بیزاری دهربرین بی لهو بارو حالهی که نهو
 بت پرستانهی لهسره که واز دینن له پرستنی خوا شتیکی تر که بی دهسلاته و هیچ
 سود و زیانیکی بهدهست نییه و مهبست جاپدان و دهربرینی چچران و دور کهوتنهوه و
 دوره پرریزی بیت لهو بی پروایانه و نهو بیرو باوهرو کاره بهدهی نهوان که هموو ژیری
 یهکی ساغ دریهتی و لهسر هر بار مهبستهکه هر یهکه، نهفرموی: ﴿قُلْ﴾ نهی پیغمبر
 بلی: واته فرمانهکه زور گرنگه و فرمانی خواجه و تو راگهیهنهری، بلی: ﴿ادْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّكَ﴾ نایا نیمه تیهر بکین له پرستنی خواجه که هموو شتی بهدهسته و
 نهو خواجه نهپرستین و هاواری لینهکین و هر شتیکی تر بیپرستین که هیچ سودیکمان
 پی ناگهیهنی له پرستنهکیدا، هیچ زیانیکی پیناگهیهنی له نه پرستنهکیدا، ﴿وَتُورِدُ عَلَيَّ
 أَعْقَابَنَا﴾ پاشهپاش و بهدوادا وهرگهپرینهوه ﴿بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ﴾ لهپاش نهوهی خوا رینمونی
 کردین و خستینیه سهر ریگهی خوی و رزگاری کردین له گومپایی؟ واته نایا لهپاش
 پیشکوتن و بهرز بوونهوه تازه نیمه بهرو دواوه بو پستی هلگهپرینهوه به قسهی گومپا و

سەر تىك دەر؟ ﴿كَأَنِّي أَتَّبَعْتُ الشَّيْطَانَ فِي الْأَرْضِ﴾ به وينه كەسەك دىو و درنجان راي كيشن
 و بيبەن بۆ چۆل و بيا بان لە زەوى دا ﴿حَيْرَانَ﴾ به سەرگەردانى و لادان لە رىگەى راست و
 نەزانى چى بکات و بۆ كۆى بپروا ﴿لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى﴾ لە كاتىكدا كە چەند ھاوېرى و
 دۆستىكى بېى كە بانگى لىبەن و رىنموني بکەن بۆ رىى راست و پىى بلين ﴿أَتَيْنَا﴾ وەرە
 بۆلای ئىمە و ئەویش لەو نىوانەدا يەخسیر و داماوە و نازانى بۆ كۆى بپروا بە گوئى كى
 بکات و بۆلای كام بپروا. بەو سزا دەروونىيە ئەژى كە هەميشە دلى بى ئارام و دانەمەزراوە،
 ئىنجا لەم كاتەدا بار و رىگەى دامەزراو و راست نیشان ئەدات، ئەفەرموى: ﴿قُلْ﴾ بلى:
 ﴿إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى﴾ بەراستى ھەر رىنموني خوا كە ئايىنى ئىسلامە رىنموني يە و
 بىجگە لەو گومپايى و لادانە لە رىگەى راست، ئەم مەروۇ و ئادەمى يە بە سەرگەردانى
 ئەخوليتەو لە چۆل و بيا باندا ھەركاتى وازبىنى لەو رىنمونييە، يان لادا و بترازى لە ھەر
 شتىكى و بىگۆرى بە شتىكى تر، لا بداو بىگۆرى دووچار ئەبى بە پىى لادان و
 گۆراندنەكەى، بىگومان ئەم ئادەمى يە لەلایەن خواوە دەسەلاتدار كراوە بەسەر ناسىنى
 ھىندى لە ھىزو وزە و شتە نھىنى يەكانى ئەم بوونەوەرە، بۆ ئەوھى سووديان پى وەرگرى لە
 كاروبارى جىنىشىنى يەكەى لە زەويدا، لە بەرز كردنەو و گەشە پىدانى ژيان لەم جىھان و
 زەوييەدا. بەلام دەسەلاتدار نەكراوە بەسەر ناسىنى زانىنى زۆر لەو غەيب و نھىنى يانەى كە
 دەورى داو ن لە ھەموو لایەكەو، كە يەكى لەوانە ژىرى و گيانەكەيەتى، بەلكو غەيب و
 نھىنى يەكانى كارو پىشەكانى لەشى و ئەو ھەموو ھۆيانە كە ئەو كارو كردەوانەيان
 پىنھەكات، بەم جۆر و شىوہ رىك و پىكەى كە ھەيەتى بەم رژىمە تىرو تەواوہ. جا لەبەر ئەوہ
 ئەم ئادەمى يە ھەميشە پىويستە بە رىنموني خوا، ھەركاتى بە پىى ئەو رىنموني يە
 نەجولايەو و گومرا ئەبى و لانەدا لە رىگەى راست و سەرگەردان ئەبى و دووچارى سەتم و
 بەد بەختى ئەبى، ئەو دووچار بوونە شتىكى مسۆگەر و ھەتمى يە لە مێژووى ئادەمىدا لە
 ھەر كاتىكدا لای دابى و لادان لە رىنموني خوا، ئەمەى شتىكى مسۆگەر و ھەتمى يە نەك

هيندي شتي تر كه نه فامان لافي حه تمى يه تيان بو ليدان و له پاشان به هه له و به درو
 دهرچوون، وهك له پيشه وه دهست نيشانمان بو كردن به لام نهو دوچار بوون و گومرايى و
 بهد به ختى يه ي كه پيدا بووه و پيدا نه بى له لادان له بهرنامه ي خوا شتيكى ناشكرايه و به
 چاو نه بينرى، جا له بهر نهو نهوا نايه ته كه فرمان نه دا بو مل كه چى و لانه دانه، نه فهرموى:
 ﴿وَأَمْرًا يُسَلِّمُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ فرمانمان پيدراوه به مه ي كه مل كه چ و گوئرايه ل بين بو
 په رومردگارى هه موو جيهانيان، نه م وته پيروزه نهو نيشان نه دات كه نه م بوون و بوونه وه ره
 به هه موو بهش و پارچه كانى يه وه به ديارى و نه ينى يه كانى يه وه مل كه چ و ژير باره و
 گوئرايه له بو خواهيش و مه يل و دهسه لاتى خوا و ناتوانن ياخى بين و سه رپيچى بكهن، نه م
 ناده مى يه كه به شيكى زور گرنگه له م بوونه وه رده دا بيگومان مل كه چ و ژير باره پيدا بوون و
 پيك هاتنى لهش و گيان و به هه موو هيزو وه كانى يه وه ناتوانن ياخى بين و به موو لابات
 له وه ي بوى دانراوه و ديارى كراوه و هيچ دهسه لاتى خوى تيدا نيه، كه واته نه بى مل كه چ
 و گوئرايه ل بى له باره ي كارو كرده وه كانيشى يه وه كه مه يل و دهسه لاتى واى تيدا هه يه، جا
 نه گهر له م باريشه وه گوئرايه ل و مل كه چ و فرمان بهر بى نهوا هه موو كار و بارى ريك و پيك
 نه بى له هه ردو جيهاندا.

له پاش جاردانى مل كه چى بو په رومردگار، ئينجا نوبه ي فرماندانه به نيشانه ي نهو مل
 كه چيه به لهش و به دهرچوون، نه فهرموى: ﴿وَأَن أٰفِيئُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوْهُ﴾ فرمانمان پى دراوه
 به مه ي كه به ريك و راستى نويز به جى بينن و خوتان پيارينن له نافهرمانى و بترسن لهو
 په رومردگاره. ئينجا دهست نيشان نهكات بو هوى گوئرايه لى و فرمان بهرى نهو فرمانه،
 نه فهرموى: ﴿وَهُوَ الَّذِي اٰتٰهُ حُشْرُوت﴾ نهو په رومردگاره كه سيكه كه هه ر بولاي نهو ئيوه كو
 نه كرينه وه له روژى دواييدا، ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ هه ر نهو
 په رومردگاره كه سيكه كه ناسمانه كان و زهوى دروست كرد و له نه بوون بهديه نا،

وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ عَلِيمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٢﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَسْكَنْ أَهْلَ الْهَيْكَلِ

﴿وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ له كاتیځدا كه نه فهرموی به هر شتیك ببه نه ویش دهست به جی نه بی ﴿قَوْلُهُ الْحَقُّ﴾ هر فهرمان و وتهی نهو راست و ههقه، به دیهینان و دروست کردنی بو هر شتی پیویستی نییه به که رهسه و به ماوه و نه به ستراره به هیچ شتیکه وه، به لکو به ته نیا ویستن و بریاری به بی دواکه وتن نهو شته له نه بوون پهیدا نه بی، به چند جور یکی تریش ته فسیر کراوه، ﴿وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ﴾ هر بو نه وه مولك و خاوهنی یه تی له روژیکدا که فوو نه کری به سووردا، واته لهم جیهانه دا به روالهت و رووکهش مولك و خاوهنیتی بو بهنده یانی خوا هیه به پیی باو و شریعه تی خوئی، به لام له روژیدوایی و زیندوو کردنه وه دا مولك و خاوهنی یه تی ته نها بو خوایه و نه مولك و خاوهنیتی یه رواله تی یهش لهو روژدها نامینی بو هیچ که سیکی تر بیجگه له خوا - لهو روژدها دهر نه که وی بو هه موو کهس ته نانهت بی برهوا و یاخییه کانیش - که ته نها خوا خاوهنی هه موو شتیکه و دهسه لات و ئیراده هر بو نه وه، ﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زاناو ناگایه به هه موو نهیننی و ناشکرایهك ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ هه رنه وه لیزان و کاردروست له هه موو کارو کرده وه کانیدا، ناگا و با خه به رو به هه موو شتی، چ ناشکرا و چ نهیننی.

ئینجا به جوړو شیوه یه کی تر بیرو باوه ری راست و ته نیایی خوا نیشان نه دات، نیشانی نه دات له شیوه و داستان و سه رگوزه شته ی هیندی له فروستاده و پیغه مبه ره کاند، نه فهرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَسْكَنْ أَهْلَ الْهَيْكَلِ﴾ نه ی پیغه مبه ر باسی نهو کاته بکه که ئیبراهیم گوتی به باوکی که نازره، ﴿أَسْكَنْ أَهْلَ الْهَيْكَلِ﴾ نایا تو چند بتیک نه گیر ی به په رستراوانی خو ت؟ واته شتی واهه که و کوتایی بی نه لهو کرده وه ناراسته،

إِنِّكَ أَرَبُّكَ وَقَوْمُكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذَلِكَ نُرَىٰ إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

﴿إِنِّكَ أَرَبُّكَ وَقَوْمُكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ به پرستی من تو و گهله که ت نه بینم له گومرایی یه کی روون و ناشکرادا نایا چ گومرایی یه که له وه زیاتره که تهم ناده می یه گرنگ و نایابه بجی به دهستی خوی دارو به رد یان هر شتیکی تر دیاری بکات و بیپرستی و بیکات به خوی خوی؟! به پرستی نه و پهری نه فامی و پهستی یه و دژی ژیری و سروشته له بهر نه وه سروشت هاته جواب له سهر زمانی ئیبراهیم که له ناو نه مال و خیزان و گهله نه فامه دا بوو که له وه بهر ده قیان گرتبوو بهو بیرو باوهره ناراست و پهسته وه، هیشتا نه و ئیبراهیمه به ته وای ری که و پیکی خوی نه دوزی بو وه، به لام سروشته پاکه کی هر له یه که م جاره وه دژو بیزار بوو له وه ی نه و بتانه بیپرستی که باوک و گهله کی نه یان په رستن، نه و گهلی ئیبراهیمه له که لدانی یه کان بوون له عیراقدا که نه و بتانه یان نه په رست، هر چونی مانگ و رۆژ و نه سستیره یان نه په رست، چونکه نه وه ی که بیپرستی و له کاتی خوشی و ناخوشیدا په نای پی ببری نه بی که سی که بی که توانا و دهسه لاتدار بی و خاوه نی تهم بوونه وه ره بی، ده ی چون نه و دارو به رد و شتانه بیپرستی یان بکری نه و واسیته له نیوان خواو به نده کانیدا؟ له بهر نه وه خوی پی نه گیرا و بهو جوړه بیزاری دهربری و هیرشی کرده سهر باوکی و گهله کی، چونکه عه قیده و بیرو باوهره گه وره تره له هه موو شتیکی تر، به رزو گه وره تره له هر په یوه ندی و په یوه سستی یه کی تر، نه بی له پینا ویدا ده ست هه لگیری له هر شتیکی تر، که واته نابی نه و بیزاری دهربرین و هیرشه له باوکی نابی به له که و ره خنه به سهر ئیبراهیمه وه. هیچ پیویست نییه به وه ی که نازهر دانری به مامی ئیبراهیم که نه وه ش لادانه له دهق و روکه شی قورئان که له چه ند شوین و نایه تی کدا به باوکی داناوه و ناوی بردوه.

نه و ئیبراهیمه (علیه السلام) به هو ی سروشتی پاک و خاوی نی شیوا و شایسته ی نه وه بوو که خوا چاوی دلی بکاته وه و به لگه و نیشانه گرنگه کانی تهم بوونه وه ره ی نیشان بدات و بیان ناسینی پنی، وه کو نه فهرموی: ﴿وَكَذَلِكَ نُرَىٰ إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به و جوړو شیوه یه، به و ویسته پاکه ی بو هق و راستی و به و بیزاری و نه ویستنه ی بو به قال و ناهه قی به و چه شن و شیوه یه نیمه نیشانی ئیبراهیمان داو پیمان ناساندن په روه رده و ناگاداریتی و دهسه لات و خاوه نی تی تیرو ته وای خوا بو ناسمانه کان و زهوی و ناشنامان کرد به حه قیقه تی تهم بوونه وه ره و به لگه و نیشانه روونه کانی، تا نه وه بکات به به لگه و نیشانه یه کی ناشکرا بو دم کوت کردنی بت په رسته گومرکان،

وَلْيَكُونَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى الْكَوْكَبَ قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ
الْأَفْلَهِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَيْنَ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ
مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ

﴿وَلْيَكُونَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بُوَ نَمُودی له دهر وونی خُویشیدا بیی به یهکی لهوانه و بجیته ریزی
برواداره راسته‌قینه‌کان که خاومنی نارامی دَنَن به بی هیچ دوو دلی و گومانیک له برِوا و
زانینه‌کانیاندا، واته به سروشتی پاکی زانی که نُو دارو بهردو پهرستراوه پووچانه شتیک
بی کِهَلک و بی نَرخن، بیزاری دهربری له پهرستیان، نینجا به‌هوی نُو ناشنا کردن و نیشان
دانه پله‌یه‌کی تر به‌رز بوویه‌وه بُو برِوای راست و ره‌وا به پهرستراوی راسته‌قینه، گهل و
نه‌تمه‌که‌ی ئیبراهیم که له کهلدانی یه‌کان بوون له عیراقدادارو بهرد و نه‌ستیره و مانگ و
رُوژیان نه‌پهرست، ئیبراهیمیش به سروشتی پاکی خوی همر له یه‌که‌م جاره‌وه زانی نُو دارو
به‌رده به هیچ ره‌نگ شیایوی نَمُوه نین به‌پرستَرین، شیایوی نَمُوه‌ش نین بکرین به واسیته و
هوی گه‌یشتنی به خوای راست و ره‌وا، له‌بهر نَمُوه بهو شیوه بیزاری دهربری له پهرستنی
نَوانه و گهل و نه‌تمه‌که‌ی به گومرا و سهر لی شیواو دهرکرد، نینجا هاته سهر نه‌ستیره و
مانگ و رُوژه‌که‌ش و نه‌وانیشی به پووچ و به بی نَرخ دهرکرد تا گه‌یشت به خواو پهرستراوی
راست و ره‌وای خوی، وه‌ک بُوَمان دهرنه‌خات، که نه‌فهرموی: ﴿فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ﴾ نینجا کاتی
شَمُوی به‌سهره‌ات و تاریکی دای به‌سهریدا و به‌رچاوی تاریک کرد ﴿رَأَى الْكَوْكَبَ﴾ نه‌ستیره‌یه‌کی
بینی، ئیتر نَمُوه نه‌ستیره‌یه موشته‌ری بووبی، وه‌ک له (ئیین و عه‌باس) موه نه‌گَیِرَنَمُوه، یان
زوه‌ره بووبینت، وه‌ک له (قَتَادَة) وه هاتووه، که همرکام لهو دوو نه‌ستیره‌یه زور جوان و به
تیشک و به شه‌وقن، به تایبه‌تی نه‌ستیره‌ی موشته‌ری بتی همره گه‌وره‌ی نه‌ستیره‌ی پهرستان
بووه له‌ناو گه‌لی یونان و رومی کُونداد که گهل و نه‌تمه‌که‌ی ئیبراهیم پِنشَمُوه‌ا بوون لهو
نه‌ستیره‌ی پهرستی یه‌دا، نینجا ئایا نَمُوه یه‌که‌م جاری بینینی بووبی، وه‌ک له چه‌ند

رېوايه ټيكي بې هيزهوه دهرتهكهوي كه شاراوتهوه گوايه ئيبراهيم له ترسي نه مروود دهرى
 نه بينې، تا ئه كاته يان نه! بهو جوړه كه به ناويانگه له ناو خه لكيدا و نه گيرنهوه كه ئه
 جوړه قسه و باسانه له دهله سهى ئيسرائليات ده چيټ، ئه بينينه بهو جوړه بووبى يان لهو
 جاره دا به مه يلى خوا دابيټى له دلى و جوانى و شيريني و بهرزي يه كهى دابيټى له دلى،
 له سهر هر بار با بزائين كه ئه و نه ستيرهى بينى چى گوت؟ ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي﴾ وتى ئه مه
 په روه ردگار و خاوه ن و كار به ده ستي منه، بنگومان ئه و نه ستيره بهرزو گهش و شيرينه زور
 جياوازه لهو دارو بهرده بى نرخ و په ستانه، كهواته نه گهر لابدري له په رستراوى راسته قينه
 ئه و نه ستيره يه نزيك تر و شايسته تره بو په رستن تا ئه و دارو بهرده بى نرخانه، به لام له گهل
 نه وه يشدا ئه ميش شياوى په رستن نيه و نيشانهى بى نرخى و نه شياوى تيدايه، نه فهرموى:
 ﴿فَلَمَّا أَفَلَ﴾ ئينجا كاتى كه ئه و نه ستيره يه ئاوا بوو و له پيش چاو نه ما، ﴿قَالَ لَا أُحِبُّ
 إِلَّا فُلِينَ﴾ ئيبراهيم فهرموى: من ون بوو و ئاوا بووه كانم خوش ناوى و نامه وين، چونكه
 به كار نايه ن و چاوديريى و كار به ده ستي و بهرپوه بهرى يان پى ناكري، كهواته ئه و
 نه ستيره يه به كار نه هات و ده ستي نه دا بو ئه وهى په رستري و په رستراو ئه بى شتيك بيت كه
 سروشت خوشى بوى و لى ئاوا نه بى. ﴿فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا﴾ ئينجا كاتى كه مانگى بينى
 هه لهات و سهرى كيښا له كه نارى ئاسمانه وه و به رووناكى يه كهى تاريخى يه كهى لهت كرد
 ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي﴾ وتى ئه مه په روه ردگار و كار به ده ستي منه، ئه م جياوز بوو له نه ستيره كه، ئه م
 تاق و ته نيا ديار بوو به ئاسمانه وه و رووناكى يه كهى په خش بوو بووه وه و هه موو لايه كى
 دا گير كرد بوو ﴿فَلَمَّا أَفَلَ﴾ ئينجا كاتى نه ميش ئاوا بوو و ون بوو له بهر چاو ﴿قَالَ لَيْنَ لَمْ يَهْرِجْ
 رَبِّي﴾ ئيبراهيم گوتى نه گهر په روه ردگارم رينموونيم نه كات بولاي خوى و خويم پى نه ناسيڼى
 ﴿لَا كُؤُونََ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ﴾ بنگومان له گهل و كومه له گومراكان نه بم و نه چمه ريڼى نه وان،
 ﴿فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً﴾ ئينجا كاتى كه خورى بينى و سهرى دهره نا له كه نارى ئاسمانه وه و
 ئه م گه وه رته ره له پيش چاو و تيشك و رووناكى يه كهى به هيز تره و گهرمى به تينى هه يه،

فَلَمَّا أَفَلَّتْ قَالَ يَفْقَرُ إِلَيَّ بَرِيٌّ مِمَّا تَشْرِكُونَ ﴿٥٠﴾ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَلَا أَخَافُ مَا تَشْرِكُونَ ﴿٥١﴾ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا

﴿قَالَ﴾ گوئی: ﴿فَلَمَّا أَفَلَّتْ﴾ نه مه پهرومردگار مه ﴿هَذَا أَكْبَرُ﴾ نه مه گه وره تره لهوان، کهواته نه م شیاو و شایسته تره، به لام نه میش وه که نهوان ناوا نه بیئت و ون نه بی. کهواته نه میش هیچ، ٲینجا لیژدها هیچ نه مایه وه نه مه نه بی که خوا و په رستراوی راسته قینه نه بی که سیك بیئت جیاواز و وینه ی هیچ که سیك نه بیئت له م بوونه ومردها، نه بیئت که سیك بیئت داهینهر و پهرومردگاری نه م بوونه ومرده و هرچی له م بوونه ومردهایه، ٲینجا له م کاته دا نه بی ٲیراهیم به بی ٲینچ و په نا جاپ بدات و دهری بېړی که نه م دووره و بیزاره له هرچی نه و په رستراوانه که گهل و نه ته وه که ی کردوویانه به هاوبهش بو خوا ی پهرومردگار، وه که نه فهرموی: ﴿فَلَمَّا أَفَلَّتْ﴾ ٲینجا کاتی خور ناوا بوو وه که نه ستیره و مانگ، ﴿قَالَ﴾ ٲیراهیم فهرموی: ﴿يَفْقَرُ﴾ نه ی گهل و نه ته وه که م ﴿إِنِّي بَرِيٌّ مِمَّا تَشْرِكُونَ﴾ به راستی من به ریم له هر شتی که ٲیوه نه یکه ن به هاوبهش بو خوا ی پهرومردگار، من به ریم له رهوادانی هیچ هاوبه شیک بو نه و پهرومردگاره ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ به راستی نه و من رووی خو م وهر نه گیرم بولای که سیك که له نه بوون ناسمانه کان و زهوی دروست کردن و دایه ٲینان، نیازی دلای خو م و په رستتم روو نه که مه نه و که سه، خو م مل که چ نه که م بو ی ﴿حَنِيفًا﴾ له کاتی کدا لا نه دم له په رستنی هه موو شتیك بیجگه له ده مبازی و موجوده له که تان زور بیجی و ناپاسته، نه و نه قامانه ٲیراهیمیان نه ترساند له بته کانیان که دووچاری بکه ن، نه ویش فهرموی: ﴿وَلَا أَخَافُ مَا تَشْرِكُونَ﴾ من ناترسم له وه ی که ٲیوه هاوبهشی ٲی نه که ن و نه یکه ن به هاوبهش بو خوا، چونکه من به باشی نه زانم که نه م بتانه هیچ شتیکیان به ده ست نییه و هه موو شت هر به ده ست خوایه، له هیچ کاتی کدا من ناترسم له وه ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا﴾ مه گهر کاتی که پهرومردگارم بیهوی و مه یلی شتی بکات که دووچارم بی بیهوی نه و بتانه وه، نه و کاته نه و شته نه بی، به لام نه وهش هر له لایه ن خواوهیه و به ده ست خوایه،

وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا
تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ

﴿وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ پسر و مرد گارم فراوانی همه به بوی هم و شتی له باره ی زانینه و
و زانی خوا هم و شتی نه گریته و و ده وری هم و شتید او و، تا به و جوړه ئیبراهیم پاراستن
و سر پر شتی خو ی حواله ی مه یل و زانینی خوا کرد، زانی که دوو چاری هیچ شتی که ناب ی
مه گمر خوا ویستبیتی و زانیبیتی، ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ ده ی نایا نایه ته و بیرتان و هو ش
ناکه نه و که کاره که به و جوړه به که من پیتان نه لیم و پند و ناموز گاریم کردن پی ی؟ نایا
بیرتان ناکه و یته و که نه و بتانه ی ئیوه هیچ ده سه لاتیکیان نییه به سر هیچ شتی که تا بتوان
زیان به من بگه یمن؟ له پاش نه و ده ی که رایگه یاند نه ترسانی خو ی له و بتانه، بویان روون
نه کاته و که ترسانی نه و زور بی جییه، و ه که نه ترسانی نه و ان له خوا و ره و ادانی ها و به ش بوی
لای زور نار و و و بی جییه، ئینجا نه فرموی: ﴿وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ﴾ نایا من چون
نه ترسم له و بتانه ی که ئیوه کرد و وتانه به ها و به ش ﴿وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ
عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا﴾ له کاتیک دا ئیوه ناترسن له و ده ی که ئیوه گنرا و تانه به ها و به ش بوی خوا،
شتیک که خوا هیچ رابرو به لگه یه کی له سر دانه نا و و هیچ رابرو و به لگه یه کی نه نار دو و ته
خوار و و و سرو شتی پی نه کرد و و و و اته ئیوه ناترسن له کاتیک دا که کاری ئیوه جی و هو ی
مه ترسییه، نه ی من چون ترسم که کاره که ی من هیچ هو ی مه ترسی تیا نییه؟ و ه که دست
نیشان نه کات نه فرموی: ﴿فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ده ی نایا کام له و دوو
ده سته به شایسته تره بوی نه ترسان و مه ترسی نه کردن، اته ده سته ی خوا پرستان به تاک و
ته نیا یان ده سته ی ها و به ش ره و دهران نه گمر ئیوه نه زانن و خا و نه ی زانینن، ده ی مه و لم
به نه ی، و ه لای نه و پر سیاره لی ره دایه که نه فرموی: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه وانه ی که برو یان
هینا و به خوا ی تاک و ته نیا ﴿وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾ له کاتیک دا که بروا که یان تیکه
نه کرد بی به هیچ ها و به ش ره و دانیک و ه که بت پرسته کان که برو یان به خوا همه و له
همان کاتدا برو یان به به ته کانش همه،

أُولَئِكَ لَمْ يَأْمَنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ

مَنْ نَشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾

﴿أُولَئِكَ لَمْ يَأْمَنُ﴾ نه‌وانه‌ی که خاوه‌نی نه‌و بپوا پاکهن هر بؤ نه‌وانه هیه نه‌ترسان و مه‌ترسی نه‌کردن ﴿وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ نه‌وانه رینمونی وهرگرن و ریی راستیان داوه‌ته‌به‌ر ﴿وَتِلْكَ﴾ نه‌و وت و ویزو لیکولینه‌وه و رابه‌رو به‌لگه‌ی که له‌و نایه‌تانه‌ی رابردو و تیپه‌ریان کرد ﴿حُجَّتُنَا﴾ رابه‌رو به‌لگه‌ی نیمه‌بوون ﴿آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ﴾ که به‌خشیمان به‌نیبراهیم و رینمونیمان کرد بؤی که بی‌کات به‌رابه‌ر و به‌لگه ﴿عَلَى قَوْمِهِ﴾ به‌سه‌ر گهل و نه‌ته‌وه‌که‌یه‌وه و ده‌م کوتی نه‌وانی پی‌ بکات، وه‌ک کردنی ﴿نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ﴾ به‌رز نه‌که‌ینه‌وه به‌چه‌ند راده و پله‌یه‌کی گه‌وره و گرنگ هرکه‌سینک که خو‌مان بمانه‌وئ و مه‌یلمان ببئ ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ﴾ چونکه په‌روه‌ردگارت کار دروست و لی‌زانه له‌ هر به‌رز کردنه‌وه و نزم کردنه‌وه و هم‌وو کارو فرمانیکیدا ﴿عَلِيمٌ﴾ نه‌وپه‌پی راده زانا و ناگایه به‌هم‌وو شتیک، به‌حال و بریاری هر شتیک، نه‌زانی کی بؤچی شیاو و شایسته‌یه.

نینجا پیش نه‌وه‌ی ده‌ست بکه‌ین به‌ نایه‌ته‌کانی داهاتوو به‌ جوانی نه‌زانم هیندی له‌ هه‌لوئستی هاوه‌له‌کانی پیغه‌مبه‌ری نازین(ﷺ) باس بکه‌م به‌رامبه‌ر نه‌م قورئانه، به‌هؤی نه‌و هه‌لوئسته راست و پاکه‌وه نه‌و نوممه‌ته پیک هات که هه‌موو ژیریک تیایاندا سه‌رسامه. (نین و جه‌ری) له‌ (عبدالله ی کوپی ئیدریس) وه‌و ئیگپرتنه‌وه و ئه‌لی: کاتی نه‌م نایه‌ته‌هاته خواره‌وه: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾ دلی هاوه‌له‌کانی داگرت و غه‌م و په‌ژاره‌گرتنی و گوئیان: نایا کام له‌ نیمه‌سته‌می له‌ خو‌ی نه‌کردوه؟ تا پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) دلخو‌شی دانه‌وه‌و نارامیی خسته‌دلایان، به‌م ره‌نگه‌فه‌رموی: مه‌به‌ست به‌و زولمه‌هاوبه‌ش ره‌وا دانه‌بؤ خوا، وه‌ک لوقمان وتی به‌کوپه‌که‌ی: ﴿لَا الشِّرْكَ لَظْمٌ عَظِيمٌ﴾، هه‌روه‌ها وینه‌ی نه‌م ریوایه‌ته له‌ (زه‌یدی کوپی صوحاف) وه‌و که پرسپاری کرد له‌ (سلمان) و نه‌ویش هر به‌و جو‌ره ته‌فسیری کرده‌وه و (زه‌ید) یش دلی خو‌ش بوو و گوئی: بیستنی نه‌مه‌م پی‌ خو‌شتر بوو له‌وه‌ی

که هه موو جیهان هینی من بیت. به لئی ئەم قورئانه بهو جوړه و بهو توندی یه ئەبێ وەرگیری و سام و بیم و هه بیهتی ببی له دل و دهر ووندا، خوا به میهره بانی خوێ ئەو ههست و هه لوێسته بهینیت هه کایه بۆ ئیستا و داهاتووی ئەم ئوممه ته - آمین - .

ئینجا کۆمەل و له شکری بپروا ئەخاته بهرچاو به سه رکردایه تی پیغه مبه ران - سه لامی خویان لیبت - له (نوح) هه (ئابراهیم) و تا دواترین و گه وره ترینی هه موویان، هه ژده کهس له وانه ناو ئەبات و دهست نیشان ئەکات بۆ چه نده های تر له باوک و باپیر و برایانیان، له ناو به ناوی چه ند کهسیکیان و به دواياندا چه ند رسته یه ک ئەهینی که دهست نیشانن به چاکیی و هه لبرژارده یی ئەوانه، باسی ئەوانه و خستنه پیش چاوی ئەو گه ل و کۆمه له سه رته تا و بنه رته بۆ سی بریار:

بریار یه کهم: ئەوه یه که سه رچاوه کانی رینموونی بریتی یه له وه ی ئەو پیغه مبه رانه هینایان که ئەوهش بریتی یه له وه ی که له م قورئانه دا هاتوه، ئەم قورئانه کرا به تاقانه سه رچاوه و هه رکهس لئی لادا و ته نها ریی خوا په رستی نه داده بهر هه موو کرده وه یه کی چاک یی سوود و بی نرخه و به بی هوده ئەپروا.

بریار ی دووه م: ئەمه یه که ئەو پیغه مبه رانه خوا نامه و حوکمرانی و کاردروستی پیدان، ئەوانه هه موالیان وەرگرت له خوا، ئەوانه خوا ئایینی خوێ پی سپاردن، که رایگه یه نن به به نده کانی، جا ئەگه ر بت په رسته کانی عه رب که یه کهم چین بوون ئەم قورئانه یان پی راگه یه نرا، ئەگه ر ئەوانه بپروا ناهینن ئەوا خوا بی پیوێسته له وان، ئەو پیغه مبه رانه و شوین که وتوو ه کانیان به سن بۆ ئایینه که ی، که واته بپروا دار له هه ر شوین و ولاتی ببی، ته نیا بنیان کۆمه لی له گه ل بی زۆر به هیز و گه وره یه، چونکه گه لا و په لیکه له و دره خته به رزو بلند و به فقه ره که ریشه ی کوتاوه له ناو سه روشتی ئاده می و میژووی ئاده میدا.

بریار ی سی یه م: ئەو پیغه مبه رانه که سه ر گه وه ی کۆمه لی خواناسانن هه ر ئەوانه ن که خوا رینموونی کردن له یه که مجاره وه، پیغه مبه ری ئازیزمان (ﷺ) و بپروا داران پیژنی هه ر له سه ر ئەو رینموونی یه ی خوا ئەپۆن و هه ر په یژه یی ئەوه ئەکه ن، پیغه مبه رمان (ﷺ) بانگی هه موو جیهانی یان هه ر بۆ ئەوه ئەکات به بی ئەوه ی داوا ی هه یج شتیک بکات له هه یج کهس.

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ
وَسُلَيْمَنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى
وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا كُلًّا فَضَّلْنَا
عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ

ئینجا با بیینه سهر ئایه ته کان و بهو جوړو شیوهیه ته فسیری بکهینه وه، ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ به خشیمان به ئیبراهیم کوړیک که ناوی ئیسحاقه و کوړه زاکه ی که ناوی
یه عقوبه و کوړی ئیسحاقه ﴿كُلًّا هَدَيْنَا﴾ هه ر کام لهو دووانه یان نهو سیانه مان ریڼمونی
کرد و خستمانه سهر ری و ئایینی خو مان و گیرانمان به پیغه مبهرو ﴿وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ﴾
له پیش (ئبراهیم) دا (نوح) مان ریڼمونی کرد ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ﴾ له روله و نه وهی (نوح)
یان (ئبراهیم) ریڼمونیمان کرد و خستمانه سهر ریگه ی خو مان و گیرامان به پیغه مبهرو
﴿دَاوُدَ وَسُلَيْمَنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ﴾، ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ بهو چه شن و وینه یه
پاداشتی چاکه کاران نه دهینه وه، واته نه مانه ی که باس کران. ﴿وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ
مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ واته لهو نه وه یانه نه مانه شمان ریڼمونی کرد، هه ر کام له مانه له سالحان،
واته نه وانه ی که کارو کرده وهی شایسته نه کهن و خو یان نه پارینن له کاری بی جیی و
ناشایسته، یان نه وانه ی که خوا په رستی نه کهن و به جوړی وهک به چاو خوا ببینن.
﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا﴾ لهو نه وه یانه نه مانه شمان ریڼمونی کرد و خستمانه
سهر ریگه ی خو مان ﴿وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ هه ر کام له مانه مان باوداو راده و پله مان بهر
کرده وه به سهر جیهانی یانی چه رخی خو یاندا به پیغه مبه ریتی، ﴿وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
وَإِخْوَانِهِمْ﴾ باومان داوه و راده مان بهرز کردو وه ته وه هیندی له باوکه کانیان و نه وه کانیان و
براکانیان، یان له باوک و براکانیان زورمان ریڼمونی کرد و خستمانه سهر ئایینی راست.
﴿وَاجْتَبَيْنَاهُمْ﴾ نه وانه مان باوداو هه لمان بژاردن

وَهَدَيْنَهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا

لَحِطَ عَنْهُمْ مَأْكَائُهُمْ يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا

هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيَسُوْا بِهَا بِكَفْرِينَ ﴿٨٩﴾

﴿وَهَدَيْنَهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ رینمونیمان کردن بۆ ریگهی راست و خستمنانه سه ری

﴿ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ﴾ نهو رینمونوی یه بۆ ری راست و نهو ئایینی نهوانه رینمونوی تایبه تی

خوایه، ﴿يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ رینمونوی پی نهکات لهناو بهندهکانیدا هه رکه سیك که

خوا مهیلی بکات، واته به لوتف و میهره بانی خوی نهیبه خشی بهوانه ی که خوا خوی

نه یانناسی و نه زانی ناماده ن بۆی ﴿لَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ مَأْكَائُهُمْ يَعْمَلُونَ﴾ نهوانه که باس کران

و بهو جوړه خوا به هره و میهره بانی خوی رشت به سه ریاندا، نهوانه نه گهر هاویه شیان رهوا

بدایه بۆ خوا بیگومان هه ر کرده وهیه کی چاک که له وه و پیش کردبیتیان هه مووی زایه نه بوو

و بی نرخ و بی سوود و بی پاداشت دهر نه چوو به هوی نهو هاویه ش رهوادانه، که واته با

یه که م چین و تاقم که نه م قورئانه یان بیست ته می خوار بن و بترسن له هاویه ش رهوادان و

بت پهستی یه ی که وان له سه ری، چونکه له جی یه نهو پیغه مبه رانه نه وه یان به سه ر بیت

نه بی نه مان که دوورن له کرده وه ی چاک چۆن بن و چی یان به سه ر بیت؟ ئینجا دیسان

نه یا ترسینی و نه م هه ره شه شیان نه دا به گویدا که نه فه رموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نهو

پیغه مبه رانه ی که باس کران که سانیکن ﴿آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ که نامه و زانین و

حوکمرانی و پیغه مبه ریتیمان پی به خشین ﴿إِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ﴾ نه گهر نهو بی بریوانی مه که

باوه ر نه هیئن بهو سی شته: یان به ئایه ته کانی قورئان، یان به پیغه مبه ریتی که هه موو نهوانه

نه گرئته وه، نه گهر نهوانه بریوا نه هیئن ﴿فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيَسُوْا بِهَا بِكَفْرِينَ﴾ واته نهوا هیچ یه کیك

ناکه وی له سه ر نهوان و هیچ زیانیك روونادات، چونکه ئیمه ناماده مان کردووه بۆ چاودیری

و سه ره رشتی و هه لسان به مافی نه وه ی که باس کرا، ناماده مان کردووه کو مه ل و

دهسته یه کی به ریز که بی بریوا نه بن و نه بوون پیی، ئیتر نهوانه پیغه مبه ران و شوین که وتوووه

کانیان بن، یان کوچ که ران و یارمه تی دهرانی نه م ئومه ته بن، یان هه موو بریواداران له هه ر

چهرخ و کاتیکدا، یان هه ر که سانی تر وه که به مانه ته فسیر کراوه ته وه،

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدْنُهُمْ أَقْتَدَ قُلْ لَا آسَأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ

لِلْعَالَمِينَ

﴿أُولَئِكَ﴾ ئەو پيغەمبەرەنە كە باس كران، ﴿الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ كەسانىكن كە خوا رينموونى
كردن و خستنى يە سەر رىي راستى خوى، ﴿فَبِهِدْنُهُمْ أَقْتَدَ﴾ كەواتە ئەي پيغەمبەر
پەيڕەوى ئەو ريگە و رينموونى يە بگە كە خوا دای بهوان، ئەو ريگە و رهوشت و سيفەت و
كردهوه پەسەندانه كە لەو پيغەمبەرەنەدا بووه، ئەي پيغەمبەر تۆ بەدى يان بيئە لە خۆتدا بە
سەربەخويى نەك بە لاسايى و شوين كەوتن، ئينجا باسەكە دوايى ئەهيئى بەم فەرمانە:
﴿قُلْ﴾ ئەي پيغەمبەر بلى بهوانەي كە يەكەمجار رهوانە كراي بۆ سەريان ﴿لَا آسَأَلُكُمْ عَلَيْهِ
أَجْرًا﴾ مەن داواي هيچ كرى و پوول و پارەيەك ناكەم لە ئيوە لەسەر ئەم قورئانە و راگەياندن
ئەم قورئانە، چ كەم و چ زۆر، كەواتە نياز و مەبەستەكە پاك و خاوينە و هيچ كەس رىي نيبە
دوو دل و بەد گومان بيئت، راگەياندن ئەم وتەيە زۆر پەسەند و پيروزە لەبەر ئەوه
پيغەمبەرەكانى تريش رايان گەياندووه بە ئوممەتەكانيان، كەواتە با هەموو ئەوانە كە
ئاموزگارى ئەكەن و ئەيانەوى ئاييىنى خوا بلاو بگەنەوه، با ئەوانە لە رىي پيغەمبەرەن
لانەدن و داواي هيچ شتى ئەكەن لە هيچ كەسيك كە ئاموزگارى ئەكەن و بانگيان ئەكەن بۆ
ريگەي خوا، هەر لەبەر خوا بى كارەكەيان نەك ئەوه بگەن بە ھۆيەك لە ھۆيەكانى ژيان و
بەسەر ئەوهوه بلەوهرين، وەك لە زووهوه ئەوه بووه بە باو. بە تايبەتى بەناوى تەريقتەوه كە
لە راستيدا ئەوه دووره و دژى تەريقتى راستەقينەي خواناسانى ئەم ئوممەتەيە، وەرگرتنى
شت بەناوى تەريقتەوه زۆر جيگەي مەترسييە، چونكە ئەو مەردومانە كە شت ئەهيئن بە
نيازيك ئەهيئن كە لە توانا و دەسلەلاتى ئەو كەسەدا نيبە كە شتەكەي بۆ ئەبەن، لە رادەو
پلەيەكدا سەيرى ئەكەن كە ئەو پياوھ زۆر نزم ترە لەو رادە و پلەيە، كەواتە بيگومان ئەو
كاتە وەرگرتنى ئەوه حەرامە، ئينجا ئەگەر كەسى كە شت ئەبات هەر نيازى ئەوه بى كە
بكرى بە خيرو دەرخواردى ھەژار و بينەوايان بدرى كە مالى تەكيە و خانەقا بيئت، ئەو كاتە
ئەبى نە شىخ و نە كەسيكى تر داگيرى نەكات و بە مالى خوى سەيرى نەكات، نابى هيچ
كەس هيچ زيادە تەسەپوف و باشى و بۆشى يەكى بەسەرەوه نەكات، كوپ و مال و مندالى

شیخه که جیا نه کریتوه له کهسانی تر، دهی ئایا نهوه له کوئی نه کری و بهو جوړه رهفتار نه کری؟ ئەم باسه زۆر تر هه ئه گری، به لām با بهمه کوتایی پی بهینین چاکه و بچینهوه سهر نایه ته کان. ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ئەم قورئانه ههر ئامۆزگاری و ری نیشاندانه بۆ هه موو جیهانی یان، نهك تهنها نهوانه ی که یه که مجار ئەم قورئانه یان پی راگهیه نرا، نهك تهنها بۆ تیره و بهره و چینی، به لکو بۆ هه موو تیره و بهره و چینه کانه تا رۆژی دواپی، به لئ به راستی ههر ریگه نیشاندان و ئامۆزگاری یه بۆ هه ردو جیهان، بۆ هه موو نیشه تا دنیا دنیا یه و سروشته که ی هه روا هاتوو و ههر بۆ نهوه دهست نه دات. ئینجا ئەگه پرینهوه بۆ سهر نایه تی (۸۵) که باسی نهوه هه ژده پیغه مبه رانه ی کرد - سهلامی خویان لیبت -، لهو نایه ته و نایه تی (۸۶ و ۸۷) باسی چوارده یانی کرد به بی تیبینی ریزیان به پی میژوو و کات و چه رخیان، به لکو به روا لهت به تی که لی و پی که لی و به بی ریژ، له باره ی هو ی نهو تیبینی نه کردنه زۆری زانیانی ته فسیر بی دهن گن و هیچ نالین. به لām هیندیکیان دواون به شیوه یهك دل پیی ئارامه. (خازن) نهفه رموی: خوی گه وره ههر تاقمیک له پیغه مبه رانی جیا کردوو تهوه به هیندی به هره و هونه ر، باسی ئەم پیغه مبه رانه لی ره دا به پیی نهوه هاتوو: (نوح و ئیبراهیم و ئیسحاق و یه عقوب) له پیشه وه باس نه کات، چونکه نه مانه بناغه و بنه رده تی پیغه مبه رانی پاش خویانن و نه ژاد و نه سه بی هه مووان نه گه ریته وه بۆ لای نهوانه، ئینجا له جیهاندا پاش پیغه مبه ری تی ته ماشای پادشایه تی و ده سه لآت و سامان نه کری، که لهو باره یه وه (داود و سوله یمان) گه وره ترین پله یان بووه، ئینجا یه کی له سیفهت و به هره گه وره کان سه برو خوگری یه له کاتی نا په حه تی و تهنگی و به سه رهاتی خراپدا که (ئیهوب) به شی زۆر گه وره ی بووه له وه دا، ئینجا به دوا ی نه وه دا باسی که سیك نه کات که به شدار بووبی لهو دوو به هره دا پادشایه تی و خوگری که (یوسف) سه رده سه ته یه له وه دا، ئینجا هه ندی له به هره ی پیغه مبه ران زۆری و به هیژی موعجیزه یه که موسا و هارون خاوه نی به شی گه وره ن لهو باره یه وه، ئینجا هیندی تر له به هره بریتی یه له پشت کردنه دنیا و خو خه ریک نه کردن به شتومه کی ئەم جیهانه دوا بپراوه که (عیسا و زه که ریا و یه حیا و ئیلیاس) به شی گه وره یان بووه له وه دا، له بهر نهوه ناویان نه بات به سالح، ئینجا له پاش نهوانه باسی نهو پیغه مبه رانه نه کات که شه ریعهت و شوین که وتوویان نه ما وه ته وه که (ئیسماعیل و ئه لیه سه ع

و یونس و لوط) به‌شدان له‌وه‌دا. کاتی به وردی تیڤکرین له‌وه‌ی که باسکرا دُنیا و دُنارام
ئەین که شیرین ترین شت ئەمەیه که قورئان هیناویه‌تی.

خاوه‌نی ته‌فسیری(المنار) هەر ئەم مەبەستە‌ی نیشانداوه به‌لام به جۆر و شیوه‌یه‌کی تر
هیناویه‌تی، به تیبینی ئەم دوو جۆره‌و به هەردووکیانە‌وه مەسەله‌که باشتەر روون ئەبێته‌وه،
ئەم ئەفەرموی: خوا‌ی گە‌وره لەم س‌ی ئایەته‌دا باسی چوارده پیڤه‌مبەری فەرموه.(باسی
چواره‌که‌ی تر ناکات: نوح و ئیبراهیم و ئیسماعیل و یه‌عقوب)، چونکه ئەوان باس و ریزه‌که‌یان
به‌جییه و مافی خۆیانە و ج‌یی قسه و باس نییه، به‌ل‌کو ئەم چوارده قسه و لی‌کۆلینه‌وه‌ی
ئە‌وه‌ی، جا ئەفەرموی: خوا باسی ئەم چوارده‌ی فەرمو و کردنی به س‌ی به‌شه‌وه له هەر
به‌شێکدا چەند پیڤه‌مبەری‌کی کۆ کرد‌وه‌ته‌وه که به‌شدان له سیفه‌تی‌کی تایبه‌تیدا و ئە‌و
سیفه‌ته ج‌یای کرد‌وه‌نه‌ته‌وه و کرد‌وه‌نی به‌و به‌شه تایبه‌تی یه‌وه، هە‌رکام له‌و س‌ی به‌شه‌ی
ل‌وانیتر پ‌چ‌ریوه به‌ وه‌رسته‌یه‌ک، وه‌ک به‌ روونی باسی ئە‌که‌ین:

به‌شی یه‌که‌م: (داود و سوله‌یمان و ئە‌یوب و یوسف و موسا و هارون) که ئە‌مانه له‌گە‌ڵ
پیڤه‌مبەری‌تی یه‌که‌یاندا خوا ده‌سه‌لات و گە‌وره‌یی و حوکمرانی پ‌ی به‌خشین،(داود و
سوله‌یمان) ی پ‌یش خست که دوو پادشای زۆر به‌ ده‌سه‌لات و سامان بوون، لەم باره‌یه‌وه
پ‌یش‌که‌وت‌وت‌تری هە‌مووان بوون، ئینجا(ئە‌یوب و یوسف) ی هینا که یه‌که‌م فەرمانداری‌کی به
سامانی گە‌وره بوو، دوهم که حاکمی‌کی کاربه‌ده‌ستی فەرمان‌پ‌ه‌وا بوو، هە‌رکام لەم دووانه
دووچار بوون به‌ خوشی و ناخۆشی و له هە‌ردوو تاقی کرد‌نه‌وه‌که‌دا به‌ چاکی دەر‌چوون و
خۆگرو سوپاس گە‌ر بوون، ئینجا(موسا و هارون) ی هینا که حاکم بوون به‌لام پادشا و
ساماندار نه‌بوون وه‌ک ئە‌وان، که‌واته ئە‌م دووانه هەرچه‌نده له راده‌و پ‌له‌ی ئایینیدا گە‌وره‌تر
بوون، به‌لام له راده‌و پ‌له‌ی دنیا‌ییدا نزم تر بوون، که‌واته‌ خزانە دواوه، هە‌رکام لەم شه‌شه له
کاروباری خۆیاندا کرد‌ه و چاک کردار بوون، که‌واته زۆر شیرینه که به‌م رسته‌یه نیشانهداری
کردن و ج‌یای کرد‌نه‌وه له به‌شه‌کانی تر: ﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾.

به‌شی دوهمی گ‌ی‌را به‌م چواره: (زه‌که‌ریا و یه‌حیا و عیسا و ئیلیاس)، که ئە‌م چواره
ج‌یا‌وا‌ز‌بوون له‌ناو پیڤه‌مبە‌ر‌اندا به‌ پشت کرد‌نه دنیا و روو دەر‌گ‌یران له خوشی و باشی و
بوشی دنیا و دوور‌که‌وت‌نه‌وه له ده‌سه‌لات و سه‌ل‌ته‌نه‌تی دنیا، که‌واته سیفه‌تی س‌ال‌ح‌ی له‌ماندا
ناشکرا تر بووه‌و زۆر ر‌ن‌که که ئە‌م رسته‌یه‌ی هینا به‌ دوا‌یاندا: ﴿كُلٌّ مِنَ الْأَمْثَلِ﴾.

بهشی سیّ یه می کرد به: (ئیسماعیل و ئهلیسهع و یونس و لوط) که ئەمانه شتیکی تایبەتی یان نهبووه لهو تایبەتی یانهی که هه‌بوون بۆ تاقمی یه‌که‌م و دوهم، بهس پیغه‌مبەر و فروستاده بوون، وهک براکانی تریان، پیغه‌مبهرانیش خوا باوی داوان به‌سهر هه‌موو کهسانی چهرخی خۆیاندا، وهک به‌دواي ئەواندا ئەم رسته‌یه‌ی هیئا: ﴿وَكَأَلَّا فَنَلْنَا عَلَى أَمْكَلَيْنِ﴾. به راستی ئەوهی که باس کرا زۆر به‌لامه‌وه په‌سه‌ند و شیرین بوو له‌بەر ئەوه به جوانم زانی بیخمه به‌رچاو، زانینی ته‌واو و راسته‌قینه هر لای خوايه، ئینجا ئەگه‌ری‌مه‌وه بۆ سهر ته‌فسیری نایه‌ته‌کان: بێگومان نارדنی پیغه‌مبهران و نامه و شه‌ریعه‌تی له گه‌وره‌ترین به‌هره‌و به‌خششه‌کانی خوايه به‌سهر به‌نده‌کانی یه‌وه، له‌گه‌ڵ ئەوه‌دا زۆر له به‌نده‌کانی به‌دو سپه‌ن و دان نانین به‌و چاکه و به‌هره‌یه‌یدا، ئیت‌ر له‌بەر نه‌فامی و که‌وده‌نییان یان له‌بەر لاری و سه‌رکیشتی یان و نه‌خۆش و چه‌سه‌ده‌تیاں بوو، ئەم جوړی دوومه به زۆری له‌ناو جووله‌که‌دا هه‌بوون، هه‌روه‌ها له‌ناو بت په‌رسته‌کانی قوره‌یش و عه‌ره‌به‌کانی چهرخی پیغه‌مبهران(ﷺ)، جا ئەوا قورئان له پاش باسی ئەو کوّمه‌له پیغه‌مبهرانه - سه‌لامی خاويان لیبيّت - که هیئانی ئەوانه لیڤه‌دا نیشانه و سه‌ره‌تايه بۆ راستی و ره‌وايي پیغه‌مبهریّتی دواترو گه‌وره‌تری هه‌مووان - سه‌لامی خوا له هه‌مووان بيّت -، له پاش باسی ئەوانه ئەوا ده‌مکوئی ئەو بی بروایانه ئەکات و به‌رپه‌رچيان ئەداته‌وه و به‌لگه و را‌به‌ر ئەهینیته‌وه له‌سهر راست و ره‌وايي ناردنی پیغه‌مبهره‌و نامه‌ی خوا، له‌سهر نا‌راستی و به‌دیي بی بروایی ئەو بی بروایانه به‌م نایه‌تانه‌ی خواره‌وه، هه‌رچه‌ند شیوه‌و رووکه‌شی نایه‌ته‌که گشتی یه و نه‌به‌ستراه به تاقمیکی تایبەتی یه‌وه، به‌لام زانا‌یانی ته‌فسیر دووبه‌ره‌کین له‌مه‌دا که ده‌رباره‌ی کام تاqm ها‌تبیته خواره‌وه: زۆربه له‌سهر ئەوه‌ن که ده‌رباره‌ی جووله‌که ها‌تون، به‌شیکیش له‌سهر ئەوه‌ن که ده‌رباره‌ی بت په‌رسته‌کان ها‌تون، هه‌ردوولا چه‌ند ریوايه‌تی‌ک ئەکه‌ن به به‌لگه و چه‌ند به‌لگه‌یه‌کی ژیریش ئەهیننه‌وه له‌سهر رای خۆیان. هه‌رکام ده‌ست ئەدات و ئەگو‌نجی، به‌لام بێگومان شیوه‌و رووکه‌شی ئەو خویندنه‌وه‌ی که ئیستا باوه: ﴿جَعَلُوهُمُ قَرَاطِيسَ يُدَوُّوْنَهَا وَتُحْفَوْنَ كَثِيرًا﴾، ئەم خویندنه‌وه‌یه ریک تر و گو‌نجاو تره له‌گه‌ڵ ئەو رایه‌ی که زۆربه له‌سه‌ریه‌تی، وهک بۆمان ده‌رنه‌که‌وی له‌مه‌و پاش له‌کاتی ته‌فسیری نایه‌ته‌که‌دا.

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَن أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ
نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ

له سهر رای یه کهم هرچند جووله که کان خوځان به نامه دار دانه نا و بروایان هه بوو به
ثایین و بهرنامه ی خوا، به لām کاتی که پیغه مبه رمان (ﷺ) ره وانه کرا بهم ثایین و قورثانه
پیورزه وه حه سادته گرتنی تا ئهم راده یه له خه شم و حه سادته دتا ئینکاری هه موو نامه و
پیغه مبه رانیان کرد، له بهر ئه وه ئه وا قورثان ده ست نیشان ئه کات بو ئه و ته به ده یان و
به ربه رچیان ئه داته وه و دم کوتیان ئه کات، ئه فهرموی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ ئه وانه خوایان
به گه وره دانه ناوه به گه وره گرتنی راست و ره وای خو ی که مافی خو یه تی، خوایان نه ناسیوه
به ناسینی راست و ره وای خو ی که مافی خو یه تی ﴿إِذْ قَالُوا﴾ له کاتی کدا که ئه یان گوت. یان
له بهر ئه وه ی ئه یان گوت: ﴿مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ﴾ خوا هیچ شتیکی نه هی ناوه ته خواره وه بو
سر هیچ ئاده می یه ک، ئهم وته یه به ده که جووله که یان بت په رسته کانی مه که که ئه یان گوت
له و چه رخی نه قامی یه دا، له هه موو چه رخی کدا هه موو وینه کانی ئه وان هه ر گوتویانه و هه ر
ئه یلین، هیندی له وانه ئه مانه ن که ئیستا ئه لین: ثایینه کان ده ستردی ئاده مین، ئهم ثایینه
گوپان و به رز بوونه وه به پیی گوپان و به رز بوونه وه ی ئاده می، ئهم وته به ده به تی کپرای
ئه لین به بی جیا کردنه وه ی ئه و هه موو ثایینه پپو پوچانه ی که له راستیدا ده ستردی
ئاده مین و له یرو بوچوونی ئه وانه وه په یدا بوون، وه هه موو ثایینه بت په رسته کانی کو ن و
تازه، که به رزی و په سستی رووی تی کردوون به پیی به رزی و په سستی ئاده می، به لām هه ر
هه موو جوړه کانی له ثایینی خوا به دهرن و دوورن له ثایینی خوا، به بی جیا کردنه وه ی ئه و
ثایینه پپو پوچانه و ئهم ثایین و شه ریعه تانه ی که پیغه مبه ران هی نایان له لایه ن خوا وه، که
ئه مانه هه موویان له ئه ساسدا راستن و دامه زاون له سهر به نه رت و بناغی یه که مجاریان، که
هه ر پیغه مبه ریک هه ر ئه وه ی هی ناوه، ئینجا هیندی بر وای پیی هی ناوه و هیندی بر وای پیی
نه هی ناوه و یاخی بووه لیی، ئینجا ده ست کاری کراوه و لیی لاراوه، به هو ی ئه وه وه
مه ردومان گه راونه ته وه سر نه قامی تا پیغه مبه ریکی تازه هاتووه به هه مان ثایینی راست،
کار به و جوړه بوو تا هاتنی ئهم قورثانه که ده ست نادا بو گوپاندن و ده سترکاری، ئه و وته یه
به ده که سیک ئه یلی - له کو ن و تازه وه - که خوای نه ناسیوه و خوای به گه وره نه گرتووه به و

جۆرۆشپۆه‌ی که راسته‌وماق خواجه، که سینگ نه‌یلێ که بی ناگایه له به‌خشنده‌یی و میهره‌بانی و داد و دادپه‌روه‌ری خوا، ئه‌م نه‌قام و نه‌زانه‌ نازانه که ئه‌م ئاده‌می یه‌ گه‌وره‌تر و نایاب ژتري دروست کراوه‌کاني خواجه، هه‌رگیز ناگۆنچي که ئه‌و خواجه ئه‌م دروست کراوی خۆیه به‌ره‌لای بکات، به‌ بی به‌رنامه و شه‌ریعه‌تیک که ده‌ستکردی خۆی بێت و بینیری بۆ ئه‌م ده‌ستکرد و دروست کراوه‌ نایابه‌ی خۆی، هه‌رگیز نابێ به‌ره‌لایان ناکات و لێیان گه‌پێ تا گومرا بێن، له‌ کاتی‌کدا خۆی دروستی کردوون و زانا و ناگایه به‌ هه‌موو نه‌ینی و ئاشکریان، به‌میزو وه‌یان، به‌ که‌م و کوپی و لاوازیان، به‌ پێویستی یان به‌ ترازوویه‌کی راست و رێک که بگه‌رینه‌وه بۆلای له‌ هه‌موو کاروبار و بیرو باوه‌ر و بۆچوونیکیاندا، تا هه‌موو چاک و خراب و راست و چه‌وتی یه‌کیان بۆ ده‌رکه‌وی و دوورکه‌ونه‌وه و بگه‌رینه‌وه له‌ هه‌له و لادان و ترازانیان، خوا خۆی زانی که ئه‌و ژیری یه‌ی پێی به‌خشیون به‌س نییه و چاره‌سه‌ریان ناکات، له‌به‌ر ئه‌وه هه‌واله‌ی ژیری یه‌که‌ی نه‌کردن، به‌لکو هه‌واله‌ی به‌رنامه و پێغه‌مبه‌ره‌کاني کردن تا رێی راست بده‌نه به‌ر و دوور بێن له‌ هه‌ر هه‌له و لارییه‌ک، هه‌ر ئه‌مه‌ شایان و شیاوه له‌گه‌ل به‌زه‌یی و میهره‌بانی و دادی خوادا، که‌واته ناسینی خواو به‌ گه‌وره‌ گرتنی ئه‌و خواجه داخوازه بۆ ئه‌وه‌ی که به‌روا بێی به‌وه‌ی که خوا فروستاده‌و پێغه‌مبه‌ران ره‌وانه بکات، بۆ سه‌ر به‌نده‌کاني، به‌رنامه‌ی خۆی بنی‌ری بۆیان، نامه‌یش بنی‌ری بۆ هه‌ندیکیان تا ئه‌و نامه به‌مینیته‌وه له‌ناو گه‌ل و ئومه‌ته‌که‌یاندا له‌پاش خۆیان تا ماوه‌یه‌ک وه‌ک نامه‌ی موسا و عیسا و داود، یا به‌مینیته‌وه هه‌تا دنیا دنیایه وه‌ک ئه‌م قورئانه، ئینجا له‌سه‌ر باری یه‌که‌م به‌رپه‌رچی دانه‌وه و ده‌م کو‌ت کردنی به‌و نامه و پێغه‌مبه‌ره‌ی که به‌روایان پێی بوو و ئه‌یان ناسین، له‌سه‌ر باری دووه‌میش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی فروستاده‌یی موسا به‌ناوبانگ بووه له‌ناو عه‌ره‌ب و له‌ نیوه‌ دوورگه‌دا، نامه‌داران ناسراو بوون له‌ویدا، خوا فه‌رمانیدا به‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌به‌ره‌نگارو روو به‌رووی ئه‌وبیت په‌رستانه بوه‌ستی به‌ موسا و نامه‌ی موسا، فه‌رموی: ﴿قُلْ﴾ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر بلی به‌وانه ﴿مَنْ أَرْزَلَ الْكَتَبَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى﴾ ئایا کي ئه‌و نامه‌یه‌ی هینایه‌ خواره‌وه که موسا هینای ﴿وَرَأَى هَذَا النَّاسَ﴾ له‌ کاتی‌کدا که ئه‌و نامه‌یه‌ رووناکییه، واته خۆی له‌ خۆی دا روون و ئاشکرایه و روون که‌ره‌وه‌ی شتی تریشه، له‌کاتی‌کدا رینموونییه بۆ مه‌ردومان، واته رێی خویان نیشان ئه‌دات که ته‌نها ئه‌وه رێی راسته و هۆی رزگارییه،

تَجْعَلُونَهُ فَرَاطِيسَ يُبْدُونَهَا وَيُخْفُونَ كَثِيرًا وَعَلِمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ

﴿تَجْعَلُونَهُ فَرَاطِيسَ﴾ نه‌یخه‌نه ناو چند کاغه‌ز و لی نووسراویکه‌وه به پاره پاره. ﴿يُبْدُونَهَا وَيُخْفُونَ كَثِيرًا﴾ که ده‌ری نه‌خه‌ن و زوری‌شی لی نه‌شارنه‌وه له کاتی‌کدا که به پیویستی بزائن وهک ناو‌نی‌شانی پیغه‌مبه‌ر. زوریه به‌م جوړه‌یان خویندنه‌وه‌ته‌وه، (ئیین و که‌سیر و نه‌بو‌عه‌ر) خویندوویانه‌ته‌وه: ﴿يَجْعَلُونَهُ﴾ به‌هوی نه‌و دوو خویندنه‌وه‌وه زانایانی ته‌فسیر جیا‌وا‌زو دوو‌به‌ره‌کین له ته‌فسیره‌که‌یدا، هه‌ندی‌کیان به‌یه‌کیک له موشکلیه‌کانی قورئانیان دانا‌وه و قسه و باسی زوری تیدا کراوه، نه‌وه‌ی له دلمدا جیگیر بی نه‌وه‌یه: نه‌گه‌ر نه‌م نایه‌تانه ده‌رباره‌ی جووله‌که هاتبنه خواره‌وه - وهک زوریه له‌سه‌ر نه‌وه‌ن - نه‌وا له پی‌شه‌وه به‌رپه‌رچیان نه‌داته‌وه و دم کوتیان نه‌کات، ئینجا به‌م وتانه‌ش سه‌رزه‌نشتیان نه‌کات و پلاریان لیئه‌دات به‌وه‌ی که نه‌و نامه‌یه له‌به‌ر ده‌ستیاندایه و به‌چاکی نه‌یناسن و له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا گو‌زانی به‌سه‌ردا نه‌هینن و ده‌ست کاری نه‌که‌ن، ئینجا له‌سه‌ر خویندنه‌وه‌ی زوریه ﴿تَجْعَلُونَهُ... هتد﴾ روو به‌روویان نه‌وه‌ستی و کاره‌که‌ی خویانی نه‌داته‌وه به‌ناو‌چاویاندا، له‌سه‌ر خویندنه‌وه‌ی ﴿تَجْعَلُونَهُ... هتد﴾ زیاده‌ریسو کردنی تیدایه به‌وه‌ی رووی فه‌رموده‌که‌یان تیناکات و به‌شیاو‌ی نه‌وه‌یان دانانی، چونکه نه‌و کرده‌وه به‌ده‌یان کردووه. نه‌گه‌ر سه‌ره‌تای نایه‌ته‌کان ده‌رباره‌ی بت په‌رسته‌کان هاتبی نه‌وا به‌وه به‌رپه‌رچیان نه‌داته‌وه و دم کوتیان نه‌کات به‌و نامه‌یه که به‌ناوبانگ بوو به‌لایانه‌وه، ئینجا به‌و بو‌نه‌یه‌وه باسی جووله‌که نه‌کات و نه‌و پلاره‌یان لیئه‌دات به‌و کرده‌وه به‌ده‌یان، جا له‌م کاته‌دا خویندنه‌وه‌ی ﴿تَجْعَلُونَهُ... هتد﴾ هیچ گری‌یه‌کی تیدا نییه، به‌لام بو خویندنه‌وه‌ی به‌﴿تَجْعَلُونَهُ﴾ نه‌بی بلیین: رووی فه‌رموده‌که‌ی وه‌رگی‌پراوه له بت په‌رسته‌کانه‌وه بو‌لای جووله‌که‌کان، که نه‌وه جوړه‌گفتوگو‌یه‌که به‌کار نه‌هینری، جوړیکه له‌وه‌ی که له زمانی عیلمی به‌لاغه‌دا دانه‌وه به: ﴿التفات﴾ به‌کورتی نه‌گه‌ر سه‌ره‌تای نایه‌ته‌کان بو جووله‌که‌کان بیت خویندنه‌وه‌ی ﴿تَجْعَلُونَهُ﴾ بی گرییه و بو ﴿تَجْعَلُونَهُ﴾ ته‌ئویل نه‌که‌ین به‌و جوړه‌ی که گوتمان، نه‌گه‌ر سه‌ره‌تا ناراسته‌ی بت په‌رسته‌کان کرابی، خویندنه‌وه‌ی به‌﴿تَجْعَلُونَهُ﴾ بی گرییه و خویندنه‌وه‌ی ﴿تَجْعَلُونَهُ﴾ نه‌بی ته‌ئویل بکری وهک گوتمان. لیره‌دا خاوه‌نی ته‌فسیری (المنار) فه‌رموده‌یه‌کی هه‌یه به‌راستی باش

ئەچىتە دلەۋە، ئەفەرمۇي: ۋا دەرنەكەۋى لە يەكەم جار لە مەككەدا خويندەنەۋە بە
 ﴿يَجْعَلُونَهُ﴾ بوبى، ھەروەھا لە مەدىنەش تا جۈولەكە حوكم و بېرىرى رەجميان شارەدەۋە،
 ھەروەھا موزدە دان بە ھاتنى پىغەمبەرمان و سىفەت و نىشانەكانى لەناو كۆمەلدا، گۆراندن
 و تەئۈيل كردنيان بۇ چەند مانا و مەبەستىكى تر لای ئەوانەى كە ئەيانزانى و ئاگادار بوون
 بە بوونى ئەو شتەنە كە سەرۆكەكان ئەيان ويست بيان شارنەۋە، ھەروەھا تا ئەو كاتەى
 جۈولەكەكانىش ەك بت پەرستەكان، ئەو وتە بەدەيان گوت، ئەو كاتە ھىچ دور نىيە كە
 خوا فەرمانى دابى بە پىغەمبەر(ﷺ) ئەو رستەيانە ئاراستەى ھەموويان بكات بەو جۆرو
 شىۋەى كە ئىستا باۋە، ﴿يَجْعَلُونَهُ فَرَاطِيسَ يُبْدُونَهَا وَيُخْفُونَ كَثِيرًا﴾ لەسەر ئەم بارە ھەردور
 خويندەنەۋەكە ھەر بىن بە بى سېرنەۋەو بە بى گىرو گىرفت، ئەم بارە باشتەر ئەچىتە دلەۋە، خوا
 خۆى باش ئەزانى. بەھەر حال و لەسەر ھەر بار مەبەست بەم سى راناۋە جۈولەكەيە بەلای
 ھەمووانەۋە، بەلام دووبەرەكى ھەيە لە راناۋى ئەم رستەيەدا، ﴿وَعَلَّمْتُمَا لَمْ تَعْلَمَا أَنتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ﴾
 فېر كراون شتى كە ئىۋە لەمەوبەر نەتان زانىۋە نە خۇتان و نە باۋ باپىرتان لە پىش
 خۇتانەۋە، زۆربە لەسەر ئەۋەن كە مەبەست جۈولەكەيە و بەمە زىادە سەرزەنشيان ئەكات،
 واتە ئەى نامە دارەكان ئىۋە زىاد لەۋەى كە لە ئايىن و نامەكەتاندا زانا كراون، لەلايەن ئەم
 پىغەمبەر و قورئانىشەۋە شتى فېر كراون كە نە خۇتان و نە باۋ و باپىرتان نەتان زانىۋە كە
 ئەوان زاناتر بوون لە ئىۋە، ەك ئەو شتەنەى كە دووبەرەكى بوون تىياندا و ئەم قورئانە
 روونى كەردەۋە و باسى كرد بۇتان، ھەروەھا ەك ئەو ھەموو شتە زىادانەى كە لەم شەرىعەتە
 تىرو تەۋاۋە و ھەتا ھەتايى يەدا ھات كە ھەموو كاروبارى جىھان و ژيانى لى
 ۋەرنەگىرى. (مجاھد) لەسەر ئەۋەيە كە مەبەست عەرەب و ھەموو مۇسلمانانە كە بى ئاگا بوون
 لە ھەموو شتە گرنگانەى كە لەم قورئان و شەرىعەتەدا ھات، لەسەر ئەم رايە مەبەست بىر
 خستەنەۋەى ئەم ئوممەتەيە و سەرنج راكىشانيان بۇ ئەم ئايىن و شەرىعەتە گەرەيە، لەپاش
 ئەۋەى سەرزەنشتى نامەدارەكانى كرد، بەلام بەپراستى راي يەكەم و زۆربە زۆر لە دلدا جىگىر
 و بەھىزە، ئىنجا خۋاى گەرە فەرمان ئەدا بە پىغەمبەر(ﷺ) كە ۋەلامىكى ئەو پىرسىارە
 بداتەۋە، كە ھەر ئەۋە ۋەلامە و ھەر كەس ژىر بىت و سەر كىشى بەكار نەھىنى ئەبى ھەر ئەو
 ۋەلامە بداتەۋە ۋە ماۋەى ئەۋانى ئەدا دەمە دەمى تيا بكن،

قُلْ اللَّهُ شَرَّ ذَرِّهِمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿١١﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ

أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا

فرموی: ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ ئەو پێغه مەبەر بۆ ئەو کەسە ی که نامە ی هێنا یە خوارەو ه بۆ سەر موسا خوا یە که ناوی (الله) یە. لە فرماندانی بە پێغه مەبەر (ﷺ) بۆ وەلامدانەو ه چەند شتێک وەر ئەگێری:

- ۱- وەلامی ئەو پرسیار هەر ئەبێ ئەو ه بیست و هێچ شتێکی تر دەست نادات بکری بەو هلام.
- ۲- دەست نیشان بە یە کەوتنی ئەوانه و دەسته پاچه یی یان لهو ی هێچ شتێک بلین.
- ۳- هەر ئینکاری و دەم بازی یە کە بکەن لە رووی سەرکێشی و یاخی بوونهو ه یە، نە ک هێچ شتێکیان بە دەستهو ه بیست.

ئینجا هەر هه شه یان لینه کات و لە هه مان کاتدا بێ نرخیان نیشان ئەدات، ئە فرموی:

﴿شَرَّ﴾ لە پاش ئەو روون کردنهو ی هه ق و راستی و بە لگه هێنانهو ه یە له سەر نه هیشتنی هێچ بێر بیانوو یه کی ئەوانه، لە پاش ئەو ه ﴿ذَرَّهُمْ فِي خَوْضِهِمْ﴾ لێ یان گه پێ له ناو نا هه قی و به تالی خو یان دا وازیان لێ بینه ﴿يَلْعَبُونَ﴾ لە کاتی کدا که ئەوانه گالته و لا قرتی ئەکەن و کاری بێ نرخی و مندالانه ئەکەن، تۆ زیانبار نابێ و هێچ کاریکی ئەوان له سەر تۆ نییه و روو ناکاته تۆ. ئینجا ئەدو ی له باره ی ئەم نامه تازەو ه که ئەوانه بپوایان پێی نییه، که سەر نه ج ئەده ین شتێکی بێ وینه و نه وزه ور نییه و به لکو له پێش ئەمهو ه نامە ی تر هاتوو ه، ئە فرموی: ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ﴾ ئەم قورئانه نامه یه که که ئیمه هێنا مانه خوارەو ه، ﴿مُبَارَكٌ﴾ پیت و فەر دار کراو ه و سوود و قازانجی زۆر هه می شه یی یه، لە هه موو باره و ه دامه زراو و ﴿مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ بپوادر به راست گێری نامه یه که له پێش ئەمهو ه هاتوو ه، واته تهورات، یان هه موو نامه کانی ئاسمان که ده ستکاری نه کرابن و له سەر بار و شیوه راسته که ی خو یان بن، چونکه هه موو نامه کانی خوا له باره ی عه قیده و بێر باو هه و ه یه ک شتن و هێچ جیاوازی یان نییه، کورته و پالفتە ی هه موویان بانگ کردنه بۆ په رستن و گوێزایه لی خوا و

دورکه و تنه وه له هه شتیکی ناراست و ناههق و هه بهرنامهیه که له لایه خاوه
 نه هاتی، به کورتی هه مو نامه کانی خوا له ئهسل و بهرتهدا یهکن و هیچ جیاوازی یهکیان
 نییه، جیاوازییان هه له فهرع و لق و پهل و پۆدا ههیه، که واته هیندی له نووسهران که
 ئه یانهوی و وهسف و سه نای ئیسلام بکهن به مهی که ئیسلام یه کهم ئایینه که بیرو باوهری
 ته نیایی خوی هینا به تیرو ته وای، یان بیرو باوهری راست و ره وای هینا له باره ی
 فروستاده و فروستادهیی یه وه، یان له باره ی روژی دواپی و حیساب و پرسیارو نزا و سزاو
 تۆله و پاداشت و دۆزهخ و بههشته وه، ئه وانه ی که ئه و جوړه قسانه ئه کهن هه له ن و ترازاون
 له راسته شه قامه که ی قورئان، ئه و قسه و باسانه یان وهرگرتوه له بوچوون و بریاری
 ئه وروپایی یه کان که ئه لئین: بیرو باوهر و عه قیده ئاسمانی یه کانییش گوڤان و بهرز بوونه وه
 به گوڤره ی گوڤان و بهرز بوونه وه ی گهل و چینه کانی ئاده می، ئه بی نووسهران و
 خوینده واره کان خویان بپاریزن له و جوړه هه له و لادان و ترازانه که ئه و ئه وروپایی یانه تی
 که و توون، ئه م قورئانه بپرواده به نامه کانی تریش، چونکه ئه وه ی ئه وان هینایان ئه میش
 هینای وه ک گوتمان، به راست گپره و راستی ئه وان دهرته خات، چونکه ئه م موعجیزه یه، ئینجا
 هوی ئه م ناردنه خواره وه ی ئه م قورئانه مان بو باس نه کات، ئه فهرموی: ﴿وَلَنُنَزِّلُ لَكَ الْقُرْآنَ وَمَنْ
 حَوْلَهُ﴾ واته ئه م قورئانه مان نارد خواره وه له بهر پیت و فپرو بپروا هینان و به راست گپرانی
 نامه ی پیشی خوی، له بهر ئه وه ی ئه ی پیغه مبه ر تو بترسینی به م قورئانه دانیش توانی مه که
 و ده و روبه و چواره وری. بیگومان پیغه مبه رمان (ﷺ) ره وانه کراوه بو سه ره هه مووان و
 هه موو جیهانیان، له پیش هاتنه خواره وه ی ئه م ئایه ته دا ئه و چاره یدا له چه ند سوره ت و
 ئایه تی که دا، وه ک ئایه تی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ و ئایه تی (۱۰۷) ی
 سوره تی (الانبیاء) و ئایه تی (۱۵۸) ی سوره تی (الأعراف): ﴿قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ
 إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ هه موو ئه و ئایه تانه ی که گشتینی ئه م ئایین و په یامه نیشان ئه دهن
 مه که بین و کاتی هاتونه ته خواره وه که بانگ و بانگ وازه که ی پیغه مبه رمان (ﷺ) له شیو و
 دۆله کانی مه که دا چوار ده و در بوو، به لکو هه ندیکیان له سه ره تای چه رخی مه که و
 یه که م جاپی هاتنی ئه م ئایین و په یامه دا هاتن وه ک دواترین ئایه تی سوره تی (ن): ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ

لَقَائِمِينَ ﴿كهواته مبهست له: ﴿من حولها﴾ هه موو دانیشتوانی ئهم زهوی و جیهانهیه،

و هك(ئیین و عباس) ئهفرموی - خویان لی رازی بیئت - و له نایهتی (۱۹) ی ئهم

سوره تیش دا هر ئهوه نیشان ئهدات كه ئهفرموی: ﴿وَأُوحِيَ إِلَا هَذَا الْقُرْآنُ لِأَتَذَكَّرُكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ﴾ ئهم

قورئانه سروش و وهسی كراوه بۆلای من بۆ ئهوهی ئیوهی پی بترسیتم و ههركهس ئهم

قورئانهی پی گهشتی و پیی بگات، یان مبهست هر دهروبهری مهككهیهیه، بهلام به پیی

سروشتی كارمه هاتوو كه ئهبی بهره بهره بیئت و بهو جوړه بهره بستینی تا هه موو

بگریتهوه و بگات به هه مووان، یان لیږدهدا مبهست ترساندنیکه كه له چهرخی پیغه مبهردا و

به شه خسی پیروزی خوی كرابی، دهی ئهوهش هر بۆ مهككه و شارو دیهاتهكانی دهروبهر

و ئهو ناوچهیه بووه، بۆ ولاتهكانی تر و له پاش خوی بههوی یارهكانی ئهوهوه كراوه،

به ههرحال و بار ری جوولهكه و شوین كهوتوو هكانی جوولهكه نییه كه ئهم نایهته بكن به

به لگه له سهه تایبهتی كردنی ئهم نایین و په یامه به عه ره بهوه، دم كوت ئهكرین لهو قسه و

باسه ناپاست و ناپه سهنده كه دایان و ئهیدهن به گوینچكهی نه فام و نه زاندا كه گوايه

پیغه مبهردان(ﷺ) هر بۆ سهه عه ره ب هاتوو، خویشی له یه كهه جار هوه نه یویستوو تیه پ

بگات له مهككه و دهروبهری، بهلام كاتی كارمهکی سهركهوت لهویدا ته ماع گرتی، تا نیو

دورگهیشی داگرت، ئهو نایهتانهی كه باسمان كردن دم كوتی ئهو جوولهكه و شوین

كهوتووانه ئهكهن و قو پ ئهدهن به ده میاندا، شاری مهككهی پیروژ به (ام القری)، دایکی

شارهكان، واته ئهسل و بناغه و بنه پهتی شارهكان، چونكه رووگهی هه موو دانیشتوانی

شارو ولاتهكانه، یان له بهر ئهوهیه كه یه كهه مالی خوی تاییه كه دروستكرا بۆ ئادهمی كه

جینگهی هج و كو بوونه وهیان بیئت، یان له بهر ئهوهیه كه لای خوا گه وره تر و به نرخ تری

هه موو شارو دییه كه. یان له بهر ئهوهیه كه مهردوم ریژی ئهگرن به وینهی دایکیان، یان له بهر

ئهوهیه بانگ كردنی گشتی ده رچوو بۆ هه موو دانیشتوانی زهوی، یان له بهر ئهوهیه - و هك

زانایانی تهفسیر - ی پیشوو فرمویانه: زهوی لهویوه دهست كرا به راخستنی و

ئاماده كردنی بۆ ژیان به سههری یهوه،

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ ئەو کەسانەى کە بپروایان ههیه و بپروا ئەههینن به مال و به رۆژى دواى و بهو ژيانەى کە لەو رۆژەدا ئەبى ﴿يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ ئەوا بپروایان ههیه و بپروا ئەههینن بهو نامه بهفهره، واتە ئەم قورئانه کاتى پى يان بگات و پىيان رابگهيه نرى، چونکه لەم نامهدا دەستيان ئەکەوى رىنمەونى تەواو بۆ خووش بەختى و کامەرانى هەرە گەرە لەو رۆژەدا، ئەو کەسەى بپروای بهو رۆژە ببى بىگومان ئەترسى له سزا و تۆلەى ئەو رۆژە، ئارەزوو سۆزى ئەبى بۆ پاداشت و نازو رىزەکەى، ئەوهيش پالى پێوه ئەنى بۆ بىر کردنەوه لەم هەموو رابەر و بەلگه يانه کە هوى بپروا ههينانن بهم قورئانه، ئەو کەسەى کە بپروادار بى بهو رۆژە، ئەبى بپروای بهوه ببى کە خوا فروستاده ئەنيرى بۆلای بەنده يانى و سروش ئەکات بۆلای، ئەو بپروايه ههچ ئەرك و گرێههکى تیدا نيهه له دەرويندا، بەلکو هان دەر و پال پێوه نەرى دەست ئەکەوى بۆ ئەو بپروايه، بۆ پهيوەندى يەکى بهههيز بهو خوايه و بەنده يى و گويزايەلى ئەو خوايه، لەبەر ئەوه ﴿وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ ئەوانه پاريزمەن لەسەر نوێژەکانيان کە بهههيزترين هۆو پال دەرە بۆ ئەو پهيوەندى و گويزايەلى يه، به کورتى ئەو کەسەى کە بپروای تەواوى ببى به رۆژى دواى، بپروا ئەههينى بهم نامه و به نيرمرى ئەم نامهيه، سوور ئەبى پهيوەستى و پهيوەندى و گويزايەلى.

له پاش ئەو گەردشانەى کە کردى به دل و دەرۆن، ئينجا شيوه يهکى زۆر سەخت و سامناکى ئەو سەتمکاره بت پەرستانه ئەخاته روو کە لەم جيهانهدا هەلنەسان به چەند تاوانى گەرە، وەك ئەوهى کە درۆيان هەلنەبەست بەدەم خواوه، يان لافى ئەوهيان لىئەدا کە سروش و وهى يان بۆ هاتوو، يان لافى ئەوهيان لىئەدا کە ئەتوانن وىئەى ئەم قورئانه بىنن،

شیوهی ئەو ستمکارانه که هیچ ستمیک ناگاته ستمی ئەوان، لە کاتیگدا که ئەکەونه گیان
 کەنشت، مەلانیکی سزایان ئەدەن لەو کاتە سەختەدا، ئەفەرموی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفَرَّى عَلَى اللَّهِ
 كَذِبًا﴾ نایا کێ ستمکارترە لەو کەسە کە درۆ هەڵبەستێ بە دەم خواوە، وەک ئەوانە کە
 بە درۆوە ئەیانگوت: خوا رهوانە کێ و کچ و هاوبەش ﴿وَقَالَ لِلنَّاسِ أَوْحَى إِلَيَّ﴾ یان گوتیبیتی سروش
 کراوە بۆلام. ﴿وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ﴾ لە کاتیگدا هیچ شتێک سروش نەکرابی بۆلای وەک ئەوانە کە
 کە لای پیغەمبەریتی یان لێنەدا، یان گوتیبیتی: ﴿وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ منیش ئەهینم
 وینە کە ئەوێ خوا هیناویەتی یە خوارەو، وەک ئەوانە کە ئەیانگوت: ئەگەر بمانەوێ
 بێگومان وینە ئەم قورئانە ئەلێن، واتە هیچ کەس لەمانە ستمکار تر نییە، لە (قتادة و ثيبين
 و عهباس) هەو هاتوو - خویان لی رازی بیت - کە مەبەست بە یەکەم ئەوانە کە لای
 پیغەمبەریتی یان لێنەدا، وەک (موسەیلەمە و سحاتی ژنی و ئەسودەدی عەنسی)، مەبەست بە
 دووەم و سێ یەم (عەبدولای کۆپی ئەبو سەرە) کە موسلمان بوو و بوو بە نووسەری
 پیغەمبەر (ﷺ) کاتی نایەتی سورەتی (المؤمنون) هاتە خوارەو: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ
 مِنْ طِينٍ﴾، تا ئەگاتە: ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾ لەویدا زۆر سەری سوپما لەوێ بە درێژی باسی
 دروست کردنی ئینسانی کرد بەهۆی ئەو گوتی: ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾، لەویدا
 پیغەمبەریش فەرموی: بەو جۆرە تو گوتت هاتوو تە خوارەو بۆ سەرم، بەهۆی ئەو هەو
 ئەو (عبدالله) یە کەوتە گومان و گوتی: ئەگەر محمد راست ئەکات لەو قسەدا ئەوا منیش
 سروشتم بۆ هاتوو هەرچۆنی بۆ ئەو هاتوو، ئەگەر بە درۆ ئەلی ئەوا منیش گوتم بە
 وینە کە گوتنی ئەو، بەهۆی ئەو هەو پاشگەز بوویەو لە ئیسلام و گەرایەو بۆ ناو بت
 پەرستەکان، گەرایەو بۆلای ئیسلام لەپیش فەتحتی مەککە. ئەو یە کە ئەفەرموی: ﴿وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ
 مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بەم جۆرە (کە لەبی) ئەگێریتەو (ثیبين و عهباس) هەو - خویان لی رازی بیت -

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٣﴾

به هر حال، ثم ریوایه تانه سه حیج بن یان نه، ثم دوو نایه تی داهاتوو هاتنه خواره وه،
 ثم هه ره شه سهخت و سامناکه ی ناراسته ی نه وانه کرد که ثم و ته به ده ی گو تبی یان بیلی:
 ﴿وَلَوْ تَرَىٰ﴾ نه گهر نه بینی نه ی پیغه مبر، یان هر که سیك که ده ست بدات بو سه رنجدان،
 نه گهر نه بینی ﴿إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ﴾ نه و کاته ی که نهو سته مکاره بی بروایانه وان له
 نیش و نازاره زور سهخته کانی مردن و گیان که نشتا، نیش و نازاری لهشی و دهر وونی که
 داگیر یان نه کات و وه شه پولی ناو نه دا به سه ریاندا ﴿وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيَهُمْ﴾ فرشته کانی
 گیان کی شان ده ستیان بو دریژ نه کهن به لی دان و سزادان و گیان کی شان یان زور به توند و
 تیزی و پییان نه لین: ﴿أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ﴾ گیانه کانتان دهر بینن و رزگاریان بکه نه له
 تهنگی و ناره حه تی یه ی که وان تیایدا، واته لاقرتی یان پی نه کهن و ته شه ریان لینه دهن، یان
 دهر یان بینن گیانه کانتان و دهر ی که نه له شه کانتان و رزگار بوونتان نییه، واته نه گهر نه وه
 نه بینی و نهو سته مکارانه نه بینی لهو حال و کاته سهخته دا به راستی شتیکی زور سهخت و
 سهر سوپه ی نه نه بینی، به راستی وینه و شیوه یه کی زور سهخت و دل ته زین و داچله کی نه ره،
 به بیر لی کرد نه وه یشی هه ق وایه خه و و خواردن نه مینی و تیکه له گه رودا بگیری، خوا
 په نامان بدات به میهره بانی خوی له توله و سزادانی خوی، پییان نه لین: ﴿الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ
 الْهُونِ﴾ نه موق توله تان لی نه سینری و دوو چاری سزای بی نرخ و زور ریسوا نه کرین ﴿بِمَا
 كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ﴾ به هو ی نه وه ی شتی ناراست و ناهه قتان ده ست هه لبه ست
 نه کرد و نه تان سه پانده سهر خوادا وه نه وانه ی له سه ره تای ثم نایه ته دا باسکرا، ﴿وَكُنْتُمْ عَنْ
 آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ خوتان بهزل نه زانی ورووتان وهر نه گپرا له نایه ته کانی و بیرتان
 لینه نه کرده وه و برواتان پی نه هینا، نینجا له کو تایی باسه که دا ثم تانه و ته شه رو سهخته یان
 ناراسته نه کری له لایه ن خواهه،

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكُم مَّا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفْعَاءَ كُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ

﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَى﴾ بیگومان نه واهاتن بۆلامان به تاک و ته نیاویه که یه که و رووت

له هه موومال و نه و لاد و هاوسه روکۆمهک ویت و هه رشتی که دلتان به ستره بوو پییه وه، ﴿کا

خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هه رچۆن و مانه ندی ئه وهی که دروستمان کردن له یه کهم جاردا به و جور و

شیویه، ﴿وَتَرْكُم مَّا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ﴾ به جیتان هیشتن ئه وهی که پیمانندان و به خشین له

مال و سامان و هه رشتی، هه موو نه وانه تان به جی هیشت له پاش خۆتان له جیهاندا، هیچتان

پیش نه خست بۆ خۆتان و له گه ل خۆتان نه تان هیئا، هیچ دهسه لاتیکتان نییه به سه ره نه زۆر

و نه کهم له و شتانه ﴿وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفْعَاءَ كُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ﴾ نابینن له گه لتان

تکا کاره کانتان که لاتان و بوو و به درۆوه لافتان لیئه دا که نه وانه هاو به شی خوان له نیوه دا،

ئه تان کردن به هاو به ش له ژیان و سامان و دارایی تاندا، ئه تان گوت نه مانه ئه بن به تکا کار

بۆمان لای خوا ﴿لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ﴾ بیگومان پچرا په یوه سستی و په یوه ندی نیوانتان، پچرا

هه رچی په یوه ندی و په یوه سستی یه که هه بوو له نیوان نیوه و نه واندا، ﴿وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ

تَزْعُمُونَ﴾ ون بوو لیتان هه رچی که لافتان لیئه دا، هه درۆ و ده له سه یه که له جیهان دا

کردتان، هه ته ما و ئومیدی که بووتان له باره ی ئه و بت و په رستراوه ناهه قانه وه هه موو زایه

بوون و به هیچ ده رچوون، به راستی چه شمه نداز و وینه و شیویه کی ئیجگار سه خت و

سامناک و دل ته زینه و ده روون ئه خاته له رزه ... خوا په نامان بدات ...

له پاش باس و روون کردنه وهی ته نیایی خوا و روون کردنه وهی پیغه مبه ریتی، ئینجا

هه ندی له کرده وه نایا به کانی خوا ئه خاته به رچاو که زۆر سه رسو پهیته رن و به لگه و

نیشانه یه کی زۆر روون و ناشکران له سه ر زانین و ده سه لاتی بی سنووری خوا، له سه ر لی زانی

و کاردروستی خوا له م بوونه وهره دا، به لام به هوئی ئولفت و دهق پیوه گرتنه وه ئه و شته
 ناشکرایانه فه راموش ئه کرین و له بیر نه چنه وه، له و هه موو هه ول و ته قه لای قورئانه وه
 دهرئه که وئی که مه به سستی گرنگ و سه ره کی ناسینی خوايه، به خوئی و هه موو سیفت و
 کرده وه کانی یه وه، چونکه ئه و ناسینه کان و کانگای هه موو فه رو پیتی که له هه ردوو
 جیهاندا، وه که نه ناسین و بی ئاگایی له وه مایه و کانگای هه موو نه گبه تی پاش به راوی و
 هه موو به سه ره ها تیکی به ده له هه ردوو جیهاندا، ئه فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْغَيْثِ وَالنَّوَى﴾
 بیگومان خوا له تکه ری دانه ویلله و ناوکه تۆمه یه، له دانه ویلله یه کی وشک ئه و گیا و گه لا و
 ساق و گو له دهرئه هیئی، له و ناوکه وشک و برینه ئه و دره خته گه ورانه دهرئه هیئی به هه موو
 که ره سه و ساق و پهل و گه لا و به رو میوه کانه وه، ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ زیندوو دهرئه هیئی له
 مردوو، واته ئه وه ی که خۆراک وهرئه گری و گه شه ئه کات که ئه مه په ست ترین پله ی زیندوو
 به لای عه ره به وه، چهند پله و راده ی تره یه له ژور ئه مه وه تا ئه گاته زیندوو ی راسته قینه
 که سه رچاوه ی هه موو زیندووانه، دهرئه هیئی له وه ی که پیویستی نییه به خۆراک و گه شه
 ناکات، ﴿وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ خوا دهره یی نه ی مردوو له زیندوو، هه ر له یه که مجاره وه ئه م
 بوونه وه ره په یدا بوو یان هیچ نه بی ئه م زه وییه په یدا بوو، له و کاته دا گیان نه بوو، ئینجا
 گیان له بهر په یدا بوو... خوا دهری هیئا له بی گیان، چۆن؟ ئیمه نازانین! له و کاته وه که گیان
 په یدا بوو زیندوو مردوو له مردوو دهرئه چی، به م ره نگه ئه تۆم و وردیلکه مردوو هه کان له
 هه موو کاتی که دا ئه گۆرین به چهند که ره سه یه کی زیندوو که ئه بن به ئه ندام له له ش و قه باره
 زیندوو هه کاند، ئه وانه که له بنه په تدا مردوون وهرئه گه پین به چهند سیلیکی زیندوو، هه ره ها
 به پیچه وانه وه ش... به م ره نگه له هه موو کاتی که دا سیلله زیندوو هه کانیش وهرئه گه پین به ئه تۆم
 و وردیلکه مردوو هه کان تا ئه و قه باره و له شه هه موو له روژی له روژاندا، ئه بی به و وردیلکه
 مردووانه!

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿١٥﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

به‌راستی په‌یدا بوونی گیان و بزووتنه‌وه‌ی گیان شتیکی سهر سوپه‌ینه‌ره و هیچ نازانی چییه و چون په‌یدا نه‌بیئت چ جای نه‌وه‌ی هیچ که‌س بتوانی خوئی بکات به‌خاوه‌نی و هیچ لافیک لیبدات له‌و باره‌یه‌وه، هه‌میشه دانه‌ویله‌یه‌کی بی گیان له‌ت نه‌بی و گیان چه‌که‌ره‌یه‌کی گه‌شه‌که‌ر و گیانداری لیده‌ره‌په‌ری، ناوکه‌یه‌کی وشکی بی گیان دره‌ختیکی لیده‌ره‌چیت و به‌رز نه‌بیته‌وه، نه‌و گیانه‌شاراوه له‌و دانه‌ویله‌یه و ناوکه‌یه‌دا که‌گه‌شه‌نه‌کات له‌گیا و دره‌خته‌که‌دا شتیکی نه‌ینی یه و بیجگه له‌خوا هیچ که‌س نازانی چییه و سهرچاوه‌که‌ی له‌کویوه‌هاتوه، بیگومان هه‌ر هه‌ول و تیکوشانیک که‌کرا له‌لایه‌ن مه‌ردومانه‌وه بو زانین و ریبردن به‌حه‌قیقه‌ت و سهرچاوه‌ی گیان، هه‌ر هه‌موو نه‌وانه به‌هیچ ده‌رچوون، بیجگه له‌وه‌ی که‌حه‌واله‌ی خوا بکری و به‌دروستکراوی خوا دابنری، هه‌رشتیکی تر که‌گوتراوه و بگوتری هه‌موو دم بازی و وته‌کاری یه و نه‌گه‌ریته‌وه بو سهرکیشی و یاخی بوون له‌راستی و له‌وته و وتاری زور که‌له‌زانایانی تازه‌دا نه‌وه ده‌ره‌که‌وه‌ی به‌روونی که‌هه‌رکه‌س نه‌یه‌وی با ته‌ماشای کتیبی (الله یتجلی فی عصر العلم) بکات تا مه‌سه‌له‌که‌ی بو ده‌رکه‌ویت، بیگومان هیچ که‌س له‌رووی راستیدا هیچی بو نامینیته‌وه بیجگه له‌وه‌ی که‌لیرده‌دا قورئان فه‌رمویه‌تی: ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ﴾ نه‌ویه نه‌خوایه‌ی که‌ناوی (الله) یه و شایسته‌ی په‌رستن و گوئرایه‌لی یه ﴿هَٰئِنْ تُؤْفَكُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه چون لادراون له‌په‌رستنی نه‌و خوایه نه‌ی بی‌پرواکان؟ واته لادانتان له‌و خوایه زور ناراست و ناهق و جیی سهرسوپه‌مانه!

له‌ئایه‌تی پێش‌شودا هیندی نیشانه و به‌لگه‌ی زه‌مینی خسته به‌رچاو، ئینجا هیندی له‌کرده‌وه نایابه‌کانی ئاسمانی نه‌خاته به‌رچاو نه‌فه‌رموی: ﴿فَالِقُ الْإِصْبَاحِ﴾ نه‌و خوایه دروست که‌ری شه‌به‌ق و رووناکی و روژ بوونه‌ویه وه‌که‌له‌(ئیین و عه‌باس و ضحاک و قتاده) وه‌ریوایه‌تکراوه، یان مه‌به‌ست نه‌ویه که‌شه‌به‌ق و رووناکی یه‌که‌ی له‌ت نه‌کات و به‌تیشکی

خۆریان مەبەست ئەوێە تاریکی شەبەقی یەكەم لەت ئەكات بە رووناکی شەبەقی دووهم وەك زانایانی تەفسیر بەم جۆرانەیان فەرموو، بەهەركام مەبەست بێت کاریکی زۆر نایاب و گەرنە و بەلام بەهۆی دەق پێوە گرتنەووە فەرامۆش ئەکری، ﴿وَجَعَلَ آيَاتَ سَكَاةٍ﴾ واتە شەوی گێپراوە بە کات و هۆی ئارام گرتن و رەحەتی ماندوویی دەرچوون ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا﴾ خۆرو مانگی گێپراوە بە نیشانەیی حیساب و دیاریی کردن و زانیینی کات و روژو مانگ و وەرز و سالتەکان، یان گەپان و هەل ھاتن و ئاوا بوونی ئەو دوانەیی گێپراوە لەسەر حیساب و ژمارەییەکی وردی نەگۆپاوە.

بەپراستی مەسەلەیی پەیدا بوون و ھاتنی شەو و روژ و گۆپانی چوار وەرز و گۆپانی رووی مانگ بە پێی دووری و نزیکی لە خۆرەو، ئەو وردەکاری یەیی کە لەوانەدا کراوە بەو ھەموو رێکی و نەگۆپانە و لەسەر ئەو بارو یاسا دامەزراوە، ھەركەسیك چاوی دلی کوێر نەبی و بێبەش نەبێت لە قام و ژیری ئەبی ھەر ئەمە بلی: ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ئەو کارو کردەو و گێپاندنە بریارو رێکخستنی خوایە کە زالە بەسەر ھەموو شتیکی و لیزان و کاردرۆستە و ھیچی لی ون نابێ، ھەركەس ئەو نەلی ئەبی چی بلی؟ ئایا ئەلی: ئەو مانگ و خۆرو شتانە خۆیان بە خۆیان ئەو کارو بارە ئەکەن و ئەیبەن بەپێوە؟ ئایا ئەلی: بە رێکەوت و بە بی ھیچ کەس ئەو کارو بارە ئەپرا و فەراھەم دیت؟ بێگومان ھەركەس ھەركام لەم دووبارە بلی بەدەم لە دەروونی خۆیدا ئەزانێ کە ھەركام لەم دوو بارە شتیکی ناپراست و ناپروایە و شایستەیی ئەوێە کە خەجالتە بی و تەریق ببیتەو لە گوتنی، کەواتە ھەر ئەو بارە راستە ماوەتەو کە قورئان فەرموی. ھەروەھا پێویستە ھەر ئەو بارە بگیری بە دەستەو لە کاروباری ئەم بوونەو وەر و جیھانەدا، چونکە ئەوێەندە بەلگە و نیشانەیی روون و ئاشکرا ھەییە و دەرکەوتوو وەك بە درێژی خراونەتە بەرچاو لە پەراو و نامێلکەکاندا، ئەو ھەموو بەلگە و رابەرە روونانە ھیچ ماوە ناهێنەو و دەم کوتی ئەو کەسانە ئەکەن کە بیانەوی ھەركام لەو دووبارە راستە بلی و ناچاری ئەکەن کە ھەر بلی: ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ئینجا جوړیکی تر لە رابەر و بەلگە ئاشکراکانی ناسمانی ئەخاتە بەرچاو و ئەفەرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ﴾ ئەو خوایە کەسیکە کە دایهیناوە و گێپراویەتی بۆ سوودی ئێو و ئەستێرەکان، ئەو ئەستێرانە چەند سوود و نرخێ ئاشکرایان ھەییە وەك قورئان لە چەند

شویندا دهست نیشانی بۆ ئەکات و ئەوهی لێره دا باسی ئەفهرمووی ئەمهیە: ﴿لَتَسْتَدُوا بِهَا فِي
 ظُلُمَاتٍ أَلَسَّ وَابَّسٍ﴾ بۆ ئەوهی رێیان پی دەرکەن لە تاریکی یەکانی بەر و دەریادا، چ تاریکی
 ناشکرا وەک تاریکی شو، یان تاریکی سەرگەردانی رێ هەلەکردن لە چۆل و بیابانەکان و
 لەناو دەریا گەورەکاندا، رێ دەرکردن بەو ئەستێرانه لە دوو بارهوهیه: یەکەم: لە باره
 ناسینی کاتهکانی شو و مانگ و سالتوه، دووهم: لە باره رێگهوبان و جیگه و شوینی که
 مەبەسته و نیاز ئەکری، شتیکی ناشکرایه که ئەو ئەستێرانه له کۆن و له تازهوه له مەو پێش
 و ئیستا و له داهاتوودا هۆی ئەو رێ دەرکردنەن، سوود و نرخیکی گرنگ و گەورەیان هەیه
 بۆ ئیمه: ئینجا گەورەترین سوود و نرخ رێ پێدەرکردنیانە لە تاریکی بیرو بۆچووندا که
 بێگومان بیر کردنهوه له ئەستێرانه و چۆنییتی و جیاوازی جی و شوین و شیوه و رەنگ و
 هەلەاتن و ئاوا بوونیان و پەيوهەندی و پەيوهەستی یان پیکهوه له سەر ئەو بار و رژیم و یاسا
 تیرو تهواوه، به تایبەتی له م چەرخێ تازهدا که ئەوهەندە شتی گەورە و گرنگ دەرکەوتوون
 مەردوم سەرسام و شهیدا ئەکەن، بیرکردنهوه لێیان بەو جۆرە دل و دەروون پڕ ئەکات له
 بڕوا به پەروردگاری زانای کاردروست، ئەو دەسته قودرەته ئەخاته بەرچاو که ئەو کاره
 گرنگ و بەنرخەیی کردووه، وەک سەرنج رانهکیشتی بۆ ئەوه که ئەفهرمووی: ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به روونی چەند نایه تەمان باس کرد بۆ ئەوانەیی که ئەزانن و ئاگادارن و تی
 ئەکەن لهو نایه تانە و له مەبەست پی یان، ئیتر چ نایه تەکانی قورئان که رێنموونی ئەکەن بۆ
 هەق و راستی، چ رابەر و بەلگه و نیشانه بوونهوهی یەکان که نایه تەکانی قورئان دەست
 نیشانی بۆ ئەکەن و ئاراستەیی دل و دەروونیان ئەکەن و چاوی دل ئەکەنهوه بۆ بینینی ئەو
 رابەر و بەلگه یانە، دەست نیشان ئەکەن بۆ ئاوه پراستی رێگهیی راست، کهواته بهو ئەستێرانه
 هەرچۆنی رێ دەرئەکەوی له تاریکی یەکانی بەر و دەریادا، هەر وهه رێیان پی دەرئەکری له
 تاریکی یەکانی ژیری و دل و دەرووندا، خوای پەروردگار ئەو نایه تانەیی باس کردووه بۆ
 هەمووان، چ زانا و چ نەزان، بەلام تایبەتی کرد به زانایانهوه، چونکه هەر ئەوان به مەرهمەند
 ئەبن پێیان. له پاش ئەوهی رێنموونی کرد به مەندی له نایهت و رابەر بوونهوهی یەکان له
 زهوی و له ئاسماندا،

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَضَّلْنَا الْآلِيَّتَ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿١٨﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ

ئینجا رینموونی ئەکات بە هەندئ له ئایەت و رابەرەکان له نەفس و دەروونی خۆماندا، ئەفەرموئ: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ ئەو خۆایە کەسیکە کە ئێوەی دروست کردو داھێنا له یەک کەس و له یەک نەفس کە ئادەمی باوکی هەمووانە، بەراستی ئەمە لەلایەکەوە چاکە و بەمەریەکی گەورە و گرنگە و هۆی یەکییتی و سۆز و بەزەیی یە لەناو رۆڵە و نەوێکاندا، لەلایەکی ترەوە ئەوپەڕی دەسەلات و لیژانی و کاردرۆستی خوا نیشان ئەدات کە چۆن ئەو هەموو رۆڵە و نەوێ دروستکرد و ئەیکات له تەنیا کەسیک، بەو هەموو جیاوازییە له هەموو بارو روویەکەوە، تەنانت لەناو براو خوشکی دایکی و باوکیدا، بەلکو لەناو مندالی دوواندا، بەجۆری دەست نەکووتوو و دەست ناکەوی له هەموو جیهاندا دوو کەس وەک یەک بن تەنها له رەنگ و وێنە و شیوە و رۆڵە تیشدا، چ جایی هەموو شتەکانی تر.

﴿فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ﴾^١ ئینجا بۆ ئێوە هەیه قەرارگا و شوێنی مانەو، بۆتان هەیه شوێنی دانانتان بە شیوەی کاتی و بە سپاردە، ئینجا مەبەست بە یەکەم پشتی باوکە و دووهم سکی دایکە یان بە پیچەوانەو، یان مەبەست بە یەکەم ئەم جیهانیە و دووهم گۆرە، یان مەبەست بە یەکەم پیاو و دووهم ئافرەت، هەرکام هەلئەگرئ، بەلام تەفسیری یەکەم و دووهم بەهێز ترە بە لامەو، چونکە مەبەستەکە باسی زۆربوونی ئەو تاقە کەسەیه و پەیدا بوونی ئەو هەموو رۆڵە و نەوێە لەو تەنیا کەسە، بە هەردوو رێوایەت مەتوو (ئیین و عەباس) هەو - خویان لی رازی بیئت -، رێوایەت بە تەفسیری دووهم بەناویانگ ترە لەناو زانیانی تەفسیردا ئەگەرچی له دڵدا یەکەم بەهێزترە و خوا خۆی باش ئەزانی، لەسەر هەرکام له یەکەم و دووهم دەست نیشانە و سەرنجی تێدایە بە دەسەلات و لیژانی بی سنووری خوا، بە ئەوپەڕی

^١ وەتە یەکەم بە جۆریکی تریخ خۆپنراوەتەو: (فمستقر). لەسەر ئەم بارە ئیسمی فاعیلە و دووهم ئیسمی مفعولە، واتە هەندیکیان نیشتهجئ و ئارام گرە، هەندئ نیشتهجئ نی یە و مانەوێ کاتی یە و بە سپاردە دانراو، لەسەر نەوێ کە باو هەلئەگرئ هەربوو مەصدەر بن، یان ئیسمی مەکان، واتە بۆتان هەیه مانەو و ئارام گرتن، بۆتان هەیه مانەوێ کاتی و وەک سپاردە یان شوێنی قەرارگا مانەو، شوێنی دانانی کاتی، ئینجا لەسەر هەر بار چەند رایەک هەیه له تەفسیرەکیان دا وەک له کتێبەکان دا باس کراو، لێرەیش دا دەست نیشانمان بۆ کرد.

کاردروستی خوا که چۆن ئەو تاقە نەفسەى گێپرا بەو ھەموو ئەندام و تیرە و بەرەى زۆر
 فراوان و جیاواز لە رەنگ و نیشانە و شێوە و شتەکانى تردا، وەك دەست نیشانمان بۆ كردن
 لە سەرەتای ئایەتەكەو! بێگومان ھەركەس ورد و تیگەیشتوو بێت زۆر سەرى سووڤ ئەمىنى
 لەم كردەوھى و تىئەگات كە ئەو بەلگە و رابەرىكى زۆر بەھىز و دۇنيا كەرە، وەك ئەفەرەمۆى:
 ﴿فَقَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُوْنَ﴾ بەپراستى و بە روونى باسى رابەر و ئایەتەكانى خۆمان
 كردووھە كە بەلگەىھەكى ئاشكران لەسەر دەسلالت و خواھىش و زانین و کاردروستى و
 بەھرە و بەخشین و مېھرەبانیمان، باسمان بۆ كەسانى كە زانایەكى تیگەیشتوون و بە وردى
 بىر ئەكەنەوھە و ئەكوڵنەوھە لە شت، كەواتە بە باشى سوود و بەرھەم وەرئەگرن لەم ئایەتە،
 بەلام ئەوانەى كە ورد و تیگەیشتوو نین و چاو و دلایان نابینایە، ئەوانە تىپەر ئەكن بەلای
 ئەو ھەموو رابەر و بەلگانەدا، بە بى ھۆش و وەك پەردەىھەك ھىنرا بى بەسەر چاوى
 سەرىشیاندا، كەواتە ھەرچەند بە زانا و خویندەوار سەیر بكرین لە راستیدا كەودەن و نەزان
 و نەفامن، لەبەر ئەوھە بەش بپاوان لە پیت و فەر و بەھرەى ئەو ئایەتە، ئىنجا دیتە سەر
 ئایەت و رابەرىكى تر كە ئاسمانى و زەمىنى یە و لە راستیدا ئىجگار روون و ئاشكرا و
 بەھىزىشە، ئەفەرەمۆى: ﴿وَهُوَ الَّذِیْ﴾ ئەو خواھە كە سىكە كە ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ ئەھىنى و
 ھىناوێتە خواروھە لەلای ژوور و لە ئاسمانەوھە ئاو، واتە باران ئەبارىنى لە ھەورەوھە كە
 بەلای سەرەوھە، ﴿فَاَخْرَجْنَا بِهٖ نَبَاتٍ كُلِّ شَیْءٍ﴾ ئىنجا بەھۆى ئەو ئاوھە دەرئەھىنن رووھەكى ھەموو
 شتى، واتە ھەموو جوړى لە جوړە جیاوازهكانى ئەوھى كە ئەپووى لە زەویدا، ئەمەى كە ئاو
 ھۆى رووان و سەوز بوونە شتىكى ئاشكرايە لای ھەموو كەس چ زانا و چ نەزان، بەلام كاری
 ئاو لەوھە گەورەتر و گەرنگ ترە بە پى بپیارو بۆچوون و نەزەى زانایانى تازە كە ئەلین: ئەم
 زەوى یە لە یەكەم جارەوھە بلیسەدار بووھە وەك ئاگر، لە پاشان سارد بووێھەو، ئىنجا بەپرىكى
 رەق و تەق بوو بۆ ئەوھى كە خۆلى ببى و دەست بدات بۆ كشتوكال، لە پاشان بەھۆى ئاو و
 چەند شتىكى تر بەلای سەروێھەو، سەرى زەوى گەرا بە خۆلىكى نەرم، ئىنجا ئاو بەشدارى
 كرد لەوھى كە ھىزى رواندن تیا پەیدا بوو، ئەوھەش بەھۆى بزیسكە و چەخماخەى
 كارەبايى، كە ئەوھى پى ئەگوترى نایترۆجین پالفتەى ئەكرد و لەگەل باران ئەبارى یە سەر
 زەوى، كە ئەوھەش كەرەسەىھەكە بە بى ئەوھە خۆل ھىچ شتىك ناپوینى، ئەوھە كە ئىستا پى
 ئەگوترى: (سەماد) و بەكار ئەھىنرى لە پىك ھىنانى كشتوكالدا!

فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّتٍ
مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ

لَّآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا﴾ ئىنجا دەرئەھىنين و دەرئەكەين لەو رووھ و چەكەرانە شتىك كە
سەوزە، واتە ساق و پەل و پۆيەك كە لەو تۆمە و دانەوێلە و ناوكانە دێنە دەرەوھ كە ﴿نُخْرِجُ
مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا﴾ دەرئەھىنين لەو شتە سەوزە دانەوێلەيەك كە نىشتوونەتە مل يەك وەك
ئەبينرئى لە گولە گەنم و زەرپات و شتەكانى تردا، ﴿وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ﴾ ھەيە بۆ دار
خورما لە گۆپگە و گول و خونچەكەى كە چەند ھىشوويەك شوپ بوونەتەوھ و نزيكن لەو
كەسەى كە نيازبان ئەكات و ئەيەوئى بيان چىنى، يان بەھوى قورسى و زۆرى دانەكانيانەوھ
شوپ ئەبنەوھ بۆ سەر زەوى يان ھىشووەكان لەبەر پىرى و زۆرى يان نزيكن لە يەكتەرەوھ،
بەشيۆھى تىپەلکيش باسى خورماى فەرمووھ لەبەر زىادە گرنگى خورما و زۆر بە كەلكى لە
ھەموو بارىكەوھ و شيۆھەكەشى زۆر سەرنج راكيشە ﴿وَجَنَّتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ﴾ دەرمان ھىناوھ لەو
شتە سەوزە چەند باخ و بەھەشتانىك لە ترئى جۆر بەجۆر ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ﴾ زەيتوون و
ھەنار دەرئەھىنين ﴿مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ﴾ ئەم دوو وتەيە بە چەند جۆرىك تەفسىر كراوھتەوھ:

- ١- ھەر مەبەست ھەنارەكە بىت، واتە لە كاتىكدا ئەو ھەنارە شيۆھى درەختەكەى وەك يەك
لە رەگ و گەلا و ساق و پەل و دىرك و ديمەنى بەرەكەيدا، چوون يەك نىە و جياوازە لە
تامى بەرەكەيدا، ئەوھتا شىرين و ترش و ميخۆشى ھەيە.
- ٢- وەك دار زەيتون وايە لە ديمەن و جياوازە و وینەى ئەو نىيە لەبەر و ميوە و قامدا، بە
كورتى وینەى ئەوھ لە گەلادا، جياوازە لە شتى تردا.
- ٣- ھەر بگەرپتەوھ بۆ زەيتوونەكە، بەلام وینەى ئەو پىيارە بدرئى بۆ ھەنارەكە، واتە
ھەنارىشمان دەرھىنا بەو جۆرەى كە باس كرا بۆ زەيتوون.
- ٤- بگەرپتەوھ بۆ ھەردوو واتە ئەوھى كە باسكرا يان ھەركام لەو دووانە ئەو دووبەشەى
ھەيە بە ھەركام لەو دوو جۆرە بەلگەيەكى بەھيزە لەسەر دەسلات و كاردروستى خوا.

خوای په‌روه‌ردگار له‌م نایه‌ته‌دا له‌پاش باسی کشت و کال و دانه‌ویلنه‌ چوار جوړ له‌ ده شتی باسکرد، دانه‌ویلنه و کشتوکالی پنبش خست، چونکه‌ خوړاکی ژیاڼی تڼدایه و به‌هیزتره بو ژیاڼ، ئینجا باسی دار خوړمای هیڼا که‌ به‌ره‌که‌ی میوه‌یه و خوړاکی پی‌ برژیوه، چهند که‌لکی تری ه‌یه، ئینجا باسی باخی تری هیڼا که‌ تری چاکترین میوه‌یه، ئینجا زه‌یتوونی هیڼا که‌ شتیکی زوړ به‌کاره له‌ گه‌لی باره‌وه، ئینجا باسی ه‌ناری کرد که‌ نه‌میش زوړ به‌کارو په‌سه‌نده، نه‌و شته‌ گرنگه‌ی که‌ باسکرا خستی یه‌ به‌رچاو،

ئینجا سه‌رنج رانه‌کیشی بو بیر کردنه‌وه و ورد بوونه‌وه تا به‌ بی‌ هوښ تیپه‌ر نه‌کړی وه‌ک بی‌ هوښ و نه‌فامان ﴿انظروا الی نمره﴾ سه‌رنج بدن و به‌ دل چاو ه‌لخن بولای به‌ره‌که‌ی، به‌ری ه‌نار یان به‌ری ه‌هرکام له‌ ه‌ه‌نارو زه‌یتوون یان به‌ری نه‌وه‌ی که‌ باسکرا له‌و ه‌موو به‌ردارانه سه‌رنجی بدن ﴿اذا امر﴾ کاتیک که‌ ده‌ری نه‌کات که‌ چوڼ له‌و داره‌ ره‌ق و ته‌قه نه‌و به‌ره‌ دیته ده‌ره‌وه به‌و جوړ و شیوه‌ی یه‌که‌مجاره که‌ پینه‌گه‌یشتووه و به‌کار نایه‌ت ﴿وینوه﴾ سه‌رنجی پیگه‌یشتنیشی بدن که‌ چوڼ له‌و بارو حالۍ یه‌که‌مجاره‌وه نه‌گوړی و نه‌بی به‌و شته‌ خوښه که‌ زوړ جیاوازه له‌ بارو حالۍ پی‌شووی، سه‌رنجی نه‌و دوو بارو حاله‌ بدن تا ده‌ره‌که‌وی بوتان ده‌سه‌لات و کاردروستی خوا، میهره‌بانی و تاک و ته‌نیاپی خوا، به‌راستی ه‌هرکام له‌م شتانه‌ی که‌ باسکران، ه‌ه‌روه‌ها ه‌موو ده‌ستکرده‌کانی تری خوا ه‌هرکام له‌مانه موعجیزه‌یه‌کی زوړ گه‌وره‌وه سه‌ر سوپه‌ینه‌ره و خوایه‌تی خوا و تاک و ته‌نیاپی خوا به‌ سوودو ناسان نیشان نه‌دا، ه‌هرکام به‌لگه و رابه‌ر و نیشانه‌یه‌کی زوړ ناشکرا و روونن، به‌لام که‌سانی که‌ سوودی لی وهرنه‌گرن که‌ برودار بن، یان ناماده‌یی یان بی‌ بو بپروا هیڼان، له‌به‌ر نه‌وه نه‌فهرموی: ﴿ان فی ذلکم لآیة لِّقَوْمٍ یُّؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی له‌م شته‌ گرنگه‌ی که‌ فهرمانتان پیدرا به‌ سه‌رنج دانی چهند به‌لگه و رابه‌ری زوړ گه‌وره‌وه ه‌یه‌ به‌و که‌سانی که‌ بپروایان ه‌یه‌ و بپروا نه‌هینن، نه‌وانه‌ی که‌ بپروادار نین و ناماده‌یی یان تیدا نییه‌ بو بپروا هیڼان نه‌فام و نه‌زانن و دلیان کوړونابینایه، ه‌هرچهند به‌ ژيرو زانا دابنرین، که‌واته نه‌مانه سوود وهرناگرن، خوا به‌ میهره‌بانی خوۍ په‌نامان بدات و به‌هره‌مه‌ندمان بکات به‌ پیت و فه‌ری رینموونی قورثانه‌که‌ی.

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٠٠﴾ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلَيْسَ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

له پاش نه وهی نهو هه موو به لگه روون و ناشکرایانه مان خسته بهرچاو که به راستی دل و دهر وون پر نه کهن له بپروا به تاک و ته نیایی خواو دهسه لات و کارسازی و کاردروستی خوا، له پاش نه وه ټینجا بیژاری دهربری یه وه له بی بروایی و خوانه ناسی و هاوبه ش رهوا دانی نه قامان نه خاته بهرچاو که له راستیدا زور جیگهی سهر سوپرمانه نه م ناده می یه تا نهو راده یه په ست و نه قام ببی و بیرو باوه پری ناوا پپرو پوچ بگریته گهردن!! نه فهرموی:

﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ﴾ نه وانه بریاریان داوه بو خوا چهند هاوبه شیک، نیت له په رستندا یان له سهر په رشتی و په روه ردگاریدا، ﴿الْجِنَّ﴾ واته نه وهی که گیراویانه و به هاوبه شی خوا ی دانه نین جنوکه یه. واته مه لایکه وه که له (قتاده و سدی) یه وه ریوایه تکراره، که نه وانه مه لایکه یان دانه نا به کچی خوا و نه یان په رست، یان مه به ست بهم (جن) ه شعیاتینه که گویرایه لیان بوون له گونا هو هاوبه ش ره واداندا وه که له (حسن) وه نه گیرنه وه یان مه به ست (ابلیس) ه که چهند گهل و کومه لیک نه یان په رست و نه په رستن، ناویان نه بردن به (رب)، هه ندیکیان ناویان نه برد به خوا ی شهرو تاریکی، خویان نه کرد به خوا ی خیر و رووناکی، (نین و عه باس) - خویان لی رازی بیث - نه فهرموی: نه م نایه تانه له ماندها هاته خواره وه که پیان نه گوتری (مجوس) و دوو خوا بریار نه دهن، (یه زدان و نه هریمه ن)، ټینجا بیگومان نه گهر مه به ست به (جن) لیژدها شعیاتین یان نیلیس بیث نهوا شتیکی ناشکرایه که له جینین، نه گهر مه به ست به مه لایکه بیث، نهوا نه وانیش هر پیان نه گوتری، چونکه شاروهن و نابینرین، (جن) نیت به شیوهی حقیقت یان مجاز به هر حال و له سهر هر بار قورنانه بهرنگاری یان نه وهستی و پپرو پوچی بیرو باوه په که یان دهر نه خات به یه که وته و شه نه فهرموی: ﴿وَخَلَقَهُمْ﴾ واته نه وانه جینیان گیراوه به هاوبه شی خوا له کاتیگدا که خوا نه وانه ی دروست کردوه، دهی نهو دروست کراوه چون نه بن به هاوبه ش له خوا یه تیدا، یان له په روه ردگاریدا؟! یان مه به ست نه وه یه: نهو بی بروایانه هاوبه ش دانه نین بو خوا له

کاتیڤدا که خوا نهوانی دروست کردوه و نهوانه‌ی که نهیکه‌ن به هاوبه‌ش هیچ ده‌خلیکیان نییه له دروست کردنیاندا، که‌واته بریار دانه‌که‌یان هرچونی نه‌فامییه، هه‌روه‌ها سپله‌ییشه. بی‌بروایان هه‌ر به‌وه‌وه نه‌وه‌ستان، به‌لکو شتی تری نه‌گونجاو و ناشایسته‌یان بۆ خوا ره‌وادا وه‌ک نه‌فهرموی: ﴿وَحَرِّفُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به درۆه ده‌ست هه‌لبه‌ستیان کرد بۆ خوا و ره‌وایاندا بۆ خوا چهند کوپ و چهند کچ، بت په‌رسته‌کان نه‌یانگوت مه‌لانیکه کچی خوان، جووله‌که عوزه‌یریان نه‌کرد به کوپی خوا، گاور عیسیایان نه‌گپرا به کوپی خوا، نه‌وه‌شیان کرد به نه‌زانی و نه‌فامی و به بی‌نه‌وه‌ی تی‌بگه‌ن له هه‌له و لاری وته‌کانیان، به‌لکو هه‌روا به کو‌قسه‌یان توپ نه‌دا و خویان پی‌له‌که‌دار نه‌کرد، ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ﴾ پاک و بی‌گهردی بۆ خواو خوا پاک و بی‌گهرده‌و به‌رز و بلند تره له‌وه‌ی که نه‌و بی‌بروایانه نه‌یلین و ره‌وای نه‌ده‌ن بۆ خوا. ئینجا به‌ره‌نگاری ئه‌م ده‌له‌سه‌یه‌یان نه‌کات و نه‌کو‌لیته‌وه له‌گه‌لیان به جو‌ری پ‌و پو‌چی بی‌رو باوه‌په‌که‌یان ده‌ره‌خات، نه‌فهرموی: ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ خوا داهینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه له نه‌بوون، که‌سی که به‌و جو‌ره بی، بی‌پنویسته به هیچ که‌س و به هیچ شت، نه‌بوونی رووی تیناکات، که‌واته پنیوستی نییه به جی‌گیر و جینشین و کو‌مه‌ک، ﴿أَنِّي يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً﴾ ئایا چۆن بۆ خوا رۆله و نه‌ولاد نه‌بی له کاتیڤدا ژن و هاوسه‌ری نه‌بووه و ناگونجی بی‌بی، واته نه‌وانه نه‌زانن که رۆله و نه‌ولاد به‌وه نه‌بی که نیریک له وینه و تیره‌ی خو‌ی هاو‌پی و هاوسه‌ری بی. ده‌ی خوا نه وینه‌ی هه‌یه و نه هاوسه‌ر که‌واته چۆن نه‌ولاد و رۆله‌ی بۆ ره‌وا نه‌ده‌ن؟ ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خوا هه‌موو شتی دروست کردوه، واته نه‌ولاد نه‌بی وینه و هاوتای باوکی بی، وینه و هاوتایش بۆ خوا نییه، چونکه هه‌موو شتی خوا دروستی کردوه، دروست کراویش نابی و ناگونجی که هاوتا و وینه‌ی داهینه‌ر و دروستکه‌ری بی‌ت، ﴿وَهُوَ يَكْلِئُ شَيْءٌ عَلِيمٌ﴾ خوابه‌هه‌مه‌ووشت زانا و ناگایه، که‌واته هه‌ره‌وه نه‌بی داهینه‌رو دروستکه‌ر بی‌ت.

ئینجا هه‌رچونی به‌ره‌نگاری یان وه‌ستا و به درۆی خسته‌نوه له بریاری هاوبه‌ش و نه‌ولاددا، هه‌روه‌ها به‌ره‌نگاریان نه‌وه‌ستی جارینکی تر هه‌ر به‌و داهینه‌ری و په‌روه‌ردگاری یه‌ی خوا بۆ هه‌موو شتی بۆ نه‌وه‌ی روونی بکاته‌وه و بی‌چه‌سپینی له دلدا که هه‌ر نه‌بی نه‌و داهینه‌ر و په‌رستراو بی‌ت و هه‌ر فه‌رمانبه‌ری و گو‌یرایه‌لی نه‌و بکریت به ته‌نیا،

﴿١١﴾ ذَالِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

وَكَفِيلٌ ﴿١٢﴾

ئەفەرموی: ﴿ذَالِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ ئەو خۆایەیی کە ناوی (الله) یە، پاك و بیگەردە لەوەی کە
بئی پرواکان بوئی رەوا ئەدەن بە نەقامی، داهینەر و بەدی هیئەری ئاسمانەکان و زەویە و
ئاگادارە بەسەر هەموو شتیکدا و هەموو شتێ ئەو دروستی کردوو، ئەو زاتە خۆ و
پەروردگاری ئێوہ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ خوا و پەرستراویکی راستەقینە نییە بیجگە لەو
﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دروستکەری هەموو شتیکە ﴿فَأَعْبُدُوهُ﴾ کەواتە ئەو پەرستێن ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ وَكَفِيلٌ﴾ ئەو خۆایە چاودیرە بەسەر هەموو شتیکە و هەموو کاروباری، هەموو شتێ
حوالەیی لای ئەو و بە دەست ئەو. بیگومان دروستکردن و داهینەری خۆا بو هەموو شتێ
داخوازە بو ئەو هەموو شتێ هینی ئەو بئی و مولکی ئەو بیت، ئەویش داخوازە بو ئەو
کە هەر ئەو رۆزی دەر بیت، ئەو رۆزی بدات بە گیانلەبەرە و بیان ژینەیی لە مولکی خۆیدا،
دەیی کەواتە ئەبئی هەر ئەو خۆایە کار بە دەست و چاودیر و خواوەن پەروردگار بئی، کەواتە
ئەبئی هەر ئەو پەرستری و گوێرایەیی و مل کەچی بو بکری. گەلی عەرەب - لە سەر دەمی
نەقامیاندا - ئەیانزانی و پروایان هەبوو کە خوا دروستکەر و داهینەری ئاسمانەکان و
زەویە و داهینەری ئەم ئادەمی یە، رۆزی دەری هەموو، هەر وەها هەموو گەلە نەقامەکانی
تیش، مەگەر کەمیک لە ماددیە ئەغریقێ یەکان، لەبەر ئەو ئیسلام لە سەر دەمی نەقامی
عەرەبدا بەرەنگاری کەسانی ئەو سەتا کە هاوبەشیان بو خوا رەوا ئەدا، یاسا و شەریعەتیان
لە خوا وەر نەگرت، ئەک بەرەنگاری کەسانی کە پروایان ئەبئی بە بوونی خوا - وەک لەم دوا
یەدا لە چەند لایەکە و چەند نەقامیکی وایش پەیدا بوو - پەرەیی سەند تا زانیاری
پیشکەوت، ئیتر بەرە بەرە ئەو پروا پووچە کشایە وە لە دەروونی مەردومدا، بە جووری ئەو بئی
پروایی یە خەریکە بئی بە لەکە و نوختە یەکی رەش و چەپەل بە ناوچاری هەرکەسیک کە ئەو
باوەرە پیسەیی گرتبێتە گەردن، چاوەڕوانی ئەکری کە تا ماوە یەکی تر ئەم تەم و هەرە رەشە

نه‌مینی و به ته‌واوی لاچی به ئاسمانی جیهانی یانه‌وه، به‌ئی به‌ناوی زانیاری یه‌وه چه‌ند
 سه‌ر لی‌شین‌واوی خه‌ریک بوون ئه‌و با‌وه‌ره پو‌وچه بچه‌سپینن و په‌ره‌ی پی‌ بد‌هن، یه‌کی
 له‌وا‌نه: (جولیان هاکسلی) که له کتییی ناوبراوی به (الإنسان یقوم وحده) و له کتییی (الإنسان
 فی العالم الحدیث) دا به بی‌ شهرمانه و بی‌ پیچ و په‌نا باسی نه‌بوونی خوا ئه‌کات و ئه‌لی:
 ب‌روا به خوا هیچ سوودیکی نییه و زانیاری دووری خستوو‌ه‌ته‌وه له ژیری ئیمه، یه‌کیکی تر
 له‌وا‌نه: (ول دیوران‌ت) له کتییی (مناهج الفلسفة) دا وینه‌ی ئه‌مانه که له تاریکیدا پ‌نیان
 هه‌لکه‌وتوو‌ه و هه‌ل‌خلی‌سکا‌ون ئیمه له ریگای قورنان و رینموونی قورنا‌نه‌وه قسه‌یان له‌گه‌ل
 نا‌که‌ین، به‌لکو حه‌واله‌ی وینه‌ی خ‌ویانیان ئه‌که‌ین له زانیانی تازه، وه‌ (جون کلیفلاند
 کوزان) که له زانیانی کیمیا و بیرکاری یه و دکتورای زانک‌وی کورنیلی هه‌یه و سه‌ر‌وکی
 به‌شی زانیاری یه سروشتی یه‌کانه له زانک‌وی (دولت)، ئه‌م زانایه له کتییی (الله یتجلی فی
 عصر العلم) دا ئه‌لی: ئایا هیچ ژیریکی لای وایه و بیر ئه‌کاته‌وه له‌وه که ماده‌ی ساده‌ی ر‌ووت
 له ژیری و زانین خ‌وی به خ‌وی به‌دی هینابی، به ری‌که‌وت و هه‌لکه‌وت؟ یان ئه‌و ئه‌م ر‌ژیم و
 یاسایانه‌ی داهینابی؟ ئینجا بریاری دابی و پی‌ویستی کردبی له‌سه‌ر خ‌وی؟... بی‌گومان
 وه‌لامی ئه‌م پرسیاره هه‌ر ئه‌مه‌یه: نه‌خیر، نه‌خیر هه‌رگیز شتی وا نا‌گونجی و نابی، به‌لکو
 ماده کاتی ئه‌بی به تاقه و تاقه ئه‌بی به ماده بی‌گومان ئه‌بی به پی‌ی یاسایه‌کی دیاریی کراو
 بی، که‌واته ئه‌بی ماده بو‌وبی له پی‌ش بوونی و په‌یدا بوونی خ‌ویدا، بی‌گومان هیچ که‌س
 شتی وه‌ها ره‌وا نادا و به گونجاوی نازانی. دو‌وباره ئه‌لی: کیمیا ب‌ومان ده‌رئه‌خات که هه‌ندی
 له که‌ره‌سه و ماده‌ به‌ره‌و نه‌مانه و نامینی، هه‌ندی ز‌ور به چه‌سپانی و هه‌ندی که‌م‌تر،
 به‌هه‌رحال ماده‌ شتیکی هه‌تا هه‌تایی نییه و نه‌مان رووی تی ئه‌کات، ئه‌وه‌ش نیشانه‌ی
 ئه‌وه‌یه که سه‌ره‌تای هه‌یه و نه‌بوون رووی تی‌کردوه.. چه‌ند به‌لگه‌یه‌کی کیمیاوی و زانیاری
 تر هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه که سه‌ره‌تای ماده‌ به هی‌واش و له‌سه‌ر خ‌و په‌یدا نه‌بووه، به‌لکو به
 شی‌وه‌یه‌کی کت و پ‌ری په‌یدا بووه، زانیاری نه‌توانی کاتی په‌یدا بوونی دیاریی بکات،
 به‌هه‌رحال ئه‌م جیهانی ماده‌ ئه‌بی در‌وستکراو بیت، له کاتی‌که‌وه در‌وستکراوه ژیر باره بو

چەند ياسا و بار و رەشتىكى ديارىيىكراو، بە ھىچ كلۇجىك دەست نادات بۇ ئەۋەدى بە رىكەوت پەيدا بوۋى. ئەلى: كاتى كە ئەم جىھانى ماددە نەتوانى و دەستە پاچە بى ئەۋەدى خۇى دروستكردبى، يا ياسايەكى بۇ خۇى دانابى، كەۋاتە ئەبى فەراھەم ھاتبى بە دەسەلاتى كەسىك لە ماددى تەبىعى و جىھانى ماددە بەدەر بى، ھەموو كاروبارى ئەم بوونەۋەرە شايەتە لەسەر ئەۋەدى كە ئەو دروستكەر و فەراھەم ھىنەرە ئەبى زانا و لىزان و خاۋەن مەيل و ئىرادە بىت، ئەبى ئەو داھىنەرە ھەمىشەى بىت و نەبوون رووى تىنەكات، بە كورتى ھىچ چارەيەك نىيە و ئەبى بېروا بھىنرى بە خوا.

زاناي بايولۇجى (فرانك اللن) لەو تارىكىدا ئەلى: زۆر جاران ئەگوترى ئەم بوونەۋەرە پىۋىستى نىيە بە داھىنەر و پەرەردگار، بەلام ھەركاتى ئىمە بېرومان بوو ئەم بوونەۋەرە ھەيە و خەيالەت نىيە، ئايا ھۇى بوونەكەى چىيە؟ بىگومان ئەبى يەكى لەم سى بارە بلىن: خۇى بە خۇى پەيدا بوو، بە بى سەرەتا پەيدا بوو و ھەر بوو، بە بى داھىنەر و پەرەردگارنىك پەيدا بوو.

راى يەكەم: كە بلى ئەم جىھان و بوونەۋەرە بە ھەموو ھىزو وزە و ياسا و رىئىمە تىرو تەۋاۋە ھەروا لە خۇيەۋە لە نەبوون پەيدا بوو، بەراستى ئەۋپەرى نەقامى يە، شايستەى ئەۋە نىيە بىرو لىكۆلىنەۋەى تىدا بىرى. ھىچ كەمتر نىيە لە راى ئەۋانەى كە شىت و وىل و سەرگەردانن و ئەلىن ئەم جىھانە ھەر نىيە و خەيالى رووتە.

راى دوۋەم: كە ئەلى: ئەم بوونەۋەرە ھەر بوو بە بى سەرەتا ئەم راىە ھاۋبەشە لەگەل ئەو راىەى كە ئەلى ئەم بوونەۋەرە پەيدا بوو بە داھىنەر و خوايەك كە بە بى سەرەتايەك ھەر بوو، واتە ئەم دوو راىە ھاۋبەشەن لەمەدا كە بوونىكى سەرەتا بېرار ئەدەن بۇ شتىك، دەى ئايا ماددەيەكى سادەى بى گىيانى بى خواھىشى بى دەسەلاتى مردوۋ بى، يان خوايەكى زىندوۋى داناي زاناي بە دەسەلاتى كارساز بى؟ بىگومان ھىچ چار نىيە بۇ كەسىك كە رىزى خۇى بەلاۋە بى ھەر ئەم بار و خالى دوايى يە ئەلى. لە كۆتايى باس و وتارەكەيدا ئەلى: پىۋىستە بلىن: ئەم بوونەۋەرە لە دروستكراو و دەستكردى ئەو خوايەيە.

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ

ئینجا ئەپۆینەووە سەر ئایەتەکان و گوێ ئەگرین و بیر ئەکەینەووە لە هەندێ تری لەو سیفەتانەی کە قورئان پێمان ئەفەرموی و خوامان پێ ئەناسین، ئەفەرموی: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ هێزی بینین و چاوەکان بری ئەو خواوە ناکەن و ناتوانن ببینن ﴿وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾ ئەو خواوە بری هێزی بینین و چاوەکان ئەکات. ئەوانەی کە بە ئەفامی داوا ئەکەن کە خوا ببینن بە چاوی سەر لەم جیهانەدا، وەک ئەوانەی کە بە ئەفامی داوای بەلگەیەکی ماددی هەست پێکراو ئەکەن لەسەر بوونی خوا، ئەم دوو تاقمە نازانن چی ئەلێن و تێناگەن لە قسەی خۆیان و ھەروا قسە توپ ئەدەن! هێزی بینینی ئەم ئادەمی یە و ھەست و ھەستیاریەکانیان و زانیانیان، ھەموو ئەوانە دروستکراون بۆیان بۆ خەریک بوون و بەدیھێنانی کاری ئەم جیهان و بوونەوەرەیان، بۆ ئەوەی ھەلسن بە ئەرکی جێنشینی یەکەیان لەم زەویەدا، بۆ بینین و ھەست کردنیان بەو ھەموو شتە کە نیشانە و بەلگەی ئاشکران لەسەر بوونی خوا و بەرھەم و دەستکردی دەستی قودرەتی ئەو خوان. بەلام زاتی پاکی پەرورەدگار، یەکەم: بەندەکان پێویستیان نییە بە بینینی لەم جیهان و زەویەدا و هیچ کارو کردەوێکیان نەبەستراوە بەو بینینەووە. دووم: چاوی ئەم جیهانە کە لە نەبوونەووە ھاتوو، نەبوونیشی بەسەردا دێت و پاش ماوێک نامیێ، ئەم چاوە توانای بینینی زاتیکی نییە کە سەرەتا نییە بۆ بوونی و ھەرگیز نەبوونیش رووی تیناکات.

لە پیش گەشتنی مەردوم بەم زانیاری یە تازە یە ھەرکەسێک بە ئەفامی داوای بینینی خوا بکەدایە، یا داوای بەلگەیەکی تری ماددی ئاشکرای بکەدایە لەسەر بوونی خوا، بە ھەر حال ئەوانە بوو لە یەکەم جارەو چاوپۆشی لێبکرایە و بگوترایە: فام و ژیری ئەو بێ چارە یە ھەر ئەوەندە بڕ ئەکات، بەلام ئەوانەی کە ئیستا باسی ئەتۆم و کاربە و پرۆتۆن و نیترۆن ئەکەن و برۆیان ھەیە بە بوونیان لەگەڵ ئەوەدا هیچ کام نە لە ئەتۆم و نە کاربە و نە نیوترۆن و نە پرۆتۆنی نەدیو و لاشی وایە دەست نادەن بۆ بینین، ھێشتا کەرەسە و کوئەندامی پەیدا نەبوو کە ئەوەندە گەورە کەر بێت ئەو جوورە شتانەی پێ ببینرێ. بەلام بریاری بوونیان ئەدەن بەھۆی چەند شتێک کە بریار ئەدەن و وا دادەنن نیشانە و بەلگەن لەسەر بوونی ئەو نەبینراوانە، ئەو تاقی کردنەووە و بەراورد کردنەش جیگە ی گومان و دوو دلیلی و دلیلی تێدا نییە، ئەوانە لەم بارەووە بەو جوورەن، بەلام لەبارە ی بوونی خواوە دەم

ئەدەن بە يەكدا و دەم بازى ئەكەن بە نەزانی و نەقامى، داواى بەلگە و نیشانە يەك ئەكەن كە
 بە چاۋ بېينىرى و داواى بېينىنى خوا ئەكەن بە چاۋى خۇيان، كۆتايى ناھيىن بەم بوون و
 بوونەۋەرە سەر سوپەينەرە كە دل و دەروون داگىر ئەكەن و ھىچ رىگە يەك ناھيىلنەرە و ماۋە
 نادەن بۇ ژىرى و ناچارى ئەكەن بە بېروا ھىنان بە پەرۋەردگارى جىهان، بە بى دوو دلى و
 گومان، مەسەلەى گونجانى بېينىنى خوا و روودانى، نەگونجانى و روونەدانى كە دووبەرەكى
 تىايە لەناۋ زانايانى ئىسلامدا، ئەھلى سوننەت زۆرىە لەسەر راي يەكەمن، ئەو مەسەلە يە بە
 درىژى لە عىلمى عەقاند و كەلامدا باس كراۋە، لەبەر ئەۋە بە پىۋىستەم نەزانى لىرەدا ئەو
 باسە بىكەم ھەركەس ئەيەۋىت با تەماشاي ئەو كىتابانە بىكات. رووكەش و روالەتى ئەم ئايەتە
 وا ئەگەينى كە بېينىنى خوا نابى و روو نادا نە لەم جىهان و نە لە روژى دوايىدا، ھەرۋەھا
 چەند ھەدىسىكىش ھاتوۋە كە ئەكرى بە بەلگە لەسەر نەبېينىنى بە رووكە و بە روالەت،
 بەلكو دەقى ئايەتى سورەتى (القيامة): ﴿رُجُوعٌ يَوْمَئِذٍ نَّاسِرَةٌ ۖ﴾ (۲۱) ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾، چەند روويەك لە روژى
 دوايىدا ئەدرەوشىتەۋە و لە خوشى و شادومانى دايە. سەرنج دەرو تەماشاكەرى
 پەرۋەردگاريان، ھەرۋەھا دەقى چەند ھەدىسىك بە تايبەتى ھەدىسى: ﴿انكم سترون ربكم
 كالقمر ليلة البدر﴾ كە بىست و يەك لە ھاۋەلەكانى پىغەمبەر (ﷺ) رىۋايەت يان كىردوۋە لە
 پىغەمبەرۋە و لە كىتەبەكاندا بلاۋ بوۋەتەۋە، ئەو ھەدىسانە ئەۋە ئەگەينەن و بەلگەن لەسەر
 بەدى ھاتنى لە روژى دوايىدا، بىگومان بەلگە و رابەرى راي يەكەم زۆرتەر و بەھىزترە و بۇ
 يەك خىستنى ئەم ئايەتى ئىرە و ئەو ھەدىسانەى كە قۇلگىرى ئەم ئايەتەن، يەك خىستنى
 ئەمانە و دەستە مل كىردىيان لەگەل ئەو ئايەت و ھەدىسانەى كە رابەرۋ بەلگەن لەسەر
 بېينىنى خوا، بۇ ئەو مەبەستە چەند شىك و تراۋە زۆر بەھىزو بەجىن و ئەو مەبەستە بەجى
 ئەھىنن، يەككى لەۋانە ئەمەيە كە مەبەست بەم ئايەتى ئىرە ئەمەيە: ۋەك (ئىبن و عەباس)
 ئەفەرمۇى: ھىزى بىنن و چاۋەكان بېرى خوا ناكەن بە جورى دەۋرى خوا بىدەن و
 ھەقىقەتەكەى دەرېخەن، خوا دەۋرى ھەموو چاۋەكان ئەدات، ئەيانىبىنى بە جورى
 ھەقىقەتەكەى دەرېخەن، پالفتەى ۋەلام و يەكخىستنى ئەمەيە: ئەۋەى كە دووبەرەكى تىدا
 ھەيە بېينىنى پەتییە: ئايەتەكە نەبوون و بەدى ھاتنى بېينىكى تايبەتى ئەگەينەنى كە بېينە
 بە شىۋەى چوار دەۋر دان و ھەقىقەت دەرېخىستنى ئەم باسە، بە يارمەتى خوا بە درىژتر و
 رووتر لە سورەتى داھاتوودا (الأعراف) باس ئەكەين. كۆتايى ئايەتەكە ئەھىننى بە دوو ناۋ
 لەناۋە پىرۋەكانى خوا،

وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٣﴾ قَدْ جَاءَكُمْ بِصَافِرٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ. وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا

ئهفه رموی: ﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ سیفەتی یەكەم لە پێنج سورەتی تریشدا هاتوو: ﴿یوسف، الحج، الأحزاب، لقمان، شوری﴾، بە چەند جوړ تەفسیر کراوەتەو، لە هەركام لەو شوێناندا یەكی لەو تەفسیرانە رێك و پێك تره، یەكی لەو تەفسیرانە ئەمەیه: خودا شاردهریكە كه بینایی سەر و چاوی دل بپری نەكەن و پێیدا نەگەن، بەرزو بڵندە لەو، ئەو كاتە وەك رابەر وایە لەسەر رستەیی یەكەم، هەرچۆنی سیفەتی دووم رابەرە لەسەر رستەیی دووم، واتە چاوهكان یان بینایی چاوهكان بپری خوا ناكەن و پێیدا ناگەن، چونكه ئەو (لطیف) ه، خو داشاروهریكه... هتد، ئەو هەموو چاوهكان یان بینایی یەكان ئەبینی و دەوری هەموویان ئەدات، چونكه هەر ئەو زانا و ناگایە بە هەموو شتی.

ئینجا بە دواي ئەو هەموو ئایەتە گەورە و گەرنگ و دلپرفین و نایابانەدا، ئایەتەكانی قورئان، یان ئایەتەكانی ئەم سورەتە بە تێكپاری، یان بە تاییبەتی ئەم كۆمەڵە ئایەتانە دواي یە كه دەستیان پێكرد لە ئایەتی ﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْغَيْثِ وَالنَّوَى﴾ كه بە هەركام لە راستیدا هۆی رووناکی و بینایی دلن، مایەیی رێنموونی و زانین، بەدواي ئەمان ئەم ناگادار كردن و بێدار كردنەو دیئنی لەسەر زمانی پیغەمبەر (ﷺ)، ئەفه رموی: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ بِصَافِرٍ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ (بصائر) كۆیه و تاكهیی (بصيرة) ه، (بصيرة) بریتی یە لە هۆی زانین و رێ بردنی دل بە شتی كه راست و دروستە بە وێنەیی (بصير) كه بریتی یە لە هێزی بینینی چاو، واتە بەراستی لەلایەن پەرودەر دگارتانەو هات بوۆتان چەند ئایەتێك كه رێنموونی و رابەریكی ژیریین و هۆی زانین و رووناکی و بینایی دل و دەروونەو هە (فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ) ئینجا هەركەس بەوانە هەق ئەبینی و ئەناسی و بپروا ئەهینی ئەوا بینینهكەیی بوۆخوێتی و سوود بەخۆی ئەگەیهنی، ﴿وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا﴾ هەركەسیش كوێره و هەق نابینی ئەوا كوێری و هەق نەبینینهكەیی دژی خوێەتی و زیانەكەیی لەسەر خوێەتی،

وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِیْظٍ ﴿١١٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ أَدْرَسَتْ وَلَيْسَ لَهُمْ لِقَوْمٍ

يَعْلَمُونَ ﴿١١٥﴾

﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِیْظٍ﴾ بیگومان من چاودیر و پاریزهر نیم، واته خوا رینموونی کردون و ریئی راستی نیشان داون، ئینجا هرکهس ریئی راست نه داته بهر نهوا خوی قازانج نهکات و بههرمه ند نه بیت، خوا پیویستی به کردهوی هیچ کهس نییه، هرکهس ریئی راست ناداته بهر نهوا خوی زیان نهکات و خوا دهر بهستی هیچ کهس و هیچ شتیئک نییه، منیش که رهوانه کراوی خوام هر ری نیشان دهر و ترسینه رم، چاودیر و پاریزهر نیم به سهرتانه وه و هیچ کار و باری ئیوهم به دهست نییه، به لکو به دهست خواجه.

ئینجا رویی فهرموده نهکاته پیغه مبه ر(ﷺ) باسی ئایه تهکانی بو نهکات که چون مه بهسته کانیان ناراسته نهکات هر جاره ی به جوړو شیوه یه کی تایبه تی و گوړاندنی جوړو شیوه کانیان به جوړی نه گهر له لایه ن خواوه نه هاتنایه، له توانای نه و پیغه مبه ره نه خوینده وارده ا نه نه بوو، نه نه گونجا هه لسانی به کاری ئاوا سهر سور هینه ر، که واته ئایه تهکان خویان شایه تن له سهر سهر چاوه که یان، به لام نه و بی بروایانه نه یان ویست دان بنین به هق و راستیدا، له سهر نه وه ئه یان گوت: محمد نه مانه ی خویندووه و له خه لکی وهرگرتووه و فیری بووه، له بهر نه وه ته میی نهکات و فرمان نه دات که په پره وی ئایه تهکان و نه و قورئانه بکات که سروشتی پیکراوه و گوئی نه بی لهوانه و پشتیان تیبکات، نه فهرموی: ﴿وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ﴾ نا به و وینه نایابه و به و شیوه دلگیره ئیمه ئایه تهکان باس نه که یان و جوړو شیوه کانیان نه گوړین ﴿وَلِیَقُولُوا أَدْرَسَتْ﴾ واته به و جوړو شیوه مان کرد تا به روا سهرکیشه کان بلین: نه ی محمد نه مه ی که نه یخوینیته وه به سهرماندا تو خویندووته و له مهربومه وه فیروویت، ﴿وَلِیَسْئَلَهُ لِقَوْمٍ یَعْلَمُونَ﴾ بو نه وه ی به روونی باسی نه م قورئانه بکه یان بو دهسته و کومه لیک که نه زانن و ناماده ن بو زانین، واته خوی پهروردگار ئایه تهکانی خوی نارد و بار و جوړ و شیوه که ی گوړین له سهر راده و پله یه کی نایاب و بهرز

که عه‌رب شتی وایان نه‌دی‌بوو، ناسراو نه‌بوو لایان، له‌و باس و گوږاندنه نایابه دوو شت و دووبه‌رهم سهره‌نجام به‌دی هات، به‌م جوړه‌ی که باسیان نه‌که‌ین، مه‌ردوم بوون به دووبه‌ش:

۱- نه‌وانه‌ی که سهرکیښ و مل هوږ بوون و ریڼموونیان نه‌ئو‌یست و به‌ دوا‌ی زانین و راستیدا نه‌ئو‌گه‌ران، نه‌مانه نه‌یانویست شتی ده‌ست هه‌لبه‌ست بکه‌ن و بیکه‌ن به‌هو‌ی ده‌سه‌لات و توانینی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) له‌ هیڼانی نه‌م قورئانه‌دا که خو‌یان ده‌سته پاچه‌ن و ناتوانن له‌ ئاستی، نه‌وه‌ش نه‌مه بوو نه‌یان گوت: خو‌یندووته و مه‌ردوم فی‌ری کردوویت، ئیتر مه‌به‌ستیان به‌و فی‌ر که‌ره نه‌و به‌نده رو‌می یه‌ بیټ که له‌ مه‌که‌دا بوو و شمشیری دروست نه‌کرد که هر عه‌ربه‌یش نه‌بوو، عه‌ربه‌ی نه‌ئو‌زانی، وه‌ک قورئان دم کوتی کردن به‌م ئایه‌تی سوره‌تی (النحل) ۵: ﴿لَقَدْ نَعَلْنَا أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ﴾ بیگومان ئی‌مه نه‌زانین که نه‌وانه نه‌لین نه‌م قورئانه هر مه‌ردوم فی‌ری کردووه، واته نه‌و کابرا رو‌می یه‌ که له‌ چه‌ند ریوایه‌تیکدا هاتووه، خوایش فهرموی: ﴿كَانَ الْاَلِیُّ يُحَدِّثُ اِلَیْهِ اَعْجَبَیْ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِیٌّ مُبِیْنٌ﴾ زمانی نه‌و که‌سه‌ی که نه‌وانه نیازی نه‌که‌ن(اعجمی) یه‌ و نه‌م قورئانه عه‌ربه‌ی یه‌کی روون و ره‌وانه، مه‌به‌ستیشیان به‌و فی‌ر که‌ره نه‌وه بوو‌بیټ، یان مه‌به‌ستیان نامه‌داره‌کان بوو‌بیټ که له‌سهر نه‌م باره‌ش هر قسه‌که‌یان زو‌ر پو‌وچ و بی‌ جییه، چونکه هرکه‌س سهرنجی نه‌و نامه ده‌ستکاری کراوانه بدات که له‌و کاته‌دا به‌ ده‌ست نامه‌داره‌کانه‌وه بوو، سهرنجیکی نه‌م قورئانه‌یش بدات بو‌ی ده‌رئه‌که‌و‌ی که راده‌و پله‌ی نه‌و نامه‌نه زو‌ر په‌ست تره له‌ راده‌و پله‌ی به‌رز و بی‌ وینه‌ی قورئان، که‌واته بو‌ی ده‌رئه‌که‌و‌ی که قسه‌که‌ی نه‌و بی‌ بر‌وایانه زو‌ر بی‌ جییه و له‌وپه‌ری نه‌فامی یه‌وه هاتووه.

۲- نه‌وانه‌ی که زانا بوون و به‌ دوا‌ی هه‌ق و راستیدا نه‌گه‌ران و ئاماده‌یی یان تیا بوو بو‌ وهرگرتنی ریڼموونی، نه‌وانه به‌و باس و گوږاندنی ئایه‌تانه باشر تیگه‌یشتن و بر‌وایان به‌هیزو دامه‌زراو تر بوو، وه‌ک ده‌ست نیشانی بو‌ کرد که فهرموی: ﴿لَنَبِیْنَه لِقَوْم یَعْلَمُوْنَ﴾. ئینجا فرمان له‌ باره‌گای هه‌ره به‌رزوه ده‌رچوو به‌ جیا کردنه‌وه و جیاوازی خسته‌نه نیوان نه‌و دوو ده‌سته و کو‌مه‌له، کو‌مه‌لی بینایی زانا، کو‌مه‌ل و ده‌سته‌ی کو‌یری نه‌زان،

أَتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٧٦﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا
وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٧٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ

فهرموی: ﴿أَتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ﴾ شوینی ئەم قورئان و ئایینه بکەوێ که سرۆش
کراوێ بۆلات لەلایەن پەرۆردگار تەو، واتە هەمیشەیی و بەردەوام بە لەسەر ئەو، ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ﴾ هیچ خۆایەکی نییە و هیچ پەرستراویکی راستەقینەیی بێجگە لەو نییە ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ
الْمُشْرِكِينَ﴾ روو وەرگیرێ لە بت پەرست و هاوبەش بپار دەرەکان و پشتیان تێبکە و خۆتیا
پێوێ خەریک مەکە، گۆی مەدە بە قسە ناپەرەوا و ناهەقەکانیان کە یەکی لەوانە ئەوێە کە لەم
ئایەتەدا دەست نیشانی بۆ کرد، بەم جوړە و لەسەر ئەم بارە ئەم فرمانە نەسپراوەتەو بە
ئایەتی جیهاد و جەنگ کردن، لە (ئین و عەباس) هەو ریاوایەت کراوێ کە سپراوەتەو لەسەر
ئەو ریاوایەتە ئەبێ مەبەست بە تەو (و اعرض) دەست بۆ نەبردن و جەنگ نەکردنیشە
لەگەڵیان، ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا﴾ ئەگەر خوا بیویستایە ئەوانە هاوبەشیان رەوا نەئەدا، ئەگەر
خوا بیویستایە ناچاری نەکردن بە بپروا هیئان، ئەگەر خوا بیویستایە بە جوړیکی دروست
ئەکردن دەستیان نەدایە بۆ بێ بپروایی وەک فریشتە، بەلام خوا ئەم ئادەمی یەو دروستکرد
بە جوړی کە دەست بدات و ئامادەیی ببێت بۆ بپروا و بێ بپروایی، لیئان گەرا کە خۆیان بە
مەیل و هەلبژاردنی خۆیان رینگەو خۆیان بەدەنە بەر لە سنووری مەیل و خواھیشە بێ سنوور
و بەر بلاوێکەو خوادا کە لە بوونەوێدا هیچ شتێک نابێ و روو نادات بە مەیل و خواھیشی
ئەو نەبێت، ﴿وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ لەلایەن خۆمانەوێ ئەو پێغەمبەر تۆمان نەگێراوێ بە
چاودێر و پارێزەر بەسەریانەوێ، کە لێپرسراو بیت لە کردەوێکانیان ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ تۆ
زۆردار و دەسەلاتدار نیت بەسەریانەوێ بەم رەنگە کاروباری ئەوانت پێ سپێردرابێت لەلایەن
ئێمەوێ، یان تۆ لەلایەن ئەوانەوێ وەکێل نیت بەسەریانەوێ، هەلسی بە کاروباریان و
تەگبیریان بکەیت و بەرژوێندی یان بەدەست بێنی، ئەم فرمان و پەند و ئامۆژگاری یە کارو
کردەوێ شوینی هەول و تەقلای پێغەمبەر (ﷺ) دیاریی ئەکات، هەروەها جێنشینەکانی لە

پاش خوئی و هرکه سيک له هر شوين و کات و چهر خيک دا که بانگی مردومان نهکات
 بولای خوا، نابی دل و ناښوميد و نامانج و خهريک بوونی ببهستی بهو سرکيشانهی که
 چاوی دليان نهکراوه تهوه و نابینان له ناستی رابهر و بهلگه و هوئی بپروا و رينموونی، بهلکو
 پښوېسته نیازو مهبهست و خهريک بوونی روو بکاته نهوانهی که چاوی دليان بينايه و
 گوښرايه لن و نامادهیی يان تيا بو بپروا و گوښرايه لی، چونکه نهوانه پښوېستی يان ههيه به
 پهروه ده کردن و پيښه ياندن له سهر بناغه و بنه پرتی نهو عه قیده و نايينهی که هاتوون يان
 دینه ژيړ نالا کهی، پښوېستی يان ههيه به پيک هينانی بوچوونیکي تيرو تهواو و بوياي
 له باره ی بوون و ژيان له سهر نهو بنه پرته پيروزه، پښوېستن به دروست کردنی کوشکی خو و
 رهوش ت بوياي، نهو مهبهسته گرنگانه پښوېستی يان ههيه به تيکوشان و شايسته ن بو خهريک
 بوون و تيکوشان پی يانهوه، بهلام نهوانه ی که ياخی و سرکيش و باريکی دژيان بو خويان
 ههلبژاردوه، نهوانه هر شياو و شايسته ی نهوه ن له پاش بانگ کردن و پی راگه ياندن هر
 گوښيان پی نه دري و پشتيان تی بکری، کاتی که هق و راستی گه شهي کرد و زال بوو خوا
 باو و رهوشتی نه هينيت ته ميدان، بهم رهنکه نهو هق و راستی يه نه دات به تهوقی سهری
 ناهقی و به تالدا، نيتر نهوه نده نه زانی له ناو نه چي و ناميني.

له پاش نهوه ی فرمانيدا به پيښه مبهه (ﷺ) به پشت تی کردن و روو وهرگيپران لهو
 سرکيشانه، نينجا ته می ی بپروا داران نهکات که نهو روو وهرگيپران له سنووری نه دهب و
 ويقادا بيت، تا ماوه نه بی بو دم دريژي نهو ياخی و سرکيشانه نهوه تا جله وگيريی
 بپروا داران نهکات لهوه ی جنيو و قسه ی ناشيرين بلين به بتهکانيان تا نهوه نه بی بهوه ی دم
 دريژي نهوان دهر باره ی خوا، نه فهرموي: ﴿وَلَا تَسُبُّواَ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ جنيو و
 قسه ی بهد و ناشيرين مه لين بهو بت و په رستراوانه ی که نهوانه هاواريان لينه که ن و نه يان
 په رستن، بيچکه له خواو تيپه ر نه که ن له نهو، يان جنيو و قسه ی ناشيرين مه لين بهو بت
 په رست و هاوبه ش بريار دهرانه، جنيو و قسه ی بهديان پی مه لين له باره ی بت و
 په رستراوه کانيان و په رستنيان بو نهو بتانه،

فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيَّلْنَا كُلَّ أُمَّةٍ عَلَيْهِمْ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنْشِئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَنِ جَاءَهُمْ بِآيَةٍ لَّيُؤْمِنَنَّ بِهَا قُلٌّ إِنَّمَا الْآيَةُ عِنْدَ اللَّهِ

﴿فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ تا به هوی نه‌وه‌هه نه‌وانیش جنیو و قسه‌ی به‌د بلین خوا به ناهقی و تاوان و سته‌مکاری به نادانی و نه‌زانی، نه‌م ئاده‌می یه سروشتی له‌سه‌ر نه‌وه‌یه هه‌میشه کارو کرده‌وی خوی به باش سه‌یر نه‌کات، ریگه‌و به‌رنامه‌ی خوی به راست نه‌زانی، ئیتر کرده‌وه‌و به‌رنامه‌که‌ی چاک و راست بن یان خراپ و چه‌وت بن، سروشتی نه‌م ئاده‌می یه به‌و جوړه‌یه، جا به پیی نه‌وه نه‌و بت په‌رستانه هه‌رچه‌ند نه‌یانزانی و بپوایان وا بوو که خوا داهینه‌ر و روژی ده‌ریان، به‌لام نه‌و بتانه‌یان نه‌په‌رست و به‌رگری یان لی نه‌کردن به جوړی کاتی که موسلماننه‌کان قسه و جنیویان نه‌دا به‌و بته بی نرخانه ده‌ست به‌جی نه‌و نه‌فامانه رانه‌په‌رین و دم درینزی یان نه‌کرد ده‌رباره‌ی خوی داهینه‌رو روژی ده‌ریان، به‌وه به‌رگری یان نه‌کرد له‌و بیر و باوه‌ره پوچ و چه‌وته‌ی به چاکیان سه‌یر نه‌کرد و له پیش چاویان جوان و شیرین کرابوو، وه‌ک ده‌ست نیشان نه‌کات بو نه‌و باره سروشتی یه که نه‌فه‌رموی: ﴿كَذَلِكَ زَيَّلْنَا كُلَّ أُمَّةٍ عَلَيْهِمْ﴾ ئا به‌و جوړه شیرینمان کردوه و رازاندو مانه‌ته‌وه بو هه‌موو گه‌ل و ئوممه‌تی‌ک کرده‌وه‌کیان، ئیتر چاک بیټ یان خراپ، نه‌و رازاندنه‌وه و شیرین کردنه به شیوه‌ی ناچار کردن نییه، به‌لکو به‌هوی نه‌وه‌وه که خاوه‌ن و بیرو باوه‌ره‌که به ده‌سه‌لات و مه‌یل و هه‌لبزاردن خوی نه‌و کرده‌وه و بیرو باوه‌ره‌ی بو خوی دانا و هه‌لبزاردوه، تا ده‌قی پیوه گرتوه، ئینجا له‌و کاته‌دا خوایش له‌به‌ر چای شیرینی نه‌کات، ئیتر چاک بیټ یان خراپ، به تایبه‌تی نه‌گه‌ر هق و چاک و راست بیټ باشت شیرین و خوشه‌ویست تره، هه‌رکس له‌سه‌ر نه‌وبار و حالی خویه نه‌پوا له جیهاندا ﴿ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ﴾ ئینجا گه‌رانه‌وه‌یان بولای خوی کاربه‌ده‌ست و په‌روه‌دگاریانه، ﴿فَيُنْشِئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ئینجا به‌دوای گه‌رانه‌وه‌یان هه‌والیان پیئه‌دات به هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک که له جیهاندا کردوویانه، به پیی نه‌و کرده‌وانه توله و پاداشتیان هه‌یه، که‌واته با موسلماننه‌کان لیان گه‌رین بو نه‌و روژی خوئیانه، کاری بی‌سود

و بى ھودە نەكەن و خۇيان خەرىك نەكەن بەر جىنيو و قسە بەدانەوہ كە ھىچ خىرو چاكەيان
تېدا نىيە، بەلكو خراپەيان لى ئەكەويتەوہ چ بۇ خۇيان و چ بۇ ئەوان، ئەبىتە ھۇى دەم
درىژى ئەوان كە ماىەى ئازارى ئەمانە، ئەوانىش بەوہ سەركىش تر ئەبن.

ئىنجا كۆتايى بەر باسە دورو درىژە ئەھىنى كە روپەرى بوون و بوونەوہرى تيا
خستە بەرچاۋ كە پىر بوو لەو ھەموو رابەر و بەلگە روون و ئاشكرايانە، كە ھەر دلى كۆپر
نەبى پىر ئەبى لە بىرواى بەھىز پىيان، كۆتايى ئەو باسە ئەھىنى بەوہى كە ئەو بى بىروايانە
بەو ھەموو رابەر و بەلگە رووانە كۆتايى ناھىنن، داواى موعجىزەيەكى ماددى ئەكەن وەك
ئەو موعجىزانەى كە دران بە فروستادەيەكى پىشوو، كە ئەوہش بوو بەھۇى ئەوہ ھەندى لە
موسلمانان داوايان كرد لە پىغەمبەر(ﷺ) كە داواى ئەو موعجىزەيە بكات كە ئەوانە داواى
ئەكەن، ئىنجا وەلام و بەرپەرچى بەھىزى ئەو بىروادارانە درايەوہ بەوہى كە حەقىقەت و
سروشتى بى بىرواى ئەوانەى روون كىردەوہ، ئەفەرموى: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ﴾ ئەو بت
پەرستە سەركىشانە سوئىدىان ئەخوارد بە خواو سوئىند ئەخۆن بە بەتىن ترين
سوئىندەكانيان، واتە سوئىند ئەخۆن و تى ئەكۆشن لە سوئىندەكانياندا، كە بە جورىك بلىن
ئەوپەرى توانايان بىت ﴿لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِّيُؤْمِنُوا﴾ كە ئەگەر موعجىزەيەكان بۇ بىت لەوانەى
كە خۇيان داواى ئەكەن و پەلپى پى ئەگرن، بىگومان بىروا ئەھىنن بەو موعجىزەيە و ئەزانن
كە لەلايەن خواوہ ھاتوہ، ئەو كاتە بىروا ئەھىنن كە پىغەمبەر راستە و لەلايەن خواوہ ھاتوہ
﴿قُلْ إِنَّمَا أَلِيتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئەى پىغەمبەر بلى موعجىزەكان ھەر لاي خوايە و ھەر بەدەستى
ئەوہ، واتە ھىچ كەسىكى تر ھىچ جۆرە دەسلەت و تەگىرىكى نى يە تياياندا، ھەر خوا
خوى ئەزانى و بە مەيل و خواھىشى ئەوہ بىدات بە ھەر كەس ئەيدات و نەيدات نايدات،
كەواتە ھەق واىە لى گەپىن و بۇ خوى و ئىمە ھىچ نەلەين، لە وەلامەكەوہ دەر كەوت كە ئەو
داوايە جى بەجىناكرىت، ئىنجا دەست نىشان ئەكات بۆھۇى ئەوہ بەمەى كە ھاتنى ئەو
داواكر اوہ ھىچ سوودى نابى و ئەوانەبىروا ناھىنن، خوايش كارى بى سوود و بى ھودە ناكات،

وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ وَنُقَلِّبُ أَفْعَادَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَوْ يُؤْمِنُوا بِهِ أُولَ

سَرَّ وَنَذَرَهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾

ئهغه رموی: ﴿وَمَا يُشْعِرُكُمْ﴾ نایا چی ئیوهی ئاگادار کرد و زانای کردن به بپروا هیئانی
ئهوانه ی ئه گهر ئه وداوای ئه وانه جی به جی بکری؟ واته ئیوه ئه ی بپرواداران که ئاواته خوانن
بو هاتنی ئه و موعیزه یه نازانن ﴿أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ که ئه و ئایه ته کانی هات ئه وانه هر
بپروا ناهینن، ﴿وَنُقَلِّبُ أَفْعَادَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ﴾ وهر ئه گهرین و لانه دین دله کانیا ن له کاتی هاتنی ئه و
موعیزه یه دا له ناسینی و ری بردن به هق و راستی، چاره کانیا ن لانه دین له بینینی،
که واته بپروا ناهینن ﴿كَمَا لَوْ يُؤْمِنُوا بِهِ أُولَ سَرَّ﴾ هر چونی بپروایان نه هیئا به هاتنی ئایه ت یان
به قورئان له یه که مجاره وه له کاتی هاتنی ئه و هه موو ئایه تانه ی قورئانه که هات بویان، پیش
هاتنی ئه و موعیزه ی که داوای ئه که ن و په لپی پی ئه گرن، ﴿وَنَذَرَهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾
لینان ئه گهرین تا بمیننه وه له سهر سه رکیشی و زیاده ره ی کردن له ناهه قی و تاوانی
خویاندا به دوو دلی و سه رگه ردانی که ئه و دوو دلی و سه رگه ردانی یه سزایه کی به تینی
دهروونییه و دوا روژی شی سزای دۆزه خه و به ش براوی یه له هه موو خیر و خوشی یه، خوا
په نامان بدات به میهره بانی خوی له وانه ی که دوو دل و بی ئارام و سه رگه ردانن، که نایا ئه و
قورئانه هق و راسته یان جادو و سحر که که مه ردوم ئه خه له تینی، نایا چاک ئه وه یه
شوین ئه و هق و ئاشکرا بکه ون یان سه رکیشی و لوت به رزی به کار بینن و دهم بازی بکه ن
له بهر خو به زل زانی له وه ی که مل که چ بکه ن بو ئه وانه ی که په ست و ژیر ده ستیان سه ی
ئه که ن؟ نایا بترسن له هه ره شه کانی قورئان و واز بینن له ریگه و ریبازی خویان و باوک و
باپیریان، یان هر له سه ر لاری و ناله باری خویان برۆن و ئیتر چی ئه بی با بی؟ که واته ئه و
کرده وه به وته ی خویان هر ئه وه یه که خوا دل و چاویان لابدا و وه ریان گپری له رینموونی
و ری راست دانه بهر، ئه و دله ی که بپروا نه هینی به و هه موو به لگه و نیشانه ئاشکرایانه ی
که قورئان ده ست نیشان و رینموونی یان پی ئه کات به و شیوه بی وینه ی که هر له ده ست
قورئان دیت، ئه و دله دلیکی داخراوی قفل دراوه، دلیکی نابینای له کار که وتوو، له بهر ئه وه
به هیچ ره نگ چاره سه ر نا کری دهردی بی دهرمانه، وه که له ئایه ته دا واهاتوو و ده ست
نیشانی بو ئه کات، ئه و ئایه ته که سه ره تایه و یه که م ئایه ته له ئایه ته کانی جزمی هه شته که

ئەفەرمۇي: ﴿ئەگەر ئىمە فرىشتە كانمان بھىنايەتە خوارەوۈ بۆلای ئەو بى بپروا و سەركىشانە﴾ مردوۈەكان قسە و گفەت و گۆيان لەگەل بکردنايە ﴿كۆمان بکردايەتەوۈ بەسەريانەوۈ ھەموو شتەك روو بە روو﴾ ئەوانە بپروايان ئەئەھىنا و ناھىنن ﴿مەگەر خوا بىھوئى و مەيل بکات﴾ بەلام زۆربەى ئەو سەركىشانە نازانن كە كارەكە بەو جۆرەيە، وەك باشتەر روونى ئەكەينەوۈ لە كاتى تەفسىرى ئەم نايەتە لەسەرەتاي جزمى ھەشتەمەوۈ.

ئا بەم جۆرە لى بووينەوۈ لە جزمى ھەوتەم لە رۆژى ۲۸ ى مانگى مولود ۱۴۰۹ ھەر لەم رۆژەدا ئەوا دەست ئەكەين بە تەفسىرى جزمى ھەشت بە يارمەتى خواى مېھرەبان، داواكارم لە خوا ئەم تەفسىرەم پى تەواو بکات و لىم وەرگى و بىكات بە مايەى رىنموونى موسلمانان و بەندەكانى خۆى.

وصلی اللہ وسلم علی حبیبہ محمد و علی الہ و صحبہ و کل تابع لھم باحسان إلی یوم الدین

تەفسىرى قورئانى پىرۆز

جزمى ۸

ئەم جزمى ھەشتەمە پىك ھاتوو ھە شىك لە سورەتى (الأنعام) لە ئايەتى (۱۱۱) ھو ھا
 دواى سورەتەكە، بەشى دووھى دەست پى ئەكات لە يەكەم سورەتى (الأعراف) ھو ھا
 ئايەتى (۸۷).

لە سەرھەتاي جزمى ھەوتەمدا سورەتى (الأنعام) مان ناساند تا رادەيەك، ئەمانەوى ئەم
 بەشە لەم سورەتەكە بەشى يەكەمە لە جزمى ھەشت بناسىنن لەسەر ئەو بارو شىوھى كە
 دەست نیشانمان بۆ كرد و بەشى يەكەممان پى ناساند، لەبارەى بەشى دووھى جزمەكەو
 لە سەرھەتاي سورەتى داھاتوودا بە يارمەتى خوا ئەوھى پىويست بى ئەيلىن. بۆ بىر
 خستەوھ و زیادە روون كردنەو بە جوانى ئەزانم دەست نیشان بكەم بۆ چەند خالىك لەوھى
 كە لە سەرھەتاي جزمى ھەوتەمەوھ باسماں كرد. ئەو سورەتە كورتەكەى برىتى بوو لە
 نیشانمانى خوايەتى خوا لە چەند رىگايەكەوھ: لە رىگاي بوونەوھرەوھ، لە رىگاي دل و
 دەررونەوھ، ھەرەوھ لە رىگاي نەمان و لەناوچوونى گەل و ئومەتە رابوردوھكانەوھ و
 ھىنانيان بەدواى يەكدا چىن لە دواى چىن، لە رىگاي نیشانە و دروشم و بەرھەمى دەسلەتى
 خوا لە ژيان ئەم ئادەمى يەدا، بارو ھالى ئاشكرا و نەينى يەكانى، لە كۆتاييدا نیشانى ئەدا
 لە چەشمەندازەكانى رۆژى دواييدا و ھەلۆستەكانى ئەو خەلكە لە كاتىكدا كە كۆكراونەتەوھ
 و راگىر كراون بە ديار فەرمان و بىرارى پەرەردگاربانەوھ. ئا بەو جۆرە دل و دەررون
 ئەگىرپى و گەردشى پىئەكات بەناو ئەو ھەموو شتە گرنگ و سەرسوڤھىنەراندەدا، لەسەر ئەو
 بار و شىوھ قورئانى يە بى وىنە و بە پىنى ئەو بەرنامە تايبەتى يەى خۆى كە ھەرگىز لاساى
 ناكريئەوھ، خوا ئەناسىنى بە بەندەكانى بە جۆرى ئەيانگىرپى بە بەندەى راستەقىنەى خوا لە
 ھەموو بار و روويەكيانەوھ، گوڤرايەل و مل كەچيان ئەكات، مل كەچ و گوڤرايەلى گيان و
 دەررونيان، تىكۆشان و كەردەوھ و بزوتنەوھيان، بار و عادەت و دروشميان، مل كەچ و
 گوڤرايەلى كردنيان بۆ تاقانە دەسلەتەكەى خوا كە ھىچ دەسلەتتىكى تر نىيە نە لە زەوى و
 نە لە ئاسماندا، كەواتە ھەر ئەو ئەبىت حاكم و كاربەدەست بىت لە ژيانى بەندەكانيدا، بۆ
 ھىچ كەسىكى تر نابى ھىچ قەدەغە كردن و رەوادان، ھىچ فەرمان و جلەوگىرى، دانانى ھىچ
 ياسا و بەرنامە، بە كورتى گرنگ تر و گەورەترىن مەسەلە و مەبەستى ئەم سورەتە مەسەلە و
 مەبەستى خوايەتى و بەندەيەتى يە بەو جۆر و شىوھ پان و فراوانەى كە دەست نیشانمان بۆ
 كردوھ.

وَلَوْ أَنَّا زَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَئِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١٣﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا

جزمی هوته می کوتایی هیئا به دوو نایهت وایان نیشان نه دات که بی بروایان به توندی سویند نه خون له سهر برپا هیئانیان نه گهر به لگه و نیشانه یه کی ناشکرای بوونه وهری یان بو بیت له لایه ن خواوه، به هوئی نه ووه برپواداران ناواته خواز بوون که خوا نه وویان بو بکات، چونکه لایان وایو که برپا نه هیئن، نیجا خوی گهره گومانه کی به هله دهرکردن. نیجا به دوی نه دوو نایه ته دایه که می هشته می هیئا که ته واکاره بو مه بهستی پیشووی به ته ووی سویند و لاف و گه زافه کی نه وان به درو نه خاته وه و ناو میدی ته وای نه دایه به برپا هیئان به می که نه فهرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّا زَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَئِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ﴾ نه گهر نیمه بمانه نیایه به خواره بو لای نه بی بروایانه فریشته کان، وه خویان برپا بیانوویان به وه گرتووه له هیندی کاتدا که نه یان گوت: ﴿لَوْ مَا نَاتَيْنَا بِالْمَلَائِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُتَدَبِّقِينَ﴾ با فریشته کانمان بو بیئی شایه تی بدن له سهر راستی تو نه گهر له راستگوئیانی، نه گهر مردووه کان قسه یان له گهل بگردنایه، بهم رهنگه زیندوومان بگردنایه ته وه و شایه تی یان بدایه له سهر راستی تو و زیندوو بوونه وه، وه په لپی نه وویان نه گرت هیندی جار، نه یانگوت: ﴿فَأَنذَرْنَا أَيْدِيَنَا﴾ دهی باوک و باپیره کانمان بو بیینه، نه گهر کوومان بگردایه ته وه و کو مه ل و قهره بالغمان بگردایه ته سهریان هه موو شتیک به روو به روو به پیش چاویانه وه هه تا شایه تی یان بدایه بو ت، نه گهر نه هه موو موعجیزه و به لگه روون و به هیئانه مان فراهه م بهیئایه بو یان نه نه بوون به برپوادار و بروایان نه نه هیئا مه گهر خوا بیه وی و مهیل بکات، به لام زوری به نه بی بروایانه نازانن که کاره که بهو جوړه یه، به لکو و نه زانن شته که

بە دەست خۇيانە، لەبەر ئەو سۆيىند ئەخۇن لەسەر بېروا ھىنان ئەگەر پەلپ و بىيانووەكەيان
 بەدى بىت، بىگومان ئەمە بەندەو بناغەيەكى راستە لە ئايىنى پاكى ئىسلامدا، ئەبى ھەموو
 بېروادارىك بېرواى ھەبى كە ھەموو شتى و ھەموو روداوىك بەدەست خوايە و بە مەيل و
 خواھىشى خوايە و بە قەزا و قەدەرى خوايە، ھەركەس لانەدا لە راستە شەقامى ئايەت و
 ھەدىس ھەر ئەو ئەلى و بېرواى بەو جۆرە ئەبى، ھەك دەرنەكەوى لە قورئان و ھەدىسەو،
 كە ئەم ئادەمى يە تاقي كراوہتەو بە ئەندازىك خود موختارى و سەربەستى لە ھەلبژاردنى
 ھەر بارى لە بىرو باوہر و كەردەوہكانى، بە پىنى ئەو ھەلبژاردن و تىكۆشانە خوا بەدى
 ئەھىنى لە سنوور و چوار چىوہى مەيل و خواھىشەكەى خۇيدا، بە كورتى مەردوم لە ھەر
 حال و بارىكدا وا لە ناو قەبزەى قودرەتى خوادا، لە سنوور و چوار چىوہى دەسلەت و
 خواھىشى خوا بە ھىچ رەنگ لانادات و ناترازى، ئىنجا دوو ئايەت دىت، لە لايەكەوہ
 تەواوكرەى ئەو مانا و مەبەستانەن كە لە ئايەتە پىشووہكەوہ وەرگىرا، لە بارىكى ترەوہ
 پەيزە و رىگە نامادە كەرن بۆ چەند مەسەلەيەك كە بېرواين و بەستراون بە شەرىعەت و
 حاكمىتى خواوہ، ئەفەرموى: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا﴾ ھەر بەو چەشن و شىوہ كە
 گىپراومانە بۆ تۆ چەند دوزمىنىك كە سەركىشن و بېروا ناھىنن با ھەموو موەجىزەيەكيان بۆ
 بىنى، خەرىكن بە وتارو بە كردار رىت لىئەگرن و ئەيانەوى بەربەستى ئايىنەكەت بكەن، ھەر
 بەو چەشنە گىپراومانە بۆ ھەموو پىغەمبەرىك لە پىش تۆ دوزمىن، گىپراومانە ﴿شَيْطَانِ الْإِنْسِ
 وَالْجِنِّ﴾ چەند سەركىشنىكى رەق لە تىرەى جنۆكە و تىرەى ئادەمى ﴿يُوحَى بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ
 زُخْرَفَ الْقَوْلِ﴾ كە رائەگەيەنى بە نەينى ھىندىكىان بە ھىندىكى تريان قسە و وتەى رازاوہى
 رووكەش كە بە دىمەن و روالەت ھەق و چاكە و لە راستىدا دىوى ناوہوہ ناھەق و بەد و
 خراپە. واتە شەيتانەكانى (جن) رائەگەيەنن بە شەيتانەكانى ئادەمى، يان ھىندى لە ھەركام
 بۆ ھىندىكى تريان، ئەوہش ﴿عُرُوا﴾ لەبەر ھەلخەلەتاندنيان و ھاندانيان لەسەر سەرىپچى و
 دوزمنايەتى پىغەمبەرەكان و ئايىنەكەى خوا. شەيتانەكانى (جن) كە ھەمىشە خەرىكن و
 ھەول ئەدەن بۆ ھەلخەلەتاندن و لادانى ئادەمى لە رىگەى راست ھەر لە يەكەم شەيتانەوہ

دەستى پىكرىد بۇ يەكەم كەس كە ئادەمى باوكى ھەمووانە كە بەو جۆر شىۋەى كە قورئان و
 ھەدىس بۆمان باس ئەكات ھەولیدا تا ئەو زەللەى كە بەخۆى و ھاسەرى كە دايكى
 ھەمووانە، لەپاش ئەوان ھەروا ھات و يەكەم شەيتان نەوستان بە خۆى و رۆلە و نەوكانى
 يەو ھەمىشە ھەر خەرىك بوون و خەرىكن بەو كارو پىشە بەدەى خۆيان دەربارەى ھەموو
 رۆلە و نەوكانى ئادەم و ھەوا، تا ئەو رادەى لەناو ئادەمىدا ئەو ھەموو جىگر و نوینەرەيان
 بۇ خۆيان فەرھەم ھىنا كە ھەمىشە خەرىك بوون و خەرىكن، لە شەيتانە ئەسلى يەكان باشتەر
 نەوكانى ئادەم لائەدەن و ئەياترازىنن لە رىگەى خوا بە دەم و بە كەردەو و بە ھەر جۆر و
 شىۋەىك كە لە دەستيان بىت، شەيتانەكانى (جن) و ئادەمى كە ناوەستن لە ھەلخەلە تاندن و
 گومرا كەردنى ئادەمى شىتەكى ئاشكرایە بۇ ھەموو ژىرىك، ھەول و تىكۆشانى
 شەيتانەكانى (جن) بۇ (جن) لە ئىبن و عەباس) ھەو - خوا لىيان رازى بىت - ھاتووە و
 رىوايەت كراو ھەك لە تەفسىرى (كەلەبى) دا ھاتووە كە شەيتانى گەورە لە شىكر و
 سەربازەكانى كەردووە بە دوو دەستە: دەستەيەكەيان بۇ سەر ئادەمى و دەستەكەى تر بۇ سەر
 جن، لە رىوايەتەكى تردا ھاتووە لە (ئىبن و عەباس) ھەو - خويان لى رازى بىت - كە (جن) لە
 تىرەى (جانە) و لە شەياتىن نىن، شەياتىن لە نەوەى شەيتانن و نامەن تا كاتى مەردنى خۆى و
 لەگەل ئەو ئەمرن، (جن) ئەمرن و بىرودار و بى پرۆيان ھەيە، ئىنجا ھەلئەگرى (جن) كە
 ئادەمى ئەبىنن بە كەردەو و وتارى شەيتانەكانى ئادەمى ھەلئەخەلەتەن و گومرا ئەبن، ھەك
 ئادەمى پىيان گومرا ئەبن. ئەم ئايەتە دىخۆشى دانەو و دىنەوایى تىدايە بۇ پىغەمبەرى
 ئازىز (ﷺ) ھەروەھا لە پاش ئەو بۇ بىروداران، بەمەى غەمبار نەبن بەو كارو كەردەو بەدانە
 لەلايەن دوزمناو، چونكە ئەمە ھەروا ھاتووە و ھەموو پىغەمبەران - سەلامى خويان لى
 بىت - لە پىش ئەمان دوچار بوون بە وینەى ئەم سەركىش و دوزمناو و ھەر ئەوانىش
 خويانگەرت تا خوا ئەوانى لەناو بىرد و ئەمانى زال كەرد بەسەر دوزمناى ئايىنى خوادا،
 ھەروەھا بەم تىپەلکىشە ئارام ئەدا بە دل و دىنەوایى ئەكات،

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ

که نه فرموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ﴾ نه گهر په روه ردگارت بیویستایه نه و دوژمنه گومرایانه نه وه یان نه نه کرد که باسکرا دهر باره ی توو نایینه که ت، واته نه گهر خوا بیویستایه بهرگری نه وانه ی نه کرد له و کرده وه به دانه یان، به لام خوا به نده کانی تاقی نه کاته وه تا دهر که وی بؤ خه لکی کام دامه زراو و گوی رایه له و کام سه رکیش و گومرایه، تا به پیی نه و کرده وه ی خو یانه نه جرو پاداشتیان بداته وه و توله و سزای نه وانه بدات که شایسته ن. نه و فرموده یه نه و دلنه وایی یه ی تیدایه، له هه مان کاتدا ده ست نیشان نه کات به م یاسا گرنگه له یاسا بروایی یه کانی نیسلام که زور پنیویسته ناو به ناو ناگادار کردنه وه پیی بؤ نه وه ی به نده رووی دلی هه ر لای خوا بیټ، پشت هه ر به و به به سټی، ترس و چاوه پروانی و نومیدی هه ر بؤ لای نه و بی.

له باره ی شهیتان و (جن) هوه قسه و باسی زور و زه به نده بلاو بووه ته وه به دهماو دم و له په راو و کتیبه کانیشدا که زور دوورن له راستی یه وه، له بهر نه وه چاک وایه ته نها رای نیسلام و هرگرین و هه ر شتیکی تر ژیر پی بخه یان، چونکه بؤ نه م شته نه یینی و غه ییی یانه هیچ سه رچاوه یه کی ترمان نییه بیجکه له نیسلام، نه گهر ته نها نیسلام نه که یان به سه رچاوه یان نه بی شوینی شتی پړو پوچ بکه وین، وه که نه و هه موو درؤ و ده له سه که به ناو بانگه له ناو نه خوینده وار و نه فام و نه زانه کاند، یان نه بی سهرمان لی بشیوی، وه که ماددی یه کان هه رچی به چاو نه بینری بروامان پیی نه بی که نه وه نه و په پی نه فامییه، نه وه که له قورئان و حه دیسی سه حیه وه و نه گیرین سه باره ت به (جن) و شه یاتین نه وه یه: که دروستکراوه له ناگر، توانای ژیانی هه یه له سه ر نه م زه و ییه و له ناو زه وی و له م زه و ییه ش به دهر نه توانی بزووتنه وه بکات له م شوینانه دا به چه سپاتر و باشر له ناده می. بروادار و بی بروایان هه یه، نه وان ناده می نه بینن و ناده می نه وان نابینن له شیوه که ی خو یاندا، زور له دروستکراوان هه ن که ناده می نه بینن و ناده می نه وان نابینی! هیندی له شه یتانه کان زالن به سه ر ناده میدا به هه لڅه له تاندن و گومرا کردنیان، نه توانن شتی به و خراب به به نه دلایانه وه به جور و شیوه یه که نیمه نایزانین، نه و شه یتانه ده سه لاتیان نییه به سه ر بروادار نیکیدا که باس و

يادی خوا ئەكەن، ھەر كاتى بېروادار يادو باسى خوا بكات ئەو رائەكات و خۆى ئەشارىتەو، كاتى بى ئاگا بوو لەو يادو باسە ئەو دەرئەكەوى و دەست ئەكات بە كارى بەدى خۆى دەربارەى ئەو ئادەمىيە! بېروادار بەھۆى يادى خواو بەھىزترە لەوہى پىلان و فىلى شەيتانى لاواز كارى لىبكات. (جن) وەك ئادەمى و لەگەل ئادەمى زىندوو ئەكرىنەو و حىساب و پرسىارىان لى ئەكرى، وەك ئادەمى پاداشت و تۆلەيان ئەبى بە بەھەشت و دۆزەخ، (جن) بى دەسلەتە بەسەر مەلائىكەدا! لەم ئايەتەو چەند شتىكمان بۆ دەرئەكەوى:

۱- ئەوانە شەيتان چ لەئادەمى و چ لە جن، ھەر كام يەك كارو پىشەيان ھەيە كە ئازاردان و دۆژمنايەتى و سەركىشى يە لە پىغەمبەران و خواناسان و سەرپىچى لە ھەق و راستى.

۲- ئەو شەيتانە كە ھەر كارو كردەوہ يەكى بەد ئەكەن بە مەيل و خواھىشى خوايە و خۆيان لە خۆياندا ھىچ دەسلەلاتىكيان نىيە، خوا دۆستانى خۆى تاقى ئەكاتەو بەو شەيتانانە بۆ پالفتە كردنيان و پاك و خاوين كردنى دل و دەررونيان و تاقى كردنەوہى ئارامى و خۆگرييان لەسەر ئەو ئايىنە راستەى كە خوا كردوونى بە ئەمىندار بەسەرى يەو. ئىنجا كاتى ئەو دۆستانى خوا بە باشى دەرچوون لەو تاقى كردنەوہدا خوا ئەو دۆژمنايەيان چارەسەر ئەكات و بەرگرى يان ئەكات لىيان و پەكيان ئەخات لەوہى زىانيان پى بگەيەنن، ئەو دۆژمناى خوايش ئەگەرپنەو بە رىسوايى و لاوازى و بارى سەنگىنى گوناھەو.

۳- كاردروستى و لىزانى و ئاگادارى خوا بە ھەموو شتى داخوازە بۆ ئەوہى لەو شەيتانانە گەپى تا ھەلسن بەو كارو كردەوہ بەدانەيان، خۆيان تاقى ئەكاتەو بەو ئەندازە خواھىش و دەسلەت و سەربەستى يەى كە پىنى داو، دۆستەكانى تاقى ئەكاتەو ئايا بە ئارام و خۆگر ئەبن؟ ئايا دامەزراو ئەبن لەسەر ئەو ئايىنە راستەى كە پىيانە؟ لە كاتىك دا كە ناھەق خۆى گىف ئەكاتەو و بە ئەوپەپى كەشخە و خۆ بە زل زانى يەو ئەخوپى و دەم درىژى يان لىئەكات؟ ئايا خۆيان لەبەر خوا دانەپرن و رووت ئەكەن لە ھەموو خوشى و ئارەزووہكانى نەفسيان و ھەمووى ئەفروشن بە خوا؟

فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾ وَلِنَصْغِي إِلَيْهِ أَفَعِدَّةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ

وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾

۴- دهر نه که وی بی نرخی شهیتانه کانی (جن) و ئاده می، بی نرخی پیلان و نهو سزاو نازاره ی که له دهستیان دیت، چونکه نهوانه له خویندا زور و دهسه لاتیکیان نییه، ناتوانن تیپهن و لابدن له وهی خوا بریاری داوه و ریگهی نهوانه ی داوه، دهی برواردار که زانی کاروبار و دهسه لات ههر به دهست خواجه و لای خواجه و له راستیدا هیچ که سیکی تر هیچ شتیکی به دهست نییه، ئیتر نه بی هیچ نرخی که دانه نی بو نهو دوژمنانه، ههرچند به روالهت خاوهن هیزو دهسه لات بن و لاف و گه ژا لی بدهن، جا له بهر نهوه بهرامبهر نهوانه فهرموی: ﴿فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ واته ماتول نه گهر بیویستایه نهوانه نهو کار و کرده وه به دهیان نه نه کرد، که واته نهی پیغه مبه ر لییان گه پری له گهل نهو درو و دهله سه و دهست هه لبه سته ی که نه یکن، چونکه تو ههر راگه یاندنت له سه ره و له سه ر خواجه حیساب و پرسپاری نهوانه، بیگومان دوا روژی به دبختی بو دوژمنانی خواجه و پاشه پوژی کامهرانی و سه رکه وتن بو دوستانی خواجه و باوی خوا ههر به و جوړه هاتوه.

نهو شهیتانانه نهو کار و کرده وه به دانه نه کهن، وه که فهرموی له بهر هه لئه تاندن و هاندان له سه ر دوژمنایه تی و سه رپیچی له ئایینه کانی خوا و پیغه مبه ره کانی، ﴿وَلِنَصْغِي إِلَيْهِ أَفَعِدَّةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ بو نه وهی مهیل و ئاره زوی نهو وته رووکه شانه بکات دلی نهو که سانه که بروایان نییه به روژی دواپی ﴿وَلِيَرْضَوْهُ﴾ بو نه وهی رازی و خوشنود بین بهو قسه رووکه شانه ﴿وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ﴾ بو نه وهی گونا هو تاوانی بکهن که نهوانه بکهن بو ی و نه یکن به قسه ت و نیازی خوین، واته نهوانه ی که بروایان نییه به روژی دواپی هه مو نیاز و مه به سستی خوین کورت هه لئه هیئن بهم جیهانه وه، نه بینن شهیتانه کان هه میسه وان له که مین دا بو پیغه مبه ره کان و سزا و نازاردانی شوین که وتوه کانیان، وتار و کرداری به د و ناپه سه ند شیرین نه کهن و نه پرازی نه وه بو نهو بی بروایانه، به هو ی نه وه وه نه مانیش شوینی نهو شهیتانانه نه کهن و دهست نه کهن به گونا هو تاوان و خراپه کاری، نه وهش کاریکه خوا ویستی و بریاریدا، له بهر نهوه تا قی کردنه وه و پالفته کردنی لی پهیدا نه بی،

ماوه دانە بە ھەموو کەس تا کردەو بەکات بە ویست و خواھیشی خوێ، تا ھەرکەس شایستە و شیاوی پاداشت و تۆلەیی خوێ ببێ بە ھۆی خوگرایی، تا شەیتانەکانیش مەنی خوێان پڕ بکەن و باری گوناھیی خوێان ھەلگیرن بە تەواوی لە روژی دوایدا، تا ھەموو کاریک بەدی بیئت و بپروا بە پێی ویست و خواھیشی خوا، کاری دۆستان و دۆژمنان بە تیکرایی، بەو جوړە بە ویست و خواھیشی خوا، خوا ھەرچی بوێ ئەیکات.

ئەو شیوہ و چەشمەندازەیی کە قورئان نەخشەیی ئەکیشی بۆ ئەو ئازاوە و جەنگ و بەربەرەکانی یەیی لە نیوان شەیتانەکانی (جن) و ئادەمی، ھەموو پیغەمبەران و شوین کەوتوووەکانیان، لە ژێر چاودێریی ویست و خواھیشی خوا، ئەو شیوہ و چەشمەندازە شایستەییە بۆ ئەو ییری بکەینەو و ئەندازێک بوەستین لە بەردەمیدا، ئەمە ئازاوەییە کە ھەموو ھیزی شەر و خراپەیی ئەم بوونەو ھەری تیدا کوپووەتەو بۆ بەجی ھینانی یەک مەبەست کە بریتیە لە دۆژمنایەتی ھەق و جەنگ لەگەڵ ھەق کە نوینەرەکی پەيام و بەرنامەیی پیغەمبەرانی - سەلامی خویان لی بیئت - ئەو ھەموو ھیزە یارمەتی دەرو کۆمەکی یەکتەر ئەکەن بە ھەر شتی کە لە دەستیان بیئت بۆ ھەموو پیلان و تەلەکە و ھەلخەلەتاندنی، لە ھەمان کاتدا لەناو خویشیان دا ھانی یەکتەر ئەدەن و کۆمەکی ئەکەن لەسەر گومرا کردنی یەکتەر! ئەمەش کە گوتمان شتیکی ئاشکرایە لە ھەموو یەکگرتن و کوپوونەو ھەکانی ھیزی شەر دا لەو جەنگانەیی کە ئەیکەن دەربارەیی ھەق و ھەلگیرانی ئالاق ھەقدا، ئەو ھەتا ھەموو کۆمەکی یەکتەر ئەکەن لەسەر گومرایی یەکتەریش، لە پێش چاوی یەکتەر جەنگی ھەق و دۆژمنایەتی ھەق و بەردەوامی لەسەر ئەو شیرین ئەکەن و ئەپرازیننەو بۆ یەکتەر! ھیزەکانی شەر ھەمیشە ئەو کارو پیشەیانە، بەلام سەر بەست و بەرەلانی ئەو کارە بەدانەدا کە ئەیکەن، بەلکو لە قەبزەیی قودرەتی خوادان و چوار دەور دراوان بە ویست و خواھیش و دەسەلاتی خوا، ئەو شەیتانانە دەسەلاتیان ھەر بەسەر ئەندازیکدا ھەییە کە خوا بیەوی و بپیری دابی، جا لەبەر ئەو ئەو ھیزانە ھەرچەند بە دیمەن و روالەت گەورە و بەھیزین، بەستراوە و زنجیر کران، ناتوانن زیان بگەینەن بە دۆستەکانی خوا مەگەر بە شتی و بە ئەندازەییە کە خوا ویستبێتی و بپیری دابی، گەرانی ھەموو کاری ھەر بۆلای خوا، ھەلگیرانی ھەق و ئالای ھەق زۆر پیویستە ئاگاداربەن و ھەرگیز ئەو یەکگرتن و کوپوونەو ھیزی شەرە فرامۆش ئەکەن تا ھەمیشە وریای خوێان بن، لە ھەمان کاتدا ئەبێ بی باک و دل بەھیزین بەو ھەموو کارو باری بەدەست خوا و ئەگەر پیتەو بۆلای خوا، ئەبێ دل

و چاویان بېرته نه و تاقانه دسه لاته و نه و مهیل و خواهیښی خوا که دهوړی هه موو شتیکی داوه و زاله به سهر هه موو شتیکیدا. ئینجا لیږدها دیته سهر باسی مهسه له یه که لیږه به دواى سوره ته که خه ریک نه بیت پییوه، وه که له مه و پیتی سوره ته که بناغه و بنه پرتی بو هه لچنی، مهسه له ی خه رام و حه لال له و حه یوان و مالاتانه ی که سهر نه پریښ، نه م مهسه له ش زور گرنگه له باره ی روون کردنه وه ی یه که م بیرو باوه پری ئیسلامه وه: که بریتییه له بېروا به حاکمیتی خوا له هه موو شتیکیدا کورت هه له ینانی نه و مافه ته نه ا بو خوا، قه دهغه کردنی له هه ر که سیکى تر له هه ر شیوه یه که له شیوه کانی، له و باره یه وه شتی بچوک و گه وره یه کسانه. واته هه رچونی پیویسته بېروا و بریاردانى حاکمیتی ته نه ا بو خوا له شتی گه وردها وه کاروباری دولت یان دانانی یاسا و رژیم بو گهل و کو مه ل، به بېروا و بریاردانى نه و مافه بو غه یری خوا مه ردوم له ئیسلام دهر نه چی، هه روه ها پیویسته بېروا و بریار دانى نه و مافه ته نه ا بو خوا، له شتی بچوکیشدا وه که حه لال کردن یان حه رام کردنى سهر برینی مالآت و حه یوان، به بېروا و بریاردانى بو غه یری خوا مه ردوم له ئیسلام دهر نه چی، جا له بهر نه وه له یه که م جاره وه نایه ته که باسی حاکمیتی خوا نه کات له هه موو کاروباری به نده کانیدا، نه وه نه کات به سهره تا و بناغه بو حاکمیتی خوا له حه رام کردن و حه لال کردنى حه یوان و مالآتى سهر بېروا، که نه وه ش شتی بوو بت په رسته کان لافى نه و مافه یان لیئدها به ناهه ق و ناروه ا و ده ست دریزی یان تیدا نه کرد بو سهر نه و مافى خوا، نه فه رموی: ﴿أَفَعِیْرَ اللّٰهٖ اٰتٰنِیْ حٰکِمًا﴾ واته نه ی پیغه مبه ر بلئ: نایا من غه یری خوا نیازو داوا بکه م به حه که م، واته قازی و داد بو لبراو و داد په روه ر له نیوان من و نیوه دا؟ واته نه خیر شتی وا ناکه م، نه وه شتیکی ناهه قه و بیژاری لیږده ر نه بېرم، خوا ی گه وره فه رمانیدا که پیغه مبه ر (ﷺ) نه م پرسیاره ناراسته ی بی بېروایان بکات بو بیژاری دهر برین له وه ی نیازى غه یری خوا بکات، بیجگه له خوا هیچ حه که میتی تر ره و ا بدات بو خوی له هیچ کاروباریکیدا، به وه روونی کرده وه و دیاریی کرد که حاکمیتی هه ر بو خوا نه بی و تایبه تی یه به خوا وه، ئینجا ده ست نیشان نه کات بو هو ی نه و تایبه تی و تایبه تی کردنه به مه ی خوا هیچ پیویستی یه کی نه هیشتو وه ته وه بو به نده کانی به هیچ به رنامه و سهر چاوه یه کی تر،

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ

بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾

نه فرموي: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا﴾ واته من شتي وا بكم له كاتيكا خوا
كه سينكه كه نهو نامه‌ي نارودوته خوارهوه بۆ لاتان به جوړي روون كراوته‌وه و باس كراوه
لهو نامه‌يه‌دا هر حوكم و پرياريك كه بهنده‌كاني پيوست بن پيى. بهلى نهم نامه‌يه هات بۆ
نه‌وه‌ي كه حوكم بكات به داد له نيوان ئاده‌مي دا له هر شتيكا كه تيايدا دووبه‌ره‌كي بن،
هات بۆ نه‌وه‌ي خوايه‌تي خوا و حاكميتي خواي تيا ده‌رخي، نهم نامه‌يه هات به جوړي كه
به كورتي نهو بيرو بروا بنه‌رته‌ي يانه‌ي تيديه كه رژيم و ژيانيان له‌سهر راگيره، هرچوني به
دريژي نهو پريارانه‌شي تيديه كه خوا ويستي دايانه‌يني و بيانچه‌سپيني له‌ناو كو‌مه‌لي
ئاده‌ميده هرچند جياواز بى راده و پله‌ي ئابووري و زانين و هر شتيكي تريان، به هوي نهو
دووشته‌وه نهم نامه‌يه هيچ پيوستي يه‌كي نه‌هيشتووه‌ته‌وه بۆ نه‌وه‌ي غه‌يري خوا بكري به
حه‌كم له هيچ كاروباريكي ژياندا، نهم شتيكه خوا نه‌يفرموي له باره‌ي نامه‌كه‌ي خويه‌وه،
ئينجا هه‌ركه‌سيك نه‌يه‌وي بلى: نهم نامه و شه‌ريعه‌ته به‌س نيه و هه‌موو پيوستي يه‌ك
چاره‌سهر ناكات يان بلى.... به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌دا بلى كه موسلمان نيه و - خوا په‌نامان بدات
- برواي به فرموده‌ي خوا نيه! ئينجا ده‌ست نيشان نه‌كات بۆ شتيكي تر كه هوي‌ه‌كي
به‌هيزه بۆ نه‌وه‌ي هر نهم نامه‌ي خوا بكري به حه‌كم، نه‌فرموي: ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ نه‌وانه‌ي كه نامه‌مان پي به‌خشين، واته زاناکانيان نه‌زانن كه نهم
نامه‌ي تو هينراوته خواره‌وه له‌لايه‌ن په‌روهردگارته‌وه به هق و راستي و هق و راستي پييه
و هيناويه‌تي، نه‌وانه له دوو باره‌وه نه‌زانن: يه‌كم: خويان زانان به نامه‌ي خوا و سروشي
خوا، ئينجا كه سهرنج نه‌دن نه‌زانن نهم قورئانه هر لهو سه‌رچاره‌وه هاتووه به هيچ
كلوجيك ناگونجي هيچ كه‌سيكي تر شتي وا بيني به تايبه‌ت نهم پيغه‌مبه‌ره كه نه‌خوينده‌واره
و له ولا‌تي نه‌خوينده‌واراندا پيغه‌يشتووه و هه‌رگيز ناتواني نامه‌يه‌كي وا بيني كه له
به‌رزترين پله‌ي ته‌واوي دايه، دوهم: نه‌زانن كه له نامه‌كه‌ي خوياندا موژده هاتووه به هاتني
نهم نامه و پيغه‌مبه‌ره (ﷺ)، كه‌واته گي‌راني غه‌يري نهم قورئانه به حه‌كم ناراست و نا‌په‌وايه.

ئەو نامەدارانە ھەر زانیویانە و ھەر ئەشزانن کہ ئەم قورئانە نامەى خوايە، ئەزانن ھیزی
 ئەم ئایینە لەو ھەق و راستی یەوہ ھەلئەقولی کہ پنیەتی و ھیناویەتی، جا لەبەر ئەوہ
 ھەمیشە ناوہستن لە تیجەنگین لەگەل ئەم ئایین و قورئانە، بە بی وازھینان، بەدترین
 جەنگیان ئەمە بوو کہ بە ھەموو پیلانیک ھەولیاندا تا لە حاکیی یەتییان خست و بەھوی
 ئەوہوہ زال بوون بەسەر موسلمانان و ولات و خیرو بیری ولاتەکەیاندا، بەربەستیان کردن
 لەوہی تیکۆشان و فیداکاری بکەن بۆ بلازکردنەوہی ئەم نامەییە لە ھەموو جیھاندا و گێپانی
 بە حاکم و ھەکەم لە ژیاندا، کەواتە تاقانە رێگەى موسلمانان بۆ رزگار بوون و سەرکەوتنیان
 لە ھەردوو جیھاندا گەرانەوہیانە بۆلای ئەم قورئان و ئایینە و تیکۆشان و فیداکاری تا ئەم
 نامەییە بگێرنەوہ بە حاکم و ھەکەم و بە ئیزنی خوا ئەوہش نزیکە و سەرھتا و دروشمی
 دەرکەوتووہ، ئەوہتا لە ھەموو لایەکەوہ تەنانەت لە ولاتە بیگانەکانیشدا، داوای گەرانەوہ
 ئەکری بۆلای ئیسلام و شەریعەتی ئیسلام، ئینجا لیژەدا رووی فرمودە ئەکاتە
 پیغەمبەر (ﷺ)، لە پاش ئەو ھەموو برواداران، ئەو برپا نەھینان و سەرکیشی و لاپی یەى کہ
 بت پەرستەکان بەکاریان ئەھینا، ئەو دان پیا نەنان و شاردنەوہی ھەق و راستی یەى کہ ئەو
 نامەدارانە پنی ھەلئەسان، ئەو دوو شتە قورسە کہ دل و دەروون بی ئارام ئەکەن، بە سووک
 و بە بی نرخ ئەخاتە بەرچاو و ئەفرەموی: ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ واتە ماتول خوا ئەو
 نامەى ھیناوتە خواروہ بە ھەق و بەراستی، نامەدارەکانیش ئەوہ ئەزانن، کەواتە با تۆ لەو
 کەسانە نەبی کہ گوماندار و دوو دلن تیايدا، با تۆ دوو دل و گوماندار نەبی لەوہدا، بیگومان
 پیغەمبەرى ئازیز (ﷺ) ھیچ جوڑە گومان و دوو دلی یەکی نەبووہ لە راستی قورئان و
 ئایینەکەیدا، کەواتە ئەم تەشبیھو جلەوگیری یە بە پنی رووکەش و روالەتەکەى مەبەست
 نییە، بەلکو مەبەست زیادە ھاندانی پیغەمبەر (ﷺ) و پیک ھینانی سۆز و پەرۆشی بەتینە لە
 دل و دەروونیدا دەربارەى ئایینەکەى، دەس نیشانیشی تێدایە بە قورسى و زۆر بەتینی ئەو
 پیلان و لاری و سەرکیشی یەى کہ دووچاری خوێ و یارەکانی ئەبوو لەلایەن بی برپاوانەوہ،
 ھەرۆھا دەست نیشانی تێدایە بە بەزەیی و میھرەبانی خوا بە خوێ و یارەکانی، وینەى ئەم
 فرمودەییە لە چەند شوینیکیدا ھاتووہ لە قورئاندا و بە چەند جوړیکی تریش وەلام
 دراوئەتەوہ، بەلام ئەمەى کہ گوتمان لە دلدا بەھیزترە و خوا خوێ باش ئەزانى. لە ئایەتی
 پیشوودا وەسف و سەنای قورئانی کرد بەوہى لای خواوہ ھاتووہ و نامەدارەکانیش ئەزانن
 کہ لای خواوہ ھاتووہ بە ھەق و راستی و ھەق و راستی ھیناوە،

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾ وَإِنْ تَطَعْ أَكْثَرَ
 مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ
 هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾

له پاش نه وه ټینجا پله یه کی تر له سهری نه پوا به وهی نهو نامه یه خوئی له خویدا
 ته واوه و گه شتووه به پایان و هیچ کهس ناتوانی ده ستکاری بکات و بیگوږی به هیچ
 باریکدا، نه فهرموئ: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ و تهی په روه ردگارت ته واو بوو و ته واوه ﴿صِدْقًا
 وَعَدْلًا﴾ به پراستی و راست گوئی، به داد و داد په روه ری، و اته له کاتی کدا که نهو و ته یه راسته
 له هه موو هه وال و به لئین و هه په شه کانیدا، به داد و داد په روه له هه موو فرمان و
 جل و گیری و بریاره کادا، ﴿لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ﴾ هیچ گوږه ریڅ نییه بو و ته کانی له هیچ بارو
 روویه که وه، هیچ و ته یه کی به ناهق و ناږهوا و ناږیک ده رناکری و هیچ هه وال و به لئین و
 هه په شه یه کی به درو ناخریته وه و هیچ بریارو فرمانی کی به رگری ناکری و به ناږهوا
 ده رناکری، هه موو فرمان و بریاره کانی له ناوه پراست دایه و به گوږانی به هر بارو لایه کدا
 به لار و چهوت ده رنه چی، ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ هر خوا بیسه ره بو هه موو شتی و بو هر
 و ته یه کی که بنده کانی نه یلئین، هر نهو زاناو ناگایه به هه موو شتی و به هر نیازو مه به ست
 و ته یه کی که بنده کانی: هر شتی که شیاوه بو یان، هر شتی که به کاره بو یان و چاره سهره،
 که و اته هیچ که سیڅ ریڅ هیچ ده مبارزی یه کی نییه له هیچ کاروبار و بریار یکی خوا دا، هیچ
 کهس ریڅ هی نییه دم بکوئی له عه قیده و بوچوون و شریعه تی که خوا دایناوه بو
 بنده کانی، نه بی هه موو شتی به ته رازووی شریعه ته که ی خوا بکی شری و به سه ننگه که ی نهو
 هه لسه نگی نری، هیندی له زانیانی ته فسیر نه فهرمون مه به ست به (کلمه ربک) و ته و بریار ی
 خوا یه له به لئین و به سه رخستن و زال کردن ی پیغه مبهرو ټایینه که ی، له هه په شه به له ناو بردن
 و ریسوا کردن ی دوژمنانیان، هر چوئی ته فسیر کراوه ته وه به ټایینی خوا به رابهرو به لگه ی
 خوا به سه ره بنده کانی یه وه، هر کام له مانهش هر نه گونجی، به لام نه وه ی یه که م که کردمان
 به ته فسیر له دلدا دامه زراو و جیگیر تره، له پاش نه وه ی روونی کرده وه که هق هر نه وه یه

كه ئەم قورئانە ھىئاويەتى، ئىنجا بە روونى باسى ئەو ئەكات كە راو بېرىرى مەردومان
 بەرامبەر بە قورئان گومپاىى يە و لە رووى زانىنەو نەھاتوو، مەردوم ھەرگىز ھەق ئالین و
 دەست نیشانى بۆ ئاكن، مەگەر كاتى كە وەریان گرتبى و وەرى گرن لە تاقانە سەرچاوە
 راستەكە، پىغەمبەر (ﷺ) ئەترسىنى لەو ھى گویرایەلى خەلكى بىت لە ھەر شتىكدا كە دەست
 نیشانى بۆ بكن لەلایەن خۆیانەو، ھەرچەند ئەو خەلكە نۆر و فراوان بن، ئەفەرموى: ﴿وَإِنْ
 تُطِيعُوا أَكْثَرَكُمْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئەگەر تۆ گویرایەلى نۆریەى ئەو كەسانەیت كە
 وان لە زەویدا، تۆ گومپا ئەكەن و لات ئەدەن لە رىگەى خوا ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ ئەوانە
 لەبارەى عەقیدەو بیرو باوەر و بۆچوونەو ھەر شوینى گومان كەوتوون و لە رووى زانىنەو
 نییە، لەو بارانەشەو زانىن نەبى سوودی نییە ﴿وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ ئەوانە لەو روووە كە
 باس كرا ھەمیشە ھەر درۆ ئەكەن و گۆترەكارى ئەكەن، بىگومان نۆریەى ئادەمى لەو چەرخ و
 سەردەمەدا، وەك ئىستا لە نەفامیدا ژیاون، چونكە خویان نەگىراوە بە ھەكەم لە ھەموو
 كاروبارىكیاندا، شەریعەتى خویان نەگىراوە بە قانون و یاسا بۆ خویان، بیروباوەر و
 بۆچوون و بەرنامەى ژیاانیان بە پىی تەمى و رىنموونى خوا نەبوو، ئەوانە ھەر بەگومان و
 شوین كەوتنى كویرانە و گۆترەكارى ئەو بارو رىگەیان بۆ خویان داناو، كەواتە شوین
 كەوتن و گویرایەلى یان مایەى لادانە لە رىى راست و ھۆى گومپاىى يە، ئىنجا روونى
 ئەكاتەو كە خوا خۆى بەندەكانى ئەناسى، خۆى ئەزانى رىنموونى و گومپاىى كامەيە،
 كەواتە ھەر ئەو ئەزانى كى لەسەر رىى راستە و كى گومپاىە، ئەفەرموى: ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ
 يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْذَبِينَ﴾ بىگومان ھەر پەرەردگارت زاناترە و ئەزانى كى و ن
 بوو و لای داو لە رىگەى خوا، ھەر ئەو زاناترە بە رىنموونى وەرگرەكان و ئەوانەى لەسەر
 رىگەى راستى خوان، كەواتە پىویستە یاسایەك ببى بۆ بېرىاردان بەسەر راستى و ناپراستى و
 ھەقى و ناھەقى بیرو باوەر و بۆچوونى خەلكى و چاكى و خراپى كەدەوكانیان، پىویستە
 بوونى یاسایەك بۆ ناسین و جیا كەردنەو ھى ھەق و ناھەق، ئىنجا پىویستە بوونى كەسىك كە
 دانەر بىت بۆ ئەو یاسایانە و سەرچاوە بىت بۆ ھەر بېرىرىك كە بدرى بەسەر بەندەكانى

خوادا.

خوای په‌روه‌رډگار ئه‌وا بپریاریدا که تهنه‌ا خوئی خاوه‌ن مافه‌ بؤ دانانی ته‌رازوویه‌ک که کی‌شانه‌ی ئه‌و شتانه‌ی پی بکړی، هه‌ر ئه‌و خاوه‌ن مافه‌ له‌و کی‌شانه‌ و پی‌وانه‌دا، هه‌ر به‌و ئه‌ناسری و جیا ئه‌کریت‌ه‌وه‌ ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ریځه‌ی راسته‌ و ئه‌وه‌ی گو‌مپرایه‌ و تراز‌اوه‌، بی‌گومان نابی‌ گه‌ل و سه‌رچاوه‌ بی‌ت، چونکه‌ گه‌ل دامه‌زراو نییه‌ له‌سه‌ر یه‌ک بار، به‌لکو بارو جوړ و شیوه‌ی ئه‌گوږی، هه‌ر جوړه‌ گه‌لیک ئامانج و مه‌به‌ست و ئه‌خلاق و ره‌وشتی‌کی هه‌یه‌ و هه‌رکام به‌ پی‌ی ترازوو و سه‌نگ و مه‌نی خوئی کی‌شانه‌ و پی‌وانه‌ ئه‌کات، که‌واته‌ حوکم و بپریاری‌کی دامه‌زراوی نییه‌، ئی‌سلامی‌ش شتی وای ناوی و در‌ی‌ه‌تی، ئی‌سلام چه‌ند شتی‌کی نه‌گوږاوی داناوه‌ بؤ گه‌ل، ئی‌تر بارو شیوه‌ی هه‌رچون‌ ببی، هه‌ر گه‌لیک به‌ پی‌ی ئه‌وه‌ بوو که ئی‌سلام دایناوه‌ ئه‌و گه‌له‌ ئی‌سلامی‌یه‌، هه‌رگه‌لیک به‌ پی‌ی ئه‌وه‌ نه‌بوو ئی‌سلامی نییه‌، که‌واته‌ گه‌ل دوو به‌شه‌: ئی‌سلامی و غه‌یره‌ ئی‌سلامی. له‌ پاش ئه‌و سه‌ره‌تا و بناغه‌ هه‌لچینه‌، ئینجا مه‌سه‌له‌یه‌ک ئه‌هینی به‌ دوایدا که له‌و کاته‌دا باو بووه‌ له‌ناو بت په‌رسته‌کان گوشتی مرداره‌وه‌ بوویان به‌ حه‌لال‌ دانه‌تا و سه‌رپه‌راو به‌ حه‌رام، ئه‌یانگوت: چون‌ ئه‌وه‌ی خو‌مان بی‌کوژین حه‌لاله‌ و ئه‌وه‌ی خوا بی‌کوژی حه‌رامه‌؟ ئینجا ئه‌مه‌ی دانا به‌ ده‌ست در‌ی‌ژی کردن بؤ سه‌ر حاکمی‌تی خوا، ئه‌وه‌ی دانا به‌ دانانی شه‌رع و بپریاری ئاره‌زووی نه‌فس و لادان له‌ شه‌ری خوا، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ی هی‌تا و هه‌لی‌ساند له‌سه‌ر ئه‌و سه‌ره‌تایه‌ که باسکرا، فه‌رموی: ﴿فَكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ واته‌ ماتول‌ کاری مه‌ردوم به‌و جوړه‌یه‌ که باسکرا و حاکمی‌تی هه‌ر بؤ خوایه‌، ماتول‌ شوین‌ که‌وتن و گو‌ی‌رایه‌لی ئه‌وانه‌ی که باسکران به‌ هی‌چ کل‌وجیک‌ نابی‌، یه‌کی له‌ شوین‌ که‌وتنیان گ‌ی‌رانی حه‌لاله‌ به‌ حه‌رام و حه‌رام به‌ حه‌لال‌، که‌واته‌ بخون‌ له‌و سه‌رپه‌راوه‌ی که‌ ناو و باسی خوای له‌سه‌ر کرابی ﴿إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ﴾ ئه‌گه‌ر ئی‌وه‌ بپروادارن به‌ نایه‌ته‌کانی خوا، ئینجا په‌رسیاریان لی‌ ئه‌کات به‌ شیوه‌ی سه‌ره‌نشت و بی‌زاری ده‌رپ‌رین له‌و کرده‌وه‌ی که‌ خو‌یان ئه‌یکه‌ن،

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١٣٨﴾ وَذَرُوا ظَهْرَ الْأَثَمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأَثَمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٣٩﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ

نه فرموی: ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ نایا چی یه بو ئیوه که ناخون له وهی که ناوی خوای له سهر برابی له کاتی سهر برینیدا، واته هیچ بهرگری که ریک نییه له خواردنی و هیچ پالدهر و هویه که نییه بو نه خواردنی، ﴿وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ﴾ له کاتی کهدا به روونی باسی کردووه بو تان نه وهی که حهرامی کردووه له سهرتان ﴿وَلَا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ﴾ مه گهر نه وهی که ناچار کرابن بوی و به ناچاری بیخون، بهم رهنگه برسیتی زورتان بو بهینی و هیچ خوراکي حه لالتان دهست نه که وی، له و کاته دا له بهر نه و ناچاری یه نه و حهرامی و قه ده غه ی که بووه خوا هه لی نه گری، به لام نه وهی که حه لاله بو مهردوم ههر حه لاله و حهرامی رووی تیناکات له بهر خوی، خولاسه ی نه م نایه ته: نه وهی که حهرام کراوه له سهرتان خوا به روونی باسی کردووه، ئیتر به نایه تی (۱۴۵) ی نه م سوره ته که دیت یان به شیوه یه کی تر که وهی کرابی، بیجگه له وه حه لاله، نه وهی که ناوی خوای له سهر برابی خوا حه لالی کردووه، که واته چون سهر پیچی نه که ن له خواردنی؟ ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به راستی زور کهس مهردوم گومرا نه که ن به هه و او ئاره زوی خویان به بی هیچ جوړه زانینی که له خواوه وهر گیرابی، یا به بی هیچ جوړه زانینی که، به لکو به هه و او ئاره زوی روت و په تی، نه وانه خویان گومران و مهردومیش گومرا نه که ن به وهی له لایه ن خویانه وه شهرع و بهرنامه دائه نیین و بریاری حهرام و حه لال نه دهن، که نه وهش تایبه تی یه ههر به خواوه، که واته دهست دریزی نه که ن بو سهر خویه تی و حاکمیتی خوا ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ﴾ بیگومان ههر

په روډگار ت زان اتره به ده ست دريژني كمران كه نه و گومړا كمرانه ليږه دا يه كم و
 سرده سته، كه واته به پي كړده ودي به ديان توله يان لي نه سينې كه گومړا كړدني مه ردوم
 و داناني ياسا و شرع بويان به ناوي خواوه سرده سته به بؤ كړده و به ده كانيان. نينجا
 هره شه نه كات و نه يا تر سينې له سره نجامي نه و گونا هې كه نه يكه و نه فهرموي: ﴿وَدَّرَأَ
 ظَهْرَ الْإِثْمِ وَابْطَنَهُ﴾ واز بينن له گونا هې ناشكراو و گونا هې نه يني، يان واز بينن له
 گونا هې كه زيان و به دي و خراپي يه كه ي ناشكرا بؤ گشتي، گونا هې كه زيان و به دي
 يه كه ي ناشكرا نه بې، يان واز بينن له گونا هې كه به نه دمه ناشكراكان نه كړي و گونا هې كه
 به دل و د ورون نه كړي، كه سرده سته نه و گونا هانه گومړا كړدني خه لكې يه و
 هاندانيانه بؤ شريعتي غه يري خوا و ناناني به شريعتي خوا به درؤ و ده ست
 هه لېه ست، واز له گونا هه كان به يني، چونكه ﴿إِنَّ الَّذِي يَكْسِبُ الْإِثْمَ﴾ به راستي كه گونا ه
 نه كنه به ده ستې نه نقه ست، ﴿سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرُونَ﴾ توله يان لي نه سينې و توله
 نه درينه و به هو نه ندازه ي نه و كړده و به دي كه به هه ميشه يي و به ده ست قه ست له
 جيهاندا نه يان كړد به بؤ په شيمان بوونه و، نينجا جله وگيري نه كات له خواردني نه ودي كه
 ناوي خوا نه برابي له سهرې كاتي سهرېرين و نه فهرموي: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْثَلَكُمْ يَذْكُرْ أَسْرُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾
 نه خون له ودي كه ناوي خوا برابي له سهرې نه م رهنكه ناوي غه يري خوا برابي له كاتي
 سهرېريندا، و كه باو بووه له ناو بت په رسته كاندا كه ناوي لات و عوزا نه برا، هرو هه ناوي
 هه ركه سينك يا هه ر شتيكي تريش، يان مردار بوويته و نه يتر به هه ر جوړ له جوړه كاني مردار
 بوونه و، نه و مردارانه ي كه بت په رسته كان ده ميازي يان پي نه كړد و نه يانويست به حه لالي
 ده ركه، به مه ي كوژاوي ده ستې خوايه و نه يتر بؤ نه بې سهرېراوي ده ستې خويان حه لال
 بيت و كوژاوي خوا حه رام بيت؟ ﴿وَأِنَّهُ لَفِسْقٌ﴾ بيگومان خواردن له و ده رچوونه له
 گويا به لي خوا، يان ده رچوونه له شتي حه لال بوشتي حه رام، به هه ر حال نه و خواردنه حه رام،

وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيَوْحُونَ إِلَيْكَ أَوَّلِيَّائِهِمْ لِيُجَدِّدُوا لَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾

﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيَوْحُونَ إِلَيْكَ أَوَّلِيَّائِهِمْ لِيُجَدِّدُوا لَكُمْ﴾ بیگو مان شهیتانه کان، واته شهیتانی گه وره و له شکره که ی شتی پرپو پوچ و ناهه ق ئه به نه دلی دوست و شوین که وتوو ه کانیا ن، واته بت په رسته کان، بۆ ئه وه ی موجد له و دمه ده میتان له گه ل بکه ن، یان مه به ست به و شهیتانه مه جوسه کانه که رایان ئه گه یانده لای بت په رسته کانی مه ککه، له سه ر هریار موجد له و ده مبارزی یه که یان ئه مه بوو، وه که له پیشه وه ده ست نیشانمان بۆ کرد، که چۆن ئه وه ی خو تان سه ری ئه بپن حه لآله بو تان و ئه یخۆن، ئه وه ی که خوا ئه یکوژی، واته مرداره کان، حه رامه بو تان، وه که له ریوایه تدا هاتوو ه، ئه و وته به ده خه ریک بوو کار بکات له دلی هیندی له تازه موسلمان ه کاند ا که نه شار هزا بوون، ئینجا خوای په روه ردگار ده م کو تی ئه و شهیتانه ی کرد به مه ی که ئه و وته و خه تهره له لایه ن شهیتانه کانه وه هاتوو ه و نابی له گو ییان بکه ن ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ ئه گه ر ئیوه ئه ی بپواداران گو یزایه لیان بن و له گو ییان بکه ن بیگو مان ئیوه به و له گو ی گر تنه هاو به ش ره وا ده ر ئه بن بۆ خوا و له ریزی بپواداران ده ر ئه چن.

زۆر پیویسته به باشی دل بدریته ئه م فرموده یه، ئه م ده قه قورئانییه که به روونی نیشانمان ئه دا که ئه بی حاکمیتی ته نها بۆ خوا بی ت له هه موو کاروباری کدا، ئه بی گو یزایه لی و شوین که وتن و په ی ره ی ته نها بۆ به رنامه و شه ریعه تی خوا بی ت، گو یزایه لی هه ر موسلمانیک بۆ هه ر یاسا و به رنامه یه که له شه ریعه ت و به رنامه ی خوا وه رنه گیرایی و له سه ر بنه رته ی بپوا به حاکمیتی خوا نه بی، ئه و شوین که وتن و گو یزایه لی یه له ئیسلام ده ری ئه کات و ئه یگیر ی به بت په رست و هاو به ش ره وا ده ر، (ئیب ن که سیر) له ته فسیری ئه م ئایه ته دا که ئه فره مو ی: ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ ئه فره مو ی: چونکه لاتان داوه له فره مان و شه رعی خوا و په ی ره ی فره مان و قسه ی غهیری خواتان کردوو ه، باوتان داوه و پیشتان خستوو له فره مان و بریاری خوا، ئه وه ش هاو به ش ره وادانه بۆ خوا، وه که له م ئایه ته شدا که ده رباره ی نامه داران ئه فره مو ی: ﴿اتَّخَذُوا أَعْبَادَهُمْ وَرُءُسًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ زانا کان

و خوابه‌رسته که نارگیره کانیاں گنپراوه به چهند خوابه‌ک بۆ خویان. جا (ترمزی) له (عوده‌ی کوپی حاتم) هوه ئه‌گنپرتیه‌وه که ئه‌لی: گوتم ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌وانه ناپه‌رستن؟ ئه‌ویش فرموی: به‌لی ئه‌یانپه‌رستین! چونکه ئه‌و زانا و عابیدانه حه‌رامیان بۆ حه‌لال ئه‌که‌ن و حه‌لالیان له‌سه‌ر حه‌رام بکه‌ن، ئه‌وانیش په‌یره‌وییان ئه‌که‌ن، ئه‌وه‌ش په‌رستنیانه بۆیان، هه‌روه‌ها (ئین و که‌سیر) له (سدی) یه‌وه ئه‌گنپرتیه‌وه له‌م نایه‌ته‌دا: ئه‌و نامه‌دارانه په‌ندو فره‌مانیان داوا ئه‌کرد له‌و زانا و عابیدانه و نامه‌ی خویان پشت گوێ ئه‌خست، ئه‌وه‌ش په‌رستنه له‌به‌ر ئه‌وه قورئان به‌ره‌رچیان ئه‌داته‌وه به‌مه: ﴿وَمَا أَمْرًا إِلَّا لَعِبْدُوا إِلَهًا وَحَدًّا﴾ فره‌مان نه‌دراوه پێیان غه‌یری خوابه‌کی تاک و ته‌نیا به‌رستن، واته ئه‌و خوابه‌ی که هه‌ر ئه‌و شت حه‌لال یان حه‌رام ئه‌کات، حه‌رام هه‌ر ئه‌وه‌یه که ئه‌و حه‌رامی بکات، حه‌لال هه‌ر ئه‌وه‌یه که ئه‌و حه‌لاتی بکات، هه‌ر شه‌رع و به‌رنامه‌یه‌ک که ئه‌و دایه‌بهنی ئه‌بی په‌یره‌وی بکری، به‌ریاری هه‌ر شتی‌کیدا ئه‌بی به‌جی به‌هنری، فره‌موده‌ی ئه‌م دوو زانایه وه‌رگیرا و ریک و پیکه له‌گه‌ل ده‌قی ئه‌و نایه‌ت و حه‌دیه‌سی که تپه‌ریان کرد، به‌روونی ئه‌وه نیشان ئه‌ده‌ن که هه‌ر موسلمانیک په‌یره‌وی هه‌ر ئاده‌می یه‌ک بکات له‌ هه‌ر یاسا و به‌رنامه‌یه‌ک که خۆی داینبی و له‌ خواوه نه‌هاتبی ئه‌وه ئه‌و په‌یره‌وی که ره‌هاوبه‌ش ره‌واده‌ره بۆ خوا و موسلمان نییه، ئه‌گه‌ر له‌ پێشه‌وه موسلمان بووبی به‌و په‌یره‌وی کردنه له‌ نیسلام ده‌رئه‌چی و ئه‌بی به‌بت په‌رست و هاوبه‌ش ره‌وا ده‌ر، ئیتر هه‌رچه‌ند شایه‌تمان بێنی به‌ زوبان و خۆی به‌ موسلمان دابنی! ئه‌م نایه‌تی: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ﴾ به‌ دوو جو‌ری تریش ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌مه‌ی که گوتمان جیگیر بوو له‌ دلمدا و رای هیندی له‌ زانای به‌رزی له‌سه‌ره له‌به‌ر ئه‌وه هه‌لم بژارد، ئینجا له‌باره‌ی پێویستی ناو‌بردنی خوا له‌کاتی سه‌ر‌به‌رینی سه‌ر‌پراوان، پالفته‌که‌ی ئه‌مه‌یه که (ئین و که‌سیر) له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا فره‌مویه‌تی. ئه‌فه‌رموی: زانا و پێشه‌واکان - خویان لی رازی بیت - سی تا‌قمن:

۱- ئه‌گه‌ر ناوی خوا نه‌برا - ئیتر به‌ ده‌ستی قه‌ست یان له‌بیر‌چوون - ئه‌و سه‌ر‌ه‌راوه

حه‌رامه‌ خواردنی، ئه‌م رایه‌ ریوایه‌تکراوه له‌ (ئین و عومه‌ر و نافع و عامر و شه‌عه‌بی و ئین و سیرین و ئیمامی مالیک له‌ ریوایه‌تی‌کدا)، هه‌روه‌ها له‌ ریوایه‌تیکی ئیمامی

نه حمه ديشدا، نه م رايه هه لېږ تر راوي (نه بو سه وړ و داودي و زاهيري) يه، (نه بولفتوحي شافيعي) ش نه م رايه ي په سه ند كړدوه، به لگه يان نه م نايه ته و چنه د حه ديسيكه.

۲- ناو بردني خوا سوننه ته و مهرج نيه بو چه لآلي، نيمامي شافيعي و هه موو هاوه له كاني له سه ر نه م رايه ن، هه روه ها (نيمامي ماليك و نه حمه د) له ريوايه تيكياندا، له (نيبن و عه عباس و نه بو هوره يره و عطا) يشه وه نه گيړ نه وه، (نيمامي شافيعي) نه م نايه ته نه بړي به سه ر نه و سه ر بړاوانده دا كه به ناوي بت و بو بت سه ر بړابن، نه م رايه به هيژه، (نيبن و عه عباس) نايه ته كه كه نه بړي به سه ر مرداره وه بوودا، چنه د حه ديسيك هاتووه كه به لگه يه كي ناشكران له سه ر نه م رايه.

۳- نه گه ر ناو بردني خوا له يير چوو قه يناكا، نه گه ر به ده ست قه ست ناو نه بړا نه و چه له حه رامه. (نيمامي حه نه ئي) و هاوه له كاني و (نيسحافي كوپي راهوي) له سه ر نه م رايه ن، له مه زه مبي (نيمامي ماليك و نه حمه د) يشدا نه م رايه به ناو بانگه، له (نيمامي عه لي و نيبن و عه عباس و سه عيدي كوپي موسه يه ب و عطا و تاوس و حه سه ني به سري و نه بو ماليك و نيبن و نه بو له يلا و جعفر و ره بيه وه گيړ راوه ته وه، نينجا نايام نه م را جياوازانه و نه م دو به ره كي يه له وه دايه كه سه ر بړه كه موسلمان بي، يان گشتي يه بو نامه دارانيش؟ زور به ي زانايان له سه ر نه و نه كه گشتي يه، به لكو سه ر بړاوي نامه دار به بي مهرج چه لآله وهك رووكه ش و رواه تي نايه تي (مائده) دا نيشان نه دا: ﴿وَعَلَّمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلَّ لَكَ﴾ خوراكي نه وانه ي نامه يان پيندراوه چه لآله بو تان. له پاش باسي چه لآلي و حه رامي سه ر بړاوان، نينجا باسي سروشتي بړوا و بي بړوايي نه هيئي كه بناغه و بنه په تي هه موو چه لآل و حه راميكن. له لايه كي تره وه نه م باسي بړوا و بي بړوايي يه به شيوه ي چيروكيك نه هيئي كه شيوه ي هاو به ش رها دهره كان بيزراو و ناشيرين نه كات، دل و دهر وون دور نه خاته وه له گويرايه لي يان، كه واته هيناني نه م باسه زور به جييه و په يوه سته له گه ل نايه تي پيشيدا،

أَوْ مَن كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ

بِخَارِجٍ مِّنْهَا

نه فهرموی: ﴿أَوْ مَن كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ﴾ ئایا که سیک که مردوو بیت و ئینجا ئیمه زیندووی
بکهینه وه ﴿وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ﴾ گنر ابیتمان بو ئه و کهسه رووناکی یه کی گرنک و
که وه که به هوئی ئه وه وه بکه پئی له ناو خه لکیدا به ئارامی و خوشی، ئایا وینه و شیوهی ئه و
کهسه ﴿كَمَن﴾ وه که سیک وایه که ﴿مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ﴾ سیفته و وینهی سه رسوپهینه ر
ئه مه بی، ئه و کهسه له ناو چهند تاریکی یه کدا بی، وه که سیک که له شه وی تاریکدا له بیخ و
بنی ده ریایه کی رهش و تاریکدا بی ﴿لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا﴾ له کاتی کدا دهر نه چی له تاریکی یانه
و دهر چوونی نه بی؟! ئایا ئه م دوو کهس چوون یه کن و وه که یه وان؟ نه خیر ئه م دوانه زور
جیاوازن، دهی بروادار و بی برپا هه ر به م چه شنهن، به راستی چیرۆکه که زور راست و ریکه و
هه ر له دهست قورئان دیت روونکردنه وه و نیشاندانی حه قیقه ت و باری راسته قینه ی هه ر
شتی که ویستبیتی باسی بکات و نیشانی بدات: بیگومان مه ردوم به بی ئه م برپا و عه قیده
ئیسلامیه له راستیدا مردووه، هه رچه ند به رواله ت و دیمه ن به زیندوو دابنری و سه یر
بکری، چونکه بی برپایی پچه رانه له زیندوویی راسته قینه که سه رها و دواها تن نییه بوئی،
که واته راسته مردنه، دوور که و تنه وه و پچه رانه له هیزو توانای راسته قینه که ئیش که ره و
کار نه کات له هه موو بوون و بوونه و هردا، که واته له راستیدا مردنه، کویری و نابینایی یه له و
کوئه ندامه سروشتیه ی که هوئی تیگه یشتن و وه رگرتن و گویرایه لی یه، که واته له راستیدا
بی برپایی مردنه، به پینچه وانه ی ئه وه وه برپا و عه قیده په یوه سستییه به زیندوویی
راسته قینه وه و به هیزو توانای راسته قینه وه، بینایی یه له کوئه ندامه سروشتی یه که ی
مه ردومدا، که واته له راستی دا زیندوو نییه.

بئى بېروايى پەردە يەككى ئەستۈرە بەسەر رۇخ و گىيانەۋە بەرگىرى ئەكات لە ھەست كردن
 و بەدى كردنى چەند شتى راستە قىنە، كەۋاتە تاريكى يە، قوفل و مۇرىكە بەسەر ھەست و
 ئەندامەكانەۋە، سەرگەردانى و گومپايى يە، كەۋاتە لە راستىدا تاريكى يە، بېروا كرانەۋە
 چاۋكردنەۋە و بىننە بۇ دل، پىگە يىشتن و تىگە يىشتنە، كەۋاتە نورو رووناكى يە، بئى بېرواي
 گرڭ بوون و وشك و رەق بوونەۋە يە، كەۋاتە تەنگى و تەنگە تاۋى يە، لادان و ترازانە لە رىگاي
 ئاسانى سىروشتى، كەۋاتە سەختى و ئارەھەتى يە، بىبەشى يە لە ئارامى و دۇنيايى، كەۋاتە
 دانەمەزراۋى و بئى ئارامى يە، بېروا سىنگ و دل فراۋانى يە ئاسايش و ئارام و قىنكى دل و
 سىبەر و سەھەندە، بئى بېروا روەكىكى ون و بئى سەرو شوپنە و رىشەى دانەكوتاۋە و بىنج
 بەست نەبوۋە لە زەۋى و خاكى ئەم بوون و بوونەۋەردا، ھىچ نىيە بىجگە لەۋەى نەفەرىكى
 تاك و تەنيایە و پەيوەستى پىچراۋە بە پەروەردگار و داھىنەرى ئەم بوون و بوونەۋەردە،
 كەۋاتە لە راستىدا پەيوەستى نى يە بەم بوون و بوونەۋەردە، مەگەر پەيوەندى يەككى لەرو
 لاۋاز و لە سنوورىكدا كە گىيانلەبەرانى تىدا ئەژى، ژيانى لەم بوونەۋەردا زۆر تەنگ و
 تەسكە و لە چوار چىۋەى ھەست و ھەستىار دەرناچى! بىگومان پەيوەستى بە خوا و
 پەيوەستى لە پىي خاۋادا بەندەى تاك و تەنيا كە ژيانىكى كورتى ھەيە و ئىتر لەناۋ ناچى،
 ئەو تەنيا كەسە ئەگەيەننى بە خۋاي بئى ويىنە كە سەرەتا نىيە بۇ بوونى و دواھاتن و نەمان
 روۋى تىناكات، ئىنجا ئەيگەيەننى و پەيوەستى ئەكات بەم بوونەۋەردە و بەم ژيانە ئاشكرى
 كەھەيەۋنەيىناسىن، ئىنجا ئەيگەيەننى و پەيوەستى ئەكات و تىكەلى كۆمەلى بېروادارى ئەكات
 كەرىشەى داكوتاۋە لەناۋ ئەم بوون و بوونەۋەردا. بەستراۋن پىكەۋەبەدريژايى چەرخ و رۇزگار.
 مەردومى بېروادارى قورئانى ئەو رووناكى يەى دەست ئەكەۋى لە دل و دەروونى خۇيدا،
 بەھۋى ئەۋەدە ھەقىقەتى ئەم ئايىنەى بۇ دەرئەكەۋى و تى ئەكات لە بارە راستە قىنەكەى،
 تى ئەكات لە بەرنامەى ئەم ئايىنە لە كارو كىردەۋە و بزوتتەۋەدا، ئەم ئايىنە تەنھا بىرىتى
 نىيە لە كۆمەلىك لە بىرو باۋەر و عىبادەت و پەندو تەمى و چەند شەرىعەت و ياسايەك بە بئى

په یوه سستی و ټیكه لى و دارښتن، نه خیر، به لكو دهرئكه وى بؤ پرودارى قورئانى كه هه موو
 ئه م بوونه وهره و هرچى وا له م بوونه وهره دا، ئه م ئاده مى يه به هه موو كارو كرده و كانييه وه،
 هه موو ئه مانه يه ك دارښتنه و هه موو كهره سه و به ش و پارچه كانى ريك و ريځخراوه و
 ته واو كهرى يه كترن.

هر پرودارى قورئانى تى ئه گات له خوئى و له ئاده مى و له و بوونه وهره ي كه تييدا ئه ژى
 و له ژيان. بؤى دهرئكه وى كه هرچى له م بوونه وهره دايه، هرچى رووداو هه يه ياسا و
 رځميكي هه يه و به پيى ره وشت و باويكى زؤر ورده و هه موو سهره تا و سهره نجام و
 بهرهمه كان دين به دواى يه كدا له سهر ياسا و رځميكي تيرو ته واو، ئينجا مه يل و
 خواهيشى خوا زاله به سهر هه موو شتيكدا و دهورى هه موويداوه و هه موو شت به پيى ئه و
 مه يل و خواهيشه يه، پرودارى قورئانى دلى رووناكه و له هه موو شتى تى ئه گات و
 سهرناكاته وه و سهرى سوپناميى و دژايه تى پهيدا نابى له دليدا بهرامبه ر ئه و هه موو شته و
 ئه و هه موو رووداوه، ئا به و جوړو شيويه قورئان به و ته و وتاره بى وينه كهى خوئى ده ست
 نيشان ئه كات بؤ ئه و شته راست و دروستانه كه ئه فهرموى: ﴿أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاحْيَيْنَاهُ﴾
 موسلماننه كان پيش ئه وه ي بيته ژير ئالا و سايه ي ئه م نايينه دل مردوو و گيان تاريكن. به م
 نايينه دليان زيندوو بوو زيندوو ئه بى، تاريكى ناميى له گيان و هه ست و دهرونياندا،
 رووناكى ديته جيگهى، ئه و خاوه ن پرورايه ئه بى به كه سيكى نازادى سهر به سستى زاناي
 تيگه يشتوو، رزگار ئه بى له به نده يى هه ركه سى و هه ر شتى بيجه كه له خواى په روه رديگارى
 تاك و ته نيا، ده ي ئايا كه سيك كه به خته وهره بى به گيان و رووناكى يه كى وا، وه كه كه سيك
 وايه كه له هه موو باريكه وه له تاريكيدا بژى و رزگار بوونى نه بى؟ بيگومان ئه م دوو كه سه
 زؤر جياوازن و دوورن له يه كتر، به لام له گه ل ئه وه دا كا برى بى پروراهه ست به وه ناكات و
 شادومان و خوشنوده به و تاريكى و دل مردوويى يه و له پيش چاوى شيرين كراون،
 هه رچونى ئه و زيندوويى و رووناكى يه شيرين كراوه به لاي پرودارانده وه،

كَذَلِكَ زَيْنَ الْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا

مُجْرِمِهَا لِيَمَّكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا أَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾

وهك نه فهرموى: ﴿كَذَلِكَ زَيْنَ الْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ واته هرچونى رازاوه ته وه و شیرين كراوه بؤ پرواداران بپوا و كرده وه و چاكه كانيان، ههروه ها شیرين كراوه بؤ بى پرواكان بى پرواى و كرده وه به ده كانيان كه هه ميشه يى و به رده وام بوون له سهر يان، يان به و چه شن و ته رزه ي كه شه يتانه كانى (جن) و ئاده مى رايانگه ياند و نه يان برده دلى بى پرواكانه وه، هه به و جوړه و له سهر ئه و باره شیرين كراوه بؤ بى پرواكان كرده وه به ده كانيان، له سهر هه ر بار ئه و كه سه ي كه نه وه ئه پازيښته وه و شیرينى نه كات له يه كه م جاره وه و پيش هه موو شتى خوايه و مه يل و خواهيشى خوايه كه ئه م ئاده مى يه ي دروست كرد له سهر ئه م سروشته تايبه تى يه، ئاماده يى يان تيايه بؤ خوش ويستن و هه لېږاردنى هه ركام له بپواو رووناكى و بى پرواى و تاريكى، تاقى نه كاته وه به و هه لېږاردنه و هه ركامى هه لېږارد به مه يل و خواهيشى خوى، خوا نه وه ي بؤ نه كات و شیرينى نه كات له پيش چاوى، ئينجا شه يتانه كانى (جن) و ئاده مييش بى پرواى و خراپه ي له پيش چاو شیرين نه كهن، هه رچونى مه لائيكه و پياوچاكانيش بپواو كرده وه ي چاك و جوان شیرين نه كهن بوى، به لام هه موو كاره كان نه گه رېته وه بولاي خواو بېجگه له خوا هيچ كه س و هيچ شتى له راستيدا هيچى پيناكړى و هيچى به ده ست نيبه، به لكو به فرمانى خوا و به ئيزنى خوا نه بن به هوى فراهم هاتنى نه و شته ي كه خوا بيه وى، ﴿جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُجْرِمِهَا﴾ واته هه رچونى گپړاومانه له مه ككه دا چهند سه روك و گه وړه يه، ههروه ها گپړاومانه له هه موو شاريكدا چهند سه روك و گه وړه ترين كه سانى كه خراپه كارو تاوانبارانى نه و شارانه بوون، يان هه رچونى كرده وه به ده كانى دانېشتوانى مه ككه مان شیرينكرد بويان، ههروه ها گپړاومانه له هه موو شاريكدا... هتد. ﴿لِيَمَّكُرُوا فِيهَا﴾ بؤ نه وه ي پيلان و فيل و

دهلهسه بکهن لهو شارانه دا بۆ بهرگری چاکه و ئایینی خوا تا به هۆی نهوهو، خه لك تاقي
 بکړینه وه و ده رکه وی کي چاکه و کي خراپه، (موجاهید) نه فهرموی: له سر هه موو رینگاکانی
 مه ککه دا چوار که سیان دانابوو، بۆ نه وه ی خه لکی بهرگری بکهن له به روا هیان به
 پیغه مبه ر(ﷺ)، نه یانگوت: نه و پیاوه درۆزنه، جادوبازه، کاهینه، به روا ی پی نه هیئن، نه وه
 بوو پیلانه که یان، به هر جور بووبی نه و خوا ی میهره بان به لئین نه دا به پیغه مبه ر(ﷺ)
 هه ره شه ش نه کات له پیلان که ران که نه فهرموی: ﴿وَمَا يَكْمُرُونَ إِلَّا أَنْفُسِهِمْ﴾ فیل و پیلان
 ناکه ن به هیچ که س بیجگه له خو یان، واته زیان و سه رنجام و به ره می به دی پیلان و
 خراپه کاری خو یانه نه بی به هۆی خه شم و قاری خوا لیان، نه بی به مایه ی تیا چوونیان له
 هه ردو و جیهاندا ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتی کدا که هه ست ناکه ن و ناگیان له خو یان نییه، به لی
 باوی خوا هه ر وا بووه و هه ر وا هاتووه که له هه موو پایته خت و شاره گه وره کاند کومه لیک
 له سه رۆک و گه وره پیاوان راست بوونه ته وه بۆ دوژمنایه تی و بهرگری ئایینی خوا، نه وه ش
 له بهر نه وه یه که ئایینی خوا بۆ نه وه هاتووه که ته نها حاکمی تی خوا بچه سپینی و هه موو
 زۆردار و تاوانکاری چه ک بکات و نه و زۆر و ده سه لاته یان نه هیلی که به ناهق مه ردومی پی
 ژیر ده ست نه که ن و مافی داگیر نه که ن، ئینجا نه و زۆردار و تاوانبارانه ده ست نه که ن به پیلان
 و خراپه کاری به هر جور له ده ستیان بی ت بۆ پاریزگاری نه و سه رۆکایه تی و ده ست دریزی
 و داگیر کړنه ی خو یان، که واته چار نییه نه بی نه وه ببی و نه و پیغه مبه رو به روا دارانه بکه ونه
 نه و ناژاوه و به ربه ره کانی یه، به لام سه رنجام و به ره می کړده وه به ده کانیان به زیان و
 تیاچوونی خو یان ته و او بووه، وه ک باسکرا. ئینجا باسی نه و خو به زل زانییه نه کات که
 جیگیر و دامه زراوه له ده روونی دوژمنانی پیغه مبه ران و ئایینه که یاندا، نه و خو به زل
 زانییه ی که بهرگری یان نه کات له به روا هیان تا نه بن به به نده یه ک وه که به نده یانی تری خوا،
 واته نه بی جیاوازیان ببی و وه که نه و خه لکی تره نه بن، له کاتی کدا نه وان له سر نه مه رام
 بوون که به چاری خوایی سه یر بکړن و فرماندار و فرمان ره و ابن،

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾
فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾

جا له بهر شهو بهر بیانوو په لپی بی جیان نه گرت، وهك دهر نه كه وئ كه نه فهرموی:
﴿وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ﴾ كاتى نايه تيكيان بو بيت، نيتړ موعجزه يان نايه تي قورئان كه فهرمانيان پييدات به بهر هينان ﴿قَالُوا﴾ نه لين و نه يانگوت: ﴿لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ﴾
هرگيز بهر ناهينن هه تا پيمان نه درى وينه ي شهو در او به پيغه مبهراڼ و فروستاده كاني خوا، واته هه تا وهى نه كرى بولامان و جوبره ئيل نه يهت و هه والمان پى نه دا كه محمد ﷺ
راست نه كات وهك (ئين و عه باس) نه فهرموى و له (حه سهنى به سري) شهو بهر جوړه
هاتوو، يان هه تا وهيمان بو نه يهت و نه كرين به پيغه مبهراڼ وهك (مقاتل) و كو مه ليك
نه فهرمون. نه رايه ريكه له گهل شهو كه نه گيرنه وه كه (نه بو جهل) نه يگوت: سويند به خوا
رازي نابم پي و هرگيز شويڼى ناكه وم مه گهر وهيمان بو بيت وهك بو شهو ديټ! هه روه ها
نه رايه ريكه تره له گهل نه بهر په رچ دانه وهى كه نه فهرموى: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾
خوا زاناتره له هه مو كه س و باشر نه زانئ په يام و فروستادهى خوئ له كوئ دانه نئ و كئ
شياو و شايسته تره بو شهو كار و كئ ده ست نه دا بكرئ به پيغه مبهرو فروستاده، واته شهو
په لپ و بيانوى نه وانه ناراست و ناروايه و نه وان شياو و شايسته ي شهو نين، بيگومان
پيغه مبهريټى كاريكى زور گه وړه و گرنگه، په كيكه له كار زور گرنگه كاني نه بوونه وهره،
هوى په يوه ندى و په يوه ستي كومه لى هره به رزي بي سنووره بهم جيهانى سنووردارى كه م
و كوپى ناده مى يوه، هوى په يوه ندى و په يوه ستي ناسمانه به زه وييه وه، جيهان به روژى
دوايى يوه، خوا خوئ نه زانئ كئ و كام له به نده كاني ده ست نه دات بو كاري وا، نه وانه ي

که به ته‌مای کاری ناوان و خویمان به شیایوی ئه‌وه ئه‌زائن به‌هوی مال و سامان و ئه‌و شتانه‌ی
 تر که له‌م زه‌وییه‌دا به‌گرتن و گرنگ و نرخ دار سه‌یر ئه‌کرین، ئه‌و که‌سانه‌ نه‌فامن و هه‌له‌ن، نازائن که
 ئه‌مان سروشتیکیان هه‌یه و پیغه‌مبه‌ران - درودی خویان لی بیست - سروشتیکی تریان
 هه‌یه که زۆر جیاوازن له‌یه‌کتر، ئه‌مانه‌ حه‌ساده‌ت و خو به‌ زل زانی سه‌ری لی تیکداون و
 خویمان لی‌گۆپاوه‌ له‌بهر ئه‌وه‌ به‌ ته‌مای شتیکن که شیایوی نین، ئه‌مانه‌ نه‌فامن نازائن
 پیغه‌مبه‌ریتی به‌هره‌و به‌خششیکی خواجه به‌هول و تیکۆشان ده‌ستکه‌وت نابی، ئه‌مانه
 شایسته‌ی ئه‌م هه‌ره‌شه‌ سامناکه‌ن که لی‌ره‌دا فه‌رموی و کردی به‌ به‌ره‌رچی دووهم بو ئه‌و وته
 بی فه‌ره‌ی ئه‌وان، ﴿سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ مِّمَّا كَانُوا يَمْكُرُونَ﴾ بیگومان
 دووچاری ئه‌وانه‌ ئه‌بی که تاوانیانکرد، واته‌ ئه‌وانه‌ی که به‌روایان نه‌هینا له‌ جیهاندا، خویمان
 زلتر دانه‌نا له‌وه‌ی مل که‌چ که‌ن و به‌روا بینن به‌ پیغه‌مبه‌ر(ﷺ)، به‌ ته‌مای به‌رزی پیغه‌مبه‌ریتی
 بوون. له‌ باتی ئه‌و لووت به‌رزی و خو به‌ زل زانی یه‌ دووچاریان ئه‌بی په‌ستی و زه‌بوونی و
 ریسوایی یه‌کی گه‌وره‌ لای خوا له‌ رۆژی دواپییدا، سزایه‌کی به‌تین، به‌هوی ئه‌و پیلان و
 کرده‌وه‌ به‌دانه‌ی که کردیان و له‌ جیهاندا به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ری، ئینجا باسه‌که‌ دواپی
 ئه‌هینن به‌ نه‌خشه‌ کێشانی شیوه‌و وینه‌ی دل‌ه‌کان له‌ باره‌ی به‌روا هینان و رینموونی
 وه‌رگرتنه‌وه‌، ئه‌فه‌رموی: ﴿مَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ ئینجا هه‌رکه‌سیک که خوا
 بیه‌وی بیخاته‌ سه‌ر ریی راست و ریی راستی پی بناسینن، دلی فراوان ئه‌کات بو ئیسلام و
 به‌روا هینان به‌ جوړی که سووک و ئاسان وه‌ری گری، هیچ ته‌نگی و تاریکی یه‌کی تیدا
 نامینن، به‌لکو وه‌ک له‌ حه‌دیسدا هاتوه‌ نوورو رووناکی یه‌ک ئه‌خاته‌ ئه‌و سنگ و دل‌ه‌و
 به‌هوی ئه‌وه‌وه‌ ئه‌کریته‌وه‌ و فراوان ئه‌بی بو‌ی و به‌ ئاسانی جیگیر ئه‌بی تیایدا، ﴿وَمَنْ يُرِدْ أَنْ
 يُصَلِّ﴾ هه‌رکه‌س خوا بیه‌وی گومرای بکات و نه‌یخاته‌ سه‌ر ریی راست ﴿فَجَعَلَ صَدْرَهُ صَافًا
 حَرَبًا﴾ سنگی، واته‌ دلی ئه‌گیری به‌ ته‌نگی یه‌ که ته‌نگی یه‌کی زۆر به‌تین بی وه‌ک ئه‌و سینگ
 و دل‌ه‌و بو‌بی به‌ ته‌نگی به‌ جوړی: ﴿كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ﴾ وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ به‌ زۆره‌ زمایی
 به‌رز بپیته‌وه‌ به‌ ئاسماندا، واته‌ ئه‌وه‌نده‌ دل ته‌نگ و بیزاره‌ له‌ ئیسلام وه‌ک داوای به‌رز

بوونەوہی بہرہ و ئاسمانی لیکرا بی کہ بہ ہیچ رہنگ لہ توانایدا نییہ و ناپرہحت و بیزارہ
 لئی، بہرز بوونہوہ بہ لہش بۆ ئاسمان کراوہ بہ چیرۆک بۆ شتی کہ لہ توانایدا نہبی،
 ﴿كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بہو جوړو شیوہ و لہسەر ئہو تہرزہ، واتہ
 وەك گێرانی سنگ و دل بہ تہنگ بیزار لہ ئیسلام، وەك ئہوہ خوا سزا، یان شتی پیس و
 قیزہون یا پەستی و کەوتنہ چال ئہدا بہسەر ئہوانہی کہ بپروا ناھینن، واتہ بہسەر ئہوانہی
 کہ دل تہنگ و بیزارن، بہلام بہم شیوہیہ فہرموی تا لہکەداریان بکات بہ بی بروایی و دەست
 نشان بکات بہووی ئہو دل تہنگی و بیزاری یہ.

ئەم ئایەتە و وینەکانی لہ قورئاندا بوو بہ جیگہ و ھۆی ئاژاوہ و دووبەرەکی بەتین لہناو
 موسلماناندا، چەند مەزھەب و کۆمەڵی سەرەکی لی فہراھەم ھات: (قەدەری، جبری، معتزلە،
 ئەشعەری یە) بہلام ھەرکەس بہ بی لایەنگیری ورد ببیتتوہ لہ ئایەتەکانی قورئان بہ روونی
 بۆی دەرئەکەوی کہ قورئان پیمان رائەگەییەنی ئەم چەند شتە: خوا داھینەر و بەدیھینەری
 ھەموو شتیگە، خوا ھەموو شتی دروستکردوہ بہ رزیم و بریار و قەزاو قەدەریکی رابردو،
 بہ لیزانی و کاردروستی و باو و رەوشتیکی ریک و پیک، نەك بہ گەزاف و لہ خۆپایی بی
 ھودە و بہ بی قەزاو قەدەریکی رابردو، کہ بہ ئارەزوو و ھەلبژاردنی خۆی کاربکات و باوی
 ھیندی بدات بەسەر ھیندیکی تردا، لہو رووہوہ بہ کارو کردەوہی ئەم دائەنری، بەندە ناچار
 و بی دەسلەلات نییہ، بەئکو وا دروستکراوہ کہ بہ خواھیش و مەیلی خۆی و بتوانی باری
 ھەلبژیری بۆ خۆی و پەلامارو ھەولێ بۆ بدات، بہو ئەندازە مەیل و خواھیشە تاقي
 ئەکریتتوہ و فەرمانی خوا رووی تی ئەکات، بہ کورتی شتیکی ئاشکرایہ کہ خوا داھینەر و
 بەدیھینەری ھەموو شت و ھەموو کارو کردەوہ و رووداویگە، بەندە ناچار نییہ و ھیندی
 لہ کردەوہکانی بہ مەیل و ھەول و خواھیشی خۆی فہراھەم دیت. دەی بەمە ہیچ قۆرت و
 گریہک پەیدا نابێ وەك لہ چەند شوینی تریشدا بہ دریز تر ئەم باسەم کردوہ،

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴿١٣٦﴾ هَلُمَّ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ
وَلِيَّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَمَعَشَرَ الْجِنِّ قَدْ اسْتَكَثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ

﴿وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا﴾ ئەمەى كە قورئان ھىناى - وەك لە ئىبن و مەسعودەو
ئەگىرنەو - يان ئەم ئىسلامە - وەك لە ئىبن و عباسەو ھاتوو - رىگەى پەرەردگارتە، لە
كاتىكدا كە رىك و راستە و ھىچ خوارى و لارى تىدا نىيە، ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ﴾ بىگومان بە
روونى ئايەتەكانمان باس كردوو، بەلام ھەر ئەوانە سوود وەرئەگرن كە خاوەن بىن و بىر
ئەكەنەو، جا لەبەر ئەو ئەفرموى: ﴿لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ﴾ بۆ گەل و كۆمەلىك كە بىر ئەكەنەو لەو
ئايەتانەدا، ﴿هَلُمَّ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بۆ ئەوانە ھەيە بەھەشت لای پەرەردگارىيان و لە ژىر
چاودىرىي و مېھرەبانى ئەودا، ﴿وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ خوا دۆست و خۆشەويست، يان
كۆمەكى ئەوانە بەھوى ئەو كردوو چاكانەى كە لە جىھاندا كردوويانە و ھەمەيشەيى بوون
لەسەرى، يان خوا خاوەن و كار بەدەستى ئەوانە بە گەياندن ئەجرو پاداشتى ئەو كردووانە
بەوان. لەمە وپيش باسى ئەوانەى كرد كە خوا دلى فراوان كردوون بۆ ئىسلام، ئەوانە
بەرەو(دار السلام) ئەچن، ئەكەونە ژىر چاودىرىي و مېھرەبانى خوا، ئىنجا بە پىي باوى
خوى بەرامبەر ئەوانە تاقم و دەستەيەكى تر ئەھىنى بە پىچەوانەى ئەوان. باسى
شەيتانەكانى(جن) و ئادەمى ئەكات كە لەمە وپيش دەست نيشانى كرد بە ھىندى لەكارو
كردوو بەدەكانيان، ئەفرموى: ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾ باسى ئەو رۆژە بكە كە خوا
ھەموو(جن) و ئادەمى كۆ ئەكاتەو بە كۆمەلى و پىكەو، يان ھەموو بى پرواكان
كۆ ئەكاتەو، ئەفرموى: ﴿يَمَعَشَرَ الْجِنِّ﴾ ئەى دەستە و كۆمەلى(جن) ﴿قَدْ اسْتَكَثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ﴾
بىگومان زۆرتان لە ئادەمى لادا و گومراتان كردن، وەك(ئىبن و عباس و موحامەد و زەھاج)
ئەفرمون. يان خوتان زۆرتان لى وەرگرتن، مەبەست تاوانبار كردن و سەرزەنشيانە و ديارە
لەو رۆژە سەختەدا ھەر شەيەكى زۆر سامناك ئەگەيەنى، لەبەر ئەو گوپيان ئەبەستى و ھىچ
قسە و بەھانەيەك ناھىننەو، بەلام ھەتخەتە تاوھەكانى ئادەمى كە كاتى خوى چوون بە دەم
ئەو شەيتانانەو گوپرايەلى يان بوون، ئەوانە ئەيانەوى عوزرو بيانوويەك بەھىننەو،

وَقَالَ أُولَئِكَ أَوْهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمِعْ بَعْضَنَا بَعْضٌ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ
 مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَلِكَ نُؤَيِّدُ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾

هك نه فهرموى: ﴿وَقَالَ أُولَئِكَ أَوْهُمْ مِنَ الْإِنْسِ﴾ دوسته كانيان له نادهمى كه شويڼيان كه وتڼ
 نه لڼ: ﴿رَبَّنَا اسْتَمِعْ بَعْضَنَا بَعْضٌ﴾ نهى په روهردگارمان هيڼديكمان سوود و خوښى و هرگرت
 به هيڼدى ترمان، بهم رهنګه نادهمى سوود و خوښى و هرگرت له (جن) هوه بهمى هانيانندان
 له سر خوښى و رابواردن و به جنيهناني ناروه زووه كاني نه فس، (جن) يش سووديان ده ست
 كه وت له نادهمى يوه بهمى گيړانيان به سه روک و فرمان رهاى خويان و به وه شادومان و
 دلخوشيان كردن، يان هك (حسه ن و جريج و زه جاج) و كه ساني تر نه فهرمون، سوود و
 خوښى نادهمى نه مه بوو كه كاتى يه كى بړويشتايه به سه فرو شو له چوليدا بماية ته و
 بترسايه نه يگوت: په نا نه گرم به گه وړه ي نه م شيوه، به وه دل نارام نه بوو و به خوښى كاتى
 نه گوزهراند، سوود و خوښى (جن) يش نه وه بوو كه نه مانه هه لڅه له تان و گوى رايه لڼان بوون،
 ﴿وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا﴾ گه يشتين به و نه جهل و ماوهى كه بوټ دانين و ديار ييتكرد بومان،
 واته روژى دوايى يان مردن، مه به ست له و قسه و وته يه دان نه نانه به كرده وهى به دى خويان
 و داخ و په شيمانى دهر بړينه لڼى، مل كه چى و سر شوپړى دهر نه بړن بڼ خوا، به لام تازه
 كاتى نه وه نه ماوه و هيچ عوزرو به مانه و داخ و په شيمانى و گه پرانه وه و نرخ و سوودى
 نابى، به لكو كاته كه كاتى بړيار دهر كردن و به دى هيڼانى نه وه هره شانويه كه له جيهان دا
 خوا به لڼنى پيدان، له بهر نه وه ﴿قَالَ﴾ بيگومان خوا نه فهرموى: ﴿النَّارُ مَثْوَاكُمْ﴾ ناگر جى و
 شويڼى نيشته جيانه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به جوړى نه ميڼنه وه تيايدا به بى پرانه وه به هه ميشه يى
 ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر نه وهى كه خوا ويستبيڼى، واته نه وانه هه ميشه يين و نيشته جين له
 ناگردا مه گهر كاتى كه خوا ويستبيڼى، رووكه ش و رواه تى نه م فرموده يه و انيشان نه دات

که نهوانه‌ی له هیندی کات دا نامیننه‌وه له دۆزه‌خدا، نه‌وه‌ش دژ و پیچه‌وانه‌ی رووکه‌ش و
 رواله‌تی هیندی له نایه‌ته‌کانه و هک نایه‌تی: ﴿وَمَا لَهُمْ لَهَا يَسْتَحْسِنُونَ﴾ بیگومان نه‌وانه دهره‌ینراو
 نین له ناگردد، هه‌روه‌ها دژ و پیچه‌وانه‌ی زۆر هه‌دیسه، دژ و پیچه‌وانه‌ی رای زۆربه و
 جه‌ماوه‌ری زانایانه، جا له‌به‌ر نه‌وه زانایانی ته‌فسیر چهند ته‌ئویل و پینه و په‌پویه‌کیان
 کردوه. هیندی له زانایانی به‌رز له‌سه‌ر نه‌وه‌ن که مه‌به‌ست له‌م فه‌رموده‌یه: ﴿لَا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ و
 هه‌موو وینه‌کانی، مه‌به‌ست گه‌یانندی به‌ر به‌ره‌لایی و نه‌به‌ستراوه‌یی ویست و خواهیشتی
 خواجه به هیچ شتی‌که‌وه، نه‌ک مه‌به‌ست نه‌وه بی که پاش چوونه دۆزه‌خ هیندی جار مانه‌وه
 هه‌میشه‌یی نابی، نه‌وه‌ش کاتی‌که که خوا ویستبیتی نه‌بوونیان تیایدا، بۆ کردنه‌وه‌ی نه‌و
 گریه‌یه زانایان چهند شتی تریان فه‌رموه‌وه، وام به جوان زانی نه‌و باسه لی‌ره‌دا نه‌که‌م، به‌لکو
 دوا‌ی خه‌م بۆ سوره‌تی (هود) تا له‌و‌ی به‌ درێژی نه‌وه‌ی پی‌ویسته‌ بیلیم، که‌واته‌ با
 بگه‌رینه‌وه بۆ سه‌ر نایه‌ته‌که که کۆتایی پی هینا به‌م رسته‌ پی‌رۆزه: ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾
 به‌پراستی په‌روه‌ردگارت کاردرسته و هه‌موو کارو کرده‌وه‌یه‌کی ده‌ست نادات بۆ گو‌پ‌رین و
 بژاره‌ کردن و سه‌ر لی‌کردنه‌وه، که هیندی له کاره‌کانی سزادان و تۆله‌ سه‌ندن و نه‌ج‌رو
 پاداشت دانه‌وه‌یه، ئینجا پیش نه‌وه‌ی باس و وت و ویژکه‌ دوا‌یی بی‌نی به‌ تیه‌ل‌کیش
 به‌دوا‌ی به‌شی یه‌که‌مدا، نه‌فه‌رموی: ﴿وَكَذَلِكَ نُولِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به‌ وینه‌و
 مانه‌ندی نه‌و دۆستی و گو‌یرایه‌لی ئاده‌می بۆ (جن) و زال‌کردنی (جن) به‌ سه‌ریدا، به‌ وینه‌و
 مه‌نه‌ندی نه‌و چاره‌نووس و دوا‌ رۆژه‌ی که په‌یدا بوو له‌و دۆستایه‌تی و گو‌یرایه‌لی یه‌دا، به‌و
 وینه‌و له‌سه‌ر نه‌و بنه‌په‌رت و یاسایه‌ نه‌گ‌پ‌رین، هیندی له‌ سته‌م کاران به‌ دۆست و
 کاربه‌ده‌ستی هیندی تریان، یان نه‌یان گ‌پ‌رین به‌ هاوسه‌ری یه‌که‌تر له‌ سزادا، هه‌رچۆنی
 هاوسه‌ر و به‌شداری یه‌که‌تر بوون له‌ جیهاندا، له‌ کاتی خراپه‌کاری و کرده‌وه‌ به‌ده‌کانیاندا،
 واته‌ نه‌وه نه‌که‌ین به‌هۆی نه‌و تاوان و بی‌پروایی و گونا‌هه‌ی که کردیان له‌ جیهاندا و
 هه‌میشه‌یی بوون له‌سه‌ری، نه‌مه‌ یاسا و بریاریکی گشتی یه‌ له‌ هه‌موو کات و چه‌رخ‌یکدا
 هه‌روا هاتوه‌وه‌ هه‌روابه، نه‌وه‌تا نه‌بینین بی‌پروا سته‌م کاره‌کان هه‌رچۆن و جۆر و شیوه‌یان

جياوازه، بهلكو دڙي يهكترين، هه موو نهوانه يهك نهگرن و نهبن به يهك كۆپرو كۆمهل كاتي
 ئاڙاوه و بهريرهكانى رووبدا لهگهلا ئاييىنى خواو دوستهكانى خوادا، نهبينين شهيتانهكانى
 ئادهمى چ سەليبي و سههيؤنى بن، چ بت پهريست و شيعوى بن، هەرچەند نهوانه دڙي
 يهكترن له بارو روويهكهوه، بهرژهوهندى يان جياوازه له چەند بارىكهوه، بهلام هه موو يهك
 نهگرن و نهبن به يهك كۆپ و كۆمهل له دورژمنايهتى و دژايهتى ئيسلام و موسلماناندا، بۆ
 وينه هه موو گاپهريست و شيعوى يهكان به رهزامهندى دهولهتى ئەمەريكا و ئەوروپا بوون به
 يهك له ليدانى پاكستان ههتا كرديان به دوو بهش و بهنگلاديشيان لى جوى كردهوه، له
 پاش نهوه هەر خەريكن و واز ناهيئن هه ميشه پيلان و دووبهركى نهخهنه ناو ههركام لهو
 دوو پارچهيه و نه يانهوى نهوانيش بكن به چەند پارچه و به شيكى ترهوه، ههروهه بينيمان
 و نهبينين كه چۆن رووسى بى پروا و هيئدى گاپهريست يهكيان نهگرت بۆ له ناو بردنى گهلو.
 موسلمانى ئەفغانستان و هه موو چهكيكى تيدا بهكار هينرا، روسيائى بى پروا كه له كاتى
 خويدا خاكهكهى چوار سهدهزار كيلومهتر بوو، بهلام بهره بهره ولاتانى داگير كردو سيازده
 جمهوريهتى هەر خاكى ئيسلامه، هيشتا بهره كوتايى نههينا، پهلامارى ئەفغانستانيشيدا،
 نهوه ده سالة به هه موو هيئى نهدا لهو گهله ههژاره، بهلام (الله) بهرهكهتدا نهو گهله بى
 دهسهلاته توانى به ئيسلام و ئيمانكهيهوه راوهستى تا ناچار بووه بهوهى لهو ولاته ههژاره
 دهرجى!!

نهو يهكگرتن و كۆبوونهوهى كوفرى جيهانييه لهسەر موسلمانان بههه موو هيئو
 دهسهلات و جوړه چهكيكهوه بهراستى شتيكى زۆر گهورهو سامناكه، يهكگرتن و
 كۆبوونهوهيهكه كه ئەم ئايهتى تيدا دهرئهكهوى: ﴿وَكَذَلِكَ نُوِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾
 هەرچۆنى نهو دلنهوايى و ئارام دانهى تيا دهرئهكهوى كه له ئايهتى (١١٢) ى ئەم سورته
 خواى پهروهردگار ئاراستهى پيغهمبەرى (ﷺ) كرد: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْعُرُونَ﴾
 بهلام پيويسته كۆمهليكى موسلمان هه بى كه لهسەر ريبازه راست و پاكهكهى پروا لانهدا له
 رهوشته شيرينهكهى، ئينجا ئەگه پرينهوه بۆ سهر بهشى دووهم له باس و وتو ويژهكه،

يَمْعَشَرُ الْحَيْنَ وَالْإِنْسَ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُزِدُّونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا

نه فرموی: ﴿يَمْعَشَرُ الْحَيْنَ وَالْإِنْسَ﴾ نهی دهسته و کومه‌لی (جن) و ئاده‌می ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ
مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي﴾ نایا نه‌هاتووه بۆتان چه‌ند نی‌ردراو فروستاده‌یه‌ک له ئیوه و له ناو
کومه‌لی ئیوه‌دا که بخوینیت‌هوه به‌سه‌رتاندا و باس بکه‌ن و راگه‌یه‌ن بۆتان ئایه‌ته‌کانی من
﴿وَسُيِّرُوا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ بتاترسینن له گه‌یشتن و دوچار بوونی ئه‌م رۆژه‌تان؟ ﴿قَالُوا﴾
ئه‌وانیش نه‌لین: ﴿شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا﴾ شایه‌تی نه‌دین له‌سه‌ر خۆمان به‌هاتنی ئه‌و فروستادانه
و راگه‌یاندنیان پێمان. بێگومان خوا زانا و ناگایه به‌هه‌موو شتیکیان، که‌واته مه‌به‌ست له‌م
شیوه‌ پرسیاره نه‌مه‌یه که خۆیان به‌ده‌می خۆیان دان بنین به‌هاتن و راگه‌یاندنه‌دا تا
ئه‌وه‌یان له‌سه‌ریان مۆر بکات، که‌واته خۆیان دان نه‌نین به‌وه‌دا که شایسته‌ن بۆ ئه‌و تۆله و
سزایه، ئه‌م فهرموده و شیوه‌ پرسیاره روی کراوه‌ته هه‌ردوو تیره‌که و ئاراسته‌ی هه‌ردوو
کراوه، ئینجا نایا وه‌ک له تیره‌ی ئاده‌می پیغه‌مبه‌ر نی‌ردراو بووه، هه‌روه‌ها له تیره‌ی جنۆکه‌ش
ره‌وانه کراوه؟ ئه‌وه خوا خۆی ئه‌زانێ به‌ته‌واوی، بێگومان پاش ره‌وانه کردنی
پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ) پیغه‌مبه‌ریان بۆ نه‌هاتووه و پێش ره‌وانه کردنی، هه‌رچه‌ند هیندی له
زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که پیغه‌مبه‌ران هه‌ر له ئاده‌می ره‌وانه کراون، به‌لام (ضحاک) و که‌سانی
تر نه‌لین: له پێش ره‌وانه کردنی ئه‌م پیغه‌مبه‌ره له تیره‌ی (جن) ره‌وانه کراوه بۆ سه‌ریان وه‌ک
رووکه‌ش و رواله‌تی ئایه‌ته‌که‌ش ئه‌یگه‌یه‌نی، به‌هه‌رحال و له‌سه‌ر هه‌ر بار ئه‌توانین
وته‌ی (رسل) لی‌رده‌دا تایبه‌تی نه‌که‌ین به‌ ره‌وانه کراوی خواوه، به‌لکو به‌گشتی بگێرین له
فروستاده‌ی خوا و فروستاده‌ی فروستاده‌کانی، ئه‌وانه‌ی که ئایینی خویان پێ گه‌یشتی و
ئینجا رایانگه‌یاندبێ به‌خه‌لکی وه‌ک له دوا دوایی سو‌ره‌تی (الاحقاف) دا نه‌فرموی:
ده‌سته‌یه‌ک له (جن) گو‌ییان له قورئان خو‌یندنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بوو ئینجا گه‌ڕانه‌وه بۆلای
که‌له‌که‌یان و بوون به‌ ترسینه‌ریان و بانگیان کردن بۆ ئایینی ئیسلام، که‌واته ئه‌و پرسیاره‌ی
که لی‌یان ئه‌کری له رۆژی دوا‌ییدا له‌سه‌ر ئه‌م باره‌ بێ که وته‌ی (رسل) به‌گشتی مه‌به‌ست بێ،
ئه‌م جو‌ره باس و لی‌کو‌لینه‌وه له راستیدا سوودیکی چه‌ندانی نییه و پێویست نییه خۆ
خه‌ریک کردن پێ یانه‌وه، به‌هه‌رحال له‌و رۆژه‌دا هه‌ردوو تیره‌که ئه‌زانن ئه‌و پرسیاره بۆ
سه‌ره‌نشته و له‌که‌دار کردنیان،

وَعَرَّتَهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَلِكَ أَن لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ عَمَلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا

يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾

بۆ ئەو هییه که به دەمی خویمان دان بنیین به شتەکه‌دا له‌بەر ئەو دان ئەنێن پێیدا و شایه‌تی ئەدەن له‌سەر خویمان و ئەلێن: ﴿شەهدنا علی انفسنا﴾ ئینجا لێره‌دا زۆر به‌جێیه که به تێه‌لکش بگوتری: ﴿وَعَرَّتَهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا﴾ ئەم ژیانه‌ نزیکه، واته ژیانی ئەم جیهانه هه‌لیخه‌لەتاندن ﴿وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾ بێگومان شایه‌تی ئەدەن له‌سەر خویمان له‌ رۆژی دواپیدا که ئەوان له‌م جیهانه‌دا بێ بڕوا بوون به‌ ئایینی خوا و به‌ نایه‌ته‌کانی خوا! واته ئەوانه‌ نه‌زان و نه‌قام بوون که له‌م جیهانه‌دا هه‌لخه‌لەتان به‌م ژیانه‌ بێ نرخه که ماوه‌که‌شی که‌م و کورته، ده‌ستیان هه‌لگرت له‌ ژیانی بێ وێنه‌ی به‌هه‌شت که بڕانه‌وه‌یشی نابێ، خویمان داماو و سه‌رشۆڕ و ریسوای رۆژی دواپی کرد تا ئەو راده‌ی که خویمان شایه‌تی ئەدەن له‌سەر بێ بڕوایی خویمان و شایسته‌یی یان بۆ سزای نه‌بڕاوه‌ی ئەو رۆژه، له‌گه‌ڵ ئەوه‌دا ئەو دانان و شایه‌تی دانه‌ش هیچ که‌لکی نابێ و سوودیان پێ ناگه‌یه‌نی! ئەی چ داخی له‌وه سه‌خت تره؟ ئای چ سه‌رشۆپی یه‌ له‌وه سه‌ر شۆپی تره؟! ئینجا له‌ پاش کۆتایی باسه‌که‌ روی فەرموده‌ ئەکاته‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ پاش ئەو ئەیدا به‌ گوێی هه‌موو بڕواداران دا فەرموده‌یه‌ک که دادو دادپه‌روه‌ری و به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانی خوا ئەخاته‌ به‌رچاو، ئەفه‌رموی: ﴿ذَلِكَ﴾ ئەوه‌ی که باس کرا له‌ ناردنی پێغه‌مبه‌ران و ترساندنێ گه‌له‌کانیان و راگه‌یاندنی نایه‌ته‌کانی خوا پێیان ﴿أَن لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ﴾ له‌بەر ئەوه‌یه که په‌روه‌ردگاری تۆ ئەی پێغه‌مبه‌ر سزا ده‌رو له‌ناوبه‌ری ولاتان و دانیشه‌توان نه‌بووه‌ به‌هۆی بێ بڕوایی یانه‌وه، له‌ کاتی‌که‌دا که دانیشه‌توانی ئەو ولات و شارانه‌ بێ ناگا بوو بن، کاروباری خوا به‌و جوړه‌ نه‌بووه‌ و نه‌هاتوو که به‌ بێ ناگادار کردن و ترساندن و سزا و تۆله‌ی به‌نده‌کانی بدا، واته به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانی خوا داخوای ئەوه‌ بوو که به‌نده‌کانی نه‌گری له‌سه‌ر تاوان و بێ بڕوایی هه‌تا ترسینه‌ر و فروستاده‌ نه‌نیری بۆ سه‌ریان و ناگادار نه‌کری‌نه‌وه‌ له‌ ئایین و فره‌مانی خوا، ئینجا ئەوانیش بڕوایان نه‌هێنابی و هه‌ر سه‌رپێچی یان

کردبی، لهگهل نهوهدا فام و ژیریی پیدابن و سروشتی بهرهو بپروا و خواناسی دارشتن،
 لهگهل نهوهدا نهو هه موو بهلگه و رابه ره روون و بههیزانهی نهو بوونهوهری بۆ دروست
 کردبن، لهگهل نهو هه موو رینموونی و یارمه تی دانه دا، سه ریاقی نهو په یغه مبه ران و
 ترسینه رانی بۆ ناردن، چونکه فام و ژیریی زۆر جار هه له نهکات له ژیر زۆر و زهختی
 ناره زوو هکانی نهفسدا، زۆر جار کۆنه ندام و جیهازی تیگه یشتن و رینموونی په کی نهکهو ی و
 ئیش ناکات، خوای پهروه ردگار بهو جوهری کرد لهگهل بهنده کانی تا هیچ کهس هیچ بپرو
 بیانوی به دهسته وه نه مینی، کهواته ژیریی و سروشت هه رچه ند بههیزو پاک بن به ته نیا
 پاریزهر نین له هه له و گومپایی، رینموونی ناکهن بۆ شتی که دلنیا یی و نارامی تیدا بی،
 دامه زراو و خوگر نین و بهرگهی هه موو زهخت و زۆری ناگرن، ماتوول عه قیده و بپروا پشتگیر
 نه بن و ئایین و بهرنامه ی خوا یارمه تی دهر نه بی، ئینجا له باره ی پاداشت و تۆله وه نه مه مان
 بۆ باس نهکات که زۆر راست و رهوایه، نهفه رموی: ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّنَا عِمْلٌ﴾ بۆ هه ر کام
 له دهسته و کۆمه لی (جن) و ئاده می، واته نهوانه ی که بانگ و بانگه وازی فروستاده کانیان پی
 گه یشتبی، بۆ هه ر کام لهوانه هه یه چه ند راده و پله یه که له کرده و هکانیان ئیتیر چاک یان خراپ،
 واته بۆ بپروا داران چه ند راده و پله ی جیاواز هه یه یه که له سه ر یه که، بۆ شه یتانه کان و بی
 بپروا کانیش هه یه چه ند راده و پله ی جیاواز یه که له ژیر یه که به پی ی چاکی و خراپی
 کرده وه کان، ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ بیگومان پهروه ردگارت بی ناگا نییه له هه ر
 کرده وه یه که که نهوانه نه یکه ن، بهلکو زانا و ناگایه پییان ژماره ی نهکات بۆیان و له سه ر یان،
 تۆله و سزای هه ر کرده وه یه کی خراپ به نه ندازه و مانه ندی کرده وه که یه، به لام نه جرو
 پاداشتی چا که به چه ند چه ندانه یه لای خواریوی ده قاته تا حه فتا و حه وت سه د و حه فتا
 هه زار و هه ر چه ند یکی تر که پهروه ردگار خو ی نه زانی. بیگومان خوای گه و ره و پهروه ردگار
 هیچ جو ره پیویستی یه کی نییه به هیچ کهس و به هیچ شتی، بی پیویسته به بپروا په رستن
 و کرده وه چا که کانی بهنده کانی، نهگه ر نهوانه چا که بکه ن بۆ خو یان نهکهن و به ره مه که ی له
 هه ردوو جیهاندا بۆ خو یانه، کهواته میهره بانی به کار نه هیئی له ناردنی فروستاده و
 پیغه مبه ره کانی دا، هه ره ها میهره بانی به کار نه هیئی که په له ناکات له سزادان و تۆله ی بی
 بپروا و تاوانبار و سته م کاره کان،

رَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا
 أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ ءَاخِرِينَ ﴿١٣٢﴾ إِنْ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ
 بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٣﴾ قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَاتِرِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ
 لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾

له کاتیڤدا که سزادان و له‌ناو‌بردنیان هیچی تی‌ناچی و ه‌کو نه‌فه‌رموی: ﴿رَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو
 الرَّحْمَةِ﴾ ه‌ر په‌ره‌ردگاری تو‌بی نیازه له‌ه‌موو شتی، پی‌ویستی به هیچ شتی نییه،
 خاوه‌نی می‌ه‌ره‌بانی یه ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ﴾ نه‌گه‌ر بی‌ه‌وی و مه‌یلی ببی ئی‌وه له‌ناو نه‌بات و
 ناتانه‌یلئ و نه‌تان مرئئ ﴿وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ﴾ له پاش ئی‌وه و له‌ناو بردنی ئی‌وه
 ه‌رچی مه‌یلی ببی نه‌یه‌ینئ و نه‌یکات به جی‌نشینی ئی‌وه، ﴿كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ
 ءَاخِرِينَ﴾ ه‌رچونئ ئی‌وه‌ی داهینا و هینانییه کایه‌وه له نه‌وه‌ی گه‌ل و کومه‌لیکی تر که
 جیاواز بوون له ئی‌وه و له سیف‌ت و کرده‌ودا و ه‌ک نه‌وانه‌ی که مانه‌وه له که‌شتی یه‌که‌ی (نوح)
 دا، که‌واته با له‌یر نه‌چی که نه‌م خه‌لکه به می‌ه‌ره‌بانی خوا ماوه‌ته‌وه، مانه‌وه‌یان به‌ستراوه به
 مه‌یل و خواهی‌شی خواوه، ه‌ر زور و ده‌سه‌لاتیکیان ه‌یه خوا پیی داو‌ن و نه‌وان
 ده‌سه‌لاتداری راسته‌قینه‌نین، مانه‌وه‌یان به ده‌ست خو‌یان نییه، هیچ که‌س بوون و په‌یدا
 بوون و مانه‌وه‌ی به ده‌ست خو‌ی نییه، نه‌مان و له‌ناو‌بردنی نه‌مان و هینانی تا‌قمی‌کی تر له
 جیی نه‌مان سووک و ئاسانه و بو خوا هیچی تی‌ناچی، ه‌رچونئ چینی پیش نه‌مانی له‌ناو
 بردو نه‌مانی هینایه جییان، به‌پاستی نه‌م فه‌رمودانه زور به‌هیزو به‌کارن له دل و ده‌رووندا،
 کوته‌ک و پی‌لاریکی به‌تین و قورسن بو دلی شه‌یتانه‌کانی (جن) و ناده‌می که پی‌لان نه‌گپرن و
 ده‌م درئی‌یی نه‌که‌ن له نایین و شه‌ریعه‌تی خوا‌دا، ه‌رچونئ مایه‌ی نارامی و دامه‌زاندنی دلی
 به‌رواداران و خواناسانن، له‌پاش نه‌وانه نینجا نه‌م ه‌ره‌شه‌یه ناراسته نه‌کات، ﴿إِنْ مَا
 تُوعَدُونَ لَآتٍ﴾ به‌پاستی نه‌وه‌ی که به‌لین و ه‌ره‌شه‌تان لی‌کراوه، بی‌گومان دیت، دیت به

چه سپانی ﴿وَمَا أَنتَ بِمُنْجِرٍ﴾ بیگومان نیوه نین به یاخی و سهرکیش له خوا و له دهستی
 قودرتهی خوا درناچن و نیوه دهسته پاچه کهر نین و له دهسه لاتی ئیمه درناچن، ئینجا
 به دواى ئەمانەدا هه‌په‌شه‌یه‌کی تر ئه‌هینی له په‌نای په‌رده‌دا، که زۆر کاریگه‌ره له ده‌رووندا،
 ئەفەرموی: ﴿قُلْ﴾ ئەی پیغه‌مبەر (ﷺ) بلی: ﴿يَتَوَرَّاعَمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِبِكُمْ﴾ ئەی گهل و
 نه‌توه‌که‌م نیوه کار و کرده‌وه بکه‌ن به ئەوپه‌ری ده‌سه‌لات و بۆ گونجان و تواناتان، یان نیوه
 له شوینی خۆتان و له لایه‌ن خۆتانه‌وه کار و کرده‌وه‌ی خۆتان بکه‌ن و چیتان له ده‌ست دئ
 بیکه‌ن و له‌سه‌ر بارو حاله‌تی خۆتان به‌رده‌وام بن، واته منه‌تقان نه‌بی، مه‌گۆڕین له‌و بارو
 حاله‌ی که وان له‌سه‌ری، ﴿بِئَنۢ عَلَیۡ﴾ بیگومان به هه‌میشه‌یی من کار و کرده‌وه ئەکه‌م له‌سه‌ر
 بارو حاله‌ی خۆم، واته نیوه دامه‌زراو بن له‌سه‌ر بی پروایی و سهرکیشی و دۆژمنایه‌تی،
 بیگومان منیش به‌رده‌وام و دامه‌زراوم له‌سه‌ر ئایین و ئیسلامی خۆم، دیاره مه‌به‌ست فه‌رمان
 دان نییه به بی پروایی و کاری به‌دی ئەوان، به‌لکو مه‌به‌ست له‌م شیوه فه‌رمانه هه‌په‌شه کردنه
 لییان، وه‌ک به جوانییش ده‌ری نه‌بێ، که ئەفەرموی: ﴿سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن تَكُونُ لَهُ عَقِبَةٌ﴾
 آ‌ل‌د‌ار ﴿بیگومان له‌مه‌و پاش ئەزانن کئ پاشه‌پۆژی خێرو خوشی بۆ نه‌بی، ئەو پاشه‌ روژه‌ی
 که به‌هه‌شته و خوا ئەم مال و جیهانه‌ی بۆ ئەو دروست کردوه‌و تا ئەم مال و قوناغه
 نه‌بێ ئەو ده‌ست که‌وت نابێ، واته بیگومان ئەزانن که ئەو پاشه‌پۆژه بۆ کاممان نه‌بی، به‌لئ
 بیگومان ئەزانن که ئەو پاشه‌پۆژه بۆ پیغه‌مبەر (ﷺ) و شوین که‌وتوه‌کانی نه‌بی نه‌ک بۆ
 ئەوان، ئەوان ناگه‌ن به‌ ئامانج، چونکه ﴿أَنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ بیگومان بی پروایان و
 سته‌مکاران ناگه‌ن به‌ ئامانج و پاشه‌پۆژی خێرو خوشی یان بۆ نابێ، به‌لئ ئەمه یاسایه‌کی
 راست و ته‌واوه که گۆرانی نابێ، بت په‌رستان و هاوبه‌ش ره‌واده‌ران نابێ بگه‌ن به‌ ئامانج و
 پاشه‌پۆژی چاک، چونکه ئەوان غه‌یری خوا ئەکه‌ن به یارمه‌تی ده‌رو کۆمه‌ک، بیجگه له خواش
 هیچ که‌س و هیچ شتی هیچی به‌ده‌ست نییه، ئەوانه‌ی په‌یره‌وی به‌رنامه و رینمونی خوا
 ناکه‌ن پاشه‌پۆژی خێرو خوشی یان نابێ، چونکه بیجگه له به‌رنامه و ئایینی خوا گومرایی و
 زیان وره‌نجه‌پۆیی یه، ئیتره‌هرچه‌ند له جیهاندا ماوه‌یه‌ک خۆی به‌ د‌ل‌ش‌اد و به‌هره‌مند بزانی.

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا

له نایه تی (۱۱۷) تا نایه تی (۱۲۱) باسی حهرامی و حه لآلی سه بربراره کانی کرد، ئینجا به دوا ی نه وده دا تا نایه تی (۱۳۶) چند یاسا و بیرو باوه ریکی سه ره کی و بنه پرتی نه هیئی له باره ی عه قیده ی روت هه رچونی چند چه شمه نداز و شیوه یه که نه هیئی له باره ی بره وای بی بروایی و له باره ی جهنگ و ناژاوه و بهر به ره کانی له نیوان شه یقانه کانی (جن) و ئاده می له گهل پیغه مبه ران و شوین که وتوه کانیان، ههروه ها چند شتیکی تر که په یوه نندیان به عه قیده وه هه یه، ئینجا له نایه تی (۱۳۶) وه تا نایه تی (۱۵۴) باسی چند شتیکی نه کات که به دیمه ن و رواله ت شتیکی نه سلای و سه ره کی نین، وه که باسی حهرام کردن و حه لآل کردنی هیندی شت، وه که باسی نه که نین، جا لیله دا پیویسته نه ندازیکی بیر بکه ینه وه و ورد ببینه وه که بۆچی قورئان نه م جوړه شته بچووکانه به گه ووه گرنگ نه گری و شان به شانی مه سه له سه ره کی یه کانی نه کات، کاتی که ورد نه ببینه وه تی نه گه یه که نه وه زور جیی خو یه تی، چونکه نه م مه سه له بچووکانه له راستیدا نه گه پینه وه بۆ خوایه تی خوا و حاکمیتی خوا، چونکه نه و حهرام کردن و حه لآل کردنه ی که نه و بی بروایانه نه یان کرد و بروایان پیی هه بوو له و شته بچووکانه دا، نه و حهرام و حه لآل کردنه ده ست دریتی یه بۆ سه ر حاکمیتی خوا و ره وادانی حاکمیتی یه بۆ غه یری خوا، نه و ده ش دژی بره وایه به خوایه تی خوا، که واته له ریوه دژی وته ی (لا اله الا الله) یه که یه که م به نده له هه موو ئایینه کانی خوا دا، بناغه و بنه پرته بۆ هه موو به نده کانی تری ئایینه که ی خوا، له راستیدا بوونی نه م ئایینه بریتی یه له بوونی حاکمیتی ته نها بۆ خوا، کاتی که حاکمیتی نه بوو بۆ خوا له هه موو شتیکیدا ئایین نامینی و نابی، گری و قورت و دژی ئایین له م چه رখে دا نه مه یه که له جیهاندا چند سته م کارو تاغوتیک هاتووته کایه و لاف نه وه لیئنه دن که مافی دانانی یاسا و شه ریعه تیان هه یه، هه ر نه م قورت و گری یه ش بوو له کایه دا له کاتی هاتنی نه م ئایین و قورئانه دا، تا قورئان به و جوړه به گرنگ گرتی و چاره سه ری کرد، ئینجا با بیینه سه ر نایه ته کان و به جوانی گوی شل که یه ن و دلیان بۆ بکه ینه وه، نه فه رموی: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا﴾ بی بره واکان و بت په رستان گیرایان و بریاریاندا بۆ خوا له وه ی که خوا دروستی کرد و دایه ینا له کشتوکان و دانه ویله و بهر و میوه و حوشر و مهرو مالآت، له وه به شیکیان دانا و بریاردا بۆ خوا و به شیکیشیان بریاردا بۆ به کانیان و هه ردوو به شه که یان دیاری کرد،

فَقَالُوا هَذَا لِلّٰهِ بِرَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللّٰهِ
وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٦﴾

﴿فَقَالُوا﴾ بهم رهنګه ګوتیان: ﴿هَذَا لِلّٰهِ﴾ ئەمە بۆ خوایه و هینی خوایه ﴿بِرَعْمِهِمْ﴾ واتە ئەو بریارانەش بنج و بنهوان و سەرچاوهیهکی راستی نەبوو، بەڵکو لە خۆیانەوه ئەو لافەیان لێ ئەدا ﴿وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا﴾ ئەوەش بۆ هاوبەشەکانمانە، واتە ئەو بتانەی کە کردومانن بە هاوبەشی خوا، یان هاوبەشی خۆمان لە مال و سامانەکانماندا.

مەبەست لە بریاردان بۆ خوا ئەوەیە کە خواپەرستی پێیکەن و لە شتی گشتیدا سەرف بکری، وەک میوانداری و ریزگرتنی منداڵ و بەخێوکردنی هەژار و داماو، مەبەست لە بریاردان بۆ هاوبەشەکانیان بت پەرستی پێکردنە و بەکارهێنانی ئەو بەشەیه لە قوربانی بتهکان و خادیم و کلێلهوان و بەرزەوهندی بتهکان! خۆی پەرورەدگار لەم کاتەدا کە باسی باو و بۆچوونی ئەم نەفامانەی ئەو بت پەرستانە ئەکات سەرزنەشت و تەشەریکی بەتینیان ئاراستە ئەکات بەوەی ئەفەرموی: خوا ئەو شتانەی دروستکردوو، کەواتە ئەوپەری نەفامییە ئەوان خۆیان ئەکەن بە خاوەنی و دابەشی ئەکەن بەسەر خوا و بتهکانیاندا، ئەوەش لە خۆیانەوه ئەیکەن بە بێ ئیزن و فەرمانی خاوەن و داهێنەرەکە، ئینجا لەو دابەش کردنەشدا جەورو سەتم بەکار ئەهێنن لەوەی کە دایانناوه بە بەشی خوا، وەک دەست نیشانی بۆ ئەکات کە ئەفەرموی: ﴿وَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللّٰهِ﴾ ئینجا ئەوەی کە بۆ هاوبەشەکانیانە ناگات بە خواو بۆ ئەو نابێ، بەم رهنګه ئەوەی دیاری یان ئەکرد بۆ هاوبەشەکانیان سەرفیان نەئەکرد لە میوانداری ئەو شتانەی کە بەشەکی خویان تیا سەرف ئەکرد، بەڵکو هەر لە کاروباری بتهکاندا سەرفیان ئەکرد، بەلام ئەو بەشە کە دایان ئەنا بۆ خوا لێیان سەرف ئەکرد لە کار و کردەوهی بت پەرستیدا، یان بەم جوژە کە لە (ئەبەس) ەوە ئەگیرنەوه کە کاتێ خۆراکیان کوکا ئەکرد، بەشیکیان لێ دیاری ئەکرد بۆ خواو بەشی بۆ بتهکان، کاتێ با هەلی کردایە و لە بەشەکی خۆی بهینایە و تێکەلی بەشی بتهکانی بکردایە لێ ئەگەران، هەروەها لە (مجاهد) ەوە وێنەی ئەو هاتوو، لە (ئەبەس) و جەریر و سدی و قتادة) یەشەوه هەروەها هاتوو و لە ربوایەتەکی ئەودا ئەمەش هەیە: کاتێ قات و قبری و گرانی رووی بدایە لە بەشەکی خویان بەکار ئەهینا بۆ خۆیان،

به لام بهشی بتهکانیان نه هیشتیه وه و دهستیان بو نه شه برد ههروه کو نه فهرموی: ﴿وَمَا
 كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلٰكَ شُرَكَاءَ بِهٖمْ﴾ نه وهی که بو خوایه و بهشی خوایه نه گات به
 هاوبه شهکانیان، واته بتهکانیان. له سهه هه ر بار ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ بهد بووه و بهده
 بریاره که یان و نه وهی که بریاری نه دهن. بهئی به پراستی زور بهده شه و بریار و دابهش کردنه،
 چونکه یه کهم هه موو شتی هینی خوایه و کهس خاوهنی راسته قینه نییه بو هیچ شتی،
 دووه: باوی شه و بته بی نرخانه یاندا به سهه خوادا که شهوش شهوپه ری نه فامی و هه له یه،
 شه و هه له و بوچوون و کرده وه به دانه له لایه ن شهیتانه کانی (جن) و ئاده می یه وه بوو و هات و
 سهه تیگدان و گوهر کردنی شوین که وتوو فه رمان به ره کانیان، شهوش به رژه وهندی شه و
 شهیتانه ی تیڈایه و له بهر سوودی خو یان شه وه یان به سهه دینن، به رژه وهندی و سوودی
 شهیتانه کانی ئاده می شه وه یه که شه و نه فامانه ژیر بارو ژیر دهستی خو یان شه که ن و مال و
 سامانی شیان شه خون، به رژه وهندی و سوودی شهیتانه کانی (جن) یش شه وه یه که شه مانه
 دوو چاری بهد به ختی جیهان شه که ن و ناگری دۆزه خ له روژی دوا ییدا، که ئاوات و ئامانجی
 شه وانیش شه وه یه و هه میشه بهد وای شه کار به ده دا شه گه رین، وینه ی شهم شیوه نه فامیه که
 له سهه رده می نه فامی عه ره به کانداه بوو، له سهه رده م و چه رخی نه فامی یه کانی تریشدا هه ر
 بووه و هه یه، وه ک ئیغیریقی یه کان و فارس و رومه کان، ههروه ها تا ئیستاش هه یه له هیند و
 ئاسیا و شه فه ریقادا، خراپی و بهدی شه و کرده وهی شه وانه له مه وه بوو، که به بی فه رمان و
 ئیزنی خوا شه و کرده وه و ته سهه پروفانه یان شه کرد، دهی له م نه فامی ئیستایشدا کرده وه و
 ته سهه پروفه کانیان دژو پیچه وانه ی فه رمان و ره زامه ندی خوایه، که واته نه فامی کو ن و تازه
 له مه دا شه گه ن به یه کتر و یه ک شه گرن، بیجگه له وهش له رووی راستیدا چه رخ و سهه رده می
 نه فامی شتیکی دیاری و تایبه تی نییه، به لکو بریتییه له لادان له شه ریعه تی خوا و شوین
 که وتنی هه و او ئاره زووی نه فس، ئیتر شیوه و وینه که ی هه ر جو ر بی. یه کیکی تر له
 کرده وهی بهدی شه و بت په رستانه کرده وه یه که بوو که هه رچو نی دژو پیچه وانه ی فه رمانی
 خوا بوو، ههروه ها هیچ ژیری یه که وه ری نه شه گرت، به وینه ی شه و دابهش کردنی ماله ی که
 له م ئایه تی پیشووه دا باسکرا، شهم کرده وهش که بریتییه له کوشتنی مندال و شه ولاد، ئیتر
 له بهر مه ترسی نه بوونی و بی نه وایی، یان مه ترسی له دوو چار بوونی عیب و عار به وهی
 داوین پیسی یه وه که له بهر شه وه کچیان زینده به چال شه کرد،

وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ شُرَكَاءُهُمْ
لِيُزِدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ

یان ئەیان کردن به قوربانی بۆ بتهکانیان وەک دەست نیشان ئەکات بۆ هەرکام لەو
کوشتنە بەد و ناھەق کە ئەفەرموی: ﴿وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ
أَوْلَادَهُمْ شُرَكَاءُهُمْ﴾ واتە هەرچۆنێ ئەو ھاوبەشانی و ئەو شەیتانانە شیرینیان ئەکرد بۆ
شوێن کە وتووێکانیان، ئەو دابەش کردنی مال و سامانە، هەروەها مانەندی ئەو شیرینی
ئەکرد ھاوبەشەکانی بت پەرستەکان بۆ زۆر لە ھاوبەش رەوادەرەکان کوشتنی رۆڵە و
ئەولادەکانیان! ئەو ھاوبەشانی بریتی بوون لە شەیتانەکانی ئادەمی لە کاهینەکان و خادم و
قاپی یەوانەکانی بتەکان و سەرۆکەکان، هەروەها شەیتانەکانی (جن) کە ئەو کارە بەدەیان بە
خەتەر و خەیاڵ ئەبردە دلی ئەو بت پەرستە ئەفامانەو، ئەو کردەو بەدەشیان لەبەر چاو
شیرین ئەکردن لەبەر ئەمە بوو کە ئەفەرموی:

۱- ﴿لِيُزِدُوهُمْ﴾ بۆ ئەوەی لەناویان بەرن و بیانکوژن بە کوشتن و لەناوبردنی سروشت و

ئادەمییەتی یان و کوشتنی ئاشکرایش بە کەم کردنەوێ رۆڵە و بەرو ئەوەیان.

۲- ﴿لِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ﴾ بۆ ئەوەی تێکەڵ و پێکەڵ بکەن و بشیوێنن لەسەریان

ئایینەکیان، واتە ئایینی ئیبراھیم و ئیسماعیل کە لافیان لی ئەدا پێی، یا ئەو ئایینە

راستەیی کە ئایینی خواوە و پێویستە ئەوان لەسەری بن و لێی لاندەن.

ئەو جۆرە بۆچوونە ناپراست و ناپەروایانە، ئەو باو و عادیەتە بەدەنی کە سەرچاوەکیان

ئەو جۆرە بۆچوونانە، کە کۆمەڵ و جەماوەر داگیر ئەکەن، تەنھا ئەوەی ئەفامی کۆن نییە،

بەڵکو لە هەموو چەرخ و سەردەمە ئەفامییەکاندا وێنەی ئەوانە و بەد تر لەوانە هەیە! بۆ وێنە

لەم ئەفامی تازەدا چەندەها بۆچوون و باو و عادیەت پەییدا بوون و ولاتیان داگیر کرد زۆر بەد

ترو زیاندار تر، ئەو هەموو شتە بەدو خراپە کە بوون بە باو و لە هەموو بارێکەوە ئەرکیکی

زۆر قورس و گرانایان هەیە و مال و سامان بەرباد ئەکەن بە فێر و لە خوێدایی، ژیان و خوێدایی

ره‌وشت له ریشه ئه‌هینن، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا مه‌ردوم مل که‌چه بۆیان و ناتوانن خۆیان رزگار
 بکه‌ن، گۆڤینی جل و به‌رگ شه‌و و روژ سێ جار. جل و به‌رگی کورت، جل و به‌رگی ته‌نگ و
 ته‌سک، جلو به‌رگی که مه‌ردوم ئه‌هینن پیکه‌نین! چه‌ند شتی تر که کراوه به‌هوی رازاندنه‌وه
 و جوانکردن به پیتی باوی ناشیرینی نه‌فامی تازه، ئه‌و هه‌موو بویه و داو و دهرمانه که به‌کار
 ئه‌هینن و مال و سامانیکی زۆریشیان ئه‌وی، بیجگه له‌وه ئه‌و جوړه شته بێ نرخانه
 خه‌ریک که‌رن له کارو کرده‌وی پیروژ و به‌نرخ! ئایا کێ ئه‌مانه‌ی داهینا و کردنی به‌باو؟ کێ
 ئه‌بی به‌خاوه‌نی ئه‌و سامانه؟ بیگومان سه‌رمایه‌داره‌کان و سوو خۆره‌کان و خاوه‌ن
 شه‌ریکه‌کان که به‌و فیل و ته‌له‌که‌یه کاریکی وایان کرد بوون به‌خاوه‌نی هه‌موو به‌رو
 به‌ره‌می جیهان! له راستیدا جووله‌که کارگێری هه‌موو ئه‌و شتانه‌یه و نیازو مه‌به‌ستی
 بۆگه‌نیان ئه‌وه‌یه پیاوه‌تی و ئاده‌میته‌ی نه‌هین له جیهان و ولاتانی تر تا خۆیان سواری ملی
 هه‌مووان بن، ئه‌وه‌ش به پیتی بیرو باوه‌ر و بۆچوونی ناپاستی خۆیان، که ئه‌وان گه‌لی
 هه‌لبێژراوی خان و پیویسته هه‌موو گه‌لانی تر به‌نده‌ی ئه‌لقه له‌گویی و که‌ری ژێر باری
 ئه‌وان بن!! به‌لێ ئه‌وه‌یه کرده‌وی شه‌یتانه‌کانی ئاده‌می و (جن)، ئه‌وه‌یه جاهیلیته‌ی و نه‌فامی
 که شیوه‌و دیمه‌نه‌که‌ی جیاوازه‌ و ریشه و کانه‌که‌ی هه‌ر یه‌که له هه‌ر چه‌رخیک و له هه‌ر
 ولاتیکدا، بیگومان ئه‌گه‌ر ئیمه نه‌فامی و سه‌رده‌می نه‌فامی هه‌ر بێرین به‌سه‌ر ئه‌وه‌ی کۆندا و
 لامان وابێ مه‌به‌ستی قورئان هه‌ر ئه‌وه‌ی کۆنه، ئه‌گه‌ر ئیمه به‌و جوړه بین و به‌و جوړه بکه‌ین
 مافی قورئانمان نه‌داوه‌ و له مه‌به‌ست و ئامانجه‌که‌ی نه‌گه‌یشته‌وین به‌ریکی و به‌ته‌واوی.
 هه‌رچه‌ند فیل و پیلانی نه‌فامان و دوژمنان زۆر به‌هیز بن هه‌موو کاروباریان به‌مه‌یل و
 خواهیشی خوایه، ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ﴾ ئه‌گه‌ر خوا بیویستایه ئه‌و بت په‌رست و بێ بر‌وایانه
 ئه‌وه‌یان نه‌ئه‌کرد که باسکرا، واته ئه‌و رازاندنه‌وه‌ی گوناوه‌ کرده‌وه به‌دانه، به‌لام ویستی
 ئه‌وانه‌هه‌لسن به‌و کرده‌وه‌به‌ده‌ی که‌کردیان له‌به‌رتا‌قی کردنه‌وه‌ و تاده‌رکه‌وی کێ به‌نده‌ی
 راسته‌قینه‌ی خوایه و کێ یاخی و سه‌رکیشه‌وشوینی شه‌یتانه‌کانی ئاده‌می و (جن) ئه‌که‌وی،

فَذَرَهُمْ وَمَا بَقَرُوا ﴿٣٧﴾ وَقَالُوا هَذِهِ أَعْمَدٌ وَحَرَّتْ حِجْرٌ لَا يَطْعُمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ
بِرَحْمَتِهِمْ وَأَنْعَمُ حِمَّتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا اقْتِرَاءَ عَلَيْهِ

﴿فَذَرَهُمْ وَمَا بَقَرُوا﴾ واته کاتی نهوهی که نهوان ئهیکه به مهیل و خواهیشی خواجه،

هرچیش خوا بیهوی و مهیلی بکات هر نهوه راست و بهجییه و نهوپه‌ری کاردروستی
تیایه، ماتوول کاره‌که وایه، که‌واته لییان گه‌پری له‌گه‌ل نهو درۆ و ده‌له‌سه‌ی که ده‌ست
هه‌لبه‌ستی نه‌که‌ن به‌دهم خواوه، گویت نه‌بی لییان، نه‌مه هه‌په‌شه‌یه‌کی سه‌ختی لی
وه‌نه‌گیری، وه‌که‌ فهرموبیستی: راوه‌سته لییان تا بزانی من چی یان لی نه‌که‌م.

پیویسته بیریک بکه‌ینه‌وه که نه‌وانه زاتیان نه‌بووه نهو بیرو بۆچوون و کرده‌وانه به هینی
خویان دابنن، به‌لکو - به زانین یان نه‌زانین - به هینی خویان دانه‌نان و به‌ناوی خواوه
نه‌یانگوت و نه‌یانکرد، به‌وه‌ی به‌ئاین و شه‌ریعه‌تی حه‌زه‌تی ئیبراهیم و ئیسماعیلیاندا نه‌ئا!
زۆربه‌ی شه‌یتانه‌کانی نه‌م‌پۆ له‌م سه‌رده‌می نه‌قامی تازه‌دا هر به‌و جوۆره نه‌که‌ن، به‌وه ساده‌و
نه‌زان هه‌له‌هه‌له‌تین، نه‌وه‌تا نه‌لین: ئیمه ریزی ئاین نه‌گیرن، نه‌م یاسا و رژییه‌ی که ئیمه‌ی
له‌سه‌رین ریکه له‌گه‌ل ئاییندا و له‌ بنه‌په‌ته‌وه له‌و وه‌رگیراوه، به‌پاستی نه‌م کرده‌وه و ئوسلو به
پیس تره له‌ ئوسلوبی شیوعی یه‌کان! چونکه نه‌وان بی پیچ و په‌نا دان نانین به‌ ئاییندا،
که‌واته هه‌رکه‌سیک ریزو خوشه‌ویستی ئایینی له‌ دلدا بیت بیزار نه‌بی لییان، به‌لام به‌مانی تر
نه‌هه‌له‌تین. جا له‌به‌ر نه‌وه چه‌ند سالیکه ده‌وله‌ته شیوعی یه‌کانیش نه‌یان‌ه‌وی به‌ره به‌ره
ناوی ئاین و ریز بۆ ئاین ده‌ربهن، تا به‌وه ساده و نه‌قام هه‌له‌هه‌له‌تین، نه‌و سوۆزو
خوشه‌ویستی ئایینه که له‌ ولاتدا هه‌یه که‌بی بکه‌نه‌وه! ئینجا باسی سی جوۆری تر نه‌کات له‌و
حوکم و به‌یارانه‌ی که نه‌و بت په‌رستانه دایان هیئا:

۱- هيندى له حوشر و مهر و مالات و خوراكيان بر ئه دا و ئه يانگوت: ئه مانه قه دهغه ن و

مه ركه س ئيمه مه يلما ن نه بى نابى لييان بخوات.

۲- چهن د حوشر و ولاخيكيان ديارى ئه كرد و قه دهغه يان ئه كرد سواري ليكر دنيان.

۳- چهن د حوشر و مهر و مالاتيك كه له كاتى سه ربړنياندا ناوى خويان نه نه ميئا، به لكو

مه ر ناوى بتيان لى ئه برد.

نه فهرموى: ﴿وَقَالُوا﴾ ئه يان گوت و نه لين: ﴿هَذِهِ أَمْمَةٌ وَحَرَّتْ حَجْرٌ﴾ ئه مانه چهن د

حوشر و ولاخ و مهر و مالات و كشتوكالين كه قه دهغه و بهرگري ليكراو ليكن ﴿لَا يَطْمَعُ إِلَّا

مَنْ نَسَاءُ﴾ نايانخوات مه گر كه سيك كه بمانه وى و مه يلما ن ببى، واته خوا يان بت

په رسته كان خويان، ئيتر ئه وه هر پياوان بيت نهك ئافره تان وهك له (ئين و زهيد) وه

ئه گيړنه وه، يان ئه وانه شى كه خزمه تى بته كانيان نه كردن، ئينجا ئه وه شيان نه گوت

﴿رَعِيَهُمْ﴾ به قسه و لاق دروى خويان، به بى ئه وى هيچ به لگه يه كيان به ده سته وه ببى،

دياره ئه وه ش نه قامى يه و قسه يه كى ورنه گيراوه ﴿وَأَنفَرُ حَرِمَتْ طُهُرُهَا﴾ ئه مه ش چهن د

حوشر و ولاخ و مهر و مالاتيك كه پشتيان قه دهغه كراوه و سواري يان پى ناكړى و باريان

پى نابرى، ئيتر ئه م به شه ئه وانه بن كه له سوره تى (المائدة) دا ناوى بردن: (بحيرة، سائبة،

وصيلة، حام) كه بهر په رچى دانه وه و دم كوتى كردن و به دروى خسته نه وه، يان جوړيكى تر

بن. ﴿وَأَمَّمْ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا﴾ ئه مانه چهن د حوشر و ولاخ و مهر و مالاتيك كه ناوى خوا

نابرى له سهريان، نه له كاتى سه ربړين و نه له كاتى سوار پيكر د و نه له كاتى دوشينيان و

نه له هيچ كارو باريكى تريان، به لكو ناوى بت نه برى و يه كبار نه كړينه وه بو بته كان، ئه م

شته نه شيان به ناوى خواوه نه كرد و به قسه و بريارى خويان ئه دايه قه له م ﴿أَفَرَأَى عَلَيْهِ﴾ به

دهست هه لبه ست و ده له سه به دم خواوه و به سه پانديان به سه ر خواوا،

سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ
لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُن مِّمَّةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ

لهبر نهوه خوايش به دروی خستنه وه و نه فهرموی: ﴿سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾
بیگومان خواتوله یان لی نه سیننی به هوئی نهو دروو دهست هه لبه سته ی که نه یان کرد به دهم
خواوه، نه مهی که له سهرده می نه فامی کوندا کراوه، واته دروو دهست هه لبه ست به ناوی
خواوه و به دهم خواوه، له چهرخی نه فامی تازه دا دو یاره کرایه وه، به لام به شیوه یه کی تر و
له پوشاک کی تر دا، له پاش نه وه ی که بو سه هیونی یه ت و سه لی بی یه تی جیهانی دهر که وت
نه وه ی که نه تاتورک پیی هه لسا سهرناگری و نهو چاری بی نایینی ده ولت و درایه تی نایینه
برواداران بیدار نه کاته وه و سوزو مهیلیان ناکورینیتته وه، به لکو له وانه یه غیره تی زور که س
بهینیتته جوش، لهبر نهوه ریگا و رهوشته که یان گوپی، وایان نیشاندا که ریزیان هه یه بو
نایین و هه ولیاندا په رده یه کی نایین بهینن به سه ری یاسا و رژی مه که یان دا، بهم رهنکه قورئان
بانگ به نیزگه بلاو بکریته وه له ولاته به ناو موسلمان ه کاندا، هیندی شتی جوزئی قه دهغه
بکری، وه که به ناشکرا و له ناو کوپ و کومه لی گشتیدا نارهق نه خوری، هه روه ها نهو جوړه
شخانه ی تر بو چاو به ست، به لام له په نای نه وه وه هه موو ناوات و نامانجی تری سه لی بی و
سه هیونی به دی بهینری! ئینجا هه روه ها باسی جوړیکی تر له بریاری ناراست و نا په وای بت
په سته کان نه کات، له پاشان هه رپه شه یان ناراسته نه کات له سهر نهو برپوا و بوچوونه یان،
نه فهرموی: ﴿وَقَالُوا﴾ نه وانه گوئیان ﴿مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ﴾ نه وه ی که له سکی نه م
حوشتر و مهرو مالاته نه دایه که خو یان قه دهغه کراون، واته بیچووی (بحیره و سائبه) کان
وه (مجاهد و سدی) نه فهرمون. یان شیره کان یان وه (ئیین و جهریر و ئیین و لمونزیر) و
که سانی تر نه گیرنه وه له (ئیین و عه باس) وه - خویان لی رازی بیست - ﴿خَالِصَةٌ
لِّذُكُورِنَا﴾ چه لاله و تایبه تییه به نیرینه کانمانه وه و میینه به شداری ناکه ن ﴿وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ
أَزْوَاجِنَا﴾ قه دهغه کراون له سهر ژنه کانمان نه گهر نهو بیچووانه به زیندووی له دایکیان بین
﴿وَإِنْ يَكُن مِّمَّةً﴾ نه گهر به مرداری بوون ﴿فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ﴾ نهوا هه موو تیایدا هاوبه ش
و به شدارن، نهو بریارانه یان نه دا به بی هو و به بی به لگه یه که، به س به ناره زووی خو یان
نهو چه لال کردن و حرام کردنه یان دانه هینا به ناوی خواوبه دهم خواوه،

سَجَزِيهِمْ وَصَفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٦﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ

له بهر نه وه خوا نه فرموی: ﴿ سَجَزِيهِمْ وَصَفَهُمْ ﴾ بیگومان خوا تولهی نهو درو و دهلهسیان لی نه سیننی لهو حهرام و حهلال کردنهی که بهدم خواوه کردیان چونکه ﴿ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴾ بیگومان خوا کاردروستی زانایه. کاردوستی و زانایی خوایش داخوازه بو نهو توله سهندنه، بهراستی سهر سوپ نه میننی لهو هه موو شته پرپوچ و لهو گومپایی و لاری و ناله باری یه که نهو نه فامانه دوچاریان بوون، لهو هه موو زیان و قوورت و گری و نه رکه گه وره گه وره که که و ته سهرشانیان له سهره نجامی لادانیان له ثابین و بهرنامه و شهریه تی خواو له ریگه راسته که ی خوا، بهلی بهراستی سهر سوپ نه میننی لهو عه قیده و بیرو باوه پرو بوچوونه که نهو هه موو قوورت و گری و نه رکه قورسهی نه خسته سهرشانی نهو گومپایانه. له کاتیگدا له بهر دهستیاندا هه بوو نهو عه قیده ریگ و روون و رهوانه که دهروون بهرله نه کات له شتی پرو پوچ، ژیری ریگزار نه کات له شوین که و تنی کویرانه، گه ل و کوهمل ریگزار نه کات له نه فامی و بار و نه رکی قورسی نایینی و باوی نه فامی، ناده می ریگزار نه کات له کوپلهیی و بهندهیی بو بهنده، بهرزی نه کاته وه بو راده و پلهی بهرزی بهندهیی بو پهره ردگاری تاک و ته نیای نهو بوون و بوونه و هره، نهو راده و پله و پایه بهرزه که ههر پیغه مبه ران گه یشتوونه ته پله و پوپه ی هره بهرزی! بهراستی زیانباری یه که یه کجار گه وره یه ههر له م جیهانه دا پینش دوچاریی روژی دواپی که هیچ زیان و دوچار بوونیک له وه سهخت تر نییه! هه رکه سیگ ژیر بیت و چاوی بگپری بهم جیهانی تازه دا به باشی تی نه کات که زیان و دوچار بوونی نهو سهرده می نه فامی تازه یه - نه فامی چه رخی بیسته م - زور سهخت ترو بهد تره له زیان و بهدی چه رخی نه فامی کوون، هه رکه س گومانی هه یه با ته ماشای کتیبی: (جاهلیة القرن العشرين) بکات، نهو کاته نهو مه سه له و باسه ی بو روون و ناشکرا نه بی و هیچ گومان نامیننی، مه گه ژیری له کار که و تپی و چاوی دلی به ته و اوی کویر بووبی و سمه سای لی برابی! نینجا کوتایی باسه که نه میننی بهم نایه ته دل ته زینه: ﴿ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ﴾ بهراستی زیانبار و خساره تمه ند بوون نه وانه ی که روله و نه وادی خویان کوشت، به نه فامی و به بی زانین، واته نه وانه نه وهنده نه فام و نه زان بوون نهو تاوانه گه وره یان کردو نهو زیانه یان به سهر خویندا هینا،

وَحَرِّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ أَفِرَاءَ عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ
 الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْثُلُهُ وَالزَّيْتُونَ
 وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ

﴿وَحَرِّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ﴾ قه‌ده‌غه و حه‌رامیان کرد نه‌وه‌ی که خوا‌ه‌ل‌آی کرد و به‌ رو‌زی
 پی‌ی دان و ره‌وایدا رو‌زی یان بی، نه‌وه‌شیان که نه‌کرد: ﴿أَفِرَاءَ عَلَى اللَّهِ﴾ به‌ ده‌ست هه‌لبه‌ست
 و درو‌ به‌ دم خوا‌وه‌، به‌لی نه‌وانه زیانباری ته‌واو بوون، زیانباری هه‌ردوو جیهان بوون،
 خو‌یان له ده‌ست ده‌رچوو، نه‌و ری‌زه‌ی که خوا‌ پی‌ی دابوون له ده‌ستیان چوو به‌وه‌ی بوون به‌
 به‌نده‌ی یه‌کیکی وه‌ک خو‌یان، رازی بوون به‌ حاکمی‌تی غه‌یری خوا‌! له پی‌ش هه‌موو شتی‌کدا
 عه‌قیده و ری‌نمونی و بیرو با‌وه‌پی راست و ره‌وایان له ده‌ست چوو که مایه‌ی هه‌موو به‌دی
 و به‌دبه‌ختی یه‌ له هه‌ردوو جیهاندا ﴿قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ به‌راستی نه‌وانه ون بوون
 و گو‌م‌پا بوون و سه‌رگه‌ردان و سه‌ر لی شی‌واو بوون، بی‌گو‌مان نه‌وانه نه‌بوون به‌ وه‌رگی
 ری‌نمونی بو‌ری راست، که‌واته با‌ چا‌وه‌روانی خی‌رو چاکه و گه‌رانه‌وه‌یان لی نه‌کری.

له‌پاش با‌سی نه‌و هه‌موو بیرو با‌وه‌پی لارو چه‌وت و بو‌چوونی نا‌ره‌واو کرده‌وه به‌ده‌ی که
 دو‌وچاری بوون له‌سه‌ره‌نجامی لادانیان له په‌رستنی خوا‌و گی‌رانی ته‌نها خوا‌ به‌ حاکم و ته‌نها
 شه‌ریعه‌تی خوا‌ به‌ به‌رنامه، له‌پاش نه‌وه ئینجا نه‌یانگی‌ری‌ته‌وه بو‌ سه‌ر نه‌و تاقه ری‌گه و
 به‌رنامه راسته‌ی که ونیان کرد، بو‌لای نه‌و که‌سه‌ی که رو‌زی و هه‌موو شتی نه‌وانی به‌ده‌سته،
 نه‌فه‌رموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ﴾ ته‌نها خوا‌یه نه‌و که‌سه‌ی که دایه‌ینا و دروستی‌کرد
 با‌خات، ته‌نها خوا‌ نه‌و هه‌موو دارو دره‌خته ته‌ر و ره‌نگاو ره‌نگه‌ی دروستکرد له‌و که‌ره‌سه
 وشک و برینگ و بی‌ گیانانه، که نه‌و با‌خاته دو‌و به‌ش و جو‌رن ﴿مَعْرُوشَاتٍ﴾ که‌پر و هه‌رزال
 بو‌کراون و به‌رز کراونه‌ته‌وه له زه‌وی ﴿وَعِیْرَ مَعْرُوشَاتٍ﴾ که‌پر و هه‌رزال بو‌ نه‌کراون و به‌سه‌ر
 زه‌ویدا کشاون و بلا‌و بو‌ونه‌ته‌وه، که‌واته مه‌به‌ست هه‌ر با‌خاتی تری‌یه که نه‌م دو‌و جو‌ره‌ی
 وه‌ک(ضحاک) نه‌فه‌رموی: (ئیین و عه‌باس) - خو‌ایان لی رازی بی‌ت - نه‌فه‌رموی: مه‌به‌ست
 له (معه‌روشات) هه‌ر دره‌ختی‌که که له‌سه‌ر ساق نه‌وه‌ستاییت، به‌لکو‌ په‌لی کوتابی و بلا‌و

بوبىتەۋە بەسەر زەۋىدا ۋەك مېۋ و كۈلەكە و كالەك و شوتى و ۋىنەيان، (غىر مروشات) ئەو
 درەختانەيە كە لەسەر ساق و راۋەستابن، ھىندىك ئەفەرمون: يەكەم ئەۋانەيە كە خەلكى
 ناشتبىنى و سەرپەرشىتى كىردىن و پەرژىن و ھەرزالى بۇ دروست كىردىن، دوۋەم ئەو دارو
 درەختانەيە كە خۇ سەۋزىن و ھەر بە فەرمانى خوا سەۋز بوون لە شاخ و چۆلىدا ﴿وَالنَّخْلَ
 وَالزَّيْتُونَ﴾ دارخورما و كشتوكالى داهىناۋە و دروستىكىردىن، واتە ئەو دانەۋىلانەيە كە
 خۇراكن و زەخىرە ئەكرىن. بە پىيى فەرمودەي (ئىبن و عەباس) - و خوا لىيان رازى بىت - ئەم
 دۋانە بەرى (غىر مروشات) ئەكەون، كەۋاتە دوۋبارە كىردنەۋەيان لەبەر زۇر گرنگى يانە، ئەم
 دۋانەيە دروست كىردوۋە بە جۆرى ﴿مُخْلِفًا أَكْلَهُ﴾ جىاۋازە بەر و سەمەرى ھەركاميان لە
 رەنگ تام و بۇن و شىۋە چۈنىتىدا، ھەروەھا دوۋبارە كىردنەۋەي ئەم دۋانەش كە
 ئەفەرموى: ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالزَّمَان﴾ زەيتون و ھەنارىشى داهىناۋە و دروستى كىردون لە
 كاتىكىدا كە ھەنارەكە ﴿مُشْكَبَا﴾ ۋەك يەك وان و لە يەك ئەچن لە ۋىنەۋ دىمەندا ﴿وَعَبَرِ
 شُكْبَا﴾ لە يەك ناچن و چوون يەك نىن لە تامدا، ھىندى ئەفەرمون: مەبەست ھەركامە لە
 زەيتون و ھەنار كە گەلاكانيان لە يەك ئەچن، بەلام بەرەكانيان جىاۋازن، ھەموو سوپاس و
 ستايشى بۇ پەرۋەردگار، لە مېھربانى يەكەي بەزىاد بىت كە ئەو ھەموو نازو نىعمەتەي
 دروست كىردوۋە بۇمان كە بەلگە و رابەرىكى روون و بەھىزن لەسەر تاك و تەنپايى و
 دەسلەت و زانين و كاردروستى خۇي، بىر لى كىردنەۋەيان مايەي بىرواي بەھىزە بۇ
 ھەركەسىك كە ژىر بىت و چاۋى دلى بىنا بىت، ئەمانەي دروستكىرد بۇ ئىمە و ئىنجا
 فەرموى: ﴿كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾ بخۇن لە بەرو ميوە و بەرھەمى ھەنار، ھەروەھا ئەۋانى
 تىرىش، يان بخۇن لە بەرو ميوە ئەۋانەي كە باسكرا لەم ئايەتەدا، بخۇن لىي كاتى كە بەر
 دەرئەكات ئىتر با پىش نەگەيشتىن، واتە ھەلاۋە و رەۋايە بۇتان خواردنى كە رەۋادان و
 ھەلاۋ كىردن و قەدەغە كىردنى ھەر بە دەست خۋايە و ھىچ كەسىكى تر بۇي نىيە شت ھەرام
 يان ھەلاۋ بگات، ھەركەس لافى ئەو مافە لىبىدات لە راستى دالافى خۋايەتى لىئەدا، ھەركەس
 ئەو مافە رەۋا بدات بۇ غەيرى خوا ئەو كەسە ھاۋبەش رەۋا ئەدا بۇ خوا.

وَمَا أَثَرُ حَقِّهِ، يَوْمَ حَصَادِهِ، وَلَا تُشْرِفُوا إِنَّكُمْ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١١١﴾ وَمِنَ الْأَنْعَامِ

حَمُولَةٍ وَفَرَشَاءَ كُلُوا مِنَّمَا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١١٢﴾

ثَمَنِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ اثْنَيْنِ قُلْ آلَذْكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا

أَسْتَمَلْتُ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَسْتُوْنِي بِعَلَمٍ

﴿وَمَا أَثَرُ حَقِّهِ﴾ مافه‌ک‌هی بدن به خاوه‌نه‌کانی، واته نهو به‌ش و مافه‌ی که خوا پیویستی کردووه له‌سهرتان لهو شتانه‌دا که باسکراون، بیدهن بهو که‌سانه که شایسته و موسته‌ه‌قن، رای زؤربه و به‌هیز له‌سهر نه‌ویه که نه‌م نایه‌ته مه‌ک‌ه‌یی یه، که‌واته مه‌به‌ست له‌م مافه نهو زه‌کاته نییه که له سالی دووه‌می کوچیدا پیویست کراو نه‌ندازه‌ی دیاریکرا، به‌لکو مه‌به‌ست خیره سده‌قه‌یه‌که که هر پیویست بووه و نه‌ندازه‌ی دیاری نه‌کراوه، وه‌ک له‌چ‌ه‌ند ریوایه‌تیکیشدا بهو جوړه هاتووه، نهو مافه بدن ﴿يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ له‌روژی دروینه و برین و چننیدا، واته ته‌فره‌ی مه‌خن له‌کاتی دانه‌ک‌هی، به‌لکو هر له‌گه‌ل به‌ده‌سته‌وه هات و گونجا بیدهن، یان مه‌به‌ست نه‌ویه که پیویست کردنه‌ک‌هی ده‌ست پی‌ نه‌کات لهو روژده‌دا نه‌ک مه‌به‌ست نه‌ویه که دانه‌ک‌هی لهو روژده‌دا بیت ﴿وَلَا تُشْرِفُوا﴾ زیاده ره‌وی مه‌ک‌ه‌ن و له سنوورتیمه‌په‌ن به‌لیشاوده‌ستی تی‌بخه‌ن تابو خوتان نه‌مینیت‌ه‌وه، وه‌ک له‌(ثین و جریج)‌وه نه‌گپ‌نه‌وه که نه‌م نایه‌ته هاته خواره‌وه له‌(سابتی کوپی قه‌یس) دا - خویان لی‌رازی بیت - که باخه خورماک‌هی به‌خشی تا هیچ بو‌خوی نه‌مایه‌وه، هیندی‌ته‌فرمون: مه‌به‌ست نه‌ویه له‌گوناه‌دا سهری نه‌ک‌ه‌ن، چ‌ه‌ند رایه‌کی تریش هاتووه به‌لام به‌لامه‌وه به‌هیز نین، له‌به‌ر نه‌وه باسم نه‌کردن، به‌لامه‌وه هر رای یه‌که‌م چاک و به‌هیزه، ﴿إِنَّكُمْ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بیگو‌مان خوا زیاده ره‌وی که‌رانی خوش ناوی، به‌لکو له‌باره‌ی زیاده ره‌وی کردنه‌که‌یانه‌وه خه‌شمی هه‌یه لییان، سزایان نه‌دا له‌سهری نه‌گهر ویستی، ئینجا دیت‌ه سهر باسی حوشت و مهر و مال‌ت، نهو حهرام و حه‌لال کردنه‌ک‌هی بی‌پرواکان ده‌مبازیان پی‌نه‌کرد به‌ناه‌ق و نا‌پاستی ده‌ر‌نه‌کات و نه‌فرموی: ﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ﴾ دروستی کردو دایه‌ینا له‌حوشت و ولاخ و مهر و

بزن ﴿حَمُولَةً﴾ بار کراو و هه لگری بار و شتی قورس ﴿وَفَرَسًا﴾ نه وهی که پال نه خری و
 راهه خری بۆ سه برین، به چند جوریکی تریش ته فسیر کراونه ته وه، ئینجا نه فه رموی:
 ﴿كُلُوا مِنَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ بخۆن له وهی که خوا کردوویه به رۆزیتان و حه لآلی کردووه، ﴿وَلَا
 تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ شوینی هه نگاوه کانی شهیتان مه که ون و ریبازه کانی مه ده نه بهر ﴿لَهُ
 لَكُمْ عَذُوبٌ مُّهِينٌ﴾ چونکه بیگومان شهیتان دوزمنیکی ناشکرایه بۆتان، واته نه وهی که خوا
 حه لآلی کردووه به حه لآلی بزائن و بیخۆن، چونکه حه لآل و حه رام کردن به ده ست نه وه،
 مه که ونه شوین شهیتان که هیچی به ده ست نییه و هیچی دروست نه کردووه، که واته چۆن
 شوینی قسه ی نه و نه که ون له وهی که خوا دروستی کردووه و کردوویه به رۆزی ئیوه، چۆن
 ئیوه به قسه ی دوزمن نه که ون و شوینی نه که ون، چۆن کویرانه نه که ونه شوینی قسه و باسی
 باوک و باپیرانتان که شهیتان هه لیخه له تاندوون؟! ئینجا به ره نگاری یان نه وه ستی و بهریان
 لی نه بریته وه سه باره ت به و بیر و باوه ره پرو پووچه ی که بویان له باره ی حه رام و حه لآل
 کردنی نه و حه یوانانه ی که خوا بۆی دروستکردن و حه لآلی کرد، که چی نه و نه فامانه له
 خویانه وه هیندیکیان حه لآل نه کردو هیندی حه رام، له باتی نه و دوو وتهیه: (حمولة و فرشا)
 نه فه رموی: ﴿تَكْنِيَةَ اَزْوَاجٍ﴾ واته دروستیکردووه و دایهیناوه هه شت جۆرو هاوسهر ﴿وَمِنْ
 اَلْضَّأْنِ اَنْثَبَيْنِ﴾ له وهی خوری ههیه و به خوری له شی داپۆشراوه دوان: نیرو می ﴿وَمِنْ اَلْغَمَزِ
 اَنْثَبَيْنِ﴾ له وهی مووی ههیه و به مو له شی داپۆشراوه دوان: نیرو می. نه و جۆره مالآته ﴿قُلْ
 مَا لَكُمْ كَرِهَ حَرَمٍ﴾ پیغه مبهر ﴿يَا بَلَىٰ﴾ ئایا خوا نه و دوو نیره ی حه رام کردووه ﴿يَا اَلْاَنْثَبَيْنِ﴾
 یا نه و دوو منیه، واته نیریان منی نه و مالآته؟ ﴿مَا اَسْتَمَلْتُ عَلَيْهٗ اَزْهَامُ الْاَنْثَبَيْنِ﴾ واته با نه و
 بیچوانه ی که له سکی نه و دوو جۆره مالآته منینه دایه، واته هیچ کام له نیرو له می و له و
 بیچوانه ی حه رام نه کردووه. نه وانه خوا دروستیکردوون و حه لآلی کردوون بۆ ئیوه، حه رام و
 حه لآل کردن ته نها به ده ست خواجه، ئیتر چۆن ئیوه له خۆتانه وه هیندیکیان حه رام نه که ون و
 به ده م خواشه وه نه وه نه لئین؟ ﴿يَتَوَنَّى بَعْلَرٍ﴾ هه وآلم بده نی به زانینه وه

۱۴۳ ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ وَمِنْ آيَاتِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءَالَّذِينَ حَرَّمَ أَمْ
 الْإِنشِيَيْنِ أَمَّا اسْتَمَلْتُ عَلَيْهِ أَرْحَامَ الْإِنشِيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْتُكُمْ اللَّهُ
 بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ﴿۱۴۴﴾ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً

﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ئیوه راست نه کهن که نه لاین: خوا نه وهی حرام کردوه،
 واته هه وایم پییدهن به شتی که گومانی تیدا نه بی و زانراو بی به به لگه و نیشانه یه ک که
 له لایهن خواوه هاتبی، نا بهو جوړه دهم کوتی کردن و بهری لی برینه وه، که واته با بیر
 بکه نه وه و نهو بیرو باوهره پووجه له دلی خویمان دهر کهن، ئینجا دیته سره باسی نهو دوو
 جوړه که ی تر لهو چوار پنی که له زمانی عه ربدا ناو نه بری به: (نعم) نه فهرموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِ
 اثْنَيْنِ﴾ له حوشر دوان ﴿وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ﴾ له ره شه ولاخ دوان ﴿قُلْ ءَالَّذِينَ حَرَّمَ أَمْ
 الْإِنشِيَيْنِ أَمَّا اسْتَمَلْتُ عَلَيْهِ أَرْحَامَ الْإِنشِيَيْنِ﴾ دیاره هیچ زانین و به لگه و نیشانه یه کیان به دهسته وه
 نییه که له لایهن پیغه مبه رانه وه هاتین، که واته نهو قه دهغه کردنه یان له کوی هیئا ﴿أَمْ
 كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْتُكُمْ اللَّهُ بِهَذَا﴾ نهی نایا ئیوه حازر و ناماده و به دیاره وه بوون نهو
 کاته که خوا فهرمانی پیداین بهم قه دهغه کردنه؟ واته زانینی نهو قه دهغه یه بو ئیوه یان نه بی
 له لایهن پیغه مبه رانه وه (ﷺ) بیت، یان نه بی خوتان ناماده بووبن و له خواتان بیستی، دهی
 خوتان بپرواتان به پیغه مبه رانه وه (ﷺ) نییه، که واته هر نه م باری دوومه نه مینیتته وه بو ئیوه، خو
 دیاره نه مهش شتیکی نه گونجاوه بو ئیوه و خویشتان لاف نه وه لینادهن، که واته نه بی بلین
 که درو و دهست هه لبه ست نه کهن به دهم خواوه، ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ دهی
 نایا کی سته مکار تره لهو که سه ی که درو به دهم خواوه هه لبه ستی و درو بسه پینی به سه ر
 خوادا ﴿لِيُضِلَّ النَّاسَ﴾ بو نه وهی خه لکی گومرا بکات و لایدا له ریگهی خوا، نهو دهست

ههلبهستهشی کردبی ﴿يَكْفُرْ عَلَيْهِ﴾ به بی ئهوهی هیچ جوړه زانینیکی ببی به هاتنی ئه
 شتهی که دهست ههلبهستی ئەکات له لایه ن خواوه، که واته کرده وه کهشی به ده و نیاز ه کهشی
 به ده، که و ابو هیچ کهس لهو کهسه سته مکار تر نییه، ئه م و ته یه به دوو جوړی تریش
 تفسیر کراوه ته وه، به لام ئه وهی که گوتم به میز تره لای زوړ به، ئه م ئایه ته هر چنده هات بیته
 خواره وه دهر باره ی که سیك، یان کومه لیک به تایبه تی، به لام گشتی یه و تایبه تی ناکری،
 به لکو هر که سیك هر شتیك دابهینی له نایینی خوادا، بهری فرمانی له فرمانه کانی خوا و
 پیغه بهر ﴿عَلَيْهِ﴾ نه کهوی، ئه و کهسه بهری ئه م هر پشه سامناکه نه کهوی که له م ئایه ته دایه، وه
 دهست نیشانی ئەکات بهو گشتی یه که نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ به پرستی
 خوا رینموونی کومه لی سته مکاران ناکات، واته ئه وانه ی که له ئایه ته که دا ناو و نیشانیان
 هه لدا، چونکه ئه وانه په یوه ندی خویان پچریوه به هر شتی که هو ی رینموونییه، ئه وانه
 هاو به شیان بو خوا ره و داوه. له پاش ئه وهی له ئایه ته کانی رابردودا روونی کرده وه که هیچ
 کهس بو ی نییه هیچ شتیك قه دهغه بکات بیجگه له خوا و هر کهس ئه وه بکات درو به دم
 خواوه ئەکات، هر کهس گویرایه لی بکات بو قه دهغه کردنی غیری خوا، ئه و کهسه هاو بهش
 ره و ا دهره بو خوا، له پاش ئه وه ئه و ا باسی ئه وه ئەکات که خوا قه دهغه ی کردووه له سهریان،
 نه فرموی به پیغه بهر ﴿عَلَيْهِ﴾: ﴿قُلْ﴾ بلی به وانه ی که به درووه له خویانه وه ئه و شتانه حه رام
 یان حه لال نه کهن که باس کران له ئایه ته کانی رابردودا ﴿لَا أَجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ
 يَطْعَمُهُ﴾ دهستم ناکه وی له وهی که سروس کراوه بولام، دهستم ناکه وی هیچ خوراکیکی
 حه رام کراو له سه ر هر بخوری که بیه وی بیخوات ﴿إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِثْلَهُ﴾ مه گه ر ئه و شته که
 نیازی خواردنی نه کری مردار بووی ته وه، واته بیجگه له ماسی و کولله که به حه دیس حه لال
 کراون به مرداریش.

أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ

﴿أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا﴾ یا خوینی که تهره و نه پرتینری، نهك وشك و بهستوو بیټ، وهك جگهر و سپل، ﴿أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ﴾ یان گوشتی بهراز بی ﴿فَإِنَّهُ رِجْسٌ﴾ چونکه بیگومان بهراز یان گوشته که ی پیس و قیزه ونه، دیاره له جییه گوشت که به نرخ ترینه بو خواردن پیس بی باشتر ئه بی شته کانی تر قیزه ون بن ﴿أَوْ فِسْقًا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ واته یان سهر پراویک بی که ناوی غهیری خوا برابی لیی له کاتی سهر پرنیدا، وهك باو بووه له سهرده می نه فامیدا که به ناوی بته کانه وه سهریان ئه پری، ههروه ها ناوی هه رکهس و هه رشتیکی تری لی پری با ئه و که سه پیغه مبه ریش بیټ (ﷺ). جا ئه و سهر پراوانه ی ناو بردووه به گوناوه دهرچوون له نایین و گویرایه لی خوا له بهر زیاده رهوی کردن، واته ئه و سهر پراوانه ئه وهنده خراب و بهدن وهك نه نفسی گوناوه دهرچوون له گویرایه لی وان، واته نه وهی که سروس کرابی بۆلای من و خواردنی قه دهغه کرابی هه ر ئه م چواره یه و من بیجگه له م چواره م دهست ناکه وی، حه رام و حه لالیش هه ر نه وهیه که له من وه رگیرابی و ئه وانیه ی که باسکران و حه رام کراون له لایه ن بی پراواکانه وه هیچ کام نین له م چواره و له من وه رنه گیراون، که واته نابی ئه و حه رام کراوانه ی ئه وان حه رام بن، رووکهش و رواله تی ئه م نایه ته و نیشان ئه دات که حه رام هه ر ئه م چواره یه و ئیتر هه ر خوراک و حه یوانیکی تر حه رام نییه، له بهر نه وه هیندی له زانایان له سهر نه وه ن که هه ر ئه م چواره حه رامه. له (ئیین و عه باس و سه عیدی کوپی جوبهیر) یشه وه ریوایه ت کراوه و رووکهشی مه زه بهی (ئیمامی مالیک) یش هه ر له سهر نه وه یه، ئه م نایه ته هه رچه ند مه ککه یی یه و له وانیه سه رینه وه و تایبه تی کردن رووی تیبکات، به لام نایه تی سوره تی (البقره) ش که مه دینه یی یه ئه م نایه ته به یز تر نه کات و حه رامه کان کورت هه لئه هینی هه ر له م چواره دا: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ﴾

وەك بە درێژی تیپەری كرد لەكاتی تەفسیرەكەیدا. بێجگە لەو هەدیسی زۆر هاتوووە كە
 رێكە لەگەڵ ئەمەي كە گوترا، كەواتە ئەوەی كە رووكەشی ئایەتەكە نیشانی ئەدا زۆر
 بەمیزە، هەركەس ئەیهوئ با تەماشای تەفسیری رازی و منار و روح المعانی بكات تا بۆی
 دەرکەوئ میزی ئەم رایە، لەگەڵ ئەوەدا كۆپ و جەماوەری زانایان لەسەر ئەوەن كە حەرام
 هەر ئەم چوارە نییە، بەلكو چەندەها گیانلەبەری تریش هەن كە حەرامن وەك هب درێژی لە
 كتیبی مەزەهەبەكانی ئیسلامدا باس كراون و زانراون، بەهەركام لەوانە كە بە حەرام دانەنرێن
 حەدیس هاتوووە، بۆ ئەهێشتنی دژایەتی ئەو حەدیسانە لەگەڵ ئایەتەكاندا، چەند شتیك
 گوتراوە و چەند وەلامێك دراوەتەووە كە هەموو هەر جێگەي قسە و باس و لێكۆڵینەووەن،
 ئینجا پێویستە خوێندەوار و زانا رەگەزایەتی بۆ هیچ مەزەهەبێك نەیانگری، سوور نەبنەووە و
 رەگ و دەماریان راست نەبێتەووە، بەلكو بە ئارام و ئاسایش تیفكرێن لە هەموو راو
 بەلگەكان، هەركام لە دل دا بەمیزتر بئ شوینی كەون، بە تاییبەتی ئەم جۆرە مەسەلانە كە
 پێیان ئەگوتری: فەرعی و ئیجتەهادی مافی ئەوەیان نییە ببن بەهۆی ئاژاوە و دووبەرەكی.
 یەكئ لەهۆی گەورەیی ئەم شەریعەتە ئەوەیە كە ئاوا پان و قول و فراوانە بۆ هەموو كات و
 ولات و چینی لە چین و تاقەمەكانی ئەم ئادەمییه، رێگەي تیپروانین و ئیجتیهادی تیا دراوە بۆ
 ئەم جۆرە مەسەلانە تا ئەو رادەیە ئەگەر هەلەش بكرئ هەر تاوان نییە بەلكو ئەجرو پاداشت
 ئەدرێتەووە، بێگومان لە زۆر لە ولاتاندا باوە خواردنی گەلئ لەم گیانلەبەرانیە كە بەلای كۆپ و
 جەماوەری مەزەهەبەكانەووە پێس و حەرامن وەك مارو کیسەل و قرژانگ و قورباق، دەي كە
 ئیسلام گەیشته ئەو ولاتانە ئایا لەبەرچی تەنگیان لی هەلكیشین و بئ بەشیان بكەین لەو
 جۆرە خۆراكانە كە حەزی لی ئەكەن و دەقیان پێووە گرتوووە؟ ئایا بۆچی فتاویان بۆ دەرئەكرئ
 بە پێی راو بپاری ئەو هەموو زانا بەرزانیە كە هەر لە كۆن و سەرەتای ئوممەتەووە راو
 بپاریان لەسەر پاکی و حەلألئ ئەو گیان لەبەرانیە هەر هیچ نەبئ با لەو ولاتانەدا بە پێی

رای ئیمامی مالیک رهفتار بکړی و نه کړی به هرا و به زم، به لام به داخه وه نه گهر شتی و
 بگوتړی له هه موو لایه که وه نه کړی به هرا و دا دانه نری که ئایینی ئیسلام به وه نه پوخی!!!
 له ناو نه و قسه و وه لامانه ی که گوتراون بو نه هیشتنی دژایه تی نه و ه دیسانه که هیندی
 شتی تریان حرام کردووه بیجگه و زیاد له وهی که له نایه ته کاند ا هاتووه، له گهل نه م نایه ته
 و نایه تی سوره تی (البقرة) و (النحل) دا، له ناو نه و قسه و وه لامانه دا دوانیان نه هیتم که
 به لامه وه به هیزن:

۱- نه و کورت هه لهنان و ه سره ی که له نایه ته کان وهر نه گیری ئیزافییه و به نه زهر نه و
 حرام کردن و حال کردنیه که بت پرسته کان به نارهنوکاری نه یانکرد و به درو و
 دهست هه لیه ست به ناوی خواوه نه یانکرد، واته له ناو حرام کراوه کانی ئیوه دا هه
 نه مانه حرامن، نه که مه به ست نه وه یه که حرام کراو هه نه مانه ن.

۲- نه وهی که له نایه تانه وهر نه گیری و پیی نه گوتړی: (مفهوم) هه لآیتی هه موو
 گیانه به ریکی تره به گشتی، نه و ه دیسانه ی که هاتوون له حرام کردنی زیاد
 له وهی که له نایه تانه دا هاتوون، نه و ه دیسانه نه و گشتیتی یه ناهیلن و تایبه تی
 نه که ن. نه و ه دیسانه هه رچند قه تعی نین و پی یان نه گوتړی: خه به ری ئاحاد.
 هه رچند به و جوړهن دهست نه دهن بو تایبه تی کردنی گشتیتی، به تایبه تی گشتیتی
 یه که که دهقی نایه ته که نه بی، به لکو وهر گیری له خارجی ده قه که وه که پیی
 نه گوتړی: (مفهوم)، نه مه سپرینه وهی نایه ت نییه تا بگوتړی چون نایه ت که قه تعیه به
 خه به ری ئاحاد سه پرېته وه، نه م دوو وه لامه م به لاوه به هیزه و دژایه تی ناهیلن، بیگومان
 له هه شوینیکدا دوو دهلیل و به لگه هه بوو تا بگونجی نه بی یه که بخرین و هیچ کام
 به ره لا نه کړی.

فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمْنَا

كُلَّ ذِي ظُفْرِ

ئینجا دیننه سهر نایه ته که، نهو چوار شته ی حهرام کرد، به لام له میهره بانی خوا به زیاد بیت که له کاتی ته نگیدا دهرو نه کاته وه له بهنده کانی و تهنگه تاویان ناکات و باریان سووک نه کات، نه وه تا نه فهرموی: ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ﴾ ئینجا ههرکه سیك ناچار کراو برسیتی ناچاری کرد، له کاتی که دهست دریزی نه کاته سهر ناچار یکی تری وینه ی خو ی وه کومه لی زانایانی ته فسیر نه فهرمون، نه گهر بهو جوړه ی کرد ههرچند خواردنه که ی حه لال بیت، به لام گونا هی نه گات له دهست دریزی کردنه که یدا، یان مه بهست نه وه یه به دوا ی خوشی و له زه تدا نه گهر ی، به لکو ههر له بهر ناچاری بیخوات، وه (حه سهن) نه فهرموی. یان مه بهست نه وه یه نهو بخوړه ناچاره له ئیمامی راسته قینه ی ئیسلام هه لنه گه پابیته وه وه (مجاهد) نه فهرموی. له سهر نه م دوو باره نهو خوړاکه حهرامانه حه لال نه بن، ﴿وَلَا عَادٍ﴾ له کاتی که له خواردنه که یدا تیپه ر نه بی له نه ندازه ی پیویستی ناچاری یه که. نهو که سه ی که نهو حهرامانه بخوات له ناچاریدا و بهو دوو مهرجه خوا لی ناگری، ﴿فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ چونکه بیگومان په روه ردگارت زور داپوشهر و لی بورده ی میهره بانه، واته نهو گونا نه سپرته وه و نایه ی لی، ئینجا نایا نه ندازو سنووری ناچاری چیه، نهو نه ندازه چنده که دروسته بخوری؟ نهو زانایان چند رای جیاوازیان هیه با ته ماشای کتیبه کان بکری. ئینجا باسی هیندی شت نه کات که حهرامی کرد به تایبه تی له سهر ئیسرا ئیلی یه کان، واته یه هود له بهر سزادان وتوله سهندن لیان له سهر تاوان و خراپه کاری یان، نهک به مه ی که نهو قه ده غه کردنه له نه سل و بنه رته ی نهو شه ر یعه ته بیت، نه فهرموی: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمْنَا﴾ حهرامان کرد ههر له سهر نه وانه ی که یه هود بوون به تایبه تی نهک هیچ گهل و کومه لیکی تر ﴿كُلَّ ذِي ظُفْرِ﴾ هه موو خاوه ن ناخونیك، واته یه ک سم وهک حوشت و نوشتر مورغ و قاز و ههر گیانه له بهریکی تر که پی و سمی دوولت نه بی وهک (مجاهد) نه فهرموی و له (ئین و جوړه یچ) یشه وه هاتووه، یان مه بهست حوشت و نوشتر مورغ و ههر چوار پییه کی تری وینه ی نهوان وهک (ئین و عه باس) نه فهرموی. یان نه مانه و هه موو په له وه ریکی خاوه ن چنالک که راو بکات، وهک هیندیکی تر نه فهرمون. بیجگه له مانه رای تریش هیه و پیویست نییه به باسکردن.

وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمَ عَلَيْنَا شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا
 اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُم بِغَنِيمَةٍ ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾ فَإِن كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ
 وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا
 وَلَا آبَاءُنَا وَلَا حَرَمًا مِّنْ شَيْءٍ ۚ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا

﴿مِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمَ عَلَيْنَا شُحُومَهُمَا﴾ حهرامانکرد له سهریان هر له ره شه و لآخ و
 مهر و بز و بهز و پیوه کانیان ﴿إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا﴾ مه گهر نه وهی که به پشتیان هوه بیت و
 پشتیان هه لی گرتبی ﴿وَالْحَوَايَا﴾ یان پشقل دانه وه بی ﴿وَمَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ﴾ یا نه وهز و
 پیوهی که تیکه لی بی لکابی به نیسکه وه نه م سی جور بهز و پیوه حهرام نه کرا له سهریان، به
 کورتی حهرامکرا له سهریان نه وهی یه که سمه و وه که ناخوندار وایه به هه موو شتیکی یه وه،
 هر له ره شه و لآخ و مهر و بزنیش حهرامکرا هر پیو و بهزیک که تیکه لی گوشت و نیسک
 نه بووی و جیاواز بی به رووتی و به ناسانی وهر نه گیری و له شوینه که ی نه کرته وه وه که
 بهزی گورچیل و ناو سک که جوی بن به کلؤ، ئینجا هو ی حهرامکردنه وه که و تایبه تیبتی
 به وانه وه روون نه کاته وه که نه فرموی: ﴿ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ﴾ نه وه حهرامکردنه مان کرد به توله یان
 و به وه سزاندان ﴿بِغَنِيمَةٍ﴾ به هو ی سته مکاری و سهرکیشی یان، نه وانه سوویان نه خوارد،
 مالی مه ردومیان به ناهق نه خوارد، تاوانیان گه یشته نه و راده یه که چند پیغه مبهریان
 شه مید کرد. هرکاتی تاوانیکیان نه کرد خوا توله ی لی نه سه ندن و شتیکی حه لالی له سهر
 حهرام ده کردن، ئینجا له بهر نه وهی نه وه و الهه ای که قورئان نه یدا جیگه ی گومان بوو بو نه و
 سهرکیشانه، نه گهر بیشیان زانیایه راستن به دم دانیان پیدا نه نه نا و ئینکاریان نه کرد له بهر
 نه وه دنیایی یه کی به هیزی له سهر کرد و فرموی ﴿وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ به راستی و بیگومان ئیمه
 راست گوین و راست نه کهین له م هه و الهه دا ﴿فَإِن كَذَّبُوكَ﴾ ئینجا نه گهر نه وانه - واته
 جووله که - وه (مجاهد و سدی) و کهسانی تر نه فرمون و رووکه شی شوینه که ش و انیشان
 نه دات له پیش و پاشه وه، برپایان پیته هیئای و تو یان به دروژن دانا له هه و الدان به و حهرام
 کردن و حه لال کردنه ی که با سمان کرد ﴿فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ﴾ پییان بلی په روهر دگارتان
 خاوه نی میهره بانی یه کی فراوانه، به هو ی نه وه وه په له ناکات و ناتانگری له سهر هر تاوان و

خراپه کانتان، به لکو مؤله تتان نه دات ﴿وَلَا يَرْدُّنَا عَنْ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ بهرگری ناگری سزاو
توله ی نه و که هات ناگری در پرتیه وه له گهل و کومه له تاوانباره کان. نه م فهرموده یه مهردوم
نه خاته نومید و چاوه پوانی به نه دازه ی نه وه ی که نه یترسینی له سزاو توله. نه و خواهی ی که
نه م دلانه ی دروستکردوه به م دوو جوړو باره له گهلان نه دوی، به لکو بکه ونه سوژ و
په رۆش و گویرایه ل ببن. له پاش نه وه ی له نایه ته کانی رابوردو و بهرو دوی لی برینه وه و به
ته وای ناراستی و پرپو وچی نایین و بیرو باوه رکه یانی روون کرده وه، نینجا دواترین
بیانوویه ک که نه یگرن به دهسته وه نه هینی و نه وه یشیان به ناهق دهر شه کات و دهم کوتیان
نه کات له سه ری، نه فهرموی: ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ نه وانه ی که هاوبه یشیان بو خوا ره و نه دواو
له مه و پاش نه لین: ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاءُنَا﴾ نه گهر خوا بیویستایه نه نیمه
هاوبه شمان ره و نه دوا و نه باوک و باپیرانمان ﴿وَلَا حَرَمًا مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتی کمان حرام
نه نه کرد، واته بیرو باوه رو کرده وه به ده کانیان نه به ستن به خواست و خواهی شی خواوه و
خویان به بی دهسه لات و به ناچار دهر نه کهن و نه لین: نه گهر خوا بیویستایه نیمه ی بهرگری نه کرد
له و شته به دانه. نینجا با گوی شل که یین و بزانیین خوا به چ جوړی بهر نه نگاریان نه وه ستنی:

یه که م: نه یانترسینی به جوړی که هوش بکه نه وه و بیدار ببنه وه له و بیهوشی و بی
ناگای یه، سه رنجیان رانه کیشی بو عیبرت و هر گرتن له تا قم و گله پی شو وه کان. نه فهرموی:

﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا﴾ واته نه مانه بر وایان نه هینا به وینه و
مانه ندی نه وانه ی که بر وایان نه هینا له پیش نه ماندا هه تا سزا و توله ی نیمه یان چه شت،
واته با نه مانیش راوه ستن تا سزاو توله ی نیمه دیتنه سهریان نه و کاته بر و نه هیتن و وه
نه و ان هیچ سوو دی کیش نابی له بر و نه هینا نه که یاندا.

دووه م: باری راست و ره و نه یشان نه دات، نه وه ش نه مه یه که شوینی شتی بکه ون که
زانا و ناگادان پیی نه که نه وه ی که له زانیینان به دهره و هر له خویانه وه به گومان و
گو تره کاری دهمی بو نه کوتن، بیگومان نه زانن که خوا فهرمانی چی پیداون و جلّه و گیری له
چی کردوه، توانا و دهسه لاتیشیان هیه بو گویرایه لی که واته ریگای گویرایه لی بده نه بهر.
ناشکرایشه که بی ناگان له نیراده و خواهی شی خوا و هیچ توانین و زانیینان نییه له و باره یه،
که واته له بهر چی واز نه هیتن له وه ی که زانین و توانین و دهسه لاتیان تیدا هیه، په لاماری
ه شتی نه دن که له توانا و زانین و دهسه لاتیاندا نییه؟

قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ أَجْعَلِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمْ شُهَدَاءُ كُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا إِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعِ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِشَايِنِنَا

دهست نیشانمان بوئم بارو ریگهیه که نه فرموی: ﴿قُلْ﴾ نهی پیغمبر (ﷺ) بلی بهو بت په رست و بی بریایانه ﴿هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا﴾ نایا له مه دا نه یلین و له م بیرو باوهری که وان له سهری و به دم خواوه نه یلین، نایا له ماندها هیچ جوړه زانینکتان هیه و هیچ به لگه و رابرو نیشانه یه که هیه به دهستانه وه تا دهری بخه ن بومان و دهری برن؟ بیگومان هیچیان به دهسته وه نییه و هیچ زانین و ناگایه کیان نییه لهو باره یه وه، که واته نه بی هر نه مه یان پی بگوئری: ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾ نیوه له م باره یه وه شوینی هیچ شتی ناکه ون بیجگه له گومان، نیوه هر درو نه که ن به دم خواوه و به دم بر نه م قسانه نه که ن درو نه که ن که نه لین: نه م هاوبه ش ره وادان و حهرام کردنه مان له لایه ن خواوه هاتووه و به پیی فرمان و ره زامه ندی خواجه. خوی پهره ردگار نه م هه واله یدا لهو بی بریایانه که له داهاتوودا نه م قسه نه که ن، نهو هه واله به دیهات و نهو بی بریایانه نهو قسه و لافه یان لیدا، وه که خوا بومان باس نه فرموی له نایه تی (۳۵) ی سوره تی (النحل) دا: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَتَوْا﴾ نه وانه ی که هاوبه شیان بو خوا دانا و گوئیان و نه لین: ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عِندَنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا﴾ نه گهر خوا بیویستایه نه نیمه و نه باوک و باپیرانمان بیجگه له خوا هیچ شتیگمان نه نه په رست ﴿وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیگمان حهرام نه نه کرد... هتد، که واته نه م نایه تی نیره یه کی بوو له هه واله غیبیه کانی قورئان و موعجیزه یه که له موعجیزه جوړ به جوړه کانی قورئان که پیویسته سوپاسی خوی له سهر بکه ین که هه موو جارئ راستی و پیغمبر رتی پیغمبر مان (ﷺ) بو ناشکرا نه کات له به زهی و میهره بانی یه که ی به زیاد بیت، ﴿قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ﴾ نهی پیغمبر (ﷺ) بلی پنیان له کاتیکدا که نیوه هیچ

به لگه و نیشانه یه کتان به دهسته وه نییه له سهر شهو لاف و قسه ی خوتانه، دهی ههر بو خوا
 ههیه به لگه ی روون و ناشکرا که گه یشتو وه ته شهوپهر له هیزو دامه زوای دا، شهوش بریتی
 یه له م قورئانه و پیغه مبه ر(ﷺ) و راگه یاندن به روونی، تهفسیری به م جوړه به ناویانگه له ناو
 زانایاندا، به سی جوړی تریش رافه کراوه ته وه یه کی لهو سیانه به لاهه وه به هیزه و دلم زور
 پیی به نارامه، ته نانه ت له مهش که له پیشه وه باسم کردو کردم به تهفسیر، شهو جوړهش
 شهیه: شهوانه نه لئین: هاوبهش دانانیان بو خواو حهرام کردنی شهو شتانه ی که حهرامیان
 کردو وه، به خواهیش و ره زامه ندی خواجه و نابی ره خنه و لومه یان لی بگیری له وه دا، به لگه و
 رابه ریشیان شهویه: شهگر خوا پیچه وانه ی شهوه ی بویستایه که نیستا وان له سهری بیگومان
 شهمانی ناچار شه کرد له سهری، نیستا که ناچاری نه کردن شه بی رازی بی به مه ی وان له سهری،
 به لام شهوه ی که شهیکه ن، که واته ههر به قسه خویشیان خویان تاوانبار کرد، له بهر شهوه
 شهفه رموی: ﴿قُلْ﴾ شهی پییان بلی ﴿فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ﴾ واته ههر بو خواجه به لگه ی به هیزه به سهر
 شهوه دا ﴿فَلَوْ شَاءَ لَهَدَّيْتُكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ چونکه شهگر خوا بیویستایه شهوه ی شهخسته سهر ری
 راست و به ناچاری بروای پی شههینان و ناچاری شه کردن له سهر وازهینان له هاوبهش رهوا
 دان و حهرام کردن به ناههقی، نیستا که وای نه کردو وه به مهیل و خواهیشی خوتان شهوه
 شهکه ن، که واته شه بی داواتان لیبکات به بروا هینان و کوتایی هینان لهوه ی که شهیکه ن،
 چونکه شهوه خاوه ن دهسه لات و مهیل و خواهیش ناچار نین، هیچ برو بیانوویه کتان
 به دهسته وه نییه، له سهر ههر بار شه ناهه ته و وینه کانی یاسا و برو باوه ریکی گرنه نشان
 شهده ن که هاوه له کانی له سهر بووه، له پاش شهوان کو مه ل و جه ماوه ری شه مهت ههر شهوه یان
 شه لبراردو وه، ههر شهوش ری که له گه ل ژیریددا، شهوش شهیه: بهنده دهسه لات و مهیل و
 خواهیش و شه لبراردنی ههیه لهو کرده وانه دا که داوای لیکراوه و جله وگیری کراوه لییان،
 به جوړی هیچ برو بیانوویه کی نییه له گوناوه سهر پیچی و سهر کیشیدا، چونکه ناشکرایه که
 ناچار نییه و ناچار نه کراوه له لایه ن خواوه، وهك سهره تای هه موو شه نایه تانه شهیکه یه نن:
 ﴿لَوْ شَاءَ﴾ واته خوا نه یویست، که واته ناچار نه کراوه و به مهیل و خواهیشی خوی شهو

شتانه ئەكات، دوايى ئايەتەكانىش ئەو ئەگەيەنن كە مهيل و خواھش و ئىرادە و دەسەلاتى
 خوا دەورى ھەموو شتى داوہ و لە ھەموو شتىكدا كار ئەكات و ھەموو شت و ھەموو
 كەردەوہكانى بەندە، چاك و خراپ بە پىويست و خواھىشى خوايە، بە كورتى ئيمە ئاگامان لە
 فەرمان و داواكراوہكانى خوا ھەيە، ئاشكرايە كە ناچار كراو نين لەو كەردەوانەدا، ئاگامان لە
 مهيل و خواھىشى خوا نيبە، كەواتە ھەر ئەبى ھەولى شتى بدەين و خەرىكى شتى ببين كە
 ئەيزانين و دەسەلاتيگمان ھەيە بەسەريدا، ئەك خۆمان خەريك بكەين بە مهيل و خواھىشى
 خواوہ كە بە ھيچ رەنگ ئاگا و دەسەلاتمان رووى تى ناكات، خوا بە ميھرەبانى خۆى
 بمانخاتە سەر رى راستەكەى خۆى و دامەزراومان بكات لەسەرى - آمين -، ئينجا لە
 كۆتاييدا فەرمان ئەدا كە پيغەمبەر (ﷺ) داوا بكات لەو بت پەرستانە و بەريان لى بپريتەوہ بە
 ھينانى ئەوانەى كە لەوانەن پشتيان پى ببەستن، بەلكو شاھەتى يان بو بدن لەسەر ئەو لاف
 و داواى كە ھەيانە و ئەلين خوا ئەو شتانهى حەرەمكردوہ، ئەفەرموى: ﴿قُلْ بَلَىٰ: هَلُمَّ
 شُهَدَاءَ كُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا﴾ بينن و ئامادە بكەن شاھەتەكانتان كە شاھەتى بدن
 كە خوا ئەمەى حەرەمكردوہ كە باسكرا لە ئايەتەكانى رابردودا، (مجاھد) ئەفەرموى:
 مەبەست ئەو چوارەيە كە لە سورەتى (المائدة) دا باسكران: (بحيرة و سائبة و حام و وصيلة)،
 مەبەست لەم شاھەتە ئەوانەن كە پيشەوايانن و ئەمان دوايان كەوتون، مەبەست لەم
 فەرمانانە دەرختنى دەستە پاچەيى و پەك كەوتن و بى ئابروويى يانە بەمەى كە ھەرچونى
 خويان نەزانن و بە گومان و گۆترەكارى قسە ئەكەن، ھەرەھا دەستە پاچەن لەوہى كە بە
 شاھەتى شاھەتان قسەكەيان ببەنە سەر. ئينجا ئەفەرموى: ﴿إِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُ﴾
 ئەگەر وا دابنن كە دین و شاھەتى ئەدەن، ئەو كاتە تو بپروايان پى مەكە و شاھەتى يەكەيان
 وەرەگرە، چونكە درۆى رووتە، كەواتە بى دەنگ مەبە لەسەر ئەو ناھەقى يە بەلكو ناھەقى و
 نارەوايى يەكەى ئاشكرا بكە ﴿وَلَا تَنْتَعِ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُواْ بِعَايِنِنَا﴾ شويى ئارەزواتى ئەوانە
 مەكەوہ كە بپروايان نيبە بە ئايەتەكانى ئيمە و بە درۆيان دائەنن

وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ

عَلَيْكُمْ أَلا تَشْكُرُونَ ۚ شَيْئًا

﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ نهوانه‌ی که برپایان نییه به رۆژی دوا‌یی ﴿وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ نهوانه‌ی که هاوبه‌ش و هاوتا بریار نه‌دهن بۆ په‌روه‌ردگاریان، واته شوینی نه‌وانه مه‌که‌وه که‌خاوه‌نی نه‌وسیفه‌ت وکرده‌وه‌به‌دانه‌ن، مه‌به‌ست ناشیرین کردن و بی‌زاندنیانه تا به ته‌وا‌ی دووره‌په‌ریزبیت لییان و به‌هیچ ره‌نگ په‌که‌ویت له‌گه‌لیان و دلت دانه‌نیت بۆیان. قورئان لی‌ره و له‌چهند شوینی ترده مه‌سه‌له‌ی حاکمیتی و دانانی یاسا و به‌رنامه‌ی زۆر به‌گرنگ و گه‌وره نیشاندا، به‌و هه‌موو توندو تیزیی یه‌ لی‌ی دوا، چونکه په‌یوه‌ندی به‌ خویه‌تی خواوه‌هیه و تایه‌تیبه به‌خواوه و ره‌وا دانی بۆ هه‌ر که‌سیکی تر هاوبه‌ش ره‌وادانه بۆ خوا، له‌م قورئانه و له‌م ئایینه‌دا یه‌کسانه بت په‌رستی و هاوبه‌ش ره‌وادانی ئاشکرا که‌ باو بووه به‌ ئاشکرا بت په‌رستراوه و سوژده‌ی بۆ براوه، یه‌کسانه نه‌وه له‌گه‌ل ره‌وادانی حاکمیتی بۆ غه‌یری خوا و رازی بوون به‌ هه‌ر یاسا و شه‌ریک که‌ له‌لایه‌ن خواوه نه‌هاتبی و ئیزنی خوی له‌سه‌ر نه‌بی، ئیتر به‌ ناوی خویشه‌وه بی‌ هه‌ر بت په‌رستییه و هاوبه‌ش ره‌وادانه بۆ خوا به‌ بی‌ جیاوازی له‌گه‌ل بت په‌رستی یه‌ ئاشکراکه‌دا، وه‌ک نه‌و هه‌رامکردن و هه‌لال‌کردنه‌ی نه‌و سه‌رده‌مه که‌ له‌م ئایه‌تانی رابردووه‌دا باسیکردن و به‌ناوی خویشه‌وه نه‌یانکرد، له‌گه‌ل نه‌وه‌دا داینان به‌ بی‌ بپروا به‌ ئایه‌ته‌کانی، به‌ بی‌ بپروا به‌ رۆژی دوا‌یی، به‌ هاوبه‌ش ره‌واده‌ر بۆ خوا، ئینجا با نه‌ندازه‌یه‌ک بیر بکه‌ینه‌وه تا بۆمان ده‌رکه‌وی که‌ بۆچی نه‌و بریارانه نه‌دری به‌سه‌ر نه‌و که‌سانه‌دا که‌ له‌لایه‌ن خویانه‌وه یاسا و به‌رنامه‌ دانه‌نین بۆ خه‌لکی، یان رازین و برپایان هه‌یه به‌ هه‌ر یاسا و شه‌ر و به‌رنامه‌یه‌ک که‌ له‌لایه‌ن خواوه نه‌هاتبی و ئیزنی خوی له‌سه‌ر نه‌بی. نه‌وانه له‌ راستیدا برپایان نییه به‌ ئایه‌ته‌کانی خوا، چونکه نه‌گه‌ر مه‌به‌ست ئایه‌ته بوونه‌وه‌ری یه‌کانه، هه‌موو ئایه‌ته بوونه‌وه‌ری یه‌کان شایه‌تی نه‌ده‌ن که‌ ته‌نها خوا داهینه‌ر و رۆزی ده‌ره، هه‌ر داهینه‌ر و رۆزی ده‌ریش خاوه‌نی

راسته قینه یه، که واته ئه بی هه ره ئه و خاوه نه ش حاکم و کاربه ده ست بیّت، که واته هه رکه س
 حاکمیّت و کاربه ده ستی هه ر بۆ خوا داننه ئی ئه و که سه برپوای به م ئایه ته بوونه وه ری یانه
 نییه، ئه گه ر مه به ست ئایه ته کانی قورئانه، ئه و ئاشکرایه که ده قی ئایه ته کانی قورئان به
 روون و ره وانی برپاری حاکمیّت و کاربه ده ستی له ژیا نی ئاده مییدا هه ر بۆ خوا ئه ده ن، هه ر
 شه ریه ته که ی خوا داننه ئین به یاسا و شه رع. هه روه ها ئه وانه بی برپوان به روژی دوایی،
 چونکه هه رکه سیّک برپوای هه بی به و روژه هه رگیز ناتوانی ده ست درێژی بکات بۆ سه ر
 خوایه تی خوا، لاف شتی لی بدات که تایبه تی یه به خواوه، ئه وه ش مافی حاکمیّت بی چه ند
 و چوونه له ژیا نی به نده کانی خوا دا، ئیتر ئه و حاکمیّت یه له برپارو قهزا و قه ده ردا بیّت،
 یان له شه ریه ت و یاسا دا بیّت، ئینجا شتیکی ئاشکرایه که هه رکه سیّک به و جوړه بیّت که
 باسکرا، بیگومان ئه و که سه بت په رسته و هاوبه ش ره واده ر بۆ خوا، چونکه ئه گه ر خوا
 په رست بیّت به تاک و ته نیا مافی تایبه تی خوا ره واده نادا بۆ هیچ که سیّکی تر، له پاش ئه وه ی
 که هه ر حه لّال و حه رامکردنیّک که له لایه ن خواوه نه بی، تاوان و ناهه قی ده رکرد، حه رام و
 حه لّال هه ر ئه وه یه که له شه ریه تی خوا دا هاتبی، باسی حه رام و حه لّالی خوړاکی بۆ کردین،
 له پاش ئه وه ئه بی بزاین حه رام و حه لّاله کانی خوا کامانه ن، جا ئه و له م ئایه تانی
 داها تووه دا بنه په رت و بناغه ی حه رامه کانه مان بۆ باس ئه کا له کردار و له وتاردا، له گه ل ئه وه ی
 که بنه په رت و بناغه یه له چا که دا، ئه فه رموی: ﴿قُلْ بَلٰی﴾: ﴿تَمَکُلُوْا اَنْتُمْ مَّا حَرَّمَ رَبُّکُمْ
 عَلٰیکُمْ﴾ و هه ر با بخوینمه وه به سه رتانه ئه وه ی که په ره ردگار تان حه رامی کردوه
 له سه رتان، و ئه م ئایه تانه تان به سه ردا بخوینم که باسی ئه و حه رامانه ئه کات، ئه و
 حه رامانه ی که په ره ردگار تان حه رامی کردوه، که هه ر ئه وه مافی حه رام و حه لّال کردنی
 هه یه، ئه و حه رامانه باس ئه کات که هیندیکیان به وته ی جله وگیری، هیندیکیان به وته ی
 فه رماندان به درژی ئه وه ی که حه رامه، به پی داخواری ره وانبیژی که قورئان و له پۆپه ی
 هه ره به رزیدا، ده ست پی ئه کات له تاوان و حه رامی هه ره گه وه وه که هاوبه ش دانانه بۆ
 په ره ردگار، ئه فه رموی: ﴿اَلَا تُشْرَکُوْا بِوٰهٖ شَیْئًا﴾ واته بخوینم به سه رتانه به م ره نگه ئه لیم: هیچ
 شتیّک نه که ن به هاوبه شی خوا، یان هیچ شتیّک و هیچ جوړه له هاوبه ش دانان نه که ن،

هاوبهش له زاتی پاکیدا، هاوبهش له سیفەت و نیشانهکانیدا، هاوبهش له کردهوهکانیدا،
 هاوبهش له یاسا و بهرنامه و شەریعتیدا، هاوبهش له پەرستن و گوێزایی و فرمانبەرییدا،
 هیچ شتێک نەکەن بە هاوبەشی هەرچەند لە قەبارەدا گەورە بێ وەک مانگ و رۆژ
 ئەستێرەکان، یان گەورە بێ لە ریزو قەرددا وەک پیغەمبەران و پیاوچاکان، چونکە هەر شتێ
 هەر ئەندازەیە گەورە بێ دروستکراوی خواوە و ژێر باری دەسەلات و ئیرادە و خواھیشی
 خواوە، گیانلەبەر هەرچەند ژێر و دانا و زانا بێ بەندەوی خواوە، کەواتە نابێ لە سنووری
 بەندەیی دەرکری، هیچ جۆرە هاوبەش رەوادان نەکەن، نە هاوبەش رەوادانی گەورە، نە
 هاوبەش رەوادانی بچووک، بەلکو پەرەردگار بە تاک و تەنیا دابنێن و وەری گرن لە هەموو
 بار و روویەکەو، بێگومان هاوبەش رەوادان و دانان بە هەموو جۆر و شیوەکانی یەوە یەک
 حەرەمە و بنەپەت و سەرچاوەی هەموو حەرەمێکە، یەکەم تاوان و گوناھێکە کە ئەبێ هەموو
 بێزاری و ئینکاری یەکی ئاراستە بکری، هەتا بە ریکی خەلکی بپوایان هەبێ و دان بنێن
 بەمە ی هیچ خواوەک نییە بێجگە لەو خواوە کە ناوی (الله) یە، هیچ پەرەردگاریک نییە بێجگە
 لەو و هیچ حاکم و کاربەدەستێک نییە لە راستیدا بێجگە لەو، هیچ یاسا و شەرع دانەرێک
 نییە بێجگە لەو، هەرچۆنێ بێ سوژدە و عیبادت ئەبێ هەر بۆ ئەو بکری. دانانی خوا بە تاک
 و تەنیا لە هەموو بارو روویەکەو بنەپەت و سەرچاوەی هەموو چاکە و پیت و فەرێکە و هیچ
 عیبادت و خو و رەوشت و کردەوێک جیگە ی ناگریتەو، کەواتە هەر ئەو بەجێیە کە
 هاوبەش رەوادان بۆ خوا بکری بە یەکەم حەرەم و یەکەم دەست پیکراو لەم ئایەتە پیرۆزەدا،
 بێگومان - وەک قورئان لە چەند شوێندا بۆمان باس ئەکات - ئەو یەکەم چینه بت پەرستە
 کە ئەم قورئانە ی چوو بە گوێچکەدا بپوایان هەبوو بە بوونی خوا، بەوێ خوا داھێنەر و
 رۆزی دەریانە، خوا هیچ هاوبەشیکی نییە لە دروست کردنی ئەم ئاسمان و زەوی و
 بوونەوهرەدا، بێگومان ئەو باوەرە بە تەنیا نرخی نییە و مەردومی پی رزگار نابێ تا لەگەڵ
 ئەویدا باوەری ئەبێ بە حاکمیتی بێ چەند و چوونی خوا بە تاک و تەنیا، تا باوەری ئەبێ
 بەوێ تەنها خوا پەرەردگارە و تەنها خوا کاربەدەست و فرمان رەوایە، یاسا و بهرنامه و
 شەریعت ئەبێ تەنها لە خواوە بێت و وەرگیری، ئەمە شتیکی زۆر روون و ناشکرایە لە

ئىسلامدا لەگەل ئەودا بە داخەو شەيتانەكانى (جن) و ئادەمى توانى يان زۆربە بىرازىنن لەم
 رىگە راستە، ئەم مەسەلەى پەرەردىگارىتى و حاكمىتى خوا لە بىر بەرنەو و لە ھەست و
 دەروندا جىيەى بگەنەو خواپەرستى كورت ھەلبەتتەن تەنھا لە نوپۆ و رۆژوو و
 عىبادەتەكانى تردا! جا لەبەر ئەو ئەبىن تەنەت ئەوانەى كە داسۆز و بە غىرەتن لەسەر
 ئىسلام، ھەر باسى رىك و پىك كەردنى ئەو عىبادەتەنەكەن، يان باسى خو و رەوشت
 ئەكەن، بىزىرى دەرنەبەن لە كەردەو بەدەكان و ھىندى شتى بچوك كە سەرەكى و بنەپەتى
 نىن، لە پىشەو خەرىكى بناغە و بنەپەتەكە نابن، بىزىرى دەرنابەن لە بى شەرى ھەر
 گەرەو ھەرامى ھەر گەرەو كە برىتییە لە رەوادانى حاكمىتى بۆ غەبرى خوا و راگىر كەردن
 و بەرپەردى ژيان لەسەر حاكمىتى غەبرى خوا و دان نان و گوپرايەلى بۆ بەرنامە و
 ياساى ئەم و ئەو و وازەينان و بىدەنگ بوون لە ياسا و بەرنامەى خواى پەرەردىگار! ئەمە
 دەردىكى يەكجار كارىگەر و كوشندەى كە پىويستە لەسەر بپرواداران و مۇسلمانانى
 راستەقىنە چارەسەرى بگەن، لەسەر ئەو بارو شىوہە كە ئايەتەكانى قورئان لە چەند
 شوپندا دەست نىشانى بۆ ئەكەن، لە يەكەم وەسىيەتدا پەيوەندى و پەيوەستى بەندە ديارى
 ئەكات بە پەرەردىگارى يەو، لەسەر ئەو بارو شىوہەى كە باسماكرد، بە بى ئەو بەندە
 ئازادى وەرناگرى و ھەر دەمە بەندەى ئەلقە لە گوپە بە شتى و ھەردەمە شوپنى ھاوبەشەك
 ئەكەوى. ئازانى روو بە لای كوپوہە بكات، بە بى ئەو پەيوەندى يە پاك و خاوينە دل و
 دەروون و ژىرى پاك نايپتەو لە ئەفامى و باو و عادت و كەردەوہى ئەفامى و ژيانى ئازادى
 و سەربەستى نابى و ناگونجى. لە پاش ئەو يەكەم پەيوەندى و پەيوەستىيە، ئىنجا بە دواى
 ئەودا پەيوەندى و پەيوەستى بە باوك و دايكەو ئەھىنى و ئەيكات بە دووم وەسىيەت، وەك
 لە چەند شوپنىكى تردا ھەر بەم جۆرە ئەكات، بەو نىشانى ئەدات ئەوپەرى گەرەبى و
 گرنگى مافى باوك و دايك، ئىنجا بە شىوہە دەستەواژەيەكى زۆر سەرنج راكيش و ناياب
 مەبەستەكە ئەگەيەنى،

وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَقَ مَعْنُ نَزَقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ

ئهفه رموی: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ چاکه بکهن به چاکه کردنیکی تیرو تهواو که هیچ جوړه خراپه و ناشایسته یی تیا نه بیټ، بهم رهنګه وهک (ئین و عه باس) - خویان لی رازی بیټ -
 ئهفه رموی: چاکه و کرده وهی چاکیان له گهل بکری به سوزو به زهیی و نهرم و نیانی، که واته به قسه ی رهق و بی تام وه لام نه درینه وه، به گرزی یه وه سهرنج نه درین، دهنگ به رز نه کریته وه به سهر دهنگیاندا، به لکو له بهر ده میاندا وهک بهنده له گهل خاوهن و ناگاهه یاندا بوهستن و خویان به ژیر دهسته و فرمانبر نیشان بدن، فرمانیدا به چاکه کردن تا بزانری که ته نها خراپه نه کردن بهس نییه، به لکو ئه بی له گهل ئه ودا چاکهش بکری! ئینجا به دوی ئایه تهکاندا چند فهرموده ی پیغه مبه ریش (ﷺ) هات له باره ی گهره یی مافی باوک و دایکه وه، له ناو ئه وانه دا ته نیا حه دیسیک ئه هینم که بوخاری و موسلیم و ترمزی و نه سائی ئه یهینن له (ئین و مه سعود) وه که ئهفه رموی: پرسیارم کرد له پیغه مبه ر (ﷺ) کام کرده وه گهره تره؟
 ئه ویش فهرموی: نویژ له کاتی خویدا، ئینجا گوتم: ئینجا له پاش ئه و؟ ئه ویش فهرموی: چاکه له گهل باوک و دایکدا، ئینجا گوتم له پاش ئه و؟ ئه ویش فهرموی: جیهاد له ریگه ی خوادا. چاکه ی له گهل باوک و دایک پیش خست له جیهاد و جهنگ و تیکویشان له ریگه ی خوادا که گهره ترینی مافه گشتی یه کانه، که واته له پاش مافی خوا مافی باوک و دایک له هه موو مافیک گهره تره، که واته هه ر کهس ئه و مافه زیاه بکات هه موو مافیکی ترزایه نه کات و چاوه پروانی خیرو چاکه ی لیناکری بو هیچ که سیکی تر. ئینجا سی یه م وه سیهت نه کات به جل و گیری له کرده وه یه کی زور به دو خراپ له کرده وه ناپه سهنده کانی سه رده می نه فامی عهره ب، ئه وهش بریتییه له کوشتنی ئه ولاد له ترسی بی نه وایی و نه بوونی، ئهفه رموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَقَ﴾ ئه ولاده کانتان مه کوژن له بهر بی نه وایی و فه قیری یه که

ههتانه، يا لهبر مهترسی له فهقیری و نهبوونی یه که دوو چارتان ببی له مه وپاش، هیندی
نه فرمون هم نایهتی نیره دربارهی نهوانه هاتوو که دوو چاری فهقیری و بی نهوایی بوو
بوون و لهبر نهو نهبوونی یه نهولادیان نهکوشت، نایهتی سورهتی (الإسراء) که نه فرموی:
﴿حَفِیَّةٌ اِمْلَیْ﴾ دربارهی نهوانه یان هاتوو که فقیر و بی نهوا نهبوون، به لام مهترسییان بووه
که له داهاتوودا دوو چار ببن. لهبر نهو هیشه لیږدها رۆزی خوځیان پیش نه خات له رۆزی
نهولادهکان نه فرموی: ﴿عَنْ نَزَقُكُمْ وَاِیَّاهُمْ﴾ واته مه یان کوژن لهبر فهقیری و بی نهوایی
یه که ههتانه، چونکه نیمه رۆزی نیوه و نهوانیش نه دین، به لام له نایهتی
سورهتی (الإسراء) دا رۆزی نهوان پیش نه خات، نه فرموی: ﴿عَنْ نَزَقُهُمْ وَاِیَّاکُمْ﴾ واته
مه یان کوژن لهبر مهترسی فهقیری و نهبوونی که له داهاتوودا دوو چارتان ببی، به پرستی
فرموده یه کی زور جوان و ورده، له سر هر بار لیږدیش و له ویش هم دوو رسته یه
سهر به خوځ و هو ی جلوه گیری یه کهن، واته کاری وا مه کهن، چونکه نیمه رۆزی ههردوو کتان
نه دین، نه که نیوه. که واته نهو ی که نه یکهن به هو ی نهو کرده و به ده ناراست و بی جیه، به
هه حال و له سر هه ربار مه به ست له باسی نهو هو یه ته شهردانه و له که دار کردنیانه به و ی
کاری وا به ده کهن لهبر نهو شته ناراست و بی جیه، که واته نهو ناگه یه نی که نهو کرده و
قهیناکات نه گهر لهبر نهو هو یه نه بی، خوی پروهردگار له هه موو کهس میهره بانتره، لهبر
نهو و هسیهت نهکات بو نهولادهکان به پاراستنی مافی باوک و دایکهکان، و هسیهتیش نهکات
بو نهوان که پاریزگاری نهولادهکانیان بکهن، و هسیه ته که ی په یوه ست نهکات به خویه تی
خواو په رستنی خواوه، تا زور به توندی گویریایه لی فرمانه که ی بکری. له پاش نهو ی
و هسیه تی کرد به خانه واده و خیزان، نینجا و هسیه تیان بو نهکات به یاسا و رژیمی که
له سهری بن، رژیم و یاسای پاکي و خاوینی و داوین پاکي،

وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا

بِالْحَقِّ

نه فهرموی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ﴾ نزکی گوناھو کرده وه زور به ده کان مه که ونه وه، واته زینا و داوین پیسی به هه موو جورده کانی یه وه، وه که در نه که وی له مه ی که به دوا ییدا نه مه نه کات به بریتی ﴿ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾ نه وه ی که در نه که وی و ناشکرایه له و گونا هانه و نه وه ی که ناشکرا نییه و نه ینی یه وه که باو بووه که جی و شوینی تایبه تی بووه و نالای بو بهرز کراوه ته وه بو هه رکس مه یلی کردبی له وانه ی که ماقوول نه بوون ناسایی بوون، نه وه ی که ماقوول بووبی به دزی یه وه، دؤستی راگیر کردوه بو نه و کاره به ده، به کو نه فهرموی له بهر زیاده ره وی کردن له به دیی و خراپه که ی دا یان به پیی نه و که سانه یه که نه و کاره به ده نه که ن، یان به پیی جورده کانی یه تی، وه که ناماژده مان بو کرد، له (نین و عه باس و ضحاک و سدی) شه وه به و جورده ریوایه ت کراوه، له سه ر هه ر بار بیگومان نیربازی له و گونا هه زور به ده و ناشرینانه یه، نینجا زور به جییه هی نانی نه م گونا هه به دوا ی گونا هه ی پیشوودا، چونکه له راستیدا نه م گونا هه هه رچونی بی تاوانیکی گه وره یه له خویدا، هه روه ها به شی که له کوشتنی نه ولاد، چونکه نه و کاره به ده نه گه ر نه ولادی لی پهیدا ببی نه وه له سوکی و بی نرخیدا وه که مردوو وان، نه گه ر لی شی پهیدا نه بی نه و نه و تومه پاکه نه کوژی و هه ول نادا به کاری بی نی له جیگه و شوینی پاک و خاویندا که نه گه ر به ره می لی پهیدا بوو، به نرخ و به ریز سهیر بکری و دابنری، جله وگیری کردن له نزیک که وتنه وه ی نه و گونا هه، یان له بهر زیاده ره وی کردن و توند و تیژی به کار هی نانه له جله وگیری کردن له و گونا هه دا، یان هه ر مه به ست جله وگیری یه له نزیک که وتنه وه به به کار هی نان و کردنی سه رته ای نه و تاوانه، وه که تیکه لی و سه رنج دان و ماچ و ده ست لی دان که پالده رن بوی، هه روه ها به هی ز تر نه و رووتی و به ره لایی و سینه می به ده و بی نامووسی و نه و هه موو شته جور به جورانه که له

سهردهمی نه فامی تازه دا داهات و به کار شه میترین، به هر حال زور پیویسته توند و تیژی
به کار هینان له باره ی شه تاوانه وه، چونکه شتیکی روونه هر گهل و کومه لیک شه تاوانه ی
تیدا بلاو بییته وه به ته وای له کار شه کوهی و که لکی هیچی نامینی، هر که س نه شاره زایه با
بروا سهریک بدا له و لا تانه ی که شه کارو کرده وه پیسانه ی تیا باوه، یان ته ماشای رۆژمانه
و گو قاره کان بکات شه هه موو به سهرهات و رووداوانه بزانی که بلاو شه کرینه وه، شه هه موو
بیزاری یه دهرئه بپن له بلاو بوونه وه ی شه گوناوه کاره به دانه، ئینجا دیته سهر پینجه م
وه سیهت شه فرموی: ﴿وَلَا تَقْلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ مه کوژن هر نه فسی و
هر که سیک که خوا کوشتنه که ی حهرام کردوه، مه گهر به حه قیانهت و به پنی فرهانی خوا،
واته مه یکوژن له هیچ حالیکدا، به هیچ هویه که مه گهر له حالیکدا و به هویه که ئیسلام
ره وای دابی، بهم رهنگه جهنگ بکات له گهل ئیسلامدا، یان که سیک کوشتنی به ناههق، یان
له ئیسلام پاشگه زبوویته وه، یان له ده ولته ی راسته قینه ی ئیسلام، یان زیناکه ریک بی
که شایسته ی به رده باران بی وهک دیارییکراوه له کتیبی زاناکانی ئیسلامدا، له قورئاندا
زور جارجله وگیری شه کات له سی گوناوه به دوا ی یه کدا: هاوبهش ره وادان بوخوا، کوشتنی
ناههق، زینا، له راستیدا شه سی گوناوه کوشتنی تیدا یه! یه که م کوشتنی سروشته، دووم
دیاره کوشتنی راسته قینه یه، سی یه م کوشتنی گهل و کومه له. هر سروشتی له سهر تاک
وته نیایی نه بی له سهرئه وباره نه ژیی، شه سروشته مردووه، هر گهل و کومه لیک کوشتنی
تیا بلاو بییته وه به ره و نه مان شه روا، هر گهل و کومه لیک داوین پیسی تیا بلاو بییته وه گهل
و کومه لیک مردووه، شه بی داپزی و له ناو بجی، شارستانیتی ئیغریقیه کان و رۆمانی یه کان
و فارسه کان به لگه و شایه تیکی ناشکران له سهر شه وه، سهره تای رووخان و داپزان له
شارستانیتی رۆژئاوایی یه کاندا به دی شه کری و نیشانه یه له سهر شه وه که شه مانیش شه چن
به دوا ی شه وانه ی پیش خو یاندا و هر شه دوا رۆژو چاره نووسه یان شه بی، هه ق وایه له م
رووداوه میژوویی یانه وه هه موو گهل و کومه لیک ته می خوار بی،

ذَلِكَ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ

نیجا له بهر زور گرنگی نه پینج فرمان و وهسیه ته جوئی کردنه وه له وهسیه ته کانی تری داهاتور، به تایبه تی دنیایی له سهر کردن و فرمان و وهسیه ت ته می ناراسته کردین و فرموی: ﴿ذَلِكَ وَصَّكُمْ بِهِ﴾ نه شته گرنگی که باسکرا خوا داوای کرد لیقان به توندی و وهسیه تی پیکرد بوتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَقُولُونَ﴾ به لکو ژیر بن و بفامن و ژیری خوتان به کار بینن له بهرگری کردنی خوتان له کردنی نهو تاوانه گه ورانه، که هرکه س ژیر بیټ نه زانی به دی و خراپی نهو شته هرمانه، نه وهسیه تانه ده شتن، به سی نایه ت باسی کردن، له نایه تی پیشووه دا پینجی کو کرده وه که په یوه ندی و په یوه سستی یان پیکه وه به هیژ تره، وه که له دوو نایه تی تر دا نهو پینجه که ی تری کو کرده وه که نه مانیش زیاده په یوه سستی یان پیکه وه هیه، بنگومان هه تیو لاوازو بی دهسه لاته، له سهرده می نه قامی و له ناو نهو گه له نه قامانه ی یه که مدا هه تیو به ش خوراو و سته م لیکراو بوو، وه که درنه که وی له چند نایه تیکه وه، جا نهوا خوا میهره بان یه کیکی به هه تیوی په رومرده کرد، گیرای به گه وره ترینی دروستکراوه کانی، کردی به رابهرو فروستاده بو سهر هه مووان په یام و نایینکی گشتی و هه تا هه تای پیانارد، به ندی لهو په یام و نایینه بریتیه له چاودیری و سهرپرشتی و په رومرده کردنی هه تیو بهم جوړو شیوه ی که له به شه دا کردی به یه کهم فرمان و وهسیه ت و فرموی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾ نزیک ی مالی هه تیو مه که ونه وه به هیچ رهنگ مه گهر به شیوه و کرده وه یه که جواتر و چاک تره، وه که پاراستن و هیئانه بهرهم و گه شه پیدانی هه تا نهو هه تیوه گه وره نه بیټ و نه گاته هیژو توانای خو ی له له ش و ژیریدا، واته بهو جوړه پاریزگاری نهو مال بهکن و مه یخه نه ژیر دهستیان هه تا نهو کاته، نهو کاته کاتی بالغ بوونه، یان گه یشتنه ته منی هه ژده سال، یان بیست و پینج، یان هر چند وه که کتبی مه زه به کاند باسکراوه. به لام له سهر هر بار به مهرجی ژیر و لیزان بی و بتوانی هه لسی به کاروباری خو ی و مال هه کی، وه که له سوره تی (النساء) دا به درژی کرا،

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَلَوْ

كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾

ئینجا حەوتەم وەسیەت کە دوو مە لەم بە شەدا ئەمەیه کە ئەفەرموی: ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ لە کرین و فرۆشتندا پێوانە و کێشانه بە تەواوی بە جێبێنن بە ریکی و بە داد و یە کسانێ، بێگومان هەلسان بەم فەرمانە بە ریک و راستی زۆر زەحمەتە بەدی نایەت لە زۆربەی شتەکاندا بە بێ کەم و کوپی لەبەر ئەوە جێی مەترسییە بۆ لە خوا ترسەکان، جا لەبەر ئەوە خوای میهرەبان بارو ئەرکی دل سووک ئەکات بەم رستەیه کە بە تێهەڵکێش ئەفەرموی: ﴿لَا تُكَلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ داوا لە هیچ کەسێک ناکەین و هیچ ئەرکیک ناخەینە سەر شانی مەگەر ئەوەی کە لە توانای دایە، واتە لێ ئەبۆرین و چاوپۆشی ئەکەین لە هەر کەم و کوپی کێشانه و پێوانە کە بە دەستی ئەنقەست نەبێ و خۆپاریزی لێی قورس و گرانه، لە میهرەبانی یەکە ی بە زیاد بێ، هیندی ئەفەرمون: مەبەست لەم رستەیه هاندانە لەسەر ئەم فەرمانانە و دلنەوایی کردنی بەندەکانە بەمە ی ئەم داوا و فەرمانانە لە توانادایە و هیچ کەس دلگران نەبێ لیان، بەم رەنگەش هەر باشە و بەلام یە کەم چاکتر و بەهێزترە لە دلدا، با بیر بکەینەو لێرەدا کە چۆن مەسەلە ی ئال و گوپی بازرگانی و کێشانه و پێوانە ی پە یووەست کردووە بە پەرستنی خوا و عەقیدە و خوا وەسیەتی پی ئەکات، وە ک وەسیەت ئەکات بە پەرستنی خوا و دوورکەوتنەو لە هاوبەش رەوادان، بە پێچەوانە ی بۆچوونی نەفام و نەزانەکانی کۆن و تازە کە عەقیدە و عیبادهت جوی ئەکەنەو لەو شتانه ی کە پە یوهندی یان هەیه بە ژیا نی ئەم جیهانەو لە کاتی کدا لە ئایین و شەریعەتەکانیدا – بە تاییبەتی ئەم دووترینە یان – هاتوون بۆ ئەو ی جلەو ی ژیا ن و جیهان بگرە دەست و هەر ئەوان خاوەن و دانەری بەرنامە و یاسا بن لەم جیهانەدا، ئینجا دێتە سەر هەشتەم وەسیەت کە سی یەمی ئەم بەشی دوو مەیه، ئەفەرموی: ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا﴾ کاتی وتە و قسە یە ک ئەلین، ئیتر لە بریار و حوکمێ کدا یا شایەتی یان هەرچی، راست بکەن و داد و راستی بەکار بێنن و هەق و راست بلین ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾ ئیتر با ئەو قسە و بریار بۆ دراو کە، یان بە دژو لەسەر

دراوه که خاوهن و خزمایه‌تی هه‌بی پیتانه‌وه، بهو جوړه شیوه‌یه ئیسلام ئه‌یه‌وی دل و ده‌روون و ویزدان به‌رز بکاته‌وه، ده‌ستی ئه‌گری له هر شوینیکا که له‌وانه بی هه‌لخلیسکی و هه‌له بکات تیایدا، وهك ئه‌مه که به‌هوی خزمایه‌تی یه‌وه دووچاری ناهه‌قی و هه‌له بی له حوکم و بریار یان له شایه‌تیدان، بو خزمه‌که‌ی یان به دژی، که به‌راستی نه‌و خزمایه‌تی یه هو و پالده‌ریکی به‌هیزه بو هه‌له و ناهه‌قی پیکردن، مه‌گه‌ر بو که‌سیک که له خواترس بیت و هر چاو به‌ریته‌وه ره‌زامه‌ندی خواو ئیتر گوئی له هیچی تر نه‌بی، نه‌و کاته هر به پیتی ئه‌م فه‌رمانی نۆیه‌م ئه‌جولیته‌وه که چواره‌مه له‌م به‌شی دووه‌مه‌دا، هه‌موو وه‌سیه‌ته‌کانی تر ئه‌گریته‌وه، به‌لکو له رووی راستیدا هه‌موو شه‌ریعه‌تی خوا ئه‌گریته‌وه، که‌ئه‌فه‌رموی:

﴿وَبِمَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا﴾ به‌عه‌دو په‌یمانی خوا هه‌لسن و ره‌فتار بکه‌ن به جیی بینن، واته هر شتی که خوا وه‌سیه‌تی پیکردبی و فه‌رمانی پی دابی و ره‌زامه‌ندی خوا ی له‌سه‌ر بی، یان مه‌به‌ست ئه‌م وه‌سیه‌تانه‌یه که لیږدها هاتوون، یان هر عه‌دو په‌یمانی که به‌نده له‌گه‌ل خوا‌دا به‌لین و بریاری ئه‌دات و پیو‌یستی ئه‌کات له‌سه‌ر خو‌ی و شه‌رعی بیت. هرکام له‌مانه رای هیندی له زانایانه و هرکام هه‌له‌نگری و له‌سه‌ر رای یه‌که‌م پیش خستنی وته‌ی عه‌د له‌به‌ر گه‌یاندنی کورت هه‌له‌ینانه، واته هر به په‌یمانی خوا هه‌لسن و به‌جیی بینن، له‌سه‌ر ئه‌م دوو راکه‌ی تر پیش خستنه‌که‌ی له‌به‌ر گه‌یاندنی گرنگی و به‌گرنگ گرته‌نه، وهك له کتیبه‌کانی ته‌فسیردا باسکراوه. ئینجا به‌دوای ئه‌م فه‌رمانانه‌دا ئه‌م فه‌رموده گرنگه ئه‌هینی: ﴿ذَلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ ئه‌م شته گرنگه‌ی که باسکرا خوا داوایکرد لی‌تان و وه‌سیه‌تی پیکرد، به‌لکو بیر بکه‌نه‌وه تی‌فکرین تییدا و ره‌فتاری پی‌بکه‌ن، پینچ وه‌سیه‌ته‌که‌ی پیش‌ووی کو‌تایی هی‌نا به وته‌ی ﴿لَعَلَّكُمْ تَقْلُونَ﴾ چواره‌که‌ی ئیره‌ی کو‌تایی هی‌نا به وته‌ی ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ له‌باره‌ی هو‌ی ئه‌وه زانایان چه‌ند شتیکیان فه‌رموه هرکام له‌وانه هه‌له‌نگری، له‌ناو ئه‌وانه‌دا فه‌رموده‌ی ئیمامی رازی به‌لامه‌وه په‌سه‌ند تره له‌به‌ر ئه‌وه هر باسی نه‌و ئه‌کات: نه‌و پینچه یه‌که‌م شتیکی روون و ناشکران هرکه‌س ژیر بی سه‌رپیچی یان لی‌ناکات، به‌لام ئه‌م چواره‌ی دوایی روون و ناشکران نین و پیو‌یستی یان هیه به بیر لی‌ کردنه‌وه و تی‌فکرینیکی زور، ئینجا دیته سه‌ر وه‌سیه‌تی دووه‌م که هه‌موو وه‌سیه‌ته‌کانی تری تیایه و ئه‌بیته دووباره کردنه‌وه بو‌یان به شیوه‌یه‌کی زور به‌هیزو سه‌رنج راکیش،

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ
وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ
وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً

ئه‌فه‌رموئ: ﴿هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا﴾ خویندنه‌وهی ئیستا به‌سه‌ره‌ باوه‌ و پینج له‌ حه‌وت
خویننه‌رانی قورنانی له‌سه‌ره‌، دوانیان که‌ (حمزه و کیسایي) یه‌ به‌ ژیره‌ خویندوویانه‌ته‌وه‌،
له‌سه‌ر ئه‌مه‌ی که‌ ئیستا باوه‌ له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا ئه‌لین: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌مه‌ ریگه‌ی منه‌ له‌
کاتی‌کدا راسته‌ و هیچ‌ جوړ چه‌وتی تیا نییه‌، ﴿فَاتَّبِعُوهُ﴾ په‌یره‌وی بکه‌ن و بکه‌ونه‌ شوینی و
بیده‌نه‌ به‌ر، ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ شوینی ریگه‌کانی ترمه‌که‌ون و
مه‌یاندنه‌ به‌ر تا به‌ش به‌شتان بکات به‌ ولاتاندا له‌ ریگه‌که‌ی خوا که‌ راسته‌ و تاقه‌ ریگه‌یه‌که‌،
له‌سه‌ر خویندنه‌وه‌ی به‌ ژیره‌ فه‌رموده‌یه‌کی سه‌ربه‌خویه‌ و هاتووه‌ لهم‌ دواترین وه‌سیه‌ته‌دا که‌
سه‌رچاوه‌ی هه‌موو وه‌سیه‌تی‌که‌ چ ئه‌مانه‌ی رابردوو، چ هه‌ر وه‌سیه‌تی‌کی تریش، له‌سه‌ر هه‌ر
بار وته‌ی (هذا) ده‌ست نیشانه‌ بو قورنان یا شه‌رعه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) وه‌ک له‌ (ئین و عه‌باس)
هوه‌ - خویان لی رازی بیست - ریوایه‌ت کراوه‌، ئه‌مه‌ به‌ ریگه‌ی خوا دانه‌نری، چونکه‌
دایه‌پناوه‌ و ناردوویه‌تی، به‌ ریگه‌ی پیغه‌مبه‌ریش(ﷺ) دانه‌نری، چونکه‌ له‌ یه‌که‌مجاره‌وه‌ بو
سه‌ر ئه‌و هاتووه‌ و ئه‌و راگه‌یه‌نه‌ریه‌تی، به‌ ریگه‌ی بپروادارانیش ناو ئه‌برئ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
بپروایان پیی هه‌یه‌ و په‌یره‌وی لیئنه‌که‌ن، (مقاتل) ئه‌فه‌رموئ: ده‌ست نیشانه‌ بو ئه‌م نو
وه‌سیه‌ته‌ی که‌ تیپه‌ریان کرد لهم‌ دوو ئایه‌تی رابردووه‌دا، هیندی ئه‌فه‌رمون: ده‌ست نیشانه‌
بو ئه‌وه‌ی لهم‌ سوژه‌ته‌دا باس کراوه‌ که‌ زۆربه‌ی باسی تاک و ته‌نیایی خواجه‌ و پیغه‌مبه‌ریتی و
ئه‌م شه‌ریعه‌ته‌، هه‌رچه‌ند به‌م دوو جوړه‌یش هه‌ر ئه‌گونجی، به‌لام‌ رای یه‌که‌م به‌هیز تره‌،
چونکه‌ رای(ئین و عه‌باس) ه‌ که‌ به‌ناوبانگه‌ به‌ (ترجمان القرآن) به‌شی دووه‌می ئایه‌ته‌که‌:
﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ﴾، زۆر ریک و پیک تره‌ له‌گه‌ل ئه‌م رایه‌دا، هه‌روه‌ها حه‌دییسی که‌ ئیمامی

ئەحمەد و نەسائى و كۆمەللىك ئەيەنن لە (عبداللەھى كوپرى مەسعود) ھوھ كە ئەفەرموى:

پىغەمبەر (ﷺ) خەت و ھىلىكى راستى بەدەستى خۆى كىشاوئىنجا فەرموى: ئەمە رىگەى

خوايە كە راست و چەپى ھىلە راستەكەى كىشا، ئىنجا فەرموى: ئەم رىگايانە ھىچ كاميان

نىيە شەيتانىكى بەسەرەوھ نەبى كە بانگ ئەكات بۆلاى. ئىنجا ئەم ئايەتەى خويندەوھ: ﴿وَأَنَّ

هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ﴾، ئەم ھەدىسەش ھەر ئەوھ ئەگەيەنى كە لە (ئىبين و عەباس) ھوھ –

خوایان لى رازى بىت – ھاتووه ﴿ذَلِكُمْ﴾ ئەو شوپن كەوتن و پەپرەوى رىگەى خوا واز

ھىنان لە رىگەكانى تر ﴿وَصَلَّوْكُمْ بِهِ﴾ خوا فەرمانى پىدا و ھەسىەتى ئىوھى پىكرى ﴿لَمَّا كُنْتُمْ

تَنفُونَ﴾ بەلكو خۇتان بپارىزن لە تۆلە و ئاگرى خوا بە شوپن كەوتنى تەنھا رىگەى خوا و

دوور كەوتنەوھ لە ھەر بەرنامە و رىگەيەكى تر، بەلى بەراستى ھەسىەت لەمە بەنرخ تر و

باشتر نابى، خوا بە مېھرەبانى خۆى يارمەتيمان بدات تا بەھرەمەندمان بكات بەم ھەسىەتە

پىرۆزە، تەرمىزى و ئىبين و لمونزىر و چەند كەسىكى تر لە (ئىبين و مەسعود) ھوھ

ئەگىر پەنەوھەكە فەرموئەتى: ھەركەسىك پىنى خۇشە سەرنجى ھەسىەتى محمد (ﷺ) بدا بە

مۆرەكەيەوھەبائەم ئايەتەنە بخوئىتەوھ: ﴿قُلْ تَعَالَوْا لَمَّا كُنْتُمْ تَنفُونَ﴾، (ئىبين و ھەمىد و ئەبو

شىخ و ھاكم) لە (عیبادەى كوپرى سامىت) ھوھ ئەم ھەدىسە ئەھىنن كە پىغەمبەر (ﷺ)

فەرموى: كام لە ئىوھەپەيمانم پى ئەدالەسەرئەم سى ئايەتە، ئىنجا ھەركەس ھەئەسنىت پىيان

ئەوھەجرو پاداشتى لەسەر خوايە، ھەركەس كەم و كوپرى يان لىئەكات و شتىكيان لى

بەجىناھىنى، ئىنجا خوا لە جىھاندا دووچارى بكات، ئەوھ ئەبى بە تۆلەى، ھەركەسىكدوا

بخات و دووچارى نەكات، كارى ئەو كەسە ئەگەپىتەوھ بۆلاى خوا، ئەگەر وىستى ئەيگىرى و

تۆلەى لى ئەسینى، ئەگەر وىستى لى ئەبورى، داواى مېھرەبانى و لىبوردن ئەكەين لە خوا.

ئىنجا لەم ئايەتەنى داھاتووهدا دەست نیشان ئەكات بۆ چەند شتىكى گىرنگ و چەند

مەسەلەيەك، بە چەند جۆر و شىوھەك كە رىك و پىك و پەيوھەستە لەگەل ئەو مەسەلە و

جۆر و شىوھەيانەى كە لە سورەتەكەدا ھاتوون، ھەك بە جوانى روون ئەبىتەوھ لە كاتى

تەفسىرى ئايەتەكاندا لە يەكەمجارەوھ باسى نامەى موسا ئەكات كە رىگەى خوايە بە وىنەى

قورئان، تا بزانری ئەم رینگەى خوا که له ئایەتى رابردوودا باسکرا، درێژە دان بووه بهوهى
 که له نامه و پهيامهکانى لهمهو پێشدا هاتوو که نزیک ترین پهيام و شەریعت شەریعتى
 موسایه که له تەوراتدا هاتوو، بێگومان ئینجیلیش وەك تەوراتە - کهواتە باسى تەورات
 وەك باسى ئینجیلیش بێ وایه، ئەفەرموی: ﴿تَرَ﴾ لهبارەى پهيوهستى ئەم وتە و تەفسیری
 ئەم رستەیه که به دوایدا دیت پێنج شەش بارو را هیه و گوتراوه، لەناو ئەوانەدا، دوانیان
 باس ئەکەم که هەردووکیانم بەلاوه چاکه و چاکتره لهوانى تر که باسم نەکردن، راو بارى
 یەکەم ئەمەیه که وتەى ﴿قُل﴾ بربار ئەدری له پاشى یهوه و پهيوهسته به ﴿قُل﴾ له ئایەتى
 ﴿قُلْ تَمَازَا﴾ دا، واتە ئەى پێغه مبهەر (ﷺ) بلی بهو خەلکه وەرن با بخوینم بەسەرتاندا ئەوهى
 که خوا حەرامى کردوو لەسەرتان و دەسیهەتى پێکەردوو بۆتان که ئەوانه بوون باسکران،
 ئینجا لەپاش ئەوه پێیان بلی و هەوائیان بەدری که ئیمه بهخشیمان به موسا نامهیهک که
 تەوراتە و ئەویش وەك ئەم قورئانه شەریعتیکى تیرو تەواو بووه بۆ چەرخى خۆى
 هەرچۆنى ئەم قورئانه تەواو ترین شەریعتە بۆ هەمووان هەتا هەتایه و ئەو دەسیهەتانهى
 تیا به یەکەم جارەوه و له پاشان به درێژی شتەکانى تر باسکراوه، به وینەى قورئان که
 لەم سورەته مەککەیی یەدا ئەم دەسیهەتانه هاتن و له پاشان له سورەته مەدینەیی یەکاندا
 شتەکانى تر هاتن، کهواتە وتەى ﴿تَرَ﴾ بۆ ئەوهیه که ئەم راگەیانندن لهپاش راگەیانندن
 پێشوو، رای دووم ئەمەیه که پهيوهسته به ﴿إِلَکُمْ وَصَّکُمْ بِهِ﴾ واتە ئەوهى که باسکرا خوا
 دەسیهەتى پێکەرد لەسەر زمانى هەموو فروستادهکان، ﴿تَرَءَايْنَا مُوسَى اَلْکَتَبَ﴾ ئینجا لهپاش
 ئەوه ئیمه بهخشیمان به موسا ئەو نامه گرنگه ﴿مَا عَلَى اَللّٰى اَحْسَنَ﴾ لەبەر تەواو کردنى
 چاکه و بەهره مان بەسەر کهسێک که به چاکى هەلسابی به مافى ئەو نامهیه له راگەیانندن و
 رێنموونى پێ وەرگرتنى و رهفتار پێ کردنى. واتە موسا یان هەرکهسێک ﴿تَقْصِیْلًا لِّکُلِّ
 شَئٍ﴾ لەبەر باس کردنى هەموو شتێک به روونى لهو شتانهى که له ئایینهکەدا پێویستن
 ﴿مُذٰى﴾ لەبەر رێ نیشان دان و رێنموونى حەق و راستى ﴿وَرَحْمَةً﴾ لەبەر میهرهبانى کردن به
 هەردوم و بهوانەى که ئەو نامه یان بۆ هات

لَعَلَّهُمْ يَلْقَاءَ رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٧﴾
 أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَفَنَظِيلٌ ﴿١٥٨﴾
 تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَى كُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ

﴿لَعَلَّهُمْ يَلْقَاءَ رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ﴾ به لکو نهوانه بپروا بینن به گه یشتیان به حوزوری پهروردگاریان
 و به حساب و پرسیار و توله و پاداشتیان له رژی دوا پیدا ﴿وَهَذَا كِتَابٌ﴾ ثم قورئانه نامه به کی
 گهره به ﴿أَنْزَلْنَاهُ﴾ که نیمه هینامانه خواره وه ﴿مُبَارَكٌ﴾ پیت و فهر تیخراوه و زور پیروزه
 ﴿فَاتَّبِعُوهُ﴾ که واته په پرهوی بکه و شوینی که و ﴿وَاتَّقُوا﴾ خوتان بپاریزن له نافرمانی و
 رهفتار کردن به پیچه وانهی ﴿لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ به لکو میهره بانیتان پی بکری، به نومید و چاره یوان
 لهوپه پرهوی و خوپاراستنه دا، نه و نامه مان نارد خواره وه بؤ سهرتان ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ له بهر نه وهی
 نه لین. یان له بهر یزاری له وه ییان بهر گرتان له وهی بلین له رژی دوا پیدا ﴿إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابُ عَلَى
 طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا﴾ نامه هینرایه خواره وه بهر بؤ سهر دوو کومه له پیش نیمه دا ﴿وَإِنْ كُنَّا عَنْ
 دِرَاسَتِهِمْ لَفَنَظِيلٌ﴾ به راستی نیمه بی ناگابوین له فیر کردن و خویندنی نهوان و نامه که یان،
 چونکه زمانی نهوانمان نه نه زانی و تیی نه نه گه یشتین ﴿أَوْ تَقُولُوا﴾ یان بلین: ﴿لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَاهُ
 عَلَى كُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ﴾ نه گهر نیمه نامه مان بؤ بهاتایه و بهینرایه ته خواره وه بؤ سهرمان
 بیگومان نیمه رینموونیمان و هرگرتووه نه بووین و لهوان باشت ریگهی خوامان نه دایه بهر،
 خوی خوی پهروردگار ویستی فروستاده کانی رهوانه بکات بؤ سهر گهل و نوممه ته کان به زمانی
 خویان، هتا کاتی ناردنی دواترین په یام، له ویدا دواترین فروستاده ی نارد بؤ سهر هه مووان
 بهم قورئانه وه، دیاره هم فروستاده که عهر به و له ناو عهر به دا بووه نه بی نامه که ی به زمانی
 عهر بهی بیت، نینجا له پاش و هرگرتن و تیگه یشتن و رهفتار پیکردنی نهو یه کهم گله به
 ناسانی هم نامه عهر بهییه راقه کرا و هرگیپردرا به زمانه کانی تر، دیاره نه نه گونجا نهو
 فروستاده یه که هات بؤ سهر هه مووان نامه ی بهینایه به زمانی هه مووان، که واته نه بووه هر
 به زمانی عهر بهی بهاتایه، نینجا به ناردنی هم نامه یه به عهر بهی ریگه نه ما بؤ عهر به کان
 هیچ بلین و ریگهی نهو بپرو به هانانیه یان لی به ستر که قورئان دهست نیشانی بؤ کرد،

فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَجَرَى الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا ﴿١٥٧﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا

هك نه فهرموى: ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ﴾ واته نهو به هانه يه نه هيننه وه، نه گهر ئنوه راست نه كه ن لهو كه زافه ي كه ليتان نه دا نهوا هات بوتان ﴿بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ به لگه و نيشانه يه كي روون له لايه ن پهروه ردگار تانه وه كه نه م قورئانه يه و به زمانى خوتان هات، موعجيزه يه كي ناشكرايه، ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةٌ﴾ ريئموونى و رى نيشان دانئيكى گرنگه و ميه ره باني يه كي كه وره يه له هه ردو جيهاندا ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ كه واته نايه كى سته م كار تره لهو كه سه ي كه به رواى نه هينابى به نايه ته كانى خواو به درويان دابنى، ﴿وَصَدَفَ عَنْهَا﴾ روو وهر گيرئ لييان و لامليان بكات و بهر گرى مهردومى لييكات؟ واته هيچ كه س لهو كه سه سته م كار تر نييه، له بهر نه وه نه م هه ره شه سه خت و سامنا كه يان ئاراسته نه كات ﴿سَجَرَى الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ﴾ بيگومان توله نه سينين له وانسه ي كه لا نه دن و بهر گرى نايه ته كانى ئنيمه نه كه ن، توله يان لينه سينين به سزاي به دو به تين ﴿بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ﴾ به هوى نهو لادان و ريگرى و بهر گريه ي كه كرديان و تاوانه كه يان. وشه ي ﴿صَدَفَ﴾ له زمانى عه ره بدا نه خوشى يه كه كه دوچارى حوشر ديئ، به جوړى ره وتى لى تيك نه دات و ناتوانى به ربك و راستى بپوا، كه واته له م وته يه دا ده ست نيشان هيه به سووك و ريسوا كردنيان، وهك له وشه ي ﴿وَلَا تُصَيِّرْ خَدَّكَ﴾ له سوره تى ﴿الانبياء﴾ دا. كه ده ست نيشانى تيډايه به نه خوشى يه كه كه دوچارى حوشر نه بى و ملى ره پ و رهق نه كات و ناتوانى به ئاسانى لا بكاته وه، ههروه ها له چند شويندا وته ي ﴿حَبِطَ﴾ به كار نه هينى بو كرده وه ي بى بپواكان كه نه مهش برى تييه له وه ي سكى مالات - به هوى گياى ژاريه وه - با بكات تا نه ته قى، بهو جوړه دهسته واژه كانى قورئان كاريگه ره و سزاي دهرونى تيډايه، وهك له چند جيگايه كي تر دا به

پیچهوانه‌ی ئەمانه ریز ئەگەینە و خوشی ئەدات بە دل و دەروون، ئینجا بەهۆی سەركێشی
 ئەو بێ بڕوایانە و داواکردن و پەلپ گرتنیان بە هێندێ موعجیزەو بیر نەکردنەوەیان لە
 قورئان کە گەورەترین موعجیزەیە، هەنگاوێکی تر ئەنێ لە ئاراستە کردنی هەره‌شه‌یه‌کی تری
 سامناک بۆ ترساندن و دەم کوت کردنیان، هەرچۆنێ لە سەرەتای سورەتەکەوه وێنەی ئەم
 هەره‌شه‌ی ئێهری ئاراستە کردن بەهۆی سەركێشی و روو وەرگیرانیان لە بڕوا هێنان.
 ئەفەرموی: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ ئایا ئەو بێ بڕوایانە چاوەڕوانی هیچ شتێ
 ئەکەن و بە تەمای هیچ هەن بێجگە لەوهی کە فریشتە بیته لایان بۆ گیان کێشانیان یەک بە
 یەک، یان فریشتە سزادان و لە ریشە دەرھێنانیان، ئەوەش بە پێی باوی خوا لە گەلە
 پیشووەکاندا کە هەركاتی بێ بڕوایان پەلپی موعجیزەیه‌کیان گرتبێ و پاش بەجێهێنانی
 بڕوایان نەهێنابی، خوا لەناوی بردوون و لە ریشە دەرھێناون. واتە ئەمانیش وەك
 پیشووەکان ئەبێ لەناوچن. ﴿وَبِأَيِّ رَبِّكُ﴾ یان خوای تۆ بیته ئەی پیغه‌مبەر (ﷺ)، واتە ئەو
 بەئێنە‌ی کە دای بە تۆ لە سەرخستن و زال کردنی تۆ و ئایینه‌کەت و ژێر خستن و ریسوا
 کردن و لەناوبردنی دۆزمنەکانتدا، یان فرمان و بڕیاری خوای تۆ بیته بە سزادان و تۆلە
 سەندن لێیان، یان مەبەست هاتنی خوایە بە بێ چەند و چوون و بێ وێنە بەلکو بەو جوړو
 شیوه‌ی کە شایسته‌یه و خوا خۆی ئەزانێ کە ئەمە نزیکە لە مەزەبێ سەلفەوه، یان هەر بە
 رێکی مەزەبێ سەلف ئەگەین بەم رەنگە حەوالە‌ی خوای ئەکەین و رووکه‌شه‌کە‌ی ناگەین،
 ﴿وَبِأَيِّ رَبِّكُ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ﴾ یان هێندێ لە موعجیزە و نیشانه‌ ناشرکانی پەروردگار تۆ بیته؟
 ئایا مەبەست بەم هێندە ئەوانە‌یه کە خۆیان داوایان ئەکرد وەك لە سورەتی (الاسراء) دا
 ئەیگێڕێته‌وه لێیان، هاتنی نامەیه‌ک لە ئاسمانەوه کە خۆیان بیخویننەوه، یان کانی و
 چه‌شمەیان بۆ هەلقولێ... هتد؟ ئایا مەبەست ئەمە بێ وەك هێندێ ئەفەرمون. ئەو کاتە
 پرسیارەکە بۆ لاقرتی پێکردنیا‌ن؟ یان مەبەست نیشانه‌ گەورەکانە کە روو ئەدەن و نیشانه‌ی
 نزیک‌ی هاتنی روژی دوا‌یین وەك لە چەند ریاوایه‌تیکدا هاتوون، یەکی لەوانە حەدیسی
 حوزەیفە یە کە ئەفەرموی: جَارِیکَ پیغه‌مبەر (ﷺ) هات و ئیمە قەسە و باسماز ئەکرد، ئەویش
 فەرموی: قەسە و باس لە چی ئەکەن؟ ئیمەش گوتمان لە روژی دوا‌یی، ئەویش فەرموی:

بنگومان ئەو رۆژە نایەت ھەتا دەشت نەبێن لە پێشی یەوہ: ئەو دوکەلە ی کہ خەلکی داگیر
 ئەکات، دەجال، عیسای کوپی مەریەم، یاجوج و ماجوج، دابە الارض، ھەلھاتنی خۆر لە
 خۆرئاواوە، سێ رۆچوونە خواری گەورە، یەکی لە رۆژھەلات و یەکی لە رۆژئاوا، یەکی لە
 جزیرە ی عەرەب، دوا ی ئەوانە ئاگریکە لە یەمەن خەلکی ئەفرینێ بۆ شوینی کۆبوونەوہ ی
 بەناوبانگ، لەسەر ئەم بارە پرسیارەکە بۆ ئینکارە، واتە نەخیر ئەوانە چاوەڕوانی ناکەن بۆ
 یەکی لەوانە نەبی کہ باسکران، یان بۆ تەفریوہ، واتە بەلێ چاوەڕوانی یەکی لەوانە ئەکەن،
 بە ھەرکام مەبەست چیرۆکە، واتە لەبەر ئەوہ ی لە راستیدا لە پێش دەم ئەوانەدا یەکی لەو
 سیانە ھەیە کہ باسکران، ئەوانە وەک چاوەڕوانییە لەو سێ شتە بن وان، ئینجا ھیندی لەو
 نیشانە روونانە بە جوړیکن مەردوم ناچار ئەکەن بە بڕوا ھێنان و بە بی ھەول و دەسەلاتی
 خۆیان لەو کاتەدا بڕوا ئەھێنن، ھەرچەند ئەو بڕوایە وەرناگیری و ھیچ سوودی نابێ، وەک
 ئامارە ی بۆ ئەکات کہ ئەفەرموی: ﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ أَلْسِنَةٍ رَّيْبًا﴾ رۆژی کہ دیت ھیندی لە نیشانە و
 بەلگە روونەکانی پەروردگارت کہ بە ناچاری بڕوا ئەھێنن بە خەلکی، ﴿لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِشْرَاقًا﴾ ھیچ
 سوودی ناکە یەنی بە ھیچ کەسیک بڕوا ھێنانەکە ی لەو کات و رۆژەدا ﴿لَا تَكُنْ مِمَّنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ﴾
 کہ بڕوای نەھێنابی لە پێش ھاتنی ئەو بەلگە و نیشانانەدا ﴿وَكَسَبَتْ فِتْنَتَهَا أَخِرًا﴾ یان ھیچ
 خیر و چاکە یەکی نەکردبێ لە بڕوا ھێنانەکە ی پیشوویدا - واتە لە پێش ئەو رۆژەدا بڕوای
 ھێنابی و بەلام ھیچ خیر و چاکە یەکی نەکردبێ لە ماوہ ی بڕوا پیشووہکەیدا، کەواتە بڕوا
 ھێنانی ئەو رۆژە لە ھیچ کەس وەرناگیری و ھیچ سوودی نابێ لە دوو حالەدا:

۱- لە پێش ئەو رۆژەدا بڕوای نەھێنابی.

۲- بڕوای ھێنابی بەلام ھیچ چاکە یەکی نەکردبێ لە بڕوا پیشووہکەیدا.

لە یەکەم حالەدا سوودی نابێ و پێی ناکەپێ بە بڕوادار، چونکە بڕواکە ی بە مەیل و
 خواھیشی خۆی نییە و ناچارییە، بڕواش ئەبی بە مەیل و خواھیش و ئیختیار بیت، کەواتە
 بڕواکە ی لە راستیدا بڕوا نییە و بە بڕوا دانانری. لە دووہمیشدا سوودی نابێ بۆی لە
 وەرگرتنی ھەر چاکە یەکە لە پاش بڕوا ھێنانی ئەو رۆژە بیکات، واتە بڕوا ھێنانی ئەو رۆژە
 ئەوہندە بی کەلک و بی نرخە، ھەرچۆنی کەس پێی نابێ و ناکەپێ بە بڕوادار، ھەرۆھەا نابێ

به بنه پرت و هوو مهرجی وهرگرتنی کرده و هی چاک که بپروا بنه پرت و مهرجه بو وهرگرتنی.
 به کورتی بپروای نهو روزه نه که سی پی نه گه پی به بپروا دار، نه نه بی به هوو مهرجی
 وهرگرتنی هیچ کرده و هی کی چاک که له پاش نهو بپروا هیئانه بکری، به لام بپروای له و و
 پیش که بو بپروای دواپی دریزه دانه به و و سودی پی نه گه یه نی، هه روه ها نه بی به
 دریزه دان بو کرده و هی چاکی له و و پیش که له کاتی بپروا که دا کرابی، وه نه بی به مهرج و
 هوو وهرگرتنی هه کرده و هی کی چاکی داهاتووی پاش رای دووهم. نه م نایه ته بوو به
 جیگه ی دهمه قالی و بهر بهر هکانی و لیکنولینه و هی کی دوورو دریز له لایه ن موخته زیله و کو مه ل
 و جه ماوهری زانایانی نوممه تدا، که نایا بپروا به بی کرده و سودی هیه وه جه ماوهر
 نه فهرمون، یان سودی نییه و به بی کرده و به بپروا دانانری وه موخته زیله نه لین. به م
 جوهری که تیپه ری کرد لام وایه زور ریك و پیكه و ریگه نه به سستی له و دهمه قالی و
 بهر بهر هکانی یه، نابی به به لگه بو موخته زیله و هیچ پیویست نابی به بهر بهر چ دانه و هی
 نه وان. هیوادارم به وردی سهرنج بدری. نینجا له باره ی نه م هیئنده به لگه و نیشانه وه چهند
 رایه که هیه له راقه و دیاری کردنیان، نه و هی که به هیئ بیئ و جیگه ی ره خنه نه بی نه م یه
 که له م حه دیسه دایه که نیمامی بوخاری و موسلیم ریوایه تی نه که ن و دهقه له مه سه له که دا:
 ﴿لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا، فَإِذَا طَلَعَتْ وَرَأَى النَّاسُ (أَمِنُوا) (أَجْمَعُونَ)، وَ
 ذَلِكَ حِينَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا. ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ﴾ روزه دواپی بهر پیا نابی هه تا خور
 هه نه هیه ت له روزه ناواکه ی نیستایه وه، نینجا کاتی هه له ات و خه لکی بینی یان هه موو بپروا
 نه هیئن، نه و ههش له و کاته دایه که بپروا هیئانی هیچ که سیك سودی پیئاگه یه نی، نینجا له
 پاش نهو فهرمودیه پیغه مبر (ﷺ) نه م نایه ته ی خوینده وه: ﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ أَعْيَانِ رَعِكَ﴾ له پاش
 نه و هی ترساندن ی به و پاشه روزه سه خته،

قُلْ أَنْظِرُوا إِنَّا مُنْظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾

ئینجا ئەفەرموی بە پیغەمبەر (ﷺ) ﴿قُلْ﴾ بێی بەوانە بە شیوەی هەرشە ﴿أَنْظِرُوا﴾ چاوەڕوان بن بۆ هاتنە دی ئەوەی کە ترستیئەران پێی ﴿إِنَّا مُنْظِرُونَ﴾ بێگومان ئێمەش چاوەڕوانین بۆ بەدی هاتنی بەئینی خوا بە ئێمە و هەرشە لە ئێوە، لە پاش ئەوەی باسی بارو حالی بت پەرستەکانی کرد، ئینجا دیتە سەر باسی نامەدارەکان، واتە گاورو جوولەکە، دەست نیشان ئەکات بە هێندێ لە کردەوی بەدی ئەوانیش، لەم باسەدا پیغەمبەر (ﷺ) جوی ئەکاتەو بە ئاین و شەریعت و بەرنامەکیەو لە هەموو دەستە و تاقم کۆمەڵیکی تر، ئەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ﴾ بەراستی ئەوانە لە ئاینەکی خۆیان پارە پارە و بەش بەش کرد ﴿وَكَانُوا شِيعًا﴾ بوون بە چەند دەستە و تاقمێک و هەر دەستە و تاقمێک شوینی پێشواوەکی خۆی کەوت و دەستی گرت بە بەش و پارچەیک لە ئاینەکی خۆی ﴿لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ تۆ لە هیچ شتێکدا نیت لە بارە ئەوانەو، واتە پرسپاری کاروباری ئەوان لە تۆ ناکرێ و تۆ لێپرسراوی ئەوان نیت، یان مەبەست ئەوەیە تۆ دوور و بەریت لەوانە و هیچ پەیوەندیت پێیانەو نییە و تێکەڵیان ناکەیت لە هیچ کاروباریکیاندا، لەسەر تەفسیری یەکەم یەکەم ئەم رستەییە کە دیت بەدوای دا دەست نیشانە بۆ هۆی ئەو بریارە ﴿لَسْتَ مِنْهُمْ إِلَى اللَّهِ﴾ واتە تۆ لێپرسراوی ئەوان نیت، چونکە کاری ئەوانە هەر ئەگەریتەو بۆلای خوا و هەر بەدەست خوایە، ئەو تەگبیری هەموو شتیان ئەکات بە گوێزە کاردرۆستی خۆی. لەسەر تەفسیری دووەم ئەم رستەییە سەرەخۆیە و هاتوو بۆ هەرشە لەوانە لەسەر کردەو.

به ده‌کانیان، واته کاری نه‌وانه هر بۆلای خواجه و نه‌گه‌رینه‌وه بۆلای خوا له رۆژی دوايیدا
 ﴿لَمْ يَنْتَهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ ئینجا خوا هه‌والیان پی ئەدات له‌و رۆژدا به‌ هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک که
 کردوویانه له جیهاندا و به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ری به‌ بی‌ تۆبه و گه‌رانه‌وه، واته له‌و رۆژدا
 تۆله‌یان لی‌ نه‌سینی، ئینجا به‌م بۆنه‌یه‌وه نه‌و بپیاره ده‌رئه‌کات که پێویستی کردووه له‌سه‌ر
 زاتی پاکی خۆی له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانیان، چ چاک و چ خراپ، نه‌فه‌رموی: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ
 عَشْرُ امْتَالِهَاتٍ﴾ هه‌ر که‌سی‌ک له‌ بپرواداران خێرو چاکه به‌جی‌ بپینی و به‌و چاوه‌ بیت له‌ رۆژی
 دوايیدا، بۆ نه‌و هه‌یه ده‌ وینه‌و ده‌ قاتی چاکه‌که‌ی، واته پاداشتی زۆری ئەدریته‌وه، یان
 مه‌به‌ست به‌ ده‌ قات لای خواروویه‌تی و ئیتر لای ژووری ئەپروا بۆ حه‌وت سه‌د و حه‌وت سه‌د
 هه‌زار و زیاتر وه‌ک له‌ حه‌دیسدا هاتووه، ﴿مَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ هه‌ر که‌سی‌ک به‌ کرده‌وه‌ی به‌دو
 خراپه‌وه بیت ﴿فَلَا يُجْزَى إِلَّا امْتَالَهَا﴾ نه‌وه تۆله‌ی لی‌ ناسینری مه‌گه‌ر یه‌ک قات و وینه‌ی خۆی،
 یه‌ک به‌ یه‌ک و سه‌ر به‌سه‌ر. ئەمه‌ی که‌ هۆی بی‌ بپروایی ساتیکه‌وه تۆله‌ی هه‌تا هه‌تای لی‌
 نه‌سینری له‌به‌ر نه‌ویه نه‌و بی‌ بپروایه‌ بپیار و نیازی دلی له‌سه‌ر نه‌ویه که‌ نه‌گه‌ر هه‌تا هه‌تایه
 بمینی هه‌میشه‌یی و به‌رده‌وام ئەبی له‌سه‌ر بی‌ بپروایی یه‌که‌ی. که‌واته به‌ پینی نیازو
 بپیاره‌که‌ی خۆی شایسته‌ی تۆله‌ی نه‌پراوه‌یه. خوا په‌نامان بدات له‌ که‌مترین سزای
 ناگره‌که‌ی، ﴿وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ﴾ نه‌وانه سته‌میان لیناکری به‌ که‌م و کوپی له‌ پاشدا به‌ زیاده
 سزاو تۆله. یان مه‌به‌ست نه‌ویه له‌ چاکه‌دا که‌متر ناگرین له‌ ده‌قات. له‌ خراپه‌یش دا له‌ سه‌ر
 به‌سه‌ر و یه‌ک قات، ئینجا له‌ کو‌تایی سوره‌ته‌که‌دا و له‌ کو‌تایی نه‌و باسه‌ درێژیه‌ی که‌ تیپه‌ری
 کرد له‌باره‌ی یاسا و حاکییتی یه‌وه، له‌ کو‌تایی نه‌وه‌دا فه‌رمان ئەدات به‌ پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) به
 جاردان و گو‌تنی چه‌ند وته‌یه‌ک که‌ کو‌که‌ره‌وه و کو‌رتیه‌که‌ بۆ نه‌وه‌ی له‌م سوره‌دا هاتووه،

قُلْ إِنِّي هَدَيْتِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِثْلَ آبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾
 قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ
 الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغْنَى اللَّهُ أَعْيُنِي رِزْقًا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
 وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿١٦٤﴾

ئەفەرموی: ﴿قُلْ إِنِّي هَدَيْتِي رَبِّي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بۆی بێگومان من خوا رێنمونی کردوم بۆ
 رێگەیەکى راست که گەیهنەرە بە هەق و راست لە هەموو بارو روویەکەوه ﴿دینا قیما﴾
 رێنمونی کردوم بۆ ئایینیکی زۆر راست که بە هیچ رەنگ خواری و کەچی و لاری تێدا
 نییه، ﴿مِثْلَ آبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾ مەبەستم لەو ئاین و بەرنامەى ئیبراھیمە لە کاتێکدا که ئیبراھیم
 لایداوه لە هەموو ئاین و بەرنامە ناپراست و ناپرواگان. یان لە پەرستی خوادا راست و لێپراو
 بوو بۆ خوا ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ بە هیچ رەنگ لە هاوبەش رەوا دەرمان نەبوو، لە ریزی
 ئەوان نەبوو لە کاروباری ئایینەکەیدا، کەواتە بت پەرست و جۆولەکە و گاوردەکان بێبەش و
 بەرین لە ئیبراھیم، هەرچەند لافى خۆشەویستی و شوێن کەوتنى ئەو لى بدەن، ﴿قُلْ إِنْ
 صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ عیببەت و خواپەرستی
 یەکەم وەک (زەجاج و جەببائی) ئەفەرمون. یان سەر بڕینی ئەو مالات و حەیانانەى که لە
 حەج و عومرەدا ئەکرێن، وەک (سەعیدی کوپی جوبەیر و موحامید و سدی) ئەفەرمون، یان
 قوربانیم وەک (قتادە) ئەفەرموی. یان حەجم وەک هیندی تر ئەفەرمون. ﴿وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي﴾ ژيان
 و مردن، یان ئەو بپروا و چاکەم که لەکاتی ژيان و مردندا هەیه و ئەیکەم یان لە پاش مردن
 ئەمینیتەوه ﴿لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بۆ خوا یە که پەروردگاری هەموو جیهانیانە، واتە هەموو
 ئەوانەم هەر بۆ خوا یە تاک و تەنیا و بە بى شەریک و هاوبەش. ئەوەی لە دڵدا جیگیرە و
 دڵ بە چەسپانی بۆی بپروا لەبارەى ژيان و مردنەوه ئەوەیە مەبەست بەخت کردنى گیان و
 ژيانە لە گوێزایەنى و رەزامەندى خوادا تا لەسەر ئەوه بمرى و وەک ژیاوه لەسەرى ﴿لَا شَرِيكَ
 لَهُ﴾ هیچ جۆره هاوبەشیك نییه بۆ خوا لەو پەروردگاری یەى که هەیهتى بۆ هەموو شت و

هموو جیهانیان ﴿وَبِذَلِكَ أَمَرَ﴾ هر بهو ئیخلاص و لی برانه فرمانم پیدراوه ﴿وَأَنَا أَوْلُ

النَّاسِ﴾ من یهکم و سەر دهستهی هموو نهوانهم که گوێزایه‌ل و مل که‌چن بۆ خوا و بۆ

فرمانی خوا، واته یه‌که‌م لهم ئوممه‌ت و شه‌ریعه‌ته‌دا وه‌ک هموو پیغه‌مبه‌ران و

فرستاده‌کان که یه‌که‌م بۆ ئوممه‌ته‌کانیان. له پاش باسی تاک و ته‌نیا‌یی له‌باره‌ی خوا‌یه‌تی

و په‌رسنه‌وه، ئینجا باسی تاک و ته‌نیا‌یی خوا نه‌کات له‌باره‌ی په‌روهردگاری‌تی یه‌وه،

ئه‌فرموی: ﴿قُلْ أَغْنَى اللَّهُ عَنْيَ رَبِّي وَأُنْزِلَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ بلی: ئایا بێجگه له خوا من هیچ که‌سینکی تر

نیاز بکه‌م به په‌روهردگار، له کاتی‌کدا که نه‌و په‌روهردگاری هموو شتی‌که. چ نه‌وه‌ی که

ئه‌په‌رستری و چ نه‌وه‌ی که نا‌په‌رستری؟ واته نه‌خێر من شتی وا ناکه‌م و سەر سوو‌ر نه‌مینێ

له کاری وا ناهه‌ق و نا‌په‌وا، ئایا من بێجگه له خوا هیچ که‌سینکی تر و هیچ شتی‌کی تر بکه‌م

به حاکم و کار به‌ده‌ست و چاودێری خۆم له کاتی‌کدا که من به پێی کرده‌وه و نیاز و نیه‌تی

خۆم ره‌فتارم له‌گه‌ل نه‌کرێ و په‌رسیارم لی نه‌کرێ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که ئه‌یکه‌م له چاکه و خراپه،

وه‌کو ئه‌فرموی: ﴿لَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَاقِبَتَهَا﴾ هه‌رکه‌سێک هه‌ر گونا‌هو خراپه‌یه‌ک بکات هه‌ر

له‌سه‌ر خۆیه‌تی و ناکه‌ویته سەر یه‌کینکی تر ﴿لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ هیچ که‌سینکی گونا‌ه‌کار

گونا‌هی که‌سینکی تر هه‌لنا‌گرێ، به‌لکو هه‌رکە‌س بار و گونا‌هی خۆی وا به کۆلی خۆیه‌وه،

وه‌ک (ئین و عه‌باس) ئه‌فرموی له ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته‌دا، ئه‌گێر نه‌وه که بت په‌رسته‌کان

ئه‌یانگوت به موس‌لمانه‌کان: ئیوه شوینی ئیمه بکه‌ون و ئیمه‌ش گونا‌ه‌کانی ئیوه

هه‌ل‌ده‌گرین. خوا‌یش به درۆی خسته‌نه‌وه و به‌و جو‌ره به‌رپه‌رچیدانه‌وه، له‌سه‌ر ئه‌م باره

مه‌به‌ست له‌و دوو رسته‌یه هه‌ریه‌که و رسته‌ی دوو‌ه دوو‌پاره کردنه‌وه‌یه بۆ یه‌که‌م بۆ به‌هین

کردنی. هیندی ئه‌فرمون، نه‌و وته‌ی نه‌وانه دوو شت هه‌ل‌نه‌گرێ، یه‌که‌م: ئیوه شوینی ئیمه

بکه‌ون و هه‌ر گونا‌ه‌کانتان له‌سه‌ر ئیمه بنووسری، به‌و شیوه‌یه رسته‌ی یه‌که‌م بوو به

به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌ی مه‌به‌ستی یه‌که‌مه و رسته‌ی دوو‌ه بۆ به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌ی مه‌به‌ستی دوو‌مه.

به‌م جو‌ره‌ش هه‌ر چاکه و نه‌گونجی، ئه‌مه‌ی که لهم دوو رسته‌دا هه‌یه یاسایه‌کی گرنگه له

یاساکی ئیسلام و له شه‌ریعه‌ته‌کانی پێشووی‌شدا هاتووه وه‌ک له سو‌ره‌تی (النجم) دا هاتووه،

یاسایه‌کی زۆر گرنگه و رووخینه‌ری بیرو باوه‌ری بت په‌رستییه، رینموونی که‌ره بۆ شتی که

مایه‌ی خۆش به‌ختییه له هه‌ردوو جیهاندا، نه‌وه‌ش که بریتییه له کرده‌وه و پشت به‌ستنی

هه‌رکە‌س به کرده‌وه‌ی چاکی خۆی، به‌ستنه‌وه‌ی هه‌رکە‌س به کرده‌وه‌ی خۆیه‌وه که نه‌وه‌ش

شتیکی زۆر راست و رهوایه و پیی نه گوتری: (فردية التبعة) بهائی به راستی رووخینه ری بت
 په رستییه، چونکه بنه رته تی بت په رستی له سهر نه وه یه که هیندی له دروستکراوه کانی خوا
 که به لای یه کیکه وه گه وره یه و تایبه تییه و جیاوازی یه کی هیه به خواوه، نه و دروستکراوی
 خوا بکری به واسیته تا له ریگای نه و واسیته وه ده سته و تیک ده سته کوئی یان بارو
 زه حمه تیک به رگری بکری، به بی نه وه ی کابرای واسیته کهر هیچ هه ول و کرده وه یه کی بی
 له مه یداندا ئیتر چ بۆ کاری نه م جیهانه یان بۆ نه و جیهان. ده ی نه م ئایه ته دژی نه و بیرو
 باوه ریه و ناگونجی له گه لی، به کورتی هیچ کهس بارو گوناوی هیچ که سیکی تر هه لئاگری،
 هه رکهس به ستراره به کرده وه ی خو یه وه ئیتر چاک بی یان خراپ، هه روه ها هیچ کهس سوود
 و ه رئاگری به کرده وه ی هیچ که سیکی تر بیجگه له وه ی که له و ه دیسه سه حیه دا هاتووه:
 ﴿إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ﴾ که ئاده می مرد ئیتر نه بریته وه مه گه ر له سی
 باره وه: ﴿صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ أَوْ عِلْمٌ يَنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ﴾ سه ده قه ی به رده وام وه
 خیر و وقف و وه سیته به شتی که سوودی لی و ه رگیری، یان عیلمی که به جیی هیشتبی،
 یان نه ولادیکی سالیج که نزای خیری بۆ بکات. نه مه ش هه ر نه گه بریته وه بۆ کرده وه ی
 مردو وه که. هه روه ها شتیکی تر که له ه دیسی سه حیه دا هاتبی، یان بریاری هه موو
 زانایانی له سهر بی وه ک نزا کردن یان خیر و سه ده قه کردن له لایه ن که سیکه وه بۆ که سیکی
 تری مردو، ئینجا نه گه بریته وه بۆ سهر ئایه ته که. نه فه رموی: ﴿ثُمَّ إِلَيْنَا رُجُوعُكُمْ﴾ ئینجا
 له پاش نه م جیهانه هه ر بۆلای په روه ردگار گه رانه وه تان له روژی دوا ییدا، ﴿فَبَشِّرْهُ بِمَا كُنْتَ
 فِيهِ غَافِلُونَ﴾ له دوا ی گه رانه وه تان هه والتان پیته دا به وه ی که ئیوه له جیهاندا دوو به ره کی
 بوون تیایدا، واته بۆتان روون نه کاته وه هه موو هق و ناهه قیک، که واته بیجگه له خوا هیچ
 په رستراویک که لکی نییه و هه ر چاوه پروانی و ئومیدیک بووبی بی جیییه و بی سهر و شوینه،
 ئینجا له کو تایی سوره ته که دا ئایه تیک نه هیئی که به راستی هانده ره له سهر نه وه ی که هه ر
 پشت به خوا ببه ستری و هه ر ریگه ی نه و بدریته بهر، خو بیاریزی له هه موو شتی پرو پووچ
 و بت په رستی، ده ست نیشان نه کات بۆ هیندی با و ره وشتی کو م نه لایه تی، مه ردوم
 نه تر سیئی له نافه رمانی و سه رکیشی، ئومید و ئارامیش نه خاته بهر چاو که نه گه برینه وه
 بۆلای په روه ردگار،

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوكُمْ فِي مَاءٍ آتَاكُمْ

إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

ئەفەرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ﴾ ئەو پەروردگارە کە باسکرا کەسیکە کە ئێوەی گێراوە بە جێنشینان لە زەویدا، واتە گێراونی بە چەند چین و تاقمیک کە هەرچین و تاقمیک رۆیی یەکی تر دیتە جێی و ئەبێ بە جێنشینانی تا رۆژی دوازی بەو جوړە ئەبن، وەك (حسن) ئەفەرموی: یان گێراونی بە جێنشینەکانی خوا لەسەر زەویدا کار و کردەوی تیدا ئەکەن و وەك هیندی ئەفەرمون. بە پێی ئەم دوو رایە فەرمودە کە لەگەڵ هەموو نادەمییه، هیندی ئەفەرمون: ئەم فەرمودەیه ئاراستەیه ئەم ئوممەتە کراوە، واتە خوا ئێوەی گێراوە بە جێنشینانی گەل و ئوممەتەکانی رابردوو ﴿وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ﴾ هیندیکتانی بەرز کردووەتەو بەسەر هیندیکی تێتاندا بە چەند رادەو پلەیه کە لە هەر بارو روویه کەو، دەولەمەندی و فەقیری، هیزو لاوازی، ئازایی و ترسنوکی، زانی و ئەزانی، ژیری و گیلی، هەروەها ﴿لِّيَبْلُوكُمْ فِي مَاءٍ آتَاكُمْ﴾ بۆ ئەوەی تاقیان بکاتەو لەوەی کە پێی داوێن مەبەست لە تاقی کردنەوێ خوا ئەمەیه - وەك چەند جار گوتمان - ئەوەی کە خوا ئەزانی بەندە بە کردەو بەدی بێنی تا بۆ خەلکی دەرکەوێ ئەگینا خوا هەموو شتی هەر زانیو و هەر ئەزانی بە بێ سەرەتا و دوازی هاتن بۆ زانیە کە، ئینجا بۆ زیاده لوتف و میهرەبانی رووی فەرمودە ئەکاتە پێغه مەبەر (ﷺ) بە تەنیا، دەست نیشان ئەکات و هەر شە و بەلێن ئاراستە ئەکات بۆ هەرکەسیک کە شایستەیه هەرکام بێ، ئەفەرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ بەراستی پەروردگاری تۆ ئەیه پێغه مەبەر ﴿سَرِيعُ الْعِقَابِ﴾ تۆلەیه چەسپانە و بە چەسپانی دیت دەربارەیه هەرکەسیک کە سەرکێشی بکات و مافی خوا ژێر پێ بکات. ئیتەر تۆلەیه ئەم جیهانیان هەردوو بە پێی لێزانی و داد و کاردروستی خوا. تۆلەیه چەسپانە، چونکە

بیگومان به دی دیت و هرچی به دی بیت نریک و چهسپانه، دور و سست نهوویه که به دی نهیت، چهسپانه به لای خواوه، چونکه کات و چهرخ و زهمان لای نیمه شته و کار نهکات. به لای خواوه بی نرخه و هیچ نییه و چاو نادات، چهسپانه کاتی که خوا مهیل بکات، چهسپانه کاتی که کاتی به دی هاتنی هاتبیتته پیشهوه، خوا به میهره بانی خوئی په نامان بدات له تۆله و سزای خوئی - آمین -.

ئینجا بۆ به لینه که ی رسته یه که نه هینی که به زهیی و میهره بانی لی نه باری، نه فهرموی: ﴿وَأَن تَلْعَفُوهُ رَحِيمٌ﴾ به پراستی و بیگومان نهو خوای په روهردگار زور داشاردەر و لی بورده یه کی میهره بانه به هر که سیك که سپله نه بیت و ریژی چاکه و به هر می خوای به لاره بیت، خوا به میهره بانی خوئی به شدارمان بکات له به ره و به ره می نه دو سیفته گه وره و گرنگه دا - آمین - نای چند شیرینه که قاپی نه سوهره ته ی کردوو له سوپاس و سه نای خوا، کو تایی پیهینا له بیبوردن و میهره بانی خوا!!

سوپاس بۆ په روهردگار لی بوومه وه له تهفسیری نه سوهره ته له ۱۴ ی مانگی رهجه بی سالی ۱۴۰۸ ی کوچی. داواکارم له قاپی خوای لیبوردی میهره بان که لی وهرگری و یارمه تیم بدات بۆ ته و او کردنی نه تهفسیره، سوود به خشی بکات به رۆله کانی نه ئوممه تی پیغه مبهری نازیزمان (ﷺ)

وصلی الله و سلم علی سیدنا محمد و علی آله و صحبه اجمعین
هر له م رۆژهدا دهستم کرد به تهفسیره ی سوهره تی (الاعراف).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَصّ ١ كَتَبْتُ أَنْزِلَ إِلَيْكَ

سوره تی (الأعراف) مه ککه یی یه و (۲۰۶) نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئهم سوره ته وهك سوره تی پئشو مه ککه یی یه و بریتییه له دووسه د و شهش ثایه ت، مه بهستی سه ره کی و بنه رته تی ئه می ش وهك سوره تی پئشو مه ره قیده یه، به لام زور جیاوازی ئهم هیه له گه ل ئه و چاره سه ر کردنی ئه و مه بهسته پیروزه دا! هه ر کام له سوره ته کانی قورئان که سایه تی یه کی تایبه تی خوی هیه جیاواز له که سایه تی سوره ته کانی تر، شیوه و نیشانه و بهرنامه یه کی تایبه تی جیاوازی هیه، هه رچه ند له مه دا یه کن که هه موو هه ر فه رموده ی خوان و به زمانی عه ره بی هاتوون، نابی سه ر سو ر ب می نی ئ له وه زو ربه ی ده ست کرده کانی خوا هه روان. بو وینه ئهم ئاده می یه له سه ر تا به خواری ده ست ناکه وی هیچ که سیك که سایه تی یه کی تایبه تی خوی نه بی و جیاواز نه بی له هه موو که سانی تر، له گه ل ئه وه شدا هه موو هه ر ئاده مین و یه ک سه روشتیان هیه و له یه ک بنه رته وه هاتوون! ئهم سوره ته یه کی که له جه وت سوره ته در یژه کانی قورئان، مه به ست و ئامانجه کانی سوره ته مه ککه یی یه کانه، به لام به جو رو شیوه ی تایبه تی خوی. له یه که م چاره وه له پاش ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ده ست پئنه کات به چوار پیت ﴿الْمَصّ﴾ که وهك وینه کانیان له سوره ته کانی تر دا به شیوه ی پیت ئه نو سرین، به لام به ناوی پیت هه کانه وه ئه خوینرینه وه: ﴿الف، لام، میم، صاد﴾ هوه، له باره ی ئهم پیتانه وه دوا یین له چه ند سوره تی کدا، به تایبه تی له سه ره تای سوره تی (یس) ئه ندازه یه در یژه مان پئدا، که یه که م سوره ت بوو ده ست مان کرد به ته فسیری، ده ست نیشان مان کرد بو رای زانایانی ئیسلام له باره ی ئهم پیتانه وه، که واته لی ره دا به پیویستی نازانم دوباره کردنه وه، له پاش ئه و پیتانه، ئه فه رموی: ﴿كَتَبْتُ أَنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ واته (الْمَصّ) نامه یه که که هینرا وه ته خواره وه بولای تو ئه ی پیغه مبه ر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ یان بیده نگ ئه بین له (الْمَصّ) و ئه لئین: ئه مه ی که ئه خوینرینه وه به سه ر تان دا نامه یه کی گه وره وگرنگه که هینرا وه ته خواره وه بولای تو،

﴿فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ﴾ واته ماتول ئەمه نامهیه که هینراوته خواروه بۆلای تو، که واته با له دلی تۆدا هیچ گومانیک نهبی له راستی ئەو نامەدا، وەک له (ئەین و عەباس) و کۆمەڵیکهوه - خویان لی رازی بیئت - هاتوو تهفسیری (حرج) به گومان ئەکه نهوه و زۆربهش له سەر ئەم رایه ئەپۆن، یا با هیچ غەم و تهنگی یەک له دلتدا نهبی له راگه یاندنی و له مهترسی کردن له وهی بپروات پینههینن یان کهم و کوپیت ببی له هه‌ئسان به مافی ئەو نامهیه، ئەم تهفسیره رای هیندیکه، به‌لام به‌راستی زۆر به‌هیزه و ریکه له‌گه‌ل چه‌ند ئایه‌تیکی تردا، له زمانی عه‌ره‌بیشدا هه‌ر به‌م جوهریه و بی گێرو گه‌رفته، که‌واته هه‌قی وایه هه‌ر به‌و جوهر تهفسیر بکړته‌وه، یان ماتول ئەو هه‌واله‌مان پیدایت، که‌واته با هیچ گومانیک له دلتدا نه‌بیئت له‌وهی که نامهیه‌که و هینراوته خواروه له‌لایه‌ن خواوه بۆلای ئەو، به‌لام کاره‌که ئەوه‌نده گه‌وره و گه‌رنکه ئەگه‌ر یارمه‌تی و پیشتیوانی خوای له‌گه‌ل نه‌بوایه له‌وانه‌بوو له‌بهر زۆر ئەرك و قورسی و گرانی گومان و دوو دلی رووبدات تییدا، جا له‌بهر ئەوه پیو‌یستی هه‌یه و هاندان و خستنه په‌رۆشه وەک زانایان فه‌رمویانه. پیو‌یستیمان به‌م ته‌ئویل و پینه‌یه له‌بهر شه‌رم کردنه له‌(ئەین و عەباس) - خویان لی رازی بیئت - (ترجمان القرآن) و ئەویش (حرج) ی به‌گومان تهفسیر کردوو. ئەگینا له‌سەر رای دووهم که تهفسیری ئەکاته‌وه به‌ غەم و په‌ژاره و دلتەنگی، له‌سەر ئەم رایه هیچی ناوی و کاره‌که ئەوه‌نده گه‌وره و گرانه پیو‌یستی به‌م ئارام دان و دل به‌هینزکردنه هه‌یه، وەک له چه‌نده‌ها ئایه‌تی تردا هاتوو، غەم په‌ره و دلتەنگی له‌وه و مه‌ترسی له‌و ئەركه که هیچ ئەركیکی تر له‌وه گه‌وره‌تر و گه‌راتر نییه، هیچ جینگه‌ی ره‌خنه نییه ئەگه‌ر خوا هینزو ئارامی نه‌دایه به‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌رگیز نه‌ینه‌توانی و توانای وهرگرتنی وه‌حی نه‌ئه‌بوو، ئینجا توانای نه‌ئه‌بوو که روو بکاته هه‌موو جیهان و جیهانییان و هه‌موو به‌گومرا و سه‌ر لی تیکچوو دابنی، بجی به‌ گه‌ژ ئەو هه‌موو کردار و ره‌فتاره باو و یاسا و رژیمه‌ی که له جیهاندا بووه و هه‌یه و نه‌بی. بانگی هه‌مووان بکات ته‌نها بۆلای به‌رنامه‌ی خو‌ی و واز هینان له هه‌موو شت و له هه‌ر به‌رنامه‌یه‌کی ترا! کی

توانای کاری وای هیه نه گهر خوا یارمه تی دهر و ئارام دهر نه بی؟! بیگومان هیچ کهس
توانای نه بووه و نایبی، هۆی هیئانه خواره وهی ئهم نامهیه نه مهیه که نه فهرموی: ﴿لَا تُدْرِكُهُ﴾
وَذَكَرَى لِلْمُؤْمِنِينَ:

۱- له بهر نه وهی بترسینی بهم نامهیه، واته گه له کهت و ههر کهس ئهم نامهیهی پی بگات
وه که له سوره تی پیشوودا فهرموی: ﴿لَا تُدْرِكُهُمْ يَوْمَ تَلْقَى﴾ بۆ نه وهی بترسینم بهم قورئانه
و ههر کهس یك ئهم نامهیهی پی گه یشتبی و پینی بگات.

۲- له بهر بیر خستنه وه و ئامۆژگاری بۆ برواداران، واته نه وانیهی که خوا برهوا هیئانه
نوو سیبی بۆیان ئیتر له و کاته دا برهوا یان هیئا بییان له پاشدا تا روژی دواپی. بیگومان
له واقعی ژیا ندا دهر نه که وی نه وانیهی که نه ترسینرین و نه وانیهی که ئامۆژگاری نه کرین،
که واته ئهم قورئانه هه تا مه تابه هه میشه و له کار و کرده ودا و هه میشه ته پو تازهیه
تا دنیا دنیا، هاتوو بۆ نه وهی چاودیر و فریاد رهس بی بۆ ههر کهس که خۆی کویر
ناکات له ئاستی، ئهم قورئانه هه میشه خه لکی ناچارپی هیه پی، چونکه نه وهی که
برهوا پی نییه ئه بی بترسینر، نه وهی برهوا هیه ئه بی پارێزگاری بکات له هه له و
ترازان له ریگه راسته کهی، چونکه ئهم ئادهمی یه به سروشت هه له بازه، نه گهر وریایی
نه کری به ره و نه فامی و کو نه په رستی نه پوا!! به لگهی ئاشکرا له سه ره وه نه مهیه که
نه بینین رۆ له و نه وه کانی موسلمانان که چه ند پشتیان موسلمان بوون، نه مانه
که پراونه ته وه بۆ پیسترین چه رخی نه فامی، خوا پاداشتی مامۆستای گه وره (محمد
قطب) بداته وه که چه نده به روونی و به درێژی نه فامیتی ئهم چه رخ و سه رده مهی
دهر خستوو له نامه ی ناوبراوی دا به (جاهلیة القرن العشرين)، ئهم ئیسلامه
رووداو یکی میژووی نییه، که جاری روودات و به دی بی و ئینجا برهواته رووپه رهی
میژوو، ئهم ئیسلامه روو به پوو وه ستان و به رهنگاری کردنیکی هه میشه یی یه بۆ ئهم
جیهان و جیهانییانه تا روژی دواپی، به رهنگاری نه وه ستی ئیستا و له داها توودا،
هه رچۆنی به رهنگاری وه ستا له یه کهم جاردا. هه ر جاری لا بدا و بگه ریته وه بۆ نه و بارو
حاله ی که له سه ری بوو یه کهم جار که ئیسلام هات بۆ چاره سه رکردنی. ئهم ئیسلامه

هات بۆ ئەوئى رووى جيهان وەرگىپرى، جيهانىكى تر بېنىتە كايە، كە تەنھا خوا حاكم بېت تيايدا، حاكمىتى هېچ تاغوتىك نەھىلى. ئەم ئىسلامە هات بۆ ئەوئى كە (لا إله إلا الله) بىكات بە بناغە و بنەرەت، كە ھەموو پېغەمبەرەكان - سەلامى خويان لىبىت - كرديان بە بناغە و بنەرەت بە درىژايى مېژووى ئەم ئادەمى يە، مەبەست لەم وتە پېرۇزەش بەى نايەت بەو نەبى كە حاكمىتى لە رىژىمى ھەموو بوونەومردا، واتە ئەبى ھەر تەنھا خوا حاكم و كاربەدەست بى لە ژيانى ئادەميدا بە شەرىعەت و بەرنامەكەى، ھەرچۆنى ھەر خوا حاكم و كاربەدەستە لە ھەموو بوونەومردا بە بېريارو قەزاو قەدەرى، لەسەر ئەم بنەرەت و ياسايە موسلمان بېرواى نىيە بە هېچ ھاوبەشيك لە دروستكردى ئەم بوونەومەرە و بەرپۆدەبردنى كاروبارى، عىبادەت و پەرستنى ھەر بۆ خوايە، شەرىعەت و ياسا و بېرو باومېرو بۆچوونەكانى ھەر لە خواو وەرئەگرى، حاكمىتى لە ھەموو ئەوانەدا ھەر بۆ خوا رەوا ئەدات و بەس، ئەمەيە بېرو باومېر لەم ئايىنەدا، دەى ئايا ھەموو مەردومان ئەمېرۆ لەسەر ئەم باومېرە پاكەن؟ نەخىر - بەداخەو - ئادەمى ئەمېرۆ بوون بە چەند بەشەو، ھەموو ھەر لە ئەقاميدا ئەژىيەن، بەشيك بى بېروايە و دان ئانى بە بوونى خوادا بە هېچ جۆر، كارى ئەمانە ئاشكرايە و پىويست بە باسكرنى نىيە! بەشيكى ترى دان ئەنى بە بوونى خوا، بەلام بت پەرستە و چەند ھاوبەشيك رەوا ئەدەن بۆ خوا. وەك لە ھىند و ئەفەرىقاي ناومەراست و ناو بەناوى ئەفەرىقا و چەند شوئنى تر لە جيهاندا، بەشيك لە نامەداران، واتە يەھودى و نەسرائى، كە ئەمانە لە پېشەو ھاوبەشيان رەوا دا بۆ خوا بەمەى كوپر ئەولادىان دەست ھەلبەست كرد بۆ خوا، لە بارىكى تریشەو زاناو عابىدەكانى خويانكرد بە خواو پەرستراوى خويان، بەمەى شەرىعەت و بەرنامەى ژيانىان لى وەرگرتن و مافى حاكمىتى يان رەوادا بويان، ھەرچەند عىبادەت و سوژدەيان بۆ ئەنەبردن! ئىنجا ئەمانە ئەمېرۆ ھەر بە تەواوى حاكمىتى خويان نەھىشت لە ژيانى خوياندا، چەند رىژىم و ياسايەكيان دامەزراند بۆ خويان وەك سۆسيالىستى و سەرمایەدارى و رىژىمەكانى تر، چەند بارىكيان داھىنا بۆ حوكمېرانى وەك دېموكراتى و دىكتاتورى، بەو بە تەواوى دەرچوون لە ئايىنى خوا و

خوڤان خسته ناو نهفاميتي ئيفريق و رومان و كهساني تر، كه رژيمي دروست نهكهن
 بو خوڤان له لايهن خوڤانهوه، دهسته و شتيكي تر ههڻ خوڤان به موسلمان ناو نهههڻ،
 به ريكي شوييني بهرنامه ي نامه دارهكان نهكهن! له ئاييني خوا دههچن بو ئاييني كه
 بهنده داڤيئناوه، چونكه ئاييني خوا بهرنامه و شهرع و رژيميكه خوا داڤناوه بو ژيان و
 ياساي ژيان، كهواته ئيسلام نه مپرويش وهك يهكهم جاري هاتني بهرهنگاري ئادهمي
 وهستاوه، مه بهستي نه مپروي هه مان مه بهسته كه دهرهيناني بهندهيه له نهفامي و
 وهركيپراني بولاي ئاييني خوا، له پهرستني دارو بهرد و بهنده بو پهرستني خواي تاك
 و تهنيا، به ئي بهراستي ئيسلام رووداويكي ميژوويي نيهه كه جاري روي دابي و هه
 له ميژودا مايتهوه باس بكري، بهلكو بيگومان ئيستا و له داهاتودا هه تا دنيا
 دنيايه، - وهك يهكهم جار - نهبي هه ئيسلام چاره سهر و پهنا بيت و هه موو قورت و
 گرتي ژيان هه بهم كراوه ته وه و نهكرتته وه، سهردهم و چهرخي نهفامي يهكان و
 ماوه يهكي دياربي نيهه، بهلكو بو هه كاتيك كه خواو حاكميتي خوا له كايه دا نهبي و
 حاكميتي بو هه كه سيكي تر بي بيجه له خوا، ئيتر له سهر هه بار و هه شيوه يهك.
 زاناي بهرزي خواناس (بيضاوي) فرموده يهكي كورتي پر به پري ههيه لهو باره يه وه،
 كه نه فرموي: (وهي مله متابعة الهوي) جاهيلي يهت و نهفامي بريتييه له ئاييني شوين
 كهوتن و په پرهوي ئاره زوي نهفس. به پتي نهوه دهر نهكهوي كه نه مپرو نهفامي روي
 زهوي داڤوشيوه، ئيسلام وهستاوه له كايه دا نيهه! نهوانه ي كه بانگ نهكهن بولاي
 ئيسلام مه بهست و ئامانجيان هه نهو مه بهست و ئامانجهيه كه پيغه مبهري ئازيز (ﷺ)
 ههولي بو دا و پيكي هينا، بانگ كه راني نه مپرو و داهاتو بهرهنگاري شتي نهكهن و
 نه وهستن كه كاتي خوي پيغه مبهري (ﷺ) بهرهنگاري كردوه و وهستاوه، نه مان پيويسته
 په پرهوي نهو بكهن و شوييني بكهن لهم نايه ته دا كه خهريكين پييه وه و نه ژين له ژير
 سايه دا، له پاش ئاراسته كردني نه نايه ته بو پيغه مبهري خوشه ويسته كه ي (ﷺ).

اَتَّبِعُوا مَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ قَلِيلاً مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٢﴾ وَكَمْ مِنْ قَرِيْبَةٍ
 اَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَ هَا بِاسْتِغَاثَتِكُمْ اَوْ هُمْ قَايِلُوْكُمْ ﴿٤﴾ فَمَا كَانَ دَعْوُهُمْ اِذْ جَاءَهُمْ اَسْتَاثًا اِلَّا اَنْ قَالُوْا
 اِنَّا كُنَّا ظَالِمِيْنَ ﴿٥﴾

ئینجا رووی فرموده ئەکاتە گەلەکەیی که یەکەمجار ئەم قورئانەیان چوو بە گوێچکەدا،
 ھەروەھا ھەموو چێن و دەستە و تاقەکانی تر تا روژی دوایی و سەرچەم پێیان ئەفەرموی:
 ﴿اَتَّبِعُوا مَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَّبِّكُمْ﴾ پەپرەوی ئەو بەکن، واتە ئەم قورئان و شەریعەتە، کە ھینراوەتە
 خوارووە بۆلاتان لەلایەن پەروردگار تانەو، ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ﴾ پەپرەوی مەکن و
 شوینی و دۆستان و کاربەدەستانی تر مەکن لەو پەرستراوانەیی کە رەواتان داوہ بۆ
 خۆتان، لە کاتی کدا کە تێپەر ئەکن لە خوای پەروردگار تان کە ھەر ئەو دۆست و
 کاربەدەست و پەرستراوی راست و راستەقینەیی و ھەموو کاروباریکتان ھەر بەدەست ئەو
 ﴿قَلِيلاً مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ زۆر کەم ئیوہ بیر ئەکەنەو و تەمیی و نامۆزگاری وەرئەگرن، واتە حال و
 باریکی بەدتان ھەیە و تەمیی و نامۆزگاری وەرناگرن تا بەھۆی ئەووە بەگەرێنەو لەو بارو
 حالە بەدو پڕو پووجەیی کە بە شوین کەوتنی کوێرانە کەوتوونەتە سەری، کەواتە ئەم نامە
 پیروژە ھینراوەتە خوارووە بۆلای پیغمبەر(ﷺ) بۆ ئەوہی بپروای پێبینیی و مەردومی پئی
 بترسینیی و نامۆزگاری پێبکات. ھاتووہ بۆ مەردومانیش بۆ ئەوہی پەپرەوی بەکن و
 پەپرەوی فەرمانی ھیچ کەسیکی تر ئەکن، کەواتە ئەم قورئانە ھاتووہ بۆ ئەوہی گۆپانیکی
 سەرەکی و تیرو تەواو فەرھەم بیینی لە ھەموو بارو روویەکەوہ، بیگومان ئەوہش زۆر
 شتیکی گەورە و گرانە و پێویستی ھەیە بە ترساندن و بیدار کردنەوہ و داچلەکاندن، لەبەر
 ئەوہ ئەوا دەست نیشان ئەکات بۆ دوا روژ و بەسەرھاتی بەدو سامناکی گەلە رابردووہ کان
 کە بەھۆی بپروا نەھێنان و نافەرمانی یان دووچاری سزای سەختی خۆیان بوون، ئەفەرموی:

﴿كَمْ مِّن قَرِيبٍ أَهْلَكْنَاهَا﴾ شارو ولاتی زۆرمان ویران کرد و لهناو برد، واته نیازی نهوه مان کرد

﴿هَاجَأَهَا بَأْسًا بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَاتِلُونَ﴾ ئینجا نهو تهئویله لهسهر نهوهیه که پیتی (ف) بۆ عهطف بیئت،

نهگهر بۆ تهفسیری نهو کاته نهو تهئویلهی ناوی. واته شارو دییهکان به دانیشتوانیانوه، له

شهودا، یان له کاتیکدا که نهو دانیشتوانه له چیشتهنگاودا بوون، یان خهوتبوون له

چیشتهنگاودا، به ههر بار کاتی هاتنی نهو سزایانه دوو جوړ بوو، ههرکام کاتی ئارامی و

ئیسراحهته، هاتنی سزا لهو کاتانهدا لهناکاو و کت و پیری زۆر قورس و گراتره و ئیش و

نازاری سهخت تره، کهواته باسهکهشیان نهبی زۆرتر هوێ تهمی خواری بی بۆ نهوانهی پاش

خوێان، بیگومان ههرچهند دان نان به گوناھو تاوان زۆر سهخت و گرانه لهسهر مهردوم، بهلام

نهوانه له کاتی هاتنی نهو سزا سهختانهدا و دهركهوتنی نیشانهکانی هیچیان بۆ نامینیتهوه

بیجگه لهوهی به سهرشۆپی و دله لهرزهوه دان بنین به تاوانی خوێاندا وهکو نهفرموی:

﴿فَمَا كَانَ دَعْوَانَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ ئینجا نزا و هاواری نهوانه یا داوا و

لاف و ئیدعایان، یان وته و قسهیان هیچ نهبوو کاتی سزای ئیمهیان بۆ هات، بیجگه لهوهی

که گوتیان: بهراستی ئیمه ستهمکار بووین، واته بت پهراستی و هاوبهش رهوا دهر بووین،

چونکه زۆرتر له قورئاندا مهبهست له ستهمکار و زالم هاوبهش رهوا دهره، چونکه ستهمی

ههره گهورهیه، نایا هیچ کهس ستهمکارتره لهو کهسهی که هاوبهش رهوا بدات بۆ

پهروهردگار و داهینهری خوی؟ ئای هاوار بۆ نهو ههلوێسته سامناکه که نهوپهیری ههول و

تهقلا بۆ بزگار بوون لیی دان نان بی به گوناھو تاوان و هاوبهش رهوا دان بۆ خوا!! ئینجا

لهم کاتهدا که نهو شیوه سهخت و سامناکه نیشان ئهدات، لهم کاتهدا کت و پپو دهست

بهجی نهگوینزیتهوه بۆ مهیدانی دوایی و سزای نهو جیهانه تیکهله و پیکهله پهیوهست

ئهکات به شیوهی سزای سهخت و سامناکی رۆژی دوایی یهوه،

فَلَنَسْأَلَ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقْصُصَ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ
 ﴿٧﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ
 فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِعَائِنِنَا يُظْلِمُونَ ﴿٩﴾

نه فهرموی: ﴿فَلَنَسْأَلَ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَ الْمُرْسَلِينَ﴾ نینجا سویند به خوا پرسیار
 نه کهین له وانهی که له جیهاندا فروستاده و پیغه مبهرا نیرا بوون بولایان، پرسیاران لی
 نه کهین که چۆن وه لامتان دانه وه پیشوازیتان لیگردن؟ یان هر جور پرسیارکی تر که له
 نایه ته کانداسیاس کراوه و پرسیاریش نه کهین له فروستاده و نیرا وه کان که چۆن وه لامت
 درانه وه و پیشوازیتان لیگرا له لایه ن گهل و نوممه ته کانیا نه وه؟ یان نایا راتان گه یاند نه وه
 ره وانه کران پیی، لیرو له چهند نایه تیکی تر دانه فهرموی: پرسیار نه کری، له نایه تی
 سوره تی (الرحمن) دا نه فهرموی: ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ﴾ نه جن و نه ناده می
 پرسیار ناکری له گونا می، بو یه کخستنی هم نایه تانه و دهسته مل کردنیان چهند شتیکی
 گوتراوه: مه بهست به پرسیار کردن لهو نایه تانهی که پرسیار نه گه یه نن، پرسیار کردنه بو
 ته شهر دان و بی نابرو کردن، مه بهست به پرسیار نه کردن لهو نایه تانهی که پرسیار نه کردن
 نه گه یه نن، پرسیاریکه که بو هوالدان و ناگادار کردن بی، یان نه لین: روژی دواپی دورو
 دریژه و چهند کات و هلو یستی جیاوازی تیدایه، له هیندی کات و هلو یستدا پرسیار هیه
 و له هیندی کات و هلو یستدا پرسیار نابی. چهند وه لامتکی تریش گوتراوه و به لامت وه هم
 دور و ه لامت به سه و پیویست به هیچی تر ناکات، ﴿فَلَنَقْصُصَ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ﴾ نینجا نه خوینینه وه
 به سهریاندان و هوالیان پی نه دهین، هوالی هه مو به سهرات و نه وهی رووی داوه لییان،
 هوالیان پی نه دهین به زانینی تیرو ته واکه هه مو شتیکیان بگریته وه و هیچی ون نه بی
 ﴿وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ﴾ نیمه هیچ کاتی غائب نه بووین لییان، به لکو هه میشه ناماده و ناگادار
 بووین پییان و هه مو کار و کرده وهی نه وانمان بیستوه و بینیه، نینجا نایا نه و هوال

پیدانه بهمه بی که نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان بینیته زمان و ئه وه‌والانه بدات وه (ئیین و
 عه‌باس) - خویان لی رازی بیت - ئه‌فه‌رموی: یان به هر جور و شیوه‌یه‌کی تر که خوا
 ئه‌زانی، ﴿وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ﴾ کیشانه‌ی هق و راست بو کرده‌وه‌کان له‌و رۆژده‌ا ئه‌بی، یان
 کیشانه له‌و رۆژده‌ا هر هق و راسته، واته کرده‌وه‌یه‌ک که ئه‌ندازه‌و راده‌ی کرده‌وه‌ی چاک و
 خراپی پیده‌رکه‌وی، ئیتر ئایا نامه و ده‌فته‌ره‌کان بکیشرین، یان کرده‌وه‌کان بکیرین به جه‌سته
 و قه‌باره‌ی جوان و ناشیرین به به‌رچاوی هه‌مووانه‌وه، وه‌ک به هه‌ردوو باره‌که ریوایه‌ت
 هاتوو وه‌رکام کۆمه‌لی له زانایانی له‌سه‌ره، به‌هه‌رکام ئه‌گونجی و جیگه‌ی سه‌ر لی‌کردنه‌وه
 نییه، پئویست نییه و چاک نییه لادان له رووکه‌ش و رواله‌تی ئایه‌ت و حه‌دیس به بی هۆ
 به‌لگه‌یه‌کی شه‌ری، به تایبه‌تی له‌م چه‌رخ و سه‌رده‌مه‌دا له‌سه‌ر ده‌ستی به‌نده‌دا خوا چه‌ند
 شتی داهیناوه که له‌وه به‌ر هه‌رکس بیگوتایه له‌وانه‌بوو به شیت و نه‌قام ده‌رکرایه، بو
 وینه: ئه‌و شتانه‌ی که پله و راده‌ی گه‌رما و سه‌رما و به‌رزی و نزمی و دووری و نزکی یان
 پی‌ده‌رته‌که‌وی. به خه‌یالی کیدا ئه‌هات که شتی ئاوا په‌یدا ئه‌بی، یان به خه‌یالی کیدا ئه‌هات
 که کرده‌وه و شیوه و چۆنیتی کرده‌وه و خاوه‌ن کرده‌وه له ته‌له‌فزیوون و قیدیودا نیشان ئه‌دری
 و له‌و شریخانه‌دا ئه‌میننه‌وه بو هه‌ر کاتی که مه‌یل بوو نیشان بدرین به ریکی و روونی!!
 باشرین را ئه‌مه‌یه: ئه‌م شته غه‌یبی یانه به‌رومان پیی هه‌یه و چۆنیتی یه‌که‌ی حه‌واله‌ی خوا
 ئه‌که‌ین، وه‌ک له ئایه‌ت و حه‌دیس (متشابه) کانداه‌ر ئه‌وه چاکه و زۆربه له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه،
 ئینجا سه‌ره‌نجام و به‌ره‌می کیشانه‌که باس ئه‌کات، ئه‌فه‌رموی: ﴿مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ ئینجا
 هه‌رکس تایی ته‌رازووه‌کانی یان کیشراوه‌کانی قورس بن به هۆی به‌روا و کرده‌وه‌ی چاکه‌وه
 ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ هه‌ر ئه‌وانه‌ن رزگار و گه‌یشته‌وون به ئامانج، ئایا چ ئامانجیک به نرخ تر
 و گه‌وره‌تره له رزگار بوون له ئاگرو شاد بوون به نازو ریزی نه‌به‌راوه‌ی به‌هه‌شت؟! ﴿وَمَنْ
 خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ هه‌رکس کیشراوه‌کانی یان تایی ته‌رازووه‌کانی سووک بن به‌هۆی بی به‌روایی و
 کرده‌وه‌ی به‌ده‌وه ﴿فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾ هه‌ر ئه‌وانه که سانیکن که زیانباری خویان بوون
 و خویان له‌ده‌ست ده‌رچوو، به‌هۆی زایه‌کردنی ئه‌و سه‌روشته ئیسلامی یه‌ی که هه‌موو

كه سيك له سسر ئهوه له دايك ئهبي، زايه كردنه كه شى به مهيه كه نه فرموى: ﴿يَا كَاثِرُ يَا بَيْتَا

يَظْلِمُونَ﴾ به هوى ئهوى له جيهاندا ستهميان كرد له ئايه ته كانى ئيمه به بپروا پى نه هينان و دان پيا نه نان و هاوبهش رهوادران بو ئيمه، هه ميهش يى بوون له سسر ئهوه تا مردن، روو كهش و رواله تي ئه م ئايه ته و وينه ي له سوره ته كانى تردا، وا نيشان ئهوه ن كه ئه و كيشانه تايبه تي نيه به موسلمانانه وه، به لكو گشتى يه بو بى بپروايانىش، وه ك كۆمه لى زانايان له سسر ئهوه ن، (قرطبي) لاي وايه كه كرده وى چاكي بى بپروايان ئه بيته هوى سووك كردنى سزا وه ك ريوايه تيش هاتووه له و باره ي وه دهر باره ي (ئهبو تاليب)، زور له زانايان له سسر ئهوه ن كه كيشانه ي كرده وه تايبه تيه به موسلمانانه وه، بى بپروايان هه رچه ند كرده وى چاكيان كردبى به هه چ دهر ئه چى و ناكيشرى و هه چ سزايه كى پى سووك ناكري، ئه وى كه له هه ديسدا هاتووه له باره ي سووك كردنى سزاي (ئهبو تاليب) به هوى خزمه ت كردن و به رگري كردن له پيغه مبه ر (ﷺ) ئه وه شتيكه تايبه تيه به وه وه، له سسر هه ر بار ئايه ته كه باسى تا قميك ناكات كه چاكه و خراپه يان يه كسانه كه ئه وانه به ئه هلى ئه عراف دانه نرين به لاي هيندى له زانايانه وه، به لام ئه م تا قمه له به ر ئه وى خوا لييان ئه بوورى هه ر به رى ده سته ي يه كه م ئه كه ون، بيگومان كۆمه ل و جه ماوهرى ئوممه ت له سسر ئه ويه كه هه ركه س بپرواي ريك و دامه زراوى ببى و له سسر ئه و بپروايه بمرى ئه و كه سه به هه شتى يه ئيتر هه رچه ند كرده وى خراپى كردبى، وه ك له چه ند هه ديسى سه حيحدا به روونى هاتووه، يه كى له وانه هه ديسه كه ي ئه بو زه ر كه ئه يگيرينه وه له پيغه مبه ر وه (ﷺ) كه فرمويه تي: ﴿مَنْ مَاتَ لَا يَشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ﴾ هه ركه س بمرى كه هه چ شتيكى نه كردبى به هاوبه شى خوا ئه و كه سه ئه چيئه به هه شت، ئه ميهش (واته ئه بو زه ر) گو تي: (وان زنى و ان سرق): تا سى جار ئه بو زه ر ئه و پرسياره ي كردو ئه و يش هه ر به و جوړه وه لامى دايه وه و له جارى سى يه م دا فرموى: ﴿عَلَى رَغْمِ ابْنِ أَبِي ذَرٍّ﴾ واته به لى ئه و كه سه ئه چيئه به هه شت، وه ك به فرمويئ: به كوئيرايى چاوى ئه بو زه ر و لوت نزمى و سه رشوپى ئه بو زه ر، هه روه ها له چه ند ئايه ت و له چه ند هه ديسى تر وه هه ر ئه وه وه ر ئه گيرى، هه روه ها شتيكى ئاشكرايه له

ئىسلامدا كە رادە و پلەي ئەجرو پاداشت و تۆلە و سزا بە پىي رادە و پلەي چاكە و خراپەيە، كە واتە ئەبى دەستەي يەكەم بېرىن بەسەر ئەوانەدا كە بە بېرواي رىك و راستەوە مردبن ئىتر با كردهوئى بەدېشىيان بووبى، ئەوانە رزگار و گەيشتوو بە ئامانجن، ھەرچەند ھەر ماوئەيەك سزايش بدرىن، چونكە پاشە رۇڭيان ھەر بەھەشتە بە بى بېرانەو، دەستەي دووەمىش بېرىن لەسەر ئەو كەسانەدا كە بە بى بېروايى بمرن ئىتر ھەرچەند كردهوئى چاكېشىيان بووبى، چونكە ئەوانە رزگار بوونيان نابى لە سزاي ئاگردا، ئىتر ھەرچەند رادەي سزاي جياواز بىت، بە كورتى ھەركەس بېروادار بىت لەو دەستەيە كە كىشراوئانە قورسە، ھەركەس بى بېروا بى لەوانەيە كە كىشراوئان سووكە، دەستەيەك لە زانايان لەسەر ئەوئەن كە بى بېروايان كردهوئان ناكىشرى و بەلگەيان ئەوئەي كە خوا دەربارەيان ئەفەرموى: ﴿فَلَا تَقِيْمُ مُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَرَنَّا﴾ ھىچ كىشانەيەك بۇ ئەوانە دانانىن، بەلام وتەي(وزن) كە بۇ دوو مەبەست بەكار ئەھىنرى: كىشانە، نرخ و رىز. چاك وايە لەم ئايەتەدا مەبەستى دووئەمى لى بگىرى، بەلكو دل ھەر بۇ ئەو ئەپوا، چونكە رووى نەكراوئە كردهو، بەلكو رووى كراوئە نەفسى بى بېرواكان: ﴿فَلَا تَقِيْمُ لَهَا وَرَنَّا﴾ ھىچ وەزنىك دانانىن بۇ ئەوانە، واتە ھىچ نرخ و رىزىك، ئىتر با كردهوئەكانيان بكىشرى، بەلام لە ئايەتەكانى تردا رووى كراوئە كردهو: ﴿حَقَّتْ مَوْزِنُهُ﴾ واتە كردهوئە كىشراوئەكانى، بەم جۆرە ئەم ئايەتە رىك و گونجاوە لەگەل ئەو ئايەتەنەي تر كە وا نىشان ئەدەن و وا ئەگەيەنن كىشانە ھەيە بۇ كردهوئە بى بېرواكانىش، ھەروەھا لەگەل ئەو ئايەتەنەي كە ھىچ سوود و بەرھەمىك دانانىن بۇ كردهوئە چاكى بى بېرواكان، كورتەي باسەكە ئەمەيە: كىشانەي كردهوئە گشتى يە بۇ بى بېروايش، بەلام بى بېروا رزگار نابى بە كردهوئە چاكەكانى، ھەرچەند بىن بەھوئى سووك كەردنى سزاي، ئەمەي كە گوتمان پوختە و پاكىزەي راي زانايانە كە لە كىتبە باوەر پى كراوئەكاندا ھەيە، خوا خۆي باش ئەزانى.

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾

له پاش فرماندان به په پیره‌وی و شوین کهوتنی نه‌وی که هیئراوته خواروه بو سهر پیغه‌مبهر (ﷺ) جلّه‌وگیری له په پیره‌وی کردنی هر شت و هر که سینی تر، ئینجا چهند جوریک له چاکه و به‌ره گه‌وره‌کانی نه‌خاته به‌رچاو تا به‌نده‌کانی بیر بکه‌نه‌وه و چاوله‌به‌ری نه‌و چاکه و به‌ره‌یانه بین و به‌سوز و په‌روش‌ه‌وه گویرایه‌لی بکه‌ن، له یه‌که‌م جاره‌وه باسی دامه‌زاندن و نیشته‌جی کردنی تیره‌ی ناده‌می نه‌کات له‌م زه‌وییه‌دا له‌گه‌ل فره‌ام هیئانی هوی ژیان و گوزهرانی، نه‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ سویند به‌خوا ئیمه‌ ئیوه‌مان دامه‌زاندوه و نیشته‌جیمان کردن له زه‌ویدا، یان ده‌سه‌لات دارو توانامان کرد و به‌سهر کارو کرده‌وه کردن له زه‌ویدا که خیرو بی‌ری ده‌ستگیر بکه‌ن بو خوتان.

ئهم ناده‌می یه‌ له‌م زه‌وییه‌دا نه‌ژی و نه‌و هه‌موو به‌رو به‌ره‌م و نازو نیعمه‌ته‌ی به‌کار نه‌هینی له‌گه‌ل نه‌وه‌دا زور به‌ بی‌ ناگایی و بیر ناکاته‌وه له‌ فره‌ام هیئانی نه‌و هه‌موو شته‌ نایابه و نه‌و هه‌موو کاروباره‌ی که خوا دایه‌یناوه و کوی کردونه‌ته‌وه له‌ جیهان و بونه‌وه‌ردا، تا به‌ هوی هه‌موو نه‌وانه‌وه ژیان به‌سهر به‌ری. خوی میهره‌بان ئهم زه‌وییه‌ی دروستکردوه له‌سهر بارو راده‌یه‌ک و پیکی هیئانه‌و له‌ چهند به‌ش و که‌ره‌سه‌یه‌ک نه‌گهر هه‌موو جوړه‌ گوزرانیک‌ی تیدابکر‌ی ژیان ناگونج‌ی یان به‌ریکی ناپوا، قه‌باره‌که‌ی راده‌ی دووری له‌ خوړو مانگ، گه‌ران و چه‌رخه‌ی به‌ ده‌وری خوی و خوړدا، راده‌ سستی و چه‌سپانی بزووتنه‌وه‌که‌ی... هتد، نه‌و هه‌موو ریڅ‌خستن و گونجاندنه‌ی که زوربه‌ی ده‌رکه‌وتوه و به‌ره به‌ره‌ش ده‌رته‌که‌ون، نه‌گهر هه‌رکام له‌وانه‌ نه‌بی ژیان ناب‌ی یان به‌ ریکی ناپوا، خوا نه‌و هه‌موو خوړاک و رۆزی یه‌ی له‌م زه‌وییه‌دا داناوه، نه‌و هه‌موو هی‌زو وزه‌ی تیدا فره‌ام هیئانه‌و به‌ بی‌ نه‌وانه‌ ژیان به‌سهر ناب‌ری، خوا ئهم زه‌وی یه‌ی ژیر بار کردوه و ناده‌می گپراوه به‌ ناغا و کاربه‌ده‌ستی که بتوان‌ی ژیر باری بکات و به‌کاری بی‌نی له‌ داخوازو پیویستی خوی دا، نه‌گهر دامه‌زاندن و ژیر بار کردنی خوا نه‌بوايه ئهم ناده‌می یه‌ لاوازه نه‌یئه‌توان‌ی زال بی‌ی و نه‌و هه‌موو شته‌ گه‌وره‌و گرنگانه‌ ژیر بار و ده‌ستکه‌وتی خوی بکات، جا له‌به‌ر نه‌وه نه‌وا قورئان ناده‌می بیدار نه‌کاته‌وه و ده‌ست نیشانی بو‌کرد و به‌و سویند و دلنیا کردنه‌ سهرنجی

راکیشا و فەرموی: ﴿وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾، فەرموی: ﴿وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعْدِينَ﴾ گێڕاومانە بۆ

نیوه لە زهویدا چەند شتی که هۆی گوزەران و ژیاقتانە لەو هەموو خۆراک و خواردەمەنی
یەیی که نۆشی ئەکەن و پێی ئەژین. دەست نیشان ئەکات بە سی شت که زۆر گرنگن:

۱- بوونی ئەو شتانەیی که هۆی ژیان و گوزەرانن.

۲- بوونی ئەو شتانە لە ولات و نیشتمانی خۆیاندا.

۳- ئەو شتانە هی خۆیانە و مولکیانە.

کەواتە ئەبوابە ئەو خەڵکە زۆر چا و لەبەر و سوپاس گوزار بوابە، که چی بە داخەو بەم

جۆرە بوون که ئەیدا بە ناوچاوانیاندا، ئەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُورُوا﴾ زۆر کهم نیوه سوپاس

ئەکەن، سوپاس لە شەرعدا بریتییه لە بڕوا بەو خواپەیی که خاوەنی چاکە و بەهرەیه، دان

نان پێی بە زمانی، بەکارهێنانی ئەو چاکە و بەهرەیه لە زەمانەندی خودا، جا لەمەو بەر

بکەینەو ئایا کام لە ئیمە هەلئەستی بەو سوپاسە بە رێک و تەواوی؟ ئینجا باس و هەوالی

ئەم ئادەمی یە دەست پێ ئەکات بە چەند رووداوی گرنگەکانی، لە یەکەمجارەو، ئەفەرموی:

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ﴾ و تەیی (خلق) بۆ دوو مەبەست بەکار ئەهێنری، یەکەم بڕیاردانی

هەر شتی لە پیشەوە لەسەر بارو شیوەی تایبەتی خۆی، لە بنەرەتدا لە زمانی عەرەبدا بەم

جۆرە مەبەستە و بەکار ئەهێنری، ئینجا بەکار هێنراوە بۆ داھێنان و دروستکردنی ئەو شتە

بڕیاردارە، جا لێرەدا بە هەردوو بار ئەگونجی، ئینجا و تەیی (ثم) لە بنەرەتدا بەکار ئەهێنری

بۆ گەیانندی جیاوازی و دوا و بەری دوو شت لە کات و زەماندا. هێندێ جار بەکار ئەهێنری

بۆ گەیانندی دوا و بەری لە باسکردندا، واتە دوو شت که کاتیان یەک بی یا دوا و بەری لە

باسکردندا یەکیکیان پیش بخری، ئیتر با ئەو پیشخراوە لە کاتدا لە دوا بیست، جا لێرەدا بە

پێی هەر باری تەفسیری جیاوازه و چاک وایە ئەو تەفسیرانە باس بکەین:

لەسەر باری یەکەم: بێگومان ئیمە بڕیاری دروستکردنی ئیوهماندا لەسەر بارو شیوەی

تایبەتی خۆتان، ئینجا لە پاش ئەو شیوە و نەخشەمان کێشان بەو جۆرەیی که بڕیارمان

دابوو، وینە و شتە تایبەتی یەکانی خۆتانمان بەدی هینا بۆتان، لەسەر ئەم بارە ئادەم و هەموو

ئادەمی چون یەکن لەمەدا که لە پیشەوە بڕیاری دروست کردنیان دراوە لەسەر بارو شیوەی

تایبەتی خۆیان، ئینجا لە پاش ئەو هەراکام بارو شیوەی خۆی بەدی هێنراوە.

لەسەر باری دووهم: بێگومان ئیمە ئیوهمان دروستکرد و داھینا بە دروستکردنی ئەو

ماددە و کەرەسەیی که یەکەم کەس که ئادەمە لێی دروستکرا، ئینجا لە پاش دروستکردنی

ئەو شىۋەو نەخشەمان كىشان، بەم رەنگە لەو ماددە و كەرەسەيە ئەم شىۋە و نەخشە
 تايبەتتەي ئىۋەمان كىشا بەسەر يەكەم كەسدا لە يەكەمجارەو و لە پاشان ھەر بەو جۆرە
 ئەو شىۋە تايبەتتەي يە ھات بۆ ئەو كەنى، يان ئىۋەمان دروستكردو داھىنا بە دروستكردنى
 يەكەم كە ئادەمە، ئىنجا لە پاش ئەو ئىۋەمان شىۋەو نەخشە كىشا لە پشتى ئەودا، واتە
 مەبەست لە دروستكردنى باوكى ھەمووانە كە دروستكردنى ھەر تىرەيەك بە دروستكردنى
 يەكەم كەسەتتەي، لە (ئىبن و عەباس و موحاممەد و رەبىع و سدى و قتادە) - خوا لىيان رازى
 بىت - ئەم رايە رىۋايەتكارا، يان مەبەست ئەو يە: ئادەمى دروستكرد لە پشتى
 باوكەكانتان و لە پاشان نەخشەمان كىشان لە مندالدىنى دايكەكانتاندا، ەك لە
 رىۋايەتتەي (بوخارى و موسلىم) دا ھاتو، لەسەر ھەر بار و رايەك لەمانەي كە تىپەريان كەرد،
 وتەي (ئەم) لەسەر مەبەست و واتاي ئەسلى خۆيەتتەي، واتە جىاوازي و دواو بەرى كاتى
 دروستكردن و نەخشە كىشانەكە، رايەكى تر ھەيە كە مەبەست دروستكردنە لەسەر ئەم بارو
 شىۋەيە و بەم سۈرەت و ويىنە تايبەتتەي كە ھەيە، لەسەر ئەم رايە (ئەم) بۆ گەياندىنى
 جىاوازي كات نىيە، بەلكو بۆ رىز پىدان و بە گەنگ گەرتنى شىۋەو نەخشە كىشانەكەيە، واتە
 دروستمان كەردن بەم گىيانلەبەرە تايبەتتەي، گەنگ تر ئەو يە ئەم شىۋە و شەكلە جوانەتان
 پىدرا. بىجگە لەم تەفسىرانە چەند تەفسىرىكى تىرىش گوترا، بەلام ھەر ئەگەر پىنەو بۆ ئەم
 تەفسىرانەي كە گوتران، لەبەر ئەو پىۋىست نىيە بە ھىنانيان، لەسەر ھەموو راو بارەكان ئەم
 دەقە قورئانى يانە و ھەموو دەقەكانى تر لە بارەي پەيدا بوونى ئەم تىرە گىيانلەبەرەو و
 ئەگەيەنن و نىشان ئەودەن كە ھەر لە يەكەمجارى دروستكردنى يەو ھەر بەم جۆرە تايبەتتەي
 ھاتو، ئەك لە تىرەو جۆرىكى ترەو ھاتبى و بەرە بەرە بووبىتەو تا دواترىن پلەي
 گەشتىتەو ئەم بەرزترىن پلەيە، ەك داريونى يەكان ئەلەين. بەلى بەھەر جۆر پەيدا بووبى
 لە بنەرتدا و ھەر شتىكى تر بووبى خاى پەرەدگار دروستكردو و دايھىناو و ھىچ
 كەسكى تر دەخلى نىيە لە پەيدا بوون و گەياندىنى بەم رادەو پلەي ئىستاي، قورئان چەند
 قۇناغى داھەنى بۆ ئەم ئادەمى يە كە لە پىشەو لەسەريان بوو و لە ھىچ كامياندا لەسەر ئەم
 بارو شىۋەي ئىستا نەبوو: خۆل، قور، قورى ترشاو، قورى مچ، سواھت، دەي ئەگەر ئەو
 نەزەرى يەش كە داريونى يەكان ئەلەين راست بى چى روو ئەدا، پاش ئەو كە خوا ئەو
 شتەنەكەت و بەدى ئەھىنى، لەگەل ئەودا لەم دوايى يەدا دەرەكەوت بۆ زانايان ناراستى و
 بى بنج و بنەوانى ئەو نەزەرى يەيە، بەلكو دەرەكەوت ھەموو جۆرە گىيانلەبەرىك تەنانەت

رووه کی یه کانیښ، چهند کهرهسه یه کی تیا به پاريزهری نهو جوړه تايبه تيبه يه، به جوړيک
 ناگونجی گورانی هيچ جوړيک به جوړيکی تر، له بهر نهو نهو نه زهری يه يان به درو هله و
 پوچ دهرکرد. نهوانه ی که نهو نه زهری به و دهنګ و باسه يان خسته ناو مه به ستیان تيکدانی
 میښکی نه فامانه و بی بړوا کردنیانه به لام به داخی سهختیا نهو نه گهر نه زهری به که يان
 راستیش بوايه نه نه گه یشتن به ناوات و نامانجه بڼه نه که يان، تا بیت شته نه نییبه
 گرنگه کانی نه م بوونه وهره دهر نه که ون و ناشکرا نه بن، به هو ی نهو وهره تا بیت بړوا به خوا
 به هیزو پته و تر نه بیت، سوپاس بڼ پهره ردگار، نیجا دیته سر باسی چاکه و به هره یه کی
 زور گهره و گرنگ نهو هڅه نه مه یه که نه فهرمو ی: ﴿مَنْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ واته نیوه مان
 دروستکرد نیتر له سر هر کام له و بار و جوړانه ی که باسکرا، نیجا پاش دروستکردنی
 یه که م کهس و شیوه و نه خشه کیښانی و گیان به بهرا کردنی و فیړکردنی هه مو ناوه کان،
 وه که له سوره تی (البقرة) دا به دريژی باسکرا، له پاش نهو گوتمان به فریشته کان: سوژده
 بهرن بڼ نادم، واته سوژده ی ریژ پیدان له لایه ن خواوه، نه که سوژده ی پهرستن، چونکه نهو
 تايبه تی یه به خواوه وه که له چهند نایه تدا به روونی وهر نه گیر ی ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾
 نهوانیش به بی ته فره هه مو سوژده یان برد بیجکه له شهیتان که ناوی نیبلیسه، نه م
 تاوانبار هه رچند له تیره ی فریشته نه بووی، به لام له بهر نهو ی تی که ل و هاویه شیان بووه
 له زور شتدا به یه کی له وان نیشان دراوه و خراوه ته ریزی نهوان و له وان دهرکرا له
 سوژده برد نه که دا، یان نه لئین: به لام نیبلیس ﴿لَوْ كَانَ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ له سوژده بهران نه بوو بڼ
 نادم، سر پیچی کرد له و فرمانه، له سر باری یه که م پی ی نه گوتری موسته سنای
 موته سیل، له سر باری دووه م پی ی نه گوتری مونقه تبع، فریشته و جنو که و شه یاتین
 دروستکراویکی نه ینی و نادیارین، نیمه هیچیان لی نازانین بیجکه لهو ی که له قورثان و
 هه دیسدا هاتووه، وه که له چهند شوینی کدا به دريژی باسمان کرد یه کی لهوانه له دوا دوا یی
 سوره تی (الأحقاف) دا که له پیښه وهر ته فسریم کرد.

قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فِيمَا أغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَا تَجِدُهُم مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ

﴿قَالَ﴾ خواهرموی پئی ﴿مَا مَنَّكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ﴾ ثایا چی توی بهرگری کرد له وهی سوژده بهری کاتی که من فرمانم پیتدا؟ یان ثایا چی توی پال پیوهنا و ناچاری کردی بۆ سوژده نه بردن؟ یان چی توی هیئایه سهر سوژده نه بردن؟ له سهر باری یه کهم وتهی (لا) زیاده و وینهی نه وه هیه له زمانی عهره بدا، له سهر نه دوو باره کهی تر زیاد نییه، نه و نه فرین لی کراوه نه یزانی که خوا داهینه و کار به دهست و خاوه نه، به لام ره خنه ی نه گرت له کار و فرمانی خوا و به نادادیی دانه نا وه که نه فرموی: ﴿قَالَ﴾ شهیتان گوتی: ﴿أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ﴾ من چاکترم له نه و چونکه ﴿خَلَقْنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ﴾ تو منت دروستکردوو له ناگرو نه و دروستکردوو له قور، که واته سوژده بردنی من بۆ نه و نا پاست و بی جیی، وه لامی نه و نه فرین لی کراوه نه فامی و نه زانی یه کی ناشکرای تیایه و حه سادته و خو به زل زانی سهری لی تیک داو دوو چاری نه وهی کرد تا نه و راده یه ره خنه ی گرت له کاری پهروه ردگاری و به نا پاست و به بی جیی زانی، بیگومان ههر کهس ههر کاریکی خوا به نا پاست و به بی جیی بزانی نه و کهسه برودار نییه و ههر برویه کی ببی بروای راسته قینه نییه و لئی وه رناگیری ﴿قَالَ﴾ خوا پئی فرمو: ﴿فَاهْبِطْ مِنْهَا﴾ که واته بجۆ خواره وه له به ههشت و لئی دهرچۆ ﴿فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا﴾ چونکه نییه بۆ تو و نابی خو ت به گه وره بزانی و خو به زل زانی بکهیت له به ههشتدا، ﴿فَاخْرُجْ﴾ که واته دهرچۆ ﴿إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ﴾ چونکه به پاستی تو له زهلیل و ریسوا و بی نرخه گانی، ئینجا ثایا مه بهست له و به ههشته به ههشتی راسته قینه یه که له رۆژی دوا پیدا نه بی به جیی نیشته جیی خواناسان و چاکان وه زۆربه له سهر نه وهن؟ یان مه بهست باغیکی خوش بووه لهم جیهان و زهوییه دا به جیگا و شوینیکی به رزه وه، ئیتر له عه ده ن یان له شوینیکی تر وه هیندی نه فرمون، و له (ئیین و عه باس) وه - خوا لینیان

رازی بیّت - ریوایه تکراره، هرچون بووی شته که راسته و پیویست نییه له سهر رۆیشتنی و دهمه قالی تیایدا، هرکس هه رایه کی به لاره چاکه هه لیبری بۆ خوی، نهو شهیتانه نه فرینی لیکراوه و دهرکرا له بههشت و بریاری زه لیلی و ریسوایی درا، به لام سروسشته به ده که ی ماوهی نادا هه وای بی دنگ بیی له بهر نهوه ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ گوتی: نهی پهروه دگرم، که واته مؤلته م بده و مه مکوژه تا نهو رۆژهی که ئادهم و نهوه کانی زیندوو نه کرینه وه، ﴿قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ﴾ خوایش فهرموی: بیگومان تو له مؤلته دراوانی، لیرده دا هه نهوه ندهی فهرمو، به لام له سوره تی (حجر) دا نه مه شی هه یه: ﴿إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ تا رۆژی نهو کاته ی که زانراوه، چند ریوایه تیک هاتوو که مه بهست لهو رۆژه کاتی یه که می فوکرده به سووردا که هه موو کهس به وه نه مرئ بیجگه لهو که سانه ی که خوا ویستبیتی نه یانمرینی که نهوانه ش چوار فریشته گه وره کائن و هه لگرانی عهرشن، وه که له ریوایه تدا هاتوو، بیگومان رۆژی دواپی لهو کاته وه دهست پیی نه کات، ئیتر به بی برانه وه، له (ئیین و عهباس) وه - خوا لییان رازی بیّت - ریوایه تکراره که نهو له عینه ویستوو یه تی مردن نه چیژی، چونکه داوای کردوو تا رۆژی زیندوو کردنه وه نه مرئ، هرکس تا نهو رۆژه نه مرئ ئیتر هه رگیز نامری، چونکه نهو رۆژه به ریا بوو تازه مردن نامینی وه که له ئایهت و حه دیسه وه دهر نه که وی، ئینجا نهو نه فرین لیکراوه به بی شهرمی و که شخه یه که وه: ﴿قَالَ﴾ گوتی: ﴿نَبَاً آتَوْنِي﴾ که واته سویند به گومرا کردنی تو بۆ من، یان به هو ی گومرا کردنی تو بۆ من به هو ی نهوانه وه، ﴿لَأَقْعُدَنَّ مَعَكُمْ صِرَاطَ الْمُسْتَقِيمِ﴾ بیگومان دانه نیشم بۆ ئادهم و نهوه کانی له ریگه راسته که ی تۆدا که نه پوا بۆ بههشت نهو سهره ریگیان لی نه گرم ﴿ثُمَّ لَا يَنبَغُهُمْ فِي آلِهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ﴾ ئینجا بۆیان نه چم له پیش ده میان و له دویانه وه و له لای راستیان و له لای چه پیانه وه، واته نه بم به ریگر لییان له هه چوار لاره به وینهی دوژمن که له هه موو لایه که وه په لامار نه دا، نه وهی که پیم بکری به کاری نه هینم بۆ گومرا کردنیان، له (ئیین و عهباس) وه - خوا لییان رازی بیّت - ریوایه تکراره که مه بهست به یه کهم رۆژی دواپی یه، دووم نه م جیهانه یه، سی یه م چاکه و کره وه چاکه کانیانه، چواره م خراپه و گونا هه کانیانه، واته لهو هه موو باره وه هه ول نه دم بۆ گومرا کردن و لادانیان له ریگه راسته که ت،

وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ أَخْرِجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَذْهُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ وَيَتَكَادَمُ أَشْكُنُ أَنْتَ وَرَوْحُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءِ تَيْهَمَا

﴿وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ﴾ دهستت ناکه وی زوربه یان به گوئی رایهل و سوپاس گوزار، بو چاکه و بهر هه کانی تو، مهیل و خواهی شی خوا داخواز بوو بو ئه وهی ئەم ئاده مییه به جوئی دروستبکات که ئاماده نی تیدا بی بو چاکه و خراپه، بو وەرگرتنی رینموونی و گومپایی، ههست و هوش و ژیری یه کی پی به خشی که باوی چاکه بدات به سهر خراپه دا، پیغه مبهه (ﷺ) و بهرنامه ی بو نارد، مهیل و خواهی شی پيدا بو هه لبرژاردنی هه رینگه و باریک، که واته به پنی باوی خوا و به پنی مهیل و خواهی شی خوا گومپایی و رینموونی به دی دیت، جا به وهی ئه وه وه شهیتان ری لی نه گیرا و بهر له کرا بو کارو کرده وهی به دی خوی تا دهرکه وی کی شیاوو شایسته ی ریزو به هه شته و کی شایسته ی سزاو دوزه خه، له بهرامبه ر نه وه هه ره شهی شهیتانه: ﴿قَالَ﴾ خوا فره موی ﴿أَخْرِجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَذْهُورًا﴾ دهرچو له به هه شت به لومه لی کراوی و له که دار کراوی و دهرکراوی و دوور خراوی له میهره بانی خوا ﴿لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ سویند به خوا هه رکهس له وان شوینی تو که وتبی له جیهاندا بیگومان دوزه خ پر ئەکه له ئیوه هه موو پیکه وه، خوی په روه ردگار ماوهی شهیتان و تیره کهیدا له گومپا کردندا، ماوهی ئاده م و رۆله و نه وه کانیشیدا بو هه لبرژاردنی هه ر بارو رینگه یه که، له بهر به دی هاتنی نه و تاقیکردنه وهی که خواهی ش و کاردروستی خوا داخواز بوو بوئی، داخواز بوو که ئەم ئاده می یه به م جوړه تایبه تی یه دروست بکات، که نه فریشتیی و نه شهیتان، چونکه ئەم ئاده می یهی دروستکرد بو کاروباریکی تایبه تی، جیاواز له کاروباری فریشته و شهیتان له پاش دهرکردنی شهیتان له به هه شت به و جوړه ی که باسکرا، نیجا باسی ئاده م و هاوسه رکه ی دیته پی شه وه، روی فره موده یان تی ئەکات، بو ئه وهی کاروباری ژانیان پی راگه یه نی، بو په روه رده کردنیان و ئاماده کردنیان بو کارو فره مانی سه رکه ی یان، که بریتی یه له جینشیننی له زه ویدا وه که له ئایه تی (البقرة) دا باسی فره مو،

ئىنجا ئايا ئەو ھاوسەرە چۆن دروستكرا؟ لەبەر ئەوەى هېچ دەقیكى قەتعی نییه بەدەستەو
 و شتەكەش غەیبى و نەینى یە چاك وایە لەسەرى نەپۆین و ھەر ئەو ھەمان بەسە كە خوا
 ھاوسەرى بۆ داناو و باسى ئەكات، ئەفەر موى: ﴿وَيَكَادُمُ السَّكَنُ أَنْتَ وَرَوْجُكَ الْجَنَّةَ﴾ ئەى ئادەم تۆ و
 ھاوسەرەكەت نیشتەجىنى بەھەشت بن و بمىننەو تىیدا ﴿فَكَلَّا مِنْ حَيْثُ شِئْتَا﴾ ئىنجا بخۆن
 تىیدا لە ھەر شوینى كە وىستتان و ھەزەتانكرد ﴿وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ نزیكى ئەم درەختە
 مەكەونەو، واتە بە هېچ رەنگ لى ئەخۆن، ﴿تَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ تا بەھوى ئەو ھەو بەگەپۆن لە
 ستەمكاران لە خۆتان، واتە ئەگەر لى بخۆن ئەچنە ریزى ئەوانەى كە ستەم لە خۆیان ئەكەن،
 قورئان بىدەنگە لە دیاریكردنى جوړى ئەو درەختە، چونكە ئەو دیاریى كردنە هېچ
 مەبەستىكى تايبەتى تىدا نییه بۆ ئەو قەدەغە كردنە، كەواتە ئەو ھەو بەستە ھەر قەدەغە
 كردنەكەى كە تاقى كردنەو كەى پى پىكدیت، بەو ھەو ھەو ئەو كەسەى زال و خۆگەر
 بەسەر ئارەزوو كەنیدا، كى حاكەم بەسەر ئارەزوو كەنیدا و كى ژێر دەستە و خۆ نەگەر و
 دەستە پاچەى بەرامبەر ئەو ئارەزووانە، بەھوى ئەو ھەو جیا ئەبیتەو لە گیانلەبەرانی تر.
 ئىنجا دیتە سەر باسى كارو كردەو ھەیتان كە ھەمیشە لى براو ھوى، ئەفەر موى:
 ﴿فَوَسَّسَ لَهَا الشَّيْطَانُ﴾ ئىنجا شەیتان خەيال و خەتەرەى خراپ و بەدى خستە دلیان و ھوى
 رازاندنەو لەبارەى شكەندنى ئەو قەدەغە و خواردنیان لەو درەختەى كە خوا قەدەغەى كرد
 لەسەریان ﴿لِيَذِي لَهَا مَا وَرَى عَنْهَا مِنْ سَوْآتِهَا﴾ بۆ ئەو ھەو درەخت بۆیان ئەو ھەو كە داشاراوە لى
 یان لەو عەیب و عەورەتەى كە بوویانە و بە ھەو ھەو ھەو و خۆیان نەیان ئەبینى و بە
 خواردنى ئەو درەختە ھەركەوتن، واتە سەرەنجامى ئەو كردەو ھەو شەیتانە ئەو ھەو بوو ئەو
 ھەركەوتنەى لى پەیدا بوو، لەسەر ئەم بارە شەیتان نیازی ئەو ھەركەوتنەى نەكردووە، بەلكو
 ھەر مەبەستى قەدەغە شكەندنەكە بوو بى و سەرپىچى لە فەرمانى خوا، بە پى ھەو ھەو و
 روالەتى ئایەتەكە ھەر ئەو ھەو ھەو و ئەو نیازە بەدەى بوو، بەم رەنگە بەھوى شەیتەكەو
 زانیبىتى ئەو خواردنە ئەو ھەركەوتنەى لى پەیدا ئەبى، مەبەستى ئەو ھەو بوو ئەو پەندەیان
 پىبدات و ئازارى دلیان بدا، وەك نافەرمانى یەكەشیان پى ئەكات،

وَقَالَ مَا نَبِّئُكُمْ رَّبُّكُمْ عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَائِكَةٌ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾ فَلَدَّهُمَا يَمْرُورٌ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٢﴾ قَالَا رَبَّنَا ظَنَّمَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

لهسر هه یارو به هه حال له ریگه یه که وه بویان رویشته که پئی بخه له تین و به گوئی بکن وه ک بومان دهر نه خات که نه فه رموی: ﴿وَقَالَ﴾ شهیتان پئی گوتن: ﴿مَا نَبِّئُكُمْ رَّبُّكُمْ عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ﴾ په روه ردگار تان جله و گیری لینه کردون له و دره خته له بهر هیچ هویه ک ﴿إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَائِكَةً أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ﴾ مه گمر له بهر نه ویستنی نه وهی که ئیوه فریشته بن و بگه پین به فریشته، یان بین له و که سانهی که هه رگیز نامرن یان زور زور نه میننه وه له بهه شتدا، واته خواردن له و دره خته نه بیته هوی نه وه که ئیوه بین به فریشته و بچه ریزی نه وان له هیزو مانه وهی دوور و دریژو نه گوژان و هیچ شتیک کارتات لینه کات، یان بچه ریزی نه وانیه که هه میشه یی نه بن له بهه شتدا، یان هر نامرن، که واته بیخون با به و جوړه تان لی بی که واشتان لی هات تازه هه روا نه بن و خوا و ازتان لی نه هیئی، ئینجا له بهر نه وهی جله و گیری یه که ی خوا له دهر و نیاندا هیزو قورسی یه که ی هه بوو شهیتان بهم جوړه به تینه دلنیایی کردن که راست نه کات و راسته له گه لیان نه فه رموی: ﴿وَقَاسَمَهُمَا﴾ سویندی بو خواردن که ﴿إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ﴾ به راستی و بنگومان من له گه لتان راست نه کم له و که سانه م که په ندو ناموژگاری که رن و مه به ستیان راستی رینموونییه، ﴿فَلَدَّهُمَا يَمْرُورٌ﴾ ئینجا بهر بهر دایبه زاندن و هیئانییه خواره وه له سروشتی پاک و گویرایه لی خوا بو راده ی په ستی نافه رمانی به هوی هه لخه له تاندن به و سویند و فېو فیله تا هاتنه سر خواردنی ﴿فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ﴾ ئینجا کاتی که میکیان خوارد له و دره خته و چه شتیان ﴿بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا﴾ دهر که وت بویان عیب و عوره تیان، هه ر کام عیب و عوره تی خوی و نه وی تری بیئی، به هوی نه وه وه

شهرم گرتنی، چونکه به سروشت ئادهمی شهرم ئەکات له بینینی ئەوه مەگەر سروشتی

ئادەمیتی لەکار بکەوی و زایە ببی وەک لەم ئەقامی تازەدا ئەوه روویدا ﴿عَلَيْكَ بِمَنَاسِكِكَ﴾

دەستیان کرد بە دانان و بەستنی گەلا بەسەریاندا لە گەلائی درەختانی بەهەشت و

بەوه عەیب و عەورەتی خۆیان داپۆشی ﴿وَنَادَىٰ رَبُّكَ﴾ پەروەردگاریان بانگی لێکردن بە

شیوەی سەرزنەشت و گلهیی مەندی بەم جوۆرە فەرموی: ﴿أَوَلَمْ تَكُن مِّنَ النَّاسِ﴾ ئایا من

جەڵەوگیریم لێنەکردن لەو درەختەیی که گوتم نزیکێ مەکەونەوه ﴿أَفَلَا تَلْمِزُ﴾ ئایا من پێم

نەگوتم ﴿إِنَّ السَّيِّئِينَ لَكَاعْدُوٌّ مِّنْ﴾ بێگومان شەیتان دوزمێکی ئاشکرایە بۆ ئێوه، واتە: کەواتە

چۆن گوێرایەلی بوون و بە قسەیی هەڵخەڵەتان؟ لە پێشەوه سەرزنەشتی کردن لەسەر

نافەرمانی و جولانەوی پێچەوانە، ئەمە سەرزنەشتە لەسەر هەڵخەڵەتانیان بە قسەیی دوزم،

کەواتە دووبارە کردنەوه نەبوو، ئینجا ئایا خوا چۆن بانگی لێکردن و ئەوانیش چۆنیان

بیس؟ ئەمانە و وێنەیان شتیکی نەینی و غەیبین، ئێمە بڕوامان پێیان هەیه و بێ ئاگاین لە

چۆنیەتی یەکەیان، خۆی پەروەردگار ئەو سەرزنەشتی کردن و ئەوانیش بێجگە لە دان

نان بە گوناھو پەشیمانی و داوای لێبوردن هیچیان بۆ نەمایەوه، لەبەر ئەوه ﴿لَا﴾ گوتیان:

﴿رَبَّنَا ظَنَّمَا أَنفُسَنَا﴾ پەروەردگاران سەتەمان کرد لە خۆمان و زیانمان بە خۆمان گەیاند ﴿وَأَن

لَّمْ نَحْضَرْ لَّكَ وَنَحْمَمَا لَكَ كُفْرًا مِنَ الْخَيْرِ﴾ ئەگەر لێمان نەبووری و تاوانمان دانەشاری و

میهرەبانیمان لەگەڵ نەکەیت سویند بەخوا لە زیانباران ئەیین، زیانباری خۆمان و

خۆشبەختی و رزگاریمان، لێردەدا تاقی کردنەوهی یەکەم دواپیشت، دەرکەوت که ئەم ئادەمی

یە هەلە و خراپە ئەکات، هەمیشە لەسەر ریگای راست ناوەستی، بەلام ئەزانێ و ئاگادار

نەبێتەوه و پەشیمانی رووی تی ئەکات، ئەگەر پێتەوه بۆلای پەروەردگاری و پەنای پێ

ئەهینێ، لەم تاقیکردنەوهی یەکەمەوه و ئاگادار کردنەوه ئامادەیی پەیدا کرد بۆ ئەوهی بچی

بەدەم کاری خۆیەوه، کاری جێنشینێ که بۆی دانراوه، ئامادەیی پەیدا کرد بۆ ئەوهی

بکەوێتە بەر بەرەکانی لەگەڵ دوزمەنە کۆل نەدەرەکەیی لەبەر ئەوه،

قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتْنَعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ
وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يٰٰبَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ لِبَاسًا يُؤَرِّى سَوَاءَ تَكُمُ وَرِدْشًا وَلِبَاسَ
الْفَقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾

﴿قَالَ﴾ خوا فەرموی: ﴿أَهْبِطُوا﴾ بچنە خوارەوہ بۆ بەھەشت ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ لەکاتیکیدا هیندیکتان دوژمنە بۆ هیندیکی تر، زۆربەى زانايان لەسەر ئەوێن کە ئەم فەرمانە رووی کراوەتە ئادەم و حەواو شەیتان، لەسەر ئەم رایە هیندی ئەفەرمون: مەبەست ئەوێە هیندیکتان کە شەیتانە دوژمنە بۆ هیندیکی تر کە ئادەمی و ئینسانە، چونکە هەر شەیتان کە مەری دوژمنایەتی بەستووہ بۆ ئادەمی و سروشتی لەسەر ئەوێە، ئادەمی هەر ئەوێەندە پیویستە لەسەری شەیتان بە دوژمن سەیر بکات، هیندیکی تر ئەفەرمون مەبەست دوژمنایەتی یانە بۆ یەکتەر، شیوہ راستەکەش وا نیشان ئەدات! ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ کە ئەو رستەیه بەکار ئەهێنری بۆ هاوبەشی یەکتەر، ئەو کاتە ئەبێ مەبەست ئەوہ بیئت: بچنە خوارەوہ لە کاتیکیدا کە ئیوہ دوژمنی یەکتەر و دوژمنی یەکتەر ئەبن، دوژمنایەتی شەیتان و تیرەکەى ئاشکرایە، بەلام دوژمنایەتی ئادەمی بە پێی دوژمنایەتی خوا ناسانە کە قین و خەشمان هەیه بۆی و هەمیشە ئەیانەوی بە پیچەوانەى شەیتان کارو کردوہ بکەن و هەموو کاروباری بە دژی شەیتان بپروا و پێک بیئت، کەواتە هاتنە خوارەوہکەیان بۆ ئەوێە کە دژیایەتی و بەرەبەرەکانی یەکتەر بکەن، تا تاقی کردنەوہی ئادەمی پێک بیئت و ئەوہی کە خوا بیەوی بەدی بیئت، بیجگە لەم رایە دوو سێ رای تریش هەیه، بەلام بەلاموہ لاوازن و پیویست نییە خو خەریک کردن پێیانەوہ ﴿وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتْنَعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾ بۆتان هەیه لە زویدا نیشتهجییی و هوێ رابواردن و ژیان تا ماوہ و کاتیک کە کاتی دیاریی کراوہ بۆ مردن چ مردنی یەکە یەکە، چ مردنی هەموو تەواوی تیرەکەیان ﴿قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ﴾ خوا فەرموی لە زویدا ئەژین و لە زوێ دا ئەمرن و لە زویدا دەرئەهێنرین و

زیندوو ئەکرێنەوه. ئەم وتەیە جوی کردەوه و بەسەر بەخۆ فەرموی، چونکە زۆر گرنگە و شایانە بۆ بیر لێکردنەوه.

لە پاش ئەوەی باسی پەییدا بوونی یەکەمجارى ئادەمى کرد، لەو هەدا دەرکەوت کە ئەم ئادەمى یە لە یەکەمجارەوه لەناو نازو ریزو نیعمەتدا بووه، شەیتان بوو بەهۆى ئەمانى ئەوەکانى ئادەم ئەکات، ئەفەرموی: ﴿يَسْجِدْ لِآدَمَ﴾ ئەى رۆلە و ئەوەکانى ئادەم ﴿قَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ لِبَاسًا يُّزَيِّرُ سَوَاءَ بَعْثِكُمْ وَرَيْثًا﴾ بێگومان هێناومانەتە خوارەوه بۆ سەرتان پۆشاکى کە عەیب و عەرەتتان ئەشارێتەوه، زینەت و ئارایشتیشە، واتە ئەو پۆشاکە دوو سیفەت و سوودی هەیە: داشاردنێ عەرەت، زینەت و ئارایشکران، وتەى (ریش) بە سى جۆرى تریش تەفسیر کراوەتەوه: مال و سامان، خوش گوزەرانى، هەر شتێ کە پێویستى ببێ پێى، مەبەست لە هێنانە خوارەوهى دروست کردنى ئەو شتانەیه کە هۆى فەراهم هاتنى ئەو پۆشاکەیه کە ئەو هۆیانەش لە ئاسمان و لەلای سەرەوه دێن، وەك (حسن) ئەفەرموی. یان مەبەست پێدان و پێ بەخشینە وەك (ئەبو سلیم) ئەفەرموی، یان مەبەست بپیار دانە کە بپیار و قەزا و قەدەرى خوا لە ئاسمانەوه دێتە خوارەوه، باس و بیر خستەوهى ئەم پۆشاکە کە خوا ناویەتى بە بەندەکانى، هەرچۆنى رێک و پێک و پەيوەستە بە باس و بیر خستەوهى ئەو رووتى و دەرکەوتى عەرەتەى کە شەیتان بەسەرى باوک و دایکى هەمووانى هینا، هەرچۆنى لەم بارەیهوه رێک و پەيوەستە هەروەها رێک و پەيوەستە لەگەڵ ئەو بارو حالەى کە عەرەب لەسەرى بوون لە سەردەمى ئەفامیدا، وەك (ئەبى و کەسیر) لە تەفسیرەکەیدا باسى ئەکات کە ئەفەرموی: عەرەب بێجگە لە قورەیش تەوافیان ئەئەکرد لەو پۆشاکانەى کە لەبەریان کەربوو، بەم بۆنەیهوه گوناھیان تێدا کردووه، کەواتە یان ئەبوايه قورەیش پۆشاکیان پێبەنايه و بەوهوه تەوافیان بکرايه، یان بە رووتى تەوافیان ئەکرد، بەرامبەر ئەو دوو شتە خوا باسى چاکەى خۆى ئەکات بەسەر بەندەکانییهوه لە داھێنان و فێر کردن و فەرماندانى بە پۆشینى پۆشاک بۆ ئەهیشتنى رووتى کە رووتى و بەرەلایى شتێکى قیزەون و ناپەسەندە بە سروشت و ئارێکە لەگەڵ ئادەمیتیدا، مەگەر بەلای ئەوانەى کە لەسەر سروشت و تەوهرەى ئادەمیتى ترازاون، وەك لەم سورەتى ئەفامیتى تازەدا، پۆشینى پۆشاک هەرچۆنى ئادەمى ئەپاریزى

له و رووتی و ناپه سه ندییه، ههروه ها جوانیی و شیرینش ئەدا به مهردوم که ئەمهش شتیکی
 ناشکرایه له پێش چاوی ههركه سیك که به شدار بیٔ له سروشتی ئاده میتیدا، ئینجا پۆشاک
 دوو جۆره:

۱- پۆشاکێ ناشکرا که ئەبیزنی و عورەت و عەیبی ناشکرا دائەشاری و مایه ی جوانیی و
 نارایشتی ناشکرایه.

۲- پۆشاکێ نهینێ که سروشت و ژیری ئەیبینی و ههستی پێنهکات که ئەو پۆشاکه
 نهینێ یه ههموو عەیب و عهوه ته نهینێ بهرگری ئەکات و دایان ئەشاریته وه
 رینموونیمان ئەکات بهم فرمودهیه که به دواي ئەو پۆشاکه ناشکرا دا ئەفرموی:
 ﴿وَلِبَاسُ الْقَوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ﴾ پۆشاکێ له خوا ترسان و شهرم و بیم له خوا، ئەو پۆشاکه
 گرنگه باشتره، لهم پۆشاکه وه رووتی و بهره لایی و پیویستی به نههیشتنی، ههركه س
 له خوا نه ترسی و شهرمی لی نهکات گوئی نییه له رووتی و بهره لایی، به لکو ههولیشی
 بۆ ئەدات و خه لکیشی بۆ بانگ ئەکات، وهك ئەبیزنی به چاو، هۆی داپۆشینێ لهش و
 ههولدان بۆی شهرم و حهیا یه نهك ته نهها باو و عورف و عاده تیك بیٔ، وهك ئەوانه ئەلین
 که شوین كهوتووێ سه هیوئی و سه لیبی یه کانن و به پپی ته می و بهرنامه ی ئەوان
 رهفتار ئەکهن و به تایبه تی ئەیا نهوی پروتۆکۆله کانی حوکه ماوی سه هیوئن به دی بیئن
 و بیچه سپینن، به لی به راستی ته نهها باو و عورف و عاده ت نییه، به لکو سروشتیکه که
 خوا دروستیکردوه له ئاده میدا، وهك بهندیکه له بهنده کانی شهریعه ته که ی خواو
 پیویستی کردوه له سهریان، ﴿ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئەوهی که باسکرا له باره ی پۆشاکێ
 ناشکرا و نهینیه وه هیندیکه له به لگه و نیشانه ناشکرا کانی خوا له سه ر چاکه و
 بههره ی میهره بانێ خوا به بهنده کانی ﴿لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ به لکو بیر بکه نه وه و ئامۆژگاری
 وهرگرن و هه لسن به وه که خوا پیویستی کردوه له سهریان له سوپاس و گویریایه لی
 فرمانه کانی، زانا یان تهفسیری ئەو وته ی ﴿وَلِبَاسُ الْقَوَىٰ﴾ یان کردوه ته وه به چه ند
 تهفسیریک هیندیکیان به دوورو هیندیکیان به نزیک دائه نرین، به لām ئەوهی که لی ره دا
 گوتمان له دڵدا به هیزو جیگیره.

يَبْنِيْءَ آدَمَ لَا يَفْنِيَنَّكُمْ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تَهِمَا إِنَّهُ يَرِيَكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا فَحْشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّمَا اللَّهُ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
 أَنْقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

له بانگ کردنی یه که مدا دست نشانی کرد به فرو فیل و کرده وی به دی شهیتان له گهل
 یه که م باوک و دایکمان تا بوو به هوئی به سهرهاتنی به دیان، نینجا له م بانگ کردنه دی دوه مدا
 بیدارمان نه کاته وه که وریای خوْمان بین و نه چین به دهم نهو دوژمنه وه، نه فهرموی: ﴿يَبْنِيْءَ
 آدَمَ﴾ نهی روْله و نه وه کانی ئا دهم ﴿لَا يَفْنِيَنَّكُمْ الشَّيْطَانُ﴾ با شهیتان نه تانخاته ناو به لاو
 نا په حه تی ﴿كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ﴾ ههرچونی باوک و دایکتانی له به ههشت دهرهینا، واته
 ههرچونی نه وانی خسته به لا و نا په حه تی به م رهنگه له به ههشت دهری هینان و بوو به هوئی
 نهو به سهرهاته سهخته ﴿يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا﴾ واته دهری کردن له به ههشت به جوْری
 پوْشاکه که یانی لی داکه ندن، واته بوو به هوئی نه وه ﴿لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تَهِمَا﴾ بوْ نه وهی عهیب و
 عوره ته که یان دهرخات و نیشانیان بدات، واته کاریکی وای کرد پوْشاکه که یانی له بهر
 داکه ندن و عهیب و عوره ته که یانی دهرخست و خستی یه بهرچاویان، به لام بوْ نه وهی ئیمه
 زیاتر خوْمان بپاریزن و دوور که وینه وه له شوین که وتنی شهیتان، به وتی رابردو
 نه یفه رمو، به لکو به وتی ئیستا فهرموی: ﴿يَنْزِعَ، لِيُرِيَهُمَا﴾ که نهو جوْره دهسته واژه یه (تعبیر)
 باوه له رهوان بیژی دا (بلاغه) نینجا زیاتر وریامان نه کاته وه له خوْپاریزی له شهیتان به مهی
 نه فهرموی: ﴿إِنَّهُ يَرِيَكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ﴾ واته با شهیتان نه تانخاته به لاو نا په حه تی و
 بترسن له وه، چونکه به راستی شهیتان خوئی و سهرباز و نه وه کانی ئیوه نه بینن له جیگا و
 شوینیکدا که ئیوه نه وانی تیدا نابینن، دهی شتیکی روونه ههر کاتی دوژمن مهردوم ببینی
 و مهردوم نهو نه بیننی بیم و ترسی زیاتر لی نه کری. ههرچونی پیویسته له سهرمان
 خوْپاریزی لهو میکروْبه به دانیه که هوئی چهندها نه خوْشی جوْره به جوْری له شن و ئیمه
 نایا نبینن مهگر به میکروْسکوب و نهو شتانهی که دهرخه ری میکروْین، ههرچونی نه وه

پښوېسته، ههروها پښوېسته زړتر به توندی خوږاستن لهو شتانهی که به پښی همدیس
 نهگهړن به لهشدا له هه شوپښی که خوښی پښدا نهگهړی، نیمه نایانبینن لهسهر بار و
 شیوهی خوږان مهگه له بهر تیشکی هیزی بینینی پیغه مبهری نازیزمان (ﷺ)، نهگه هه
 نهشیان بینن نه بی ههروک بینراو و ابن لامان کاتی که قورشان و پیغه مبهره که مان (ﷺ)،
 هه والمان پی نه دهن به بوون و کارکردنیان له نیمه دا و زیان گه یاندنیان به نیمه، چون نه بی
 نیمه بروا بکهین به پزیشکی له شمان و به پښی رینموونی و بهرنامه ی نهو رهفتار بکهین له
 خوږایرزیی له میکروبه کانی له شمان، به لام برومان زور به هیتر نه بی به پزیشکی
 راسته قینهی گیان و روحمان که هه والی پیداوین به بوون و زیانی میکروبه کانی گیانمان؟!
 چون دهواو و دهرمانی پزیشکی لهش به کار بینن، به لام نهو دهواو دهرمانانه به کار نه هیتن
 بو بهرگری و نه هیشتنی میکروبه کانی گیان و روحمان که زیانی نه مان له رادهیه که دایه که
 زیانی میکروبه کانی لهش هیچ نین و هیچ چاو نادهن له ناستی نه ماندا؟!

نینجا فرموده یه کی تر ناراسته نه کات که زور به کاره و پالدهره بو خوږایرزیی له
 شهیتانه کان، نه فرموی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بهراستی نیمه شهیتانه کانمان
 گپراوه به دوست و هاوسه و خوشه ویست بو نه وانهی که پروایان نییه و پروا ناهینن، نای
 هاوار بو که سیک که دوزمنی دوست و هاوسه ری بیت، بیگومان زال نه بی به سریدا و جلهوی
 راهه کیشی بو هه شوپښی که مهیلی بی، به بی هیچ کومه ک و یارمه تی دهر و فریاد ره سی!
 به لی بیگومان نه مه شتیکی راسته و جیگه ی گومان و دوو دلی نییه که هرچونی خوا
 دوست و خوشه ویست و کار به دهستی پرواداران ههروها نه بی شهیتان دوست و
 خوشه ویستی بی پروایان بیت، بیگومان نهو دوستایه تی و هاوسه ری شهیتانه زور سامناکه
 و بهرهمی به دو سامناکی ههیه، یه کی له بهرهم و سهره نجامه کانی نه مهیه که به سر بت
 په رسته کان هات و کاری لیکردن، تا نه م رادهیه که نه فرموی: ﴿وَإِذَا نَمَلُوا فَجَسَةً﴾ کاتی که
 نه وانه کرده ویه کی زور به دو ناشیرین بکهن، هک نهودی که به رووتی پیاو و نافرهت
 تهوافیان نه کرد، کاتی جله وگیری و سهره نشت بکرانایه لهسهر نهو کرده و به ده عوزرو
 بیانویان نه مه بوو ﴿قَالُوا﴾ نه یانگوت ﴿وَجَدْنَا عَلَيْهِمْ آبَاءَنَا﴾ باوک و باپیرانمان دهستکه و تووه
 لهسهر نهو کرده ویه، ﴿وَاللَّهُ أَعَزُّ نَا﴾ خوا فرمانیداوه پیمان بهو کرده ویه، واته دوو شتیان
 نه گرت به دهسته وه:

۲- لافى ئەۋەى كە خوا فرمائىداۋە بەۋ كىردەۋەىە.

بەرپەرچى يەكەم پىۋىست نىيە، چۈنكە شۈيىنكەۋتەنى كۆيۈرەنە ناپاست و ناپەرۋايە بەلای
هەموو ژىرىكەۋە، بىجگە لەۋەىش لە چەند شۈيىنكىدا بەرپەرچى داۋەتەۋە بەم جۆرە: ﴿أَوَلَمْ
كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ واتە ئايا ئەۋانە شۈيىنى باۋك و باپىريان
ئەكەۋن، ھەرچەند ئەۋان ژىر نەبوۋىن و ھىچيان نەزانىيى و نەكەۋتەنە سەر رىيى راست و
رىنمۈنى يان ۋەرنەگرتىي؟

كەۋاتە لىرەدا ھەر بەرپەرچ دانەۋەى دوۋەم پىۋىستە بەم جۆرەى كە ئەفەرۋەى: ﴿قُلْ﴾
ئەى پىغەمبەر بلى بەۋانە كە ئەۋ لافە درۋىنە لىئەدەن ﴿قُلْ اللَّهُ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾ بىگومان خوا
فەرمان نادات بە كىردەۋەى بەد و خراپ، ﴿تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئايا ئىۋە بەدەم خواۋە
شەئى ئەلەين كە نايزانن و بى ئاگان لىي؟ واتە ئەۋ لافەى كە لىي ئەدەن لە دوۋبارەۋە بەدو
ناپاستە، يەكەم: ھەرگىز نەبوۋە ناپى و ناگونجى خوا فەرمان بدات بە كىردەۋەى بەدو
ناشىرىن، چۈنكە خوا پاك و بىگەرە لە ھەموو بارو رۈۋىەكەۋە، فەرمان و شەرىعەتى پاك و
بى ئەكەىە. دوۋەم: زانىنى فەرمان و شەرىى خوا ئەبى ھەر لە رىگەى نامە و پىغەمبەرى
خواۋە بىت (ﷺ). دەى بىريارى نامە و پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دژو پىچەۋانەى ئەۋەىە كە ئىۋە
لاف و گەزاف ئەلەين، كەۋاتە ئىۋە درۋ ئەكەن بەدەم خواۋە كە ئەۋەش لە تاۋانە زۆر
گەرەكانە و دژو پىچەۋانەى ژىرىسى يە و بىززاۋە لاي ھەموو ژىرىك، ئەۋانەى كە لە
سەردەمى نەقامى كۆندا بوون ئەۋ كارو كىردەۋەيان ئەكرد بەناۋى ئەۋەۋە كە فەرمان و
شەرىى خوايە، كەۋاتە نەقامانى ئەم سەردەم و چەرخى تازەىە زۆر بەدو بى شەرم ترن كە
ھەر باۋەپىيان بە نايىنى خوا نىيە، يان لايان وايە كە نايىنى خوا پەيۋەندى نىيە بە ژيان و
كاروبارى ژيان و جىھانەۋە، يان دەمبازى ئەكەن و رەخنە ئەگرن لە ھەر بەندو بىريارىكى
نايىن كە نەگونجى لەگەل ھەۋاۋ ئارەزۋى ناپەرۋاى نەفسى نەقامى خۇياندا، لە پاش ئەۋەى
كە بىزارى دەرپىرى و ئەۋ لافەى ئەۋانى بە درۋ خستەۋە، ئىنجا فەرمان ئەدات بە دادو راست
و ميانەيى لە ھەموو كاروبارىكىدا، بە دامەزراۋى لەسەر بەرنامەى خوا، بە رىنمۈنى ۋەرگرتن
بەۋەى كە لە نامەى خوادا ھاتۋە بۆ سەر پىغەمبەرەكەى (ﷺ)،

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا
 بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٣١﴾ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن
 دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٢﴾

نه فهرموی: ﴿قُلْ﴾ نهی پیغمبر بلی: ﴿أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ﴾ پهروهر دگارم فرمانیداو فرمان
 نه دات به دادو میانهی، به بی زیاده رهوی و کم و کوپی له هر کارو فرمانیکدا وک به
 روونی و به درنژی له نایهتی (۳۱) ی داهاتودا باسی نهو داد و میانهی یه نهکین،
 ﴿وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ رووهکانی خوتان راست بکن و به ریک و راستی راگیری
 بکن له کاتی هه مو نوپژ و سوژده یه کدا، یان له شوینی هه مو نوپژ و سوژده یه کدا، واته
 روو بکنه په رستنی خوا به ریک و راستی و لانه دن به هیچ لایه کی تر دا، ﴿وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
 الدِّينَ﴾ خوا بپهرستن به جوړی مل که چی و گویرایه لی بو خوا پاک و خاوین بکن له هر نیاز
 و له هر شتیکی تر، نینجا لیژده ناموزگاری و ترساندنیک ناراسته نهکات به دهست نیشان
 کردن به زیندوو بوونه وه و گهرانه وه بولای خوا له روژی دوا ی دا، که واته با وریای خو مان
 بین و لهم جیهانه دا خو مان ناماده بکین بو نهو روژه، به فرمانبهری نهو فرمانانه ی که له
 پیشه وه ناراسته ی کردن، هروها دهست نیشان نهکات به جوړو شیوه مان لهو گهرانه وه و
 زیندوو کردنه وه دا له کاتیکدا که نیمه دوو دهسته و کومه لین: کومه لین له جیهانه دا شوینی
 فرمانی خوا که وتوو و کومه لینکی تر که په پرهوی شه یقانیان کردوه، له هه مان کاتدا
 دهست نیشان نهکات به ریک و گونجاوی نهو زیندوو بوونه وه و گهرانه وه، نه فهرموی: ﴿كَمَا
 بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ﴾ هه رچونی له یه که مجاره وه خوا دروستیکردن و دایهینان، هروها به وینه ی
 نهو نیوه نه گهرینه وه بولای خوا، که واته نه جرو پاداشتتقن نه داته وه و توله تان لی نه سین،
 که واته گویرایه لی فرمانه کانی بن و به پاک و خاوینی بپهرستن ﴿فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ
 الضَّلَالَةُ﴾ واته هه رچونی له یه که مجاره وه دایهینان و دروستیکردن، هروها وینه ی نهو
 نه گهرینه وه له کاتیکدا که خوا رینمونی دهسته و تاقمیک کردن، دهسته و تاقمیک
 گومرایی له سهریان جیگیر و دامه زراو بوو، واته هه رچونی له یه که مجاره وه دوو دهسته بوون،

دهستهی خوا پرست که نادم و حهوايه، دهستهی یاخی که شہیتان و نهوه و سہربازہکانی
 یهتی، ہرودہا بہو دوو تاقمہ نگہرینہوہ، لہسہر ٹہم رایہ وینہیی یہ کہ لہو دوو دهستہیی
 و دوو تاقمی یہدایہ، ہیندی ٹہفہرمون: داہینان و دووبارہ کردنہوہ وینہی یہکن لہمہدا کہ
 بہ سووک و ٹاسان و بی ٹہرک خوا ہر دوو فہراہم ٹہہینی، ہیندی تر ٹہفہرمون: وینہن
 لہمہدا کہ ہرچوئی لہ خاک پیدایا بوون، ہرودہا ٹہبنہوہ بہ خاک، ہیندی تر ٹہفہرمون:
 ہرچوئی لہ یہکہمجارہوہ خواوہنی ہیچ شتیک نین، ہرودہا لہ دووہم جاریشہوہ وان، نینجا
 لہسہر رای یہکہم ہوی گومپایی تاقمی دووہم ٹہمہیہ کہ ٹہفہرموی: ﴿إِنَّهُمْ أَخَذُوا مِنَ الشَّيْطَانِ
 أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ واتہ گومپایی یان لہسہر دائہمزری و جیگیر ٹہبی، چونکہ ٹہوانہ بہ
 مہیلی خویمان شہیتانہکانیان گپرا بہ خاوہن و کاربہدہستی خویمان بہ بی خواو تیپہریان
 کرد لہ خاوہنیتی و کاربہدہستی ٹہو، بہم رہنگہ لایاندا لہ شہری خواو گویرایہل بو خواو
 گویرایہلی شہیتانہکان بوون، دہی ہر کہسیک بہ مہیل و خواہیشی خوی دؤستایہتی و
 خوشہویستی و جلہوی کاروباری خوی بدا بہ شہیتان و روو وەرگیچی لہ خوای خوی، ٹہو
 کہسہ بیجگہ لہ گومپایی و ترازان لہ ریگہی راست ہیچ بہشیکی تری نیبہ خوا پہنامان
 بدات. ٹہوانہ بہو جوڑہ گومپا ٹہبن ﴿وَعَسَبُوا أَنَّهُمْ مُّشْتَرِكُونَ﴾ لہ کاتیکدا وا گومان ٹہبن
 کہ ریی راستیان داوہتہ بہر و لہسہر ریی راستن، لہسہر رای یہکہم ٹہم رستہیہ ہوی
 گومپایی یہکہیانہ بہو جوڑہی کہ گوتمان، لہسہر رای دووہم و سی یہم رستہیہکی
 سہربہخویہ و نگہریتہوہ بو سہر باسی بارو حالی بت پہرستہکان لہ پاش ٹہوہی ٹہو
 فرمانانہی ناراستہی پیغہمبہر(ﷺ) کرد. نینجا بانگیکی تر ناراستہی ٹادہمی ٹہکات بو
 زیادہ بہہیزکردن و دنیایی کردن لہسہر ٹہو شتانہی کہ سہرہکی و بنہرتین لہ بارہی بیرو
 باوہرو عہقیدہوہ، لہ بہرامبہر ٹہو بیرو باوہرو کردہوہ نہقامی یانہی کہ بت پہرستہکان
 لہسہری بوون، یہکی لہوانہ ٹہوہ بوو کہ لہ خویمانہوہ قہدہغہیان ٹہکرد تہواف کردن بہ
 پؤشتہیی و پیویستیان کردبوو کہ ٹہبی بہ رووتی تہواف بکری، ہرودہا ہیندی لہ
 خؤراکیان قہدہغہ ٹہکرد کہ خوا حہلالی کردبوون، دہست نیشان ٹہکات بہوہی کہ ٹہو
 قہدہغہ کردنہ بہشیکہ لہ ہاوبہش دانان بو خوا،

ئەفەرموی: ﴿يَبْنَىۤ اٰدَمَ﴾ ئەى رۆلە و ئەوەکانى ئادەم ﴿خُذْوَ زَيْنَتَكَ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ واتە بەرگ و پۆشاکتان کە عەیب و عەرەتتان دائەپۆشی و ھۆى ئارایشت و جوانیتانە، ئەو بەرگ و پۆشاکەتان بپۆشن لە کاتى ھەموو نوێژ و تەوافیکدا، کە لای خواروی ئەوەیە عەرەت دائەپۆشی، عەرەتیش لای کۆمەل و جەماوەرى زانایان بۆ پیاو نیوان ناوک و ئەژنویە، بۆ ئافەرت ھەموو لەشە بێجگە لە دەم و چا و ھەردوو لەپی دەست، داپۆشینى ئەو ئەندازەى پێویستە و مەرجە بۆ تەواف و نوێژ، لای ژورووھەى پۆشاکى پاكى ھەلآلە و ھەركەس بەپێى باو و عادەت و دەسەلاتى خۆى کە ئەمەش چاکە و سوننەتە، وەك لە چەند ھەدىسێکدا ئامارەى بۆکراوە، ئىنجابانگىيان ئەکات بۆئەوھى بەخۆشى رابوێرن و خۆراک و خواردەمەنى یەپاک و ھەلآلەکان بنۆشن بەبى زیادە رەوى، ئەفەرموی: ﴿وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا﴾ بخۆن و بخۆنەوہ لەوھى کە ھەلآلە بۆتان ﴿وَلَا تُسْرِفُوْا﴾ زیادە رەوى مەکەن بە ھەرامکردنى ھەلآل یان بە تێپەر کردن بۆ ھەرام، یان بە چلپ و چلێسى کردن، زیادەلە ئەندازەى پێویست ﴿اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ﴾ چونکە بێگومان خوا زیادە رەوى کەرانى خۆش ناوى، بەئکو خەشمى ھەيە لىیان بە ئەندازەى زیانى زیادە رەوى کردنەکیان، ھۆى ھاتنە خوارەوھى ئەم ئایەتە ئەمەيە کە لە سەحیحى موسلىمدا ھاتووە، باوى عەرەب و ابووہ بێجگە لە قورەیش تەوافیان ئەکرد بە رووتى. مەگەر قورەیش پۆشاکى پێدانایە: پیاو بۆ پیاو و ئافەرت بۆ ئافەرت، قورەیش باویان و ابوو لە موزدەلیفە دەرئەچوون و ئەیانگوت: ئیمە ئەھلى ھەرەمین، کەواتە ئەبى عەرەب بە پۆشاکى ئیمەوہ تەواف بکەن، کاتى ھاتنە خاکی ئیمە ئەبى ھەر خۆراکی ئیمە بخۆن، کەواتە ھەركەس لەو عەرەبانە دۆستیکی نەبوايە لە مەكکەدا کە پۆشاکى بداتى یان خۆى دەسەلاتى نەبوايە، یان بە رووتى تەواف ئەکرد، یان بە جل و بەرگەھى خۆیەوہ، کاتى لە تەوافەکەى ئەبووہوہ ئەو پۆشاک و بەرگەى توپ ئەدا و ئیتر ھیچ کەس بەکارى نەئەھینا، ھەرودھا وینەى ئەوہ لە تەفسیری (قرطبی) دا ھاتووە، ئىنجا تەنھا بەوہ کۆتایى ناھینى کە بانگ بکات بۆ وەرگرتنى پۆشاک و خواردن و خواردنەوھى خۆراکی پاك و ھەلآل، بەئکو فرمان ئەدا کە پیغەمبەر(ﷺ) بێزاری دەربری لە ھەرامکردن و قەدەغە کردنیان،

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ ۖ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ نَفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رِبَى الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمُ وَالْبَغْيُ بِغَيْرِ الْحَقِّ

ئهفه رموی: ﴿قُلْ﴾ ئهی پیغه مبه ر بلی: ﴿مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ﴾ ئایا کی قه دهغه نهکات ئه و شتهی که خوا دایناوه و کرویویتی به هوئی جوانی و نارایشت له پوښاک و هر شتیکی تر که هر دهم خوئی پی ئه پازینیته وه و خوا دروستی کردوه بۆ بهنده کانی و ده ری هیناوه له رووهک و حیوان و مالات و کانه کانی زهوی: ﴿وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾ کی قه دهغه ی نهکات ئه و رۆزی و رزقه پاک و خوښ و به له زه تانه که خوا دروستی کردون بۆ بهنده کانی؟ واته ئه و قه دهغه کردانه ناراست و ناروه وایه و پیچه وانه ی فه رمان و ره زامه ندی خویه و نه گه ریته وه بۆ دانان و ره وادانی هاو به ش بۆ خوا! ئینجا به دوی ئه و بیژاری ده ربړینه دا ئه مه نه هیئی که ئه و قه دهغه کرا وانه مافی پروادارانه به هوئی پرواکه یان به و په روه ر دگاره ی که بۆی دروست کردون، نه گه ر بی پرواکانیش به شداریان بکه ن ئه وه هر له م جیهانه دایه، چونکه له رۆزی دوا ییدا بی پروایان بیبه شن لییان و تایبه تین هر به پروادارانه وه، وه کو ئه فه رموی: ﴿قُلْ﴾ ئهی پیغه مبه ر بلی: ﴿هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ ئه و زینه ت و رزق و رۆزی یه خوښ و پاکانه له ئه سلدا هر بۆ ئه وانه که پروایان هیناوه له م ژیا نی جیهانه دا و هر مافی ئه وانه و بی پروایان به هوئی ئه وان و له په نای ئه واند به شداری یان نه کهن، له کاتی کدا له رۆزی دوا ییدا تایبه تییه به پروادارانه وه به بی هاو به شی بی پروایان، خوی میهره بان ئه م شتانه به روونی باس نهکات بۆ هه مو که س، به لآم له به ر ئه وه ی هر ژیر و زانایان سوود و به هره ی لی وهر نه گرن ئه فه رموی: ﴿كَذَلِكَ نَفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به وینه ی باس کردنی ئه وه که له م ئایه ته دا باس مان کرد، باس نه که یین به روونی ئایه ته کانمان بۆ گه ل و کو مه لیك که نه زانن و ناماده ن بۆ زانین و واته ئه وانه ی که زانان به حقیقه تی ئه م ئایینه هر ئه وانه سوود وهر نه گرن و به هره مه ند ئه بن به م جوړه باس و به یانانه، به لی به راستی زانا نه زانی ئه وه ی که خوا حه رامی کردوه له راستیدا ئه وه زینه ته و پاک و خاوین و به له زه ته، نه ک ئه وه ی که نه فامان به زینه ت و پاک و خاوینی دانه نی.

ئىسلام لە مەسەلەى خۇراك و پۇشاكدا - وەك ھەموو مەسەلەكانى تر - مېيانەيە و بە بى زىادە رەوى و كەم و كۆپى، لە ھەموو كاروبار و بېريارىكىدا ناوھەراستى گرتووه، بە ھەر باريكىدا بگۆڤى ناھەق و ناڤەوا دەرئەچى، وەك ناوھەراستى تەرازووه كە بە ھەر لايەكدا بگۆڤى لار و لارە سەنگ دەرئەچى، جا لەبەر ئەوھە ئىسلام دەست نادا بۇ دەست تىخستن و بژارە و پالفتە كردن، لە مەسەلەى خۇراك و پۇشاكدا مەردوم ئەبن بە سى دەستە:

۱- دەستەى زىادە رەوى كەران كەئارەزووى خويان بەرەلەكەن بۆھەرچۆرە خۇراك و پۇشاكى كەھەزى لىبكەن، بەبى بەرگىرى و سەرلى كردنەوھ وگويدان بەھەرام وھەلال.

۲- دەستەى كەم و كۆپى كاران كە خويان ئەگرنەوھ لە زۆر شت كە خوا ھەلالى كردوون، ئەم دەستەيە ھەر لەوانەن كە لاقى خواپەرستيان لىداوھ، ئىتر لە ھەر ئايين و مىللەتلىك، بىگومان دەستەى يەكەم ناراست و بەدە و پىچەوانەى ھەموو ئايين و شەرىعەتەكانى خوايە، دەستەى دووھ ئەگەر لە ھىندى لە شەرىعەتەكانى خوادا رەوادانى وەك لە شەرىعەتى ھەزەرەتى عيسادا ئوممەت خويان لەناو خوياندا كەنارگىرى و كونج نشيىنى و رەھبانىتى يان بېريار دا لەسەر خويان و جەلەوگىرى نەكران لەوھ، ئەوھش شتىكى كاتى بوو لەبەر ھۆيەكى تايبەتى لەو كات و سەردەمەدا، ھەرچەند شتى وابوو بەلام ئەوھ شتىكى ئەسلى و سەرەكى نەبووھ لە ئايين و شەرىعەتى خوادا، بەلكو لە بنەرەتدا دژو پىچەوانەى مەبەست و ئامانجى ھەموو شەرىعەتەكانى خوايە كە ھاتوون بۇ دانانى رژىمىكى رىك و راستى ژيانى ئادەمى يانە ھەتا ھەتايە، لەم شەرىعەتەدا تىمان ئەگەيەنى كە ئەم زەوى يە و ھەرچى وا لەم زەويىدا ھەمووى بۇ سوود و بەرژەوھەندى ئىمە خوا دروستىكردووه، رەوا دراوھ كە بەھرمەند بېين بە ھەموو خىرو بىرى لەم جىھانە لەو سنوورە راست و رەواى كە مېيانەيە و دوورە لە زىادە رەوى و كەم رەوى و كەم و كۆپى، ئەم ئايەتەنەى كە ئىستا ئەژين لە سايەيدا بەسە كە بكرى بە بەلگەيەكى روون و رەوان و دەم كوتى ئەو دوو دەستە ناراستەى پى بكرى، بىجگە لە گوفتار و كردارى پىرۆزى پىغەمبەرى ئازىز (ﷺ). كە لە سىرەتە پاك و خاوينەكەيدا بە روونى دەرخواو ناسراون ھەركەس شارەزا بىت بوى دەرئەكەوى كە ئەو پىغەمبەرە خوشەويستە (ﷺ) ھىچ خۇراك و پۇشاكى و شتىكى ھەلالى بەلەزەتى قەدەغە نەكردووه نە لەسەر خوى و نە لەسەر ھىچ كەسيكى تر، ئىنجا ئەوھى كە بىنراوھ و بىستراوھ و لە نامەى ھىندى لەو زانا و خواناساندا ھەيە سەبارەت بە كەم و

کوپی به کار هیئان و تەنگ مەلکیشان لەبارەوی خۆراک و پۆشاک و خوشی یەکانی تری
 جیهانەو، ئەو جوړه وتارو کردارانه شتیکی تایبەتییه و شەخسی بوون لەلایەن ئەو
 خواناسەو بۆ فیڕ کردن و رام کردنی هیئدی کەس کە نەفسیان وەک و لاخیکی ساخی
 تۆپ وان و پیویستە رام کردن و مۆچاندنیان، و نیشان نەدراون کە شەریعت و یاسای
 خوا ھەر ئەوھیه و بەو جوړه ھاتوو، کاشکی ئەو جوړه شتانه ھەر نەبوایە و نەکرایە،
 بەلکو بە ریک و راستی ریکە و رەوشتی پیغەمبەر (ﷺ) و یارەکانی بدراپەتە بەر تا هیچ
 نەشارەزایە دووچاری ھەلە و بۆچوونی ناپارست نەبوایە، ھەموو کەس بیزانی یایە کە
 ھەر ئەم شەریعتی ئیسلامە شەریعتی خوشی و بەختەوھری و کامەرانییە، ژیان
 راستەقینە ئادەمی و ئادەمیاتی تەنھا لەم شەریعتی ئیسلامەدا ھەیه، لام وایە ئەم
 ئەندازە بەس بێ لەم بارەو، ئینجا قەدەغە و قەدەغە کراوی راست و رەوامان
 نیشان ئەدات، ئەفەرموی: ﴿قُلْ﴾ ئەی پیغەمبەر بلی: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
 بَطَّنَ﴾ واتە پەروردگارم ھەر ئەو کردەوانە حەرام کردوو کە باسیان دیت و بەدی و
 خراپیان زۆر زیادە، ئیتەر ئەو زینا و داوین پیسی بیت، یان چرووکی و دەست
 قوچاوی بەتین، یان بوختان کردن بە داوین پیسی بۆ کەسیکی پاک، یان دەست بایی و
 مال بە فیڕ و لەناو بردن کە ئەم وتەیه تەفسیر کراوەتەو بە ھەر کام لەمانە کە
 باسکران، ئینجا ئەو کردەو بەدانە ئاشکراکانیان یان نەیننی یەکانیان، لە (ئیین و
 عباس) ھو - خویان لی رازی بیت - ھاتوو کە مەبەست لە یەکەم زینایە و داوین
 پیسی بە ئاشکرا و بێ شارەنەو، مەبەست لە دووھم داوین پیستی یە بە نەیننی، باوی
 زۆر لە بێ برۆیان و بوو یەکەمیان بەلاو ناسیرین بوو، وە دووھمیان ئەکرد.
 ﴿وَالْإِنَّم﴾ گوناھێ حەرام کردوو بە شیوھێ گشتی. ﴿وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ لەسەر خراپی و
 بەدی ئەو کردەو ناپەسەندە، بەلام (راغبی ئەسفەھانی) ئەفەرموی: وتە (بغی)
 بریتییه لەداوا کردنی تیپەر کردن لە میانە و باریک کە ریکە و مافی خۆیتە، ئینجا
 ئەو تیپەر کردنە ھیندی جار چاکە و پەسەندە وەک ئەوھێ کە کەسیک مافی شتیکی ببی
 بەسەر کەسیکەو ئینجا خاوەن مافەکە کە دەست ھەلگری لە مافەکە خۆی و ھیشتا
 چاکە و پیاوھتی بکات لەگەڵ تاوانبارەکەدا، ھیندی جار ئەو تیپەر کردنە ناھەقە و
 دەست درێژی و ستەمە، جا بە گوێرە ئەم فەرمودە (ئەسفەھانی) یە وتە (بغیر

الحق) بۇ جياکردنه‌و‌ه‌ی نهم باره نامه‌قه‌یه له باره راست و ره‌واک‌ه‌ی، زانینی راستی
لای خوایه.

وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٢٣﴾ يَبْنِي أَدَمَ إِمَامًا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ

﴿وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا﴾ حرام و قهدهغی کردووہ کہ بگین بہ ہاوبہشی خوا شتیک کہ خوا هیچ بہلگہ و رابہریکی نہہیناوتہ خواوہ بہو شتہ بہ بوون و راستی تہو شتہ، واتہ ہر عہقیدہ و بیرو باوہریک کہ لہ لایہن خواوہ بہلگہ و رابہری لہسہر نہہاتبیٰ هیچ نرخیکی نییہ و ناراست و ناہواہیہ، تہو ہروای کہ تہوانہ لافی لہسہر لی تہدہن هیچ جوڑہ بہلگہ و رابہریکیان نییہ بہدستہوہ کہواتہ بیرو باوہرہکیان پوپوچہ و بیٰ بنج و بنہوانہ، تہم فہرمودہیہ لہ لایہکہوہ دہست نیشان تہکات بہ بیٰ نرخی و پوچی ہروا و ٹایینہکیان لہ لایہکی ترہوہ لاقرتی یان پیئہکات بو ریسوا کردن و سزادانی دہرونیان. ٹینجا ہاوبہش رہوادان چہند جوڑیکی ہہیہ، یہکی لہ جوڑہکانی تہوہیہ ہاوبہش رہوا بدہی لہ دانانی شہر و یاسا و بہرنامہدا کہ تہم جوڑہ لہ ہہموو چہرخ و سہردہمی نہفامیدا ہر بووہ و ہر ہہیشہ، بیگومان دانانی شہر و یاسا و بہرنامہ تایبہتی یہ بہ خواوہ بہ تاک و تہنیا، رہوادانی بو ہرہکہسیکی تر گپرانی تہو کہسہیہ. ﴿وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ﴾ قہدہغی کردووہ تہوہی کہ بلین بہدہم خواوہ و رہوا بدہن و بسہپینن بہسہر خواوہا تہو شتہی کہ نایزانن و لہ خوٹانہوہ بہ نہزانین و نہفامی تہیلین بہدہم خواوہ وک تہو حہرام و حہلال کردہی کہ لہ خوٹانہوہ تہیانکرد بہدہم خواوہ، ہہروہا ہہموو شتہ ناشایستہکانی تر کہ بو خوایان رہوا تہداو بہ راستی زیانی تہم تاوانہ زور زور بہتینہ، ہہرچی لا ریٰ و لادان لہ ٹایین و شہریعتی خوا کہ رووی دا و ہہموو گہل و ٹومہتہکانی پیٰ دوچار بوون، تہگہریتہوہ بو تہم تاوانی پیئجہمہ، تہنانت لہم ٹومہتہیشدا بہہوی تہو ہہموو بیدعت و فتوا ناہہقانہ کہ بہناوی ٹایینی خواوہ تہکران لہ کوٰ و لہ تازہوہ مہردوم ترازینرا لہ راستہ شہقامہکہی ٹیسلام و بہ ہہوا بازی و ٹارہزووکاری و شوینکہوتنی نہفس زوربہی ٹومہت

دوور خرایه وه له په پړه وی قورن ان و رهوشتی پاکی پیغه مبر (ﷺ)، تا نه م نوممه ته ناوی
 به سهرات که به سهری هات، تا گه پرایه وه بو کار و کرده وی سرده می نه فامی و شوین
 که وتنی گاورو جووله که ههنگاو به ههنگاو، له ناو گهل و کو مئی موسلماناندا چهند
 دوستیه که هاتنه کایه که تاوان به چاکه سهر نه کهن و چاکه به تاوان، روتی و بهر لایی و
 بی ناموسی به پیشکه وتن دانه نین و که شخه ی پیوه نه کهن!! له پاش نهو باسه گرنگانه
 نینجا فرمودیه که ناراسته نه کات که هه پر شه و ترساندن تیایه بو نهو که سانه ی که
 سرکیشی به کار نه هیئن به تاییه تی یه کهم چین که نه م قورنانه ی هاته سر و هاندر و
 پالدره بو فرمانبهری و گو پرایه لی، نه فرموی: ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ﴾ بو هر گهل و نوممه تی که
 له وانه ی که سزای خویان هاته سر و له ناو بران ماوه و کاتیکی دیاری کر او بووه،
 وه (حسن) نه فرموی و له (نین و عه باس و مقاتل) یشه وه - خویان لی رازی بیت -
 ریوایه کر او، واته مؤله ت دراون تا نهو کاته ی که دیاری کر او، ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ نینجا
 کاتی نهو کاته دیاری کر او یان هات، ﴿لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً﴾ نیر دوانا که ون له و دیاری کر او
 هیچ کات و ساتیک ﴿وَلَا يَسْتَفْرِضُونَ﴾ نه وانه ی وه دوا ناکه ون پیشیش ناکه ون له و کاته
 دیاری کر او یان، وه له نایه تیکی تردا نه فرموی: ﴿مَنْ تَسِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلُهَا وَمَا يَسْتَفْرِضُونَ﴾
 هیچ گهل و نوممه تی که پیش ناکه وی له کات و ماوه ی دیاری کر او ی خوی و پاشیش
 ناکه ون. نینجا بانگیکی تر نه کات له ناده می و نه وه ی ناده م، بانگیان لی نه کات که له هه مو
 بار و روویه کی ژیا نیانه وه په پړه وی فرمان و رینموونی خوا بکه ن که نه وه ش له ریگی
 پیغه مبرانه وه ورنه گیری و دستکه وت نه بی، که واته تا قانه سرچاوه ی که بو ناده می له
 پاش خوا پیغه مبرانه - سه لامی خویان لی بیت - حیساب و پرسپاری روژی دوایش هر
 له سر گو پرایه لی و فرمانبهری و یاخی بوونه، له سر زمانی خوا و پیغه مبره کانی -
 سه لامی خویان لی بیت -، نه فرموی: ﴿يَبْنَیْءَ آدَمَ﴾ نه ی رو له و نه وه کانی ناده م ﴿إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ
 رُسُلُنَا﴾ نه گهر هات بو تان ره وانه کر او ان و فرو ستاده یان له خو تان،

يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ عَائِقُ فَمَنْ أَتَقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا
وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ
كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُم مِّنَ الْعَذَابِ

﴿يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ عَائِقُ﴾ باس نه‌کن و نه‌خویننده‌وه به‌سهرتان دا نایه‌ته‌کانی من ﴿فَمَنْ أَتَقَىٰ﴾
وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿﴾ نینجا هرکس له نیه‌وه خوی پاراست له نافرمانی و به‌روی
مینا و کرده‌وه‌ی خوی چاک کرد به پیی فرمان و شریعتی خوا، نه‌و کسانه هیچ مه‌ترسی
یه‌کیان له‌سهر نابی، نه‌وانه غه‌مبار و غه‌مگین نابن، واته له روژی دوايیدا هیچ ترس و
غه‌میکیان نابی و شاد نه‌بن به ناز و ریزی خوا ﴿وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه‌وانه‌تان که به‌رواتان
نه‌مینابی به نایه‌ته‌کانی نیمه که نه‌خوینرنده‌وه به‌سهرتان دا ﴿وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا﴾ خویان به زل
نه‌زانی له وهرگرنتی نه‌و نایه‌تانه و رویان لی وهرگیرا ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه‌وانه هاوه‌ل و
هاوسهرانی ناگر نه‌بن به جوړی ﴿مَّمَّ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه‌وانه هه‌میشه‌یی نه‌بن تیایدا به بی
برانه‌وه خوا به میهره‌بانی خوی په‌نامان بدات - آمین -، نه‌وه‌بوو عهد و فرمانی خوا هر
له یه‌که‌مجاره‌وه له‌گه‌ل نادم و نه‌وه‌کانی، نه‌وه بوو مهرج و به‌رنامه‌ی جینشیننی یه‌که‌ی له
زه‌وییه‌که‌ی خوا‌دا که دروستیکرد و نه‌وه‌ی پیویست بی بو ژیان دروستیکرد تیایدا، نه‌م
تیره‌ی کرد به کاربه‌ده‌ست و ده‌سه‌لات‌داریکرد تیایدا بو نه‌وه‌ی هه‌لسی به کاروباری ژیانی به
پیی نه‌و مهرج و فرمانه، خو‌پاریزی له فرمانی، کرده‌وه‌ی چاک، نه‌گینا کرده‌وه‌که‌ی
وهرنه‌گیراوه و له روژی دوايی دا نیشته‌جینی له ناگردا، نینجا به پیی نه‌و مهرج و په‌یمان
نه‌بی هه‌موو نادمی له هه‌موو بیرو باوه‌رو بو‌چوون و کرده‌وه‌کانیاندا بگه‌رینده‌وه بو‌لای
نه‌وه‌ی که فروستاده‌کانیان رایان گه‌یاندوهه پییان له‌لایه‌ن خواوه، هر لادانیک له‌وه بکه‌ن
یان درو به‌ده‌م خواوه نه‌کن یان به‌روایان نییه به نایه‌ته‌کانی خوا ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ﴾ ده‌ی نایا کی سته‌مکار تره له و که‌سه‌ی که به ده‌ستی قه‌ست دروی کردبی

به‌دهم خواوه، یان برّوای نه‌هینابی به‌ئایه‌ته‌کانی خوا؟ درۆی کردبی به‌م ره‌نگه به‌ناوی خواوه به‌پیچه‌وانه‌ی ئایینی خوا حه‌رام و حه‌لالی داهینابی یان شتیکی به‌ناوی ئایینی خوا بلاو کردیته‌وه که خوا فروستاده‌کانی پی ره‌وانه نه‌کردبی، یان برّوای نه‌هینابی به‌ئایه‌ته‌کانی خوا به‌دهم و به‌گوتن یان به‌کرده‌وه، به‌روو وهرگیپان و خو به‌زل زانی و لاقرتی پیکردنیا، یان به‌باودانی هه‌ر شتیکی تر به‌سه‌ر ئایه‌ته‌کانی خوا، بیگومان له‌سه‌ر هه‌ر بار هیچ سته‌میک له‌وه گه‌وره‌تر نییه، چونکه نه‌و سته‌مه روو نه‌کاته زاتی پاکی خواو په‌یوه‌سته به‌درۆ، که‌واته هیچ سته‌میکی تر ناگات پیی، ﴿أَوَلَيْكَ يٰٓأَهْلَ نَصِيبِهِمْ مِنَ الْكَنْبِ﴾ ئه‌وانه‌ی که باسکران به‌ریان نه‌که‌وی و دووچاریان نه‌بی، ده‌ستکه‌وتیان نه‌بی به‌شی خو‌یان له‌نامه‌ی خوا، واته ئه‌وه‌ی بو‌یان نووسراوه و بریار دراوه له‌نامه‌ی خوا، بو‌یان، له‌ژیان و هو‌ی ژیا‌نی ئه‌م جیهانه، هه‌رچۆنی ده‌ست که‌وتیان نه‌بی به‌شی خو‌یان له‌ئایه‌ته‌کانی خوا که پیغه‌مبه‌ره‌کانی پی ره‌وانه کراوه و ئه‌وانیش رایان گه‌یاندوه پیا‌یان له‌به‌لین و هه‌ره‌شه و فه‌رمان و جله‌وگیری یه‌کان، هیندی ئه‌فه‌رمون: مه‌به‌ست خیر و شه‌ره، هیندی تر ئه‌فه‌رمون: مه‌به‌ست سه‌عاده‌ت و شه‌قاوه‌یه، هیندی تر ئه‌فه‌رمون: مه‌به‌ست رو‌زی و نه‌جه‌ل و کرده‌وه‌یه، هیندی تر مه‌به‌ست سزا و عه‌زابه، ئینجا ئایا مه‌به‌ست هه‌ر به‌شی ئه‌م جیهانه‌یان، یان به‌شی رو‌ژی دوا‌یی، یان گشتی یه‌ له‌هه‌ردوو به‌شه‌که‌یان، هه‌رکام له‌مانه رای هیندی که له‌زانا‌یان به‌لام له‌راستی رای یه‌که‌م به‌هیزه و دل زۆرتر پیی به‌ئارامه له‌به‌ر دوو شت:

- ۱- ریکه له‌گه‌ل چه‌ند ئایه‌تیکی تر دا وه‌ک ئایه‌تی ﴿كَلَّا نُمَدِّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَظَائِرِكَ﴾ واته هه‌رکام له‌کو‌مه‌لی برّواداران و بی برّوایان به‌شیان ئه‌ده‌ین له‌به‌خشینی په‌روه‌ردگارت، دیا‌ره مه‌به‌ست به‌خشینی ئه‌م جیهانه‌یه، واته به‌خشینی خوا له‌م جیهانه‌دا تایبه‌تی نییه به‌چا‌کانه‌وه، ده‌ی به‌م جو‌ره هه‌ر نه‌و رای یه‌که‌مه ئه‌گریته‌وه له‌م ئایه‌تی ئیره‌دا و قورئانیش هیندیکی ئه‌بی به‌ته‌فسیر بو‌ هیندیکی تری.

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا إِنَّا مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا
وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَاثِبُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ أَذْخَلُوا فِي أَمْرٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُم مِّنَ الْعِجْرِ
وَالْإِنسِ فِي النَّارِ

۲- زور ريك و گونجاوتره له گهل ئهم فهرموده‌ی كه دیت به دوایدا: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُتَوَفَّوْنَهُمْ﴾ واته ئهو به‌شهیان كه نووسراوه بۆیان له جیهاندا ده‌ستكه‌وتیان ئه‌بێ له‌ماوه‌ی ژیا‌نیاندا، هه‌تا كاتی كه دیت بۆلایان نیرراوه‌كانمان، واته فریشته‌كانی گیان كیشان كه ئه‌یانم‌رینن، له‌و كاته‌دا ﴿قَالُوا﴾ ئهو فریشتانه ئه‌لین به‌ بێ به‌واكان ﴿إِنَّا مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ ئایا له‌ كوین ئه‌وه‌ی كه ئیوه‌ هاوارو نراتان لی ئه‌كردن له ژیا‌ناتاندا بیجگه له‌ خوا و تیپه‌رتان ئه‌كرد له‌ خوا، ئایا ئه‌وانه له‌ كوین بانگ و هاواریان لی بكه‌ن با بین رزگارتان بكه‌ن ﴿قَالُوا﴾ ئه‌وانیش له‌ وه‌لامدا ئه‌لین: ﴿سَلُّوا عَنَّا﴾ دیار نین و ون بوون لیمان، ﴿وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَاثِبُونَ﴾ شایه‌تی ئه‌ده‌ن له‌سه‌ر خویان كه ئه‌وان له‌ جیهاندا بێ به‌وا بوون و هاوبه‌شیان بۆ خوا ره‌وا داوه‌ و ئهو هاوار لی كراوانه‌یان گێراوه‌ به‌ هاوبه‌شی خوا، ئینجا بێ ده‌نگ ئه‌بێ له‌ به‌سه‌ره‌اته‌كانی پاش مردن و شیوه‌ی خستنه‌ ناو دۆزه‌خیان ئه‌خاته به‌رچاو وه‌ك یه‌كسه‌ر له‌ مالی خویان له جیهاندا توپ بدرینه‌ ناو ئاگری دۆزه‌خ، ئه‌فه‌رموی: ﴿قَالَ﴾ خوا ئه‌فه‌رموی پێیان، یان فریشته‌ی فه‌رماندار به‌ فه‌رمانی خوا ئه‌فه‌رموی پێیان: ﴿أَدْخَلُوا فِي أَمْرٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُم مِّنَ الْعِجْرِ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ﴾ بچه‌ ناو چه‌ند گهل و ئومه‌تیك كه تیپه‌ریان كرد له‌ پیش ئیوه له‌ تیره‌ی (جن) و ئاده‌می، بچه‌ ریزی ئه‌وانه له‌ ئاگردا، یان مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه: بچه‌ ناو ئاگر به‌ هاوه‌لی و له‌ ریزی چه‌ند گهل و ئومه‌تیك له‌ تیره‌ی (جن) و ئاده‌می كه له‌ پیش ئیوه‌دا هاتن و چوونه‌ ناو ئاگر. ئهو گهل و كۆمه‌لانه له‌ جیهاندا دۆستایه‌تی و په‌یوه‌ندی له‌ ناویاندا بووه، به‌ جوړی هیندیکیان شوین كه‌وتووی هیندی تر بوون،

كَلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتُ أَخْنَبَا حَتَّى إِذَا أَدَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرَجْتُهُمْ لِأُولَئِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
أَصْلُونَا فَفَاتَهُمْ عَذَابًا ضَعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنَّ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ أُولَئِهِمْ لِأَخْرَجْتُهُمْ
فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾

به لَام له و رُوژدها بهم جوړهڼ که نه فهرموئ: ﴿كَلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتُ أَخْنَبَا﴾ هه رجاری هه تاقم و
دهسته یه که نه چنه ناو دۆزهخ و دوو چاری نهو سزا و ریسوایی یه نه بیئت نه فرین نه کات
له ویتړ که وینهی بووه له نایین و بیرو باوه پردا، شوین که وتوو ده کانه نه فرین نه کهن له
پیشه واکان که بوون به هوئی گومرایی نه مان، به لکو هه رکام له پیشه و او شوین که وتوو نه فرین
نه کهن له ویتړ و تاوانباری نه کهن، وهک دهر نه که وی له مهی که نه فهرموئ: ﴿حَتَّى إِذَا أَدَارَكُوا فِيهَا
جَمِيعًا﴾ هه تا هه موو نه گهن به یهک و دواو بهریان یهک نه گرن، نهو کاته ﴿قَالَتْ أَخْرَجْتُهُمْ لِأُولَئِهِمْ﴾
دوایی یه کانیاڼ شوین که وتوو بوون نه لین دهر باره ی پیشووه کانیاڼ که پیشه و او چاو
لیکراو بوون ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَصْلُونَا﴾ نهی خوای په روه ردگار نه وانه نیمه یان گومرا کرد به هوئی
نه وهی که شوینیاڼ که وتین و چاومان لیکردن ﴿فَنَاتِهِمْ عَذَابًا ضَعْفًا مِّنَ النَّارِ﴾ که واته دوو قات و
دوو چهندانه سزایان پیبدهن له ناگردا، قاتی که له باتی گومرایی خویناڼ، قاتی که له باتی گومرا
کردنی نیمه، له وه لامیاندا ﴿قَالَ﴾ په روه ردگار نه فهرموئ: ﴿لِكُلِّ ضِعْفٌ﴾ بو هه رکام له نیوه و
له وان دوو چهندانه هیه، بو نه وان - وهک باسماڼ کرد - تو له ی گومرا کردنیاڼ بو
شوینکه وتوو ده کانه. بو نه مانه ی دوایی قاتی له سهر بی بروایی یه که یان، قاتی له سهر شوین
که وتنی کویرانه یان و لاسایی یان بویناڼ، نیتړ له بهر بیم و ترس لیناڼ یان به نومیدی ده ست
که وتی که یان له بهر هه شتی، که نه وه تاوانیکی جیاوازه، چونکه خوا هوئی سهر به سستی و
سهر به خوئی پیدا بوون، نه یان توانی به پیی ژیری و نهو هه موو رابه ر و به لگه یه ره فتریاڼ
بکر دایه، نهک واز له وه بیتن و کویرانه شوینی نه وان بکه ون که به بنده یه کن وهک خویناڼ، یان
قاتی دوو هم له سهر نه وه یه که شوینکه وتنه که ی نه مان و گپران ی نه وان به سهر وک و

کار به دست دهست ئەوانی زیاتر سوور کرد و به تین تریکردن له گومپایی و گومپا کردندا، که واته با ئەمانیش هەرچۆنی گومپان، ههروهه ها ئەبن به گومپا کهر بۆ ئەوان، هیندی تر له زانایان ئەفهرمون: مەبەست ئەوهیه: بۆ ههریه کیك له وان ههیه دوو چهندانه، قاتیك له سهر گومپایی و قاتی تر له سهر گومپا کردنه کهیان، یان قاتی ئاشکرا و قاتی نهینی و دهروونی، له سهر ههر بار ئەفهرموی: ﴿وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ له سهر باری یه کهم مەبەست ئەوهیه: به لام ئیوه نازانن و بی ئاگان له وهی که ههیه بۆ ههر کامتان له بهر ئەوه ئیوه ئەو داوایه ئەکهن و لاتان وایه ههر ئەوان شایستهی دوو قاتن نهک ئیوه. له سهر بارو رای دووهم: به لام ئیوه نازانن و بی ئاگان له وهی که بۆ خۆتان ههیه له بهر ئەوه ئەو داوایه ئەکهن، له سهر ههر بار ئەم فهرمودیه له گهل داواکه راندایه له سهر رای به هیژ و دامه زراو له دلدا.

ئینجا باسی وه لامی چاولیکراوه پیشووه کان ئەکات به رامبه به قسه و داوی شوین که وتوووه کان، یان به رامبه وه لامه کهی خوا. ئەفهرموی: ﴿وَقَالَتْ أُولَئِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُ﴾ سه روک و چاولیکراوه کان ئەلین به شوین که وتوووه کانیا: ﴿فَمَا كَأْت لَكُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ فَضْلٍ﴾ له سهر باری یه کهم واته ماتول ئیوه ئەلین ئیوه مان گومپا کردوه و دان ئەنن به گومپایی خۆتاندا، که واته نییه بۆ ئیوه هیچ زیاده فه زلیک به سهر ئیمه دا تا به هوی ئەوه وه داوی ئەوه بکهن سزا که تان که متر بی له سزای ئیمه کاتی که وهک یهک گومپاین و گوناوه تاوانه که مان چوون یه که، له سهر باری دووهم، ماتول خوا فهرموی: بۆ ههر کام له ئیمه و له ئیوه دوو قات سزا ههیه، ماتول خوا بریاری ئەوهیدا، ماتول خوا فهرموی: بۆ ههر کام له ئیمه و له ئیوه دوو قات سزا ههیه، ماتول خوا بریاری ئەوهیدا، که واته بۆ ئیوه نییه هیچ زیاده یه که به سهر ئیمه دا تا به هوی ئەوه وه سزاتان سووک بکری له سزای ئیمه ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ که واته بچه ژن سزا دوو قاته کهی خۆتان به هوی کرده وهی به دی خۆتان که کردووتانه، لیره دا دوا بیهات وت و ویژو دهمه قالیی ئەو دهسته و به ره، ئینجا پیش ئەوهی شیوهی شیرینی بروداران نیشان بدات له به هه شتدا، پیش ئەوه دلنیا یی ئەکات له سهر ئەو دوا روژ و چاره نووسهی که باسیکرد و ههر گیز گوپانی نابی.

إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفْلِحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ
الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

نه فەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا﴾ بە پاستی ئەوانە ی که بپروایان نه هیناوه و
نایهینن به نایه تهکانی ئیمه، خوێان به گهوره و به زل دانهینن له بپروا هینان پنیان و به هوی
نه وه و مروویان و مرگپرا نییان و په پرهوی یان نه کرد له جیهاندا ﴿لَا تُفْلِحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ﴾
قاپیهکانی ئاسمانیان بۆناکریتهوه، واته بۆ کردهوهکانیان و کردهوهکانیان بهرز ناکریتهوه
بۆ ئەو شوێنە ی که خوا بپیرای داوه بۆ کرهوه ی چاکان، وهک (ئیین و عهباس) نه فەرموی. یان
مه بهست نه وه یه گیان و رۆحهکانیان پاش مردن بهرز ناکریتهوه بۆ ئاسمان وهک گیان و
رۆحی بپرواداران بهرز نه کریتهوه بۆلای وهک (سدی) و تاقمیک نه فەرمون، یان قاپیهکان
ناکریتهوه نه بۆ کردهوهکانیان نه بۆ گیان و رۆحهکانیان ﴿وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ
الْخِيَاطِ﴾ ئەوانه ناچنه به ههشت ههتا حوشر نه چۆ به کونی دهرزی دروماندا، که دیاره شتی
وايش ناگونجی و نابێ، که واته چوونی ئەوانه بۆ به ههشت به هیچ رهنگ ناگونجی و نابێ،
خوا په نامان بدات - آمین -، له ناو عهره بدا باو بووه وینه ی شتی گه وره یان هیناوته به
حوشری گه وره، وهک وینه ی شتی تهنگ و بچوکیان هیناوته وه به کونی دهرزی، جا به پنی
ئەو باوه ئەم رسته یه هاتوو به چیرۆک و وینه بۆ نه گونجانی چوونی ئەوانه بۆ به ههشت،
واته هه رچۆنی ناگونجی حوشر بهو گه وره یی یه و له سه ر ئەو شیوه و قه باره گه وره یه بچی
به کونی دهرزیدا له سه ر ئەو بارو شیوه ی خویه، هه روه ها ناگونجی چوونی ئەوانه بۆ
به هه شت! وینه ی ئەم جوړه چیرۆکانه به کار نه هیترین له زمانی کوردیشدا، بۆ وینه
نه گوتری: ئەو کاره ناکه م تا قیر سپی نه بیت. هه روه ها چه ند وینه یه کی تر، گه یاندنی
مه بهست بهم جوړه چیرۆک و دهسته واژانه زۆر به کاره له دهریوندا و دل داگیر نه کات، هیندی
نه فەرمون: مه بهست به ﴿جمل﴾ هه بلێکی نه ستوو ره که به کار نه هیتری له به ستنه وه ی

کهشتیدا، بهم جوړهش مه بهسته که هر گه یاندنی نه گونجانه که یه، بهم جوړه به کونی دهرزی
 یهوه زیاتره له بهر نهوه بهم مه بهست و واتایه به په سهند تره دانراوه، به لام هیچ پیویست
 نییه چاودیری نهو په یوه نندییه بهو جوړه ی که گوتمان زور جوان و ریک و پیکه و پیویست
 نییه لادان لهو مانا و مه بهستی که به ناوبانگه بو وتهی ﴿جمل﴾، بیجگه له وهش (نین و
 مه سعود و حه سنی به سری) بهم شیوه به ناوبانگه ته فسیریان کردووه کاتی که پرسیریان
 لیکرا، ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾ بهو جوړه ی که باسکرا نیمه توله نه سینین له
 تاوانباره کان، نینجا شیوه و چونه تییان له ناو دوزه خدا نیشان نه دا و نه فهرموی: ﴿لَهُمْ مِنْ
 جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ﴾ واته بو نه وانه هیه له ناو ناگری دوزه خدا فهرش و ژیره خهری
 گرنګ و سامناک و له لای سه رویشیانه وه به سهریانه وه هیه چهند لیفه و پهرده ی گرنګ و
 سامناک له ناگر، به لام بو سزادانی دهرونیان لاقرتی یان پی نه کات که ژیر راخهره کانیان
 ناو نه بات به (مهاد) که بریتی یه له بیشکه و جی و بانی خوش که هو ی نارامی و
 حه وانه وه یه، هه روه ها ته به قه کانی ناگر به سهریانه وه ناو نه بات به (غواش) که بریتی یه له
 لیفه و پهرده، که واته سهر و ژیریان هر ناگره و له هه موو لایه که وه دهری داو و له ناو
 تو ی و ته به قه کانی ناگردا نه سوتین! خوا به میهره بانی خو ی بمانپاریزی - آمین - ﴿وَكَذَلِكَ
 نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ بهو جوړه و وینه ی نهو توله سهخت و سامناکه توله نه سینین و سزای
 ستمکاران نه دهین نه ستمکار و تاوانبارانه هاو بهش رهوا دهره کان که بریایان نه بووه به
 نایه ته کانی خوا و درویان به دهم خواوه نه کرد، نینجا به پی ی باوی قورئان که هه پرده و
 موژده و به لین به نه جرو پاداشت و توله نه هینی به دوا ی یه کدا، بهو پییه له پاش باسی بی
 بریایان و هه پرده لییان بهو جوړو شیوه سامناکه ی که تیپه پیکرد، نهوا باسی به هه شتی یه
 خوا پیداه کان نه کات و هیندی له خوشی و شادومانی یان نه خاته بهرچاو، نه فهرموی:
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه وانه ی که بریایان هیناوه بهو شتانه ی که پیویسته برپوا
 پیهینانیان، کرده وه چاکه کانیان به جیهیناوه بهو جوړو شیوه ی داویان لیکراوه که نه وهش
 ناسانه و هیچ ته نگه تاو کردنی تیدا نییه،

لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ
 مِنْ غَلٍّ تَجَرَّ مِنْ تَحْتِهِمْ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ
 لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولٌ رَيْنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تُلْكُمُ الْجَنَّةَ أَوْرِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

وہک بہ تیہہ لکیش نہ فرموی: ﴿لَا تُکَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ داوا ناکہین و پیویست ناکہین
 لہسہر ہیچ کہ سینک بیجگہ لہروی کہ لہ تاقہت و توانایہتی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ٹہوانہی کہ
 خاومنی ٹہو ہروا و کردہوانن ہاوہ لآن و دانیشٹوانی بہہشتن، بہ جورئ ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾
 ٹہوانہ لہو بہہشتہدا ہہ میسہیین بہ بی برانہوہ، ٹہوہش بہ میہربانی خواہہ وہک
 پیغہمبہری نازین(ﷺ) فرموی لہ حہدیسنک کہ موسلیم ہیٹاویہتی: ہیچ کام لہ ٹیوہ
 کردہوہکہی نایخاتہ بہہشت، ہاوہ لہکانیش عہر زیانکرد ٹہی پیغہمبہر(ﷺ) تویش ہر
 وایت؟ ٹہویش فرموی: بہلی منیش مہگہر خوا دامپوشی بہ میہربانی خوئی، بہلی
 بہراستی ٹہگہر میہربانی خوا نہبیٹ کردہوی بہندہ ٹہبی چی بی؟ ٹہبی چ نرخیکی ببی لہ
 چاو ٹہو ہہموو چاکہ و بہرہی کہ خوا رشتوویہتی بہسہر بہندہکانیدا و نایہنہ ژمارہ،
 بیجگہ لہوہش کہ کردہوہکانی بہندہ و نہ بہ ہیچ شتیک لہم جیہان و نہ لہو جیہان، کوہلی
 بی بروایان و سہرکیشان ہر چونی دژ و جیاوازن لہ کوہلی ہرواداران لہ ہیرو باوہر و
 کردہوہدا، ہروہا دژو جیاوازن لہ دوا روژ و چارہنووسدا: ٹہوان لہناو ٹاگردا، ٹہمان لہ
 بہہشتدان، ٹہوان لہناو ٹاگردا نہفرین ٹہکەن لہ یہکتر و شہرہ جوین ٹہکەن و دلیان پڑہ لہ
 کینہ و داخ و قین، ٹہمان ٹہگہر لہ جیہانیشدا رق و قینیکیان بووبی لہ یہکتر لہ بہہشتدا
 خوا ٹہو رق و کینہیان ناہیلی وہکو ٹہفرموی: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ﴾ دائہپنین ٹہوی
 لہ دلیاندا بووبی لہ ہر کینہ و رقیق دہربارہی یہکتر. لہ(قتادہ) وہ ٹہگپنہوہ کہ(ٹیمامی
 علی) - رمزای خوای لی بیٹ - فرمویہتی: ہیوادارم کہ من و عوسمان و زوبیر و تلحہ
 لہوان بین کہ ٹہم نایہتہیان دہربارہ ہاتوہ، ٹہوان کہ ٹاگری دوزخ تاو ٹہدری لہ ژیر و

له لای سەروویانەوه. ئەمان بەم جۆرەن کە ئەفەرموی: ﴿تَجَرَّيْ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾ دینت و دەچیت لە ژێر کۆشک و باخاتەکانیان رووبارەکان. وا دەرئەگەوی مەبەست ئەو چوار جۆرە رووبارەیه کە لە سورەتی (محمد) دا ئەفەرموی: ﴿فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ حَمْرٍ لَذٍّ لَّشَدِيدٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى﴾ رووباریک لە ناوی ساف و تام و بۆن خوش، رووباریک لە شیرێ کە تامی نەگۆرایی، رووبار لە شەرابی خوش و خوش گەوار. رووبار لە مەنگوینی پالفتە. خوا بە میهرەبانی خۆی بیکات بە نسیبمان - آمین -، ئەوانەی کە خەریکن بە ئاژاوە و تانە و تەشەردان لە یەکتەر ئەمانە بەم جۆرەن کە ئەفەرموی: ﴿وَقَالُوا الْحَسْبُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا﴾ ئەلین: هەموو سوپاس و ستایش بۆ خوایە کە ناوی (الله) یە و رێنموونی کردین بۆ ئەمە، واتە رێنموونی کردنی بۆ بڕوا و کردەوهیە کە بوو بەهۆی ئەم نازو نەعمەتە کە واین تیایدا، یان لە پاش تێپەر کردنی پردی (صراط) رێنموونی کردین بۆ ئەمە، ﴿وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ﴾ ئێمە ئەوە نەبووین کە رێ دەرکەین و رێنموونی وەرگیرین بۆ ئەمە ئەگەر خوا رێی نیشان نەداینایە و نەیخستینایەتە سەر ئەمە: ﴿لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾ سویند بە خوا فروستادە و نێرراوەکانی پەرەدگارمان هاتن بە هەق و راستی و هەق و راستی یان هینا بۆمان تا بوو بەهۆی ئەمە کە واین تیایدا و سەری لەم خوشبەختی و کامەرانییەوه دەرکردین، داواکارین کە ئێمە یەکی بین لەوانە، ئەوان کە بانگیان لێ ئەکری بە توانج و تەشەر لێدان و ریسوا و رەزێل کردن، ئەمان بەم جۆرە بانگیان لێ ئەکری، کە ئەفەرموی: ﴿وَتُودُوا أَنْ يُلَاقَكُمْ إِلَهُكُمْ أَوْ تُسْأَلُوا يَوْمَ الْكُتُبِ سَمَلُونَ﴾ بانگیان لێ ئەکری بەمە یە ئەو بەهەشتە گەزەلەتان پێبەخشا بەهۆی ئەو کردەوه چاکانەی کە کردتان لە جیهاندا، واتە مافی خۆتانە و پاداشت و بەرەمی کردەوهی خۆتانە وەک بفرموی: هیچ مەنت و چاو لەبەری تیا نییە کە ئەرپەری میهرەبانییە، لە لوتف و میهرەبانییەکی بەزێاد بێت. لێرەو لە چەند شوێنی تر لە قورئاندا بڕوا و کردەوهی خۆتانە وەک بفرموی: هیچ مەنت و چاو لەبەری تیا نییە کە ئەرپەری میهرەبانییە، لە لوتف و میهرەبانییەکی بەزێاد بێت، لێرەو لە چەند شوێنی تر لە

قورئاندا بېروا كرده وهى چاك ئەكات به هۆى چوونه به ههشت، له هه ديسه كه ى (موسليم) دا كه تۆزى له مه وپيش تپه پى كرد فرموى: هيج كهس له ئيوه كرده وه كه ى ناىخاته به ههشت، به لكو چوونه به ههشت به فەزل و ميه ره بانى خوايه. ئەم هه ديسه هه رچەند به رواله ت نارپكه له گەل ئەم ئايه ته دا. به لām له رووى راستيدا نارپك نيبه، چونكه مه به ست له م هه ديسه ئه وه يه: كرده وهى به نده هه رچەند گه وره بى زۆر زۆر كه متر و بچوكتره له وهى به ههشت بكرى به به ره م و پاداشتى ئه گه ر ميه ره بانى خوا نه بى له كاردا، كه واته له راستيدا هيج نارپكى و دژايه تى يه ك نيبه و هه ديسه كه رپك و دهسته مله له گەل ئايه ته كان، وتهى ﴿أَوَرَّثُمُوهَا﴾ به پى زمانى عه ره ب برى تيبه له پى دان به مى راتى و كه له پوور له كه سى كه وه بو ئه مان، ئەم ته عبىر و دهسته واژه يه زۆر هاتوو له قورئاندا، هۆو مه به سته كه شى به دوو جوړ كراوه له لايەن زانايانه وه:

۱- كه له پوور و مى راتى مال و مولك ككه كه هيج ئاژاوه و گىرو گىرفتى تىدا نه بى، كه واته وا نيشان ئەدات كه ئەو به هه شته هينى خۆتانه و هيج كهس رى نيبه ئاژاوه و به ربه ره كانى تان له گەل بكات و تايبه تيبه به خۆتانه وه.

۲- له چەند رىوايه تى كدا هاتوو كه هه موو كهس له بېروا دار و بى بېروا جى و شوينى خۆى هه يه له به هه شتدا و ديارى كراوه، ئىنجا كاتى به هه شتى يه كان ئەچنه به هه شت و دۆزه خى يه كان ئەچنه دۆزه خ، به هه شت نيشانى دۆزه خى يه كان ئەدرى و جى و شوينه كانى خۆيان ئەبين. ئىنجا ئەگوترى پىيان: ئەو جى و شوينانه به كه له پوور و مى راتى وه رگن له و بى بېروايانه به هۆى كرده وه چا كه كان تانه وه، ئىنجا ئەمانيش ئەو جى و شوينانه دابه ش ئەكەن له ناو خۆياندا به پى كرده وه كانيان، ئىنجا شيوه يه كى به هه شتى و دۆزه خيبه كان نيشان ئەدات، له پاش جى گىر بوونى هه ركام له جى و شوينى خۆياندا، شيوه ي قسه و گفـت و گوو بانگ كردن له يه كتر،

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ النَّارَ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ
 فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ كَفُورُونَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا جَبَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن
 سَلِّمُوا عَلَيْنَا لَنَدْخُلَنَّهُمْ وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا حُفِرَتْ أَبْصَرُهُمْ لِقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ

له يه که مجاره وه نه فهرموی: ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ النَّارَ﴾ به هشتیه کان بانگ نه کن له
 دوزه خی یه کان بهم جوړه: ﴿أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا﴾ بیگومان نیمه دهستان کهوت نه وهی که
 په روه دگارمان به لینی پیداین له جیهاندا له نامه له سر زمانی پیغه مبهره کانی، نه و
 به لینه مان دهستان کهوت به راست و به دیهات و خویمان به چاوی خویمان نه یبیین ﴿فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا
 وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا﴾ دهی نایا نیوهش دهستان کهوت نه وهی که خوا هره شهی کرد لیقان پنی،
 دهستان کهوت و به راست و به دیهات؟ بیگومان نه و به هشتی یانه چاک نه زانن و ناگادارن
 که نه وهش راست بوو و به دیهات، که واته مبهست بهم شیوه پرسیاره دهر برینی که شخه و
 شادومانی خویمان به حال و باری خویمان و لاقرتی و شاده کامی یه به وان، و تهی (وعد) به کار
 هیئراوه له قورئاندا له چند شوینیک دا بو هره شه و ترساندن، تیر نایا له بهر هاو وینه یی
 له گه ل به لین به چاکه و خوشی، یان له بهر لاقرتی کردن به هره شه لیکراوه کان، یان هر له
 راستیدا بو هره دو هاتوه، که واته لیرودا هیچ گرنیهک نییه، له وه لامی نه و شیوه
 پرسیاره دا یه ک وشه نه لین: ﴿قَالُوا نَعَمْ﴾ نه لین: به لی، واته دهستان کهوت و به دی هات ﴿فَأَذَّنَ
 مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ﴾ نینجا جارچی که جار نه دات له نیوان همووان دا ﴿أَن لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ به مهی
 نه فرین و بی به شی له میهره بانی خوا له سر سته مکاران، نه و سته مکارانه ی ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن
 سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ که روو ورته گپین و بهرگری خویمان نه کن له ریی خوا و له نایینی خوا،
 یان نه وانه ی که جله وگیری مهردوم نه کن له نایینی خوا، داوای نایینی خوا نه کن و

ئەيانهوئى بە خوارىيى و بە لارىيى، بەم رەنگە نەنگ و رەخنەي لى ئەگرن، يان لارى ئەكەنەو و
 باي ئەدەن بەلای لارىيى و چەوتیدا بە تەئویل و شتى ناھەق و پەرۋوپوچ و بەھۆى ئەو وە
 خۇيشيان و خەلکیش لائەدەن لە رىگە راستەكەي خوا و رىگە راستەكەي خوا بەو جۆرە لار
 و چەوت نیشان ئەدەن، ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ﴾ ئەوانە بى بېوان بە ھەمیشەيى بە رۆژى دوايى و
 دان نانن بەو رۆژەدا و بەسەرھاتەكانیدا ﴿وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ﴾ لە نىوان بەھەشت و دۆزەخدا، يان
 لە نىوان بەھەشتى و دۆزەخى يەكاندا پەردە و بەرەست ھەيە كە جوئى كردونەتەو وە لە
 يەكتر و بەرگرى گوزەر و ھاتوچۇ ئەكات، بەلام بەرگرى قسە و گەت و گو كردن لەگەل يەكتر
 ناكات، ئيتەر بەرگرى بينن بكات يان نە ؟ وا دەرئەكەوئى مەبەست لەم حىجابە ئەو دىوار و
 شورەيە كە لە سورەتى (حديد) دا ئەفەرموئى: ﴿فَضْرِبَ بَيْنَهُمُ بُرْجًا لَّهُمْ بَابٌ﴾ وەك (ئىمامى بەيھەقى)
 ئەگىرپىتەو وە (مقاتل) ەو و چەند كەسىكى تىرىش لە پىش ئەمەو و ئەگىرپىتەو وە (موجاھىد)
 ەو، ﴿وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ﴾ بەسەر بەرزايى يەكانى ئەو بەست و شورەو چەند پياوئىك ھەيە كە
 ﴿مَعْرُوفُونَ كُلًّا رِيسَتُهُمْ﴾ ھەركام لە بەھەشتى و دۆزەخى يەكان ئەناسن بەھۆى نىشانە و شىوہى
 تايبەتى خۇيانەو وە كە خوا كردونى بە نىشانەيان، وەك بىرقە و سپىتى روى
 بەھەشتىيەكان و رەشى و ناشىرىنى روى دۆزەخىيەكان ﴿كَأَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ بانگ ئەكەنە
 بەھەشتى يەكان ﴿إِنْ سَلَّمْ عَلَيْكُمْ﴾ بەمەي سەلامتان لىبى لە كاتىكدا ﴿لَا يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ﴾ ئەو
 بەھەشتى يانە نەچوونەتە بەھەشت لە كاتىكدا ئومىد و چاوەروانى چوونى ئەكەن، يان لە
 كاتىكدا ئەوان وان بەسەر بەرزايى يەكانەو وە نەچوونەتە بەھەشت و چاوەروانى چوونى
 ئەكەن، ئەم دوو رايە ھەيە، بەلام دووہم لە دندا بەھىزترە، ئەوانە ديارە چا و ئەپرنە
 بەھەشتىيەكان و مەگەر بەھۆى شتىكەو وە چاويان لى كەلا بكن، وەك وەرىش ئەگىرى لەمەي
 كە ئەفەرموئى: ﴿وَإِذَا صُفِّتْ أَبْصَرُهُمْ لِقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ كاتى چاوەكانيان لادرى و وەرگىرپىن بو
 تەرەفى دۆزەخى يەكان

قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَبُ الْأَعْرَافِ رَجُلًا لَا يُعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَانِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾ أَهْتُولَاءِ الَّذِينَ اقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَبُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾

﴿قَالُوا﴾ نه‌لین به پارو و لاله‌وه ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ نه‌ی په‌روه‌دگارمان مه‌مانگیره له‌ریزی ستم‌کاران و له‌گه‌ل نه‌وان کو‌مان مه‌که‌روه له‌ناگردا، نه‌مانه‌ی که‌وان به‌و به‌رزایی یانه‌وه به‌تایبه‌تی بانگی‌ک نه‌که‌ن له‌چه‌ند که‌سی‌کی تایبه‌تی دۆزه‌خی یه‌کان که‌س‌روک و به‌ناوبانگ بوون و نه‌یانناسن به‌نیشانه‌ی تایبه‌تی خو‌یان له‌جیهاندا، یان به‌نیشانه‌ی تایبه‌تی روژی دوا‌یی یان وه‌ک له‌حه‌دیسدا هاتووه‌ئو نیشانه‌ی بو‌هیندی له‌و بی‌ب‌روایانه. بو‌نمونه له‌حه‌دیسدا هاتووه‌که‌ئو بی‌ب‌روا و سته‌مکار و خو‌به‌زل زانانه له‌روژی دوا‌ییدا له‌قه‌باره‌ی می‌رووله‌زور ورده‌کاندا زیندوو نه‌کرینه‌وه که‌ئوه ناشیرین‌ترین شی‌ویه! وینه‌ی ناده‌می و له‌و قه‌باره و جه‌سته‌زور ورده‌دا!! بانگ نه‌که‌ن له‌وانه به‌تایبه‌تی بو‌ته‌شهر لی‌دان و ریسوا کردن و سه‌رزه‌نشت وه‌ک نه‌فه‌رموی: ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌وان به‌به‌رزایی یه‌کانه‌وه بانگ نه‌که‌ن ﴿رَجُلًا﴾ له‌چه‌ند پیاوی‌ک ﴿بِیَمْرِ فُونَهُمْ بِسِيمَانِهِمْ﴾ نه‌مان نه‌یانناسن به‌نیشانه‌ی تایبه‌تی خو‌یان، بانگیان لی‌نه‌که‌ن به‌م جو‌ره ﴿قَالُوا﴾ نه‌لین پنیان ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ هیچ سوودی پینه‌گه‌یاندن و بی‌پیوستی نه‌کردن کو‌و کو‌مه‌له‌که‌تان. یان کو‌کردنه‌وه‌ی مال و سامانه‌که‌تان، خو‌به‌زل زانی و یاخی بوونه‌که‌تان که‌له‌جیهاندا بو‌وتان به‌رام‌به‌ر به‌نایی‌نی خوا و به‌نده‌یانی خوا، ﴿أَهْتُولَاءِ الَّذِينَ اقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ﴾ نایا نه‌وانه، واته‌ه‌ژار و بی‌ده‌سه‌ل‌ته‌کانی ب‌رواداران که‌ئو سه‌رکی‌شانه‌سزایان نه‌دان و به‌سووک و ریسوا سه‌رنجیان نه‌دان و له‌و روژده‌دا وان له‌به‌ه‌شتدا، نایا نه‌وانه‌ئو که‌سانه‌بوون که‌ئیه له‌جیهاندا سو‌ی‌ندتان نه‌خوارد که‌خوا می‌هره‌بانی یان له‌گه‌ل ناکات؟

مه بهست لهم پرسپاره ته شهر دانه لهو سهرکیشانه و به درو خستنه وهی داخ نانه به دلپاندا،
 له پاش ته شهردان لهوان، نینجا لا نه که نه وه بولای نه وه ژاره خوا پیداوانه و نه لاین پینان،
 یان له لایه ن خواوه پینان نه گوتری ﴿أَذَلُّوا الْحَنَّةَ﴾ بچنه به ههشت، یان مه بهست نه وه یه
 بهرده وام بن له به ههشتدا له کاتی کدا ﴿لَا حَرْوٌ عَلَيْكَ﴾ هیچ مه ترسی یه کتان له سهر نییه و
 باکتان نه بی له داهاتووتان ﴿وَلَا أَنْتَ عَزُزٌ﴾ نیوه غه مبار نابن به هوئی هیچ رووداو و
 به سهرهاتیک که نازو ریژتان لی تیک بدات. نه م نایه ته به چهند جوړیکی تریش ته فسریر
 کراوه، به لام نه مهی که گوتمان به هیژو دامه زراو تره له دلدا، خوا خوئی چاک نه زانی، نینجا
 دهر باره ی مه بهست بهم دهسته ی که پینان نه گوتری ﴿أَصْحَبُ الْأَعْرَابِ﴾ چهند رایه که هیه، (قرطبی)
 دوازه را باس نه کات، کومه ل و جه ماوه ری زانایان له سهر نه وه ن که نه وانه که سانیکن چاکه
 و خراپه یان هاوتایه، نه نه وه نده چاکن له پیوه بچنه به ههشت، نه نه وه ندهش خراپ و به دن
 که له گه ل کومه لی دوزه خی یان بن، نه وانه ماوه یه که نه میننه وه به بیم و ترس و به ته مای
 میهره بانی خوایشن تا له پاشدا خوا میهره بانی یان له گه ل نه کات و نه یان خاته
 به ههشت، (بیضاوی) نه فهرموی: دهسته یه کن له خواپه رستان و که م و کوپی یان هیه له
 کرده ودا، به ند نه کرین له نیوان به ههشت و دوزه خدا تا بریاری خوئی دهر نه کات، نینجا
 له پاش نهو باسانه بانگ و هاواریک نه دا به گوچکه ماندا له لایه ن دوزه خی یه کانه وه،
 نه فهرموی: ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَبُ النَّارِ أَصْحَبَ الْجَنَّةِ﴾ دوزه خی یه کان بانگ و هاوار نه که ن له
 به ههشت یه کان ﴿أَنۡ أَفِئُّوا عَلَیْکُم مِّنَ الْمَآءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَکُمُ اللّٰهُ﴾ به مهی بریژن و به سهر ماندا له ناو
 یان له وهی که خوا به شی داون و کردوویه تی به روزیتان، واته له هر خوراوه یه کی تر وه ک
 هیندی نه فهرمون، یان له هر خوراک و خورده مه نی یه که وه هیندی تر نه فهرمون. بیگومان
 به شیک له سزا سهخته کانی دوزه خی تینویتی و برسیتییه، له پیشه وه تینویتی له بهر نه وه
 نه و هاواره نه که ن. نینجا وه لامیک نه درینه وه که سهخت تره له تینویتی و برسیتی یه که،
 نه وه تا ﴿قَالُوا﴾ نه لاین پینان: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ خوا هردووی حرام و قه دهغه
 کردووه له سهر بی پرواکان،

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾ وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ

ئينجا بۆ زياده سزاداني دهر و نبيان و بى ئابروو كردنيان نه مهش ئه لئين: ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ﴾ ئه و بى بپروايانه ي كه ئايينه كه ي خويان گيپرا به ﴿لَهْوًا﴾ كارو كرده وه و خهريك بوون به شتى كه نهفس پيى خوښه و خهريكي نهكات له كرده وه ي به سوود و به نرخ ﴿وَلَعِبًا﴾ رابواردن و خوښى به كارى بى سوود و مندالانه، واته ئه و ئايينه ي كه خوا فهرمانى پيداوه ئه وانه گالته و لاقرتى پى نهكهن، يان ئه و كارو كرده وه ي كه بى سوود و بى نرخه گيپراويانه به ئاييى خويان وهك بت په رستى و همموو كارو كرده وه كاني تر، يان به ئاره زوى خويان بپيار ئه دن له ئاييى خوادا، به پى ئى ئاره زوى خويان دهست كارى نهكهن، يان ئاييى خوا نهكهن به هوى دهستكه و تى دنيا كه دنياى روت يه كيكه له و دوو شته بى نرخه: (له و لعب)، ﴿وَعَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا﴾ ژيانى نزيك و يه كه م كه ژيانى جيهانه هه ليخه له تاندن و خهريكي كردن له كارو كرده وه ي به نرخ و پړ سوودى رۆژى دوايى يان و له بىرى خويان دهر كرد ﴿فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ﴾ به هوى ئه و وه نه مپړو ئيمهش ئه وان وهك له بىرچوولى نهكهن و به شيوه ي له بىرچووان رهفتاريان له گهل نهكهن ﴿كَمَا سَأَلْنَا يَوْمَهُمْ هَذَا﴾ هه رچوئى به ويئنه ي له بىر چوون و له بىر دهر كردنى ئه وان بۆ گه يشتن و دوو چار بوونى ئه م رۆژه يان، واته به ويئنه ي بىر لى نه كردنه وه ي ئه وان و گوئى نه دانيان، به م رۆژه و گه يشتنيان به سهختى و سامناكى به سه رهاتى ئه م رۆژه يان ﴿وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ هه رچوئى و به ويئنه ي بپروا نه هينان و دان نه نانى ئه وان به ئايه ته كاني ئيمه له جيهاندا به هه ميشه يى و به رده وام بوون له سه رى تا مردن، ئينجا دهست نيشان نهكات بۆ ئه وه ي هيچ بپرو بيانوويه كه نيه بۆ ئه و بى بپروايانه، چونكه ئه م قورئانه ي بۆ ناردن كه ئه وه ي پيوست بيت روون كراوه ته وه بويان له م نامه دا كه قورئانه، ئه فهرموى: ﴿وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ﴾ سويند به خوا ئيمه هاتين بۆلايان به نامه يه كه وه، واته نامه يه كمان بۆ ناردن كه ﴿فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ كه ئايهت و مه به سته كانيمان باسكردوه به روونى به بى تيكل و پيكله لى، به پيى زانينى ته واوى خويمان و له سه ر ئه و زانينه ته واوه،

هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ كُنُوا مِن قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِن شُفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ

﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ له‌بەر رینمونی و ری نیشان‌دان و می‌هه‌بانی که‌سانی که

بروایان هه‌یه و برپا نه‌هینن، هه‌رچه‌ند ری نیشان‌دان و رینمونی یه‌که‌ی بو هه‌مووانه، به‌لام

سوود و به‌رهمه‌که‌ی هه‌ر بو برپاداران، له‌بەر ئه‌وه تایبه‌تی کرد پی یانه‌وه ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا

تَأْوِيلَهُ﴾ ئایا بی بروایان چاره‌پوانی هیچ شتی نه‌که‌ن بیجگه له دوا روژو سه‌ره‌نجامه

راسته‌که‌ی و به‌دیها‌تنی هه‌واله‌کانی؟ واته با چاره‌پوانی هیچ شتی نه‌که‌ن له‌باره‌ی ئه‌و

نامه‌یه و برپا نه‌هینانه پی، بیجگه له دهرکه‌وتنی راستی و به‌دیها‌تنی هه‌واله‌کانی، چونکه

هیچ شتیکی تر نابی و ده‌ستیان ناکه‌وی بیجگه له‌وه‌ی که ئه‌و نامه‌یه هه‌والی پێداوه، ﴿يَوْمَ

يَأْتِي تَأْوِيلَهُ﴾ روژیک که عاقیبه‌ت و پاشه‌پوژی ئه‌و نامه‌یه دیت به ته‌واوی که ئه‌و روژه‌ش

روژی دوا‌یی یه که هه‌موو هه‌ق و نا‌هه‌قیک له‌و روژدا دهرئه‌که‌وی به ته‌واوی، له‌و روژدا

﴿يَقُولُ الَّذِينَ كُنُوا مِن قَبْلُ﴾ ئه‌وانه‌ی که ئه‌و نامه‌یان له‌وه و پیش له‌بیر کردبوو و گو‌ییان

نه‌دابوو، ئه‌وانه له‌و روژدا نه‌لین: ﴿قَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا بِالْحَقِّ﴾ به‌راستی و بی‌گومان فروستاده

و نێ‌رراوه‌کانی دهرئه‌که‌وی که عاقیبه‌ت و دوا روژی هه‌واله‌کانی ئه‌و نامه‌یه راست دهرچوو،

به چاوی خو‌یان نه‌بینن، جا له‌و روژدا به نا‌ئومیدی یه‌وه ئاوات نه‌خوازن و نه‌لین: ﴿فَهَلْ

لَنَا مِن شُفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا﴾ ده‌ی ئایا تهاکاران هه‌یه بو ئیمه تا تهامان بو بکه‌ن، واته ئای داخ بو

ئیمه کاشکی تهاکار بوایه بو‌مان تهای بکر‌دایه بو رزگار بو‌نمان ﴿و نُرَدُّ﴾ یان شاخ

بمانگیرنه وە بۆ جیهان: ﴿نَعْمَلْ عِزًّا لِّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ تا کردەوێهێک بکەین جیاواز لەو کردەوێ

کە لەو و پیش کردمان، واتە لەباتی بێ بپوایی و کردەو بەدەکانمان، بپروا و کردەوێ چاک
نەجام بدەین، بێگومان کات و هەولیان لە دەست چوو، هیچ کام لەو دوو ئاواتە بەدی نایەت
و بەجێناھێنری، وەک دەرئەکەوێ لەم هەوال و بپیارەوێ کە ئاراستەیی ﴿قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾

بێگومان ئەوانە زیانباری خۆیان بوون و خۆیان لەدەست چوو بەمەیی کات و ژیان و تەمەنی
خۆیان بەختکرد لە بێ بپوایی و بت پەرستی و هاوبەش رەوادان بۆ خوا و کردەوێ بەددا،
﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ بێگومان و ن ئەبێ لێیان ئەوێ کە لە جیهاندا دەست

هەلبەستیان پێکرد و هەمیشەیی بوون لەسەری، واتە ئەو بت و هاوبەشەکانی کە بە درۆ و
دەست هەلبەستیانکرد و رەواياندا بۆ خوا و بە تەمای تەکیان بوون، ئەوانە سەرچەم سەریان
لە هیچەو دەرچوو دەرئەکەوێ کە درۆ دەست هەلبەست بوون. لە ئایەتەکانی لەم و پیش

دەست نیشانی کرد بەوێ هۆی لەناو چوون و تیا چوونی بێ بپرواکان و زیانباری یان
ئەوێهە هاوبەشیان بۆ خوا رەوادا لە پەرستندا، چەند شتیکیان دانا بە تاکاکار لای خوا
بەهۆی ئەوێهە ئەو تاکاکارانەیان ئەپەرست و کردیان بە هاوبەشی خوا، پەپەرەیی

پێغەمبەرەکانیان نەکرد کە بانگیان ئەکردن بۆ پەرستنی خوا بە تاک و تەنیا، ئینجا ئەوا
بەلگە و نیشانی ئاشکرا ئەخاتە بەرچاو، لەسەر تاک و تەنیایی خوا، دەستی ئادەمی

ئەگریت و چەرخی پی ئەکات و ئەیگیرێ بەناو ئەم بوونەوێهەدا کە خوا دایهێناوێ تا
مەردوم شەرم بیگری و هیچ هاوبەشیێک رەوا نەدات بۆ خوا، ئەفەرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ﴾

بەراستی پەروردگارتان کاربەدەست و پەرپۆهەری هەمووکاروبارتان خواپە کە ناوی (الله)یە،

اللّٰذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

﴿اللّٰذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ كه ئاسمانهكان و زهوى دروستکرد له شهش رۆژدا، به پێى بىرو باوهڕه رێك و راستهكهى ئىسلام هه‌ر بۆچوونى كه له ده‌روونى ئاده‌مى هه‌لقولى له باره‌ى خواو سيفه‌تى خوا و چۆنیتى كرده‌وى خوا، ئه‌و بۆچوونه هه‌له‌یه و ناراسته، چونكه ئه‌و بۆچوونانه له سنوورێك دایه كه ژیریى ئاده‌مى وه‌رى ئه‌گرى و بنه‌ره‌تى ئه‌و شتانه‌یه كه به ده‌ورى یایه‌تى و ئه‌یانناسى، ده‌ی قورئانی‌ش ئه‌فه‌رموى: ﴿لیس كمثله شیء﴾ هه‌یج شتى وینه‌ی خوا نییه، كه‌واته بێگومان بۆچوون و زانینى ئاده‌مى ئه‌وه‌ستى له‌و مه‌یدانه‌دا، زانای به‌ناوبانگ سید عبدالرحیمی مه‌وله‌وى جوان ئه‌فه‌رموى:

بینایی عوقول ئاو مرواری یه

كه‌ناره‌ی سه‌حرا نادیارى یه

مه‌علومه تۆ تۆ ئی‌مه‌یج خو ئی‌مه‌ین

چاك واته خه‌یال بى ته‌قرب نه‌كه‌ین

كه‌واته ئه‌وه‌ی بۆ ئی‌مه‌ مایه‌ته‌وه هه‌ر سه‌رنج دان و بیر كرده‌وه‌یه له به‌ره‌مى كرده‌وه‌كانى كه بریتى یه له‌م بوونه‌وه‌ره كه‌وا له چوار چۆه‌ی زانین و ژیریى ئی‌مه‌دایه، له‌به‌ر ئه‌وه قورئان له چه‌ند شوێندا، هه‌ر جاره‌ی به جۆرى سه‌رنج‌مان رانه‌کیشى بۆ ئه‌م بوونه‌وه‌ره و ئه‌و شتانه‌ی كه له‌م بوونه‌وه‌ره‌دایه، ئینجا ئایا مه‌به‌ست به‌م شه‌ش رۆژه چیه‌یه كه له قورئاندا هاتووه له چه‌ند ئایه‌تی‌كدا؟ شتیكى ئاشكرایه كه ئه‌م رۆژانى ئی‌مه‌ نییه كه له پاش دروستكردنى زه‌وى و ئاسمان په‌یدا بوون، كه‌واته ئه‌لین: مه‌به‌ست چه‌ند كاتیكه به وینه‌ی كات و ماوه‌ی شه‌ش رۆژ یان مه‌به‌ست شه‌ش رۆژه له رۆژه‌كانى خوا كه له قورئاندا ده‌ست نیشان‌یان بۆ ئه‌كات و خوا خۆی ئه‌زانى چۆن، یان مه‌به‌ست شه‌ش قۆناغه كه هاتووه به‌سه‌ر ئه‌م ئاسمان و زه‌وییه‌دا، یان مه‌به‌ست شه‌ش بارو ته‌وره كه تیپه‌رى كرده‌بى به‌سه‌ریاندا، وه‌ك ئه‌مانه هه‌موو گوتران، به‌لام هه‌ركام له‌مانه گۆت‌ره‌كارى و گومانى رووته و ناگاته راده‌ی زانینى راسته‌قینه، كه‌واته چاك وایه بى ده‌نگ بین له‌م جۆره شتانه و زانی‌یان هه‌واله‌ی خوا بکه‌ین،

ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ
 أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ

وهك زانینی مه بهست به وتهی ﴿اَسْتَوَى﴾ که نه فهرموی: ﴿ثُمَّ اَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ له چه ند
 شوینیکی تردا باسمان کرد - یه کی لهو شوینانه له سوره تی (طه) له ته فسیری نایه تی (ه)
 که له پیش نیردها ته فسیرمان کرد، که نایه ته کانی قورئان هیندیکیان پییان
 نه گوتری (متشابه) واته واتا و مه بهسته که ی روون نییه، هر نایه تی که وته یه کی تیدا بیت که
 رووکه شه که ی وینه یی خوا نیشان بدات بو دروستکراوه کانی نهو نایه ته به (متشابه) دانراوه
 وهک وتهی: ﴿وجه ، ید، جاء ربك﴾، وهک ﴿استوی﴾ لیردها رووکه شه که ی نه مه یه جیگرو
 نیشته جی بوو، یان ریک و پیک راوه ستا به سهر عرشه وه، له باره ی نهو جوړه وشه و وتانه وه
 هه موو نوممت له سهر نه وهن که نهو رواله ت و رووکه شانه مه بهست نین، نینجا له مه دا
 جیاواز و دوو بهر هکین که نایا واتا و مه بهستیکیان بو دیاریی نه کری یان حه واله ی زانینی
 خوا نه کرین، تاقم و دهسته ی سهره تای نوممت که پییان نه گوتری: (سلف) له سهر رای
 دووه من، دهسته و تاقمی دوا ی نه وان که پییان نه گوتری: (خلف) له سهر رای یه که من، وهک به
 دریژی له ته فسیری نایه تی (٦) ی (ال عمران) دا نهو باسه تیپه ریکرد، جا لیردها به گویره ی
 رای (سلف) نه لنین: نینجا له پاش دروستکردنی ناسمانه کان و زهوی خوا نیشته جی بوو ریک
 و پیک وه ستا به سهر عرشه وه به جوړو شیوه ی که شیاو و شایسته ی خواجه و دوور و پاک
 لهو جوړه ی که بو دروست کراوه کانی خوا هه یه، هر خوا نه زانی چونه، هه روه ها له هه موو
 وته و وشه کانی تر هر بهو جوړه نه لنین، له سهر رای دوا یی یه کان (خلف) به چند جوړ و
 شیوه یه ک راقه کراوه، نزیک ترینیان نه مه یه که گوتراوه: کاروبار و ته گیری مولک و
 بوونه وهر که ی دوا بییات و ته و او بوو، به وینه ی نه وهی که له جیهاندا نه گوتری پادشا چوه
 سهر ته خت کاتی که کاروباری ولاته که ی دامه زری و نه وهی پیویست بیت بو ولاته که ی
 به جیهاتبی، نینجا وتهی (عرش) به پیی نایه ت و حه دیس، خوا دروست کراویکی هه یه
 ناوی (عرش) ه و له پیش ناسمانه کان و زهوی، نهو عرشه به سهر ناوه وه بووه و نهو عرشه
 مه رکه زه بو هه موو بریار و ته گیری جیهان و جیهانییان، نیتر نیمه نه مه نه لنین و چونیتی
 هیچ شتی له وانه باس ناکهین، له مه و پاش لهو نایه تانه ی که باسی نه عرشه ی تیدایه هر

شتیکی ترمان بۆ دهرکهوت و دلنیا بووین لیی به یارمهتی خوا ئهیلین. ئینجا هیندی لهو تهگیرانه ئهمهیه که ئهفهرموی: ﴿يَسْتَأْذِنُ الْبَارَّ﴾ شهو ئهدا به ملی رۆژدا، یان رۆژ ئهعات به ملی شهو، به هردووکی تهفسیر کراوه تهوه و بهلگه لهسه هردووکی هیئراوه تهوه، لهسه هرکام مه بهست ئهمهیه تاریکی شهو ئههیئنی بهدوای رۆژدا، یان رووناکی رۆژ ئههیئنی به دوای تاریکی شهو، هرکام لهو دووانه ئههیئنی بهسه رجی و شوینی ئهوی تردا، له کاتیکدا ﴿طَبْلُهُ حَبِيبًا﴾ رۆژ داوای شهو ئهکات به چه سپانی، یان شهو داوای رۆژ ئهکات به چه سپانی. واته ئه دیت بهدوای ئهدا و، یان ئه دیت بهدوای ئهدا وهک داوا کراوه به بی ته فره و دواکهوتن! ئهمهیه که قورئان دهست نیشانی بۆ ئهکات لهم سهردهم و چه رخی تازه دا زۆر ناشکرایه که دهرکهوتوه زهوی خپه و ئهگه پری به دهوری خۆیدا له بهردهم خۆیدا، که هر بهش و چمکیکی خۆری لی ئاوا بوو به بی ته فره و دواکهوتن تاریکی شهو دیته جیی رووناکی یه که به چه سپانی، ههروه ها هر بهشیکی که وته بهر تیشکی خۆر دهست به جی و بی ته فره تاریکی یه که ی ئه پواو رووناکی دیته جیگه ی به چه سپانی، وهک هرکام ئه ویتری داوا کردبی، جا ههرکات هر ژیری بیر بکاتهوه لهو گوێراندن و به داوا دا هاتنه هه میشه یی یه پری دل و دهروونی ئه بی له پراوی به هیئ بهو دهسته قودره ته ی که ئه کاره گرنگه ئهکات!! ﴿وَالسَّمَسُ وَالْقَمَرُ وَالْجُودُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ﴾ خوا خۆر و مانگ و ئه ستیرهکانی دروستکردوه به ژیر بار کراوی و بی سه پینچی، به فرمان و ویست و خواهیشی خوی، ﴿لَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْآخِرُ﴾ بیدار بنهوه که هر بۆ خوایه دروستکردن و داهینان، پریار دان و دیاریی کردنی هر شتی له سنووری تایبه تی خۆیدا، هر بۆ ئه وه فرمان و به دیهینان و ته گیری هر شتی، یان مه بهست ئه وه یه هه موو دروستکراوه کان هر بۆ خوایه و مولکی خوایه، هر بۆ خوایه فرماندان به هر شتی که خوا خوی بیهوی، هیندی ئه فهرمون: مه بهست به (خلق) عالمی خهلقه و مه بهست به (امر) عالمی ئه مره، که یه کهم دروستکراوی که به ئه سباب و که ره سه، دووم دروستکراوی که یه کهم و له یه کهم جاره وه دروستکراوی، بۆ وینه: له شی ئیمه له عالمی (خلق) وه گیانه که مان له عالمی (امر) ه، به هر بار بگیری هه موو هر بۆ خوایه و مولکی خوایه و داهینراوی خوایه،

تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا

نَفْسٌ دَا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا

﴿تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ پاك و بيگهرده له هموو كه م و كوړې و له كه يه ك خوايه كه
 ناوې (الله) يه و په روه ردگاري هموو جيهانيان، پاك و بيگهرده له هموو كار و كرده وه كاني
 يا كه ليړه سهر د سته ي كارو كرده وه كان نه وه بوو كه له نايه ته كه دا فهرموي و ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾
 ﴿وَالْأَمْرُ﴾ به هر كام له ته فسره كاني، يان نه ليين: بهر ز و بلند و پيت و فهرې زور و فراوانه
 په روه ردگاري جيهانيان، كه واته هموو سوپاس و ستايش هر بو نه وه و هر نه و شي او ي
 گوږيايه لي و پرستنه، چونكه هر بو نه وه (خلق) و (امر). نينجا له م كاته دا كه دهرې خست
 مل كه چي و بنده يي و فرمانبري هموو شتي بو خوي په روه ردگار. له م كاته دا فرمان
 نه دات و ته مي به بنده كاني نه كات كه به نه و په ري مل كه چي و سام و بيمه وه په روه ردگاريان
 بپرستن و نزاو هاواري ليكهن، نه فهرموي: ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ﴾ هاوارو نزا بكن له
 په روه ردگارتان ﴿تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ به زه ليلي و كپوزانه وه و پاړه و لاله وه به نه يني و نه ك به
 دهنگي زور بهر ز كه زياده رهوي تيډا بيت، چونكه ﴿لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ بيگومان خوا
 دهست دريژي كهران و زياده رهوي كهراني خوش ناوي. كه واته نابي نزاو هاوار له غه يري
 خوا بكري بو فرياد رهسي، نابي داواي شتي بكري كه له شاني نزاكه ره كه دا نه بي، وهك
 داواي نيمه بو راده و پله ي پيغه مبه ران. وهك له حه ديسدا هاتووه كه نيمامي نه حمه د و نه بو
 داود ريوايه تيان كردووه كه نه فهرموي: ﴿سَيَكُونُ قَوْمٌ يَعْتَدُونَ فِي الدَّعَاءِ﴾ له مه و پاش
 كه ساني پهيدا نه بن كه زياده رهوي نه كهن له نزاډا، له وته يه كي تردا: ﴿تَعْتَدُونَ فِي الظُّهُورِ وَ
 الدَّعَاءِ﴾ زياده رهوي نه كهن له دهست نوږو خوشورين و له نزاډا، نينجا هم نايه ته ي
 خوښند، جا (نه بو مجلين) نه فهرموي: با داواي راده و پله ي پيغه مبه ران نه كهن، يه كيتر له
 زياده رهوي كردن نه مه يه دهنگ زور بهر ز بكريته وه و بكري به هوسه و هرا وهك باوه لاي
 زور له نه فامان، (نيمامي موسليم) حه ديسي ك نه يني له (نه بو موساي نه شعري) يه وه كه

نه فەرموی: له سه فەریکدا بووین یان له غەزایە کدا بووین خەلکی به دەنگی بهرز زیکر و
 نزیان نه کرد، ئینجا پیغه مبه ریش (ﷺ) فەرموی: خەلکینه به ئارامی و هیواش و خۆتان
 ناره حەت مه کەن، چونکه بیگومان ئیوه هاوار و نزا له که سیکی که پرو غانیب و نا ئاماده
 نا کەن، بیگومان ئیوه هاوار و نزا له بیسه ریکی نزیک نه کەن، ئهو که سه له گەلتانه، قورئان
 ئه یهوی که برواداران هه می شه بژین بهو هه سته پاکه وه، هه ست به گه وره یی و ناگاداریی و
 نزیکي خوا له بهنده کانی و له هه موو شتی که وه، جا ئهو کاته بهنده شهرم نه کات له هه موو
 کاریکی ناراست و بی جی، ته نانه ت له نزاو هاواریشدا له رووی نایه ت بیکا به هۆسه و قیره
 و قاله! چونکه ئه وه زیاده رهوی و ده ست درێژی یه، جا بهو بۆنه یه وه هه موو زیاده رهوی و
 ده ست درێژی یه کی ناشیرین و بیزاو کرد و فەرموی: ﴿لَا يَحِبُّ الْمُعْتَدِلُ﴾، هه روه ها
 جله و گیری کرد له هه ر خراپه کاری یه کی تر، فەرموی: ﴿وَلَا تُقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾
 خراپه کاریی مه کەن له ولات و له زه ویدا پاش ئه وه ی خوا چاکی کردووه و به جوړ و
 شیوه یه ک دروستی کردووه که هه موو جوړه سوود و به ره یه کی تیدایه بۆ بهنده کانی خوا و
 ریک و پیکه له گەل ژبانی کامه رانی دا، پیغه مبه ران و نامه و به رنامه ی خۆی نار دووه
 شه ریعه تی داد و دادپه ره ریی نارد بۆ سه ر زهوی. پرسیار کرا له (ئه بویه کری کوپی عیاش)
 له مه به سستی ئه م نایه ته؟ ئه ویش فەرموی: دانیش توانی زهوی و ولات له فەساد و
 خراپه کاری دا بوون، ئینجا خوا محم دی (ص) ره وانه کرد بۆ چاک کردنیان، ئینجا هه ر که س
 بانگ بکات بۆ پیچه وانه ی ئهو ئایین و شه ریعه ته ی که ئهو هی نای ئهو که سه بیگومان له
 خراپ که ر و تی کده رانی ولاته، بیگومان خراپه کاری به هه ر جوړ و له سه ر هه ر بار به د و
 ناشیرینه، به لأم فەساد و خراپه کاری له پاش چاک کردن به د و ناشیرین تره، جا له بهر ئه وه
 به تایبه تی جله و گیری کرد له م به ش و جوړه یه، که واته وا نیشان نادا ت که جوړی کی تر
 به د و خراپ نییه، له پاش ئه وه ی جله و گیری کرد له ده ست درێژی و فەساد و تی کدانی ولات
 و دانیش توانی ولات،

نه فهرموی: ﴿وَأَدْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ نزاو هاوار بکن له خوا به بیم و ترس و نومیدهوه، بیم و ترس له خهشم و تولهی، نومیدو چاوهروانی رهامهندی و پاداشتی، نزاو هاوار کردنه خوا جوړ و شیوهی ناشکرا و جوړ و شیوهی نهینی هیه، جا له فرمانی یه کهمدا دهست نیشان هیه بو جوړو شیوهی یه کهم که نه بی به سهرکزی و کپوزانهوه بیت به سهر و به شهرم نه کړی به قهر و قاله که نه وهش ناشکرایه و له رواله تدا درنه کهوی، له م فرمانی دووه مدها دهست نیشان هیه به جوړو شیوهی دووم که نه بی به ترس و بیم و نومیدهوه بی که نهینی یه و له درووندايه، که واته نه م فرمانی دووه مه جیاوازه له پیشووه که و دوباره کردنه وهی نه و نییه، له سهر نه م باره هر کام له م دوو فرمانه ریڼ و پیک تره له گهل نه و رسته ی که دیت به دواي فرمانه که دا و هر کام دهست نیشانه بو هو ی فرمانه که: له فرمانی یه کهمدا داواي شیوه ناشکرا که ی کرد که به چاو نه بینری، وهک شیوهی زیاده روهی و دهست دریژی که به چاو نه بینری، واته به و جوړ و دیمه ن و رواله ته نزا بکن و بیجگه له وه دهست دریژی یه، خوایش دهست دریژی که رانی خوش ناوی، له م فرمانی دووه مدها داواي جوړ و شیوه دروونی یه که ی نزا نه کات که بیم و ترس و نومیده و زور ریڼ و پیکه له گهل رسته که ی که به دوايدا دیت و هانی برودار نه دات له سهر حالت و سیفه تیکی دروونی، نه فهرموی: ﴿إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی میهره بانی خوانزیکه له ئیحسان که رانه وه، ئیحسانیش حاله تیکی نهینی دروونی یه که بریتیه له سام و شهرم و شکوله خوا وهک له حه دیسی سه حیح دا هاتوه که پیغه مبهری نازین ﴿ﷺ﴾ له وه لامی پرسیاردا روونی کرده وه و فهرموی: ئیحسان نه مهیه که تو خوا بپهرستی به جوړی وهک خوا ببینی، واته شهرم و شکو و سامه که ت بگاته رادهیهک، وهک به چاوی سهر خوا ببینی، واته نزا بکن به و سام و بیم و نومیدهوه تا به هو ی نه وهوه بچه ریزی ئیحسان که ران که میهره بانی خوا نزیکه لیایانه وه، نزا کردن چند نادابیکی تری هیه پیویسته بزانرین: به دهست نویژه وه ورو به قیبله و له پیشه وه سوپاس و سه نای خوا و سه لاوات له سهر پیغه مبهر ﴿ﷺ﴾

وەك لە كۆتاییشدا سەلاوات دان، دەست بەرز كردنەوه بەرەو ئاسمان، بەشدار كردنی
 بڕوادران لە نزاكەدا، هەولدان بۆ كاتی تاییبەتی كە نزای تیا وەرئەگیرێ، پەلە نەنریتەوه لە
 خوا بۆ وەرگرتن، تەگبیر و راوێژی بۆ نەكری، باریکی تاییبەتی بۆ دیاریی نەكری. پرسیار
 كراوه لەبارەى ئەم ئایەتەوه كە بە پێی زمانی عەرەبی ئەبوابە لە باتی (قريب) (قريبة) بوابە؟
 بەراستی ئەو جۆرە پرسیارانە كە ئەكرێن لە چەند شوێنیك لە قورئاندا، ئەو جۆرە پرسیارانە
 لە راستیدا زۆر بێ جێیە، چونكە ئەم قورئانە لە ئەوپەڕی رادە و پلەى بەرزى رهوان
 بێژیدایە و لە یەكەم جارەوه خوێنراوەتەوه بەسەر گەل و كۆمەڵێكدا كە مامۇستا و پیشەوا
 بوون لەم زمانەدا، كەواتە ئەگەر ئەم وتەیە پێچەوانەى یاسا بوابە ئەبوابە ھەر لەو یەكەم
 جارەوه ئەو باسە بكرايە و ئەو پرسیارە بكرايە، بە تاییبەتی زۆربەى ئەو یەكەم چینه لە
 یەكەمجارەوه زۆر دژ و دوژمن بوون، ھەمیشە ئەیانویست بە ھەر جۆر بوو رەخنەىەك
 بدۆزنەوه و بیکەن بە ھۆسە و ھەرا كەچی لە ھیچ كام لەو دوژمنانەش نەبیستراوه ئەو جۆرە
 قسە و باسانە، كەواتە ھیچ رەوا نییە لە پاش ئەوان بە چەند چەرخێك ھیچ كەس ئەو قسە و
 باسانە بكات و بیکات بە گری لە دلى خوێ و خەلكى تریشدا، ئەبێ بزائری كە ھاتنى ئەو
 جۆرە وتانە لە قورئاندا جیگەى رەخنە و سەر لێكردنەوه نییە، لەگەڵ ئەوەدا وەلامى ئەو
 گری و سەر لێكردنەوه دراوەتەوه بە چەند وەلامێك كە ھەمووی راست و بەجێیە، یەكێ
 لەوانە ئەمەىە: وتەى (رحمت) ماناكەى (إحسان) ە یان بە مانای (رحم) ە و یەكسانە لەگەلى،
 یان لەبەر وتەى (الله) یە كە (مضاف إلیه) ە بۆى، یان وتەىە وەك (فعل) بە مانا (مفعول) ە كە
 نێر و مێ تییدا یەكسانە وەك وتەى (قتیل، جریح) ھەروەھا چەند وەلامى تریش دراوەتەوه و
 پێویست نییە باسیان بكەم و ئەوەى گوتم بەسە، ئینجا بە بۆنەى وتەى (رحمت) ەوه
 نمونەىەك لە بەرھەمى رەحمەتى خوا ئەخاتە بەرچاو لە شیوەى لاپەرەىەك لە لاپەرەكانى
 ئەم بوونەوەرە نایابە كە ورد بوونەوه و خوێندنەوهى ھەركام دل و دەروون پڕ ئەكات لە بڕوا
 بە پەرورەدگارى ئەو بوونەوەرە، مەگەر دل و دەروونیك كە لەكار كەوتبن و بینایى یان كوێر
 بووبێ و سەمسای لى بڕابێ،

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ

نه فەر موی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾ خوا که سیکه که بایه کان

نه نیری و رهوانه یان نه کات به موژده دهر له پیش دهم رحمة ته کهیدا، واته باران وهك زوربه ی

زانایانی ته فسیر نه فەر مون. شوینی ثایه ته کهش وا نیشان نه دات. له ناو عهره بدا چوار جور با

ناو براوه به پیی نهو چوار شوینه ی که با هه لئه کات لینیانه وه: نه وه ی لای سه ره وه هه لئه کات

ناو براوه به (شمال) له ناو کوردیشدا نه گوتری شه مال، نه وه ی لای خواره وه هه لئه کات پیی

گوتراوه: (جنوب)، نه وه ی لای روژه له اته وه هه لئه کات ناو براوه به (صبا) و نه وه ی له

روژ ناواوه هه لئه کات ناو براوه به (دبور). به پیی نیشتمان ولاتی نهو سه رده مه ی عهره ب وا

دانراوه که بای (صبا) هه لم و هه ور نه خاته کار، بای شه مال کوی نه کاته وه و بای جنوب

بارانه که ی لی نه بارینی، بای ده بور پرژ و بلاوی نه کاته وه، به لام له هه موو ناوچه و

ولاته کاندایه و جوره نییه، بو وینه له ولاتی میسر دا بای (صبا) و (جنوب) باران ناهینن،

چونکه له ویدا له دهشت و بیابانه وه هه ل نه کهن و دین که ناو و گیا و شینایی تیدا نییه،

نه وه ی باران بیینی بای شه مال و ده بوره که له لای ده ریای سپی یه وه دین و هه لم و هه ور

هه لئه گرن له و ده ریا و له زهوی یه کشتوکالی یه کان، که واته به مه رحال بایه کان موژده دهرن

به باران هه رکام له ولات و ناوچه یه کدا، نینجا بیگومان با به شیوه یه کی گشتی چاکه و

به مه ریه کی گه وره یه و ژیان ناږوا و به سه ر نابری به بی با، خوا با نه نیری به و جورو شیوه ی

که خوی نه زانی و نه یه وی ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا﴾ هه تا کاتی که هه وری قورس هه لئه گرن

که نهو هه ورانه قورسن به هوی نهو ناوه ی که تیدایه، ﴿سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ﴾ نه نیری ب بو

ولَاتِيكِي مردوو، واته ولَاتِيك كه شينايي و رووه كي تيدا نيبه ﴿فَأَنْزَلْنَاهُ الْمَاءَ﴾ ئينجا بهو

هه وره ئاوو باران ئه بارينين به سهر ئه و لاتهدا ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ ئينجا به هو

ئه وه وه ئه پوينين و دهرئه هينين له وه زهوي يه له هه موو جوړه بهر و ميوه جات، بيگومان

هه لكردني باو فه راهم هيناني هه ور و گه ران و روښتن بو ئه و جوړه شوينانه و باراندني

باران به سهرياندا، ئينجا روان و سهوز بووني ئه و كشت و كال و دار و دره خته زور و جور به

جوړانه، بهو بهر و ميوه جاته جوان و رهنكا و رهنكه شيرين و خوښانه، هه موو ئه وانه شتيكي

ئاشكران و وان به پيش چاوه وه، له راستيدا شتيكي زور ناياب و سهر سوپ هينه رن، به

جوري ئه گهر كه سيك يه كه م جار بيته ئه م جيهانه و ئه و شتانه

نه بيني و ئه و باس و هه والهي پي بدرى سهر سام ئه بيت و هه رگيز بپروا ناكات كه شتي وا

ئه بي و ئه گونجي!! ئه و كرده وه و بهر هه مه نايابه هه ميشه روو ئه دهن و ئه بينرين له بهر ئه وه ي

ده قيان پيوه گپراوه به ساده يي و كه و ده نيش سهرنج ئه درين و بيريان ليئاكرپته وه له و

دهسته قودره ته ي كه ئه و كار و كرده وانه ئه كات، ئه گهر به ژيري و زيره كي سهرنج بدرين و

بيريان ليبراكرپته وه، بيگومان بينين و بير ليكردنه و هيان دل و دهر وون پر ئه كه ن له بپرواي

به هيز به و پهروه ردگاره زانا و كاردروسته، جا له بهر ئه وه قورئان هه موو جاري سهرنجمان

رائه كي شتي و وريامان ئه كاته وه و ده ست نيشانمان بو ئه كات بولاي ئه و پهروه ردگاره و ئه و

دهسته قودره ته ي كه ئه و كار و كرده وه بي وينا نه ئه كات، ئينجا هه رچوني ئه و بپروا به هيزه

ئه چه سپيني له دلماندا، ههروه ها ده ست نيشانمان بو ئه كات و زيندوو كردنه وه ي

مردوانيشمان ئه خاته بهرچاو و به سوک و ئاسان تيمان ئه گه يه ني و بپرواي به هيز فه راهم

ئه هيني له دلماندا به زيندوو بوونه وه و هاتني روژيي كه بهنديكه له بهنده گرنگه كاني ئاين

و شه ريعه ته كاني خوا،

نه فهرموی: ﴿کَذَٰلِكَ نَخْرِجُ الْمَوْتَىٰ﴾ به وینهی دهرهینانی نهو هه موو بهرو میوه جات و رووه کانه له زهوییه وشک و مردوو هکان، به وینهی نهو مردوو هکان دهرههینن له زهوی به زیندوویی و زیندوویان نهکهینهوه، یان ههرچونی نهو ولات و زهوی یه وشک و مردووانه زیندوو نهکهینهوه، ههروه ها مردوه کانیش زیندوو نهکهینهوه و له گوږه کانیان دهریان نههینن، نهو کهسهی که نهو زیندوو کردنهوه و دهرهینانه نهکات، نهو زیندوو کردنهوه و دهرهینانهش نهکات و یهکسانه به لایهوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ به لکو بیر بکه نهوه لهوه و هیچ گومان و دوو دلیتان نه مینن و سهرتان سوږ نه مینن له زیندوو کردنهوهی مردوان و هاتنی روژی دواپی، نینجا نایا وینهی یه که تهنه دهرهینانی زیندوو بی له مردوو، یان دهرهینان بههوی ئاو و بارانیکهوه که بباری بهسهر که رهسهی له شه رزیوه کانی مردوو هکاندا، ههرچونی ئاو و باران نهباری بهسهر توومه و دانه ویله وشک و مردوو هکاندا؟ ههروه ها باره که هه نهگري و نایه ته که دهست نه دات بو هه رکام لهو دووباره، به لام چند حه دیس و ریوایه تیک قولگیری باری دووه مه، یه کی له وانه حه دیسیکه که له ته فسیری (سه علیه بی و نین و عتیه) دا هاتوو له (نه بو هورهیره) وه که نه فهرموی: مابهینی نهو دوو فوه که نهگری به سورا چل ساله، لهو ماوه دا خوا بارانی که نهبارینن بهسهر مردوواندا وهک ئاوی پیوا و له ژیر عهرشه وه دیت و ناو نهبری به ئاوی زیندوو یان ئاوی زیندوو بوونهوه، به هوی نهو ئاوه وه سهوز نهبنهوه له گوږه کانیان ههرچونی دانه ویله و کشت و کال سهوز نه بیته وه له ئاودا، نینجا له کاتی فوکردنی دووه مدها خوا گیانه کان نهکاته وه به بهری له شه کانیا ندا، به هه ر بار نهو وینه و ماننده به لکه و نیشانه یه کی زور ناشکرا و به هیزه و هیچ ژیری یه ک سهری لینا کاته وه و هه رکه سیش ژیر نه بی با بو خوی هه ر وړنه بکات و شایانی نهوه نییه گوپی لی بگیری، نینجا نهگه ر که سی که نه لی: زانیاری تازه دهریخستوو که زیندوو نه بی هه ر له زیندوو دهرچی و هه رگیز له مردوو دهرناچی، که واته چون لهم نایه ته و له چند نایه تیکی تردا قورئان نه فهرموی: زیندوو له مردوو دهر نهچی؟ له وه لامدا نه لنین:

۱- مه بهست بهو زیندوویی یه که نهو زانایانه گوتویانه شتیکی تره جیاوازه لهم زیندوویی یه که باو و ناسراوه لای گشتی و له ناو کوږ و کوومه ندا، قورئان به پیی نهو جوړه که باوه و ناسراوه قسهی فهرموه و هه والی داوه، که واته هیچ دژایه تی یه ک

نییه، ئهوهی که قورئان فهمویهتی له گهڵ ئهوهی که ئهو زانایانی تازه ئهیلێن و مه بهستیانه، ئهمانه ئهیلێن: ئهو تۆمه یان ئهو دانه ویلّه که به دیمهن شاراوهی تیدا بێ که دهرناکهوی تا ئهو ئاوهی لی نهکهوی، ئهی ئهوه له کوێ و ئهم گیان و زیندوویی یهی که باو و ناسراوه له کوێ. به لکو ئهیلێن: ئهو جوړه زیندوویی یهش که ئهوانه ئهیلێن له ئیسلامدا هاتووه و دهست نیشانی بو کراوه، دهربارهی ئادهمی هه رچه ند به زیندوویی ناو نه براوه، ئهوه تا له حه دیسی (موسلیم و بوخاری) دا هاتووه که (ئه بو هورهیره) و که سانیکێ تر ریوایه تی ئه که ن که هه موو له شی ئادهمی ئه پزێ بیجگه له ئیسکیکی زۆر بچووک له کو تایی بربهری پشت که ناوبراوه به (عجب الذنب) و لهو ئیسکه وه له شی ئادهمی دروست ئه کرته وه به هوێ ئه و بارانه ی که خوا ئه یبارینی، ئینجا به وه سه وز ئه بن و ئه پوینه وه هه رچوئی گیاو دانه ویلّه و کشتوکال ئه پوینه وه و سه وز ئه بنه وه، وهک له پیشه وه دهست نیشانمان بو کرد.

۲- ئهیلێن: هه ر ئه و زانایانه ئهیلێن: ئهم زه وییه له یه که مجاره وه کوره یه کی ئاگرین بوو، زینده وهره کانی یه که مجار و پیشوو له و کوره ئاگره یه کسه ر دهرهات و پهیدا بوو به بێ هوێه کی تر، که واته به م بریار و قسه ی خوێانه بریارو قسه که ی تریان به درۆ ئه خه نه وه و ئیتر چۆن پشت به سترێ به و قسه و بریاره ی که باسکرا؟

۳- به چ به لگه یه کی به هیزی قه تعی ئه و بریارو قسه ی خوێانه به راست دهرئه که ن، له کاتی که ئه مانه بێ ئاگان له به سه رهات و رووداوی نزیک نزیک چ جای ئه و رووداوو به سه رهاتی دوور و کۆن که سه رهتای که س نازانی که ی بووه و چۆن بووه؟

۴- کاتی که خوای په ره رداگر له قورئانه کهیدا فهموی: مردوو له زیندوو و زیندوو له مردوو پهیدا ئه بی، ئه و قورئانه ی که گه وه ترین رابهرو موعجیزه ی خوایه و هه موو (جن) و ئادهمی له ئاستی دهسته پاچه ن، ئیتر کی ئه بی گوێ بگری له قسه و بریاری هه یج که سیکی تر؟! ئینجا له بهر ئه وه ی مه سه له ی زیندوو بوونه وه زۆر گرنگه و هه ر له کۆنه وه هوێ سه رسوپمان و جیگه ی دوو دلی بووه به لای زۆر که سه وه، ئه وانه ی که دوور بوون له رینموونی خوا و فه ر و به هره ی نامه ی خوا، له بهر ئه وه حه ز ئه که م هیندی قسه و باس و لی کۆلینه وه بکه م له باره ی ئه و زیندوو بوونه وه که ئه گه ر ژیری له کار نه که وی و له روانگه ی قورئانه وه سه رنجی ئه و مه سه له یه بدری، زۆر به سووک و ئاسان دل وه ری ئه گری و له قولایی دایا ئه چه سپی، به لکو له و روانگه پاکه وه سهیر

بکری ئەزانری که شتیکی پیویسته و ناچاری هیه پیی، ئەمە ی که ئەلین: ژیری به
 سوک و ئاسان وەرئەگری و جیگە ی سەر سوپمان و سەر لیکردنەو و نییه لەبەر ئەو هیه،
 وەک قورئان لە چەند ئایەتدا سەرنجمان بۆ رانەکیشتی، هەرکەس سەرنجیکی خۆی بدا
 که چۆن پەیدا بوو و چ دەستیکی قودرەت فەراھەمی هینا، هەر ئەو دەستە قودرەتە
 فەراھەمی ئەهینیتەو، چ دەستیکی قودرەت ئەم بوونەو وەرە گەورە ی دروستکرد و
 راگری ئەکات بەم رژیم و یاسا تیرو تەواوە که هەموو ژیریەک لە ئاستی سەرگەردانە،
 بۆ ئەو دەستە قودرەتە هێچێ تێ ناچێ ئەم دروست کراوی خۆیە دووبارە بکاتەو،
 بەراستی سەر کردنەو و سەر سوپمان لەو، زۆر جیگە ی سەر سوپمانە!! ئەمە ی که
 ئەلین: زیندوو بوونەو و شتیکی پیویسته و ناچاری هیه پیی لەبەر ئەو هیه ئەگەر ئەو
 زیندوو بوونەو نەبێ ئەبێ ئەو هەموو جەورو ستەم و تاوان و دەست درێژی یە هەر
 وا بپروا بە بێ تۆلە و لێپرسینەو، ئەو هەموو چاکە و کردار و رەفتارە گەورە و
 شیرینانە بپۆن بە بێ سەر و شوین، که ئەو شتیکی دژی داد و دادپەرەری و ژیری
 یە، هەر وەها ئەگەر ئەو زیندوو بوونەو نەبێ و ئەم ژيانی جیهانە قۆناغ و سەرەتا
 نەبێ بۆ ژيانیکی تری درێژی نەپراو، ئەگەر ئەو نەبێ ئەبێ ئەم ئادەمی یە نایابە بە
 تەمەن و ماوە ی ژيانی ئەم ئەندازە کەم و کوێو کورتە بی، که ئەو ش دژو پێچەوانە ی
 لیژانی و کاردرۆستی و بیژراو و وەرەگیراوە بەلای ژیری یەو، کەواتە هەرکەس ژیر
 بێ سەرناکاتەو لەو زیندوو بوونەو و زۆر سووک و ئاسان سەیری ئەکات و وەری
 ئەگری. هەر وەها هەرکەسیک ژیر بێ ئەزانێ که شتیکی پیویسته و نەبوونی بە ناراست
 و ناپەرەوا دائەنێ. ئینجا بێگومان مەبەست بە زیندوو بوونەو لە ئیسلامدا
 زیندوو بوونەو ی لە شە بەو ی ئەو گیانە ی که لە جیهاندا لەبەری لەشدا بوو و
 دەرچوو، ئەو گیانە دووبارە بکریتەو بە بەری لەشی ئەو مردووەدا، ئینجا مەبەست
 بەو لەشە بەلای کۆمەل و جەماوەری موسلمانانەو، ئەو لەشە یە که لە جیهاندا لە
 ماوە ی جیهاندا لەسەری بوو یان لەکاتی مردندا، لەبەر ئەو ی پاداشت و تۆلە بۆ ئەو
 لەشە بێ که خاوەنی کردەو و کانه، ئەو ش بە پیی داخواری داد و دادپەرەری، جا
 لیژەدا رەخنە گیراوە بەو ی که لەشی مردوو ئەبێ بە خاک و برژ و بلاو ئەبیتەو و هەر
 سیلیکی ئەچێ بۆ ولاتی، ئیتر چۆن کۆ ئەکریتەو و یەک ئەگرن دووبارە وەک جاری
 یەکەم، وەلامی ئەو زۆر سووک و ئاسانە بەمە ی هەرکەس بپروای هەبێ بە خوا ئەبێ

بزانی ئەو شتێکی گونجاو و بۆ خوا هیچی تی ناچی ئەو سیلانەی کە یەکەمجار
 هینای و ئەو لەشە ی لێ پێک هینا هەر ئەو سیلانە دووبارە بکاتووە وەک یەکەم جار،
 ئینجا لێردا رەخنەیهکی تر گێراوە بەمە ی زۆر کەس لە جیهاندا ئەخوڕین و ئەچنە
 سکی گیانلەبەرێکی تر و ئەبن بە بەش و پارچەیهک لەو گیانلەبەرە، ئیتر چۆن دینەو
 بۆلای ئەم خوراوە و ئەبنەو بە بەش و پارچە ی ئەم، وەلامی ئەو شە ئەمەیه: ئەو
 ئادەمی یە خوراوە نابێ بە بەش و پارچە ی ئەسلی بۆ ئەو گیانلەبەرە بخۆرە، بەلکو
 ئەبێ لە قەلەوی و بەش و پارچە ی زیاده، مەبەست بە زیندوو بوونەو ی ئادەمی
 دووبارە بوونەو ی ئەو بەش و پارچانەن کە ئەسلین و هەر لە یەکەمجار ی پەیدا بوونی
 یەو هاتوون و لەشەکە ی لێ پێک هاتوو و هەر ماونەتەو تا مردن و نەمانی ئەو
 کەسە، ئینجا لێردا رەخنەیهکی تر گێراوە بەمە ی ئەگەر ئادەمی یەک ئادەمی یەکی تر
 بخوات و ئەو خوراوە ببێ بە ئاو و تۆمە ی بخۆرەکە و ئینجا ئەوە بچیتە منداڵدانی
 ئافرەتێک و منداڵێکی لێ پەیدا ببێ، ئیتر چۆن ئەو سیل و بەش و پارچانە دینەو
 بۆلای خوراوەکە، بێگومان شتی وا نابێ و ناگونجی و ژیری شتی وا رەوا نادات؟
 وەلامی ئەو ش ئەمەیه کە هەموو شت بە دەست خایە، دە ی ماتول خوا برباری
 زیندوو بوونەو ی مردوو کانی داو، ئەبێ ئەهیلێ لەو منداڵ پەیدا ببێ و بەدی بیت،
 کەواتە هیچ قووت و گرییهک نەما لە مەسەلەکەدا و هیچ کەس رینگە ی هیچ دەمبازی
 یەکی نییه، لێردا بەم ئەندازەیه کۆتایی ئەهینم و بە یارمەتی خوا هەر لەم سورەتەدا
 ئەگەر پێمەو بۆ سەر ئەم باسە و ئەندازێکی تر قسە و باس و لیکۆلینەو ی تر ئەکەم لە
 تەفسیری ئایەتی (۱۷۲) دا، ئینجا ئەگەر پێمەو بۆ سەر ئایەتەکە ی ئێرە، لە ئایەتەکانی
 رابوردوودا گەردش و خولانەو ی کرد بە دل و دەروون لە ناوچەکانی ئەم بوونەو وەرە
 پان و فراوانەدا، کۆتایی هینا بەم ئایەتە ی کە خەریکین پێیهو، کردی بە چیرۆک و
 بەلگە لەسەر راست و رەوایی زیندوو بوونەو، ئینجا ئەم ئایەتە ی داهاوو ئەکات بە
 چیرۆک و بەلگە لەسەر جیاوازی دڵەکان لە چاکی و خراپیدا،

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ، بِإِذْنِ رَبِّهِ، وَالَّذِي خَبَتْ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوَّمُوا عِبَادُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي

أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾

نه فەر موی: ﴿وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ، بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾ ئەو زەوی و خاکە ی کە پاک و خاویڤ بێ، واتە کەوێڵم نەبێ، رووەک و شینایی و سەوزە کە ی دەر دێ و بە سووک و ئاسان و بە چەسپانی گەشە ئەکات بە خوا هیش و فەرمانی پەر وەر دگاری ﴿وَالَّذِي خَبَتْ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا﴾ ئەو ی بێ فەر و بێ خێر بێ بەم رەنگە کەوێڵم بێ، رووەک و شینایی یە کە ی دەر نایەت مەگەر بە زەحمەت و سەختی و کەم و کوپی کە خێر و بێری نییە، واتە باران ئەبارێ بە سەر خاک و ولات و زەویدا بە تێکرای و یە کسان، هەر زەوی یە ک رێک و پێک بێت و خۆل و خاکە کە ی پیت و فەردار بێت لە هەمە بابەت و جوړ دارو درەخت و کشتوکالی لێ ئەپوێ بەر و بوم و میو ی لێ وەر ئەگیرێ، هەر زەوی یە ک کەوێڵم و بێ فەر بێت مەگەر بە دەگمەن و بە زەحمەت شتی لێ بپوێ و خێرو و بێری لێ وەر گیرێ، جا هەر چۆنی حال و باری زەوی و ولاتەکان بەو جوړە یە، هەر وەها دلەکانی ئادەمیش بەو جوړە یە، هەر دلێک پاک و خاویڤ بێت و لە سەر رەوشتی ئادەمی نی ئەترازا بێت رینمونی و پەند و ئامۆزگاری شەریعەتی خوا کاری لێ ئەکات و هەموو نیاز و هەستیکی پاک ی لێ دەر ئەچێ و ئەبێتە سەرچاوە ی هەموو کار و کردە و یە ک ی پر سوود و بەر هەدار، هەر دلێ بەدو سەخت و سەرکێش بێ رینمونی و پەند و ئامۆزگاری کاری لیناکات و شەر و زیان و نیازی بەدی لێ دەر ئەچێت و ئەبێتە سەرچاوە ی کردار و رەفتاری بەد و خراب، بە کورتی ئەم ئایەتە وێنە و چیرۆکە بو ئەو دوو جوړە دلە کە وە ک یە ک رینمونی و پەند و ئامۆزگاری یان ئاراستە ئەکری، بەلام ئەوە تا جیاوازن لە بەرو بەر هەمدا، (ئیمامی ئەحمەد و بوخاری و موسلیم و ئەسائی) حەدیسی ئەهینن لە (ئەبو موسای ئەشعەری) یەو کە پیغەمبەر (ﷺ) فەر مویە تی: وێنە ی ئەم رینمونی و عیلم و زانیە ی کە خوا منی پی رەوانە کردووە، وێنە ی بارانیکی زۆر کە ئەبارێ بە سەر زەویدا، ئینجا هیندی لەو زەوی یانە پاک و خاویڤنە و ئاو کە وەر ئەگری و گیاو لە وەر پێکی زۆر ئەپوینێ و سەوزی ئەکات، هیندی لەو زەوی یە کە وەر ناگریت و هەلی نامژی و ئاو کە ئەهینێتەو، بەهۆی ئەو وە خەلکی سوودی لێ وەر ئەگرن بە خواردنەو و ئاودانی کشتوکال و دار و درەخت، هیندی تر لە زەوی لەم و دەشت و سەحرا یە کە ئە ئاو راگیر

ئەكەت و ئەگيا و لەوەر ئەپوینى و سەوزى ئەكەت، ئەوھىە وینە و چىزۇكى كەسى كە زانا بىت و تى بگات لە ئايىنى خوا و ئەوھى كە منى پى رەوانە كراوم، ئىنجا خۆى فیر بى و خەلكىشى فیر كەربى، وینە و چىزۇكى كەسى كە بەو سەرى خۆى بەرز نەكەربىتەو ئەو ئايىن و رىنمونی خۆى وەرەگرتبى كە منى پى رەوانە كراوم. لەم فەرمودەدا بەشى يەكەم و سى يەمى راڤە كەردو، بەشى يەكەمى گىراو بە وینەى ئەو كەسەى كە خۆى ئايىنى وەرگرتبى و ئە سوودىشى بە كەس گەياندى، بى دەرەگ بوو لەبەشى دوو و راڤەى نەكەردو، ئەو كە ئەوھىە خەلكى سوودى وەرگرتبى لە عىلم و زانىنەكەى و خۆى بەەرەمەند نەبووبى پى وەك ئەو زانایانەى كە خەلكى فیر ئەكەن، بەلام رەفتار ناكەن بە زانىنەكەى خۆيان كە وەك ئەو زەوپیە وان كە ئە ئاو راگیر ئەكەن و ئە هیچیش ئەپوینن و سەوزى ئەكەن، حالى ئەوانەش ناسراو، خۆى میهرەبان بەو جوړو شیو شیرینە نایەتەكانى خۆى باس ئەفەرموى بۆ هەمووان بەلام هەر دلى كە پاك و خاوین بى بەەرەمەند ئەبى پىيان و سوپاسى خوا ئەكەن لەسەریان، كەواتە ئەم نایەتانه لە راستیدا هەر بۆ ئەو دله پاك و خاوینانە هاتوو و باسكراو لەبەر ئەو تايبەتى ئەكەت بەوانەو و ئەفەرموى: ﴿كَذَلِكَ

پیغمبره‌کان و شوین که وتووہ کانیان بدهنه بهر، ههروه‌ها له گێڕانه‌وه‌ی ئه‌و داستان و
 به‌سه‌ر هاتانه‌وه‌ ده‌رنه‌که‌وێ که دوژمنایه‌تی و به‌ربه‌ره‌کانی ده‌سته و شوین که وتووہ‌کانی
 هه‌ق، له‌گه‌ل شوین که وتوو و ناهه‌ق خوازه‌کان هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ هاتوو، هه‌ق و ئایین و
 خواپه‌رستی ئه‌سل و سه‌رچاوه‌یه، ناهه‌ق و لادان له‌ فه‌رمان و ئایینی خوا له‌ پاشان په‌یدا
 بووه و ئاده‌می ئه‌و ئه‌سله‌ ترازاو و لای داوه، هه‌روه‌ها ده‌رنه‌که‌وێ که ناهه‌ق هه‌رگیز رازی
 نابێ به‌ بوونی هه‌ق، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر هه‌ق که نارگه‌ریش بێت هه‌ر کۆتایی لێ ناهێنی و هه‌ر
 دوژمنایه‌تی له‌گه‌ل ئه‌کات، له‌م شوینه‌دا به‌رێز ئه‌م داستانه‌ی هێناوه به‌ پێی داخوازی
 شوینه‌که‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ (نوح) و داستانی (نوح) یه‌که‌م که‌س و یه‌که‌م داستانه‌ که به‌ یه‌که‌م
 فروستاده ناوبراوه، ئه‌فه‌رموێ: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ سویند به‌ خوا (نوح) مان ره‌وانه
 کرد و ناردمان بۆلای گه‌ل و ئومه‌ته‌که‌ی: ﴿فَقَالَ﴾ ئینجا (نوح) بانگی کردن، به‌م ره‌نگه
 گوئی: ﴿يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ئه‌ی گه‌له‌که‌م خوايه‌که‌ به‌رستن که ناوی (الله) یه، واته به‌ تا‌ک و
 ته‌نیا، چونکه هه‌ر جوړه هاو به‌شیکی بۆ ره‌وا بدري ئیتر به‌ په‌رستنی خوا نامینی، وه‌ک
 ده‌ست نیشانی‌ش ئه‌کات بۆ ئه‌وه که هۆی فه‌رمانه‌که ئه‌کات به‌مه که ئه‌فه‌رموێ: ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
 غَيْرُهُ﴾ نییه بۆ ئیوه هیچ په‌رستراویکی تر بێجگه له‌و، ئه‌م وته و فه‌رمانه پی‌روژه‌ی ئاراسته
 کردن که یاسا و بنه‌رته‌ی په‌رستنی خوايه و هه‌موو به‌رنامه و شه‌ریعه‌ته‌کانی خوايه، هه‌ر
 ئه‌مه پایه‌ی ژیا‌نی ئاده‌می لارو خوارو بێ نرخه، هه‌ر به‌وه ئازادی و سه‌ربه‌ستی ده‌ستکه‌وت
 ئه‌بێ، هه‌ر به‌وه مه‌ردوم زāl ئه‌بێ به‌سه‌ر ناهه‌ق و نا‌ره‌وایی دا، بێگومان ئایینی خوا
 به‌رنامه‌ی ژیا‌نه، یاسا و بنه‌رته‌که‌ی ئه‌مه‌یه که هه‌موو کاروباری ژیا‌ن په‌یوه‌ست بکری به
 فه‌رمان و به‌رنامه‌ی خواوه به‌ بێ ئه‌وه لادان و ترازانه له‌ په‌رستنی خوا، به‌و جوړ و شیوه
 شیرینه بانگی لێکردن، داوای ئه‌و ته‌نها شته‌ی لێکردن، ترساندن له‌ دوا روژ و سه‌ره‌نجامی
 به‌روا نه‌هینانیان، داوای ئه‌وه‌ی لێکردن به‌ شیوه‌ی دلسۆزی و راگه‌یاندنی براهه‌کی دلسۆز
 له‌گه‌ل براکانیدا و فه‌رموێ: ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ به‌راستی من مه‌ترسی ئه‌که‌م
 له‌سه‌رتان سزای روژیکی گه‌وره که روژی دوا‌یی یه، واته ئه‌گه‌ر خوا نه‌په‌رستن به‌و جوړه‌ی
 که من پیم گوتم، دوو شتی‌کرد به‌هۆی فه‌رمانه‌که‌ی، یه‌که‌م هۆی پالده‌ره بۆ په‌رستنه‌که‌ی
 خوا، دووه‌م هۆی لادان و کۆتایی نه‌هینانه له‌و په‌رستنی خوای تا‌ک و ته‌نیا، بێگومان (نوح)

زانوویه‌تی که ئەوانە دوو چار ئەبن، بە لکو فرموی: مەترسی ئەکەم، لەبەر بەزەیی هاتنەوهی
پیاواندا، لەبەر ئەوهی بە نەرم و نیانی و دڵسۆزی یه؟

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَنَّكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ يَنْفَوْرَ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ
مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾ أَتَبْلُغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾
أَوْعَجِّتُمْ أَن جَاءَ كُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾

بیگومان مەردومی ناپەسەند ئەبێ لاری و ناپەسەندی خۆی دەربەری لەبەر ئەوە بەم
جۆرە بوون کە ئەفەرموی: ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ﴾ ئینجا دەستە یاری و سەرۆک لە
گەلەکە ی گوتیان بە (نوح): ﴿إِنَّا لَنَرَنَّكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ بەراستی ئێمە تۆ لە گومرایی یەکی
ناشکرا دا ئەبینین! بە ئێ بێ پەرستەکانی قورەیشیش و ئێنە ی ئەو و تە بە دەیان ئەگوت
دەربارە ی پیغەمبەرمان (ﷺ)، بە ئێ ئەوە ی کە گومرایی و سەر لێ شیواو بێت ئەگاتە ئەو
رادە یە ی کە بانگ کەر بۆ رێگە ی راست بە گومرایی دا ئەنێ! بەو جۆرە سەری لێ تێک ئەچێ و لە
سروشتی ئادەمییە ئەتەزای. ئەفامان و سەر لێ تێک چووای ئەمپۆیش هەر بەو جۆرە
دەربارە ی ئەوانە ی کە رێنموونی و رێی راستی خویان داوە تە بەر، ئەوە تا پێیان
ئەلێن: (رجعی، کۆنە پەرست)! ئەفامان و گومراییانی ئەمپۆ دەربارە ی ئافەرە تە پاک و
خاوی ئەکان ئەلێن: دواکە وتوو، لادیی! رووتی و بەرە لایی و داوین پیسی دا ئەنێن بە
پێشکە وتن! ئەفامی ئەمپۆ گۆل گۆلێن و رەقس و سەرکردنە سینە ما و تە لە فزیوون و کاری
بێ مودە و ئەفامییە پێشکە وتن و شارستانی تی دا ئەنێن، ئەوانە ی کە خویان ئە پارێزن لەو
جۆرە شتە بە دواکە وتوو و سەر لێ شیواو دا ئەنێن! جا هیل یە ت و ئەفامی هەر ئەفامی یە
لە هەموو چەرخی و چینی کدا، دیمەن و شیوە کە ی جیا یە و ئەگۆی! (نوح) پیغەمبەر لە
و ئەلامیاندا: ﴿قَالَ﴾ فەرموی: ﴿يَنْفَوْر﴾ ئە ی گەلە کە م ﴿لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ﴾ هیچ جۆرە گومرایی
یە ک نییە بە مەن و مەن بە هیچ رەنگ گومرایی نیم، واتە چ جای ئەوە ی کە ئێوە بە مەن ئەلێن:

تو وایت له گومپایی ناشکراډا ﴿وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به لکو من نیراو و فروستاده م

له لایه ن په روږدگاری هـ موو جیهانی یانه وه ﴿أَتْلَعُكُمْ رَسُولًا مِّن رَّبِّ﴾ رانه گه یه ن پیتان

فروستاده یی یه کانی په روږدگارم، واته نهو شتانه ی که پیی سپاردوم له عه قیده و بیرو

باوهر و بهروا به روژی دوايي و به فریشته و به بهه شت و دوزخ و هـ موو به نده کانی تر که

پیی ره وانه کراوه. یان مه به ست فروستاده یی خوئی و پیغه مبه ره کانی پیش خوئی وه (شیت،

یدریس)، ﴿وَأَنصَحْ لَكُمْ﴾ من دل سوژی نه که م بوټان و به دواي شتی کدا نه گه ږم بوټان که خیرو

به رژه ونډی ئیوه ی تیډا بی. ﴿وَأَعْلَمُ مِمَّا لَّا تَعْلَمُونَ﴾ من شتی که نه زانم له لایه ن خواوه که

ئیوه نایزانن، واته نه وانه ی که له داهاتوودا په یدا نه بن، یان نهو شتانه ی که سروشم بو

نه کات، یان من له باره ی خواو سیفته و کرده وه کانی خواوه شتی که نه زانم که ئیوه نایزانن و

ناشنا نین پیی. وا دهر نه که وی نه وانه سهریان سوږمابی له وهی که فروستاده بیټ و خوا

یه کی هـ لبرژی لییان و بیکات به فروستاده، له بهر نه وه به ره ږچی دانه وه و پیانی فهرمو:

﴿وَعَجَبْتُ أَن جَاءَكَ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ نایا ئیوه سهرتان سوږما له وهی که بیټ بوټان ناموژگاری

یه که، ﴿عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ﴾ له سهر دهستی پیاوی که له خوټان و هاتنه که یشی ﴿يُنذِرْكُمْ﴾ بو نه وهی

بتاترسینی له سزاو توله ی خوا ﴿وَلَا تَقْرَأُوا﴾ بو نه وهی بترسن له خوا و بهو ترساندنه خوټان

پیارینن له نافه رمانی و هوئی خه شم و ناږه زایی خوا ﴿وَلَا تَكُونُوا مِّنَ الرَّجُلِ﴾ بو نه وهی بهو ترس و

خوپاریزی یه میهره بانیتان پی بکری، که واته هیچ مه به ست و به رژه ونډی یه کی

شه خسی (نوح) نییه لهو کاره دا، به لکو ناردن و ره وانه کردنه که ی (نوح) سه راسه ر مایه ی

چاکه و به هره مه نډی نه وانه یه، به لام سروشت کاتی تی که چوو و شیوا بیر ناکاته وه و

ناموژگاری وهرناگری.

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا
 قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾ وَإِلَى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَنْقُومِ رَبُّكَ الْكُفْرَ مِنْ آلِهِ غَيْرَهُ أَفَلَا
 تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ
 مِنَ الْكَذَّابِينَ ﴿٦٦﴾

که‌واته نه‌وانه به‌م جوړه بوون و به‌م جوړه‌یان به‌سهرهات که نه‌فهرموی: ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ ٦٤ ٦٥ ٦٦
 زوږبه‌ی نه‌وانه برپوایان پی نه‌هینا و سوور و به‌رده‌وام بوون له‌سهر بی برپوایی یه‌که‌یان
 ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ﴾ به‌هوی نه‌وه‌وه (نوح) مان رزگار کرد ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ نه‌وانه‌ش که له‌گه‌لی بوون ﴿فِي
 الْفُلْكِ﴾ له‌که‌شتی یه‌که‌دا ﴿وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه‌وانه‌ی که برپوایان نه‌هینا به
 نایه‌ته‌کانمان نوقممان کردن ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ﴾ چونکه به‌پراستی نه‌وانه‌گه‌ل و
 کو‌مه‌لیکی کو‌یرو نابینا بوون، واته‌ چاوی دلیان نابینا بوو له‌ بینینی رینمونی و پهند و
 ناموزگاری ترسینه‌ری دلسوزیان به‌هوی نه‌وه‌وه برپوایان نه‌هینا تا به‌هوی نه‌وه‌وه دوچاری
 نه‌وه‌وه بوون که به‌سهریان هات، ﴿وَإِلَى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا﴾ ره‌وانه‌مان کرد و ناردمان بو‌لای
 تائیفه (عاد) برای خو‌یان که (هود) پیغه‌مبهر بوو، واته‌ یه‌کی بوو له‌و تیره‌و تائیفه‌یه، نه‌میش
 هه‌روه‌ه (نوح): ﴿قَالَ﴾ فهرموی پییان: ﴿يَنْقُومِ رَبُّكَ الْكُفْرَ مِنْ آلِهِ غَيْرَهُ﴾ نه‌ی گه‌له‌که‌م خوا
 به‌پرستن به‌ته‌نیا، چونکه هیچ په‌رستراویکی راسته‌قینه‌ نییه‌ بیجگه‌ له‌و ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ ده‌ی
 نایا نیوه‌ ناترسن له‌ خوا و خو‌تان ناپاریزن له‌ تو‌له‌ و سزای خوا؟ واته‌ بترسن و برپوا بینن با
 دوچار نه‌بن به‌ وینه‌ی گه‌له‌که‌ی (نوح) ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ نه‌و کو‌مه‌له‌ پیاو
 ما‌قوله‌ی که برپوایان نه‌هینا له‌ گه‌له‌که‌ی گوتیان به‌ (هود) پیغه‌مبهر ﴿إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ﴾
 به‌پراستی ئیمه‌ تو‌ نه‌بینین به‌ که‌سیکی دامه‌زراو له‌ گیلی و بی عه‌قلیدا، واته‌ تو‌ به‌ پیاویکی
 زوږ بی عه‌قل و سه‌لیقه‌ دائه‌ننن، به‌مه‌ی له‌ نایینی باوک و با‌پیرت لاتداوه و خو‌ت جو‌ی
 نه‌که‌یته‌وه له‌ ئیمه‌ ﴿وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَذَّابِينَ﴾ به‌پراستی ئیمه‌ گومانت لی نه‌که‌ین که یه‌کی
 بیت له‌ درو‌زان و درو‌ نه‌که‌یت له‌مه‌ی لافی فروستاده‌یی خوا لی نه‌ده‌یت،

قَالَ يَنْقُومُ لَيْسَ بِ سَفَاهَةٍ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾ أَتِلْفُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾ أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً

﴿قَالَ يَنْقُومُ﴾ فہرموی پنیان: ﴿لَيْسَ بِ سَفَاهَةٍ﴾ هیچ جوړه گیلی یه که به منوره نییه، واته چ جای نه وه که ئیوه من دانه ئین به پیاوړکی زور گیل و دامه زراو له گیلی دا ﴿لَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به لکو من فروستاده و نیراوړیکم له لایه ن پوره دگاری ه موو جیهان نیان ﴿أَتِلْفُكُمْ رَسُولَ رَبِّي﴾ پیتان راته که یه نهم فروستاده یی یه کانی پوره دگاری ﴿وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ من بو ئیوه ناموژگاری که ریکی پاک و نه مینم و جیگه ی نه وه نیم گومانی ناپاکیم پی ببری. بیگومان نه مانیش وه که له که ی (نوح) سهریان سوپماوه له فروستاده یی و له وه ی که خوا یه کی ه لبرئری به فروستاده له بهر نه وه نه میش بهر په رچی دانه وه بهم جوړه ی که نه فہرموی: ﴿أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ﴾ نایا ئیوه سهرتان سوپماوه که بیت بولاتان به لگه و ناموژگاری له سهر دهستی پیاوړیک له خوتان بو نه وه ی بتاتر سینئ؟ واته با سهرتان سوپ نه مینئ له وه ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ﴾ باسی چا که کانی خوا بکن به سهرتانه وه نه و کاته ی که ئیوه ی گیرا به جینشینان له ولات و زه ویدا له پاش گه له که ی (نوح)، یان باسی نه و کاته بکن که نه و ه موو چا که و به مره که مره ی رشت به سهرتاند، له پاش گه له که ی (نوح) ﴿وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً﴾ ئیوه ی له ناو خه لکیدا زیاد کردوه به زوری و فراوانی له مولک و سامان و دسه لاتدا، یان ئیوه ی که مره و فراوان کردوه له شیوه و هیزو له ش و قه باره دا وه که به ناویانگن له ناو خه لکید، به لام پیوست نییه به و جوړه بلین که له ریوایه ته ئیسرائیلی یه کاند هاتوه،

فَاذْكُرُوا ءَالَآءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ﴿٧٦﴾ قَالُوا اٰجِئْنَا لِنَعْبُدَ اللّٰهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
يَعْبُدُ اٰبَاؤُنَا فَاٰتِنَا بِمَا تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٧٧﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيَّكُمْ مِّنْ
رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَعِزُّبٌ اَتَجِدِلُونَنِي فِيْ اَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا اَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ مَا نَزَلَ اللّٰهُ بِهَا
مِّنْ سُلْطٰنٍ فَاَنْظِرُوْا اِلَيَّ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٧٨﴾

﴿فَاذْكُرُوا ءَالَآءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ كه واته باس و بیری چاكه و بههره گرنگه كانی خوا
بكه نه وه به سهرتانه وه تا بههوی نه وه ره زگار بین و بگه نه به نامانج، واته تا بههوی نه وه بیر
کردنه وه سوپاسی خوا بگه نه و سهری بهندهیی بؤ داخن كه نه وه ش مایه ی زگار بوون و
كه یشتنتانه به نامانج، بهئی بیگومان نه بویه نه وانه بیریان بگردایه ته وه له وه مو چاه و
بههره یه كه خوا رشتی به سهری اندا و بههوی نه وه مل كه چ و گویریایه ل بوونایه بؤ
پهروهر دگاریان، به لام ناده می كه له سروشتی خوی لایداو ترازای بیر ناكاته وه و بهلگه و
ناموژگاری كاری لی ناكات، له بهر نه وه نه و كومه له به وه سوور تر بوون له سهر سهركیشی و
تاوانه كهیان له بهر نه وه له وه لامدا ﴿قَالُوا﴾ گوئیان به (هود) پیغه مبهه: ﴿اٰجِئْنَا لِنَعْبُدَ اللّٰهَ
وَحْدَهُ﴾ نایا تو هاتوی بؤلای ئیغه بؤ نه وهی خوا بهرستین به ته نیا ﴿وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ
اٰبَاؤُنَا﴾ وازیبنین له وهی كه باوك و باپیرمان نه یانپه رستن و بهرده وام بوون له سهری؟ واته
نه وه شتیکی بیژراوی دووره له ئیغه وه وهرگیز ئیغه شتی وا ناكهین، ﴿فَاٰتِنَا بِمَا تَعِدُنَا اِنْ
كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ﴾ دهی نه و سزایه ی كه هه ره شه ی پی نه كهیت لیمان بؤمان بیننه و بییه نه
به سه رمان نه گهر راست نه كهیت و له راستگوئیانی، نا به و جوړه نه و نه فامانه ش په له یان
نه نایه وه بؤ هاتنی سزای خوا له پیغه مبهه كه یان كه ناموژگاری كاریکی دلسوژ بوو بؤیان،
له بهر نه وه نه میش ﴿قَالَ﴾ فه رموی پییان: ﴿قَدْ وَقَعَ عَلَيَّكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَعِزُّبٌ﴾ بیگومان
پیویست بوو له سه رتان له لایه نه پهروهر دگارتانه وه سزاو خه شمی به تین و نه فرین و بی
به شیتان له میهره بانی و بهزهیی خوا، یان بیگومان نه كه وی به سه رتاندا و دیته خواره وه
سزاو خه شمی به تین، نه و سزایه ش، وهك له چه نه شوینیکی تردا باسی فه رموه نه و بایه
سهخت و سامناكه بوو كه جهوت شه و هه شت روژ دای به سه ریان دا و له رهگ و ریشه ی

دهرمینان، خوا په نامان بدات له سزاو خه شمی خوی - آمین -، هه والی هاتنی نهو سزایه ی
 پیدان له گه ل خه شمی به تینی خوا لیان، ئینجا پرو پوچی بیرو باوه و بۆچوونیا
 دهر نه خات بهم رهنګه فهرموی پیان: ﴿أَتَجِدَلُونِي وَتَأْتِيكُمْ سَبَّيْتُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ﴾ ئایا
 ئیوه دهمه دهمی و دهمه قالیم له گه ل نه کهن له چهند ناوئیکا که ناوتان بردووه خوتان و باوک
 و باپیرتان؟! گپراوتانه به ناو بۆ چهند په رستراویک که: ﴿مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ خوا هیچ
 به لګه و رابه ریکی نه نارودووته خواره وه پیان له ئاسمانه وه؟ ئایا ئیوه نه ورنده نه قام و
 نه زانن دهمه دهمیم له گه ل نه کهن له باره ی راستی و رهوایی چهند بتیکه وه که ناوتان بردوون
 به په رستراو، نه وه ش ناوی رووته و به دهمتاندا دیت به بی نه وه ی هیچ بنج و بنه وانیکیان
 ببی و هیچ نیشانه و دروشمیکی په رستراویان پیوه بی، نه وانه نه گهر شیاو و شایسته ی
 نه وه بوونایه خوا به لګه و رابه ریکی بنارادیاه ته خواره وه له سهریان له سه ر ده سستی
 پیغه مبه ریګدا، ده ی به شایه تی خوا هیچ رابه ر و به لګه و ده لیلنیک نه هاتووته خواره وه
 له سهریان، که واته شتیکی پرو پوچن و دهمه دهمی تیاندان نه و په پی نه قامی و نه زانی یه،
 له قورئاندا له چهند شوئینیکدا هم فهرمودیه هاتووه (ما انزل الله)، نه وه مه به سستیکی گرنګ
 نیشان نه دات، نه وه نیشان نه دات که هر بیرو باوه و یاسا و بۆچوونیک له لایه ن خواوه
 نه هاتبی پرو پوچ و بی بنه پرت و بی بنه وانه و لای خوا هیچ نرخیکی نییه و به بی نرخ
 دهر نه چی، به لام که له لایه ن خواوه هات نرخدار و قورس و جیگیره له دهر ووندا و له واقعی
 ژیانیشدا به نرخدار دهر نه چی، ئایا چهند بیرو باوه و بۆچوون و نه زه ری یات هاتن و بینران،
 تا چ راده یه که رازینرانه وه و ته پل و ده و لیان بۆ لیدرا که چی بی نرخ ی و پرو پوچیان
 دهر که وت و دران، به لام نه وه ی لای خواوه هات له لایه ن پیغه مبه ره کانی یه وه که کورته ی
 نه وه یه: هر خوا بپه رستری و هر په پره ی به رنامه و شه ریعه تی نه و بکری و بیجګه له وه
 ناهق و ناروا و بی نرخه و نه بی توپ دری، نه وه ی لای خواوه هات هر نه وه به راست و
 رها و نرخدار دهر چوو، ئینجا (هود) (علیه السلام) به هه مو ئارامی و هیزی دلته وه فهرموی
 پیان: ﴿فَانْظُرُوا﴾ که واته ئیوه چاوه پوانی بکه ن بۆ هاتنی نهو سزایه ﴿إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
 السَّاطِرِينَ﴾ بیگومان منیش له گه لتان له چاوه پوانی که رانم بۆ هاتنی، ئینجا نهو سزایه
 هات وه خوا هه والی پیدان،

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَّعْنَا دَايِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَاقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَ تَكْثُفُ السَّيِّئَةِ مِن رَّبِّكُمْ هَازِلَةٌ نَّاقَةٌ لَّكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا يُسُوءَ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

هات له سهر ئهم شیوهی که نه فرموی: ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ نینجا ئیمه (هود) و نه وانهی که له گهلی بوون رزگارمان کردن به میهره بانی یه کی گوره و گرنک له لایهن خومانه وه ﴿وَقَطَّعْنَا دَايِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ له ریشه مان هینان و دواترین که س نه وانه مان له ناو برد که نایه ته کانی ئیمه یان به درو دانا و پروایان نه هینا و به رده وام بوون له سهر بی پروایی، هر چه ند رسته ی یه که م (الَّذِينَ كَذَبُوا) ئهم رسته یه ش نه گریته وه که هات به دوا یدا، به لام هینانی گرنکی و به نرخی برپا نیشان نه دات و هو ی زیاده سوژ و پرؤشی برپا دارانه بو برپا که یان، له هیندی شوینی تردا به پیی داخوازی شوینه که دریره ی داوه به باس و چو نیستی نه و سزاو داستانه، به لام لیره دا به کورتی و به چه سپانی نیشانی دا که ئیره هر نه و نیشاندان و خستنه بهر چاوه ی پیویسته، له بهر نه وه ی ئیمه ییش پیویست نه بوو زیاده له وه بلین که قورنان نه فرموی. نینجا دیته سر لاپه ریه کی تر له لاپه ریه کانی داستانه کانی ناده می که هر جاری نه که وتنه ناو چالی نه قامی و نه زانی، خوی میهره بان فروستاده ی خوی ره وانه نه کرد بو ده ست گرتن و دهره یینانیا نه چالی گومرایی، نه فرموی: ﴿وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾ ره وانه مان کرد و ناردمان بو لای هوژو تانیفه ی (ثمود) برا که یان که (صالح) پیغه مبه ره و برایان بوو له نه ژاد و نه سب و نیشتماندا، نه ویش وه (نوح) و (هود): ﴿قَالَ﴾ فرموی: ﴿يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾ نه ی که له که م خوا به رستن به ته نیا، چونکه هیچ په رستراویکی راسته قینه نییه بینجگه له و. یه کی له میهره بانی خوا نه مه بوو که هر پیغه مبه ریکی نار دبی به موعجیزه وه نار دوییه تی تا هیچ که س برپا بیانوییه کی نه بی، جا هر به و تهرزه (صالح) (علیه السلام) هر چونی بهر نامه که ی پی را که یاندن، هه روه ها ده ست نیشانی کرد به موعجیزه که شی که فرموی: ﴿قَدْ جَاءَ تَكْثُفُ السَّيِّئَةِ﴾

بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ﴿﴾ بېنگومان هاتووه بۆتان موعجيزه و بهلگه يه كي روون و ناشکرا له سهر

پېغه مبهريتي يه کهم له لايه ن په روهر دگارتانه وه، واته به دهست من نيه و به دهسه لاتى خوايه. ههروه ها هه موو موعجيزه کاني تری پېغه مبهران هيچ دهخل و دهسه لاتى ئه وانی تیدا نه بووه، ههروه ها کهرامه تیک که خوا دابینتی به پیاوچاکان هيچ دهسه لاتى ئه وانی تیدا نه بووه، نهك وهك هیندی له نه فامان که گومانیان وا بردووه ئه و کهراماتانه به ئاره زوو و دهسه لاتى خویانه وهك له پیشه وه گوتمان، به کورتی و به چه سپانی ئه م داستانه له م سوره تدا ئه خاته بهرچاو، ئه گینا له ریوه باسی موعجيزه ی نه کردووه، به لکو له پاش ئه وهی ئاموژگارییان وهر نه گرت و بریوان نه هیئا، ئینجا باسی ئه و موعجيزه ی بۆ کردن وهك له چه ند سوره تیکی تر دا دهست نیشانی بۆ ئه کات یه کی له وانه سوره تی (هود)ه، ئینجا ئه و موعجيزه یه دیاریی ئه کات به مه ی که ئه فهرموی: ﴿هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ﴾ ئه مه حوشره که ی خوايه دهست نیشان ئه کهم بۆی له کاتیکدا که موعجيزه یه کی روونه بۆتان، ناوبردنی به حوشری خوا یان له بهر ئه وه یه حوشریکی ئاسایی نه بروه و جیاواز بووه له حوشری تر، یان له بهر ئه وه بووه پهیدا بوونی به جوړو شیوه یه کی تایبه تی بووه، نهك وهك حوشرانی تر که به زاوژی پهیدا بوون و ئه بن، یان له بهر ریزو نرخ پیدانه، یان له بهر ئه وه یه هيچ خاوه نیکی نه بووه بېجگه له خوا، یان له بهر ئه وه یه کراوه به حوجه تی خوا به سهر ئه و گه له وه، به کورتی بهلگه يه کی روون و ناشکرا بووه له سهر پېغه مبهريتي يه که ی وهك به هه رحال ئه فهرموی: ﴿يَذَرُهَا تَأْكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ﴾ که واته لیی گه ریڼ و وازی لی بینن با بخوا و بله وه پړی له خاک و ولاتی خوادا، واته حوشر حوشری خوايه و ولات ولاتی خوايه، که واته وازیښن با حوشری خوا بله وه پړی له خاکی خوادا که نه خاک خاکی ئیوه یه و نه له وه پړی ئیوه یه ﴿لَا تَمْسُوْهُا بِسُوءٍ﴾ لیی مه که ون و دهستی بۆ مه بهن به هيچ جوړه زیان و خراپه یه ك ﴿فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ تا به هو ی سزایه کی سه ختی ئازار دهر بتانگری و داگیرتان بکات، له پاش نیشاندانی ئه و موعجيزه یه و ترساندنیان، ئینجا دهست ئه کات به په ند و ئاموژگاری یان به بیر کردنه وه له دوا روژ و چاره نووسی گه له رابردووه کان، به سوپاسی خوا له سهر به هره و چاکه ی گیرانیان به جینشین له پاش گه له رابردووه کان،

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَخَذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَأَذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٦﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضِعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَتَكِلَحَاسًا مَرْسَلًا مِنْ رَبِّهِ

فهرموی: ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ﴾ بیربکه نه وه له وکاته ی که خوا ئیوه ی گپړا به جینشین له پاش تائیفه وه وزی (عاد) ﴿وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ دایمه زړاندن ونیشته جییکردن له خاک وولاتدا، خاک وولاتی (حجر) له نیوان حیجازو شامدا ﴿تَتَخَذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا﴾ دروست نه کهن له دهشته کانیدا کۆشک و بینای بهر ز بهر ز ﴿وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا﴾ داته تاشن له شاخه کانی خانو و مال، یان داته تاشن شاخه کانی به مال و خانوو، وا دهر نه که وی له دهشته کانیدا کۆشک و خانوی بهر زیان دروستکردبی بؤ هاوینان و له شاخه کانیش مال و خانوویان داتاشیبی بؤ زستان، که واته ناوهدانی و شارستانی یه کی گرنگیان بووه و دهسه لات و حوکمرانی یان تیپه پری کردووه له ولاتی (حجر) یش، له بهر نه وه فهرموی پنیان: ﴿فَأَذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ﴾ که واته بیربکه نه وه له چاکه گهره کانی خوا ﴿وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ خراپه کاری مه کهن له ولاتدا و مهن به خراپه کار و گیره شیوین، ههروه ها دهر نه که وی که نه و گه له بووبن به دوو به شه وه، به شی برودار و به شی بی برودار و سهرکیش، دهسته ی سهرکیش هه ولی نه و هیان داوه که بروداران هه لگیر نه وه له برودا هیئانه که یان وه که روون نه بیتنه وه که نه فهرموی: ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضِعِفُوا﴾ نه وانه ی که خوینان به زل نه زانی گوئیان به وانه ی که به لاواز و ژیر دهسته دانرا بوون ﴿لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ﴾ نه یانگوت به که سانی له وانه که برودیان هیئابوو ﴿أَتَكِلَحَاسًا مَرْسَلًا مِنْ رَبِّهِ﴾ نایا ئیوه نه زانن که (صالح) ره وانه کراوه له لایه ن په روه ردگاری یه وه؟ دیاره نه م پرسیاره بؤ هه رده شه و ترساندنه، بؤ بیزاری دهر پرینه له برودا هیئانه که یان، بؤ لاقرتی کردنه له برودا هیئان و برودا کردنیان به لاف فروستاده یی له لایه ن په روه ردگاره وه، به لام نه و ژیر دهسته و لاوازان به لاواز و بی هیژ نه مان، به لکو برودا هیئانه که یان هیژو نارامی و دنیایی خستبوه دل و دهر و نیانه وه، له بهر نه وه به بی باک و به بی شار دنه وه

قَالُوا إِنَّا بِكَ أَرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي ءَامَنْتُمْ بِهِ

كُفِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحْ أئْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ

الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَنَاشِينَ ﴿٧٨﴾ فَنُودِيَ عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ

أَتَيْتُكُمْ رَسُولًا مِّن رَّبِّي فَصَحِّحْ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحَ ﴿٧٩﴾ وَلَوْ طَآ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ

﴿قَالُوا﴾ گوتیان: ﴿إِنَّا بِكَ أَرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ بیگومان نیمة بروادارین بهودی

که (صالح) ی پی رهوانه کراوه ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ نهوانه ی خویمان به زل نه زانی

گوتیان ﴿إِنَّا بِالَّذِي ءَامَنْتُمْ بِهِ كُفِرُونَ﴾ به راستی نیمة بی برواین بهودی که نیوه برواتان

پیئیناوه، به گویره ی وت به دهکانیان رهفتاریانکرد وه که نه فهرموی: ﴿فَعَقَرُوا النَّاقَةَ﴾ نینجا

حوشتره که یان سهربری ﴿وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾ سهرکیشی یانکرد له فهرمانی په روهردگاریان

﴿قَالُوا يُصْلِحْ﴾ گوتیان نه ی (صالح) ﴿أَتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ نهودی که

هه په شهمان لی نه که یت پینی و نه ماتر سینی لپی نه گهر توله رهوانه کراوان و نیرواوانی له

لایه ن خواوه بابویمان بیّت ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ به هوی نه ووه بومه له رزه ی به تین گرتنی و

لییدان، ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَنَاشِينَ﴾ به هوی نه وه گه پان به بی گیان و مردوو و بی جووله له

ولات و مال و جی و شوینه که ی خو یاندا، له نایه تی کدا نه فهرموی: ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ﴾ دهنگ و

پیا هه لشاخانی به تین گرتنی، له نایه تی کی تردا نه فهرموی: ﴿فَأَمْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ﴾ له ناوبران

و به ریاد کران به شته سهرکیشه له سنوور دهرچووه که، هیچ دزایه تی نییه له نیوان نه و

فهرموده یاندها، وه که هیندی له نه فامان گوتویانه، چونکه بیگومان نه و شته ی که نهوانه ی پی

له ناوبرا شتیکی گهره ی به تینی له سنوور دهرچوو بووه، نینجا نه گهر مه به ست به (رجفة)

هر دهنگ و پیا هه لشاخان بیّت وه (مجاهد و سدی) نه فهرمون، نه وه هیچ گری یه که نییه،

نه گهر مه به ست بومه له رزه بیّت وه (فهررا و زه جاج) و هیندی تر نه فهرمون. مه به ست له رزه و

ته په ته پ و بی نارامی دل بیّت نه و نا شکرایه له کاتی نه و دهنگ و پیا هه لشاخانه

گه وره یه دا دل نه که ویته نه و په پری له رزه و بی نارامی و ته په ته پ، نه گهر مه به ست بومه له رزه ی
 خاک و ولاته که بیت نه و هر نه گونجی بهم رهنګه له لای سهر وه نه و دنگ و پیا هه لشاخانه
 گه وره یه بووبی، له و کاته دا له ژیریشیان وه بومه له رزه و ته قینه وه ی ناو زه وی بووبی و
 بوومه له رزه ی پی په یدا بووبی، قورئان هر قورئانه و به دهمی نه فامان له که دار نه بووه و
 هر گیز نابی، ینجا با نه وانه به و سزا سه خته له ناوچن و بکه ون به مردوویی، له م کاته دا
 هه لوښستی (صالح) پیغه مبه رمان نیشان نه دات و نه فهرموی: ﴿فَتَوَلَّ عَنْهُمْ﴾ ینجا رووی لی
 وهر گیز پران و پشتی تیکردن به داخ و مهراقه وه له سهر سرکیشی و بپروا نه هیئانیان و
 وهر نه گرتنی په ند و ناموژگاری یه که ی ﴿وَقَالَ﴾ فهرموی پییان ﴿يَنْقُورُ﴾ نه ی گه له که م ﴿لَقَدْ
 اٰتٰلَفْنٰكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي﴾ به راستی و سویند به خوا من پیم راگه یانندن په یام و فروستاده یی
 یه که ی په روه ردگارم ﴿وَصَحَّحْتُ لَكُمْ﴾ په ند و ناموژگاریم کردن و دلسوز بووم بوتان و نه وه ی
 توانیم به ختم کرد تیتاندا ﴿وَلٰكِنْ لَا تُجِبُوْنَ النَّصِيحَتِ﴾ به لام نیوه لیقان وهر نه گرتم و به رده وام و
 هه میشه یی بوون له سهر وهر نه گرتن و خوش نه ویستنی دلسوزان و ناموژگاری که ران. به و
 جوړه قسه ی له گه ل کردن به وینه ی قسه کردنی پیغه مبه رمان (ﷺ) له گه ل بی بپروا کانی به در
 له پاش کوژانیان و له کاتی شار د نه وه و خستنیانه ناو بیر و چال و گوږه کانیان، هیندی
 نه فهرمون: نه و ته و فهرموده ی (صالح) پیغه مبه ر پیش سزاو له ناو چوونه که یانه، به لام دل
 به رای یه که م نارامتره، خوا خو ی چاک نه زانی. ینجا چهرخ و سهرده می ئیبراهیمی (علیه
 السلام) دیته پیشه وه، به لام لیړه دا باسی داستان و به سهرهاتی نه م ناکات، چونکه باس و
 داستانه کانی ئیړه باس و داستانی له ناو چوونی بی بپروا کانه، ده ی گه له که ی ئیبراهیم له ناو
 نه چوون، چونکه ئیبراهیم داوای نه وه ی نه کرد له خوا، به لکو که نارگیر له خو یان و له
 بته کانیان، نه وه ی که لیړه دا دیته باس باسی داستانی (لوط) پیغه مبه ره، که برازی ئیبراهیم
 بووه و گه له که شی له ناو بران به وینه ی گه له کانی تر که باسکران و نه و گه لانه ی که باس و
 داستانیان دیت نه فهرموی: ﴿وَلُوطًا﴾ (لوط) مان نارد به فروستاده: ﴿اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ له و چهرخ
 و سهرده مه دا که به گه له که ی گوت،

أَتَأْتُونَ الْفَحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَأَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ

دُونِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

يان مه‌به‌ست نه‌وه‌يه: باسی (لوط) بکه باسی نه‌و کاته‌ی که به گه‌له‌که‌ی گوت: ﴿أَتَأْتُونَ
الْفَحِشَةَ﴾ نایا ئیوه کاری زور به‌د و خراب نه‌که‌ن که گه‌یشتووه‌ته نه‌وپه‌ری له به‌دی و
خراپیدا، واته شتی وا نه‌که‌ن زور عیب و عاره بوتان ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾
پیشتان نه‌که‌وتووه له‌ودا به کردنی نه‌و کرده‌وه به‌ده هیچ که‌سیک له جیهانیان، به‌لکو ئیوه
داتانه‌یناوه، جا به‌سه بۆ به‌دی نه‌و کرده‌وه و دژایه‌تی له‌گه‌ل سروشتی ئاده‌میدا که له‌وه و
پیش هیچ که‌سیک نه‌چوویی به‌لایدا، هرکه‌س هر ره‌وشت و کرده‌وه‌یه‌کی به‌د دابه‌ینی
به‌شدار نه‌بی له تۆله و تاوانی هرکه‌سیک که چاوی لی بکات و نه‌و کرده‌وه به‌ده بکات تا
روژی دواپی، وه‌ک به‌و باره‌که‌یشه‌وه هر که‌سیک هر ره‌وشت و کرده‌وه‌یه‌کی چاک دابه‌ینی
به‌شدار نه‌بی له نه‌جرو پاداشتی هر که‌سیکی تر که شوینی بکه‌وی و چاوی لی بکات تا
روژی دواپی، وه‌ک له حه‌دییسی سه‌حیحا هه‌ردوو باره‌که هاتووه.

له پیشه‌وه بی‌زاری ده‌ربری له‌و کرده‌وه به‌ده و هر ناوی برد به کاری زور به‌د و خراب و
به بی دیاری کردن، ئینجا به روونی ناوی نه‌بات و به جوژی باسی نه‌کات که بی‌زراوی
نه‌کات به‌لای هرکه‌سیکه‌وه که له سروشتی ئاده‌مینی نه‌ترازابی، نه‌فه‌رموی: ﴿إِنَّكُمْ لَأَتَأْتُونَ
الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ﴾ بی‌گومان ئیوه نه‌چنه لای پیاوان و سواریان نه‌بن له‌به‌ر
به‌جیهانیان ئاره‌زووی نیرو می‌ی و له کاتی‌کدا تیپه‌ر نه‌که‌ن له ئافره‌تان که جینگه‌ی
سروشتی و راسته‌قینه‌یه بۆ به‌جی هینانی نه‌و ئاره‌زووه، به‌دی و خراپی یه‌که‌ی نه‌خاته
به‌رچاو له چهند باریکه‌وه:

۱- نه‌فه‌رموی: نه‌چنه لای پیاوان، نه‌ک گه‌نج و من‌دال که نه‌و ته‌عبیر و ده‌سته‌واژه‌یه
قیزه‌وتری نه‌کات.

۲- ئەفەرموئى: لەبەر بەجى ھىنانى ئارەزوو كە ئەرە پىشەى كەر و گا و لاخە و ئادەمى ئەبى نىازى سەرەكى ترى بىبى كە پەيدا بوونى بىچووە و بەھۆى ئەووە خۆى و تىرەكەى كۆتايى نەھىنى و دريژە بكيشى، بىجگە لەوہى ئەو يەك كەوتن و يەك گرتنە ھۆى پەيدا بوونى مال و حال و ئازە و كۆژە و ھەوانەوہىە بۆ ھەمووان.

۳- تىيەر كەردن لە ئافرەتەكان كە جى و شوينى سەروشتى و راستەقىنەىە بۆ ئەو كارە و مايەى ھەموو خىرو فەرىكە ئەگەر بە شىوہى شەرى خۆى بكرى كە لە ھەموو ئايىن و شەرىعەتەكانى خوادا ھاتووە. ئىنجا واز ئەھىنى لەو بىزارى دەرپرینە و ئەگويزىزىتەوہ بۆ ھەوال پىدانىان بەو حال و بارەى كە وان لەسەرى و پالەدەريانە بۆ نەكەردنى كارە بەدەكەيان، ئەفەرموئى: ﴿بَلْ أَنتُمْ مَّسْرِفُونَ﴾ واتە واز بىنن لەوہى كە گوترا و ھەوالتان پى ئەدەين كە ئىوہ كۆمەل و دەستەىەكن زىادە رەوى كەرن، واتە باوئان وایە زىادە رەوى كەرن لە ھەموو شتىكدە و لە سنووردا ناوەستن، ھەركەسىكىش وابى جىگەى ھەموو عەيب و عارو لەكەىەكە، يان مەبەست ئەوہىە كە لەو كەردەوہ بەدەدا زىاتر لەكەداريان بكات بەوہى كە زىادە رەوى تىدا ئەكەن و گەرانەوہيان نىيە لى، نەك وەك ھىندى كەس كە كاتى كەردەوہى بەدى كرد پەشىمان بوونەوہ و كۆتايى ھىنانى ئەبى يان ھىچ نەبى ھەرجارى بىيار ئەدا كە كۆتايى بىنى و پەشىمانى دەرئەبرى، ئەم داستانى (لوط) پىغەمبەرە (عليه السلام) جۆرىكى ترمان نىشان ئەدات لە ترازان و لادان لە سەروشتى ئادەمىنى، جىاواز لە مەسەلەى بت پەرسىتى و لادان لە پەرسىتنى خوا بە تاك و تەنيا كە ئەم دەرەدە كوشىتندە گشتى بووہ لەناو ھەموو گەل و ئوممەتەكانى چەرخ و سەردەمە نەقامى يەكاندا، ئەم دەرەدو لادانە تايبەتى يەى ئەو گەلە بەدە ھەر ئەگەر پىتەوہ بۆ ئەو دەرەدە گشتى يە، چونكە كاتى بىروا نەبوو بە تاك و تەنياىى خوا ئەبى بىروادار مل كەچ و گوئى رايەل بىت بۆ باو و رەوشت و شەرىعەتى خواو تەنيا پەپرەوى ئەوہ ئەكات، ئەو كاتە لادان و ترازان لە سەروشت روو نادات، كە يەكى لەو

لادان و ترازانه نهو کاره به‌دهیه که نهو گله به‌ده دایان هیئا، نه‌گهر خواپهرست
 بوونایه هر شوینی باو و ره‌وشتی خوا نه‌که‌وتن و نه‌یانزانی که باوی خوا و اهات که
 نیرو می‌دروست بگات، نه‌م دووانه بگات به دوو لهت و بهش بو نهو تاکه نه‌فسه‌ی که
 له یه‌که‌مجاره‌وه دروستی کرد، نه‌م دووانه یه‌کتر ته‌واو بکه‌ن و نهو ته‌نیا نه‌فسه به
 هوئی نه‌م دوانه‌وه بگات به پایانی خوئی، نه‌بی مانه‌وه و دریزه دان به‌م نه‌فس و تیره‌یه
 له ریگای زاوینوه بیټ و گه‌یشتنی نهو نیرو مینیه به یه‌کتر، جا له‌بهر نه‌وه نهو نیرو
 مینیه‌ی و ا دروستکرد که شیاوبن بو نهو به یه‌ک گه‌یشتنه، شیاوبن بو پهره‌سه‌ندن و
 زور بوون لهو ریگه‌یه‌وه، به جوړی ریگ و پی‌ککراوبن بو هم‌وو پیو‌یست و داخوای
 نهو به‌یه‌ک گه‌یشتن و پهره‌سه‌ندن، نهو نارم‌وو و له‌زه‌ته‌ی که ده‌ستکه‌وتیان نه‌بی لهو
 به‌یه‌ک گه‌یشتنه‌دا زور به‌هیزو به‌تین کرا تا نهو دووانه ناماده بن بو ه‌لگرتنی هر
 نه‌ک و زحمه‌تیک که دوچاریان نه‌بی لهو ریگه‌یه‌دا: له‌باره‌ی مینیه‌که‌وه نه‌رکی ناوس
 بوون و مندال بوون و شیردان و به‌خیوکردن و پهره‌رده کردن تا به ته‌واوی بی‌چووه‌که
 پی نه‌گات، له‌باره‌ی نیره‌که‌وه نه‌ک و ره‌نج کی‌شانی ژياندن و نان و نه‌فه‌قه و چاودیر و
 سه‌ره‌رشتی کردنی نهو مال و خیزانه، نینجا دواي نه‌وه نهو سوژ و به‌زه‌یی و نارم‌وو
 و له‌زه‌ته بیټه هوئی مانه‌وه‌یان به دوور و دریزئی له یه‌ک خیزان و خانه‌واده‌دا، که
 ه‌لسن به پی‌گه‌یاندن و به‌خیوکردن و پهره‌رده کردن مندال و ساواکان که پیو‌یستی
 همیه به ماوه و کاتیکی زور دریز تر له ماوه و کات بو بی‌چوو و ساوای گیانله‌به‌ره‌کانی
 تر، باو و ره‌وشت و شه‌ریعه‌تی خوا به‌م جوړو شیوه راست و ره‌وا هاتوه، که‌واته
 لادان و ترازان له‌وه لادان و ترازانه له بپروا به خوا و بپروا بهو به‌رنامه‌ی که خوا دایناوه
 بو ژیان، جا له‌بهر نه‌وه قورئان بهو توندی یه بی‌زاری له گله به‌ده‌که‌ی (لوط) و کرده‌وه
 به‌ده‌که‌یان، زامدار و له‌که‌داری کردن به لادان و زیاده ره‌وی کردن که تاوان و له‌که‌یه‌کی
 زور به‌دو خراپه، نه‌وه‌ی که نه‌وانه دایانه‌یئا زیاده ره‌وی بوو له‌م باره‌یه‌وه که لایاندا

لەو بەرنامەی کە سروشتی یە و خوا دایهێناوه، زیاده رەوی یە لەو هیژو وزە ی کە خوا
 پیتی بەخشین، بۆ هەڵسانیان بەو کارە ی کە مایە ی درێژە دانە بەم تیرە ی ئادەمیە و
 گەشەکردنی ژیان، کەچی ئەوانە بەکاریان ئەهێنا لە شوێنێکدا کە ئەو درێژە دان و
 گەشە ی ژیانانی پی پێک نایە و بەلکو بە بی بەرو بەرەم زایە ئەبی، کەواتە
 مەبەستەکیان هەر بەجیهێنانی ئارەزوو لەزەتەکیە، لەگەڵ ئەوەدا بەکار هێنانی ئەو
 هیژو وزە یە لە شوێنە راستەقینە سروشتی یەکی خۆیدا هەمان ئارەزوو و لەزەت
 پێکدێنی زۆر بە چاکتر و مەبەستە سەرەکی یەکش فەراھەم دێت کە درێژە پێدان و
 گەشە کردنە بە ژیان ی ئەم تیرە یە وەک باسکرا، کەواتە ئەو کاری ئەوانە و لادانیان لە
 شتە سروشتی یە کە تێکدانێکی سروشتی یە، پێش ئەوە کە زایە کردن و تێکدانی
 ئەخلاقییە، وەک ئەوروپا و ئەمەریکا ی پی دەردەدارە لە سەر دەمی ئەفامی تازەدا،
 لەلایەن سەهیۆنی یەتی جیهانییەو، کە هەولی روخاندنی ژیان ی ئادەمی ئەدا بۆ
 هەموو کەس بێجگە لە تیرە ی خویان. لەلایەن ئەو تیرە و گروھەییەو پەرپاگەندە ی زۆر
 بلاو ئەکرێتەو کە هۆی بلاو بوونەو ی ئەو کردەو بەدە حجاب و داپۆشین ی ئافەرته،
 ئەگەر ئافەرته بەرە لا بکری مەردوم لایان ئەئەدا لە شوێنە سروشتی یە کە! بەلام واقع
 شایەتە لەسەر دەلەسەیی و ناپاستی قسە و پەرپاگەندەکیان، ئەوەتا لە ئەوروپا و
 ئەمەریکا کە تێکەلی و بەرە لای گەشتووتە ئەوپەری رادە و پلە، بە بی هیچ جوړە
 بەرگرییەک، بە وێنە ی کەر و گاو گیانلەبەرانی تر، لەو ولاتانەدا ئەو کارو کردەو
 بەدە ی کە گەلەکی (لوط) دایانەینا لە هەموو ولاتیکی تر زۆرترە و بە تەواوی پەرە ی
 سەندووە نەک تەنھا پیاو لەگەڵ پیاو بەلکو بۆ ئافەرته لەگەڵ ئافەرەتیش. وەک بە
 درێژیی باسکراو لە نامێلکە ی ناوبراو بە (السلوك الجنسي عند الرجال) و (السلوك
 الجنسي عند النساء).

وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّنْظَهُرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَافِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَتْ عَذَابَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَبْقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ

نينجا با کوټایي بینین و بگه پښینه وه بۆ سهر نایه ته کان و گوینگریڼ له وه لاهمه که ی نه و گه له بده که بهر په رچی په ند و ناموژگارییه کانی (لوط) پیغه مبهریان نه دایه وه که نه فرموی: ﴿وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ وه لاهی گه له که ی ههر نه مه بوو که گوتیان ده ریا نکه نه له شارو ولاته که تان، واته (لوط) و نه وانه ی که وان له گه لی ﴿إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّنْظَهُرُونَ﴾ چونکه نه وانه چهند که سیکن که خو یان پاک و ته میز رانه گرن، واته دواترین وه لام و قسه یان نه و ته بده بوو، نه که مه به ست نه وه بی که نه و گه له بده ته نیا نه و قسه بده د یان کرد بی، چونکه شتیکی ناشکرایه - وه کورئانیش چهند قسه و وته ی تریان لی نه گپږیته وه، وته و قسه یان ههر نه وه نه بووه که تنپه ریکرد، یان مه به ست نه وه یه: بهرام بهر نه و ه موو ناموژگاری و بهرگری و بیزاری ده رپښه ی (لوط) هیچ به لگه و عوزرو بیانوویه که نه بوو بۆ نه وانه بیجگه له و ته ناپه سه نده یان که کوټایي یه که ی که شخه و شانازی نه گه یاند به کردنی کرده وه به دو پیسه که یان، لاقرتی کردن به (لوط) و بپرواداران، به راستی زور جیگه ی سهر سو پمانه که گومپایی و سهر لی شیوانیان گه یشته نه و راده یه که کرده وه پیس و بده که یان به چاک دابنن و که شخه ی پیوه بکه ن، لاقرتی بکه ن به پاک و خاوینی یه که ی نه مان!! به لام نایا بۆچی سهر سو پمینی له و نه فامانی کو نه و بیر نه کړیته وه له نه فامه کانی تازه ی چهرخی بیسته م که سهرتا پییان نقوم بووه له ه موو جوړه کارو کرده وه یه کی پیس و بوگه ندا له گه ل نه و ه دا نه وه به پیشکه وتن و شارستانیتی دانه نین و خاوه ن خو و ره و شته

شیرینه‌کان ناو نه‌به‌ن به دواکه‌وتوو و کۆنه‌په‌رست و به چاری سوک و ریسوایی سهرنجیان
 نه‌ده‌ن، بیرو باومر و بۆچوونی نه‌فامان چوون یه‌کن له‌مه‌ر کات و سه‌رده‌م و ولاتی‌کدا!! ئینجا
 دوا روژ و سه‌ره‌نجامی کارو کرده‌وه پاک و خاوینه‌که‌ی (لوط) و به‌رواداران نیشان نه‌دات به
 کورتی و بی، درێژه‌ پێدان نه‌فه‌رموی: ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ﴾ ئینجا ئیمه‌ (لوط) و که‌سه
 تاییه‌تییه‌کانیمان رزگار کرد ﴿إِلَّا أَمْرًا﴾ بیجگه‌ له‌ ژنه‌که‌ی که‌ به‌روای نه‌هینا و ناپاک بوو
 له‌گه‌ل (لوط) و یارمه‌تی ده‌ری ئه‌و گه‌له‌ بی به‌روایه‌ بووه، ئه‌گه‌ر په‌رسیار بکری له‌ به‌سه‌ره‌ماتی
 وه‌لامه‌که‌ی نه‌مه‌یه‌ ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ گه‌را به‌ هیندی له‌وانه‌ که‌ مانه‌وه‌ له‌ سزای خوادا و
 له‌ناچوون و بیبه‌ش بوون له‌ میهره‌بانی خوا، خوا په‌نامان بدات - آمین - ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
 مَطَرًا﴾ باران‌ده‌مان به‌سه‌ریاندا جوړیک له‌ باران که‌ جینگه‌ی سه‌رسوپرمانه، ئه‌و جوړه‌ بارانه‌ش
 نه‌وه‌ بوو که‌ له‌ نایه‌تیکی تردا نه‌فه‌رموی: ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَابًا مِّن سِجِّيلٍ﴾ باران‌ده‌مان
 به‌سه‌ریاندا به‌ردیک که‌ له‌ سه‌نگ گل بوو که‌ پینی نه‌گوتری: (گلمت)، ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ
 عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئینجا سه‌رنج بده‌ نایا چۆن بوو دوا روژی تاوانباره‌کان که‌ به‌روایان نه‌هینا
 و کۆتایی یان نه‌هینا له‌و کرده‌وه‌ به‌دانه‌ که‌ مایه‌ی دووچار بوونن به‌ سزای سه‌ختی خوای
 گه‌وره. ئینجا داستان و سه‌ر گوزه‌شته‌ی (شعیب) پینغه‌مبه‌رو تائیفه‌که‌ی نه‌هینی که‌ لی‌ره‌دا
 کردی به‌ دواترین داستانی ئه‌و کۆمه‌ل و گه‌له‌ بی به‌روایانه‌ و نه‌فه‌رموی: ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ
 شُعَيْبًا﴾ ره‌وانه‌مانکرد و نارده‌مان بۆلای تائیفه‌ و هۆزی مه‌دی‌ه‌ن براکه‌یان که‌ (شعیب) ه،
 ئه‌ویش وه‌ک فروستاده‌کانی تر ﴿قَالَ﴾ فه‌رموی به‌و هۆزه: ﴿يَنْفَرُوا عِبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّن
 إِلَٰهٍ غَيْرُهُ﴾ ئه‌ی گه‌له‌که‌م خوابه‌رستن به‌ ته‌نیا، نییه‌ بۆ ئیوه‌ هیچ په‌رستراو و خواجه‌کی تر
 بیجگه‌ له‌و، له‌ پاش ئه‌م یاسا سه‌ره‌کی و به‌نه‌رتی یه‌ که‌ ده‌ست نادا بۆ گۆراندن و
 ده‌ستکاریکردن و یه‌که‌م به‌نده‌ له‌ مه‌موو شه‌ریعه‌ته‌کانی خوادا، له‌ پاش ئه‌وه‌ ده‌ست نه‌کات
 به‌ هیندی مه‌سه‌له‌ که‌ لق و په‌ل و به‌ره‌مه‌ بۆ ئه‌و دره‌خته‌ گه‌وره‌ی تاک و ته‌نیا‌یی،

قَدْ جَاءَ تَعْلَمُ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا
النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا

نه فرمودی: ﴿قَدْ جَاءَ تَعْلَمُ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بیگومان هاتوه بولاتان له لایه
په روه ردگار تانه وه به لگه و موعیزه یه کی روون و ناشکرا، وه هه موو فروستاده کانی تر که
خوای میهره بان موعیزه و به لگه ی ناشکرای پی به خشین له سهر راستی و فروستاده یی
یه که یان، به لام نه لیرو نه له شوینی تردا جوژی نه موعیزه ی باس نه فرموده، وه
زوربه ی موعیزه ی فروستاده کانی تریشی باس نه کردوه، به لام به گویره ی باوی خو ی له
ناردنی فروستاده کانیدا نهوا نه فرمودی: بویان هاتوه جا له بهر نهوه فرمودی پنیان ﴿فَأَوْفُوا

الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ﴾ واته ماقول به لگه و رابه ری ناشکرا هه یه له سهر فروستاده یی یه که م
که واته نه بی گویرایه ل بن بؤ فرمانه کانم که یه کی له وانه نه مه یه پیوان و کیشتانتان ریک و
راست بکه ن، به بی که م و کوپی و فیل و ته له که بازی ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ که م و
کوپی و زیان مه که یه نن به خه لکی له شته کانیندا، هه لئه گری مه به ست به مه ش هر
جله وگیری بیت له که م و کوپی له کرین و فروشتندا بهم رهنکه من گوپی و ته رازوو بازی
نه که ن، نه گهر نه مه مه به ست بیت نهوا هر پیشووه که نه گریته وه و دوباره کردنه وه یه بؤ
نهو له بهر به گرنگ گرتن و به میز کردنی نهوه تا باشر خو پاریزی لی بکری، هه لئه گری
مه به ست بهم دوو رسته یه جیاواز بی: بهم رهنکه یه که م فرماندان بیت به ریک و پیکی له
فروشتندا، مه به ست به دووهم جلّه وگیری بیت له ناهه قی له کریندا وه هیندی له زانایان
نه فرمومن. به لگه له سهر نه مه نه وه یه که له (ئیین و عه باس) وه هاتوه که نه وانه ریکرو
باجگر بوون، نه گهر که سیکی غیری بیان ده ست که و تابه پول و پاره ی چاکیان لی نه سه ند و
نه یانگوت: نه مه قه لبه و نه یان شکاند و ئینجا به هرزان لییان نه کپی، هه روه ها نه گیرنه وه
که پاره چا که کیان لی نه سه ند و پاره ی قه لییان له باتیدا پی نه دان، واته جلّه وگیری یان
لیکراوه له خه له تاندن و که م و کوپی کردن له هر باریکه وه له پاش جلّه وگیری له مه ن

گۆپی و ترازوو بازی، بیژراوه: هیندی له و ناههقی و کهم و کوپی کردنه ئهوهیه کردهوهی
 چاک نه کری له گهل چاکاندا و ریزی خاوهن ریزان نه گیری و راده و پلهی شایستهی خویان
 پی نه دری، دان نه نری به هونه و بههره ی خاوهن هونه و خاوهن بههره دا، ئهوه باوه له ناو
 زۆربه دا له بهر حه سادته و کینه یان له بهر خۆپه سهندی و راده و پلهی خه لکی کهم
 نه که نه وه، به هه رحال و له سه ره هه ر بار (شعیب) پیغه مبه ر (علیه السلام) له پاش فه رماندان به
 په رستنی خوا ئه م فه رمان و جله و گیری یه ی ئاراسته کردن، چونکه پیغه مبه ران - سه لامی
 خویان لی بیت - باویان و ابووه ده ستیان کردووه به چاک کردن و گۆپینی هه ر کارو
 کرده وه یه کی به د که باو بووی له ناو گه له که یاندا، ئه م کرده وه ش که باسکرا له و دوو
 رسته یه دا باو بووه له ناو ئه و گه له دا و سه ریان تیگر دبوو، که واته ئه بی چاره سه ری ئه و ده رد
 و نه خۆشییه پیش بخات، ﴿لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بِمَا صَلَحْتُمْ﴾ خراپه کاری مه که ن له
 ولاتدا له پاش چاک کردنی له لایه ن پیغه مبه ران و جیگرو شوین که وتوو ه کانیانه وه، واته له
 پاش نه وه ی خوا ولات چاک نه کات به ناردنی فروستاده و شه ر یعه ته کانی، ئیوه ویرانی
 مه که ن و مه یشیوینن به هه و بازی خوتان، له ئایه تی (۵۶) دا که وینه ی ئه م ئایه تی ئیره یه
 به دریزتر ته فسیرمان کردووه، که واته با سه رنج بدری و هه ر نه ندازه شیواو بو ئیره با
 وه رگیری ﴿إِلَيْكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه وه ی که باس مکرد چاک و به سووده بوتان - یان نه وه زۆر
 چاکه بوتان - یان نه وه چاکتره بوتان له باری ئاده میتی و له باری ده سته کوت و قازانج و
 مامه له تانه وه، چونکه ئه گه ر ئیوه ناسران به ئه مین و کرده وه چاک خه لکی باشت ر روتان تی
 نه کات له کرین و فروشتن و بازرگانیدا ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ﴾ واته ئه گه ر ئیوه به روام پی
 نه که ن و به راستم نه زانن، نه وه ی که پیم گوتن چاکه بوتان له باری کاروباری ژیان و
 جیهانتانه وه، یان ئه گه ر ئیوه به روام پی نه که ن نه زانن که نه وه چاکه من پیم گوتن نه وه ری
 راسته که من ده ست نیشانم بو کردن، یان مه به ست نه وه یه: ئه گه ر ئیوه به روام پی نه که ن ده ی
 نه وه بکه ن که من رینموونیم بو کردن، یان مه به ست نه وه یه: ئه گه ر ئیوه به روام پی نه که ن ده ی
 نه وه بکه ن که من رینموونیم بو کردن، هیندی ئه فه رمون: مه به ست نه وه یه: ئه گه ر ئیوه به روام
 پی بئین نه وه ی که من پیم گوتن چاکتره بوتان له هه ردوو جیهاندا، چونکه به بی به روا هیچ
 کرده وه یه کی چاک نه رخ ی نابی له رۆژی دوا ییدا. به هه رکام له م ته فسیرانه ریگه نامینی بو
 ره خنه گرتن له روکه ش و رواله تی ئایه ته که، به ممی که چاکینی ئه و شتانه ی که (شعیب) پی
 فه رمون نه به ستراوه به به روا پیکردن و به روا پیه یانان به (شعیب) چونکه شتیکی ئاشکرایه به روا

بکری یان نه کړی و بړوا بهینری یان نه هینری نه وهی که گوتی پنیان و ناموژگاری کردن
 پنی شتیکی چاکه، نهو گه له بده به هموو جوړ و شیوه یه که خه ریک نه بوون بولادان وه
 شهیتان، که واته مه به ست دانیشن و بهرگری کردن لهو نایینه پیروزه، وه که نه گیر نه وه
 له (حسن و قتاده و مجاهد و ثیین و عه باس) وه - خویان لی رازی بیت - نهو گه له
 دانهیشن له سهر ریگه کاندایو بهرگری کردن و ترساندن همرکه سی که بهاتایه بو
 ولاته که یان، بهرگری و ترساندن له وهی که بچی بولای (شعیب) و بړوای پی بیئی. جا له سهر
 هس بار نهو جلوه گیری کردن لهو کارو کرده وه بده به مهی پنی فهرمون: ﴿وَلَا تَقْعُدُوا
 بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَكَبَّوْهُمَا عَوْجًا﴾ له سهر رای
 یه که م: دامه نیشن له هموو ریگه یه کی هق و راستدا بو گومرا کردن وه که شهیتان له کاتی که دا
 نه ترسیئن و هره شه نه کهن له همرکه سی که بړوا بیئی و ترساندن همرکه سی که بړوای
 هینابی، بهرگری نه کهن له ریگه ی خوا همرکه سی که بړوای هینابی به خوا، واته هرچونی
 خویان بړوا ناهینن، هروها ری نه گرن له خه لکی تر که بړوا بهینری، نه وهی که بړوای
 هیناوه مهول نه دن بولادان و هه لگه پرانه وهی له نایین و ریگه راسته که ی خوا، نه یانه وی و
 داوی لاری و چه وتی نه کهن بو ریگه راسته که ی خوا به دو دل کردن و بهد گومان کردن و
 یان نیشاندانی به شتیکی لارو چه وت و ناهق، ریگه و نایینی خوا هرچند یه که شته، به لام
 چند به ندیکه و چند به ش و په لیکی لی نه بیته وه و همرکام وه که ریگه یه کی تایبه تی وایه،
 نه وانه ش کاتی همرکه سیکیان بدیایه خه ریکی هر به ندو به شی که بهرگری و جلوه گیری یان
 نه کرد لی، جا له بهر نه وهی چند ریگه یه کی نیشاندای و فهرموی: ﴿بِكُلِّ صِرَاطٍ﴾ له سهر
 رای دووهم: دامه نیشن له سهر ریگه و بانه کان که خه لکی گوزهری پیا نه کهن و دین بو
 ولاته که تان، له سهر نهو ریگایانه دامه نیشن و نهو ریگایانه مه گرن له گوزهر که رانی ولاتان
 بو ترساندن و هره شه کردن له وهی (شعیب) بیینن و بړوای پی بهینن، به وینه ی بی
 بړواکانی قوره یش که له سهر ریگاکانی مه که دا دانه نیشن، بهرگری گوزهر که رانیان نه کرد له
 دیتنی پیغه مبر (ﷺ) و بړوا پیهینانی، ئینجا (شعیب) (علیه السلام) هیندی له چاکه و
 به هرکه کانی خویان بیر نه خاته وه له سهر یانه وه، نه یا ترسیئی له چاره نووس و دوا روژی
 به دی خراپه کاری گه له کانی رابوردو تا به هو ی نه وه بکونه سوژ و په روش بو بړوا
 هینان و بترسن له نافرمانی و یاخی بوون له خوا،

وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرَكُمْ وَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ
 (۸۶) وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ، وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى
 يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ (۸۷)

فرموی: ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرَكُمْ﴾ بیری نهو کاته بکهنه وه که نیوه کهم
 بوون و نینجا خوا زوری کردن، وه که نه گیرنه وه له (ثین و عهباس) هوه - خوا لییان رازی
 بیت - که ژماره یان کهم بوو نینجا خوا پیت و فہری خسته ناو رولہ و نه وه یان و زوری کردن
 و پهری پی سہندن له ولادت، که واته سوپاسی چاکہی خوا بکهن به پهرستن و گویرایہ لی
 فرمانہ کانی ﴿وَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ سہرنج بدنہ نایا چون بوو دوا روژی
 خراپہ کاران وه که گہلہ کہی (لوط) و (صالح) و نه وانی تر که خوا له ناوی بردن و چاری کردن
 به ہوی خراپہ کاریی خویانہ وه کہ واته له وانه وه تہمی خوار بین. نینجا داوایان لی نہکات کہ
 کوتایی بینن بهو کردہ وه بہد و تاوان کارانہ یان و بزین له گہل بروداران دا به ناشتی و به بی
 دہست دریزی و بوہستن به بہرکار و بریاری خواہ تا بزائن خوا چی نہکات دہریارہی
 ہمدوو دہستہ کہ، نہم ناموزگاری یہ ریک و پیکیہ یان ناراستہ نہکات به جوڑی ترساندن و
 ہرہشہی لی و ہر نہ گیری دہریارہی بی برہوی و بہ لین و نارام دان به دلی بروداران،
 نہ فرموی: ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ، وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا﴾ نہ گہر
 دہستہ یہ کہ له نیوہ برہوی ہینابی بہو نایین و شہریعہ تہی کہ منی پی رہوانہ کراوم،
 دہستہ یہ کی تر برہوی نہ ہینابی ﴿فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا﴾ دہی خوتان بگرن و بہ نارام بن
 و چاوہروانی بکهن ہتا خوا بریار و حوکمی خوی نہدات له نیوانماندا ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾
 له کاتیکدا خوا باشتیرینی بریار دہرانہ، چونکہ ہیچ کہس ناتوانی بہرگری بریاری نهو بکات

و بریاری ئهو دادی رووته و هیچ جوړه ستهم و نارېوایی تیدا نییه، واته ئهگه ربی
 بېرواکانتان ته می خوار نابن به به سهرهات و رووداوی گهله پېشووهکان و بېروا ناهینن، دهی
 راوهستن و چاوه پوانی خوا بکهن و کوڅایی بینن بهو کردهوه بهدانهی که تا ئیستا پیی
 ههلساون.

سوپاسی بی پایان بو خوای میهره بان، لیژدها جزمی ههشت دواپی هات و لهه نایه تی
 داهاتووه دا دهست ئهکهین به جزمی نویهه، داواکارین له خوای میهره بان لیمان وهرگری و
 ئهوهی که ماوه پیمان تهواو بکات. له رۆژی ۲۹ ی شهوالی ۱۴۰۹ هجری قمری بهرامبهه
 ۱۹۸۹/۶/۴ زایینی ، ههه لهه رۆژدها دهستمان کرد به تهفسیر جزمی نو.

واخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین، وصلى الله وسلم على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

تەفسىرى قورئانى پىرۆز

جۈمى ۹

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِيبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ
لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ
بَعْدَ إِذْ بَخَعْنَا اللَّهَ مِنْهَا

ئەم جزمی نۆیە پێکھاتوو لە دوو بەش: بەشی یەکەم لەناوەتی (٨٨)ی ئەم سوورەتی
(الاعراف) وە دەست پێ ئەکات تا دواى سوورەتەکە کە سێ لەسەر چواری جومەکە، بەشی
دووەم نیوەى سوورەتی (الأنفال) کە ئەو یەک لەسەر چواری جومەکەى پێ تەواو ئەبێ،
جا لێردا بەشی یەکەم لە جزمەکە ئەخەینە بەرچاو، بەشی دووەم دوا ئەخەین بۆ سەرەتای
سوورەتی ناوبراو.

لەبەشی دووەمى جزمى هەشتدا داستان و سەرگوزەشتەى پەيام و پیغه مەبران و
گەلەکانى پاش ئادەمى خستە بەرچاو کە دواى پێ هینا بە بەشێک لە داستانى شووعیب،
ئینجا ئەوا لەسەرەتای ئەم جزمەشدا داستانەکەى شووعیب تەواو ئەکات، ئینجا پیش ئەوەى
دەست بکات بە داستانى موسا (عليه السلام) لەگەڵ فیرعون و کۆمەڵەکەى لە یەکەم جار وە
لەپاش ئەوانە لەگەڵ گەلەکەى خۆى کە نەوێ ئیسرائیله، پیش ئەو بە تێپەڵکێش چەند
مەبەستێکى گەرم ئەخاتە بەرچاو لەبارەى بریار و قەزا و قەدرى خواوە دەربارەى بێ پرواکان
و، بە یارمەتى خوا سەرنجى ئەدەین و تێپەڕێکەین بەلای ئەم ئایەتەکانى کە دێن لەو
بارەى وە، ئینجا با بگەڕێنەو سەر داستانەکەى شووعیب و ئەوەى کە ماوە تەواوى بکەین
شووعیب (عليه السلام) بەو جوړو شیوەى کە باسکرا بانگى ئەو گەلەى کردوو ئامۆزگاریه
شیرینهکەى کرد، کە چى لە وەلامداو بەبامبەر بەو ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ ئەو
دەستەو پیاوماقولاتەى کە خۆیان بەزۆر گەورە دانەنا لەناو گەلەکەى شووعیبدا کوتیان
﴿قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِيبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ﴾ سویند بە خوا ئیمە توو دەرئەکەین و ئەوانەش کە
پروایان هیناوە دەریان ئەکەین لەگەڵ توو ﴿مِنْ قَرْيَتِنَا﴾ لەشارەکەمان یان ولاتەکەمان ﴿أَوْ
لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا﴾ یان ئەگەڕێنەو ناو میللهتەکەمان، واتە: وازتان لێنا هینان تا یەکنى لەم

دو باره به دی دیت. بڼ گومان پرواداره کان پیش پرواهینانیاں له و گهل و میلله ته به ده بوون، به لام شوعه یب — وهك هه موو پیغه مبه رانی تر — پاک و خاوین بوو له بت په رستی و هه ر نایینکی تر که دژي نایینی خوا بیټ، که واته مه به ستیان به گه پرانه وهی پرواداره کان پاشگه زبوونه وهیانه له پرواکه یان و گه پرانه وهیان بو بت په رستی و نایینه به ده که ی پیشوویان، به لام نابڼ نه وه یان مه به ست بوو بڼ دهر باره ی شوعه یب، به لکو مه به ستیان کو تایی هی نانی بیټ له لافی پیغه مبه ریتی و گه پرانه وهی بو بارو حالیک که له پیشه وه له سهری بووه، یان به کار هی نانی گه پرانه وه بو نه و شیوه یه که که باوه له گفتوگو داو پی نی نه گو ترئ: (تغلیب) واته زال کردن و باودانی هی نیک به سهر هی ندیک تر دا له ناوانان و بردندا وهك نه گو ترئ به مانگو خور: (قمرین) دوو مانگ، یان له به کار هی نانی کارو کرده وه و بریاری هی ندیک بو هی ندیک تر وهك نه گو ترئ: فلان هوژو کو مه ل چاکن یان خراپن، یان نه و کارو کرده وه یان کرد له گهل نه وه دا هی ندیک یان به و جوړن، نهك هه موو، هی ندی له زانایان نه فهرموون: وتهی (تعود) هاتووه به مه عنای (تصیر) واته به کار نه هی نری بو گه پران، هه رچو نی به کار نه هی نری بو گه پرانه وه، لیړه دا مه به ست گه پرانه نهك گه پرانه وه، واته یا دهر تان نه که ین یان نه بڼ بگه پرین به وینه ی نیمه له بیرو باوه رو ناییندا، به هه ر حال و له سهر هه ر بار نه وه ناگه یه نی که شوعه یب له پیشه وه له سهر نایینی نه وان بووه، که واته هیچ قوړت و گریبهك له نارادا نه ما، نیجا با بزاین شوعه یب چی فهرموو؟ ﴿قَالَ﴾ فهرمووی: ﴿أَوَلَوْ كُنَّا كَرِهِينَ﴾ نایا نیمه نه گه پرینه وه ناو نه و میلله ته له کاتیکدا پیمان ناخو ش بیټ و بیزار بین لیی؟ یان چو ن نه گه پرینه وه ناو نه و میلله ته له کاتیکدا نیمه ناخو ش حال و بیزار بین لیی؟ واته شتی و نابڼ و ناگو نجی" ﴿قَدْ أَفْرَنَّا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنَّ عُدْنَا فِي مِلِّكُمْ بِمَدَّ إِذْ جَعَلْنَا اللَّهُ مَبَأَ﴾ واته نه گه ر نیمه بگه پرینه وه ناوی و وهك نیوه بلین: خوا وینه ی هیه بڼ گومان رو یه کی زل نه که ین به دم خوا وه نه یسه پی نین به دم خوا وه، له پاش نه وه ی خوا نیمه ی بزگار کرد له و نایین و میلله تی نیوه، به م په نگه ناگاداری کردین به به دی و بڼ نرخی نه و نایینه و پینموونی کردین بو په رستی خو ی به تاك و ته نیا، که واته هه ر گیز نه وه نا که ین،

وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا
أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ

﴿وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا﴾ نابئی و ناگونجی و راست نیه بۆ ئیمه
گه پانه وه مان بۆی له هیچ کات و به هیچ رهنگ مه گهر کاتی و به و جوړه ی خوی
په روهر دگارمان بیهوئ گه پانه وه مان ﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ په روهر دگارمان فراوانی هیه بۆ
هه موو شتی له باره ی زانینه وه و زانینی هه موو شت نه گریته وه و خوی نه زانی بهر ژه وه ندی له
چیدایه و خوی لیزان و کار دروسته و هه رچی ویست نه یکات ﴿عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ هه ر به خوا
پشتمان به ستووه و هه موو کار و بارمان گپراوه ته وه بۆلای خوا و هه مووی له سه ر خوایه.
مه به ست به م چهنه رسته یه ده رپرینی نه و په ری ده سته پاچه یی و مل که چییه بۆ خوا که
پیویسته هه می شه هه موو بر وادر ی که به و جوړه بی ت به رام به ر به خوا، یان مه به ست
نه گونجای و ده ست نه دانی نه و گه پانه وه یه، واته گه پانه وه مان به هیچ کل و جیک نابئی مه گهر
کاتی که په روهر دگارمان نه وه ی بوی، نه ویش شتی وای نای، چونکه په روهر دگار و
پزگاریشی کردین له وه، که واته نه و چاکه و به ره مان لی ناسینیت ته وه. پالفته ی وه لاهمه که ی
شوعه یب (علیه السلام) نه مه یه: له یه که م جاره وه بی زاری ده رپر ی و سه ر سو پرمانی ده رپر ی له
هه ر شه و ترسان دنه که یان، ئینجا به لگه ی نایینی و ژیری هی نایه وه له سه ر نه وه که
گه پانه وه یان ناگونجی و هه ر گیز نابئی و هیچ که س ناتوانی نه وه یان پی بکات مه گهر خوا
بی کات، به لگه شی هی نایه وه له سه ر نه وه ی که خوا نه وه ناکات، ئینجا ده رپر ی که پشت
به ستنی خویان هه ر به خوایه و کار و بار یان هه ر به خواوه نه به ستن، ئینجا له کو تاییدی دا واهم
نزایه ی پیشکه ش کرد بۆ باره گای په روهر دگار و فه رمووی: ﴿رَبَّنَا أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ﴾
نه ی په روهر دگارمان حوکم و بریار بده له نیوان ئیمه و گه له که ماندا به حه قیانه ت و به و جوړو
شیوه ی که باو و په و شتی خوی پی هاتووه له برینه وه ی ناژاوه ی نیوان پیغه مبه ران و
دوژمنانیان و نه وانه ی پیگای تریان داوه ته به رو نه وانه ی که لاریان داوه ته به ر، بریار بده له
نیوانماندا به مه ی هه ر کام شایسته و شیای چی به سه ری بی نه،

وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَلَّاحِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْكَلْبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ أَتَيْتُمْ شُعَبًا مِنْكُمْ إِذَا

لَخَيْرُونَ ﴿٩٠﴾

﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَلَّاحِينَ﴾ تو باشترينی هموو حوكم و بریار دهرانی و تو باشترينی هموو دهرخهرو جیاکهرهوهی ههق و نامهقانی، نهوهیه بوچوون و باوی خواناسان که نهزائن سهرچاوهی هموو هیزو دهسه لاتیك ته نیا خوایه، پهنا هر په نای نهوه له بهر نهوه نه گهرینهوه هر بولای نهوو پشت هر بهو نه بهستن و داوای چاره سهر لهو نه کهن ﴿وَقَالَ الْكَلْبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ دهسته و کومه لی پیاوماقول و گهره کانی گه له کهی که برویان نه هیئابوو گوتیان، نیتر نه دهسته هر دهسته پیشووه که بیت که باسکراو به پیشهوه به خو بهزل زانی دانان و لیتره به بی برپا که بناغهی خو بهزل زانین و سه ریچی یه که یانه، یان مه بهست بهم تاقمه کومه لیکی تریانه که راده و پله یان نزم تربوو بی له پیشووه کان، ویستویانه ههول بدن بو گومرا کردنی نهوانه ی که به گوئیان بکهن، هرکام مه بهست بی نه مانه گوتیان بهو خه لکه ی خو یان بو دور خستنه وه یان بهر بهست کردنیان له برپا هیئان، له پاش نهوه ی بینیان رهقی و دامه زراوی شوعه یب و برپا داره کان: ﴿لَئِنْ أَتَيْتُمْ شُعَبًا﴾ سویند به خوا نه گهر نیوه په پرهوی شوعه یب بکهن و شوینی بکهون و دهرچن له نایین و میله ته ی باوک و باپیرتان ﴿وَإِنْكُمْ إِذَا لَخَيْرُونَ﴾ بی گومان و بهراستی نیوه زیانبارو خه ساره ته ندان نه بن.

باوی سه رکیشه کان بهو جوړه بووه بهو جوړه یه که له یه که مجاره وه پویان کردووه و پوو نه که نه نهوه ی که بانگی مهردومان نه کات، بوئنهوه ی دهم کوتی بکهن و کوئیای پی بهینن، به هر جوړو شیوه یه که له دهستیان بیت، ئینجا که زانیا ن له چاردا نیه و کوئیای ناهینن، پوو نه که نه شوینکه و تووه کان به ترساندن و دهست لی و ه شاندنیا ن، چونکه بیجگه له وه هیچی تریان پی نیه، به لام کاتی که هه قخوازان و سه رکیشان که و تنه بهر بهر کانی و به ته وای جوی بوونه وه له یه کتر و پوو به پوو و دهستان، لهو کاته دا باوی خوا وایه دهستی قودره ت نه خاته کارو هه قخوازان سهر نه خات و سه رکیشان له ناو نه بات،

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿١١﴾ الَّذِينَ كَذَبُوا شُعَيْبًا كَان لَمْ يَكُنُوا فِيهَا
الَّذِينَ كَذَبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿١٢﴾ فَنَوَّلُوا عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ

رَسَلْتُ رَبِّي

وهك دهست نيشان نهكات كه نه فهرموي: ﴿فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ ئينجا به هوي نه وه وه
بومه له رزه گرتني و لييدان، بومه له رزه ي به تين و له پيشه هينهر ﴿فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ﴾
به هوي نه وه وه گه پان به مردو له جيگا و ولا تي خوياندا كه وتن به بي جول له شوي ني
خوياندا، له سوور هتي (هود) دا نه فهرموي: دهنگ و پيا هه لشاخان گرتني و لييدان، پهنگه له
يه كه م جار وه دهنگ و پيا هه لشاخانه كه يان بو وي و ئينجا بومه له رزه لييدان، يا وهك هينديك
نه فهرموي: شوعهيب (عليه السلام) په وانه كراوه دوو گهل و نوممهت: مهديه و نه هلي
نه يكه، هر كام به يه كي له و دو وانه له ناو چوبين، به لام هر پاي يه كه م چاكه، چونكه ليرو له
سوور هتي (هود) دا هر باسي داستاني نه هلي (مهديه) نه ئينجا دوو فهرموده و پرسته
نه هين هر كام به رامهر و ته يه كي به دي نه وانه: يه كه م: گوتيان: بي گومان بر واداران
دهر نه كه ين له شار و ولا ته كه مان، خوايش نه فهرموي: ﴿الَّذِينَ كَذَبُوا شُعَيْبًا كَان لَمْ يَكُنُوا فِيهَا﴾
نه وانه ي كه بر وايان نه هينا به شوعهيب و به دروژنيان دانا له ناو بران به جوړي وهك نيشته جي
نه بوو بن له و ولا ته دا و نه ژيان تيايدا، كه واته دهر كراو نه و ان بوون به هر كردنيك كه ئيجگاري
بن و جاريكي تر چوون هاتو و چويان نه بي نه و ولا ته دا، و ته كه ي تريان نه وه بوو كه گوتيان به
خه لكي نه گهر نيوه شوي ني شوعهيب بكهون بي گومان نيوه زيان بارو خه سار تمه ند نه بن،
خواش به رامهر نه وه نه فهرموي: ﴿الَّذِينَ كَذَبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ﴾ نه وانه ي كه بر وايان
نه هينا به شوعهيب و به دروژنيان دانا هر نه وانه زيان بارو خه سار تمه ندن، نهك بر واداران و
شوي نه كه و تواني شوعهيب، ئينجا نه فهرموي: ﴿فَنَوَّلُوا عَنْهُمْ﴾ ئينجا شوعهيب پشتي
تيكردن و پوي لي و هر گي پان و ﴿وَقَالَ﴾ فهرموي پيان: ﴿يَقَوْمِ﴾ نه ي گه له كه م ﴿لَقَدْ
اَبْلَغْتُكُمْ رَسَلْتُ رَبِّي﴾ سويند به خوا من پيم راگه يان دن په يامه كاني په روه ردگارم،

وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ ءَاسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ ءَابَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ

﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ ئامۆزگاریم کردن دلسۆزبووم بۆتان، ئینجا ئایا ئەو پشت تینکردن و ئارپاستەیی ئەو ووتەیه لە پیش سزاو لەناوچوونەکەیاندا بووبی وەک هیندئ ئەفەرموون، یان لەپاش سزادان و لەناوچوونەکەیان بووبی وەک پای بەهێز لەسەر ئەوێه، لەسەر هەربار ئایا مەبەستی دەربڕینی غەم و پەژاری خۆی بوو لەسەر بەسەرھاتیان و سۆزو بەزەیی دئی گرتبئ، یان مەبەستی سەرزەنشتیان بووبی و نەبوونی هیچ عوزو بیانوویان، هەرکام لەم دوو پایە هیندئ لە زانایانی لەسەر، لەسەر پای یەکەم لە یەکەم جارووە غەم و پەژاری خۆی دەربڕی و لەپاشان دڵخۆشی و دڵنەوایی خۆی ئەکات بەمەیی که ئەفەرموی: ﴿فَكَيْفَ ءَاسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ دەی ئایا من چۆن غەم و پەژاری بەتینم بئ لەسەر گەل و کۆمەڵیکی بئ بڕوا. واتە راست نیه غەم و پەژاری ببئ چونکە من هەول و تەقەلای خۆم داوە و ئەوان خۆیان خەتابارن که گوئیان بەمن ئەدا خۆیان شایستەیی سزای خوا کرد، لەسەر پای دووهم مەبەست دڵنیایی کردنی لەسەر شایستەیی شیاوی ئەوان بۆ پروداو و بەسەرھاتەکیان، واتە غەم و پەژارەم نابئ لەسەریان، چونکە ئەوانە شایستەیی ئەوەن.

لەپاش داستانی شوعەیب (علیه السلام) و پیش دەست کردن بەدواترینی داستانەکانی ئیبرە که داستانی موسایە (علیه السلام)، لەم نێوانەدا چەند شتی گرنگ ئەمێنن سەرنجی بۆ ڕائەکیشتن، ئەوا بەپێی باوی قورئان کەلەناو بەناودا ئەو سەرنج ڕاکێشانە ئەکات بۆ زیاده پەند و ئامۆزگاری و بیرخستنه‌وه و بیدارکردنه‌وی دله بئ ئاگان، لێرەدا سەرنج ڕائەکیشتن بۆ هەنگاوه‌کانی قەزاو قەدەری خوا دەرباری بئ بڕواکان

كه چۆن دوو چاريان ئەكات بەزيان و ناپەهەتی و تەنگی، بەلكو هۆشيك بکەنەوه و دليان نەرم
 ببێ بگەڕێنەوه و پەنايێن بۆلای خوا، ئينجا ئەگەر بەوه هۆشيان نەکردەوه و بيدارنەبوونەوه،
 تاقيان ئەكاتەوه بە ناز و نيعمهت و خووشي - كه ئەمە بەتین ترە لە تاقیکردنەوه دا - ئينجا کاتی
 بەوه سەركێش ترو یاخی تر بوون، لەناکاو لیيان ئەدات و بێ بەش و بەش پراویان ئەكات،
 هەروەها سەرنج پائەکیشتی بۆ پەيوەندی بپروا و لە خواترسان بە بەهەر و ناز و نيعمهتەکانی
 خواوه، كه ئەمەش شتیكه نەزان و بێ ئاگاكان لێ وێڵن، چونكه نیشانه و دروشمەکانی ئەوه
 زۆر جار بەزویی دەرناکەون، بەلام بێ گومان لە پاش ماوه یەکی درێژ ئاشکرا ئەبن، ئينجا
 لەناو بەناوی ئەو سەرنج پاکێشانه دا ترساندنێ ئاراستە ئەكات لەناو چوونی بێ پڕوا سەرنج
 پاکێشەکان ئەخاتە بەرچاو، بەلكو بەوه ترساندن و تەمێ خواری پەیدا ببێ لە دلی
 بێ باوەرەکانی ئەم ئوممەتە دا، ئينجا لەکو تايیدا بە کورتە یەك حال و باری گەل و ئوممەتە
 رابردووەکان ئەخاتە بەرچاوی پیغەمبەر (ﷺ) بۆ دڵنەوایی و ئارامی پێدانی دلی بەفەری.
 ئينجا با بیینه سەر ئەو نایەتانه كه ئەوشته گەرە و گرنگانەمان ئەخاتە بەرچاو، ئەفەرموی:
 ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ﴾ له هیچ شارو ولایتیدا هیچ پیغەمبەرێکمان پەوانە نەکردووه ﴿
 إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْأَسَاءِ وَالضَّرَةِ﴾ مەگەر دانیشتوانەکانیمان گرتووه بە نەبوونی بیئەوایی
 بەزيان و نەخووشي، واتە پاش پەوانە کردنی پیغەمبەرەکیان و بانگ کردنی ئەو دانیشتوانە
 بۆ فەرمان و ڕێگە ی خواو ئينجا سەركێشی و پڕوا نەهێنانیان، پاش ئەوه ئەوانەمان
 تاقیکردووەتەوه ئەو سزاو زیانەمان داوه بەسەریاندا، ﴿لَمَّا هَمَّ بِضُرٍّ﴾ بەلكو بۆ ئەوه ی
 ئەوانە بلالینەوه لە خواو پەشیمان ببەنەوه لە بێپروایی و سەركێشیەکیان و ملکهچ و
 گوێپرایەل بێن بۆ فەرمانی خواو داوای لێبووردن و میهرەبانی خوا بکەن، بەوه بەندەیی
 خویان دەربێن بۆ پەروەردگاریان. بێ گومان خوا هیچ پێویستی نیە نە بەبەنداکانی و نە بە
 خواپەرستی ئەوان، وەك لە حەدیسی قودسیدا هاتووه، ئەگەر هەموو ئادەمی و جنۆکە
 کوێبەنەوه لەسەر خواپەرستی و هەموو بێن بەیەكەم خواپەست و لەخواترس بەوه دەسلەت و

گه ورهیی و پاداشتی خوا هیچ زیاد ناکات، وهك لهو باره كهیشیه وه نه گهر هه موو بین به
 به دترین و خراپترین و یاخی ترین، به وه هیچ كه م و کوپییهك پوو ناکاته ده سولات و گه ورهیی و
 پادشایه تی خوا، به لكو لالانه وهی بهنده كان و بهندهیی و گوپرایه لیان ماهیی بههرمه نندی و
 پزگار بوونیانه له هه موو ناخووشی ژیانیان، ژیان و گوزهرانیان خووش نه بی، هه ركاتی
 بهنده كانی خوا هه لسان به بهندهیی خویان سه ره بهستی و ئازادی وه نه گرن، چونكه نهو كاته
 ئازاد نه بن له بهندهیی شهیتان كه نهیه وی گوپرایان بكات و له پینگای راست بیان ترازینی،
 ئازاد نه بن له بهندهیی ههوا و ئاره زووه گانی نه فسیان، ئازاد نه بن له بهندهیی و بهندهییانی كه
 وینهی خویان و شهرم نه كهن له وهی ریباری شهیتان بده نه بهر، شهرم نه كهن له وهی خوا له
 خویان بپهنجینن به هیچ نیاز و كرده وهیهك له كاتیكدا كه په نا نه بن به خوا له كاتی تهنگی و
 نارحه تیدا، به پرك و پیکی دامه زراو نه بن له سه ر پنگا راسته كهی خوا، له بهر نه وه ویست و
 خواهیشتی خوا داخواز بوو به وهی كه هه ر ولات و شارێك كه پیغه مبهری بو ئارد بی ئینجا
 نه وانیش سهركیشیان به كار هی نابی له گه ل پیغه مبهره كهیان، داخواز بوو به وهی نهو
 سهركیشانه دوچار بكات به تهنگی و نارحه تی زیان له گه لیان و له له شو و له سامان و
 مالیاندا، بۆنه وهی به وه ته می خوار بین و خویان پاك و خاوین بكن گوناو تاوان و په نا بیهن
 به خوی میهره بانیان، ﴿بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ﴾ ئینجا له شوینی نهو سهختی و زیان و
 نارحه تیه كه دوچار یان بوو، له باتی نهو خووشیی و كامه رانی نه هیئن و بیان نه به خشین
 ﴿حَتَّىٰ عَفَوا﴾ هه تا زۆریوون و گه شه یان كرد له خویان و له مال و ساماندا وهك (ئیهن عه باس)
 -خوایان لیسی پازی بی- نه فهرموی: ﴿وَقَالُوا﴾ ووتیان: ﴿قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ﴾
 بی گومان زیان و ناخووشیی و خووشی و كامه رانی دوچار ی باوك و باپیرمان بووه، واته نهو
 دوو جوړه به سه رهاتانه یان دانه نه نا به تا قیكردنه وه له لای خواوه، به لكو نه یان گووت: نهوان
 شتیكن به پینی باوی چه رخ و پوژگار به بی نه وهی هوو پالده ریکی تایبه تیان بی،

فَأَخَذَتْهُمُ بَغْةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَأَتَّقُوا لَفَنَحْنَاهُمْ بَرَكَاتٍ مِّنْ

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٦﴾

﴿فَأَخَذَتْهُمُ بَغْةٌ﴾ نینجا لهو کاته‌دا نه‌وانه‌مان گرتو سزamanan دان به دادو به شیوه‌یه‌ک که شایسته بیون بوی ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیک‌دا که هه‌ستیان نه‌ئ‌کرد به‌وه و هه‌ر به خه‌یالیشیاندان نه‌ئ‌هات که شتی واه‌بی و پروئه‌دات، له‌بهر نازو خوشی ناخوشیان به‌دل‌دا نه‌ئ‌هات، که نه‌و جوړه سزایانه له‌و کاتانه‌دا به‌تین ترو ناخوشت‌ترینی سزایه، نه‌وه‌یان له‌ توله‌ی نه‌وه‌ی بیریان نه‌ئ‌کرده‌وه و دور‌بیون له‌ خوا، جلّه‌وی ناره‌زوی نه‌فسی خو‌یان به‌ره‌لا‌کردبوو، ترسی خوا له‌ دل‌یاندان نه‌بوو، به‌هیچ ره‌نگ له‌بهر نه‌وه دوو چار‌بیون و نه‌و نازو پیزه‌یان لی‌ تیک‌درا، ﴿لَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَأَتَّقُوا﴾ نه‌گهر دانیش‌توانی نه‌و شارو ولاته‌ سزادر‌اوانه‌ بر‌وایان به‌ینایه‌ و خو‌ایان به‌هرستایه‌ له‌وه‌ی که خوا قه‌ده‌غه‌یکرد له‌سه‌ریان ﴿عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٌ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ قاپی و ده‌رگای چهند پیت و فه‌رمان نه‌کرده‌وه و له‌ ناسمان و له‌لای سه‌روویانه‌وه، له‌زه‌وی له‌لای خواریانه‌وه ﴿وَلَٰكِن كَذَّبُوا﴾ به‌لام بر‌وایان نه‌هینا به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان و به‌دروژنیان دانان له‌وه‌ی که پایان نه‌گه‌یاند پییان، ﴿فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ نینجا ئیمه‌ش گرتمان و سزamanan به‌هوی نه‌و کرده‌وه به‌ندانه‌ی که نه‌یان‌کردن، خو‌ای په‌روه‌دگار نه‌و هه‌وال و به‌لینه‌یدا ده‌رباره‌ی نه‌و گهل و ئوممه‌ته‌ پابر‌دووه له‌ناو براوانه، نه‌مه‌ش تایبه‌تی نه‌بووه به‌وانه‌و، به‌لکو گشتی یه‌ بۆ هه‌موو چه‌رخه‌کانی نه‌م ئاده‌می یه‌ به‌تایبه‌تی چه‌رخه‌که نه‌م دوات‌رین نه‌م په‌یامه‌ جیهانیه‌ی تینیدا ره‌وانه‌ کرا شتیکی ناشکرایه‌ که نایین و شه‌ریعه‌ته‌کانی خوا مایه‌ی کامه‌پانی و خوش به‌ختی هه‌ردوو جیهانه‌، چونکه هه‌ر کارو کرده‌وه‌یه‌ک که پاک و خاوین و سوود‌به‌خشبی له‌ هه‌ردوو جیهاندا فه‌رمانی پید‌اوه، هه‌رکارو کرده‌وه‌یه‌ک که به‌دو زیان ده‌ر بووبی له‌ هه‌ردوو جیهاندا قه‌ده‌غه‌ی کردووه، که‌واته بر‌واو خو‌پاریزی له‌ قه‌ده‌غه‌کانی خوا مایه‌ی کامه‌رانی و به‌خته‌وه‌ریه‌، وه‌ک

بېروانه هیټان و خوپاراستن هوۍ بهد بهختی زیان و سزایه له ههر دوو جیهاندا، ئه و پیت و
 فهپانه ۍ که خوا به لینی پیداوه چند جوړه و دیاری نه کړوون، که واته گشتیه بو ئه و پیت و
 فهپانه ۍ که زانراو و ناسراو بو بن، بوئوانه که نه زانراو و نه ناسراو بوو بن، ئینجا نه گهر
 که سینک ئه لۍ: دهۍ له بهرچی نه بینین زور له گهل و نوممه ته موسلمانان کان وان له نه و په پری
 نه بوونی و تنگ گوزهرانیدا، وهک نه بینین ئه و هه موو نوممه ت و ئه و گهل و بی باوه پانه وان له و
 په پری خوشی و نازو نیعمه تدا؟ له وه لاما ئه لۍ: ئه وانه ۍ به موسلمان سهر نه کړین و نه ژین
 له تنگی و تنگ ژیان و گوزهراندا، ئه وانه ۍ له راستیدا بېروادارو له خواترس و خوپاریزهر
 نین، ئه وان ملکه چ و گوپرایه لۍ خوا نین، به لکو ملکه چ و گوپرایه لۍ به نده یانی خوان، ئه وانه
 به پیۍ بهرنامه ۍ خوا په فتار ناکه ن، به لکو په پره وۍ بهرنامه یه که نه که ن له بهرنامه کانی ئه م
 زهویه له دوژمنانی خوا دایان هیټان، ئینجا ئه و نوممه ت و گهل و بی بېروایانه که به کامهران و
 به خته وهر سهر نه کړین، ئه وانه وان له تاقیکړنه و هدا و بهری ثایه تی پیشوو نه که ون، که
 فهرموۍ: ﴿لَمْ يَدَلَّا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةِ﴾ له پاش ماویه که به پیۍ زانین و کار دروستی خوا
 سزاو بهد بهختی دانه بارۍ به سهریانداو خوا نه یانگړۍ، بیجگه له وهش ئه وانه له نه و په پری
 بی نارامۍ و دلته نگیدا ئه ژین و به سهرگره دانیه وه، وهک به ناشکرا نوسهرو پوژنامه نوسه کانیان
 هاواریان لۍ هه لساوه و هه میسه بی زاری دهر نه بېن له ژیان و به سهراته کانیان، به هوۍ ئه و
 بی نارامۍ و دلته نگیه ۍ که تیایدا ئه ژین، خو کوشتن زوره و پهری سهندووه له و لا تانه دا که
 به پړاوت له هیچ که میان نیه!! له راستیدا خوشی بریتیه له خوشی و کامهرانی دل، وهک
 ناخوشی و بهد بهختی بریتیه له ناخوشی و بهد بهختی دل، ئه و پیت و فېرو به هره ۍ
 که له گهل بېروا و له خواترسیدایه له راستیدا پیت و فېره له هه موو بارو پوویه که وه، پیت و
 فېره له هه موو شت و مه که کاندای پیت و فېره له دل و دهر ووندا، پیت و فېره له هه ستدا، پیت و
 فېره له خوشی ژیاندا، پیت و فېریکه که گه شه نه دا به ژیان و ژیان بهر نه کاته وه، ته نیا بریتی
 نیه له زوری شت و مه که له گهل بهد بهختی و دلته نگۍ و بی زاریدا.

له پاش ئه وهی ئه و باوو په وشته ی که میژوی ولاته ویرانکراوه کانیش شایه ته له سهری،
 له کاته دا که هه ست و ویزدان ئه بئ بکه ویته له رزه له بیرکړدنه وه له و پروداوه دلته زینانه ی
 که هات به سهر ئه و بئ پروا و له خوانه ترسانه، که خوشی و نازو پیز هلی خه له تاندن و
 بئ ناگای کردن له تاقیکړدنه وه کانی خوا، له کاته دا چوارشیوه پرسپار نه کات و نه یاندا ت
 به گوئی نه وانه ی که بئ هوش و بئ ناگا و بئ باکن له سزاو توله ی خوا، سه رسوپه هیئی له
 حال و باریان: یه که م: ﴿أَفَأَمِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ﴾ ده ی نایا انیشتوو و نه هلی شاره کان نه ترسان و
 بئ باک بوون ﴿أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ﴾ له وهی سزای نیمه بیت بو یان له شه ودا و له کاتی
 خه و تندا له کاتی کدا که نه وان خه و توو بن؟ نه گهر مه به ست به دانیشتوانی شاره کان نه وانه بیت
 که له داستانه کانی پابردودا باسکران له م سوورده ته دا نه گهر نه وانه مه به ست بن شیوه
 پرسپاره کان تو توانج و ته شهردانه لیان و سه رسوپه یانه له حال و باریان، واته نه نه بوو
 بئ باک بوونایه و بئ باکیه که یان ناشیرین و ناشایسته بوو، هه روه ها نه گهر مه به ست
 جئ نشینی شارو ولات بیت که نه وانیش و پیش نه وانیش و پاش نه وانیش نه گریته وه تا
 پوژی دواپی، نه گهر مه به ست به دانیشتوانی مه که و ده ورو به ری مه که و شاره کانی تر
 له کاتی هاتنی قورئان و داهاتودا هه تا پوژی دواپی، نه گهر نه مه مه به ست بیت نه وانه
 پرسپارانه بو ترساندن و هه په شهبه یه، واته نایا له پاش له ناو بردن و توله سه ندن له و گه ل و
 نوممه ته پابردو وانه و زانین و بیستنی نه و پرودا وانه و بلا و بوونه وهی نه وانه، نایا له پاش
 نه وانه دانیشتوانی مه که و شاره کانی تر بئ باکن و ناترسن له دوچار بوونیان له کاتی کدا که
 هاو به شی نه وانن له بپوا نه هینان و سه رکیشیان له فرمانی خواو نایینی خوا؟ له سهر هه ربار
 نه م پرسپارانه به ستراو په یوه ستن به ووته ی ﴿فَأَخَذْتَهُمْ﴾ ده وه،

أَوَامِنَ أَهْلَ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿١٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ
 مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ
 نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ
 مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ

نایه ته که ی ﴿أَوَامِنَ أَهْلَ الْقُرَى﴾ تیره لکیشه، ههروهه لسه ههبار ترساندن و ههپه شه یان
 تیدایه و دهه باره ی سورکیش و بی پرواگانی نهه نوممه ته، ﴿أَوَامِنَ أَهْلَ الْقُرَى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
 ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ﴾ ووتهی ﴿او﴾ بهدوو جور خویندنه وهه: ﴿او، ار﴾ لهسه ره کهم نه لنین:
 نایا نهوانه بی ناگابوون و باکیان نه بوو له وهی که سزای بهتینی ئیمه یان بو بیت له
 چیشته نگاودا و له کاتیکدا که کاروکرده وهی بی نرخ و بیهوده یان نه کرد، واته له بهر زوری
 بی ناگاییان خه ریک بوون بهو کارانه وهه گه وهه گالته یان نه کرد، یان خه ریک بوون به کاروباری
 جیهانه وهه، که کاروباری نهه جیهانه به ته نهها بی نرخه و وهه گه وهه گالته ی منالان وایه،
 لهسه ره نهه باره مه بهست سه ره نهشت و بیزاری دهه برینیکی تره یان ههپه شه و ترساندن یکی
 تره له پاش نه وهی پیشوو، لهسه ره خویندنه وهی یه کهم سه ره خوویه و بهو جور نه لنین. لهسه ره
 خویندنه وهی دووم سه ره خو نیه، واته نایا نهوانه باکیان نه بوو له هاتنی سزای ئیمه بو یان
 له شهودا یان له چیشته نگاودا؟ ئینجا نهه مه بهسته ی پیشوو لهو دوو پرسته یه دوو باره
 نه کاته وهه به جورو شیوه یه کی تر که نهوانیش و غهیری نهوانیش نه گریته وهه و سامناکتره
 لهوان، نهفه رموی: ﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ﴾ نایا نهوانه نه ترسان و بی باکن له پیلانی خوا، واته
 دوو چارکردنی خوا بو یان به جورئ خوئ نهوی و نهوان پیئ نازانن وهه نهو دوو وینه ی که
 باسی کردن ﴿فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾ واته کاتئ نهوانه نه ترسان و بی باکبوون
 زیان باربوون، که واته بی باک نابئ له پیلانی خوا بیجگه لهوانه که زیانبارن، یان مه بهست
 نه وهیه: بی باکیه که یان زور بهو ناشیرینه، چونکه هه ره زیانباران بی باکن له پیلانی خوا، یان

ئەلەين: كاتى بى باكى ئەۋەندە بەدو خراب بىت، كەۋاتە ھەر زىيانباران بى باك ئەبن لەسەر ھەربار مەبەست بە زىيانباران ئەۋانەن كە زىيانبارى خۇيان بوون و خۇيان لە دەست چو، بەم رەنگە ئەو سۈرۈشتە پاكەى كە لەسەرى دروستكراون و زايەيان كەرد و بەپىئى ئامادەيەك كە بوويان رەفتارىيان نەكرد، ئەو دەسەلات و توانايان بەختكرد لە ھۆى بەد بەختى و زىان و دوچار بوونياندا! ﴿أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا﴾ ئايا دەرئەكەوت و پوون نەبوو ۋە بۇ ئەۋانەى كە دىن بە دۋاى چىن و دەستە پىشۋو ەكانى خۇياندا و بوون بە جى نشىنيان و خاك و ولاتەكان بە كە لەپوور ۋە رەگرن لە پاش نەمان و لەناوبردى دانيشتۋانەكانيان بە ھۆى گوناھ و تاوان و بېروانە ھىنانيان، ئىتر ئايا مەبەست بەم جى نشىن و كە لەپوور ۋە رگرانە دانيشتۋانى مەككە و دەۋر ۋە بىت ۋەك (سدى) ئەفەرمۈى، يان مەبەست ھەموو چىن و دەستە دۋايەكانە كە ھاتن و دىن بە دۋاى پىشۋو ەكانە ۋە لەناوبرا ەكاندا؟ ھەركام مەبەست بىت ھەق ۋايە دۋايەكان تەمى خوار بىن لە پىشۋو ەكانە ۋە خۇيان بپارىزن لە ۋەى رىگەى بەدى ئەۋان بەدەنەبەر ۋەم سەرزەنشەيان ئاراستە بكرى، ۋاتە ئايا دەرئەكەوت بۇ تاقم و چىنە دۋايەكان ﴿أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْتَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ﴾ كە ئەگەر بمانەۋى و بمان ويستايە دوچارمان ئەكردن و دوچارىيان ئەكەين بە تۆلە و سزاي گوناھەكانيان ھەرچۈنى پىشۋو ەكانمان دوچاركرد؟ ۋاتە ئەبوۋايە دەرېكە ۋتايە بۇيان و تەمى خوار ببويانە لىيانە ۋە ﴿وَنُطِغَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ لەبارەى ئەم رستەيە ۋە چەند رايەك ھەيە لەلايەن زانايانە ۋە:

۱- پەيوەست نىە بە پىشەۋە، بەلك و تىھەلكىشە، ۋاتە ھىندى لە باو و كارى ئىمە ئەۋەيە كە مۇر نەنن بەسەر دلى ئەۋانەدا ھەتا تەمى خوار نەبن بەبەسەرھاتى ئەو گەلە پىشۋانە و بىر نەكەنەۋە لە بەلگە و نىشانەكانى بېوا ھىنان.

۲- پەيوەستە بە پىشەۋە، لەسەر ئەم رايە ھىندى ئەلەين: پەيوستە بە رستەيەكى بپياردراو كە ۋە رەگەرى لە ۋوتەى: ﴿أَوَلَمْ يَهْدِ﴾ يەۋە، ۋاتە ئەۋانە بى ئاگان لە رىنمونيەۋە ئىمەش مۇر ئەننن بەسەر دلەكانياندا، ھىندى تر ئەلەين: ھەر پەيوەستە بە ۋوتەى ﴿أَوَلَمْ يَهْدِ﴾ يەۋە، مەبەست بەم رستەيە ھەۋال دانە بەبى ئاگايى ئەۋانە و رىنموني

و مرنه گرتنيان، هينديكي تر نه فهرموون: په يوه سته به ووتې **﴿رُت﴾** هوه، هينديكي
 تر نه فهرموون: په يوه سته به ووتې **﴿احيينا﴾** كه هر چرند شو ووتيه به پروانه ت بو
 رابردووه، به لام مهبست داهاتووه، واته **﴿نصيب﴾** له ناو هم رايانه دا پاي يه كم باشتر
 نه چيته دله وه وړيك و گونجاوتره له گهل هم پرستي كه ديت به دوايدا، **﴿فَهَرَّ لَا
 يَسْمَعُونَ﴾** واته نيمه مؤرمان ناوه به سهر دله كانياندا، كه واته نه وانه نابيستن، واته
 به بيستني و مرنه گرتن و تينه گه يشتن عيبرت و مرگرتن، نينجا پروي فهرمووده نه كاته
 پيغه مبهري نازيز **﴿ﷺ﴾** ناگاداري نه كات به سهر دواپوژو چاره نوس كه گشتي يه بو
 تاقير كړنه وه شو شارو ولا تانه، هه روه ها ناگاداري نه كات به سهر سروشتي بپروا
 بپرواييدا، به سهر زوريه ي سروشتي ناده ميده و ك دهر نه كه وي له و گهل و ده سته يانه دا
 كه باسگران، نه فهرموي: **﴿ذَلِكَ الْقَرَى﴾** شو شارو ولا تانه ي كه باسگران و ناوبران **﴿نَقْصُ
 عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا﴾** نه گيرنه وه بو ت و نه خوښينه وه به سهر تدا هيندي له هاوه له كانيان، شو
 هه والانه ي كه په ندو ته من و عيبره تيان تيدايه **﴿وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾** سويند به
 خوا هات بولايان فروستاده كانيان به موعجيزه و به لگه پروونه كانه وه، واته هر
 فروستاده يه ك به موعجيزه ي تايبه تي خوښه وه **﴿فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾** نينجا نه وانه
 نه بوون به بپروادارو بپرواهينهر، **﴿فَمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ﴾** به وه ي كه بپروايان پني نه بوو
 له پيشه وه، واته نه وانه له يه كم جاره وه و پيش هاتني موعجيزه بپروايان نه هينا به وه ي
 كه پيغه مبهره كانيان بانگي نه كردن بوي، نينجا پاش هاتني موعجيزه كانيش هر
 بپروايان نه هيناو هر سوور بوون له سهر بپروايي و بپروا نه هينانيان، كه واته له باره ي
 مه عجيزه وه كه مو كورپيان نه بوو، موعجيزه به ته نيا كار ناكات، به لكو نه بپروا خاوه ني
 دليكي كراوه و سروشتيكي زيندوو و هستيكي پاك و خاوين بين،

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَتَقِيْقِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ يَأْتِيَنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا

نهوانه بئ بهش بوون لهوانه به هوئی نهووه دلیان داخوابوو بهر بهست کرابوو له
 بپرواهینان وهك دهست نیشان نهكات بو نهوه كه نهفه رموی: ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ
 الْكَافِرِينَ﴾ مانه ندی نهو مؤر كړدنه به تینه خوا مؤر نهئی به سهر دلی بئ پرواكاندا لهوانه ی
 كه خوا نه یانناسئو نه زانی كه شایسته ی نهوون.

له باره ی مه بهست بهو مؤر كړدنه وهو هوكه ی له چند شوی نیکدا باسكرا، كه واته لیږدها
 پیویست نیه به چند باره كړدنه وه، نهو بپروا نه هیاننی پینشو پاشه به چوار جوړی تریش
 ته فسیر كراوه ته وه، به لام نه م ته فسیره ی كه لیږدها هلمان بژارد له دلمدا جیگیر بوو به لامه وه
 به میز تر بوو، زانینی راست لای خوا یه، ﴿وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ﴾ دهستمان نه كهوت بو
 زوړبه ی نهوانه هیچ عهدو په یمانیک و هلمان به عهدو په یمانیک كه له كړدنیا ندا مه بوو،
 عهدو په یمانی سروشتی كه له نایه تی (۱۷۲) ی نه م سوړه ته دا ناماژو دهست نیشانی بو
 نهكات، یان عهدو په یمان به جیپیشتن، یان عهدو په یمانیک كه له كاتی پیگیران و تنگاندها
 نه یاندا به خواو له پاشان پاشگه زنه بوونه لی، به هر كام مه بهست بیت نهوان پوونی
 نهكات وه كه زوړبه ی نهو گه لانه ی كه باسكران بهو جوړه ن ﴿وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَتَقِيْقِينَ﴾
 بئ گومان به پراستی زوړبه ی نهوانه مان دهست كهوت به درچوو له نایینی خواو په یمانی خوا،
 خواجه میهره بانی خو ی راگیرودامه زراومان بكات له سهرنایین و عهدو په یمانه پیروزه كه ی خو ی.
 له پاش نهو تیپه نكیشانه ی كه له كوژی داستانی شوعه ی به وه دهستی پیکرد تا ئیره،
 نیجا دیته سهر گیزانه وه ی داستانی موسا (علیه السلام)، كه دواترین داستانی پیغه مبهرو
 كه له كه یان لیږدها، نه م داستانه ی كړدوه به دوو بهش، بهشی یكه م داستانی له گه ل

فیرعهون و کۆمهلهکەى، بەشى دووهم داستانی له گهڵ نه تهوهکەى خۆى له نهوهى ئیسرائیل، داستانی موسا (عليه السلام) له زۆر له سووره تهکانى تردا هاتوو هیندی به درێژى، ناوى موسا زیاتر له (۱۲۰) جار هاتوو له قورئاندا، کهواته داستانی ئەم گرنگترو به سوودتره له ههموو داستانهکانى تر، له هۆى گرنگیهکەیدا چهن شتیک ووتراوه:

۱- موعجیزهکانى زۆر گهوره گهوره بوون.

۲- نه فامى و نه زانى گهلهکەى به تیتتر بووه له ناو گهلهکانى تردا.

۳- به سه رهات و پووداوى سه رسوپهینهرى داستانی ئەم زۆرتتر بووه، کهواته په ندو عیبرت زۆرتتر وهر نه گیرى له داستانهکەى.

۴- داستانی ئەم له زۆر شتدا وهک داستانی پیغه مبهرى ئازیزه (ﷺ) که خاوهنى شه ریه تیکی ئایینی و جیهانی بووه، بهو شه ریه ته خوا ئوممهت و میله تهیکی گه وهری فراهه م هینا که خاوهنى پادشایه تی و شارستانی تهی بووه و پامیاری ولاتی پیکرا.

ئینجا با به م ئەندازه یه کۆتایی بینین و بیننه سه ر ته فسیری ئایه تهکان که ده ست پێ نه کهن به به شى یه که م و ئە فه رموی: ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَى﴾ ئینجا له پاش ئەو فروستادانه ی که باسکران موسا مان ناردو ره وانه کرد ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لَأَشْرَهُنَّ لِيُخْرِجَهُنَّ مِنَ الْمَدِينَةِ بِمَا بُغِيْنَ لَهُنَّ فِيْهِنَّ﴾ به موعجیزهکانى خۆمانه وه که (۹)ن وهک له مه وپاش باسیان ده کهین ﴿إِنَّ فِيْ رَعْوٰنٍ وَمَلٰٓئِكَةٍ﴾ بۆلای فیرعهون و کۆمه لى ده ست و پیاوما قولانى، هه رچه ند بۆلای ئەو گه له ره وانه کراوه به گشتی، به لām له به ره وه ته گبیری کاروباری ولات به ده ست ئەمان بووه و ئەوانی تر شوینکه وتوو ژێرده ست بوون وهک هه ر بۆلای فیرعهون و ده سه ته که ی ره وانه کرابی وایه ﴿ظَلَمُوْا بِهَا﴾ ئینجا ئەوانه ناهه قی و سه ته میان کرد بهو موعجیزانه به م په نگه به وایان پینه هینان و دانیان پیا نه نان و سه رکێشیان به کار هینا، یان مه به ست ئەوه یه ئەوانه سه ته میان کرد له خۆیان یان له خه لکی به مه ی به رگریان کرد له به واهینان، وهک (حسن) و که سانی تر ئە فه رموون،

فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾ وَقَالَ مُوسَى يُفْرَعُونَ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ حَقِيقٌ عَلَى أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ

﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ واته نهی پیغه مبسر یان هرکه سیک که بتوانی
 سهرنج بدات نینجا سهرنج بده به چاوی دل نایا چون بوو داپوژی تیکده ران و خراپه کاران له
 ولاتدا، چیمان به سسر هیئان وه که له مهولا پوونیشی نه کاته وه، واته سهرنج بده که چیمان کرد
 به فیرعون و کومه له که ی، به لام بهم ووته یه ﴿الْمُفْسِدِينَ﴾ ناوی بردن و له که داری کردن، به وه
 دهست نیشان نه کات که به برهوانه هیئان یان ولات تیک نه چی و برهوانه هیئان یان تیکدانی ولاته،
 نه وهش شتیکی پوون و ناشکرایه به لای هه موو ژیریکه وه، چونکه ژیان هرگیز راست
 نابیته وه و چاک نابئی مه گهر بناغه و بنه رته که ی له برهوا به خواو گوپرایه لی و بهنده یی بو
 خوا، ولات نه شیوی و تیک نه چی کاتی که بهنده یی و پرستن تییدا تهنه بوا خوا نه بی،
 چونکه پرستنی خوا به تاه و تهنه نه مه یه که خه لکی یه که گهر وه و کار به دهستی هه یه که
 بهنده کان پووی تییکه ن به پرستن و گوپرایه لی، ملکه چ و گوپرایه ل بن تهنه بوا به برنامه و
 شهریه ته که ی، نه و کاته پزگار نه بن له گوپرایه لی و فرمانبهری هه و اواره زوی بهنده یه کی
 وه که خویان که ناوهستی له سسر باریک و هه رده مه به لایه کدا نه پرا، له گهل نه وه دا
 اواره زووه کانیش بی نرخ و بی سوودن، هرگیز بهنده سهریهستی و نازادی دهست کهوت نابئی
 مه گهر له سایه ی به برنامه و شهریه تی خوادا نینجا بزانی چی پوویدا له نیوان موسا و
 فیرعون و کومه له که یدا؟ نه فیرموی: ﴿وَقَالَ مُوسَى﴾ موسا فیرموی: ﴿يُفْرَعُونَ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ﴾ نه ی فیرعون به راستی من فروستاده یه کم له لایه ن په روه ردگاری جیهانیا نه وه
 ﴿حَقِيقٌ عَلَى أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾ شیام به وه و سوورم له سسر نه وه ی که بیجگه له
 حهق و قسه ی راست نه لیم له باره ی خواوه و هیچ شتیکی درو نه لیم به ده م خواوه،

قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِن كُنْتَ جِئْتَ بِثَابِتٍ فَآتِ
بِهَآ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾ فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾

﴿قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ بهراستی من هاتووم بۆلای ئیوه به بهلگه و موعجیزهیهکی
پوونهوه له لایهن خواوه ﴿فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ که واته نهوهکانی ئیسرائیلم لهگهل بنیره،
واته لییان گهپئی و دهست مهینه پئیان با لهگهل بن، موسا (علیه السلام) شتیکی پاگیاندا
که هه موو پیغه مبه رانی خوا هه نهوه یان پاگیانداوه شتیکی فهرموو که نهوه راست و په وایه:
خوا په روهردگاری هه موو جیهانیانه ئاده می بهنده و دروستکراوی خوان، که واته نه بی هه
بهنده ی نه و بن و هه نه و بهرستن، بی گومان فیرعه ون و کو مه له که ی نه یانزانی که نه وه ی
موسا داوای نه کات و نه یلئی هو ی پوو خان و نه مانی پادشایه تی و پژی می فیرعه ونه، له بهر نه وه
هیچیان به دهسته وه نه ما نه مه نه بی که موسا به دروژن نیشان بدن، وه ک ئاماره نه کات بۆ نه وه
که نه فهرموئی: ﴿قَالَ﴾ فیرعه ون ووتی به موسا: ﴿إِن كُنْتَ جِئْتَ بِثَابِتٍ فَآتِ بِهَآ إِن كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ﴾ نه گهر تو بهلگه و نیشانه یه کت هیناوه ده ی بیهینه نه گهر تو له راستگو یانی له م
لاف و داوایه دا که لئی نه دهیت ﴿فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ﴾ ئینجا موسا داردهسته که ی
فریدا ئیتر دهست به جئ داردهسته که به ماریکی گه وره ی ئاشکرا ده رچوو که گومان نه بوو
تییدا، که واته هه بهراستی بوو به و ماره نه ک به شیوه ی خه یال و چاوبهست، هه رکهس
ژییریئت و خوا بناسی هه رگیز سه رناکاته وه له و جوړه شتانه که هه می شه وینه شیان نه بی نری،
بو وینه هه موو کهس نه زانی که نه م ئاده مییه نایابه پیک دیت له و دلۆپه ئاوه، نه و ئاوهش له
خوړاک و خواری مه نی په ییدانه بیئت، خوړاکه کهش له خاک په ییدانه بیئت!! ئیتر چوون مه ردومی
ژییر نه بی سه ربکاته وه له گه رانی داردهست به مار، له ئایه تیکی تر دا نه فهرموئی: ﴿كَأَنَّهُآ جَانٌّ﴾
نه و داردهسته وه ک جانی لیها ت، ﴿جَانٌّ﴾ به ماریکی بچووک نه وتری که پیی نه وگوتری تیره
مار، هیچ درایه تی نیه له راستیدا له نیوان نه م دوو ئایه ته دا، چونکه نه گونجی

وَنَزَعَ يَدَهُ، فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ
 ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ، فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ
 حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَا تَوَكَّلْ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾

ئەو پووداوە دووجار پووی دابیت، جارێ لە شیوەی ئەژدەها و ماری گەورەدا و جارێکی
 تر لە شیوەی تیرەماریکدا، یا ئەو ماره هەرچەند گەورە بووبێ بەلام لە بزوتنەووە و جولاندا
 وەك تیرە مار بووبێ، یان لەیەكەم جارەووە وەك جان بووبێ لەپاشان گەرابێ بە ماریکی
 گەورە و ئەژدەها، یەكەم بەلگە و موعجیزە ئەوەبوو، دووهم ئەوەیه كە ئەفەرموی: ﴿وَنَزَعَ يَدَهُ﴾
 دەستی دەرھێنا لە ژێر كراسەكەى و یان لە ژێر بن هەنكەكانى ﴿فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ﴾ ئیتر
 ئەو دەستە بوو بە دەستیكى شپى كە بریقه و پووناكى ئەدایەووە بۆ سەرنج دەران، ئەو
 دەستەى كە لە پێشەووە دەستیكى ئاسایى بوو كەچی لەپاش ئەو دەرھێنانە بەو جۆرە گوژاو
 پووناكى دایەووە، كە ئەو بەلگەیهكى ئاشكرايه لەسەر راستى موسا (عليه السلام).

پێغەمبەرەن هەركام بە پێى كات و چەرخ و پێویست موعجیزەیهكى پێدراووە كە دەم كوتى
 خەلكى پێبكرێ و ببێ بە نیشانە و بەلگەیهكى سەرسوڕھێنەرى چارنەكراو، لەو چەرخەدا
 جادوو بازی باو بوو و نایاب و سەرسوڕھێنەریكى وا بوو كە لە هەموو شت زیاتر سەرنجى
 پراكێشاو، لەو كات و چەرخەدا ئەو موعجیزانەى دا بە موسا (عليه السلام) كە هەموو
 جادوویەكی پەك خست و دەستە پاچەى كردن، بەلام سەرەپاى ئەو فیرعەونى سەركێش
 كۆتایى نەھێنا و سەرى شوێر ئەكرد بۆ ئەو، چونكە ئەگەر ملكەچ ببوایە و بپراى بەیئایە
 ئەبوو دەستبەردارى ئەو پادشایەتى و لافى خواپەتیە ببوایە كە چەند سال بوو كە شخەى
 پێو ئەكرد و ئاغایی و خوێن مژى پێو ئەكرد، هەروەها كۆمەلى پیاو ماقولانى كە لە پەناى
 ئەودا هەر خۆیان شت بوون لە ولادتدا، لەبەر ئەو دەستیان كرد بە پرۆپاگەند لە موسا، وەك
 نامازە ئەكات كە ئەفەرموی: ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ﴾ كۆمەلى پیاو ماقولان و كارپەدەست لە
 كۆمەل و دەستەكەى فیرعەون گوتیان: ﴿إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ﴾ بەراستى ئەمە - واتە موسا -

جادووبازيكي زور زانايه و ليژانه ﴿رَبِّدُّ اَنْ يُخْرِجَكَ مِنْ اَرْضِكَ﴾ نه يه وي ئيه دهركات له خاك و
 ولا ته كه تان، واته نه يه وي به جادووبازي خوي زال بكات و به وه ولا ته كه دا گير بكات ئيه وي
 ليژ دهركات، له سوور هتي ﴿الشعراء﴾ دا ئهم ووتيه ي به ووتيه فيرعه ون دائه نئ كه واته چؤن
 ليژ دا نه يكات به قسه ي پياوما قولان؟ له وه لامدا نه ليژين: دروسته و هيچ به رگري كه ريك نيه
 له وه ي فيرعه ون و نه وانيش نه وه يان گوتبئ، ئينجا خوايش ليژ دا قسه كه ي فيرعه ون
 نه گير يته وه و له سوور هتي ﴿الشعراء﴾ دا قسه كه ي نه وان يان له يه كه م جار وه فيرعه ون نه وه ي
 گوتبئ و نه وان له فيرعه ونيان وهر گرتبئ و ئينجا نه وه يان گوتبئ بؤ خه لكى تر، قسه كه قسه ي
 فيرعه ون بووبئ و نه وان له فيرعه ون وه را يان گه يان دبئ، وهك باوه پادشايان راو قسه ي خويان
 باس نه كه ن بؤ پياوه تا يبه تيه كانيان و نه وانيش باسى نه كه ن بؤ گشتي، ﴿فَكَادَا تَأْمُرُونَ﴾
 ده ي ناي قسه و فرمانتان به چيه و راتان چيه له م باره يه وه؟ ئهم ووتيه هه ئه گري ووتيه
 فيرعه ون بيئت، به لام بارى يه كه م به هيژترو چه سپاوتره له دندا له به رنه وه ي به دواى نه و ووت دا
 ئهم فرموده يه ديئت كه وه لامه بؤنه و پرسىاره و ناشكرايشه كه ووتيه پياوما قوله كانه:
 ﴿هَلْؤَا﴾ نه و پياوما قولانه گوتيان به فيرعه ون و راى خويان به مه دهر بربئ: ﴿رَجِمَ وَاعَاهُ﴾ كارى
 موسا و براكه ي دوا بخه، واته په له مه كه له بر ياردان به سه رياندا تابكرئ به ره خنه به سه رته وه،
 مه به ستيان نه وه بوو كه به رگري موعجيزه كه ي بكه به جادووي جادووبازان وهك دهرنه كه وي
 له وه ي كه گوتيان: ﴿وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ بنيره به ناو شاره كاندا چهند كه سانك له
 جادووبازان كؤبكه نه وه ﴿يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَرٍ عَلِيمٍ﴾ هه موو جادووبازيكي زور زانت بؤ نه هيژين،
 به راستى هه رچند فيرعه ون يه كيكه له سه ركيشه به ناو بانگه كانى ميژوو، به لام جياوازيووه له
 زور له سه ركيشه كانى چهرخى بيسته م، نه مان هيچ ماوه ي بانگه رانى ريگه ي خوا ناده ن و
 به بن پرس و راو ليكؤلينه وه ده ست نه وه شينن لييان به پيسترين ده ست وه شاندا ئينجا
 قورئان به پيئى باوى كه س نه ديده ي خوي باسى چؤنيه تى كرده وه ي فيرعه ون ناكات له باره ي
 نه و ته گيرو داواى كه لييكرا، به لكو ديته سه ر سه ر نه جام و به ره مى كرده وه كه ي وهك ئيستا
 په يدابووبئ و به به رچاوه وه بيئت،

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ
وَإِن كُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَكْمُوسِي إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ
﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُوا

نه فیرموی: ﴿وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ﴾ واته نهویش ناردنی و نهوانیش کویان کردنه وه
جادو و بازه کان هاتن بۆلای فیرعهون، ئینجا با بزاین که هاتن چییان گوت و چییان کرد:
﴿قَالُوا﴾ گوتیان به فیرعهون: ﴿إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ بی گومان بۆ ئیمه نه جرو
پاداشتی گه وره ههیه نه گهر ئیمه زال و سه رکه وتوو بین، واته نه بی نه جرو پاداشتمان بی،
یان به شیوهی پرسیار نه یلین وهك (ئیین و عامر) و چه ند که سی تریش به و جوړه ی
خویندو وه ته وه له سوورتهی (الشعراء) دا به و جوړه هاتوو به لای هه موانه وه، ﴿قَالَ نَعَمْ﴾
فیرعهونیش گوتی: به لی نه جرو پاداشتی گه وره تان بۆ ههیه: ﴿وَإِن كُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ بی گومان
ئیوه نه و کاته له نزیک خراوه کان نه بن لای ئیمه، واته بیجگه له نه جرو پاداشت شتی
گه وره تریشان بۆ ههیه که بریتیه له نزیک خستنه وه تان له ئیمه و راده و پله پیدانتان لای
ئیمه، له (که له بی) یه وه نه گیرنه وه که فیرعهون پیی گوتن: ئیوه یه که م کهس نه بن که دینه
کوړو جی دانیشتنم و دواترین کهس نه بن که لیی ده رچن، جادو و بازه کان دلخوش بوون به و
به لینه و به شادومانی وه چوون بۆ به رامبه رکی و به لی برینه وهی موسا (علیه السلام)، ﴿قَالُوا﴾
﴿گوتیان پیی: ﴿يَكْمُوسِي إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ﴾ نهی موسا یا تو له پیشه وه
فرپی ده و ده ریخه نه وهی که پیته، یا ئیمه که سانی بین که له پیشه وه فریده و ده رخری
نه وه بین که پیمان و ناماده مان کردوو بۆ کاری مه به سته که ی خو مان، ﴿قَالَ﴾ موسا
فهرمووی: ﴿أَلْقُوا﴾ فری دهن و ده ری خهن نه وهی که پیته، واته ئیوه یه که م بن له وه دا، نه و
فهرمووده یه نه وه نه گه یه نی که موسا با وه پی به میزی بووه به خو ی و هیچ نرخیکی نه داوه به
کرده وهی نه وان و باکی نه بووه لی، واته ماتول شته که نه کهن دهی ئیوه یه که م بن و چیتان له
ده ست دیت بی کهن، مه به ست نه وه نیه که موسا رازی بووی و فرمان بدات به و کاره به دو
بۆگه نه ی نه وان،

فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا هُنَاكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ﴿١٢٠﴾ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾

﴿فَلَمَّا أَلْقَوْا﴾ نینجا کاتی ئه‌وهی که پێیان بوو ده‌ریان خست و فریاندان، هه‌رکام له‌وان
 چه‌بل و دارده‌ستیکیان پێبوو، ﴿سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ﴾ جادوویان کرد له‌ چاوی ئه‌و
 خه‌لکه‌ی که به‌ دیاره‌وه بوون و چاوبه‌ستیان لێکردن ﴿وَاسْتَرْهَبُوهُمْ﴾ ترساندنیان و ترسیکی
 به‌تینیان خسته‌ دلپانه‌وه، ﴿وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ﴾ جادوویه‌کی گه‌وره‌یان پێک هێناو هه‌لسان
 پێی، ئه‌وه‌ش به‌مه‌ بوو که چه‌بل و دارده‌سته‌کانیان پر کرد له‌ جیوه‌ نینجا به‌ گه‌رمی ناگریان
 خۆر ئه‌و هه‌موو جیوه‌ که‌وته‌ بزوتنه‌وه‌و جولان و له‌پێش چاوی خه‌لکیش وا ده‌رنه‌که‌وت که
 چه‌بل و دارده‌سته‌کان جولان و بزوتنه‌وه‌ ئه‌که‌ن به‌ هۆی ئه‌وه‌وه‌ ترسان، به‌ کورتی چاوبه‌ست
 بوو و له‌ راستیدا چه‌بل و دارده‌سته‌کان هه‌ر له‌سه‌ر باری خۆیان بوون و هیچ گۆڕانیکیان
 به‌سه‌ر نه‌هاتبوو، به‌لام له‌ راستیدا فیل و فیریکی زۆر گه‌وره‌ بوو، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا شتیکی
 گه‌وره‌تر هاته‌ پێشه‌وه‌ که‌ هه‌موانی سه‌رسام کرد و فېره‌و فیله‌که‌ی جادووبازه‌کانی له‌ په‌گو
 ریشه‌وه‌ ده‌رهێناو نیشانه‌و دروشمیشی نه‌هیششت وه‌ک بۆمان پوون ئه‌کاته‌وه‌ که‌ ئه‌فه‌رموی:
 ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ﴾ سه‌روشمانکرد بۆ لای موسا به‌مه‌ی که‌ دارده‌سته‌که‌ت
 فرێده‌، ئه‌ویش فری داو بوو به‌ ماریکی راسته‌قینه‌و به‌ راستی نه‌ک به‌ چاوبه‌ست ﴿فَإِذَا هِيَ
 تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ نینجا ده‌ست به‌جێ ئه‌و ماره‌ هه‌لی لوشی و قووتیدا هه‌موو درۆ و ده‌له‌سه‌و
 فېره‌و فیله‌که‌ی ئه‌وان، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و پووداوه‌ بخاته‌ به‌ر چاو و ناماده‌ی بکات به‌ ووته‌ی ئیستا

فەرمووی: ﴿تَلَقَّفْ﴾ نەك بە رابردوو ﴿لَقِفْتُ﴾، ﴿فَوَقَّ الْحَقُّ﴾ بەهۆی ئەوەوە هەق دەرکەوت و
 پوون بوویەوه، واتە کاری موسا ﴿وَبَطَّلَ مَا كَانُوا يَمْعَلُونَ﴾ بەسەر چوو و نەما ئەوەی کە ئەوانە
 کردیان ﴿فَعَلِبُوا هَذَاكَ﴾ بەهۆی ئەوەوە فیرعەون و دەستەکەیی لەویداو لەو کۆپو کۆمەلە
 گەورەیه‌دا ژێرخران و داماو کران، ﴿وَأَنْقَلَبُوا صَغِيرِينَ﴾ گەپان بە زەلیل و پێسو، هەمیشە
 ناهەق و شتی بەتال ھەروا ھاتوو، لە پێشەوه بە گێفەو گالە ھاتوو و بافیشی کردوو و تە
 خۆی و ترسی خستوو تە دلی خەلکی و بە زال و سەرکەوتوو دەرکەوتوو، ئینجا کە هەق
 ھاتوو تە کایەوه ئیتر ئەو گێفەو گالەیی نەماوو باو فووہکەیی نیشتوو تەوه وەك میزەلدان،
 گرژ ھەل ھاتوو وەك ژوژو، ئینجا شتی گەورەترو پێسواکەرو دل تەزێن بۆ فیرعەون و
 دەستەکەیی ئەمەبوو کە ئەفەرمووی: ﴿وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَ بَيْنَ﴾ جادووبازەکانی خران بەپووداو
 بە سوژدەبەری و سوژدەبردن بۆ خوای پەروردگاریان لەکاتی کدا ﴿قَالُوا﴾ گوتیان ﴿أَمْ تَارِبَ
 الْعَالَمِينَ﴾ بپرومان ھینا بە پەروردگاری ھەموو جیھانیان ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ پەروردگاری
 موسا و ھارون، ئەو جادووبازانە باشتەر زانا پوون بە جادوو و ئەندازەیی پادەو پلەیی جادوو،
 باش تیگەیشتن کە ئەوەی موسا ھینای و پێی ھەلسا شتیکی تر بوو جیاوازیوو لە جادوو و
 جادووبازی، زانیان کە ئەوە شتیکی بوو لە سنووری دەسەلاتی ئادەمی بەدەرپوو، لەبەرئەوه
 ھیچ خۆیان پێنەگیرا و بپواکەیان دەرپێی، لە بەربەرەکانیەوه وەرگەپان بۆ ملکەچی تەواو،
 بەلام سەرکێش و ملھوپان نازانن چۆن ئەو پووناکیە پووی کردە ئەو دلانە، چۆن ئەو گۆرانی
 گەورەیه ھات بەسەریاندا، ئەوه بێگومان ئەو پووداوه گەورەترین زەربەیهك بوو کە دلی
 فیرعەون و دارودەستەکەیی ھینایە لەرزە، لەبەرئەوه،

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَامَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَٰذَا لَمَكْرٌ مَّكْرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا
أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾ لَا قُطْعَانَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ

﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ ﴾ فیرعون گوتی به وانه: ﴿ ءَامَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ﴾ نایا ئیوه بروتان هیئا
پئی پیش ئه وه و به بئی ئه وهی من ئیزن بدهم و فرمان بدهم پیتان؟ واته کاریکی به دتان کردو
پاوهستن تابزانن چیتان به سهر ئه هیئم، دیاره فیرعون که بینى ئه وانه بروایان هیئا مه ترسی
داگیریکرد که ئه و بروای ئه وانه بییته هوی برواهینانی هم مووان له بهرئه وه ویستی به و
جوړه و له دوو باره وه به ربه ست فراههم بهینى و به گری ئه و خه لکه بکات له برواهینان،
یه کهم: گوتی: ﴿ إِنَّ هَٰذَا لَمَكْرٌ مَّكْرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ ﴾ به راستی ئهم کرده وه یه که کردتان فیل و
ته له که یه که بوو ئیوه و موسا کردتان له شاره که دا، واته مصر، واته برواهینانه که تان به موسا
له پرووی راستیه وه نه بوو، له بهرئه وه نه بوو که موسا به لگهی به هیزی بووبی و ئیوه
دهسته پاچه کردبی به لکو هوی بروا که تان ئه مه بوو که یه که و تن له نیوان خو تاندا، دوهم:
گوتی: ﴿ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا ﴾ واته ئه و پیلان و فیله شتان کرد بوئنه وهی دانیشتوانه که ی خوی
دهر که ن لینی و خو تان و لات که داگیریکه ن، دیاره دهر کردن و ئاواره کردن هاوتای کوشتنه ئابه و
دووجوړه و به و پیلانه فیرعون ویستی چاو و پاو بکات له خه لکی و په رده یه که بهینى به سهر
ژیرکه و تن و ئا بروو چوونه که ی خوی و دهسته و بهسته که یدا، ئینجا هه پرده شه یه کی سهخت و
سامناکیان ئا راسته ئه کات، له یه کهم جاره وه به کورتی به بئی دیاریکردنی بارو جوړی
هه پرده شه که، بهم رهنکه گوتی: ﴿ سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴾ که واته له مه و پاش ئه زانن سهره نجام و دواپوژی
به دی ئه وهی که کردتان، واته توله تان لی ئه سینم، ئینجا هه پرده شه که ی پوون کرده وه و
توله که ی دیاریکردو گوتی: ﴿ لَا قُطْعَانَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ ﴾ واته ئه وه سویندبی دهست و
قاچتان ئه برم به شیوهی راست و چه پ، واته دهستی لایه کتان و قاچی ئه ولا که ی تر که ئه وه
زور سهخت و به تین و ئازار دهره،

ثُمَّ لَأَصْلَحَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾ قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا نُنْقِمُ مِنْهَا إِلَّا أَنْتَ ءَامَنَّا

بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَ تَنَزُّرُ رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٢٦﴾

﴿ثُمَّ لَأَصْلَحَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ئىنجا لە پاش ئەو هەلنەواسم هەموو بەسەر پەلێ دارخورمادا
وەك لە سوورەتی ﴿طه﴾ دا ئەفەرموی، ئەوێش لەبەر ئابووبەردنیان و ترساندن و تەمێ دادانی
هەركەسیكی ترو وێنەى ئەوان، ئىنجا بەرامبەر ئەو هەپەشە سەخت و سامناكە ئەو
بەوادارانە ﴿قَالُوا﴾ گوێیان: ﴿إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ بێگومان ئێمەى بـەـپـرواـدار بـۆـلای
پەروەردگارمان وەرئەگەڕێنەو، واتە ئەگەر تۆ ئەوێمان بەسەر بێنى قەیناكات و هیچ
زیانیكى نیه، چونكە ئێمە ئەگەڕێنەو بۆلای میهرەبانى و ئەجرو پاداشتی خوا، كەواتە
كردهوەكەى تۆ ئەبێ بەهۆی گەشتنمان بەو بەهرە و كامەرانیه و ئەبێ بە مایەى خێرو
خۆشیمان، یان مەبەست ئەوێه: ئێمە و ئێو بەتێكرایى ئەگەڕێنەو بۆلای خوا، ئێوێش
وەك ئێمە هەر ئەمەن و هەموو ئەچینە دادگای پەروەردگار لە پۆژى دوايیدا ئەوكاتە
هەركامان ئەگەین بە بەرەم و سەرەنجامی كردهوەكانمان، بەروای راستەقینە ئاوايه،
نەدائەچلەكى و نە ئەكەوێتە لەرزە و ترازان، هەرچۆنى مل كەچ ناكات بۆ ناھەقى، ئەو بەروا
راستەقینە پزایە و دلتارامە بەدواپۆژى خۆی و شادمانە بەو بەشەى كە خوا پێى ئەبەخشى
ئێتر بەسەرھات و پرودانى ئەم جیھانەى هەرچۆن بێ و بگوزەرى، ئەو كەسى كە بەر بەرەكانى
لەسەر بێرو بەرواكەى بكات هەرگیز شل نابێت و سەر شوڕناكات بۆ دوژمنە سەركێشەكەى كە
پازى نابێ لێى بەواز هێنان ئەبێ لە بێرو باوەرەكەى، هەرگیز داواى چاوپۆشى و لێبوردن
ناكات لێى، چونكە ئازاوە و تێجەنگینەكەى هەر لەبەر بێروباوەرو عەقیدەكەى، وەك
ئەوانە فەرموویان: ﴿وَمَا نُنْقِمُ مِنْهَا إِلَّا أَنْتَ ءَامَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَ تَنَزُّرُ﴾ تۆ هیچ ناخۆشى و
بیزاریەكت نیه لە ئێمە مەگەر ئەوێ كە ئێمە بەرومان هێنا بە نایەتەكانى پەروەردگارمان
كاتى كە هاتن بۆمان، یان تۆ هیچ تۆلەیهك لە ئێمە ناسێنى لەبەر هیچ هۆیهك مەگەر
لەبەرئەوێ بەرومان هێناو.... هتد، ئىنجا وازیان هێنا و پووى قەسەیان وەرگێرا لە
فیرەوێ و پوویان كرده پەروەردگاریان و پەنایان بەو بەرد و گوێیان: ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾
ئەى پەروەردگارمان پڕێژە بەسەرماندا ئارامى و خۆگەرى كە بتوانین خۆمان بگەڕێن لە پڕێگە
راستەكەى خۆمان نەترازین و هەپەشە و ناپالى فیرەوێ كارمان تێنەكات ﴿وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ﴾

بمانمرینه به موسلمانیتی و دامه زراو له سهر چاکه و بههری ئیسلام، ئینجا ئایا نهو
 هه‌په‌شه‌ی به‌دی هی‌نا، یان خوا پاراستنی؟ له (ئیین و عه‌باس و که‌له‌بی و سدی) یه‌وه
 نه‌گیرنه‌وه که‌م به‌دی هی‌نا و به‌شه‌یدی له دنیا دهرچوون!! ئابه‌و جو‌ره سته‌م و
 سه‌رکی‌شیه‌که‌ی که‌وت و ده‌سته‌پاچه‌بوو به‌رامبه‌ر عه‌قیده‌و بپروا، به‌رامبه‌ر ووریایی و
 تی‌گه‌یشتن و ئارام و خو‌گری، سه‌رکی‌شی و سته‌م په‌کی که‌وت به‌رامبه‌ر نه‌و دل‌انه‌ی که‌وای
 زانی ده‌سه‌لاتی هه‌یه به‌سه‌ریاندا هه‌رچو‌نی ده‌سه‌لاتی هه‌یه به‌سه‌ر سزاو نه‌شکه‌نجه‌ی
 له‌شه‌کاندا، بو‌ی دهرکه‌وت که‌ چاری نه‌و دل‌انه‌ ناکات و کاریان لیناکات، چونکه نه‌و دل‌انه
 کاریان هه‌ر به‌ده‌ست خواجه، نه‌بی سته‌م و سه‌رکی‌شی چی بکات به‌رامبه‌ر نه‌و دل‌انه‌ی که
 ئاره‌زوو و خوشیان هه‌ر بو‌لای خوا و هاوسی‌تی و په‌نای خواجه؟ سته‌م و سه‌رکی‌شی چی بکات
 که به‌و دل‌انه‌ی که‌ په‌نایان هه‌ر به‌خوا‌ی خو‌یان به‌ستوه‌و چاوه‌پروانی هه‌ر لای نه‌ون و هیچ
 نرخیک ناده‌ن به‌هه‌رشتیک که‌لای سه‌رکی‌شانه!

به‌پراستی نه‌و هه‌لو‌یسته‌ی که‌ پرویدا له‌نی‌وان فیرعه‌ون و کو‌مه‌له‌که‌ی له‌گه‌ل نه‌و تاقمه
 که‌م و بی‌ده‌سه‌لاتی که‌ فیرعه‌ون کو‌ی کردنه‌وه له‌شارو و لاته‌کاندا و که‌چی بپروایان هی‌نا و
 بوون به‌هو‌ی ریسوایی خو‌ی و کو‌مه‌له‌که‌ی، به‌پراستی نه‌و هه‌لو‌یسته‌یه‌کی‌که له هه‌لو‌یسته‌ زو‌ر
 گه‌وره و گرنگه‌کانی می‌ژو‌ی ئاده‌می که‌ به‌په‌نجه‌ ده‌ست نیشانی بو‌ بکری، نه‌و هه‌لو‌یسته‌ی
 که‌ بپروا به‌عه‌قیده‌ی تیدا زال‌بوو به‌سه‌ر گیان و ژياندا ئیراده زال‌بوو به‌سه‌ر ئیش و ئازاردا،
 مرو‌ف به‌سه‌ر شه‌یتاندا! نه‌و هه‌لو‌یسته‌ ئازادی و سه‌ره‌ستی پراسته‌قینه‌ی تیدا دهرکه‌وت که
 بریتیه له‌به‌رزی و بلندی بپروا عه‌قیده به‌سه‌ر سته‌می سته‌مکاران و سه‌رکی‌شی سه‌رکی‌شاندا،
 نرخ نه‌دان به‌هیزی مادی و که‌ هه‌ر ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر ئازارو نه‌شکه‌جه‌ی له‌شدا هه‌یه و
 ده‌سته‌پاچه‌یه له‌ ده‌ستگیرکردن و زال‌بوون به‌سه‌ر دل و گیاندا، هه‌ر به‌و ده‌سته‌پاچه‌بوونه‌ی
 هیزی مادیه ئازادی پراسته‌قینه‌ په‌یدائه‌بی له‌ دل و ده‌روونا.

به‌پراستی هه‌لو‌یستی نه‌و بپرواداران هه‌یه سه‌رسوپرمانه، نه‌وه‌تا نه‌و تاقمه که‌مه که
 که‌میک له‌وه‌وپیش دوا‌ی نه‌جرو پاداشتیان نه‌کرد له فیرعه‌ون، ئاواتیان نه‌وه بوو نزیک
 ببه‌وه لی، هه‌رئه‌وانه زال‌بوون و به‌سه‌ر فیرعه‌وندا نرخیان دانه‌نه‌نا بو‌ هه‌په‌شه‌و ناپاله‌که‌ی،
 به‌هه‌موو ئارام و خو‌گریه‌وه ئاماده‌بوون بو‌ هه‌لگرتنی نه‌و باره‌ گرانه‌و خو‌گرتن به‌رامبه‌ر نه‌و
 نه‌شکه‌نجه‌و سزاو ئازاره‌ی که‌ مو‌چرکه نه‌هینی به‌له‌شداو دل نه‌هینیته له‌رزه.

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَنْذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَبَذَرَكَ وَالْهَتَكَ قَالَ
سَنُقْذِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا
بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا

ئینجا بگه پیننه وه بۆ سایه ی ئایه ته کان که چه شمه ندازیکی تازه مان بخاته بهرچاو،
شیوه و چه شمه ندازی کۆبوونه وه و کۆنگره ی فیرعه ون و پیاوماقوله کانی بۆ ته گبیرو پاوێژ له
چاره سه رو بهرگریکردنی موسا و شوپین که وتوووه کانی، نه فه رموی: ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ﴾
کۆمه لی پیاوماقول و تایبه تی له گه له که ی فیرعه ون گوتیان به فیرعه ون ﴿أَنْذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ﴾
ئایا وازه هینئ له موسا و گه له که ی ﴿لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بۆنه وه ی خراپکاری بکه ن له و لاتدا
له خاکی مصردا، واته لینیان گه ریت تابه ئاره زوی خویان و به سه ربه سستی خه لک بانگ بکه ن
بۆ ئایینه که ی خویان، ﴿وَبَذَرَكَ وَالْهَتَكَ﴾ واز بئین له تۆو په رستراوه کانت و هیچ نرخیکیان
بۆ دانه نین، به پینی فه رمان و شه ریه تی تۆره فتار نه کات؟ که واته خراپه کاری به لای ئه وانه وه
ئه وه بوو که بانگ بکه ن بۆ پهروه ردگاریکی خوا و په یروه ی فه رمان و شه ریه تی خوا و
لائه دن له فه رمان و شه ریه تی فیرعه ون، که واته ئه و کرده وه ی موسا له پاستیدا شوپش بوو
به سه ر فیرعه ون و پژی می فیرعه وندا، پیاوماقوله کان فیرعه ونیان وریا کرده وه و ئاگاداریان کرد
به و مه ترسیه گه وره ی که پروی کرده فیرعه ون و پادشاییه که ی، جا له بهر ئه وه ﴿قَالَ﴾
فیرعه ون گوتی پییان: ﴿سَنُقْذِلُ أَبْنَاءَهُمْ﴾ له مه و پاش کوپه کانیان ئه کوژین به زۆری و به لیشاو
﴿نَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ﴾ ئافره ته کانیان ئه هیلینه وه به زیندوویی وه ک له مه و پیش به و جۆره مان
کرد، واته موسا هه ر کارو کرده وه یه ک بکات به دژی ئیمه به هۆی گه ل و که سو و کاره که یه وه
ئه یکات، ئه ی ئیمه ش هه ول ئه ده ی بۆ که م کردنه وه یان به کوشتنی ئیرینه کانیان، زه بوون و

ريسواسيان نهكەين به هيشتنهوهی كه سزای زۆر گهوره ئهمهيه ئافرهتی بىچاره دوژمن
 دهستگيرى بكات، ئهو كردهوه پيسه فيرعهون بهكارى هينا پيش لهدايك بوونی موسا، ئهو
 تاوانه زۆر بهدهی كرد، ئينجا ئايا دووبارهی كردهوه له پاش ئهم ههپهشه يان نه هيندى
 لهسر ئهوهن كه ئهم جاره بوى نهكرا، ئينجا گوتى پييان: ﴿وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ﴾ بىگومان
 ئيمه بهرزو بلندين بهسهريانداو زالين بهسهرياندا ئهوانهى له ژيړ دهستمانان وهك لهمهو بهرو
 بارو حالمان نهگۆپاوه، واته وازهينان و بىدهنگ بوونمان لهبهر بىدهسهلاتى بيرکردنمان نيه
 لييان، بهلكو لهبهر ئهوهيه كه نرخيان نيه لمان و بىباكى لييان، بىگومان ئيسرائيليهكان
 ترسو بيميان ئى نيشت لهو لهو ههپهشهى فيرعهونه لهبهر ئهوه موسا (عليه السلام)
 فرمانيدا به ئارام و خوگرييان و دل نهوايى كردن و ئوميدهوارى كردن به دواپوژى كامهراى و
 بهختهوهريى كه ئهفرموى: ﴿قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾ موسا فرموى به گهل و نهتهوهكهى
 ﴿اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا﴾ كۆمهكى له خوا داوا بكهن و خوگرو بهئارام بن لهسر ئهوهى كه
 بيستان له فيرعهون و مهترسى ئى نهكهن، فرمانيدا بهم دوو شته، چونكه برواداران و بانگ
 كهراى پىگهى خوا ئهبن يهك پهناو پهناگيان ببى كه خوايهو پهناى خوايه، ئهبن ههريهك
 دۆست و كاربهدهست و خاوهنيان ببى كه خوايهو ههموو شت ههريهدهست ئهوه، كهواته
 ئهبن خوگرين و بوهستن به ديارى فرمان و بريارى ئهوهوه، پهله نهينهوهو بوهستن به ديارى
 هاتنى كارى خواوه كه كات و بارى تايبهتى ديارى كراوى خۆى ههيه به پى ليژانى و
 كاردروستى خۆى، فرمانيدا به دوو شته، ئينجا بهليني پيدان به دوو شت: يهكهه: دهست
 نيشانيكرد به لهناوبردنى فيرعهون و دهسته و بهستهكهى و گيپرانى ئهمان به بههرمهههندو
 شادو شادومان به خاك و ولاتهكهى ئهوان، دووهم: دواپوژى كامهراى و بهختهوهريى لهم
 جيهانهدا يان له ههردوو جيهاندا،

إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوا أَوْزَيْنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عُدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

فهرموی: ﴿إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ﴾ بئ گومان خاک و ولاتی میسر، یان خاک و ولات به شیوهی گشتی که خاک و ولاتی میسر لیږده دایه که مو سهرده سته یه ﴿يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ هینی خواجه و بدهست خواجه و مولکی خواجه و نهیبه خشو و نهیدا به که له پوړ به هرکه س له بنده یانی که خوا خوی بیهوی و مهیلی بیی ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ دواپوړی خیرو خوشی و سهرکه وتن و پزگاری بو له خواترس و خو پاریزه رانه، واته کار به و جوړه نیه که فیرعون گوتی، به لکو به رزی و زال بوون بو که سیکه که خوگر بی و کومه که له خوا داوا بکات، دهی نیوه که خوگر و له خواترس بن نه بی نیوه زال و سهرکه وتوو بن، نیتر زوری پی بجی یان کهم، پیغه مبه ران و شوین که وتوو پرسته قینه کانی بوچوون و نومیدو چاوه پوانیان به و جوړه یه و هه میشه دل نارام و دلنیان، به لام زوربه ی نیسرائیلی له و راده و پله به رزه دا نه بوون، له بهر نه وه که وتنه گله یی و بناشت له موسا و بیزاریان دهر پری له بارو به سهره اتیان وه که نه فهرموی: ﴿قَالُوا﴾ نه وانه گوتیان ﴿أَوْزَيْنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا﴾ گهل و نه ته وه که ی موسا و تیان به موسا: سزاو نازار دراین له پیش نه وه ی تو بییت بو لامان به فروستاده یی و پیغه مبه ریستی وه له پاش نه وه ی که هاتی بو لامان به فروستاده یی، واته هیچ سوو دیکمان ورنه گرت له م فروستاده ییه ی توو بارو حالمان نه گوړا، نیمه هیوامان و ابو که له پاش فروستاده یی تو پزگار نه بین، به راستی نه و ته و گله یی نه وانه نیث و نازاری زوره له دلدا، به لام موسا (علیه السلام) خوی تی که نه داو له سهر ریگه و بهرنامه ی خوی پویش، گپرانیه وه بولای خواو هیواو نومیدی بهستن به خواوه و به لینی پزگاری و سهرکه وتنی پیدان

بهم جوړه: ﴿قَالَ﴾ فہرموی پیان: ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُهْلِكَ عَذَابُكُمْ﴾ نومیدو چاوه پروانیہ
 کہ پەروەردگار تان دوزمنه که تان له ناو بهرئ ﴿وَيَسْتَخْلِفْكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ئیوه بکات به
 جادارو جینشین له خاک و لات که دا ﴿فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَمْلُونَ﴾ تا سەرنج بدات و بیینی چون
 ئیوه کرده وەر هفتار نه که ن؟ ئایا چاوه بهرئ چاکه و بهرئ خوا نه بن و سوپاس و
 گوئ پرایه لی نه که ن، یان سپله نه بن و بهرئ نه وەر یاخی نه بن وه فیرعه ون و کومه له که ی؟
 واته تا نه وەر خوا نه یزانی ئیوه به کرده وەر به دی بیئن و به و جوړه ش خوا بیزانی و بیینی،
 تا به گوئره و کرده وەر کانتان نه ویش رهفتار تان له گهل بکات، چونکه باوی خوا واهات که
 توله و پاداشتی به دواي کرده وەر بهنده کانیدا بیت و نه وەر که زانیویه تی به دی بیت له لایه ن
 بهنده کانیه وەر، موسا (علیه السلام) به چاوی دلی پیغه مبه ریتی سەرنجی داو باوی خواي
 بیینی که به لیینی پیداوه بۆ خوگران و یاخیه کان له بهر نه وەر نه مان و له ناو چوونی سەریکشانی
 بیینی، زال بوون و سەریکه و تنی خوگران و پشت به خوا به ستانیشی بیینی، له بهر نه وەر ته مئ و
 ناموزگاری گهل و تاقمه که ی خوئ کرد و خستیه سەریگه راسته که ی خوا تا نه و باوی خوا
 به دی بیت له وان و فیرعه ون و دهسته یاخی و سته مکاره کهیدا، که باوه که ی هەر به و جوړه هات
 سەریکشان و سته مکاران له ناو بهرئ و خوگران و په نا هینه ره کانی خوئ سەری بخت و بیانکات
 به جینشینی نه وان و شادیان بکات به ولات و جئ و شوینه کانیان، ئیتر زوری چی چوبئ یان
 که م، نه وەر به پیی زانین و کاردروستی خوایه، نه و زال کردن و شاد کردنه ش تاقی کردنه ویه
 تا دهر که وئ بۆ مەردومان سپله یی و ناسوپاسی و سوپاس و گوئ پرایه لی، موسا فہرموی:
 نومیدو چاوه پروانی و هیوايه... هتد، به لیینه که ی به قه تعی نه دا، له بهر نه وەر و ته ی (عسی،
 لعل) له لایه ن خواوه بیت به لیینی ته واره، موسایش (علیه السلام) نه و به لیینه ی له خواوه بۆ
 هات، یان موسا شەرم و نه ده بی به کار هیئا له گهل خوا داو زاتی نه بووه به شیوه ی قه تعی و
 به لیینی ته واره و پایگه یه نی.

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا مِنَ الشَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٠﴾ فَإِذَا
جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُنَا سَيِّئَةٌ يَطَّيِّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۖ أَلَا إِنَّمَا
طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٢١﴾

ئينجا له نايه ته گاني داهاتوودا به دريژي باسي چهند پروداوو به سهر هاتيک نه کات که
خواي ميهره بان کردني به پيشه کي و سهره تا بوئه و به لينه گه وره ي که داي به موسا و
نيسرائيله کان، نه فهرموي: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ سويند به خوا قارمان گرت له گهل و
دهستکه ي فیرعون و سزمان دان ﴿بِالسِّنِينَ﴾ به سالاني گراني و قات و قري و تهنگ گوزهراني
﴿وَنَقَصْنَا مِنَ الشَّمَرَاتِ﴾ به کهم و کوپي له بهر و ميوه جاتدا، ﴿لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾ بوئه وه و
به لکو بيربکه نه وه له دهسته پاچه يي و بي دهسه لاتي خويان و فیرعون نه که يان و ته من خوار بين و
کو تايي بينن له و باو و حاله به ده ي وان له سهر ي و به راستي زور جي ي خوي بوو نه و
بيره بکه نه وه و بزائن هموو شت به ده ست خوايه نه گينا چون خاكي پر له پيت و فهر ي وه
مصر نه واي به سهر دي ت و تهنگي و تهنگ گوزهراني واي تي دا پهيدا نه بين، به لام بيريان
نه کردو وه و ته من خوار نه بوون و زياتر گومرا بوون و خويان به چاک دانا، وه که ده ست نيشان
نه کات که نه فهرموي: ﴿إِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ﴾ ئينجا کاتي خير و خوشي و ههرزاني و فراواني
پوزي و ته ندروستيان بو بهاتايه و ببوايه ﴿قَالُوا لَنَا هَذِهِ﴾ نه يانگوت: نه مه ههر بو ئيمه يه و
له بهر ئيمه يه و ئيمه شايسته ي نه مه ين، ﴿وَإِنْ تُصِيبُنَا سَيِّئَةٌ﴾ نه گهر ههر ناخوشي و تهنگ
گوزهرانيان توشي بهاتايه ﴿يَطَّيِّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ﴾ نه يانخسته مل موسا و ههر که سيک که
له گه ليه تي و نه يانگوت نه مه به هو ي شومي و خراپي نه وانه وه توشمان بووه. له سهرده مي
نه فامي عهره بدا باو بووه نه گهر که سي کارنيکي بکردايه نه پويش به لاي هيلانه ي
بالنده يه کدا و هلي نه فراند، جا نه گهر به لاي راستيدا بفريايه نه و کاره ي به چاک دانه ناموژده
به بخش نه بوو پي ي و نه چوو به دم نه و کاره وه، نه گهر به لاي سهرچاوه که ي که برتييه له
خوا و قهزاو قهدهري خوا، ههره ها له ههره و چهرخ و سهرده مي نه فامييه کاندا کاروباريان

نه نه گيرايه وه بۆلای خوا به لکو هر دهمه بۆلای شتیکی تر وهك ئهوی له سهردهمی نه فامی
 فیرعه وندا که خیرو خوشیان نه گيرايه وه بۆلای چاکی خۆیان، ناخۆشی و دهردو به لایان
 نه گيرايه وه بۆلای بپرواداران، ههروهها جوله که کانیش له مه دینه دا به و جۆره یان نه گوت
 دهر باره ی پیغه مبهرو بپرواداران، بئ گومان ئه و قسه و باسانه سه رجهم هه له یه و پڕو پوچه و
 باری راسته قینه ئه مه یه که خوای پهروه ردگار باوو په و شتی داناوه بۆ هه رشتی، به دیهاتن یا
 به دینه هاتنی هه موو کاروباریک به ستراره به و باوو په و شته و به قهزاو قهدهری خوا که نه و
 باوو په و شته ی داناوه به دیهاتن و خیرو خوشی و به دی و ناخۆشی به ستووه به و باوو
 په و شته وه و له راستیدا هه موو کاروباره کان نه گه رپته وه بۆلای خوا و قهزاو قهدهری خوا، وهك
 لیژده ده ستنیشانی بۆ نه کات، که به رپه رچی ئه و نه فامانه نه کاته وه که نه فهرموئ: ﴿أَلَا إِنَّمَا
 طَلَرْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بیدارو ئاگادار بن که شومو به د به ختیان هه ر لای خوایه و له لایه ن حوکمو
 بپاری خوایه وهك (ئین و عه باس) نه فهرموئ، یان ئه و شومو به د چاره ییه ی که دوو چاریان
 ئه بئ هه ر ئه وه یه که هه ره شه یان لیکراوه لای خوا نهك ئه وه ی که له جیهاندا تووشیان ئه بئ،
 وهك (زه جاج) نه فهرموئ: یان به شی ئه وان و ئه وه ی که نه فپری و دیت بۆیان له قهزاو قهدهری
 خوا هه ر به هوئ به دی و شومی خۆیا نه به لای خوا وهك هیندیکی تر نه فهرموون. یان ئه و
 شومو به دیه ی که نه یه رن به سه ر موسا و بپرواداران داو له وانی ئه ناسن، ئه و شومو به دیه هه ر
 لای خوایه و له لایه ن ئه وه وه هاتوو نهك که هه موو شت به ده ست خوایه و نه گه رپته وه بۆلای
 خوا، له به ره ئه وه ئه و وته و قسه و باسه نا راستانه ئه لێن و دین به ده میاندا، نازانن ئه وه ی که
 تووشیان دیت له خۆشی و ناخۆشی له لایه ن خوا وه دیت بۆیان له به ر تا قی کردنه وه یان، سزاو
 نازاریان تووشی ئه بئ بۆ تۆ له سه ندن لێیان، ئه وانه ئه وه نازانن هه رچه ند خۆیان به بپروادار
 دانه نین، ئه وانه نازانن وهك ئه وانه ی که له م چه رখে دا پهیدا بوون و بپروایان به غه یب و قهزاو
 قهدهر نیه و ئه وه یان ناو ناوه: (العقلية العلمية) هه روه ها ئه وانه ی بته ناوی (الإشتراکیه
 العلمیه) پروداوه ناخۆشه کان نه برن به سه ر شتی کدا که ناوی ئه به ن به: (الطبیعة المعاکسه)
 ئه وانه ئه مانه هه موو نه فام نه زانن! ئینجا هه میتیر ئه پوا له سه ر سه رکیشی دهسته و به ره که ی
 فیرعه ون و شتی سه یریان لی نه گيرپته وه،

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ

الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْذَّمَ

نه فەرموئ: ﴿وَقَالُوا﴾ ئەيانگوت بە موسا ﴿مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا﴾ ھەرچەندو ھەر جاری بەلگەو نیشانەى پوونمان بۆ بیئى بۆئەوہى جادووو چاوبەستمان لى بکەیت پیى ﴿فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ ئیمە نایین و نین بەپروادار بەتۆو لەبەر قسەى تۆ، واتە ھەر جاری بەلگەو نیشانە ببیین بە موعجیزەى ناوبەہى ئیمە بە جادووو چاوبەستى ائەننن، کەواتە بپوات پی ناھینن ھەرگیز، ئەوہیە سەرکیشى تەواو کە نە ئامۆزگارى و بیرخستەوہ چارى ئەکات نە بەلگەو نیشانە و رابەرى بەھیز کارى لى ئەکات، ئەوہش بەسەرھات و نەخۆشیەکی دەروونىە کە دوو چارى سەرکیشى و ستەمکارەکان دیت کاتى کە ھەق و راستى بەرەنگاریان بوەستى، موعجیزە و رابەرو بەلگەى پوون بەریان لى بپریتەوہ و ناچریان بکات، لەوکاتەدا سەرکیشیان دیتە جۆش و ئەو پەرى لارى و لارەجلەوى خویان دەرئەبەن و قسەى ئاوا راست و ناپەوا ئەکەن! جا لەو کاتەدا ھیزی ھەرە گەورە ھاتە مەیدان دەست چار نەکراوى خۆی وەشانە بەم رەنگە چەند موعجیزەہیەکی پوون و ئاشکرای ھینایە کایە و چەند شتى سزاو ئازاردەرى نیشان دان کە ھەرکام ناچارى ئەکردن بە پەنا ھینان بە موسا (علیہ السلام) کە داوا بکات لە پەروردگارى پزگاریان بکات لى، کەچى کاتى پزگارى ئەکردن ئەچووہنەوہ سەر یاخى بوون سەرکیشیەکەیان، وەک بۆمان پوون ئەکاتەوہ، ئەو موعجیزە ئاشکراو ئازار دەرانەش بریتى بوون لەباران و لافاو و کوللە و ئەسپى دانەوئلە و قورباق و خوین وەک بەدریژى باسى ئەکەین، لەبارەى چۆنیتى پوودان و بەدى ھاتنى ئەو موعجیزانەوہ چەند رىوات ھاتووە کە ھىچ کام لەوانە نین کە بەرز کرابیتەوہ تاگە یشتبیتە پیغەمبەر (ﷺ) لەبەرئەوہى دەلەسەو ئیسرائیلیاتى زۆر بلاو بوونەتەوہ و بەداخەوہ تیکەلى کتیبەکانى تەفسیر بوون، بەجۆرى ھىچ تەفسیریک پزگارى نەبووہ لەوہ تەنانەت تەفسیری (طبری و ئیین وکثیر) یش کە چەندە پایەبەرز، لەبەر ئەوہ لە تەفسیری ئایەتەکاندا پشت نابەستن بە ھىچ

كام لهو پړوايه تانه و نايانكهن به ته فسيري نايه ته كان، به لكو شويڼي ده قى نايه ته كان
 ده كه وين، به س له ناو نه و پړوايه تانه دا پړوايه تيگ نه هيڼين كه به لمانه وه زياته د پړه وى تيدا
 نيه و پړك و گونجاوه له گهل ده قى نايه ته كاندا، (طبري) نه فهرموى له (ثيب و حميد) و نه ویش
 له (يه عقوبى قومى) و نه ویش له (جعفرى كورى مغير) وه نه ویش له (سعيدى كورى
 جوبه ير) وه كه نه فهرموى: كاتى موسا چوو بولاي فيرعه ون پى فهرموو: ئيسرائيليه كان
 بهر لا بكو له گهل بيان نيږه، نه ویش سهرپيچى كردو به گوڼى نه كرد، ئينجا خوا باران و
 لافاوى دا به سهر ياندا، ترسان له وهى كه ببى به سزا بويان، له بهر نه وه وتيان به موسا: داوا
 بكو له په روه ردگار ت كه نه مه مان له سهر لابات تا بروت پى بهيڼين، ئيسرائيليه كانت له گهل
 بنيرين! نه ویش نزاي كرد، كه چى بړوايان نه هيڼاو ئيسرائيليه كانيان نه نارد له گهل، ئينجا
 له و ساله دا كشتوكال و بهر ميوه و له ودرپكى زورى بو فراهه م هيڼان، كه له وه و بهر شتى
 و ايان نه بووه، ئينجا نه و انيش گوتيان: نه مه بوو كه ئيمه نا و اتمان بوو، ئينجا خوا كولله وى بو
 ناردن و زالى كرد به سهر له وه پړياند، ئينجا كاتى كه بينيان نه و كولله يه كارى كرد له
 له وه پرده كه ياندا زانيان كشتوكاله كه شيان نايه لى له بهر نه وه دا و ايان كرد له موسا هاوارو نزا
 بكا ته لاي په روه ردگارى تا نه وه يان له سهر لابات و نه و انيش باوه رى پى بينن و
 ئيسرائيليه كانيان بخنه تهك، نه ویش نزاي كردو خوايش كولله كه وى نه هيشت، كه چى
 بړوايان نه هيڼاو ئيسرائيليه كانيشيان بهر لا نه كرد! ئينجا كشتوكاله كه يان دروڼه كردو
 كوڼيان كرده وه له ماله كان ياندا، ئينجا گوتيان: نه وا كوڼمان كرده وه د سمان به سهر دا گرت،
 واته بيم و ترس مان نه ما له نه مان و له نا و چوونى! ئينجا خوا كرم و نه سپى دا به سهر ياندا،
 ئينجا و ايان لى هات پياوى وا هه بوو له چل مهن كه نه يبرد بو ناش سى مهنى بو
 دهر نه چوو، ئينجا هاواريان لى هه لسا يه وه بو لاي موسا و نه ویش نزاي كردو خوا پرزگارى
 كردن و كه چى هر بړوايان نه هيڼا، ئيسرائيليه كانيان بهر لا نه كرد، ئينجا جارئ موسا (عليه
 السلام) دانه نيشنى لاي فيرعه ون و دهنگى قورباقى نه بيستى، نه فهرموى به فيرعه ون: نايان توو
 كه له كه ت دوو چارى چى نه بن له مه وه، نه ویش نه لى: چاوه پړوانى چى نه كه يت له مه؟ ئينجا
 ئيواره يان لى نايه هتا و ايان لى دى قورباق دا گيريان نه كات تا پاده يهك پياوى وا بوو قورباق

دەوری ئەدات تا چەناگەیی بە دەروە ئەما، ئەیویست قسە بکات دەست بەجی قورباقیک ئەچوو دەمی، ئینجا هەمی ترهاواریان ئی هەلسایەو دەواویان کرد لە موسا کە بپاریتەو لە خواو هەمان بەلێنیان دایەو لە پاش پزگار بوونیان چوونەو سەر بارەکەیی خۆیان، ئینجا خوا خوینیدا بەسەریاندا تا وایان لیها ت لە هەر پووبارو کانی و بیریک ئاویان بهینایە دەست بەجی ئەبوو بە خوینیکی تەپو تازە، هەروەها هەر ئاویک لە گۆزەو کوندەو شتەکانیاندا هەبوو هەمووی ئەبو بە خوین، ئینجا هاواریان بردە لای فیرعەون، ئەویش گوتی جادوو چاوبەستی لیکردوون! ئەوانیش گوتیان لەکوئ جادوو چاوبەستی لیکردوین، ئیمە هەر ئاویکمان بووی و هەلمان گرتبی تەماشای ئەکەین بوو بە خوینیکی تەپو تازە! ئینجا هاتنە لای موسا و گوتیان: ئەی موسا داوا بکە پەرەردگارت با ئەم خوینەمان لەسەر لابات، تا بپروات پئی بینین و ئیسرائیلیه کانت لەگەل بنیرین! ئەویش نزای کردو خوایش ئەوێ لەسەر لابردن، کەچی بپروایان نەهیناو بەلێنەکیان نەبردە سەر، ئەم پڕوایەتە بەم جوړە هاتوو و پیک و گونجایشتە، بەلام لە هەمان کاتدا هیچ پئیویست نیە ئیمە زیاد لە شیوێ دەقی ئایەتەکان بگرنە دەستەو، بەلکو هەر ئەو بەلێن، فەرمووی: ﴿فَازْكُنَّا عَلَيْهِمْ﴾ ئینجا بەهوی سەرکیشتی ئەوانەو بپروانەهینانیان ناردمانە سەریان و پشتمان بەسەریاندا ئەم پینج شتە:

۱- ﴿الطُّوفَانَ﴾ بە چەند شتیکی تەفسیر کراوەتەو، بەلام بەهیزترینیان ئەمەیه کە مەبەست

باران و لافاویکە کە جی و شوین و کشتوکالەکانیان داگیر کرد.

۲- ﴿وَالْجَرَادَ﴾ کولە بۆ خواردنی لەو پڕو کشتوکالەکانیان.

۳- ﴿وَالْقُمَّلَ﴾ ئەمیش بە چەند شتیکی تەفسیر کراوەتەو بەهیزترینیان ئەمەیه کە مەبەست

ئەو ئەسپ و کرمەیه کە پەیدا ئەبی لە دانەوێلەو ئەیخوات و لەکاری ئەخات.

۴- ﴿وَالصَّاعِقَ﴾ قورباقەکان.

۵- ﴿وَالدَّمَ﴾ خوین.

ءَايَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكَبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٢﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَمْوَسَىٰ
 آدُعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي
 إِسْرَءِيلَ ﴿١٣٣﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بَلَغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٤﴾

خوایه و موعجیزه و به لگه یانه ی نارد که زور پوون و ناشکرا بوون له سهر پیغه مبه ریتی
 موسا (علیه السلام) وهك فهرمووی: ﴿ءَايَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ﴾ ئەو پینج شته ی نارد به به لگه و
 موعجیزه یه کی پوون و ناشکرا که هیچ ژیریك گومانی نیه له وهدا که موعجیزه یه کی خوایین،
 نهك جادوو چاوبه ست بن ﴿فَاسْتَكَبَرُوا﴾ که چی خویان به گه و ره و به زل زانی له وهی له وهی که
 برۆایان پی بهینن، ﴿وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ ئەوانه گه و کۆمه لیکی تاوانبار بوون، ﴿وَلَمَّا وَقَعَ
 عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ﴾ کاتی ئەو سزای که باسکرا به سهریان هات ﴿قَالُوا﴾ نه یان گوت ﴿يَمْوَسَىٰ آدُعُ لَنَا
 رَبَّكَ﴾ ئەی موسا نزا بکه بۆمان له پهروه ردگارت ﴿بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ﴾ به و عه هه و په یمانه ی که
 کردی و بهستی لای تو، واته پیغه مبه ریتی، ناوی برد به عه هه و په یمان، چونکه خوا
 په یمانی داوه که ریژی پیغه مبه ران بگری به پیغه مبه ریتی که یان، ئەوانیش په یمانیان داوه که
 هه لسن به ماف و نه رکی پیغه مبه ریتی که یان، یان له بهر نه وهی پیغه مبه ریتی چه ند مافیکی
 هه یه پیویسته پارێزگاری بگری، واته نزا بکه لای پهروه ردگارت، پیغه مبه ریتی که ت بکه به
 وه سیله بۆ وه رگرتنی نزا که ت، ئەو داوا یان کرد له موسا و له پاشان گوئیان: ﴿لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا
 الرِّجْزَ﴾ په یمان بیته نه گه ر تو ئەو سزامان له سهر لابه ری و نه یه یلی ﴿لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ﴾ که به روات
 پی ئەهینن و له بهر تو ﴿وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ئیسرا ئیلیه کانت له گه ل ئەنیرین،
 هیندی ئەهه رمون: (ب) له په یماندا پیتی سوینده، واته سویند به و عه هه و په یمانه ی که خوا

کردی و بهستی لای تو. هتد، ئەمەش هەر ئەگونجی، بەلام باری یەكەم که کردمان به تەفسیر
 دل باشت وەری ئەگریو له دلدا جیگیر تره، ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجَ﴾ ئینجا کاتی که
 سزاکەمان لابرد لییان ﴿إِلَى أَجَلٍ هُمْ بَلَّغُوهُ﴾ تا ماوه کاتی که پێی ئەگەشتن ئیتر دوا
 ئەوه سزای تەواو ئەدرین و لەناو ئەبرین، کاتی که سزاکەمان لێنەئەهێشتن و لائەبرا: ﴿إِذَا هُمْ
 يَكُونُونَ﴾ ئیتر دەست بەجی پەیمانەکیان هەلنەوه شاندەوه و پاشگەز ئەبۆنەوه لەوهی
 بەلین و پەیمانیاں پێدا. پێویستە بیرێک بکەینەوه لەوهی که نەفامەکانی سەر دەمی فیرعەون
 ئەهون تر بۆن له نەفامەکانی تازە و چەرخێ بیستەم، ئەو هتا ئەوان لەکاتی تەنگانەدا
 پەنایان ئەبرد بە موسا که نزا بکاتە لای خوا بۆ چارەسەرکردنیاں، فیرعەون و
 کاربەدەستەکانی جلەوگیرەکان نەئەکردن لەوه، ئەوپەری کاریان ئەوه بۆ پاشگەز
 ئەبۆنەوه، بەلام نەفامەکانی تازە که تەنگی و تەنگانەیان بەسەر بیت نایانەوی بگەڕێنەوه بۆ
 لای خوا به هیچ پەنگ! ئەگەر که سێکیش ببینن که لهو جوړه کاتانەدا بگەڕێتەوه و پەنا
 بەنێی به خوا، ئەوانە که خۆیان به زانا دانهن و بهوه ناو ئەبرین پێی ئەلین: بیرو باوهرو
 بۆچوونەکان شتیکی بێ جییه و پرۆپوچە، ئەیانەوی ئەو که سه بگێرەوه بۆ بێ پرۆاییه که
 که بۆگەن تر و پێس تره له بێ پرۆاییه که ی بت پەرستان! ئینجا دواپوژو سەرەنجای کارو
 کردەوه بەدەکانیاں باس ئەکات، به پێی باوی خوا له قارگرتن و تۆله سەندن له بێ پرۆاو
 سەرکێشهکان له پاش تاقی کردنەوهیان به زیان و سزا، به خوشی و کامەرانی، که ئەو
 باوهیش بهمه بوه ستهمکارو سەرکێشهکانی لەناو بردووه و چەوساوه و ژێردەستەکانی زال
 کردووه شادی کردوون به جی و شوینی خو بەزل زان و سەرکێشهکان،

فَانْقَمَتَا مِنْهُمْ فَاَعْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ يَأْتُهُمْ كَذْبُؤُا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوا يُسْتَضَعُّوْنَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّذِيْ بَرَكْنَا فِيْهَا

نه فەر موئ: ﴿فَانْقَمَتَا مِنْهُمْ﴾ و یستمان تۆله یان ئی بسینینه وه، یان تۆله مان لیسەندن ﴿فَاَعْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ﴾ بهم رهنگه نوقمانکردن و خنکاندنمان له دەریادا، به یهک لیدان و دەست وهشاندن نه وانه له ناو چوون، له لوت به رزی و خو به گه وه و خو به زل زانیه وه سه رشو بو پیسوا بوون و کهوتنه ناو چالی قولی دەریا ﴿يَأْتُهُمْ كَذْبُؤُا بِآيَاتِنَا﴾ به هوئی نه وهی بهوایان نه هیئا به نایه ته کان و موعجیزه ناشکراکانی نیمه و به درو یان دانان، ﴿وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ﴾ نه وانه بئ ناگا بوون لییان، واته گوئیان پی نه دان و باسیان نه کردن ﴿وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوا يُسْتَضَعُّوْنَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا﴾ نه و گهل و تاقمه ی که له وه و بهر به هه می شه یی نه چه و سینرانه وه و زه بوون و ژێرده سترکرا بوون، واته ئیسرا ئیلیه کان که فیرعه و نیه کان کرد بوونیان به بهنده ی خو یان و کو په کانیان سه ر نه برین و خزمه تکاری و کاره کهریان نه کرد به ئافره ته کانیان، به خشیمان به و گله زه بوونه پۆژه له ته کانی زهوی و پۆژئا واکانی، واته هه موو به ش و ناوچه کانی زهوی و نه و گله مان گیرا به جئ نشین و که له پوور بهری نه و خاک و ولاته و شاد و مانمان کردن به و خاک و زهوی بهی ﴿الَّذِيْ بَرَكْنَا فِيْهَا﴾ که پیت و فه رمان تی خستبوو، واته خاک و ولاتی شام وهک (حسن و قتاده و زهیدی کوپی نه سلمه) نه فەر مون: یان شام و میسر وهک هیندئ تر نه فەر مون، یان میسر که جئ و شوینی پادشایه تی فیرعه ون بووه، مه به ست به به خشینی میسر نه وهیه که خوا له پاشان خستیه ژێر ده ست و ته سه روفی ئیسرا ئیلیه کان، ئیتر با نه گه رابنه وه بۆ نه و ولاتی میسره ی که له پیشه وه تییدا بوون، هیندئ نه فەر مون: مه به ست به خشین و پیدانه به وهی نه و چه و ساوانه که له چه رخی (داود) دا که وته ژێر ده ستیان، وهک له سه ر نه م باره هیندیکی تر نه فەر مون: مه به ست به پۆژه له ت و پۆژئا واکانی هه موو زهویه که که وته ژێر ده ستی ئیسرا ئیلیه کان له چه رخی (داود و سوله یمان) دا، نه م رایانه هه ن به لام دل بۆ پای یه که م با شتر نه روا وهک چه ند نایه تیکی تریش و انیشان نه دن له چه ند سوره تیکی تر دا،

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ، وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وټه‌ی چاګ و شیرینی په‌روه‌دگار تڼپه‌ری
کړدو به‌دی هات و دامه‌زا به تڼرو ته‌واوی به‌سهر نه‌وه‌ګانی ئیسرائیل‌ه‌وه، واته‌ ټهو به‌ئین و
بریاره‌ی که‌ دای پښیان به‌ یارمه‌تیدان و سهرخستن و زال‌کردن‌یان له‌سهر زمانی موسادا (علیه
السلام) وه‌ک له‌ نایه‌تی (۱۲۹) دا تڼپه‌ری کړد ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ به‌هوی نارامی و خوګرییان له‌سهر
ټهو ته‌نګی و ته‌نګه‌تاوی و نارې‌حه‌تییانه‌ی که‌ چه‌شتیان له‌سهر ده‌ستی فیرعه‌ون و ده‌سته‌و
به‌سته‌که‌یدا ﴿وَدَمَّرْنَا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ﴾ ویرانمان کړدو له‌ناومان برد ټه‌وه‌ی که‌
فیرعه‌ون و ګه‌له‌که‌ی کردیان و به‌کاریان هی‌نا له‌ خاکی میسر دا له‌و ه‌موو کو‌شک و قه‌سرو
قسورانه‌ی که‌ به‌ناوبانګن، ه‌روه‌ها ټهو ه‌موو خراپه‌کاری و پیلانه‌ی که‌ به‌کاریان ټه‌هینا بو
موسا و بړواداران ﴿وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ﴾ ټهو باخات و که‌پرو ه‌هرزالانه‌ی که‌ دروستیان
ټه‌کردن وه‌ک له‌ فهرمووده‌ی (حسن) ه‌وه وهرټه‌گیری، یان ټهو کو‌شک و منارانه‌ی که‌ به‌رزیان
ټه‌کرده‌وه وه‌ک (مجاهد) ټه‌فهرموی. تا ئیره‌ باسی داستانی موسا بوو له‌ګه‌ل فیرعه‌ون و
کو‌مه‌له‌که‌ی. ناموژګاری به‌و جوړو شیوه‌یه له‌ناو‌چوون و ویران کردنی سته‌مکارو
سهرکی‌شان‌ی خسته‌ به‌رچا و له‌ګه‌ل شیوه‌ی زال‌کردن و شادومانی چاکان و پاکان، به‌پراستی
ټهو دوو شیوه‌یه وه‌ک وینه‌و چیروکیکی نایاب وان بو ټهو تا‌قمه‌ که‌مه‌ی بړواداران که‌ له‌
مه‌که‌دا بوون، دربه‌درو سزادراو بوون له‌لایه‌ن بت په‌رستانه‌وه، ه‌روه‌ها ه‌موو تا‌قم و
کو‌مه‌لئیکي وینه‌ی ټه‌وان که‌ دوچار بووین به‌ ده‌ست کو‌مه‌لئیکه‌ ګه‌وره‌ی به‌ده‌سه‌لاتی
سهرکی‌ش به‌ وینه‌ی فیرعه‌ون و ګه‌ل و کو‌مه‌له‌که‌ی، پیو‌سته‌ ده‌سته‌ی چاکان و پاکان نه‌ترس و
ټومیده‌وار بن و باکیان نه‌بئ له‌ هی‌زی سهرکی‌شان، ټه‌مه‌ی که‌ تڼپه‌ری کړد به‌شیک بوو له‌
داستانی موسا له‌ګه‌ل فیرعه‌ون و ګه‌له‌که‌یدا، ئینجا له‌پاش ټه‌وه‌ دی‌ته‌ سهر به‌شیکی ګه‌وره‌ له‌
داستانی ټهو پیغه‌مبه‌ره ګه‌وره‌یه له‌ګه‌ل ګه‌له‌که‌ی خوی، داستانی پیشووی کو‌تایی هی‌نا به‌
له‌ناو‌چوونی فیرعه‌ون و ګه‌له‌که‌ی که‌ له‌ ناو‌چوونه‌کیان به‌ نوم‌ کردن و خنکاندن‌یان بوو له‌

د‌ه‌ریادا،

وَجَوْرًا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا

إِلَٰهًا كَمَا لَهُمُ إِلَٰهَةٌ قَالِ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مَتَّبِعُوا مَا هُمْ فِيهِ وَيَطْلُ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾

ئینجا لهم استانی دوده مه‌دا ده‌ست پی‌نه‌کات به پزگار بوون و تیپه‌پرکردنی بروداران له و
ده‌ریایه، نه‌فه‌رموی: ﴿وَجَوْرًا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ﴾ تیپه‌پرمانکرد به ئیس‌رائیلیه‌کان و
په‌راندنمانه‌وه له و ده‌ریایه‌ی که فیرعه‌ون نه‌وانی تیدا خنکان، ﴿فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ﴾ له‌پاش
په‌رینه‌وه که رابوردن به‌لای گهل و کومه‌لنکدا که ﴿يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ﴾ که نیشته‌جی و
دامه‌زراو بوون له‌سهر چهند بتانیکه‌وه که بوویان، واته له‌سهر په‌رستنیان، ئینجا کاتی
نه‌قامه‌کانیان نه‌وه‌یان بینى: ﴿قَالُوا يَا مُوسَى﴾ گوتیان به موسا: ﴿اجْعَلْ لَنَا إِلَٰهًا كَمَا لَهُمُ إِلَٰهَةٌ﴾
بت و په‌رستراویکمان بو بریار بده و دیاری بکه، هرچونئ هیه بو نه‌وانه چهند بت و
په‌رستراویک، سروشتی ئیس‌رائیلیه‌کان هر ئاوا لاوازو بی‌بار بووه، نه‌گینا چون نه‌بی
خه‌تره و خه‌یالیان بجی بو شتی ئاوا به‌دو ناپه‌سه‌ند، به‌تایبه‌تی له‌پاش نه‌وه‌ی نه‌وانه له
بنه‌ماله‌یه‌کی نایینی و خواناس و خواپه‌رست بوون، له‌پاش نه‌وه‌ موسا (علیه السلام)
ماوه‌یه‌کی زور هول و ته‌قه‌لای له‌گه‌لدان و فیری خواپه‌رستی کردن و نه‌وه‌ موو موعجیزه
که‌ورانه‌ی نیشاندان؟! به‌راستی زور جیگای سه‌رسوپمان بوون له‌به‌ر نه‌وه به‌ته‌واوی به
نه‌قامی ده‌رکردن و به‌سه‌رسوپمانه‌وه ﴿قَالَ﴾ پیی فهرموون: ﴿إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ به‌راستی نیوه
کومه‌لنکی نه‌قامن و هیچ نازان!

له‌پاش نه‌وه‌ی که به نه‌قام و نه‌زان ده‌ریکردن، ئینجا به‌جوریکی شیرین بویان بوون
نه‌کاته‌وه که داواکه‌یان زور ناراست و بی‌جییه به‌م به‌لگه‌یه که نه‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ﴾
بی‌گومان نئه‌وانه‌ی که‌وان به‌دیاری نه‌و بتانه‌وه ﴿مَتَّبِعُوا مَا هُمْ فِيهِ﴾ نه‌وه‌ی نه‌وانی تیدایه
شتیکی له‌ناوبراوی ویرانکراوه، واته نه‌و نایینه‌ی که‌نه‌وانی له‌سهره و گرتویانه‌ته نه‌ستوی
خویان خوا له‌ناوی نه‌بات و ناهیلئ له‌سهر ده‌ستی مندا به‌نایینی راست و نه‌و بتانی نه‌وانه

ناهیلئ و پاره پارهی نهکات ﴿وَكَيْفَ تَاْكُلُوْا يَمْكُوْرًا﴾ هر کرده و دهیه که نه وانه نهیکه ن
 نامینئ و بهبئ سهروشوین نهپوا. بئ گومان نهو ئیسرائیلیانه نهو بتانهیان به خوای
 راسته قینه دانهنا واته داهینهرو پۆزی دهر به لکو نهوه نه فامی و نه زانیهک بوو که دهقی
 پیوهگیرابوو له چهرخی فیرعه و نهوه و نه مانهش له وانه فیئری بوو بوون، وهک له چهرخی
 فیرعه وندا که فیرعه و ن لافاوی خوایه تی لینه داو که چی خوشی و نهو بتانهشی هه بووه وهک
 قورئان بۆمان باس نهکات له زمانی کۆمه له که یه وه که نه یانگوت: ﴿اَنْذَرُ مُوسٰی وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوْا فِی
 الْاَرْضِ وَیَذَرَکَ وَءَالَیْهِمْ اَلْاَرْضُ﴾ جائه و ئیسرائیلیانه خواپه رستی راسته قینهیان له بیرچوو که موسا
 (علیه السلام) فیئری کرد بوون، تانه و رادهی داوایان له موسا نه کرد که بتیان بۆ دابنئ! نه گهر
 خویمان بتیان بۆ خویمان دابنایه که متر جیگه ی سهر سوپرمان بوو له وهی که داوا له موسا
 بکه ن!! موسا (علیه السلام) له و قسه و داوای نه وانه زۆر زویر و ناره حهت بوو له بهر نه وه زۆر
 به سهر سوپرمانه وه نه م پرسیاره ی ناره راسته کردن و بیزار ی دهر پری له وهی که چاکه و
 به هرهکانی خویان له بیرچوو داوای هاو بهشیان نه کرد بۆ خوا، بهم رهنگه: ﴿قَالَ﴾ پنی
 نه فرمبون: ﴿اَعٰیْرَ اللّٰهِ اَبٰیْکُمْ اِلٰهًا﴾ نایا بیجگه له خوا و غهیری خوا نیاز بکه م و داوای بکه م
 به پهرسترا و له کاتی کدا ﴿وَهُوَ فَضَّلَکُمْ عَلٰی الْعٰلَمِیْنَ﴾ که نهو باوی ئیوهی داوه به سهر
 جیهانیاندا، واته جیهانیانی نه م سهرده مه و چهرخی خوتانه، یان هه موو جیهانیان سهر به رت
 بهو موعجیزه گه و رانه که تایبه تی کردن به ئیوه وه؟ واته نایا غهیری خوا که به هیچ رهنگه
 شیاو و شیاوو شایسته ی پهرستن نیه و هیچ مافیکی نیه به سهرتانه وه دایبنینم و بیگرم
 به پهرسترا و بۆ ئیوه و وزینم له خوا که هر نهو شیاوو شایسته یه بۆ پهرستن و چاکه و
 به هره رزی هه یه به سهر ئیوه وه، واته نه خیر هه رگیز شتی وا ناکه م و نهو پهری بیزار ی
 دهرده برم لهو داوای ئیوه یه و سهرم سوپنه مینئ لهو داوا و قسه ی ئیوه یه، ئینجا به بۆنه ی نهو
 چاکه و به هره یه ی که موسا خسته ی وه بیر ی ئیسرائیلیهکان و سهرزه نشتی پیگردن، بهو
 بۆنه یه وه پهروه ر دگار له لایه ن خویه وه چاکه و به هره ی تریان نه خاته وه بیرو سهرنجیان
 رانه کیشئ بۆلای چاکه و به هره یه که ناماده و حازرو بزربووه له ههست و هوشیاندا،

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ
وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَى
ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْنَةٍ مِيقَتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ
هَارُونَ أَخْلُقْنِي فِي قَوْمِي

ئه فەر مویی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ باسو یادی ئه وکاته بکهن که ئیمه ئیوه مان
پزگار کرد له دهسته و بهسته که ی فیرعه ون له کاتی کدا ﴿يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ پنیان
ئه چه شتن و ئه یاندا به سه رتاندا به دی و سزای به د که ئه وهش ئه مه بوو ﴿يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ﴾
به زوری کوپه کانیا ن ئه کوشت ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ﴾ نافرته کانیا ن ئه هیشته وه، کوره کانیا ن
ئه کوشت تا پیاویان که م بیته وه و به ره به ره به ره و نه مان به رو ن، به ئاسانی ژێرده ست و زه بو ن
بکړین، نافرته کانیا ن ئه هیشته وه بۆ کاره کهری و ئا بر و و بردنیا ن که ئه وهش به دترین سزایه
له م جیهانه دا، ﴿وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ له و پزگار کردنه تاندا چاکه و به ره یه کی
که و ره هه بوو له لایه ن په روهر دگارتانه وه یان له و کوشتنی کوپان و هیشتنه وه ی نافرته تاندا
به لا و سزایه کی که و ره هه بوو له لایه ن په روهر دگارتانه وه، یان له و هه ردو و شته دا تا قی
کردنه وه یه کی که و ره هه بوو، تا قی کردنه وه به خو ش و کامه رانی، تا قی کردنه وه به سزا و
ناخو ش و، که که م که س له و دوو تا قی کردنه وه دا دهر ئه چئ، که واته ئه و دوو به سه ره ات و
پو و دا وه که و ره یه هه روا به ریکه و ت و گزاف به دی نه هاتن، به لکو به ته گیر بوون و مه به ستی
که و ره بوون.

قوناغی یه که م دوایی هات له و کار و فره مانه ی که موسای پی پره وانه کرا که بریتی بوو له
پزگار کردنی ئیسرا ئیلیه کان له سزا و ئه شکه نجه و دهر کردنیا ن له ولات و خاکی پيسوایی و
ژێرده ستیه ی و خستنیان بۆ سه ر پښه ی سه رفرازی و سه ره به رزی و بردنیا ن به ره و ولاتی
پیروزی قودس، به لām ئه و گه له هیشتا ئاماده ییان تیدا نه بوو بۆ ئه و کار و فره مانه به رزو
پیروزه ی که مه به ست بوو بۆ هه لسانیا ن پیی، کار و فره مان ی جینشین ی له خا ک و ولاتی خوا دا،

له سه ر ئاين و بهرنامه ی خوا، قورئان بۆی دهرخستين که چۆن ئه وانه به هۆی تیکه لی و ژێرده سته بیان بۆ فیرعه ون و کۆمه له که ی، دهروونیان تیک چوو بوو، بت په رستی کاری کردبوو لییان، تا ئه و راده ی داوای بتیانکرد له موسا، له بهرئه وه ی ئه و تاقمه بته رسته یان بینى، با وه پى خوا په رستی راسته قینه یان ئى ون بوو بوو له گه ل بینینى ئه و هه موو مو عجیزه گه و رانه، له گه ل ئه و هه موو هه و لۆ ته قه لای پینگه یاندن و پهروه رده کردنه ی که ئه و پیغه مبه ره گه و ره پى هه لسا دهریاره ی ئه و گه له که له نه وه ی پیغه مبه ران و خوا په رستان بوون! که واته پیویست بوو به په یام و شه ریه تیکی تیرو ته و اوو پوون و په وان که ئه و گه له ی پى پهروه رده بکړئ تا بتوا ن هه لسن به فه رمانى جینشینییه که یان، جا له بهر به خشینى ئه و په یام و شه ریه ته و وه رگرتنى، خوا به لیئى دا به موسا و کاتى بۆ دیارى کرد که له پاش ئه و ماو هیه بجیته ئه و شوینو په یام و شه ریه ته که ی وه رگړئ، ئه و ماو هه له پیشه وه سى شه و پوژ بوو، له پاشان ده ی تری ئى زیاد کرا تا بوو به چل، تا له و ماو هیه دا موسا (علیه السلام) که نارگیر بئ له هه ر شتى که خه ریکى بکات له خوا و له یادی خوا، به ته و او ی ئى به پړئ و هه ر خه ریکى خوا په رستى و خو ئاماده کردن بئ بۆ وه رگرتنى ته و رات و ئه و په یام و شه ریه ته گه و ریه، وه ک ده ست نیشان ئه کات بۆ ئه وه که ئه فه رموئ: ﴿وَرَدَعْنَا مُوسَىٰ نَجَّيْتُكَ لَيْلَةً﴾ واته به لیئمان دا به موسا و ماو ه ی سى شه و مان بۆ دیارى کرد بۆ مونا جات و خه ریک بوون هه ر به خوا په رستى و که نارگیرى و دوور که و تنه وه له ئیسرا ئیلیه کان، ﴿وَأَتَمَمْنَا بِعَشْرِ﴾ ئه و سى شه و مان ته و او کرد به ده شه و ی تر واته ده ی ترمان خسته سه ر ﴿فَتَمَّ مِيقَتُ رَبِّهِ أَزْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ به هۆی ئه وه وه ته و او کاتى دیارى کرا و ی پهروه ردگارى به گه یشتنى به چل شه و، واته ئه و کات و ماو هیه که خوا داینا بوو بۆ ئه وه ی پاش ته و او بوونى گفتوگو ی له گه ل بهر موئ و ته و راتى پیبهبه خشى، ئه و کات و ماو هیه ته و او بوون و تیپه پکردنى چل شه و بوو، ئینجا کاتى که گه یشته شاخى تور مایه وه تا سى پوژ به پوژوو بوو، مانگى ذى القعدة، له پاش ده پوژى مانگى قوربان که به وه چل شه وه که ته و او بوو، ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ﴾ موسا کاتى ویستى پیکه وئ به ره و شاخى تور فه رموئ: ﴿لَاخِيَهَ هَرُوتَ﴾ به برا که ی که هارون بوو: ﴿أَخْلَفَنِي فِي قَوِي﴾ ببه به جینشینم له نا و گه له که مدا له چا و دیبرى و سه ره رشتیدا، هه رچه ند هارونیش هه ر فروستاده و نیراو بوو، به لآم موسا سه روک بوو،

وَأَصْلَحَ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١١٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ، قَالَ رَبِّ أَرِنِي
 أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرِنِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ، فَسَوْفَ تَرِنِي فَلَمَّا بَلَغَ
 رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ بُتُّ إِلَيْكَ وَأَنَا
 أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

لهبر نهوه بهو جوړه فهرمانی بو دهرکردو فهرمووی: ﴿وَأَصْلَحَ﴾ چاک بکه نهوهی که
 پیوستیان ههیه به چاک کردنی له کارو باری نایینیان، یان ببه به چاک کهرو پیکههریک له
 ناویانداو له نیوانیاندا ﴿وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ شوینی پیگهی تیک دهران و خراپه کهران
 مهکهوه، واته بهشداریان مهکه له کردهوهکانیانداو کوومهکیان مهکهو لهگهلان ههلسان و
 دانیشتن مهکه لهکاتی کردن و ههلسانیان بهو کردهوه بهدانهی که نهیکهن.

نینجا بهسهرهات و پروداویکی تاقانهی کهس نهدیو نهخاته بهرچاو که خوا موسای پیوه
 تایبهتی کرد، پروداوی بهسهرهاتی گفتوگوی خوا لهگهل موسادا یهکسر له پیوهو بهبی
 واسیتو بهبی هیچ کهسی تر، بهلام نیمه نازانین نهوه چون بووهو چون پووی داوه، نازانین
 فهرموودهی گفتوگوی خوا چون بووه لهگهل نهو بهندهیهدا، نازانین به چ ههستیاریو نهندامیک
 نهوهی وهرگرتووه، نهو جوړه شتانه له تیگهیشتن و بوچوونی نیمه بهدهره، کهواته با بیر له
 چونیتی نهو شتانه نهکهینهوهو بهس برپای پی نههینین، نهفهرمووی: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا
 وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ﴾ کاتی که موسا هات به دهم وادهو بهلینهکهوه هات بو نهو کاتهی که دیاریمان
 کرد بو گفتوگوو بهخشینی تهورات و شهریهتهکهی، خوا قسهی لهگهل کرد بهو جوړو
 شیوهی که شیاوو شایستهیه به خواوه، کاتی که نهو بههره چاکو نیعمهته بی هاوتایه بهدی
 هات موسا نومیدی پهیدا کرد بو بههرهیهکی تر، بههره یینینی زاتی پاکی بی وینهی خوا،
 لهبر نهوه ﴿قَالَ﴾ موسا گوتی: ﴿رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ﴾ نهی پهروهردگارم خوتم نیشان بده تا
 سهرنجت بدهم و پروانم بو، واته دسهلاتدارو توانام بکه بهسهر نهوهدا که تو ببینم، یا
 خوتم بو دهرخه ههتا سهرنجت بدهم و پروانم بو، واته دسهلاتدارو توانام بکه بهسهر
 نهوهدا که تو ببینم، یا خوتم بو دهرخه ههتا سهرنجت بدهم و بتبینم بهو جوړو شیوهی که

بگونجی بۆ من، بهو ئەندازەى كه دەست بدات بۆ من، خۆشى و شادمانى و بهخته‌وه‌رى ئەو
 به‌هره‌یه‌ هه‌ست و گيان و دل و ده‌روونى موسای داگیر كرد به‌ جوړى له‌ خۆشیدا به‌بى بیر ئی
 كردنه‌وه‌و به‌بى پرس و ئیزن خواستن ئەو داواىیه‌ى كرد به‌ ئومىدى ئەوه‌ كه ئەم چاكه‌و
 به‌هره‌یه‌شى پى‌به‌خشرى، هه‌تا په‌روه‌ردگار ئاگادارى كرد به‌ نه‌گونجان و دەست نه‌دانى ئەو
 به‌هره‌یه‌ له‌ كات و سه‌رده‌م و ئەم جیهانه‌داو له‌ وه‌لامدا: ﴿قَالَ لَنْ رَکَنِي﴾ هه‌رگیز تۆ من نابینی،
 واته‌ له‌م جیهانه‌داو له‌سه‌ر ئەم بارو حاله‌ى ئیستای كه‌ هه‌ته‌، ئینجا دەست نیشانى كرد كه
 هۆى ئەو نه‌دیتنه‌ش ئەوه‌یه‌ كه‌ توانای ئەوه‌ى نیه‌و دەست نادا بۆ ئەوه‌، فه‌رمووی: ﴿وَلَكِنِ
 أَنْظَرْتُ إِلَى الْجَبَلِ﴾ به‌لام سه‌رنج بده‌و بپوانه‌ بۆ لای شاخه‌كه‌، ئیتر شاخى تور بووبییان شاخى
 ئوردون یان هه‌ر شاخىكى تر كه‌ له‌و ده‌وره‌ بووبى، بپوانه‌ بۆ ئەو شاخه‌ كه‌ من خۆمى نیشان
 ئەده‌م ﴿فَإِنْ اسْتَقَرَّ مَكَانُهُ﴾ جا ئەگه‌ر ئەو شاخه‌ خۆى گرت و جیگیر بوو له‌ شوینه‌كه‌ى
 خۆیدا، ﴿فَسَوْفَ رَکَنِي﴾ تۆش له‌مه‌و پاش من ئەبینى كاتى خۆم بۆ ده‌رخستى، ﴿فَلَمَّا جَلَّى رَبُّهُ
 لِلْجَبَلِ﴾ ئینجا كاتى په‌روه‌ردگارى ده‌ركه‌وت بۆ شاخه‌كه‌ ﴿جَعَلَهُ دَكًّا﴾ ئەو خۆ
 ده‌رخستنه‌ شاخه‌كه‌ى وورد و خاش كرد و ته‌ختى كرد به‌ زه‌ویه‌وه‌ ﴿وَحَرَّ مُوسَى صَوْعًا﴾ موسا
 كه‌وت به‌ پرودا به‌بیهوشى و له‌هۆش خۆى چوو، وه‌ك (ئین و عه‌باس و حسن) ئەفه‌رموون.
 یان به‌مردوویى و مرد وه‌ك (قه‌تاده‌) ئەفه‌رموئى ﴿فَلَمَّا أَتَاهُ﴾ ئینجا كاتى هۆشى هاته‌وه‌و
 بیریکرده‌وه‌ له‌ خۆى و پاده‌و ئەندازەى توانای خۆى ناسى و هه‌ستى كرد به‌وه‌ى زیاده‌په‌وى
 كردووه‌ له‌ داواكه‌ى، كاتى كه‌ ئەوه‌بوو ﴿قَالَ سُبْحَنَكَ﴾ گوتى: پاکی بۆ تۆو تۆ به‌ پاك و
 خاوین دانه‌نیم و تۆ پاکی و به‌رزى و بلندى له‌وه‌ى به‌م چاوى جیهانه‌ ئەبینرى پاك و
 خاوین و خاوین له‌وه‌ى وینه‌ى هه‌چ كه‌س و هه‌چ شتێك ببى، به‌رزو بلند له‌وه‌ى كه‌ من به‌بى
 پرس و ئیزن داواى هه‌چ شتێكت لى‌ بكه‌م ﴿يَبْتَ إِلَيْكَ﴾ ئەوا گه‌رامه‌وه‌و تۆبه‌م كرد بۆ لای تۆ
 له‌وه‌ى كه‌له‌ خۆمه‌وه‌ به‌بى پرس و ئیزن ئەو داوايه‌م كرد، تۆبه‌م كرد له‌وه‌ى زیاده‌په‌ويم كرد
 له‌و داوايه‌ كه‌كردم ﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ من یه‌كه‌مى بپوادارانم، واته‌ بپوادارانى گه‌لو
 ئومه‌ته‌كه‌ى، چونكه‌ هه‌موو پیغه‌مبه‌رىك هه‌میشه‌ یه‌كه‌مه‌ له‌ بپرواهێناندا به‌گه‌وره‌یى و
 بى‌هاوتایى په‌روه‌ردگارى، به‌وه‌ى كه‌ پى‌ی په‌وانه‌كراوه‌، له‌لایه‌ن خواوه‌، یان مه‌به‌ست ئەوه‌یه‌
 یه‌كه‌میان له‌ بپرواهێنان به‌وه‌ى كه‌ هه‌چ كه‌س له‌م جیهانه‌دا نابینی وه‌ك (ئین و عه‌باس) -

خوایی پازی بئ - نه فهرموی. له سوور هتی ﴿الانعام﴾ دا هیندی دوام له باره ی بینینی خواوه، به جوانی نه زانم لیرهش دا هیندیکی تر بدویم و دهست نیشان بکه م بۆ چهنج خالیک:

۱- به داخه وه نه م مه سه له یه وه ک زانراو و به ناو بانگه ماوه یه کی دوورو دریزبوو به هوی ناژاوه و دووبه ره کی له ناو نه م نوممه ته دا، زور له پیاوانی هونه رمه ندی خریک کرد له مه به سستی سه ره کی وه م نوممه ته، یه کی بوو له و شتانه ی که بووبه هوی تیگدانی پرزو یه کی تی نه م نوممه ته.

۲- پیویسته له سه ر ئیمه ی موسلمان ی نه مپو نه و جوړه ناژاوه و دووبه ره کیه له بیر ی خو مان ببهینه وه و هه موو بگه پرینه وه بۆ سه ر په وشتی سه له فی صالح و له دیمه ن و پواله تی ثایه ت و هه دیس لانه دین به پیی پای سه له ف نه و جوړه لیگولینه وه فه لسه قیانه واز لیببینن و قورئان و هه دیس نه به ستین به بۆچوون و تیگه یشتنی لاوازو بی هیزی خو مانه وه.

۳- پای به هیز که زور به شی له سه ر نه مه یه که بینینی خوا له م جیهانه دا بۆ هه یچ که س نه بووه و نابئ، ته نانه ت بۆ پیغه مبه ری نازیزیش (ﷺ)، بینینی که پوی دابی به چاری دل بووه نه ک به چاری سه ر.

۴- بینینی خوا له پوژنی دوا یی دا شتیکی راسته و له هه موو نازو نیعمه ته کانی به هه شت به رزتر و پیرزتره، هه رکه س به رپای به وه نه بی نه وکه سه له ریگه راسته که ی ئیسلام ترازاه و پاو مه زه به که ی دژو پیچه وانه ی پاو مه زه به بی هاوه له کان و شوینکه و تووه کانیا نه، دژو پیچه وانه ی کو مه ل و جه ماوه ری نوممه ته، به لام پیویسته که بزاین نه و دیتنه جیاوازه له دیتنی به جوړیکه که شیاو و شایسته بیته له گه ل زاتی پاک ی په روه ردگار که بی وینه و بی هاوتایه و زاین و بۆچوون و ژیری ئیمه که م کورت و کوله له ئاستی، هه روه ها هه موو سیفه ت و کاروباری په روه ردگار له بۆچوون و زاینی ئیمه به رده ر نابئ به پیی زاین و ژیری که م و کورتی ئیمه هه لیان سه نگینن و به راوردیان بکه یین.

۵- دیتنی خوا له خه ودا راسته و پوی داوه بۆ زور که س و چه ند هه دیسیکیشی له سه ره، به لام دیاره نه و بینراوه ش شتیکی خه یالیه و دیاره دووره له خوای بی وینه وه.

قَالَ يَمُوسَىٰ إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمِي فَخُذْ مَاءَ آتَيْنِكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤﴾ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ

ئینجا بابیننه وه سەر ئایه ته کان و بیینه سەر بههره یه کی تر که خوا به خشی به موسا (علیه السلام)، بیینه سەر باسی میهره بانیه کی تری خوا به موژده پیدانی به هه لبراردنی و بیرخستنه وهی ئه وه بههره یه و بههره ی په یام و گفتوگو له گه ل کردنی له گه ل په ند و ته می به سوپاس کردنی ئه فهرموی: ﴿قَالَ﴾ خوا پینی فهرموو ﴿یَمُوسَى﴾ ئه ی موسا ﴿إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ﴾ بن گومان من تو م هه لبرارد و باوم دای به سەر مهر دوماندا، واته مهر دومان ی چهرخی خوی ﴿بِرِسَالَتِي﴾ به تاکیش خویندرا وه ته وه ﴿بِرِسَالَتِي﴾ واته به فروستاده یی و په یامه کانم یان به فروستاده یی و په یامه که م، به کو به گویره ی پینچ به شه که ی ته ورات که پینیان گوترا وه: (اسفار) یان به پینی ئه وه که پینی ره وانه کرا چهند به شو و پارچه یه که: به شو و پارچه ی بیرو باروهر و عقیده و عبادت و رامیاری و جهنگ و شته کانی تر که له و شه ریه ته گه وره یه دا بووه، به تاکیش به پینی ئه وه ی به هه موو جوړو به شه کانه وه که یه ک په یام و شه ریه ته ﴿وَبِكَلِمِي﴾ هه لمبراردی به گفتوگو کردنم له گه لم له ریزه و به بی هوی هیچ که سیکی تره وه ﴿فَخُذْ مَاءَ آتَيْنِكَ﴾ که واته ئه وه ی که پیم به خشیت وه ی گره، واته ئه و بههره و چاکه ی هه لبراردنه ﴿وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ﴾ له سوپاس کارانبه و بجوره ریزی ئه وانه ی که سوپاسی خوا ئه که ن به دهم و به زوبان و به کرده وه ی ئه دنامه کانیان که سوپاس بریتیه له وه، ئینجا باسی ئه و په یامه ئه فهرموی و چو ن به خشرا به موسا چهند له وحیک، ئه فهرموی: ﴿وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ ئه م ئایه ته به چهند جوړیک ته فسیر کرا وه ته وه:

۱- واته به خشیمان به موسا چهند له وحیک، نووسیمان بوی له و له و حانه دا له هه ر جوړه

شتیک که پیوستیان هه بیت پینی له حه لال و حرام و چاک و خراب،

مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ
الْفَاسِقِينَ ﴿١١٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلًّا
آيَةً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوا سَبِيلَ الرَّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوا سَبِيلَ الْغَيِّ
يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا

﴿مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ واته نوسیمان بوی په ندو ټاموژگاری و باس کردن به پوونی

به جیا جیا و به بی ټیکه لی و باسی هه موو شتی که پیوستان هه بی پیی.

۲- نووسیمان بوی له و له و حانه دا له هه موو جوړه شتی که پیوستان هه بی پیی له بهر

په ندو ټاموژگاریان، له بهر باس کردن بویان به پوونی به جیا جیا و ټیکه ل کردن، باس

کردنی هه موو شتی که پیوستان هه بی پیی.

۳- نووسیمان بوی له هه موو جوړه شتی که پیوستان هه بی پیی له بهر په ندو ټاموژگاری،

نوسیمان به پوونی بوی هر شتی که پیوستان هه بی پیی.

بیجگه له مانه ته فسریش کراوه ته وه و هه موو ده ست ئه دهن به لام له دلمدا دوهم

به هیژتره، ئینجا بیډنگ نه بین له چونیټی ئه و له و حانه و ژماره یان، چونکه قورئان بیډنگه

له وه و حه دیسیکی صه حیحیشمان ده ست نه که وت له و باره یه وه و زور شتیش گو تراوه که

ټاشکرایه له و ئیسرا ئیلیا تانه یه که بوون به له که و چه په لیه که به پوونی ئه و کتیبانه ی که

تیا یاندا نوسراونه ته وه، که واته باهر بیډنگ بین و هر شونی پو و که ش و پواله تی نایه ته که

بکه وین به س نایا ئه و له و حانه ته وراتیان تیدا نوسرا بیټه وه یان له پیش ته وراته وه هاتن؟ و

دهر نه که وئ که نه که م و بناغی سروس بووبن له باره ی یاسا و شریعه ته وه به شیوه ی

کور تی و بنه پرت بووبن بۆ ته ورات به شیوه ی کور تی و له پاشان هه موو یاسا و بریاره کان

به ره به ره هاتن و خوی گه وره له کاتی پیویست دا نار دینی وه ک قورئان، له سر هر بار

نه وه ی له و له و حانه دا بووبن زور گه وره و گرنگ بوون له بهر نه وه پیی فهرموو ﴿فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ﴾

بیان گره و وهر یان بگره به گرنگی و به عزم و ئیراده یه کی به هیژ ﴿وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا﴾

فرمان بده له گهلهكهت تا دست بگرن و رهفتار بكن بهوهى لهو لهو حانهدايه كه هه موويان
 زور چاكن و تيرو تهواون له چاكي و شيرينيدا با دست بگرن و رهفتار و رهوش بكن به
 چاكترو شيرين ترهكانيان، وهك فرهكان كه چاكترن له تولهسهندن، ههروهه ها نهو فرمانه
 داو له پاشان فره مووي: ﴿سَأُزِيكُ دَارَ الْفَسَقِينَ﴾ له پاش نيشانتان نهدهم و زانا و ناشناتان
 نهكهه بهجئ و شويني ياخي و سهريچي كه رهكان و له فرمان دهه رهچوهكان، نهه فره موودهيه
 هه نهه گري بهلين و موژدهبيت بهوانهه كه فرمان بهرو گوپرايه لئ، له سهه رباري يهكهه. واته
 نهه گره نهوهى لهو لهو حانهدايه به گرنگ نهيان گرن و رهفتاريان پينهكهه نهوا ياخي سهريچي
 كه ران نهبن له فرماني پهروهه دگارتان، نهو كاته نيوش دوچار نهبن و وينهه نهو سزاو
 نازارو له ناوچوونهه كه پرويداو هات به سهه ر ياخيهكاني فيعهون و گهلهكهه به سهه ر نيوش
 ديت، يان ياخي و سهريچي كه راني له دانيشتواني ولاته پهروژهكهه قودس و فهلهستين،
 له سهه ر باري دووهه: واته گوپرايه لئ بن و رهفتار بكن بهوهى كه لهو لهو حانهدايه منجش
 بهرامبهه نهوه جئ و شوينهكاني نهوانهتان نيشان نهدهم پيتان نهبه خشم و نهتانهكهه به
 جينشين و كهلهه پورههري نهوان، ههردوو شتهكهش بهدي هاتن بو ئيسراييليهكان، تا له پيگهه
 راستي خوا لايندا، خوا دوژمني به سهه ردا زال كردن، تاله سهه ر پيگا راستهكهه خوابوون، خوا
 زالي كردن به سهه ر دوژمنداو نهه مانى شادكرد بهجئ و شوينهكهه نهوان، نيتر با له چهرخي
 موسايشدا نهوه بهدي نههاتبي نهه فره موودهيه به دوو جوړي تريش تهفسيركراوهتهوه:

۱- مه بهست به جئ و شويني ياخيهكان جئ و شويني عاو سهمودو نهو ميللهتاني ترهيه
 كه بههوي ياخي بوونيان له فرماني پيغه مبهه رهكانيان خوا له ناوي بردن و شوينهواري
 ولاته ويترانهكانيان مايه وهه بينران، واته نهه گره گوپرايه لئ نهبن وهك نهوانتان لينهكهه.

۲- مه بهست دوژهخه، واته نهه گره گوپرايه لئ بن و بهردهوام بن له سهه ر سهه ركيشي و ياخي
 بوون تا نهمرن، نهو كاته دوژهختان نيشان نهدهم و بهو ئاگره نههتان سوتينم، له سهه ر
 نهه دووبارهش مه بهست ترساندنياه.

له سهه ر ههه بار نهوه باويكه له باوو رهوشتهكاني خوا لهه جيهانهدا كه ههركات
 بهندهكاني خوا بهرنامهه خويان هه لئ بژاردي و رهفتاريان پيكردي خوا بهخته وههري كردوون

له هەردوو جیهاندا، هەركاتی بەرنامەکانی تریان هەلبژاردبێ و پەفتاریان پێکردبێ خوا
 دووچاری کردوون هەر له جیهانیشتا ئیتەر زۆری پێچووبی یان کەم بێجگە له دووچار کردنی
 پۆژی دواپیان، ئەوەتا بێنرا کە ئەم ئوممەتە قورئان و شەریعەتەکەی خایان بە توندی و بە
 گەرنگی گرت خوا کردنی بە سەرۆک و مامۆستای جیهان و ئادەمی، کاتی کە وازیان هێنا له
 پەفتار کردن پێی خوا ئەوەی بەسەر هێنان کە بە چا و ئەبێنرێ، هەر سەرشۆپو پێسوا ئەبن
 تا نەگەڕێنەوه بۆ سەر پێگە راستەکەی خوا وەک یەکەم جار، بە تەنیا خۆبێندن و دەنگ
 لەراندنەوه و لەبەر هەلسان و ماچ کردن، خوا وازیان لێناهیئێ و بەهرەمەند نابن بە پیت و
 فەپری ئەو قورئان و شەریعەتە بێ وێنە، خوا بە میهرەبانی خۆی ئەم ئوممەتە له خەوی
 بێناگایی خەبەر بکاتەوه.. ئامین، ئینجا باسی دواپۆژی ئەوانە ئەکات کە بە ناھەق خۆیان بە
 گەورە دائەنێن و نیشان ئەدەن له ولادت، پوو وەرئەگێڕن له بەئگەو نیشانە پروونەکانی خوا
 پەندو تەمبەکانی، لەم باسە بە وردی شیوەی سروشتی ئەوانە ئەکێشێ و ئەیخاتە بەر چا،
 بەو جۆرە نایابە کەس نەدیوەی قورئان، ئینجا ئەم دوو ئایەتە کە ئەم باسە ئەکەن هەلئەگرێ
 سەربەخۆ بن و بە تێھەلکێش هاتن بەدوای بەشی له داستان و بەسەرھاتی موساداو پیش
 دەستکردن بە بەشیکی تری کەلەپاش ئەم دوو ئایەتە دەست پێئەکات، هەلئەگرێ ئاوا
 تێھەلکێش بن و لەئایەتی یەکەمدا خوا میهرەبان باوی خۆی پروون ئەکاتەوه بۆ
 پیغەمبەرمان (ﷺ) لەبارە ی گومراپوون و بڕوانەهێنانی هێندێ له مۆردومان کە گشتییە بۆ
 کەلە گومراو سەركێشەکەی فیرعەون و سەرۆکە سەركێشەکانی ئەم ئوممەتە، لەئایەتی
 دوووەمدا باسی تۆلە ی ئەو بێبڕاوا سەركێشە ئەکات، هەلئەگرێ ئەم دوو ئایەتە بەم جۆرە
 سەربەخۆو تێھەلکێش بن وەک دەست ئەدەن و هەلئەگرن بۆئەوەی هەر لەداستان و
 بەسەرھاتەکەی موسا بن و تەواو کەربن بۆ ئەو بەلێنە ی کە خوا دای بە موسا (عليه السلام)،
 بەم پەنگە له ئایەتی پیشودا فەرمووی: ﴿سَأُزَيِّنُكَ دَارَ الْفَلْسَفِينَ﴾ و لێرەشدا ئەفەرموی:
 ﴿سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ لائەدەم و بەرگری ئەکەم له ئایەتەکانم ئەو
 کەسانە ی کە خۆیان بە گەورە دائەنێن و بەناھەق خۆیان بەزل و بەرز نیشان ئەدەن له ولادت،
 واتە دایان مۆرئەکەم له ئاستی ئایەتەکانم بەجۆری بیران لێناکەنەوه و سوودیان

لئوهرناگرن، ئيتير ئايه ته بوونه وهر يه كان يان ئايه ته نامه ييه كان، ئه وهش وهك چهند جاريك ووترا سوچى خويانه و به خواهيش و ههلبژاردنى خويانه به بئ زور پيھينان و ناچار كردن كه ئه وهش شتيكى پوون و ناشكرايه و ههركهس هوشى به لاي خويه وه بيئت ئه زانئ كه خواهيش و مهيل و كرده وى خوا له كاردايه، مه بهست به ته كه بوور ئه وه يه كه خوى به چاكترو گه وره تر بزائى له خه لكى و لاي و ابئ كه مافيكى تايبه تى هه يه كه بو هيچ كه سيكى تر نيه، وهك له هه ديسي سه حيدا هاتووه: (غمت الحق واحتقار الناس) دان نه نانه به حهق و دانانى خه لكيه به سوك و بئ نرخ له چاو خويدا، ئه گهر بهم جوړه مه بهست بيئت ئه و كاته هه ر تايبه تيه به خوا وه و سيفه تى خوايه كه واته دان نه ئئ به حهق و راستيدا، هه موو ته كه بووريك ناحهقه و هيئانى له ئايه ته كه دا بو ته شهر دانه و تاوانباركرنى ئه و كه سانه يه كه دهرده دارن به و نه خوشيه پيسه، ئه گهر مه بهست هه ر دانان و سه رنجدانى خه لكى بيئت به سوك و بئ نرخ ئه و كاته هه موو ته كه بووريك ناحهق نيه، وهك سه رنجدان و دانانى سته مكارو تاوانباره كان به سوك و بئ نرخ، ئه گهر به و جوړه مه بهست بيئت ئه و كاته هيئانى ووته ي ﴿فَنَارِ الْحَقِّ﴾ بو جيا كردنه وى حهق له ناحهق، له سه ر هه ر بار ئه و ا خوا ويست و مه يلى خوى دهر بېرى دهر باره ي ئه وانه ي كه به ناحهق خويان به زل دانه ئين، سيفه ت و نيشانه كانى دهر خستن به مه ي كه ئه فهرموى:

۱- ﴿وَإِنْ يَرَوْا كَلَّامًا يَوْمًا لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ ئه گهر ئه وانه هه موو ئايه ت و مو عجيزه يه ك ببينن بېواى پيئاھينن.

۲- ﴿وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا﴾ ئه گهر پيگه چاكه و پيئموونى و ئاييىنى راست ببينن نايگيڤن به پيگه بو خويان و نايدنه بهر.

۳- ﴿وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَىِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا﴾ ئه گهر پيگه ي گومرپايى و خراپه و ئاييىنى چهوت و ناحهق ببينن ئه گيڤن به پيگه بو خويان و ئيدنه بهر.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ
 الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أُعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ
 مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلِيِّهِمْ عَجَلًا جَسَدًا لَهُمُ خُورٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا
 اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٥٨﴾

پاکی و بی‌گهردی له هه‌موو له‌که و په‌خنه‌یه‌ک بو‌ خ‌وای په‌روه‌ردگار هه‌ر خ‌وی به‌نده‌کانی
 خ‌وی نه‌ناسی، نه‌و جو‌ره‌که‌سانه‌که خ‌و به‌زل زانن و نه‌و نیشانه‌یان هه‌یه به‌ ناشکرا
 نه‌ببیرن باش نه‌توانن ده‌ست نیشانیان بو‌ بکه‌ین، خوا په‌نامان بدات له‌و به‌د به‌ختی و
 سیا‌چاره‌یه تا نه‌و را‌ده‌یه که له‌ سروشتی نا‌ده‌می‌تی نه‌ترازین، خوا په‌روه‌ردگار سته‌م نا‌کات
 له‌ به‌نده‌کانی به‌لکو نه‌وان به‌ده‌ستی خ‌ویان خ‌ویان دو‌چار نه‌که‌ن وه‌ک نه‌فه‌رموی: ﴿ذَٰلِكَ﴾
 نه‌و خ‌و به‌زل زانی و به‌روا نه‌هینانیان به‌ نایه‌ته‌کانمان و پ‌نگه‌ی گو‌م‌پ‌رای دان‌به‌رو لا‌دان
 له‌پ‌نگه‌ی راست ﴿بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ به‌ه‌وی نه‌ویه که نه‌وانه به‌روایان نه‌هینا به‌
 نایه‌ته‌کانی ن‌یمه که به‌لگن له‌سه‌ر نا‌حه‌قی با‌وه‌رو کرده‌وه‌که‌یان ﴿وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ﴾ نه‌وانه
 بی‌نا‌گابوون له‌و نایه‌تانه‌و هیچ ن‌رخ‌یک‌یان پ‌ینه‌نه‌دا و گو‌ییان نه‌بوو لی‌یان، نه‌وانه هه‌رچه‌ند
 هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی چاکیان کرد‌بی هیچ سو‌ودی لی‌ و نه‌راگن له‌ پ‌ژی دوا‌ییدا به‌لکو
 پا‌داشته‌که‌ی له‌م جیهانه‌دا ده‌ستکه‌وتیان نه‌بی وه‌کو نه‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ
 الْآخِرَةِ﴾ نه‌وانه‌ی که له‌ جیهاندا به‌روایان نه‌هینانی به‌ نایه‌ته‌کانی ن‌یمه و گه‌یشتنیان به‌ پ‌ژی
 دوا‌ی نه‌وه‌ی که خوا هه‌وال و به‌ل‌ینی پ‌یداوه، نه‌وانه ﴿حَبِطَتْ أُعْمَالُهُمْ﴾ کرده‌وه‌ چا‌که‌کانیان
 که به‌دیمه‌ن و پ‌واله‌ت به‌ چا‌ک و گه‌وره‌سه‌یر نه‌کران به‌ هیچ ده‌ره‌چن و هیچ سو‌ود و
 ن‌رخ‌یک‌یان ناب‌ی و ده‌ره‌که‌وی که هه‌ر پ‌و‌و‌که‌ش و پ‌واله‌تی پ‌و‌وت بو‌ون و له‌پ‌راستیدا هیچ نه‌بوون
 به‌ وینه‌ی ما‌ل‌ت‌یک که گیایه‌کی ژه‌ه‌راوی بخ‌وا و بنا‌وسی تا به‌پ‌واله‌ت به‌ پ‌رو گه‌وره‌ دان‌ه‌ن‌ری و
 که‌چی له‌نا‌کا‌وی‌ک‌دا نه‌ته‌قی و با‌ و فو‌وه‌که‌ی ده‌ره‌چ‌ی و گه‌وره‌یی و قه‌له‌ویه‌که‌ی وون نه‌بی،
 ﴿هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نه‌وانه که کرده‌وه‌کانیان نه‌وه‌ی به‌سه‌ر د‌یت نایا
 جه‌زا و تو‌له‌یان لی‌ نه‌س‌ین‌ری بی‌ج‌که له‌ جه‌زا و تو‌له‌ی نه‌و به‌روا کرده‌وه به‌دانه‌ی که

هميشه يى بوون له سهري له جيهاندا؟ واته نه خير هر جه زاو توله ي کرده وه به ده کانی
خويانه و شتيکی پیک و پیکه له گهل بر واو کرده وه به ده کانیاندا، چونکه نه وانه ته نها
که وتوون و بچراون له م بوونه وهره بر وادار و ملکه چه بو پر وهر دگار، هيچ په يوه ندي و
په يوه ستیان نه ماوه پييه وه، که واته نه بي هم موو کرده کانیان زايه بي و نه مينی هر چه ند
به ديمه ن و پوالت به گه ورو به زور سهير بکړين، به وينه ي نه و مالاته ي که نه و خورا که
ژه هراويه بخوات و بناوسن له پاشان بته قی و باو فووه که ي ده رچن.

له پاش نه و دو نايه ته تيه له کيشه ئينجا ديته سهر باسی موسا و گه له که ي، پووداو و
به سه رها تيکی زور به دو دلته زيني نه و گه له نه گير يته وه که به پراستی زور جيگه ي
سه رسورمانه نه و هاش نه مه يه که نه فه رموي: ﴿وَ اخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ﴾ گه له که ي موسا له پاش
پويشتني موسا بو شاخي تور به پي فه رمان و به لينی خوا گيرايان و دروستيان کرد ﴿مِنْ
حُلِيِّهِ﴾ له خشل و زيرو زيوه که يان ﴿عَجَلًا جَسَدًا لَّهُ خَوَارٌ﴾ گو يره که يه ک،، واته له ش و
قه باره يه که هوله و قوړه ي هه بوو، واته نه و خشل و زيرو زيوه يان تواند وه و شيوه ي
گو يره که يه کيان لي دروستکرد تايکه ن به بتيک بيپه رستن، يان نه لين: گه له که ي موسا له
پاش پويشتن و جيا بوونه وه ي موسا لينان له خشل و زيرو زيوه که يان گو يره که يه کيان
دروستکرد و گيرايان به بت و په رستراوی خويان، نه و که سه ي که نه و کرده وه ي کرد يه کي بوو
له وان لکه ناوی (سامري) بوو وه که له ده قی نايه تيکی تر دا هيه، به لام به کرده وه ي هه مووانی
نیشاندا له بهر نه وه ي نه وانی تریش پي پزی بوون، به لکو له سه ر دا وایشيان بوو
که له پيشه وه دا وایان کرد موسا (عليه السلام)، که واته وه که هه موو کرد بيتيان وايه، بي جگه
له و هاش باوه له ناو هه موواندا کرده وه ي يه کيک له گهل و کومه ليک به هيني هه موو نيشان
نه دري، نه و هتا نه گو تر ي فلان گهل و تائيفه و نه و کرده و يان کرد له کاتيکدا يه کيکيان
کرد بيتيان. ئينجا نايه نه وه ي که سامري پيکی هينا له و خشل و زيرو بووبی له گيان
له به ريکی ته و او وه زور به ي زانايان نه فه رموون، به م په نگه خوا گيانی تيکرد بي به هو ي نه و
خوله ي جي سمی و لا خه که ي جو بره ئيل که سامري له گهل خوی هينا بووی و کردی به ده می
دروستکرا وه که يدا، به لگه ي به هيزيشيان به ده سه ته وه هيه که له سووره تی ﴿طه﴾ دا
نه فه رموي: ﴿صُرْتُ بِمَا لَمْ يَصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا﴾ وه که له و

سووره ته دا ته فسیریم کرد پیش هم سووره ته. یان وهك دهسته یه كه له زانا یانی موخته زیله
 نه لاین: نهو دروستکراوه گیانی تیا نه بووه به لکو سامری وای دروستکرد بوو ناو دهم و سکی
 بوش بوو، چهند بوری و لوله یه کی بوشی تیدا دانابوو، کاتی با هه نیئه کرد و نه چوو به ناو نهو
 بوریانه داو هم دهنگی لپه پیدانه بوو وهك دهنگی گویره که. من خوم باوه ږم به پای یه که مه و
 هرگیز لانه دم له پواله تی نایه تی سووره تی ﴿طه﴾ هیچ سهرم سوپنا مینن له وهی خوا
 گیانی کردبڼ به به ریدا به هوئی نه وه و یان به هر هو یه کی تر، بو خوا چی تینه چیت شتی وا
 بکات؟ چ جیاوازی هیه له گهل هم هه موو له شه گیانله به رانه ی که خوا له خوئل دروستیان
 نه کات؟ به هر حال و له سهر هربار نهو سامریه نه وانه ی گومرا کرد، نهو نه فامانه نهو هه موو
 مو عجیزه گه و رانه یان به چاوی خو یان بینن، موسا (علیه السلام) نهو هه موو وه سیه و
 پهند و ناموزگاریه ی کردن که چی سوودی نه بوو بویان و به شته پروپوو چه که هه لئه تان و
 بیران نه کرده وه له وه که نهو شته بڼ نرخه که به پیش چاوی خو یانه وه سامری دروستی کرد،
 نایا نه وه که ی شایانی پرستنه؟ وهك قورنان نه فهرموئ: ﴿اَلَمْ يَرَوْا اَنْهُمْ لَا يَكْلُمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ
 سَبِيْلًا﴾ نایا نه وانه نه یان نه زانی نه یان نه بینن که نه وه قسه یان له گهل ناکات و پڼموونیان
 ناکات بو هیچ پڼگه یه که؟ واته نایا نه یان نه زانی که نهو شته ناتوانن و دهسه لاتی نیه به سهر
 قسه کردن و ری نیشانداندا که که مترین مروء دهسه لاتی هیه به سهریدا؟ که واته چوئن
 نه یان کرد به هاوکیش و هاو تای خوا له پرستندا ۱۱۹ ﴿تَكْذُوْهُ﴾ نهو شته بڼ نرخه یان گیرا
 به بت و پرستراو ﴿رَكَعًا وَاٰطَلَّيْلًا﴾ نه وانه هر سته مکار بوون و شتی بڼ جییان کرد،
 واته پیشه یان هر بهو جوړه ها تووه، که واته نابڼ هیچ سهر سوپمینن له وهی که نهو کرده وه
 به دو بڼگه نه یان کرد، نایا کڼ سته مکار تره لهو که سه ی که دروستکراو و دهستکردی
 مروقیك بپرستن وهك خوا له کاتی کدا که خوا نه وانیش و دهستکرده کانیشی دروستکرد و
 دایپڼنان له نه بوونه وه؟ نه وانه هارونیشیان له ناودابوو به لام چاری نه کردن، پیاوه
 ژیره کانیشیان هربوون، به لام جلوه ی نهو کومه له زوره یان پڼ نه گیرا که به جارن کردیان به
 هوسه و نهو گومرایانه یان په سه ندکرد به تایبه تی نهو بته له نالتونه که بت و پرستراوی
 سهره کی و راسته قینه یانه و له وه خوشه ویست تر نیه له دهرونیاندا! له یه کهم جاره وه به بڼ
 سهر لیکر د نه وه که و تنه نهو چالی گومراییه،

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١١٩﴾ وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا
خَلَقْتُمُنِي مِنْ بَعْدِي ۖ أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ

به لām له پاشدا هوشیانکرده و زانیان که چیان به سهرهاتوو له بهرنه وه داهو په شیمانی
دلی داگیرکردن و کهوتنه تویه و گه پانه وه بولای خوا وهک نه فهرموئ: ﴿وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ﴾
نهم پرسته یه قورن دایهینا و له پیش قورناندا نه بیستراوه که عهره ب بهکاری بهینن
له بهرنه وهی - وهک له تهفسیری پازی دا هاتوو- به شهش جور لیکنولینه وهی تیداکراوه، به لām
پالفته کهی هه موو بریتیه له په شیمان بوونه و هیان، به لکو په شیمان بوونه وهی به تین و داخ و
مهراق له سهر نهو گومرای و گویره که پرستیه ی که به سهریان هات، له بهرنه وهی به پیویستم
نه زانی نه و دریژه پیدانه و به کورتی نه لیم: کاتی که په شیمانی به تین پووی تیکردن ﴿وَرَأَوْا
أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا﴾ زانیان و بویان دهرکهوت که به پرستی گومرپوون و له پریگی پاست ترازاون
﴿قَالُوا﴾ گوتیان ﴿لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا﴾ سویند به خوا نه گهر په رومردگارمان
میهره بانیمان پنه کات و نه مان بوورئ و گوناو تاوانمان دانه شارئ ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ﴾ بی گومان نیمه له زیان باران نه بین و نه چینه پیزی نهو زیانبارانه ی که به شپراوی
پوژی دوا بین و هیچ زیانباریه که له وه به تین ترو گهره تر نیه، خوا په نامان بدات لیئی نامین.
نهو په شیمان بوونه وه و بۆ دهرکهوتن و تویه و گه پانه و هیان له پاش گه پانه وهی موسا بوو (علیه
السلام) وهک له سوورتهی ﴿طه﴾ دا دهرنه کهوئ، به لām لییره دا له باسکردندا پیشی خستن تا
ووتارو کرده وه که یان کوبکاته وه له یهک شویندا وهک زانیان نه فهرموون، باوی مروءه وایه
په شیمان بوونه وهی له کاریک له پاش زانین و بۆ دهرکهوتنی به دی و خراپی نهو کاره یه،
که واته بۆچی لییره دا په شیمان بوونه وه که پیشخراوه؟ له وه لāmی نهم پرسیاره دا چهند شتی که
هه یه:

۱- په شیمان بوونه وه نه به ستراوه به پوون بوونه وهی به دی و دهرکهوتنی ته و او، به لکو
زورچار به هوئی گومانی به دی و خراپیه وه په شیمانی پهیدا نه بی، نه وانه له یه کهم

جاره وه ئه و کرده وه پیسه یان زۆر به پیرو زو په سه ند دانه نا، که واته یه کسه ر له وه وه نه گه یشتوونه ته ئه و پله یه که به دی و خراپیه که ی پوون بوو یته وه، به لکو یه که م پله ئه وه یه که دوو دل بوو بن، ئینجا گومانی خراپیان په یدا کرد بن، ئینجا دلنیا و باوه ریان به به دی په یدا کرد بن، له پاش ئه و پله یانه گه یشتوونه ته دواترین پله که پوون بوونه وه ی ته واه، که واته په شیمان بوونه وه که چه ند پله یه ک پیش روون بوونه وه که ن.

۲- ئه وه ی پیو یست و گرنگه په شیمان بوونه وه که یه، باویش وایه شتی گرنگ له گوتن و باسکردن دا پیش ئه خری، هه رچه ند له بوون و په یدا بوون دا له دوا بی ت.

مه به ست له پیتی (و) لی رده دا ده رخستنی هو ی په شیمان بوونه وه که یه، واته کاتی که په شیمان بوونه وه له کرده وه به ده که یان به هو ی پوون بوونه وه ی به دیه که وه، شتی وایش زۆره و پی ئه گوتری لای زانایان ره وان بیژی: عه تفی سه به ب. خوای په ره ردگار - وه ک له سووره تی ﴿طه﴾ دا ئه فهرمو ی - هه وائی ئه و پوودا وه سه خته یدا به موسا (علیه السلام) به هو ی ئه وه وه زۆر خه شم بارو غه مبار بوو، له به ره ئه وه ئه فهرمو ی: ﴿وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ

عَظَمَنِ امًّا﴾ کاتی که موسا له شاخی تور گه راپه وه بۆ لای گه له که ی به بق هه لسان و خه شمنا که یه کی زۆر به تینه وه، یان خه شمنا کی زۆر غه مبار یه کی به یتنه وه، به جو ری کاری کرد بوو له ووتار و کردار یدا، له ووتاری کدا که ﴿قَالَ﴾ فهرمو ی: به گو ی ره که په رسته کان، یان به هاروون و شو ی ن که و تو وه کانی ﴿يَسْمَا خَلَفْتُونِي مِنْ بَعْدِي﴾ زۆر به د جی نشینی منتان کرد له پاش من که پو ی شتم بۆ شاخی تور به ده م فهران و به لینی خوا وه! به م په نگه من به جیمه یشتن له سه ر په رستنی خوا به تا ک و ته نیا که چی گو ی ره که په رستی پوو یدا! ﴿أَعِظُكُمْ

أَنْزِيَكُمْ﴾ ئایا په له تان کرد به فهرمانی په ره ردگار تان پیش که وتن لی و ته وواتان نه کرد؟ واته کاری کی به دتان کرد و ئه بوا یه چا وه پروانی منتان بکر دایه به پی ئی فهران و وه سیه ته که ی من په فتر تان بکر دایه و لاتان نه دایه لی، که چی په له تان کرد و لاتان وابوو ئه و ما وه ی که من به لیم پیدان ته و او بو وه ئینجا که من دیار نه بووم گومان تان وا برد که من مه ردوم، ئینجا ئایینه که تان گو ی به وینه ی گه ل و ئومه ته کانی رابرد و که له پاش پیغه مبه ره کان یان ئایینه کان یان گو ی، بق و خه شمه که ی به و جو ره کاری کرد لی و له و تاره که یدا ده رکه وت،

وَأَلْفَى الْأَلْوَاخَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمِّ الْقَوْمِ اسْتَزَعِفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي
فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي
وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَخَذُوا الْعَهْلَ سَيْنَاهُمْ
غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

له کرداریشیدا دهرکهوت که نه فهرموئ: ﴿وَأَلْفَى الْأَلْوَاخَ﴾ لهوچه کانی توویداو لهسه
زهوی داینان، دیاره نهو لهوچانه فهرموودهی خویان تیذا بوو نه گهر نهوپه پری پاده خهشم
قینی نه جوولایه نهوهی نه نه کرد، ههروهه دهرکهوت له مه دا که نه فهرموئ: ﴿وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ
يَجُرُّهُ إِلَيْهِ﴾ واته دهستی گرت به مووی سه ری براکه یه وه به جوژی پایکیشا بولای خوی له
خهشم و قیندا، ههروهه نهوی له پیشیشی وه که له نایه تیکی تره وه دهرنه که وئ، نهوهش
له بهر نه وه بوو لای وابوو که هارون دهر به ست نه بووه و قوسوری کردوه له کاره که دا، نه م
جوژه کرده وانه ناکرین به په خنه و له که به سه ر موساوه (علیه السلام) چونکه بقو قینه که ی
له بهر خوا بووه، نه وه ندهش به غیره ت بووه له سه ر نایینه که ی خوا کاتئ نهو لادان و
هه لگه پانه وهی نه وانه ی بینی هیچ خوی بو نه گیراو چاری خوی پینه کرا تا نهوهی کرد که
کردی (علیه السلام) هیئدی له به نده کانی خوا به توندو تیژی دروست کردوون و هیئدی کی
تر به نه رمو نیان، نه وه تا هارون (علیه السلام) که نه رمو نیان و به نارام تر بووه هیچ خوی
تیک نه داو به لکو به وتهی نه رمو شیرین بقو خه شمه که ی نهوی سارد کرده وه هه لوئستی
پاکی خوی پوونکرده وه دهرخست که قوسوری نه کردوه، به م په نگه ﴿قَالَ﴾ فهرمووی:
﴿ابْنَ أُمِّ﴾ نهی کوپی دایکم، که نه م وتهیه سوژو به زه ییه فراوانه که ی دایک پائه کیشتئ و بی ری

نه خاته وه، ﴿إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوا نَفْسِي﴾ به راستی گهله که منیان به بئ هیژو لاواز داناو سهیر کرد،
 له بهر نه وهی کومه ک و یارمه تی دهرم کهم بوو ﴿وَكَاذِبُوا يَقْتُلُونَنِي﴾ نزیك بوون بمکوژن کاتی که
 جلّه و گیریم نه کردن له کرده وه به ده که یان، واته نه وهی له دهستم هات و توانیم به کارم هیئا له
 بهرگری و جلّه و گیری به لام چارم نه کردن و بهرگریم پیته کرا ﴿فَلَا تُشْمِتْ فِيكَ الْأَعْدَاءَ﴾ که واته
 دوزمه نه کانم پی دلخوش مه که بهو کرده وانه ی که کردت دهر باره م ﴿وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ﴾ مه مگیره و دام مه نی له گه ل تا قم و دهسته ی سته مکارانداو له پیزی نه وان دام مه نی
 بهم په نگه منیش به تاوانبار دابنییت.

ناموژگاری بهو جوړه موسای هیواش کرده وه دهر باره ی خو ی و پاکی و بئ تاوانی
 خو ی بؤ پوون کرده وه تا هیچی له دلدا نه ما، له بهر نه وه موسا پووی کرده باره گای خواو
 که و ته نزاو پارانه وه بؤ خویشی و بؤ نه ویش وه نه فهرمو ی: ﴿قَالَ﴾ موسا گو تی: ﴿رَبِّ
 اغْفِرْ لِي وَلِإِسْحَاقَ﴾ نه ی په روه ردگارم ببوره و خوش ببه له خو م و له برا کهم خوش ببه، له خو م
 له و بق ههستان و توندو تیژی به ی که به کارم هیئا، خوش ببه له برا که شم له بهر هه ر که م و
 کوپی به که که پی هه ستابیت له گه ل نه و گویره که په رستانه دا، ﴿وَأَدْخَلْنَا فِي رَحْمَتِكَ﴾ وه
 بمانخه ره ناو میهره بانیه که ت ﴿وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ تو میهره بان ترین ی هه موو
 میهره بانانی، ئینجا باسی حو کم و بریاری خوا دیته پی شه وه له و مه سه له یه دا بهم جوړه ی که
 نه فهرمو ی: ﴿إِنَّ إِلَهَيْنِ اخْتَدَاُ الْبَعْلَ﴾ به راستی نه و که سانه که گویره که که یان گیرا به
 په رستراوی خو یان: ﴿سَيَكُونُ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّبِّهِمْ﴾ له مه و پاش دوو چاریان نه بیت بق و
 خه شمیک ی به تین و گه و ره له لایه ن په روه ردگاریانه وه ﴿وَذَلِكَ فِي الْحَبْرَةِ الْأُولَى﴾ په سوایی و
 زه لیلیه کی گه و ره له ژیا نه نزیکه دا، واته له م جیهانه دا،

﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ﴾ بهو جوړو شیوهیه توله نه سینین له درو د دست هلبه ست
 که ران به دهم خواو ئایینی خواوه، ئایا نهو خه شم و زه لیلیه بو نه فسی نه وانه یه که
 گویره که که یان په رست؟ یان مه به ست تیره و نه وه کانیاں که له چهرخی پیغه مبه رماندا بوون
 ﴿ﷺ﴾؟ یان مه به ست گشتییه و هر له چهرخ و سهرده می یه که م جاریانه وه هتا پاش نه وان و
 هتا هتایه؟ هر کام له م سئ رایه ده ستیه که له زانایانی له سهره، له سهر پای یه که م ئایا
 مه به ست نه وه یه که خه شم و زه لیلیان دوچار نه که م له م جیهانه دا؟ زوړیه له سهر نه م پای
 دووه مه یه، ئینجا نه گهر مه به ست نه فسی گویره که په رسته کان بیټ به شیوه ی گشتی
 مه به ست، یان نه وانه که هر سوور بوون له سهر نه و کرده وه به دوه نه گه رانه وه بوړیگی
 راست وه سامری و هیندی له شوین که وتوانی؟ نه گهر به گشتی مه به ست بیټ
 خه شمه که یان بریتیه له وه ی فهران درا که یه کتر بکوژن، زه لیلیه که شیان به وه بوو که
 گومر ابوون له پیش چاو م هر دومان و بته که یان ووردو خاش کراو توو پر درایه ناو دهریاو
 نه وانیش هیچ ده سه لاتیان نه بوو، به تایبه تی سامری وای لیها ت تنیا که وت و دوور که وته وه
 له گه ل و کو مه ل، هه والدان به و به سهره تانه به شیوه ی داهاتوو که فهرمووی: ﴿سَيِّئَاتُهُمْ﴾ به
 پیئی نه و کاته یه که موسا هیشتا نه گه رابووه وه نه یزانیبوو به گومرایی و لادانه که یان، خوا
 نه و هه والهی دا به موسا له گه ل هه والی به سهره تیان و دوچار بوونیان که له پاش
 گه رانه وه ی موسا به دی هات، ئینجا له سهر نه م باره نه گهر مه به ست خه شم بیټ له پوژی
 دوا ییشدا نه بی نه و خه شمه بو نه وانه یان بیټ که توبه یان نه کردو هر له سهر گویره که
 په رستی مانه وه، نه گهر مه به ست به و هه رده شه لیکراوانه نه وانه ی چهرخ و سهرده می
 پیغه مبه رمان بن ﴿ﷺ﴾ یان نه وان و چینه کانی پاش نه وان هتا هتایه، نه و مه به ست به
 خه شمه که خه شمی پوژی دوا ییه و مه به ست به سهر شوپی و زه لیلیه که ی نه م جیهانه یه، به لام
 بو نه وانه ی که توبه یان نه کردی و نه گه رابنه وه له بارو کرده وه به ده که یان، وه که دست
 نیشانی بو نه کات له م به شی دووه می ئایه ته دا که به شیوه ی یاسایه کی گشتی نه فهرموئی:
 ﴿وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ﴾ نه وانه ی که گونا و خراپه کانیاں کردی - ئیتر هر گونا و خراپه یه که -

ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا بِرَبِّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥٢﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى
الْفُصْفُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُحُوتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٣﴾ وَأَخْبَارَ مُوسَى
قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا

﴿ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا﴾ له پاش نهو گوناھو خراپانه توبه یان کردبئی لییان، بپروایان
هینابی، واته خه ریک بووبن به بپروا هه رشتی که بپروا داخوازه بۆی و بپروای پی تهواو نه بی
له کرده وه چاکه کان، یان مه به ست نه وه یه که توبه یی کردبئی له کاتی کدا که بپروای هینابی،
چونکه هیچ کرده وه یه کی چاک و توبه و گه پانه وه یه که به بی بپروا سوودی نابئی و وه رناگیری،
نهو که سانه یی که وان ﴿إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بی گومان په روه ردگارت له پاش نهو
توبه و بپروایه زۆر لی بوورده و میهره بانه، لی بوورده یه له گوناھو خراپه کارنیان، زۆر میهره بانه
پنیان، داوای لی بوورده و میهره بانی فراوه نه که یی نه که یی که نه گهر نه وه مان بۆ نه خاته کار
نهوا سرگه رده و سهر شوپو داماوین له هه ردو جیهاندا له سهر نهو راو باره که مه به ست له
هه ره شه لی کراوه کان هه موو چینه کان بیته هه ره له چینی چهرخی سامریه وه هه تا هه تایه،
له سهر نهو بارو رایه ش نه گهر نه اندازیک بیرکریته وه دهر نه که وئی که نهو به لین و هه ره شه یه
به دی هاتوو و هه ره به دیش دیت هه تا هه تایه، نهو تا نهوانه که به تهواوی توبه یان نه کردبئی
هه ره دوو چاری سزاو سهر شوپی بوون به دریزایی میژوو هه موو جارئی خوا چهند که سانیک
کردوو به ملۆزمان سزای سهختیان پی بچه ژئی، نه گهر جابه جارو له هیندی کاتدا به زال و
سهر که وتوو سهرنج درابن یان بدرین وه که له چهرخ و سهرده می دوا یه دا که نهو هه موو خاکی
فهله ستینه یان داگیر کردو دانیش توانیان ئاواره و ژێرده سترکردو بوون به خاوهن میری و
حکومت نهوه هه مووی شتیکی کاتین و ماوه ی دیاری کراویان هه یه، نهوانه به هوئی نیازو
نیه تی بۆگه نیان و به هوئی کار و کرده وه به ده کانیانه وه هه میشه خه شم و قینی خوا دهوری
داون، زال بوون و ده ست دریزیان به سهر فهله ستینه کاندا یان له هه ره لایه کی تره وه به هوئی

ئه‌وه‌یه که به‌پراستی ئیسلام نیه له‌کایه‌دا، به‌ناوی ئیسلامه‌وه له ژێر ئالای ئیسلامدا
 به‌ره‌نگاری نه‌کراون، به‌لکو به‌ناوی نه‌ته‌وايه‌تی و به‌ره‌و له ژێر ئالایه‌کی تر دا دژو جیاواز له
 ئالای ئیسلام و عه‌قیده و بیروباوه‌ری ئیسلام، به‌هۆی ئه‌و خه‌به‌ربوونه‌وه و هۆشاهاتنه
 ئیسلامیه‌وه که له هه‌موو لایه‌که‌وه په‌یدا بووه له جیهاندا چاره‌پوانی ئه‌کری که
 فه‌له‌ستینه‌به‌کان هه‌موو ئالایه‌کی تر توپێدنه‌و ته‌نها ئالای ئیسلام به‌رزیکه‌نه‌وه، ئه‌و کاته
 سه‌رکه‌وتن و زāl بوونیان مسه‌وگه‌ره وه‌ک له‌یه‌که‌م جاری ئه‌م ئومه‌ته‌دا کۆمه‌لیکی که‌م و
 په‌ش و پووت توانیان فه‌له‌ستین و قودس پزگاریکه‌ن و له ژێرده‌ستی پۆم ده‌ریان به‌یئن که‌له‌و
 چه‌رخه‌دا پۆم یه‌کێ بوو له‌و دوو هیژه جیهانییه‌ی که زۆربه‌ی جیهان به‌ده‌ست ئه‌وانه‌وه بوو
 به‌لام ئیستا به‌ناویکی تر له‌ژێر ئالایه‌کی تر دا جه‌نگ و به‌ربه‌ره‌کانی ئه‌که‌ن حال و باریان
 ئه‌وه‌یه که زانراوه و ناسراوه پێویست ناکات به‌ باسکردن له‌کاتی‌کدا که به‌ناو (۲۲) میری
 عه‌ره‌ب وان به‌ده‌وریاندا به‌و هه‌موو ده‌سه‌لات و سامانه‌وه که هه‌یانه‌و جیهان به‌سامانی ئه‌وان
 نه‌ژی!!

موسا (عليه السلام) له‌یه‌که‌م جاره‌وه به‌و جۆرو شیوه‌ی که باسکرا خه‌شم و قینی به‌تینی
 هه‌لسا، له‌پاشدا به‌هۆی ئه‌وه‌وه بۆی ده‌رکه‌وت که هارون هیچ خه‌تا و قسورێکی نه‌بووه‌و
 قسه‌نه‌رمه‌کانی هارونی چوو به‌ گوێچکه‌دا، به‌هۆی ئه‌وه‌وه هیواش بوویه‌وه و پ‌ق و
 خه‌شمه‌که‌ی ئه‌ندازێک نیشته‌وه وه‌ک ده‌ست نیشان ئه‌کات که ئه‌فه‌رموی: ﴿وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ
 مُوسَى الْغَضَبُ﴾ ئه‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌ و نیشان ئه‌دات که خه‌شم و پ‌قه‌که‌ی موسا که‌سیکی
 زیندوو و زāl به‌سه‌ر موسادا و ئه‌و کرده‌وه‌ی پێ ئه‌کات و کاتی لێی بێ ده‌نگ بوو وازی لێ
 هێنا موسا له‌ کار و کرده‌وه‌که‌ی وازه‌هێنی، ئه‌وه‌تا فه‌رمووی: کاتی که پ‌ق و خه‌شم بێ ده‌نگ
 بوو له‌ موسا واته‌ کاتی پ‌ق و خه‌شمی موسا دامرده‌وه‌و نیشته‌وه وه‌ک له‌ خوێندنه‌وه‌یه‌ک
 هاتوووه ﴿ولما سكن﴾ که ئه‌و واتی به‌ ئه‌گه‌یه‌نی ﴿أَخَذَ الْأَلْوَحَ﴾ ئه‌و له‌وحانه‌ی که له‌پیشه‌وه
 فرییدان له‌کاتی پ‌قدا، ئه‌و له‌وحانه‌ی وه‌رگرتنه‌وه‌و گرتنیه‌وه ده‌ست ﴿وَفِي نُحُوتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ﴾
 له‌ پ‌وونوسی ئه‌و له‌وحانه‌دا بوو که پ‌وونوسکراپوون (لوح المحفوظ) یان له‌وه‌ی که نوسراپوون

لهو له و حاندها هه بوو: پښموونيه كي گه وړه و ميه ربانيه كي به رزو بڼد له لايه ن
 په وړه د گاره وه ﴿لَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَزْهَبُونَ﴾ بۇ ئه وانه ي كه ئه تر سن له په وړه د گاريان به تر سان و
 بيم يكي به تين، يان بيم و تر سي به تين يان هيه له بهر خوا، نه ك له بهر پيا و خو نيشان دان و خو
 نواندن (ئين و عه باس) - خوا لييان پازي بى - نه فهر موئ: كاتى موسا ئه و له و حانه ي توږدا
 شكان و زايه بوون، ئينجا موسا چل پوژ به پوژو بوو تا خوا وهك خوئ و يه كه م جارى
 ليكړ دنه وه، له سهر ئه م باره ش پوونوسه كه هه ر پښك و پاست و به جنييه، وهك له سهر بارى
 يه كه م مه به ست پوونوس بيت له (لوح المحفوظ)، بئ گومان ئه و ي له و له و حانه دا بۇ
 پښموونى و ميه ربانى بوو بۇ هه موو كه س، به لام پيت و فهر و به ره مه كه ي هه ر بۇ ئه وانه
 بوو كه له خوا ترس بوون له بهر ئه وه به روا له ت تاييه تى كرد هه ر به وانه وه.

ئينجا له سهر گيړانه و ي داستان و سهر گوزه شته كه ئه پروا و به شيكي تر ئه خاته بهر چاو و
 نه فهر موئ: ﴿وَأَخَذَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا﴾ موسا له كه له كه ي حه فتا پياو ي هه لېژارد
 بوچوون و پويشتن له كاتى ديارى كراو ماندا، كاتى ديارى كراو ي يه كه م كه ديارى كرابو بۇ
 گفتوگو كردنى خوا له گه ل موسا (عليه السلام) به لاي (ئهو و عه لى و ئهو بو موسليم) و چهند
 كه سيكي تر له زانايى ته فسير له شيعه و سونى، كاتى ديارى كراو ي بۇ دهر پرين و جاردانى
 توبه و گه رانه وه بوو له و گويزه كه په رستيه ي كه پوويدا له نيوان ئيسرائيليه كاندا، بۇ داو اى
 ليېووردن و عوزر هينانه وه له و كرده وه و تاوانه گه وړه يه ي كه پوويدا وهك كو مه ل و تاقم يكي
 زور نه فهر موون و له (حسن) يشه وه پياو يه تكراره، هه ردو و كو مه ل چهند به لگه و نيشانه يه ك
 ئه هينن له سهر پاى خويان و ليكو لينه و ي زورى تيدانه كهن، به پاستى پاى دووم له دندا
 جيگير تره و به هيز تره، هه ر كه س ئه يه وئ با ته ماشا ي كتيب به گه وړه و دريژره كاني ته فسير
 بكات، ئه و حه فتا كه سه ي وهك نوينه ربوون بۇ هه موو گه له كه له گه ل ئه و هدا كاريكي و ايان كرد
 كه له وانه بوو هه موو تيدابچن، به م په نكه داو اى بينينى خوايان كرد به وئى ئه و وه دوو چارى
 هه وړه تريشقه بوون يان بوومه له رزه ي ئه و شاخه ي كه به سه ريه وه بوون، ئينجا له و وه له هوش
 چوون يان مردن و له پاشان زيندو وكرانه وه و وهك له سوور هتى تر دا باسى نه فهر موئ،

فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِنِّي أَهْلِكُكُمْ بِمَا فَعَلَ السَّفَهَاءُ مِنَّا
إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ

ئەوانە دووچاربوون وەك دەست نیشان ئەكات كە ئەفرموی: ﴿فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾
ئینجا كاتى كە تریشقە یان بوومەلەرزە گرتنى ئەوان بەهوى كردهوى خۇیان ئەوەیان
بەسەرەت، بەلام موسا (عليه السلام) كە ئەهوى بینى كەوتە نزاو پارانەهەو داواى لیبووردن
وەكو ئەفرموی: ﴿قَالَ﴾ موسا گوتى: ﴿رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِنِّي﴾ ئەى
پەرەردگارمان ئەگەر بتویستایە ئەوانەت لەناو ئەبرد لەمەوپێش و منیشت لەناو ئەبرد، واتە
تۆ ئەتوانى ئەمانەو منیشت لەناو ببردایە لەمەوبەر هەركاتى و بەهەر هۆیەك، ماتۆل لەمەوبەر
میهربانەت بەكارمەیناوە تا نیستایە دەى نیستاش لەم شوینەدا بەزەبى و میهرەبانیه كەت هەر
بەردەوام بێت و خەشم و بق بەكارمەهینە ﴿أَهْلِكُكُمْ بِمَا فَعَلَ السَّفَهَاءُ مِنَّا﴾ ئایا تۆ ئێمە هەموو لەناو
ئەبەى بەهوى ئەهوى كە ئەفامەكانى ئێمە كردیان لەكارو كردهوى خراب و ناپەسەند، واتە
دوورە لە میهرەبانى تۆ شتى وابكەیت و شتى وا ناكەیت، یان مەبەست ئەهوى شتى وامەكە
ئەى خوايە، بەهەر حال موسا (عليه السلام) بەندهى و ملكەچى تەواو دەرئەبڕى و داواى
لوتف و بەزەبى پەرەردگار ئەكات، ئینجا بۆچوون و ناگادارى خۆى دەرئەبڕى سەبارەت
بەهوى كە پوویداو بوو بەسەرەتانی ئەوانە، ئەفرموی: ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ﴾ ئەو
تاقیكردنەهوى كە ئەوانى تێكەوتن هەر تاقیكردنەهوى تۆیە، چونكە تۆ فەرموودەى خۆت
پێبێستن تا كەوتنە داوى شتى گەورەتر كە بینینى زاتى پاكى خۆتە، یان چونكە تۆ ئەو
گوێزەكەت گێرا بە گیاندارو خاوەن هۆلە و بۆرە تابەهە گومراپوون ﴿تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي
مَن تَشَاءُ﴾ بەو تاقیكردنەهە گومرا ئەكەیت هەركەسى كە خۆت بتمۆى، پێنمۆنى ئەكەیت
هەركەسێك كە خۆت بتمۆى، هەروەها هەموو تاقیكردنەهەكانى خوا هۆى گومراى مێندىكەو
پێنمۆنى مێندىكى تر، هەركەسێك نەزان و بێ ناگا بێ گومراى بێ و هەركەسێش زاناو
ناگاداربێ پێنمۆنى وەرئەگرێ و لە تاقیكردنەهەكەدا دەرچەى،

أَنْتَ وَلِيْنَا فَأَعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾ وَآكُتِبَ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي
 الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ
 فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ

موسا نه وهی گوت تابیکات به سهرتا بؤ داوی یارمه تی و کومه کی له خوا له و
 تاقیکردنه و هدا وهک ناماژهی کرد بؤنه وه که گوتی ﴿أَنْتَ وَلِيْنَا﴾ نهی په روهردگارمان هه رتؤ
 خاوه نی کار به ده ستمانی له هه موو کاروباری هه موو جیهانماندا، که واته یارمه تی و کومه کی
 خوتمان پی به خشه له و تاقیکردنه و هدا ﴿فَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا﴾ که واته ببوره لیمان و گوناو
 خراپه مان بسپره وه و دایشاره، میهره بانیمان پیبکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ﴾ تؤ چاکترینی هه موو
 لیبوره و چاوپوشیکارانی، چونکه هه ر لیبوره دیه کی تر بیجگه له تؤ نیاز و مه به سستیکی
 تایبه تی خوئی هه یه و پیویسته پیی، به لام تؤ ته نها لوتف و میهره بانی به کارئه هیئی
 ﴿وَآكُتِبَ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ بنووسه و بریاریده بؤمان له م جیهانه دا ژیانیکی پاک و
 خاوین و هوئی گوپرایه لی و مه به سستی خیر و گه یشتن به نامانجی چاک، ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾
 هه روه ها له پؤژی دوا ییشدا ژیانیکی پاک و خاوین و خوشمان بؤ بریاریده ﴿إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ﴾
 به راستی نه وایمه تۆبه مان کرد و گه پراینه وه بؤلای تؤ، په نامان پی هیئای واته له به رنه وهی
 هه ر تؤ خاوه ن و کار به ده سستی ئیمه ی، خاوه ن و کار به ده سستیش هه قی وایه زیان
 دور بخاته وه و سوود و خوشی و قازانج بهیئی، که واته لیمان ببوره و گونا مه کانمان
 بسپره وه، له به رنه وهی به ملکه چیه وه تۆبه نه که یی و نه گه پراینه وه بؤلای تؤ داوی خیر و
 خوشی هه ردو و جیهانت لیئه که یی، بی گومان گه پانه وه بؤلای خوا به مه پیکدیت که
 په پیره وهی ئایین و شهریه ته که ی بکریت، په پیره وهی ئایین و شهریه تی خوایش مایه ی خیر و
 خوشی هه ردو و جیهانه، به جوړو شیوه یه موسا (علیه السلام) تکا و نزای خوئی کرد، ئینجا

لەلایەن پەروردگارەوه وەلامی بۆ ھاتەوہ بەم جۆرە ﴿قَالَ﴾ خوا فەرمووی: ﴿عَذَابٌ أُصِيبُ بِهِ
 سَازَادَانِي مِنْ بَعْجُورِيكَ كَمَا دُوْجَارِي نَهْكَمَ بِيَّيْ ھەركەسیك كە بمەوێت و مەیل
 لێی بِن ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ بەزەیی و میھرەبانی من بە جۆرێكە فراوانی بوو و ھەیه
 بۆ ھەموو شتێ، واتە سزادانی من بۆ ھەركەسیك بە پێی مەیل و خواھیشی خۆمە، مەیل و
 خواھیشیشم بەر بەرەلایە و ھیچ شتێك رێگەی ناگرێ و بەر بەستی ناكات، ھەرچەند بە مەیل و
 خواھیشی خۆم مەیل و خواھیشم بە پێی داد و ھەقیانەت و راستیە و ھەرگیز لەیەك جوئ
 نابنەوہ، چونكە داد و ھەق پەرەوری سیفەتێكە لە سیفەتەكانی خوا، كەواتە سزادانی خوا
 دووچاری ھەركەسیك ئەبێ كە شایستە و شیاوی سزایی لای خوا، بەو جۆرە مەیل و
 خواھیشی خوا ھاتوو و كار ئەكات، كەواتە سزادانی ھەرلەیەكەم جار و ھەر لە پێوہ
 تاییبەتیە و گشتی نیە، چونكە سزادان سیفەتی ئەو نیە بەلكو سەتم و تاوانی بەندە داخوازە
 بۆی بەلام بەزەیی و میھرەبانی سیفەتی ئەو كەواتە فراوانی ھەیه بۆ ھەموو شتێ لە جیھاندا
 بەتێكپرایی بەبێ جیاوازی لەنیوان چاك و خراپ و تاوانبار و بێ تاواندا، ئەوێش ھەر بە مەیل و
 خواھیشی خۆیەتی، مەیل و خواھیشی خوا بۆ ھەر شتێ و لە ھەر بارێكدا بەرێكەوت و
 گۆترەكاری نیە، بەلكو ھۆ و داخوازی خۆی ھەیه بە مەیل و خواھیشی خوا، ئەم وەلامی خوا
 بەچەند جۆرێك لێكۆڵینەوہی تێداكراوہ و ھەركام بە شیوہیەك پوونی ئەكاتەوہ و ئەو
 ھۆنیتەوہ و پەيوەستی بە داواكەي موساوہ (عليه السلام) یەكێكە لەو جۆر و شیوانەي كە لە
 دلمدا بەھێزترە ئەمەیه كە خاوەنی (كشاف) ئەفەرموئ: كاتی كە موسا داواي خێرو خۆشی
 ھەردوو جیھانی كرد لە خوا بۆخۆی و بۆ گەلەكەي، لە وەلامی نزاكەیدا خوا فەرمووی:
 سزادانی من بۆ ئەوانەيە كە تۆبە نەكەن ئەگەر مەیل مەبێ و بمەوئ و میھرەبانیم لە جیھاندا
 گشتیە بۆ ھەمووان میھرەبانیم لە ھەردوو جیھاندا بۆ ئەوانەيە كە تۆبە نەكەن و دامەزراو
 بەردەوام ئەبن لەسەر ئەو ئەوانە نزاو داواكەي تۆ سوودیان پێ ئەگەيەنئ، ئەگەر بەردەوام
 بن لەسەر ئەم بارەي كە ئیستا وان لەسەری ئەوا دوور ئەبن لەوہی نزاكەت و ھەرگیز بۆیان،

ئىنجا ئەفەرموئى: مەبەست لەم وەلامە ھاندانىانە لەسەر بەردەواميان لە تۆبە و گەپانە وەكەياندا، لەسەر كردهوئى چاك و خۆپارىزى لەوئى بگەپنەو و بۆسەر گوناھ و خراپەكەيان، ئىنجا بەو بۆنەيەو وە باسى پىغەمبەرمان ئەھىنى و فرمان ئەدا بە شوپىنكەوتنى، زانائى بەرزى (طىبىي) بەجۆرىكى تر ئەى ھۆنىتەو ئەوئىش ھەر زۆر جوانە ھەرچەند پەخەنە و لىكۆلىنەوئى ئەوئى لەبەرئەوئى درىژەنەدەم زىاد لەمە ھىچى تر باس ناكەم و ھەركەس ئەيەوئى باسەرنجى كىتیبە تايبەتەكان بەدا، فەرموئى: مېھرەبانى من فراوانى ھەيە بو ھەموو شتئى ئەگەر مەبەست مېھرەبانى بىت لەم جىھانەدا وەك ھىندىك ئەفەرموون، ئەوا شتىكى ئاشكرايە كە ئەم بوون و بوونەو وە بەرھەمى ئەو مېھرەبانيەيە و ھەموو كەسىش بەشدارە تىيدا لەم جىھانەدا ھەروەھا ئەگەر مەبەست مېھرەبانى پروت بىت بەبئى بىرنى بەسەر مېھرەبانى ئەم جىھانەدا، چونكە لەسەر ئەم بارەش گىشتىەتى ھەيە بۆ ھەموو شتئى بەنەزەر مېھرەبانى ئەم جىھانەو كە بەشىكە لەو مېھرەبانيە پروتە، بەلام ئەگەر مەبەست مېھرەبانى ھەردوو جىھان بىت وەك موسا لە نزاكەيدا داوايەكرد، ئەوكاتە ئەبئى بىبەستىرئى بەمەيل و خواھىشەو، واتە مېھرەبانى من لە ھەردوو جىھانداو فراوانى ھەيە بۆ ھەموو شتئى ئەگەر مەيلىم بىئى، بەلام ديارە ئەو مەيلى ئەبوو، چونكە زۆر كەس بئى بەشە لە پۆژى دواييدا لە مېھرەبانى خوا – خوا پەنامان بەدات لەو بەش بپراويە – وەك دەست نىشانىش ئەكات بۆئەو كە ئەفەرموئى: ﴿فَسَاكُتُهَا لِلَّذِينَ يَقْنُونَ﴾ ئىنجا ئەو مېھرەبانيە واتە مېھرەبانى لە ھەردوو جىھاندا، يان مېھرەبانيەكەم لە پۆژى دواييدا ئەنوسم و بپيار ئەدەم بۆ ئەوانەى كە خۆيان ئەپارىزن لە بئى بپراويى و لە گوناھ، ئىتر ھەر لە پرى وە يان لەپاش دوچاربوونيان خۆيان ئەپارىزن بەگەپانەو بۆلاى خواو خۆ پاك كەردنەو لە نىشانە و دروشمى ئەوكارو كەردەوانەى كە ھۆى خەشمى پەروەردگارن، واتە ئەو مېھرەبانيەم لە داھاتوودا بە گىشتى نايەپنەمەو، بەلكو تايبەتى ئەكەم بەو كەسانەى كە داراى ئەم سىفەت و كەردەوانەن كە يەكەميان ئەو وەبوو باسكرا.

وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ

دووم ئەمەیه ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ زەکات ئەدەن، نوێژی باس نەکرد هەرچەند
 گەرەتەریشە، چونکە سیفەتی یەكەم ئەیگەریتەووە بەشیكە لەو، زەکاتیش هەرچەندە وایە
 بەلام زەکاتدان لەدلی زۆربەدا قورسترو گرانترە، بەتایبەتی ئیسرائیلیەکان کە زۆر بەتینن لە
 خوش و یستنی مالدا کە ئەم ئایەتانە لەوان دا هاتووە، کەواتە باسی زەکات پلار دانە لەوان.
 سیفەتی سێیەم ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئەوانە ی کە هەر ئەوان برۆیان هەیه و ئەهینن بە
 هەموو ئایەتەکانی ئیمە، نەك بەهیندیکیان و بئبروان بە هیندیکی تریان وەك
 ئیسرائیلیەکان، کەواتە ئەمەش هەر پلاری تێدایە لەوانە و لە کەداریان ئەکات بەو بئبرواییە،
 ئیتر مەبەست ئایەتەکانی نامە بیئت یان موعجیزەکانی موسا و عیسا و پیغەمبەرمان (ﷺ)
 بەهەرکام مەبەست بیئت هیندی لە ئیسرائیلیەکان ئەو دەردو نەخۆشییە بەدو کوشندەیان
 تێدابوو هەیه، ئەمڕۆ لە هەموویاندا بیجگە لەوانەیان کە برۆای هیئابئی یا بهینئی. وتە ی
 ﴿الَّذِينَ﴾ هە ی فەرمووە، ئەیفەرمووە: ﴿هُمْ بِآيَاتِنَا﴾، لەبەرئەو هە ی یەكەم گشتییە بۆ هەموو
 گەلەکە ی موسا کە ئەو نزایە ی بۆکردن، ئەمە ی دووم تاییبەتیە بەوانە ی کە لەچەرخی
 پیغەمبەردا بوون و پەیدابوون، واتە موسا (عليه السلام) لە نزاكەیدا داوای چاکە و میهرەبانی
 کرد بۆ خۆی و گەلەکە ی کە تۆبەیان کرد، خوایش لە وەلامدا تاییبەتی نەکرد هەر بەوانەو،
 بەلکو گشتی کرد بۆ شهوانیش و بۆ هەرکەسانی تریش کە خۆپاریزو زەکات دەربن لە هەر
 چەرخی و سەردەمی کدا، ئینجا بەتاییبەتی باسی ئەوانە یانی کرد کە لە چەرخی پیغەمبەرماندا
 (ﷺ) بوون و پەیدا بوون برۆیان هیئا و شوینی کەوتن، واتە وتە ی ﴿الَّذِينَ﴾ هە ی دووم دەست
 نیشانە و تاییبەتیە بەم چین و تاقمەو، وەك وەرئەگیرئی و لەم فەرموودە یەو کە دین بە
 داویدا: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ﴾ واتە ئەوانە کەسانیکن کە پەپرەوی ئەکەن و
 شوینی فروستادەیه ک ئەکەون کە سروشی بۆ کراوە و هەوال ئەدا لەلایەن خواوە و هەوالی لە

خوا وەرگرتوووه و نه خویندهواره. واته پیغه مبهري نازيزمان (ﷺ) كه واته ئيسرائيليه كان له پيش هاتنى پیغه مبهريمان (ﷺ) بهري ميهربانى خوا شه كه ون بهو سئ مهرجهى كه باسكرا، به لام له پاش هاتنى ئەم ئەو سئ مهرجه بهس نيه و بهبئ ئەم مهرجى چواره مه بيبهش ئەبن له و ميهربانيهى كه خوا به لئىنى پيدان، ئەودش شتيكى ناشكرايه له ئايىنى ئيسلامدا به چهند رابهر و به لگهئى تر، خواى ميهربان لهم ئايه ته دا نو سيفهت و نيشانهئى باس فهرموو بۆى:

۱- ئيرراو و فروستاه.

۲- هه وال دهر له خواوه، يان راده و پله بهرز.

۳- نه خيندهواره، كه ئەم سيفهته هه چهند بۆ كه سانى تر ناتاووييه بۆ ئەم يه كيكه له مو عجيزه گه وره كانى، چونكه كه سيكى نه خوینده وارى نه نووس چۆن ئەتوانئ نامه يه كى وا دريژو گه وره بئىنى له و ماوه دوورو دريژدها بيخوينتيه وه به سهر دۆست و دوژمندا، هيچ كاتئ لئى تيك نه چئ و بهبئ گوڤرين و گوڤاندن، نامه و وتار پريك بيت كه هه موو كهس سهرگهردان بيت له هۆنینه وهئى وشه و وته كانى، بهر بپرئته وه له هه موو كهس و داواى هينانى و وينه يان ليبكات ته نانهت به ئەندازهئى كه مترین سورهت، له گه ل ئەوده دا دوژمنان هه ول و ته قه لای زۆريشيان داو چهنده ها وته و وتاريان هۆنده وه و هينايان بۆ بهرامبهركئ و له سهره نجامدا دهر كهوت كه ناتوانن و دهسته پاچهن، ههر به قسهئى ئەو دوژمنانه تائه و رادهئى گوڤيان: ئەمه جادوو! ئەو دهسته پاچهى يه كه بوويان ته نها بهرامبهر وتن و هۆنینه وهئى وتارئى كه وينهئى قورئان بيت له په وانبيژيدا، ئيتير بيچكه له وهئى كه قورئان ئەو هه موو هه واله كهس نه ديوو كه نه زانانهئى تيدا بوو كه به دلى هيچ كه سيكدا گوزهري نه كردبوو له وه و پيش مه گه ر هيندئى له وانهئى كه له نامه كانى خوا وەرگيرايئ، سهير تر ئەوه يه كه بهر بهر له پريگهئى زانين و زانياريه وه

شتى وا وهئه گيرئ و دهرئه كه وي كه نه له مه و پيش و له مه و پاش، هه ر له قورئان ئه بن
وه ر گيرئ! كه واته نه خوئده واريه كه ي ئه م گه وره ترين مو عجيزه يه!

الَّذِي يَحْدُوْنَهُ مَكْتُوْبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَاْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ

۴- ئەمەيە كە ئەفەرموئ: ﴿الَّذِي يَحْدُوْنَهُ مَكْتُوْبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ كەسنيكە

كەنامەدارەكان دەستيان ئەكەوئ ناو و نيشانی بەنووسراوی لای خوڤان لە تەوارت و لە ئینجیلدا، واتە ئەو ئیسرائیلیانە لە یەكەمجارەو پێش هاتنی لەتەوراتدا ئەو ناو نیشانانەیان دەست ئەكەوئ لە ئینجیلیشدا دووبارە پاش هاتنی ئینجیل كە ئەم دووانە دوو نامەی سەرەكین لەنامەكانی خوادا، جیگەی بڕواو بەناو بانگن لەناویاندا، بەپراستی ئەمە گەورەترین بەلگە و دەم كوت كەرە بۆ جوولەكە و گاوردەكان كەدای بەناوچاوانیان داو بە هیچ پەنگ نەیانتوانی بیخەنەو بە درۆو، بەپراستی شایستەیی ئەو هەپەشه سەخت و سامناكانەن كە قورئان ئاواستەیان ئەكات، بەپراستی زۆر سەر سوپەنەمێنی لەلاری و سەرکێشی یان !!

۵- ﴿يَاْمُرُهُم بِالْمَعْرُوْفِ﴾ فەمانتان پێئەدات بە چاكە كە كارو كردەوێهەکی ناسراون لە نایین و شەریعەتەكانی خوادا، ناسراو وەرگیراون لای ژیری و هەموو سروشتیکی ساغ و نەگۆراو.

۶- ﴿يَاْمُرُهُم بِالْمَعْرُوْفِ﴾ جلەوگیران لیئەكات لەخراپە كەبیزراو دان پیاو نەنراون لەنایین و شەریعەتەكانی خوادا لای ژیری و سروشتی پاكو خاوین.

۷- ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ﴾ حەلال ئەكات بۆیان شتە پاكو خاوینەكان كە خوش و بە لەزەتن بەسروشت و بەلای هەموو خاوەن سروشتیکی پاكو نەگۆراو.

۸- ﴿وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ﴾ قەدەغەو حەرام ئەكات لەسەریان هەموو شتە پیسەكان كە دژو پێچەوانەیی پاكەكانن.

وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَاَلَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ
وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾ قُلْ يَتَّيِّهَا النَّاسُ
إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا

﴿وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ لائىبات لىيان له كوئيان نه خات باره
قورس و گرانه كانيان و نهو كوٲ و زنجيرانه ى كه به سهرىانه وه بوو، واته نهو توندو تىزييه و
نهو داواو ته كليفانه ى كه زور قورس و گران بوون له سهر شانيان، هه موو نهوانه سووك و
ناسان نهكات و له كوئيان نه خات، نيسرائيليه كان به هو ى لارى و ناله بارى و سه كي ى
خويانه وه توندو تىزيى و نه كرى سهخت و گران خرابووه سهر شانيان، بو وينه شوينيكيان
نه گهر پيس بوايه پيوست بوو برينى و به شورين چاره سهر نه نه بوو، دهست كه وتى جهنگ
نه سوتينراو قه دهغه بوو خواردن و به كارهيئانى، تو له ى كوشتنى هه وه دهست قهست ههر
كوشتن بوو، پوژانى شه ممه قه دهغه بوو واز نه هيئرا له هه موو كارو كرده وه يه كى دنيايى و
نه بوو به پوژوو بن، نه م پيغه مبه ره خو شه ويسته هات به م شه ريعه ته سووك و ناسانه وه كه
هيچ جوړه ته نه كى و ته نگه تاو كردنيكى تيدانييه ﴿فاَلَّذِينَ آمَنُوا بِهِ﴾ نينجا نهو كه سانه ى كه
بروايان هيئابى ﴿وَعَزَّرُوهُ﴾ به ريزو گه و ره گرتبيئيان وهك (نيبن و عباس) نه فهرموئى -خوا
لييان پازى بئى- يان يارمه تيان دابى به ريزه وه وهك (راغب) نه فهرموئى: ﴿وَنَصَرُوهُ﴾
يارمه تى و كو مه كيان كردبى له بهر خوا و په زامه ندى خوا ﴿وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ﴾
په پره وى نهو نوره يان كردبى كه هيئراوه ته خواره وه له گهل په انه كردنه كه يدا، يان له گهل
پيغه مبه ردا شوينى نهو نوره كه وتوون ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نهوانه ى كه باسگران ههر
نهوانه كه يشتوون به نامانچ، نهك كه سانيك كه خاوه نى نهو سيفه تانه بن، مه بهست بهوانه نهو
نيسرائيليانه ن كه بروايان هيئا به پيغه مبه رمان (ﷺ) به لاي (نيبن و عباس) وه -خوا لىيان
پازى بئى- به شيوه ى گشتى مه بهسته به لاي كو مه ليكى تره وه. له پاش نه وه ى ريزو شه ره فيدا
بهوانه ى كه شوينى نهكه ون و كه وتوون، له پاش نه وه فرمانى پيدا كه چارى گشتيتى په يام و
پيغه مبه ريتيه كه ى بدا بو هه موو ئاده مى، فهرموئى: ﴿قُلْ﴾ نه ى پيغه مبه ر پايگه يه نئى و بئى:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئەي ئادەمى ﴿إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ بەراستى من فروستاده و

نیرداوى خوام بۆلای ئیوھ ھەمووتان و بەتیکرایى. بئىگومان ئەم ھەرموودەيە وا ناگەيەنئى کە
پەوانە نەکراوھ بۆلای غەيرى ئادەمى، کەواتە ھىچ دژايەتییەکی نییە بۆ ئەو ھەموو ئایەت و
ھەدىس و پەریارە گشتییەى ئەم ئوممەتەکە ھاتوون لەسەر پەوانەکردنى بۆ سەر جنۆکەش،
بەلکو بۆ سەر مەلایکەش، چونکە مەبەست لەم ئایەتە دەم کوت کردنى نامەدارەکانە کە
بەروایان بە پیغەمبەرئىتى ئەم نەبوو یان ئەگەر بەروایان بووبئى بەلایانەوھ وابوو تايبەتییە بە
عەرەبەوھ، ئینجا ئایا ھىچ پیغەمبەرئىکی تریش بووبئى کە بۆ سەر گشتى پەوانە کرابئى؟
کۆمەلئیک لە زانایان لەسەر ئەوھن کە ئەو گشتئىتییە تەنھا بۆ ئەم بووھ و بەلگەیان ئەو
ھەدىسەيە کە ئەفەرموئى: پینچ شتم پى بەخشاروھ کە بەھىچ پیغەمبەرئىکی تر نەدراوھ، کە
يەکیکیان گشتئىتى پیغەمبەرئىتى يەکەيەتى، کۆمەلئىکی تر لەسەر ئەوھن کە دوو پیغەمبەرى
تریش پەوانە کردەنەکیان بۆ گشتى بووھ ئەو دووانەش ئادەمە کە بۆ سەر پۆلەو نەوھکانى
بووھ کەلە چەرخى خۆیدا بوون، لەپاش ئادەم نوح کە پەوانە کراوھ بۆ سەر ئەو کۆمەلە
کەمەى کە لەو کاتەدا بووھ، بەلام ئەتوانین بلیئین: مەبەست ئەوھيە: لەئىوان ئەو پیغەمبەرانی
کەلە چەرخى ئەواندا چەند تیرە و گەل بووبئى تەنھا ئەم پەوانەکراوھ بۆ سەر ھەموو تیرە و
گەلەکان، کەواتە پەرخنە ناگیرئى بە ئادەم و نوح - سەلامى خوايان لیئى-.

۹- ئەم ئایەتە و ھەموو ئایەتەکانى تر بەلگەن لەسەر گشتئىتى پەيام و پیغەمبەرئىتیەکەى
ئەم پیغەمبەرە (ﷺ) ئەو ئایەتانە ھەموو مەککەيین، بەلکو ھىندیکيان لەسەرەتای
پەوانە کردنەکەیدا ھاتووه، وەك دواترین ئایەتى سوورەتى (القلم) کە ئەفەرموئى: ﴿وَمَا
هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ کەواتە ئەم ئایەتانە قورئەدەن بەدەم بئى پەرواکانى نامەدارەکان و شوئین
کەوتووھکانیاندا کە ئەلئین: محمد لە يەکەم جارەوھ بەدلىدا گوزەرى نەکردووھ کە
پەيامەکەى راگەيەنئى و تىپەپرى بکات بۆ زیاد لەدانىشتوانى مەککە، بەلام کەبىنى
بەرەبەرە سەرئەکەوئى و زال ئەبئى بەپىئى ئەوھ فراوانى کردو درىژەى پىدا. ئینجا
ھىندئى لە سیفەتەکانى ئەو خوايە باس ئەکات کە ئەو فروستادەى نارد بۆلای ھەموو
ئادەمى، ئەو خوايە ئەناسیئى بە ھەمووان، بەچەند سیفەتیک کە بەندەيى و پەرسىنى
ھەمووان پىویست ئەکەم بۆ ئەو خوايە و داخوازن بۆ گوپرايەلى فروستادەکەى،

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ
الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنْ
قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

نه فرموی: ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ فروستاده‌یی نهو خواجه‌م که هر بؤ نهو
مولکو پادشاهی‌تی ناسمانه‌کان و زهوی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ خواجه‌ک نییه بیجگه لهو ﴿نَبِيِّ﴾
وَبِئْسَ كَيَانَ نهدات و کیان نه‌کات به‌بری گیانداراندا، گیان نه‌سینتیه‌وه و گیانداران
نه‌مرینن، دهی که سیک که‌خاوه‌نی بوون و بوونه‌وه‌ریبت. خواجه‌تی هر بؤ نهو بیت، ژبان و
مردن به‌ده‌ست نهو بیت و هر نهو که‌سه شیاو و شایسته‌یه که هه‌مووان مل که‌چ بن بؤ
نابین و به‌رنامه‌ی و که‌پرایه‌ل بن بؤ فروستاده‌که‌ی ﴿فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که‌واته بر‌وا بیئن به
خواجه که ناوی ﴿الله﴾ و بر‌وابینن به نیراو فروستاده‌که‌ی ﴿النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ﴾ که پیغه‌مبه‌ریکی
نه‌خوینده‌واره ﴿الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ﴾ که‌بر‌وای هیه به‌خوا به‌وته‌کانی خوا
﴿وَاتَّبِعُوهُ﴾ شوینی بکه‌ون و په‌یره‌وی بکه‌ن، بر‌وای بیئن و په‌یره‌وی بکه‌ن ﴿مَلَكُكُمْ
تَهْتَدُونَ﴾ له‌بر نه‌وه‌ی پینمونی و هرگرن و بکه‌ونه سهر پینی پاست، یان به‌ئومیدو
چاوه‌روانی نه‌وه. له‌م نایه‌ته پیروزه‌دا ده‌ست نشان هیه بؤ چهند شتیک که پیویسته ورد
بوونه‌وه لییان و دل پیدانیان:

۱- ده‌ست نیشانه به شایه‌تومان که‌یه‌که‌م به‌نده له ئیسلامدا.

۲- بر‌وای ریک و پاستی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌خواو به‌وته‌کانی خوا، هر‌چهند نه‌وه شتیک
بوون و ناشکرایه، به‌لام گوته‌که‌ی نه‌وه نیشان نهدات که بانگو و بانگه‌واز کار پیویسته
خوی له‌پیشه‌وه بر‌وای ته‌واوی هه‌بن به‌وه‌ی که بانگو و بانگه‌وازه‌که‌ی بؤ نه‌کات.

۳- بروا هينان به تهنيا بهس نيبه، بهلكو پئويسته په پره وى و كرده وه به پښى نه و بپروايه و
به دى هينانى بپواكه به كرده وه، كه واته نوميدى پښموونى و كه وتنه سر پښگه
راست نابى و ناگونجى به بپرواى تهنيا.

نهم نايينه پيروزه چند جارو له چند شويندا سروشت و باره راسته قينه كهى خوى
پوون نه كاته وه، نهم نايينه تهنيا بپروا و بپرواوه پښكى پووت نيبه كه له دپروون دايه،
هرچونى تهنيا شيعارو درو شميكى پووت نيبه، بهلكو نهم نايينه په پره وى تيرو ته واوه بو
پښغمبر (ﷺ) لهو شتانهى كه پايكه ياندووه له لايه ن خواوه، له وهى كه كردار و پره وشتى
بووه، بيجگه له مه هيچ بارو شيوه يه كى تر نيبه بو نهم نايينه پيروزه، نينجا پښ نهم وى
دهست بكات به نه لقه يه كى تر له داستانى مه سا (عليه السلام) باسى نه وه نه كات كه
كه له كهى موسا به هميشه يى پياو چاك و خواناسيان بووه هرچند گومراو سر كښيشيان
بووه، نه فهرموى: ﴿وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ﴾ نه كه له كهى موسادا كومه ل و تاقيميكى كه وړه بووه كه
﴿يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾ پښموونى مه ردوم نه كهن به وتهى هق و نايينى راست كه
له لايه ن خواوه هات بويان، به وه داد و دادپه روه رى نه كهن له حوكم و برياره كانياندا، به
هميشه يى لهو كه له دا دهسته و تاقيميك بووه كه به و جوړه له سر نايينه راسته كهى خوا
مابنه وه، چ له چرخى خويداو چ له پاش خوى به دريژايى ميژويان، هيندى له وانه نه وانه
بوون كه پښوازيان كرد له نايينى نيسلامه كاتى كه پښى گه يشتن، چونكه به پښى نامه كهى
خويان به باشى نه يانزانى كه دواترين نايين و شريعته تى خوايه و نه بى په پره وى هر نهم
بكرى، يه كى له وانه هاوه له به ريزه كهى پښغمبر (ﷺ) عبدالله كوپى سه لام - خوا لى پازى
بى - كه به رهنگارى جووله كه كان نه وه ستا به فهرموده كاني ته وراته وه كه هاتبوون دپرياره
نهم پښغمبره نه خويده واره.

وَقَطَعْنَاهُمْ أَثْنَى عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَلَهُ قَوْمُهُ أَنْ أَضْرِبَ
بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَنُفِثَ بِهِمْ مِنْهُ أَثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ
وَوَضَّعْنَاهُمْ عَلَيْهِمُ النِّعَمَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلَوى كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦﴾

ئینجا داستانیه که دهست پیننه کات به گپرانه وهی پووداوه کانی له پاش ئه و بومه له رزه یان
ئه و مردنه ی که به سهریان هات، ئه فه رموی: ﴿وَقَطَعْنَاهُمْ أَثْنَى عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا﴾ گه له که ی
موسامان بهش بهش کرد و گپرانمان به دوازه بهش ﴿أَسْبَاطًا﴾ واته دوازه تیره و بهره که
هه رگام کۆمه ل و تاقمیکی گه وره بوون و جیاواز له وانی ترو هویه کی تایبه تی هه بوو بو
په یوهستی ئه ندانه کانیان له نیوان خۆیاندا، هه ر تیره و بهر یه که ئه چوونه وه سه ر کوریک له
دوازه کوره که ی (یعقوب) (علیه السلام) خوی میهره بان به وه چاکه ی له گه ل کردن تا
ناکۆکی و قین و حه سادته پیدا نه بی له نیوان خۆیاندا، به لی به راستی میهره بانیه کی گه وره
بوو له گه ل ئه و گه له له پاش ئه وه ی زۆریان لی بی پرا بوون و له ئایینه که یان
پاشگه زبوونه وه و گویره که یان په رست، ئینجا که فاره تیاندا بو ئه و تاوانه یان، به هوی ئه وه وه
خوا تۆبه که ی وه رگرتن، پاش ئه وه ی داوی دیتنی خویانکرد و ئینجا دوو چاری مردن
بوون و له پاشان به هوی نزای موساوه خوا زیندووی کردنه وه، له پاش ئه وه خوا میهره بان
له گه ل کردن له وه ی پیک و پیکی کردن و هونی زییه وه به وه ی گپران ی به دوازه تیره که هه ر
تیره یه که له نه وه ی هه ر یه کیک بوو له دوازه کوره که ی باپیره گه وره یان که (یعقوب)
پینغه مبه ره (ﷺ) یه کئ له و چاکه و میهره بانیه ئه وه ی که دوازه کانیای بو هه لقولاندن و بو
هه رگام کانییه کی تایبه تیکرد تا دهست دریزی نه که نه سه ر یه کترو ئامارزه ئه کات بو ئه وه که
ئه فه رموی: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى﴾ سه روشمان کرد بو لای موسا ﴿إِذِ اسْتَسْقَلَهُ قَوْمُهُ﴾ کاتی که

گهلهكه‌ی داوای ئاویان لیکرد که تینویتییان پئی گه‌یشت له خولانه‌وه‌یان له چۆل و بیاباندا
 به‌سه‌رگه‌ردانی که پئویست کرابوو له‌سه‌ریان چل پۆژ به‌و جوړه بژین و نه‌چنه‌وه شاری
 قودس، له‌و کاته سه‌خته‌دا داوای ئاویان لیکرد خوایش سروشی کرد بۆ لای موسا ﴿أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾ به‌مه‌ی به‌داره ده‌سته‌که‌ت بده له به‌رد ئیتر هه‌ر به‌ردیک
 بئ‌باوه‌ره‌کانی یان به‌ردیکی تایبه‌تی بووبئ، ئه‌ویش لئیدا ﴿فَاجْتَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عِمَّةً﴾
 ئیتر ده‌ست به‌جئ هه‌لقولا لئی دوازه‌هه‌ر کانی به‌ پئی دوازه‌هه‌ر که‌ی خویان، ئینجا بۆ ئه‌وه‌ی
 ئاژاوه‌یان نه‌بئ ئه‌و کانیوانه به‌جوړی بوون هه‌رکام ناسراو بوو لای ئه‌و کۆمه‌ل و تیره‌ی که
 بۆ دیاری کرابوو، وه‌ک ئه‌فه‌رموئ: ﴿قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ﴾ بئ‌گومان هه‌موو کۆمه‌له
 مرۆفیک له‌و دوازه‌هه‌ر کانیواو جیگه‌ی ئا و خواردنه‌وه‌ی خوی ئه‌ناسی. یه‌کئ تر له
 میهره‌بانییه‌که‌ی ئه‌مه‌یه که سیبهری بۆ فه‌راهه‌م هیئان له‌و ده‌شت و بیابانه‌ گه‌رمه‌دا، هه‌روه‌ها
 خوراکی پاک و خوش وه‌ک ئه‌فه‌رموئ: ﴿ظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ﴾ هه‌ورمان کرد به‌سیبهر
 به‌سه‌ریانه‌وه، ئه‌گه‌را له‌گه‌لیان له‌کاتی گه‌راندا، ئه‌وه‌ستا به‌لای سه‌ریانه‌وه له‌کاتی
 نیشته‌جیانداندا، ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى﴾ باراندمان به‌سه‌ریاندا گه‌زۆ و شلاقه ﴿كُلُوا
 مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ له‌کاتی‌که‌دا پیمان گوئن بخۆن له‌ پاک و خوشه‌کانی ئه‌وه‌ی که
 کردمان به‌ پۆزیتان، واته بخۆن له‌و گه‌زۆ و گوشته‌ پاک و خوش و به‌له‌زه‌ته، ئینجا له‌گه‌ل ئه‌و
 هه‌موو چاکه‌و به‌هره‌دا ئه‌وانه هه‌ر سته‌م و سه‌رکیشییان به‌کار هیئا ﴿مَا ظَلَمُونَا﴾ ئه‌وانه
 به‌و تاوان و سه‌رکیشییه هیچ سته‌میان نه‌کرد له‌ ئیمه ﴿لَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾
 به‌لام ئه‌وانه هه‌ر له‌ خویان سته‌میانکرد، چونکه هیچ جوړه په‌خنه‌و که‌م و کوپی و زیانی‌ک
 پوونا‌کاته خوا به‌لکو ئه‌گه‌رئته‌وه هه‌ر بۆ سه‌ر خویان، که‌واته له‌پراستی‌دا هه‌موو گونا‌ه‌بارو
 سته‌مکاری‌ک سته‌م له‌ خوی ئه‌کات.

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾
فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ

ئینجا دهست نیشان ئەکات بۆ لاری و ناله باری ئەو ئیسرائیلییانە بەرامبەر چاکە و
میهربانییهکانی خوا، ئەفەرموی: ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ باسی ئەوکاتە بکە
ئەو پیڤەمبەر کە وترا پێیان: بچنە ناو ئەو شارە و نیشتهجێ بن تیایدا ﴿وَکُلُوا مِنْهَا حَيْثُ
شِئْتُمْ﴾ بخۆن لە خۆراک و بەرو میوهکە ی لە هەر شوێنێ حەز ئەکەن و ئەتانەوی لەو شارەدا،
ئێتر ئەو شارە قودس بووبی یان ئەریحای ناو بردنەکە ی هیچ نرخ و بایەخێک نادا بەداستان و
مەبەستەکە، لەبەرئەوه لێرە و لەوێنە ی ئێرە باسی ئەو شتە بێسووانە ناکات. ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ
﴿بَلَّيْن: داوای ئێمە سەرینەوه ی گوناھە کائمانە ﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ بچنە قاپی شارەکە
بەسوژدە بردنەوه ﴿سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ﴾ لەبەر سوپاس کردن لەسەر چاکە و
بەهرە ی خوا ئەبووین و ئەسەرینەوه لێتان گوناھ و خراپە کانتان ﴿سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ﴾ واتە
بەرامبەر گوێڕایەڵیەکان گوناھ و خراپە کانتان ئەسەرینەوه، بێجگە لەوه چاکە کەرە کانتان و
ئەوانەتان کە بە رێکی گوێڕایەڵی ئەکەن ئەجرو پاداشتیان زیاد ئەکەن بە میهره بانی
خۆمان و بەخشینیکی زیاده لایەنمانەوه.

خوا ی میهره بان ئەو هەموو چاکە ی لەگەڵ کردن و ئەو بەئێنە گەورەشی پێدان ﴿فَبَدَّلَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ کەچی ئەوانەیان کە ستمەکار بوون ستمەیانکرد لە خۆیان و ئەو تۆبە و
داوای لێبووردنەیان گوێی ﴿قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ بە وتەیهکی تر جیاواز لەو وتە ی کە
بێیان گوترا و فرمانیان پێدرا، واتە سەرپێچی تەواویانکرد و پێچەوانە ی فرمانەکە ی خوا
جوولانەوه، بەجوێ دەستی ئەئەدا بۆ تەئویل و پینەکردن، ئینجا هەرچەند شیوە ی ئەو
گوێپنە لە حەیسدا هاتوو، بەلام لەبەرئەوه ی ئیسرائیلیات لەم بارەیهوه زۆر هەیه و
بلاو بوو تەوه،

فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١١٢﴾ وَسَأَلْتَهُم عَنِ
الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةً الْبَحْرِ

هیچ پیوست نییه باسی جوړو شیوهی نهو گوږینه بکهین و تنها هواله کهی خوا بهسه
که فهرمووی: ﴿بَدَّلَ الَّذِي ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾، بهو گوږینهی شایستهی
نهمه بوون که نهو سزا سهخته یان بدات و هواله کهش بدات بهم شیوهی که نه فهرموئ:
﴿فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ﴾ نینجا بهدوای نهو دا ناردمانه
سهریان سزایه که له ناسمانه وه بهوئی نهو هی که سته میان کردو بهرده وام بوون له سهری، نهو
سزایه هر جوړو هر شتیک بووبی له ناسمانه وه بریار دراوه و فرمانی پیدراوه، که واته
هیچ جینگه یه کی قسه و باس نییه، نهو کرده وه بهدانهی نهوان هرچوئی سته م ناهه قی بوو،
هرروه ها یاخی بوون و دهرچوونه له گوږپرایه لی و فرمانی خوا، که واته نه م موژدهی نیره
پنکه و هیچ دژایه تی نییه له گهل فهرموودهی سووردهی ﴿البقرة﴾ دا که نه فهرموئ: ﴿بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ﴾.

نینجا باسی تاوان و خراپه یه کی تریان نهکات که به شیوه کی پوون و ناشکرا نه یان
نه کرد، به لکو نه یان ویست به فیل و ته له که هه لسن پیی، نه م چوار نایه تهی که هاتووه
له باس و به سهرهاتی نه م تاوانه دا مه دینه یین و خراونه ته ناو نه م سوورده ته مه که یی یی و
تیکه لی نه م نایه تانه کراون که هاتوون له باسی داستانی ئیسرائیلیه کان له گهل موسادا، نه م
چوار نایه تی مه دینه ییه کاتی خوئی له مه دینه دا هاتن بو نهو هی که تاوانه ی که پیئشوره کان
کردیان پیدا به ناوچاوی نه وه کانیا ندا که له چهرخی پیغه مبه رماندا بوون (ﷺ) هرروه ها
هه موو داهاتووه کانیا ن، نه م چوار نایه ته له م شوینه دا هاتن بو ته واکردنی داستانی
ئیسرائیلیه کان له گهل موسای پیغه مبه ریان (علیه السلام)، جا شیوهی گپړانه وهی نه م تاوان و

به سهراته‌ی گۆڤی بهم جوړه‌ی که فرمانیدا به پیغه‌مبەر (ﷺ) به شیوه‌ی پرسیار ناراسته‌ی
 بکات له جووله‌که‌کانی سهرده‌می خوږی و فرمووی: ﴿وَسَلِّمُوا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةً
 الْبَحْرِ﴾ پرسیار بکه لیان له باره‌ی نهو شاره‌ی که ناماده‌و له نزیک دریا که بوون: ناوی نهو
 شارو دریا به‌ی نه‌بردو دیاری نه‌کردن، چونکه - وه‌ک چهند جارنیک گوترا- نهو ناو‌بردن و
 دیاری کردنه هیچ نرخ و بایه‌خیک نادا به باسو و مه‌به‌سته‌که، به‌هر حال زانینی نه‌م جوړه
 ه‌وال و به‌سهرات و داستانه به‌شیکن له موعجیزه‌گه‌وره‌کانی پیغه‌مبریان (ﷺ) که
 نه‌خوینده‌واربوو و ناگای له‌نامه و نووسراوی که سیش نه‌بوو که چی نه‌م ه‌وال‌انه‌ی نه‌زانی و
 که زوږبه‌ی نامه‌داره‌کانیش نه‌یانویست بیشارنه‌وه تا نه‌کړن به به‌لگه به‌سهریانه‌وه،
 بئ‌گومان نهو شارو دریا به‌ناسراو و زانراو بوون لای نه‌وانه‌ی که نه‌م پرسیاره‌یان
 ناراسته‌کرا، نه‌سلی نه‌م پروداوه بهم جوړه‌ بوو: ئیسرائیلیه‌کان داوایانکړد که پوژنکیان بو
 دیاری بکړئ هر خه‌یکی خواپه‌رستی بن‌تیا‌داو وازیږن له کاروباری ژیان و جیهان، ئینجا
 پوژن شهمه‌یان بو دیاری کرا، ئینجا پیویسته‌تاقی کردنه‌وه تا دهرکه‌وی پاست و
 ناراست، به‌تایبه‌تی ئیسرائیلی که به‌هوی پرسیوایی و ژنر ده‌سته‌یه‌کی دوورو درنژده‌وه
 سروش‌ت و دهروونیان تینکچوو بوو، خوی‌گه‌وره نهو تاقمه‌ ئیسرائیلیه‌ی که لهو شاره‌دا
 بوون تاقیکرده‌وه به‌هوی ماسی نهو دریا به‌له پوژن شهمه‌کاندا نه‌هاتنه‌ که‌نارو خوږیان
 دهرنه‌خست که به‌ئاسانی بگریږن بو هر که‌سیک که مه‌یلی ببوایه، به‌لام به‌هوی نهو
 په‌یمانه‌ی که دابوویان ده‌ستیان بو نه‌نبردا! ئینجا له پوژده‌کانی تردا ماسیه‌کان نه‌نه‌هاتن و
 خوږیان دهرنه‌خست، ئینجا نه‌وانیش فېلنیکیان فراهم هیئا، بهم په‌نگه‌ داویان بو
 دانه‌نان و به‌ریان لی نه‌برینه‌وه له پوژن شهمه‌داو له پوژن دواپیدا نه‌یانگرتن، نه‌یانگوت:
 له پوژن شهمه‌دا نه‌گیروان!

إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِثَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا

يَسِيرُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١١٣﴾

وهك دهست نیشان ئەكات بۆ ئەوه كه ئەفەرموی: ﴿إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ﴾ واتە پرسیار بکه لەو کاتەى که دانیشتوانی ئەو شارە ستم و دەست درێژیان ئەکرد لە پۆژی شەممەدا ﴿إِذْ تَأْتِيهِمْ حِثَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ﴾ لەو کاتەدا که ماسیەکان ئەهاتن بۆلایان لە پۆژی شەممەکیاندا پرێیان ئەگرت و کارو کردەویان واز لێئەهێنا، ئەو ماسییانە لەو پۆژەدا ئەهاتن ﴿شُرَعًا﴾ بەدەرکه و تووی بەسەر ئاوەکه و نزیکى لە قەرەغی یەوه، که واتە بەناسانی پاو ئەکران و ئەگیران ﴿يَوْمَ لَا يَسِيرُونَ لَا تَأْتِيهِمْ﴾ پۆژی کە لە شەممەدا نەئەبوون و غەمی قەدەغە شکاندنی شەممەیان نەئەبوو ماسیەکانیان نەئەهاتن بۆ لایان و دەرئەکەوتن وهك که پۆژەکانی شەممە، ئەوەش بە فەرمان و تەگبیری خوا هەرکەس ژیر بێ هەرگیز سەرناکاتەوه لە شتی واو ئەزانى هەرچی خوا مەیلی ببێ هەر ئەوه ئەبێ، بەوه تاقیکردنەوه که پێک هات و وهك ئەفەرموی: ﴿كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ﴾ بەو جورە تاقیکردنەوه نایابە ئێمە ئەوانەمان تاقیکردەوه، واتە کردەوه مان لەگەڵ کردن بەوینەى کردەوهى کەسیک که مەردوم تاقی بکاتەوه، تاقیمان کردنەوه تا ئەوهى که ئێمە ئەیزانین لە بارەیانەوه ئەوان بەکردەوه بەدی بینن و ئەو کاتە ئێمەش بەپێی کردەوهکیان پاداشتیان دەرپارە بکهین، بەو جورە تاقیمانکردنەوه ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ بەهۆی ئەوه ئەوانە باوو پیشەیان وا بوو دەرئەچوون لە فەرمانی خوا و سەرپێچیان ئەکرد لێى، ئەم وتانە لە ﴿يَعْدُونَ﴾ هوه تانیڕە بەپروالەت کردەوهى پابردوو نین، بەلام تەفسیرم بە پابردوو کردنەوه، چونکه مەبەست گێڕانەوهى بارو حالى پابردوویانە، بەو وتانە ئەو بارو حالانە ئەخاتە بەر چاو که ئەوەش باوێکە لەباوەکانی رەوانبێژی. دانیشتوانی ئەو شارە بوون بەسێ بەش: بەشیکیان ئەو تاوانەى کرد و قەدەغەى خۆی شکاند وهك باسکرا، بەشیکی تریان جلەوگیریان ئەکرد و نامۆزگاری تاوانبارەکانیانکرد، بەشی سێیەم بێ دەنگ بوون و رەخنەیان ئەگرت لەجلەوگیری کەرەکان،

خسین ۱۶۶

۲- ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ بەلكو ئەوانە خۇيان بپارىيىن و كۆتايى بىيىن و بگه پىنە وە بۆلای خوا،
 واته ئىيمە نازانىن و ئانومىد نىن لە گه پانە وەيان، كەواتە ئاموزگار يان ئەكەين بە ئومىدى
 خۇپارىيى و گه پانە وەيان.

﴿لَمَّا سَأَوْا مَا دُكِّرُوا بِهِ﴾ ئينجا كاتى دەست دريژى كەران لە بيريان چوو ئەوەى كە

نامۆزگارى كران پىيى، واتە گوييان پينه‌داو بە خەياليشياندا نەئەهات وەك هەر لە بيريان

چووبى ﴿يَحْسَبُ الَّذِينَ يَبْهَوْنَ عَنِ الشُّرِّ﴾ پزگارمانكرد ئەوانەى كە جلهو گيريانكرد لە گوناھو

خراپەكە ﴿أَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ﴾ ئەوانەى كە ستم و دەست دريژيانكرد گرتەمان بە

سزايەكى بەتين ﴿لَمَّا كَانُوا يَفْشُقُونَ﴾ بە ھۆى ياخى بوون و دەرچوونيان لە فەرمانى خواو

بەردەواميان لەسەرى و كۆتايى نەھيانيان لە خراپەكارى ﴿لَمَّا عَتَا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ﴾ ئينجا

كاتى خويان بە زل زانى و سەرپيچيانكرد لە كۆتايى ھيئان لەوەى جلهوگيريى كران لىيى

﴿لَمَّا هُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ﴾ پيمان گوتن بىن بە مەيمون بە زەليلى و پيسوايى و دوور لە

ھەموو خيرو خوشى، واتە گيرانمان بە مەيمون بە زەليلى و پيسوايى، ئينجا ئايا مەبەست

بە سزا بەتەنەكەى پيشوو ئەمە بى باوەرەكانى يان سزايەكى ترى جياواز بى باوەرەكانى، بەم

رەنگە لە پيشەوھە دووچار كرابن بە ناپرەحەتى و تەنگ گوزەرانى، ئينجا بەو تەمىن خوار

نەبوون تا خوا ئەمەشى بەسەرھيئان؟ پووكەش و پوالتەى ئايەتەكە ئەم باري دووھە

ئەگەيەنى، ئينجا ئايا كرابن بە مەيمون لە ديمەن و شيوھەدا وەك (مجاھد) ئەفەرمويى؟ لەسەر

بارى يەكەم (ئيبىن و عەباس) -خوا لىيان پازى بى- ئەفەرمويى: سى پۆژ بەو شيوھە مانەوھە تا

خەلكى بينينى، لەپاش ئەوھە خوا مراندنى و لەناوى بردن، نابى سەر لەوھە بكرىتەوھە، چونكە

خوای گەورە مەيلى ھەرچى بكات ئەبى، ئينجا ئايا ئەوانەش كە بى دەنگ بوون گيپران بە

مەيمون يان ھەر ئەوانەى كە قەدەغەكەيان شكاند؟ ھىندى لەسەر باري يەكەم، ئەوانەش

ھەر بەرى ستمكار ئەكەون بە ھۆى بىدەنگ بوونەكەيانەوھە، بەلام پاي بەھيژ ئەوھە كە

ئەمانەش ھەر پزگار بوون، بەلام قورئان لىيان بىدەنگ بوو لەبەرئەوھى ئەو نرخەيان نەبوو كە

ناويان ببات،

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ

لَسَرِيعُ الْعِقَابِ

ئینجا جاری نه فرینی هه تاهه تایی ئەدات له هه موو جووله که بئجگه له وانه یان که برپا نه هیئن به پیغه مبه رمان (ﷺ) نه فرموی: ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ ئەی پیغه مبه ر باسی ئەوه بکه که په روه ردگارت رای گه یاندو دای به گوئچکه ی هه مواندا که بئ گومان په وانه ی ئەکات و زال ئەکات به سهر جووله که کاندا، واته جووله که کانی پاش په وانه کردنی پیغه مبه رمان (ﷺ) که برپای پئ نه هیئن وهک زۆربه ی زانایان نه فرمون، زال ئەکات به سهر یاندا هه تا پۆژی دوایی که سیک که سزای به دیان پئ بچه ژئ، ئەمه برپاری خوايه و هه میشه ییه که جووله که به هو ی به دی و کرده و ی به دیانه وه خوا له م جیهانه دا تۆله ی لی سەندن له سهر دەستی مه ردوماندا، هه رچەند به ین به ین و به پوآهت له خوشی و سهر که وتن و ده سه لاتدا بن وهک ئیستای ئەم چه رخ و سهر ده مه که به هو ی هه موو ده و له ته گه وره کانی جیهانه وه و به یارمه تی ئەوان میری و ده و له تیکیان بو فره اهرام هیئان له فه له ستیندا، به لام له و کاته وه پۆژیک له پۆژان به ئارامی و خوشی دانه نیشتون و هه ناسه یه کی په حه تیان نه دا، بلکو هه میشه به ترس و له رزو بئ ئارامیه وه ژیان به سهر ئەبه ن، هه میشه جه نگ و کوشتارو ترس و برسیتی به شیانه، ئەگه ر ئەمه ریکا و ئاغا کانی تریان ماوه یان بده ن بلاوه ی لی ئەکه ن و داریان به سهر به ردیانه وه نامینئ، دواترین به سهرهاتی سه ختیان که ئارامی لی بریون ئەم شوپشی به رده یه که هه موو جیهان سهری سوپ ماوه لیئ، له ئایه تی (۵۳) و (۱۱۱) ی سووره تی (آل عمران) دا ئەندازه یه که به دريژئ باسی جووله که مان کردو به پئویستم نه زانی دووباره کردنه وه ی، با سهرنج بدرئ.

خوا ی په روه ردگار ئەم جارە ی داو به دوا ی ئەوه دا فره مووده یه کی هیئا، که دوو جوړ له سیفه ته کانی خوا نیشان ئەدات: به جوړیکیان بیم و ترس ئەخاته دلی سهرکیشان و به جوړه که ی تریان ئومید و چاوه پروانی ئەخاته بهر چاو بو ئەوانه ی که ئەگه رینه وه بۆلای خوا، نه فرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ﴾ به راستی خوا ی په روه ردگارت تۆله ی چه سپانه بو هه رکه سیک که شایسته یه پئی،

وَأَنَّهُمْ نَفَقُوا رَحِمَهُ ﴿١٦٧﴾ وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَسْمَاءً مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَأْخُذُونَ سِيفَهُمْ لَنَا وَإِنْ يَأْتِيهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالنَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَنْفَعُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ يُنْسِكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

﴿وَأَنَّهُمْ نَفَقُوا رَحِمَهُ﴾ به راستی و بی گومان لیبرده و میهره بانه بؤ هه رکه سیك كه بپروای بیئ و بگه پرتوه بؤلای خوای خوئی، كه واته پاداشت و تۆله و سزادانه كهی به دادو دادپه روه ریه.

ئینجا داستانكه چه ند هه نگاویكی تر نه ئی له گه ل هه نگاوه كانی میژوودا، له پاش موسا له گه ل چین و تاقمه كانی ئیسرائیلیه كاندا تا نه گاته ئه و چین و تاقمه ی كه كه وتنه چه رخ و سه رده می هاتنی ئیسلام، نه فه رموی: ﴿وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَسْمَاءً﴾ به ش به ش و پارچه پارچه مانگردن له زه ویدا به چند كۆمه ل و تاقمیک یان گیرامانن به چه ند كۆمه ل و تاقمیک له ولاتاندا له پاش نه وه ی یه كه گه ل و ئوممه ت بوون، نه مه ش به شیکه له ئایه ته مه دینه بییه كان كه له م شوینه دا هات بؤ ته وا و كردنی داستانی ئیسرائیلیه كان له پاش موسا (علیه السلام) به شیکه له هه وئه غه بییه كانی قورئان كه له و كاته دا هیچكه س نه یده زانی و ئیستاده رنه كه وئی هیچ ولاتیك نیه مه گه ر كۆمه ل و تاقمیک جووله كهی تیډایه! دیاره نه و به ش به ش كردنه ش به شیکه له تۆله یان تا هیژو شه وكه تیكیان نه بی، به ش به شمان كردن و گیرانمان به چه ند كۆمه ل و تاقمیک ﴿مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ﴾ هیندی له وان پیاوچاك و سالح بوون كه نه وانه بوون بپروایان هه بوو به خوا و پیغه مبه ره كهی و له سه ر ئایینه كهی دامه زراو بوون له پیش هاتنی عیسادا (علیه السلام) نه مه پای (طبری)یه، له (ئیبن و عه باس و هندی)یه وه نه گیرنه وه

که مه به ست نه وانه یه که له چهرخی پیغه مبهردا بوون و بپروایان هیئا ﴿وَمِنْهُمْ دُونُ ذَلِكَ﴾
 هیندئ له وان که سائئ بوون که په ست و جیاواز بوون له و چا کانه بهم په ننگه چا که یش و
 خراپه یشیان بوو، یان په ست و جیاواز بوون وهک بی پروا و تاوانبار و خراپه کاره کان،
 ﴿يَكُونُ لَهُمْ بِالْحَسَنَةِ وَالسَّيِّئَةِ﴾ تاقیما نکر دنه وه به چهند چا که و به هره و خوشی و به چهند
 نا خوشی و به سهرهاتی به دو خراپ ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ به لکو به ئومیدی نه وهی بگه پرنه وه
 بولای خوا و پرنګه ی لار و چهرت نه دهنه بهر، بی گومان نه و تاقی کړ دنه وهش چا که و
 میهره بانیه کی تره که خوا له گه لی کردن، وهک له هه مان کاتدا نه هیشتنی هیچ بپروبیانوویه که
 بو نه وانه ی که نه گه پرانه وه ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَدْرِهِمْ خَلْفٌ﴾ ئینجا هات به دوا ی نه و گه ل و کومه نه ی
 که چاک و خراپ و به دیان هه بوو، دانیشت له جیی نه وانه دا، یان هات به دوا ی نه و پیا و چاک و
 سالحانه دا ده ست و تاقمی کی جینشینئ نه وانه که ﴿وَرَثُوا الْكُتُبَ﴾ به که له پوور نه و نامه و
 کتیبه ی که ته و راته و هریان گرت له پیشو وه کانیا نه وه،

ئینجا بارو حالیان بهم جوړه بوو که نه یخاته بهر چاو و نه فهرموئ: ﴿يَا خُدُورَ عَرَضَ هَذَا
 الْأَذَى﴾ شت و مهک و ده ست که وتی کاتی نه م جیهانه نزیکه، یان نه م جیهانه کهم نرخه
 وهر نه گرن و به کاری نه هیئن، وهک به رتیل و شته حرامه کان، ئینجا وهک نه و گونا ه و کاره
 به دانه نه که ن و بی باکن لی و مه ترسییان نیه له توله و سزاکه ی، چونکه وا نه زان و نه لین:
 ﴿وَقَوْلُونَ سُبْحَرَاءُ لَنَا﴾ بی گومان لی بو ورا و چا و پووشی لی کرا و نه بین له لایه ن خوا وه، چونکه
 خو یان به خوشه ویست و گه لی هه لبر ئیرا و که س و کاری خوا دانه نین، گه پرانه وه و
 په شیمانیشیان نیه له و کړده وه به دانه و هره به رده وامن له سهری وهک ده ست نیشان نه کات که
 نه فهرموئ: ﴿وَإِنْ يَأْتِيهِمْ عَرَضٌ مِثْلُ الَّذِي أَخْذُوهُ﴾ نه گهر شت و ده ست که وتی تری وینه ی نه وهی
 پيشوویان بو بیت و ده ستیان که وئ وهری نه گرن و به کاری نه هیئن، ئینجا دم کوتیان
 نه کات و بهر په رچی نه و گومان و لاف لی دانه یان نه داته وه که نه فهرموئ: ﴿لَا يُوْخَذُ عَلَيْهِمْ مِثْنُ
 الْكُتُبِ﴾ نایا وهر نه گرا و پیویست نه کرا وه له سهریان په یمانئ که باسکرا وه له نامه ی

خوادا، واته تهورات، پهیمانکه نه‌مه‌یه: ﴿لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾ نه‌لین به دهم خواوه
 بېجگه له‌وه‌ی که هه‌ق و راسته، واته به‌لن وەرگیراوه لییان نه‌و په‌یمان، ﴿وَدَرَسُوا مَا فِيهِ﴾
 نه‌وه‌ی له‌و نامه‌دا هاتبوو خویندیان و تیگه‌یشتن لینی، واته وریاو به‌هوشو ناگاداریش بوون
 لینی، که‌واته هیچ بره‌و بیانویه‌کیان نه‌یه له‌و گونا‌هو لادانه‌یان، نه‌وانه به‌و کرده‌وه به‌دانه‌یان
 ده‌ست به‌رداری پوژنی دوا‌ییان نه‌بن، ﴿وَالَّذَارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ﴾ پوژنی دوا‌یی و
 ده‌ستکه‌وتی نه‌و پوژه چاکه بو نه‌وانه‌ی که خو‌یان نه‌پاریزن له‌ لادان له‌رېگه‌و به‌نامه‌ی خوا،
 ئینجا نه‌م سه‌ره‌نه‌شته سه‌خته ناراسته‌ی نه‌وانه نه‌کات که نه‌و په‌یمان‌یان لی وەرگیراوه،
 نه‌فه‌رموئ: ﴿فَلَا تَقُولُوا﴾ ده‌ی ئایا ئیوه ژیر نین و نافامن نه‌وه‌ی که ناموژگاری کران پینی تا
 نه‌و کارو کرده‌وه به‌دانه نه‌کهن که نازو پرنزی پوژنی دوا‌ییان له‌ ده‌ست دهر نه‌کات و
 دووچاری سزای سه‌ختی نه‌ب‌راوه‌ی نه‌و پوژه‌تان نه‌کات؟ واته با ژیر بن و خو‌تان به‌دب‌ه‌خت
 نه‌کهن، نه‌م پوژنی دوا‌ییه داهاتوو و نه‌یننی و غه‌یبیکه له‌ نه‌یننی و غه‌یبه‌کانی خوا که به‌ندیکه
 له‌ به‌نده‌کانی هه‌موو ئایین و شه‌ریعت و به‌نامه‌کان که خوا‌ی میهره‌بان به‌خشی به
 به‌نده‌کانی، هیچ ژیانیک به‌رېک و راست نابوا به‌بن بره‌و به‌و به‌نده، بوون و هاتنی نه‌و پوژه
 پیویست و داخو‌ازی دادو کاردروستی خوا‌یه، له‌به‌ر نه‌وه هه‌رکه‌سیک ژیر بیت و چاوی دلی
 بینا بیت بره‌وای هه‌یه به‌و پوژه، به‌لام بانگه‌رانی رېگه‌ی (نیشتراکیتی عیلمی) به‌هه‌موو
 هیز نه‌یانه‌وئ بره‌و به‌غیب و نه‌ینیه‌کان له‌ دل و دهره‌وون و ژیری و بیروباوه‌ره‌کانی مه‌ردوم
 نه‌ه‌بلن و دهری که‌ن و له‌ جینگه‌ی نه‌و بو‌چوونیکي بو‌گهن و نه‌فامی و نابینا بچه‌سپینن
 که‌ناوی نه‌بن به‌ (علمی!) که‌واته نه‌وانه دوژمنی راسته‌قینه‌ی ئاده‌می و مرو‌فایه‌تین، نه‌فرینی
 خوا‌یان لی‌بیت. ئینجا به‌رام‌به‌ر لادانی نه‌و جووله‌کانه فه‌رمووده‌یه که نه‌ه‌یننی که گو‌پ‌رایه‌لی و
 فه‌رمان‌به‌ری بوی مایه‌ی ده‌ستکه‌وتی نازو پرنزی پوژنی دوا‌ییه، نه‌فه‌رموئ: ﴿وَالَّذِينَ يَسْكُونُ
 بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ نه‌و که‌سانه‌ی که به‌توندی ده‌ست نه‌گرن به‌نامه‌ی خوا و په‌پ‌ره‌وی
 نه‌کهن و به‌رېکی نو‌یژ به‌جی نه‌ه‌ینن،

﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ﴾ بن گومان نئمه زایه ناکهین نه جرو پاداشتی چاکه کاران، نهوانه ی که له جیگای خراپه چاکه نه کن و خراپه لانه بن و نه یگوپن به خراپه، واته نهوانه ی که به توندی و هه میشه یی ده ستیان گرتبی به نامه که ی و ریکی نویژیان به جیهینابی نئمه نه جرو پاداشتیان زایه ناکهین، چونکه نهوان چاک کاری خراپه و له جیگا و له باتی خراپه نه هینن و نه یکن، یان نئمه نه جرو پاداشتی چاک کارانیان زایه ناکهین، به تایبه تی باسی نویژی کرد له بر گرنگی نویژ تا نه و راده ی دانراوه به پایه ی ناین، نینجا نه یفرموو: ﴿و یقیمون﴾ به وینه ی ﴿یَسْکُون﴾ که هه میشه یی و به رده وامی نیشان نه دن، چونکه ده سگرتن به نامه ی خواوه به هه میشه یی پیویسته، به لام به جیهینانی نویژ هه میشه یی و له هه موو کاتدا نیه، به لکو کاتی تایبه تی بو دیاری کراوه، پاک و بیگه ری بو خواو بو قورئانه که ی خوا، نینجا ده ست نیشان هه یه به دووشتی زور گرنگ که ژیان به بی نه و دووانه چاک نابئ و تال بوون و شیوازی ژیان و جیهان له هه موو چه رخی کدا نه گه ریته وه بو واز هینان له و دووانه:

۱- ده ست گرتن و رهفتار کردنی به هیژو به راستی به نامه و به رنامه ی خوا، گیرانی ته نها نه وه به کار به ده ستی ژیان.

۲- عیبادت و په رستنی خوا که نویژ سه رده سته یه تی و ته نها به و په رستنه راسته قینه دل و ده روون چاک نه بیت، ته نها به هوی نه و په رستنه راسته قینه نامه و به رنامه ی خوا به جئ نه هینری و به دی نه هینری به بی فیل ته له که و خو دزینه وه که نامه داره کان له پیش نئمه وه کردیان، زور که سیش له نئمه کردی کاتی که پچراو سستی کرد له عیبادت و خوا په رستی و به هوی نه وه وه ترس و خو پاریزی نه ما له ده رووندا. فیل و ته له که بازی له نامه و به رنامه ی خوا ئیجگار تاوانیکی سهخت و سامناکه، له بر نه وه قورئان له چند شوین و نایه ته کانیدا به توندی گرتوویه تی و هه ره شه ی سهختی له سه ر کردووه و گیراویه تی به هوی سزای هه ردو و جیهان، سزای سهختی جیهان تا نه و راده ی هیندی له و فیل و ته له که بازانه ی گیرا به مه یموون و شیوه ی ئاده میتی لی دارنن وه که له نایه تی (۱۶۳ و ۱۶۴) ی نه م سووره ته دا تیپه ری کرد و سزای بی با وه ره کانی وینه ی پوژی دواپی به ناگری دوزهخ، خوا په نامان بدات له و ته له که بازیه و سزاکه ی هه ردو و جیهانی - نامین -.

وَإِذْ نَفَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَآثَةً، ظُلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ

ئینجا کوتایی داستان‌ه‌ی موسا ئەهینێ بە ئایەتێک کە پەڕووەستییەکی بەهێزی هەیه بەسەرەتای داستانەکەوێ کەباسی ناردنی نامە ی خۆی کرد بۆ سەریان، لێرەیشدا باسی ئەو ئەکات کە بە شیوەیەکی پەیمانی لێ وەرگرتن، ئەفەرموی: ﴿وَإِذْ نَفَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ﴾ ئە ی پیغەمبەر باسی ئەو کاتە و پڕوودای ئەو کاتە بکە کە شاخی تورمان بەرز کردووە بەلای سەریانەو بەجۆری ﴿كَآثَةً، ظُلَّةٌ﴾ وەک ئەو شاخە پارچە هەورێک بێت یان کە پڕو سایدێک کە سێبەر ئەکات بۆلای ژیری خۆی ﴿وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ﴾ لایان وابوو کە ئەکەوێ بەسەریاندا، ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ﴾ پیمان گوتن ئەوێ کە پیمان بەخشیون وەری گرن بەهێزو بە توندی و بە جددی، ﴿وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ﴾ لەبیرتان بێت ئەوێ کە لەو نامە بەخشاوەدا هەیه و پەفتاری پێبکەن، ئەکە وازی لێبێنن و لەبیری دەرکەن وەک شتیکی لەبیرچوو، ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بەلکو بەهۆی ئەوێ خۆتان بپاریزن لە کردووەی بەدو خو و پەوشتی خراپ، یان ئەوێ بکەن بە ئومێدو چاوەروانی ئەوێ بچنە ریزی خۆپاریزان و لەخواترسان، ئەوانە ملەجەریان ئەکردو ئەیانویست بە هەر جۆر بووێ ئەو ئەکەیان نەخێتە سەرشان، ئەرکی پەفتار کردن بەو فرمانانە ی کە لەو شەریعەتەدا داوایان لێکرا، لە پاشان خۆی پەروەردگار بەو شیوەی کرد کە کردی: فرمانیدا بە جوبرەئیل کە شاخی تور هەلکەنێ و بەرزی بکاتەو بەلای سەریانەو و پێی فەرموون: ئەگەر وەری ئەگرن و پەیمانی لەسەر ئەدەن ئەوا چاکە ئەگینا ئەکەوێ بەسەرتاندا. بەو جۆر شیوەیەو بەرامبەر ئەو موعجیزە کەس نەدیوێ ئەو پەیمانە ی

ئى وەرگرتن كە شتى وا ھەرگىز لەبىر نەچى و بە ھىچ رەنگ پاشگەز بوونەو ھەروى تىنەكات،
بەلام ئەو ئىسرائىلىيانە ئەوانە بوون كە خويان لەبىر چوو، پاشگەز بوونەو لە
پەيمانەكانيان، سەريانكرە تاوان و ستەمكارى، تا شاىستەى قىن و نەفرىنى خوا بوون!!

ئىنجا لەم ئايەتى (١٧٢) تا ئەگاتە ئايەتى (١٩٨) ئەخولیتەو بە دەورى مەسەلەى تاكو
تەنبايى خواو ھاوبەش پەوادان بۆى - پاكى بۆ زاتى پاكى بۆ وینەى - بە تايبەتى ھەرچەند
مەبەستى ھەموو سوورەتەكە ھەر ئەگەر پیتەو بۆ ئەو مەسەلەى، كۆتايى داستانى
ئىسرائىلىيەكانى ھىنا بەباسى پەيمان وەرگرتنى خوا لىيان لە ژيەر سىبەرى شاخى تورداكە
بەرزى كردهو بەلای سەروويانەو بەو جۆرە ئەو پەيمانەى ئى وەرگرتن، ئىنجا ئەوا بەدواى
ئەو ئايەتەدا ئايەتەك ئەھىنى كە باسى پەيمانى ھەرە گەورە ئەكات كە خوا پىويستى كرد
لەسەر سروشتى ئادەمى، ئەو پەيمانە نیشان ئەدات لە شىوہەىكى زۆر نايابتر لە شىوہى
شاخەكەى تور كە لە جىگەى خۆى ھەلەكەنراو بەرز كرايەو بەلای سەرووى ئىسرائىلىيەكاندا،
كەواتە ئەو ئىسرائىلىيانە ھەرچۆنى بەشارن لەو پەيمانە تايبەتەكەى خويانداو سەرزەنشت
ئەكرىن لەسەر ھەلەو شاندىنەو، ھەرەھا بەشدارن لەم پەيمانە گشتىداو پرسىاريان لى
ئەكرى لەم پەيمانەش، بەم بۆنەىو ئەم پەيمانە گشتى ھىنراو بەدواى پەيمانە
تايبەتەكەياندا، ئەفەرموى: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ باسى ئەو كاتە بكە
كە پەرەردگارت وەرى گرت و دەرى ھىنا پۆلەو نەوەكانى ئادەم، وەرى گرت و دەرى ھىنا لە
بەرپرەكانى پشتيان سەك لەدواى سەك و چىن لەدواى چىن ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ كردنى و
گىراندنى بە شاىت لەسەر خويان بەم رەنگە پىي فەرموون: ﴿لَسْتَ بِرَبِّكُمْ﴾ نايان
پەرەردگارى ئىوہ نىم؟ ئەوانىش لە وەلامدا ﴿قَالُوا﴾ گوتيان: ﴿لَا شَيْءَ﴾ بەلەى
شاىتەيماندا، واتە بە گوتن و بە دەمیان، واتە بە جۆرى دروستى كردوون كە ئەو شاىتە
بەدەن و بە زوبانى حال ئەوە بلەين و شاىتەى دان ھەرچۆنى بە گوتن پىكدىت ھەرەھا بە

کرده‌وش پیکدیت، بهو جوړه له قورئاندا هاتوه له چهند شوینیکدا، یه‌کئ له‌وانه له
 سووره‌تی (العادیات) نه‌فهرموی: ﴿وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ﴾ بئ‌گومان ئاده‌می شایه‌ته له‌سهر
 نه‌وه‌ی که سپله‌و ناسوپاسه بو‌خوا‌ی په‌رو‌ردگاری، دیاره به کرده‌وه شایه‌تی ئادات نه‌ک به
 دهم و‌گوتن، نه‌وه‌تا په‌فتارو کرداری پیچه‌وانه‌ی فهرمانی خوایه، بئ‌گومان حال‌و باری
 سروشتی ئهم ئاده‌میه شایه‌ته له‌سهر نه‌وه‌ی که خوا‌ی په‌رو‌ردگار خاوه‌ن و کاربه‌ده‌ستیه‌تی،
 به هیچ جوړ‌ریگه‌ی نیه شتیکی تر بلئ، سروشتی ئاده‌می له‌سهر نه‌وه داپ‌ژراوه و نه‌بن هر
 وابئ مه‌گهر شتی‌ک و‌هری گیرئ و بیترا‌زینئ له‌سهر سروشته پاک و راسته‌که‌ی خو‌ی، هه‌موو
 به‌ش و پارچه‌و سیلئیکی ئاده‌می به زبانی حال‌و سروشتی ئهم شایه‌تیه ئادات، به‌لکو هه‌موو
 بو‌ونه‌وه‌ر به هه‌موو به‌ش و پارچه‌و سیلله‌کانیه‌وه شایه‌تی ئه‌دن له‌سهر تا‌ک و ته‌نیایی خوا‌ی
 په‌رو‌ردگاریان، چونکه هیچ ریگه‌یه‌کی تریان نیه، ئایا خو‌یان خو‌یان دروست‌کرد؟ ئایا
 به‌ریکه‌وت به‌دی هاتن؟ بئ‌گومان هیچ کام له‌و دوو باره نابئ و نا‌گونجئ، که‌واته هه‌ر نه‌وه
 مایه‌وه که خوا دروستی کردوون، که‌واته هیچ که‌سیکی تر هیچ بر‌وبیانویه‌کی به ده‌سته‌وه
 نیه‌له پوژئ دوا‌ییدا که په‌ړو‌ی به‌دی و خراپه‌که‌ی خو‌ی پی‌بکات و‌ه‌ک ده‌ست نیشان ئه‌کات بو
 نه‌وه که نه‌فهرموی: ﴿أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَٰذَا غَافِلِينَ﴾ واته خوا بهو جوړه ئاده‌می
 گیرا به شایه‌ت له‌سهر خو‌یان تا نه‌لئ له پوژئ دوا‌ییدا: به‌راستی ئیمه بئ‌ئاگا بو‌وین له تا‌ک
 و ته‌نیایی په‌رو‌ردگارمان و ئا‌گادار نه‌کرا بو‌وین له‌سهری. ﴿أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ
 وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ﴾ یان نه‌لئ: هه‌ر باوک و با‌پیرمان هاو‌به‌شیان په‌وادا له پی‌شه‌وه، واته
 نه‌وان دایان‌هئنا له پی‌ش چه‌رخ و زه‌مانی ئیمه‌دا، ئیمه به‌چه‌و نه‌وه بو‌وین، پاش نه‌وان
 به‌جئ‌ماین و شو‌ینی نه‌وان که‌وتین که به شو‌ین و ریگه‌ی خوا‌په‌رستیمان نه‌زانی،

﴿أَفْهَلْ كُنَّا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾ دەى ئايا تۆ ئىيمە ئەگرىت بە سزادان و ئەمۇ بە هىلاكمان ئەبەيت بەھۆى ئەھەق كەران کردیان كە باوك و باپىرە گومراكانمانە؟ واتە ئەگەر ئادەمى لەسەر ئەو سىروشتە دانەپىژرايەو ئەو ئامادەییەى نەبوايە بۆ خواپەرستى، ئەوانەى كە بى ئاگا و شوین كەوتون پىنگەیان بۆ عوزر بەیننەو بەو جۆرەى كە باسكرا، بەلام ماتول بەو شیۆەىە دروستكراون ئىتر بۆیان نیە عوزر بەیننەو، ئەم ئایەتە بەم جۆرە تەفسیر كراوەتەو لەى زۆر لە زانایانى ئوممەتە چىن و تاقمەكانى پىشوو و زۆربەى زانایانى چەرخى دواى ئەوان، بەلام زۆربەى زانایانى حەدىس لەسەر ئەوەن كە خوا پەیمانى وەرگرت بە گوتن لە ھەموو ئەھەق ئەدەم بە یەك جار بەم پەنگە ھەرچى نەھەق ئەدەمە تا پۆژى دوايى دەرى ھىنان لە پىشتى ئەدەم لە بچووكترین شیۆەیاندا، ئىنجا پىنى فەرموون: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا﴾ ئەمە بۆ ئەم پۆژە جىگەى سەر لىكردنەو نیە، پاش دەرکەوتنى مىكرۆب بە ملیارەھا ئەبىنرین بە زىندوووى لە دلۆپى خوین یان ئاودا، لەم بارەىەو چەند پىوايەتیک ھاوتو، یەكێ لەوانە ئەم پىوايەتەى كە (ئىمامى ئەحمەد و ئەسائى) لە (ئىبن و جەرىرو ئىبن و مەردەویەو بەیھەقى و حاكم كە بە حەدىسى سەحیحى دانەن)، ئەوانە لە (ئىبن و عەباس) ھەو -خوایان لى پازى بى- ئەم حەدىسە ئەھىنى لە پىغەمبەرەو (ﷺ) كە ئەفەرموى: خوا پەیمانى وەرگرت لە پىشتى ئەدەم، بەم پەنگە ھەرچى نەھەق ئەدەم كە پەیدا ببى تا پۆژى دوايى لە پىشتى دەرى ھىنان و بلاوى كردنەو ئىنجا قەسەى لەگەل كردن و پىنى فەرموون: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا﴾ بە كورتى لە تەفسىرى ئەم ئایەتەدا سى پرا ھەىە:

۱- خوا پەیمانى وەرگرت لە ھەموو بەچەو نەھەقانى ئەدەم، بەم پەنگە دەرى ھىنان لە پىشتى باوكەكانیان چىن لە دواى چىن و ئىنجا ئەو پەیمانىەى لى وەرگرتن ەك لە یەكەم جارەو گوتمان كە كردمان بە تەفسىرى ئایەتەكە.

۱- خوا پەیمانى لى وەرگرتن، بەم پەنگە ھەمووى دەرھىنان لە پىشتى ئەدەم ەك باسمان كردو ئەو حەدىسەمان لەسەر ھىنايەو.

۲- لەسەر بارى یەكەم مەبەستە، بەلام بە شیۆەى چىرۆك نەك لە پىوى راستیدا، واتە ئادەمى بە جۆرى ئامادەى تىدایە بۆ خواپەرستى، لەگەل ئەو ەدا ئەو ھەموو بەلگەو رابەر و نىشانە ئاشكرايانەى بەدەوردایە، ەك ھەركامىك گەیشتبە ئەو رادەو پلەىە كە ئەو پەیمانەیان لى وەرگىرابى، بى گومان ھەرسى پاكە جىگەى قەسەو باسو

لښکولینه وهیو قسه و لښکولینه وهی زوریشیان تیا کراوه و هرکس نهیوهی با سهرنجی
کتیبه گوره و درینژکان بدات، وهک رازی و مناو نالوسی، به لامه وه باشه هیندئ لهو
قسه و باسانه بڅمه بهرچاو:

رای یه کهم: هرچند رڼک و پڼک تره له گهل پووکه شو و پواله تی دهقی نایه ته که دا، به لام
ناگونجئ له گهل نه و هدیسه ی که هیئامان، ههروه ها چهند هدیسه و پړوایه تی تر که وا
نیشان نه دن نه و به چه و نه و یانه له پشتی باوکی هه مووان نادم دهره یئران، زور له
زانایانی ته فسیر له چینی یه کهم و دووه می نوممه ته فسیری هم نایه ته یان به پنی نه و
هدیسه و پړوایه تانه کردوه ته وه.

رای دووه م: هرچند رڼکه له گهل نه و هه موو پړوایه تانه دا، به لام له گهل پووکه شی
نایه ته که دا یهک ناکه وئ، مه گهر به ته نویل و پینه و په پوی زور، چونکه به پنی نه و پایه
نه بوايه دهقی نایه ته که بهم جوړه بوايه: (و إذ اخذ ربك من آدم من ظهره ذریقه) باسی نه و
کاته بکه که خوی تۆ دهری هیئا له پشتی نادم نه وه و به چه کانی، له سهر هه ردو و پراکه هم
پرسیاره نه کړئ: بئ گومان هیچکس نه و په یمانه ی له یاد نیه و بئ ناگایه لئی، که واته چوئ
نه و په یمانه نه کړئ به به لکه به سهریه وه نه بئ به بهر پرسیار لئی؟! هرچند وه لام
دراوه ته وه به لام به راستی نارام نادات به دل.

رای سئ یه م: هرچند نه و پرسیار و په خنه ی نایه ته سهر، هرچند له گهل
هه دیسیکی شدا رڼکه، به لام له گهل چهند پړوایه و هدیسه تر دا یهک ناکه وئ، بیجکه
له وهش لادانه له پووکه شو له پواله ت، وازه یئانه له ماناو واتای حه قیقی و ده سترگرتن و
پویشتن بؤ ماناو واتای مه جازی، به هه حال و له سهر هه ر بار نیمه بړوای بئ گومانمان هه یه
که نه وهی که خوا بړیاری داوه و فهرموویه تی هه نه وه هه ق و راسته ئیتر نیمه تی نه گه یان
نه و له سهر هه ر بار خوی میهره بان ته نها به پنی نه و په یمانه و به پنی داخوای ژیری
په فتاری نه کردو نایکات له گهل به نده کانی، به لکو له گهل نه و نه و نامه و فروستاده ی نارد بؤ
سهر به نده کانی و له پاش پراگه یان دنی پوون و په وان، نیجا به نده بهر پرسیاره، نه گهر ته نها
ژیری و سروش بهس بوونایه بؤ رڼمموونی و پیویست نه بوايه به فروستاده و په یامه کانی
خوا، پیویستی نه بوايه به ناموزگاری و پوون کردنه وهی به لگو نیشانه کان، نه گهر به و جوړه
بوايه خوا به نده کانی هه ر حه واله ی ژیری و سروشتیانی نه کردن، به لام میهره بانی کرد به بئ
په یام و نیراوه کان به نده کانی نه گرت،

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ آلِ إِيْسَىٰ ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَنُكِنِّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحِمَلَ عَلَيْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَرَكَهُ يَلْهَثَ

وهك لهم فهرموده يشه وه دهر نه كه وي كه نه فهرموي: ﴿وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾ ههر به و
جوره گرنگ و نايابه نايه ته كانمان باس نه كه ين به پووني ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بو نه وه ي
بگه رينه وه له و بارو حاله ته ي كه وان له سهر ي، نه و نايه تانه به پووني باس نه كه ين، يان
مه به ست نه وه يه نايه ته كانمان به پووني باس نه كه ين تا بير بگه نه وه و ژيري خويان
به كار بينن و تا بگه رينه وه بو ريگه ي راست. نينجا وينه يه كان بو باس نه كات له باره ي لادان
له سروشت، په يمان شاندين و پاشگن بوونه وه بو پشت كرده نايه ته كان ي خوا له پاش
ناسين و ناگادار بوون پييان، نه فهرموي: ﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ﴾ نه ي پيغه مبه ر بخوينه ره وه
به سه رياندا ﴿نَبَأَ آلِ إِيْسَى﴾ هه والي گرنگي كه سي كه ﴿ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا﴾ نايه ته كان ي خومانمان
پي به خشي، اته زانا و ناشناما نكرده ناييني خوا و خواپه رستي، يان نايه ته كان ي خومانمان
باسكرد بو ي به پووني ﴿فَاسْلَخَ مِنْهَا﴾ كه چي خوي داپني و دهر چوو له و نايه تانه به وينه ي
دا رپيني گيان له به ريك له پيسته كه ي و دهر چووني لي ي به ته ووي، به م رهنگه به ووي نه ما
پييان و پشت گو يي خستن، ﴿فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ﴾ به هوي نه وه وه شه يتان كردي به شوين
كه و تووي خوي، يان به هوي نه وه وه شه يتان پني گه يشت له پاش نه وه ي له ده ستي
دهر چووبوو، ﴿فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ به هوي نه وه وه گه را به يه كي له گومرايان و چووه ريزي
نه وانه ي كه دامه زاون له گومراييدا ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا﴾ نه گه ر نيمه بمانويستايه به و
نايه تانه به رزمان نه كرده وه، به م رهنگه له سه ر به ووي زانينه كه ي نه مايه وه و به فتاري نه كرد به
پني نه و نايه تانه كه دياره ههر زانين و كرده وه ي چاك مايه ي به رزيبونه وه ي راده و پله ي

بهرزن له همدوو جیهاندا ﴿وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ﴾ به لām خوئی مهیل و نارمزووی بۆلای زهوی کردو پهستی بۆ خوئی ههلبژارد، مهیلی بۆلای جیهان و ژبانی جیهان کرد، یان مهیلی بۆلای زهوی کردو خوئی نوساند پییهومو لای وابوو ههر نه مینیتیهوه تیتیدا ﴿وَاتَّعَ هَوْنَهُ﴾ شوینی نارمزووی خوئی کهوت، کهواته هه میشه ییه له سهر نهو باری خویه و کۆتایی ناهیننی لینی، ﴿فَسَلَّهُ كَمَلِ الْكَلْبِ﴾ کهواته سیفەت و وینە ی وهک سیفەت و وینە ی سهگه که کاتی که: ﴿إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ﴾ نهگهر پهلاماری بدهیتی و بیتارینی زوبان دهر نه میننی و نه هانسکی ننی و هه ناسه به سهختی و توندی ئەدات ئیتر ماندوو و تینوو بی یان نه ۴ نهو بارو شیویه زۆر به دو ناشیرینه، بووه به باوو عادهت بۆی، نهو کهسه که خوا به ههر و چاکه ی پی ببه خشی و کهچی نهو ههولی پهستی بدات و شوینی نارمزووی خوئی بکهوئی، نهو که سه مه وهک نهو سهگه وایه که خووی گرتوه بهو بارو شیوه بدهوه.

خوای گه وه وینە ی هینایه وه بۆ نهو کهسه به سهگ که گیان له بهریکی پهستو نه کړی به چیرۆک له پهستی و بی نرخیدا، له کاتی کهدا که نهو شیوه و سیفەت به دهی هیه، جا یان مه بهست نه وه یه نهو کهسه له به دحالی و بی نارامیی دلیدا به هه میشه یی وهک نهو کهسه وایه که به هه میشه یی به دحال و بی نارامه یان مه بهست نه وه یه: نهو کهسه نامۆزگاری و په ندو بیده نگ بوون لینی یه کسانه، له سهر نهو گو مپراییه به رده وام نه بی و ناگه پیتیه وه به وینە ی نهو سهگه که به رده وامه له سهر نهو حال و باره به دهی خوئی که دهقی پیوه گرتوو، یان مه بهست نه وه یه نهو کهسه ی که وان نه میننی له نایه تهکانی خوا و مه بهستی دهستکه وتی نه م جیهانه یه نهو کهسه به هه میشه یی خه ریکه و زوبانی نه خاته کار بۆ نه وه ی پیزو هونه رو گه وه یی خوئی بچه سپیننی له ناو خه لکدا تا به هوئی نه وه وه بگاته ناوات و نامانجی خوئی، کهواته وهک نهو سهگه وایه که هه میشه زوبانی دهر کیشاوه به هه ق و ناهه ق و پیویستی بی یان نه بی، یان مه بهست نه وه یه نهو کهسه هه میشه سوور نه بی له سهر دهستکه وتی نه م جیهانه و نهو سیفەته ی ههر نه میننی ههر چۆنی نهو سهگه به رده وامه له سهر نهو بارو حالی خویه،

ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصِصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا
 الْقَوْمَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَنْ
 يُضِلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّةِ وَالْإِنسِ

بههرحال و لهسر هه ر بار ﴿ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نهو سیفیه و وینه
 سهخت و بهده، سیفیه و وینهی گهل و کومه نیکه که برویان نه هیئا به نایه ته کانی نیمه
 ﴿فَاقْصِصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ که واته نهو قسه و چیروک و داستانه باس بکه و بیگی پر مه وه
 بو بئ برواکان، به لکو بیر بکه نه وه و ناموزگاری و هرگرن و بگه پر نه وه، نینجا نهو پهری ناشیرینی
 حال و باری نهو بئ بروایانه باس نه کات، نه فهرموئ: ﴿سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ زور
 بهد و خراپه له باره ی وینه و چیرۆکه وه وینه و چیرۆکی نه وانه ی که برویان نه هیئا به
 نایه ته کانی نیمه ﴿وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ﴾ نه وانه هه ر له نه فسی خو یان سته میان کرد وه،
 چونکه سه ره نجام و توله که ی هه ر بو خو یان نه گه پر نه وه، له باره ی نهو پیا وه ی که نه م چیرۆک و
 نایه ته ی تیدا هاته خواره وه چهند ریوایه تیک هاتوه هه ریه که به جوریک، له بهر نه وه ی
 نیسرا ئیلییات له م بابه تانه وه زورن، ناسینی خودی نهو جور ه که سانه هیچ بایه خیک نادات
 به مه سه له که، له بهر نه وه انه بئ ده نگ بوون چاکتره و هیچ پیویست نیه خو ماند و وکردن بهر
 جور ه شتانه وه، نه وه ی که پیویسته نه مه یه که پیویسته له سر هه موو زانایه که نه خه له تی به
 زانینه که ی، به لکو نه م زیاتر بترسی له نه زان، دلی بیته له رزه و موچرکه بیته به له شیدا کاتی که
 نه بیئنی به م هه موو سه ختی و توند و تیژییه قورئان باسی نهو زانایه نه کات که چوئن لایدا له
 ریگه ی خوا و چوئن دوو چاری نه وه بوو که قورئان چاری ئاوا ی لیبدات تا دنیا دنیا یه
 بخویند ریته وه به سر هه موواندا، بئ گومان نهو پسوایی و بهد به ختی و سیا چاره ییه هه ربو
 نهو کابرا نیه به تاییه تی، به لکو گشتیه بو هه رکه سی که خوا زانای بکات به نایین و
 نایه ته کانی خو ی که چی نهویش خو ی دارنی و شوینی نه فس و شه یقانی بکه وئ، له م

بابه تانوره له كۆن و له تازه زانای زۆر بووه و ههیه و ئهیشبێ بهلكو بهراستی كهه زانا ههیه
 كه بهتهواوی پاك و بێ گهر دبیت لهو دهرده كوشنده و پرژێكى بهرنهكه وتبێ نهكهوئ، خوا
 په نامان بدات به میهره بانى خۆی، چهند زانای بهرز بینراو ئهبینرئ كه بهپێ ئاره زووی
 كار به دهسته ستهمكارهكان فتوا دهرئهكاته و دهری ئهكاته، بهته ئویل و پینه و په پۆی دوورو
 درێژ حهرام حه لال ئهكاته و حه لال حهرام ئهكاته، بهگوێرهی زرووف و بهرژه وهندی خۆی
 رهفتار ئهكاته و له پێناوی رهزامهندی مهردومدا خوا له خۆی ناپازی ئهكاته!! كهواته با بهنده
 پشت ههه به خوا بههستئ و ههه چاره پوانی لای خوا بئ و باك و بیمی ههه لهو بئ،
 پێنموونی و گومپایی ههه به دهست ئهوه، بهپێی باوو یاساو پرژیمیک كه دایه پێناوه لهه
 جیهان و بوونه وهره دا وهك وهرئه گیرئ لهه ئایه تهی كه هیئای بهدوای ئهه ههوال و چیرۆكه دا،
 ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ ههركهس خوا پێنموونی بكاته و بیخته سهه پێگه ی راست ههه
 ئهه كه سهه پێنموونی وهر گره و كهوتوو ته سهه پێگه ی راست ﴿وَمَنْ يَضِلْ فَلَا إِلَهَ لَهُ﴾
 ﴿الْخَسِرُونَ﴾ ههركهس گومپایی بكاته ههه ئهوانه زیانبار و ره نهجه پۆن، خوا به میهره بانى خۆی
 بمانخاته سهه پێگه راسته كه ی به دامه زراوی و په نامان بدات له گومپایی.

ئینجا فهرمووده و ئایه تیکی سهه به خو ئه هیئێ كه بهلگهیه له سهه ئه وهی گومپا کردن
 به دروستکردنی خوایه و بهندهش ناچار نیه، بهلكو خۆی خهتاباره، ئهفهرموئ: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا
 لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ﴾ سویند به خوا دروستمان کردوو به دۆزه له جن و
 ئادهمی، ئهه ئایه ته به پوالت درئی ئایه تی ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ﴾ كه ئهفهرموئ:
 جن و ئادهمیه ههه به دۆزه دروستکردوو كه به پهرستن، به ئه هیشتنی ئهه دژایه تیه و
 کردنه وهی ئهه گرێیه چهند شتیک گوتراوه:

۱- مه بهست بهوانه ی كه به ئاگری دۆزه دروستکراون كه سانیکن كه خوا زانیویه تی
 ئهوانه به مهیلی خویان پێگه ی ئاگر ئهده نه بهرو هه رگیز په شیمان نابنه وه تا له سهه
 ئهه باره ئهمرن، مه بهست بهوانه ی كه ههه به دۆزه پهرستی دروستکراون ئهوانه نه كه

خو زانیویه تی به مهیل و خواهیشی خویان ږیگه ی خواپهرستی نه دهنه بهرو بهرده وام
نه بن له سهری تا مردن، به کورتی نایه تی ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ به گشتی
نه گیراوه به لکو تایبه تیه.

۲- مه به ست له دروستکردنی نه وانه بۆ ښاگر پوونکردنه وه ی چاره نوس و سهره نجام و
دواړوژی نه وانه یه نه ک مه به ست نه وه بڼی که هر له بهر نه وه و له بهر خاتری نه وه
دروستکراښ، به پیچپه وانه ی خواپهرستی که هر بۆ نه وه و له بهر خاتری نه وه
دروستکراون، به کورتی پیتی (ل) له زمانی عه ره بډا به دوو جوړ به کار نه هیترئ:
۱- دهرخستنی هوو مه به ست که پیتی نه گوتئ: (لامی تعلیل) و زوړتر بۆ نه وه هاتووه.

ب- دهرخستنی دواړوژو سهره نجام که پیتی نه گوتئ (لامی عاقیبه ت) و هندی جار بۆ نه وه
به کار نه هیترئ، جا (ل) ی نایه تی ﴿وَمَا خَلَقْتُ﴾ بۆ مه به ستی یه که م و (ل) ی نایه تی
﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا وَإِھْم﴾ بۆ مه به ستی دوو مه، وه ک فهرموو بی تی: هه موو ئاده می و جنم هر
له بهر خواپهرستی دروستکرد، به لام هه موو به وجوړه دهرنه چوو به لکو زوړ به ږیگای
دۆزه خیان دایه به رو پاشه پوژیان نه وه بوو.

۳- له بهر نه وه ی ئاده می و جن له سهر بارو شیوه یه ک دروستکراون له ژیری و بیرو بیستن و
بینین و قام و هوښ، بڼی گومان نه و بارو شیوه یه هر داخوازی خواپهرستی، له بهر نه وه
وه ک هر له بهر خواپهرستی دروستکراښ، له بهر نه وه ی به شیکی زوړ له و دوو تیره یه به
خواهیښ و مهیل و هه لېږتاردنی خویان هر ږیگه ی ښاگر نه دهنه به رو سهرکیښ و
ناله بارن له بهر نه وه هه رو وه و بۆ دۆزه خ دروستکراښ، به کورتی گپړانی خواپهرستی له
نایه تی ﴿وَمَا خَلَقْتُ﴾ دا به هو ی دروستکردنی جن و ئاده می، گپړانی چوونه دۆزه خ و
سوتاندن پیتی، به هو ی دروستکردنی زوړ له ئاده می و جن گپړانی نه و دوو وانه به هو ی
دروستکردن به شیوه ی چیرۆکه نه ک به شیوه و باره راسته قینه که بی ت.

هَمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَهَمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَهَمْ أَاذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا

ئەو وەلامانە گوتراون لەلایەن زانایانەو، هەر سێ وەلامەکە چاکە و دەست ئەدا بۆ
کردنەوێ ئەو گریبە، بەلام بە راستی وەلامی دووهم بەهێزترەو دڵ پێی بە نارامترە، زانینی
راستەقینە لای خوا، بەهەر حال و لەسەر هەر بار ئەوانە کە دواپۆژو چارەنوسیان دۆزەخە
هەروا لە خۆپایی نیە، بەلکو خەتای خۆیانەو هۆکەیی لە خۆیانەو هەلئەقوڵی وەک دەست
نیشان ئەکات بۆ ئەو کە ئەفەرموی: ﴿هَمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا﴾ بۆ ئەوانە دلیک هەیە کە زانین و
وەرگرتنی پێناکەن، واتە بەکاری ناهێنن لە زانین و ناسین و وەرگرتنی هەرشتی کە راست و
پێویستە ﴿وَهَمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا﴾ بۆ ئەوانە چاویک هەیە کە بینایی و بینینی پێناکەن ﴿وَهَمْ
أَاذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ بۆ ئەوانە گۆیچکەیه کە هەیە کە بیستنی پێناکەن، واتە چاو و گۆیکانیان
بەکار ناهێنن لەبینین و بیستنی ئەو شتانەی کە پێویستە و بۆی دروستکراون، کەواتە خۆیان
بەدەست قەست دڵ و چاو و گۆیچکەکانی خۆیان لەکارخستووە، کەواتە خۆیان خەتابارن
تاوان کارن و زۆر راست و بەجێیە کە نیشتهجێی دۆزەخ بن، ئادەمی جیاکراوەتەو لە
گیانلەبەرانی تری ئەم زەویە بەهۆی بیرو ژیری و ئەو بەهرە گرنگ و ناشکرایانەو کە خوا
پێی داوە، دەی کاتی کە خۆی پەک خست و بێبەش کرد لەبەرەمی ئەو بەهرەیانە بێگومان
ئەوکاتە لەپادەو پلەیی بەرزی ئادەمیتی دێتە خوارەووە وەک گیان لەبەرانی تری لیدی،

أُولَئِكَ كَالْأَنْعَمِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا

الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾

وهك دهر باره یان نه فهرموی: ﴿أُولَئِكَ كَالْأَنْعَمِ﴾ نه وانه وهك وولاخ و مهر و مالآت وان ﴿بَلْ هُمْ أَضَلُّ﴾ به لكو نهو جن و ناده میانه گومراترو وون بووترن، چونكه نهو چوار پیئیانه نه وهی كه پیویسته و له باره یاندایه له زیان و قازانچ نه یناسن و ههول نه دهن بۆ دووركه و تنه وه له زیان و دهست خستنی قازانچ، به لام نهو جن و ناده میانه بهو جوړه نین، به لكو به پیچیه وانه وه قازانچ و زیانی راسته قینه ی خو یان نازانن، یان نه گهر بیرزانن گوی یان لییان نیه، به لكو ههول و تیکوشانیان بۆ زیانه كه یه، نه وه تا سهر نه كه نه كرده وهی به دو بئی پروایی كه مایه ی زیانی نه بر او هیه، له باریکی تریشه وه گومراترن كه كاتی نه خرینه سهر ریگه ی راست و ریتموونی نه كرین نهو ریگه یه ناده نه بهر، به لام نهو چوار پیئیانه نه یده نه بهرو ملی پئی نه گرن، گومراترن له م باره یشه وه كه نه گهر گو یز پرایه لی خوا نه بن یاخی نین، به لام نهو جن و ناده میانه یاخی و سهر کیشتن، ههروه ها له چه ند باری تریشه وه گومراترن، خوا په نامان بدات ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ ههر نه وانه بن ناگای راسته قینه و نهو په پریان گرتووه له بئی ناگاییدا، نه وانه بئی ناگان له وهی كه خوا ناماده ی كردووه بۆ دۆسته كانی، لهو سزاو تۆله ی كه دیاری و ناماده ی كردووه بۆ دوژمنه كانی، نه وانه له پاشه پوژو بهرو بهرهمی كرده وه به ده كانیان.

له پاش نیشان دانی نهو په یمانه بوونه وهریه له سهر تاك و ته نهایی خوا، نیشان دانی وینه و چیرۆکی نهو كه سانه ی كه لایانداوه لهو په یمانه و له نایه ته كانی خوا، له پاش نه وه و بهدوای نه وهدا په ندو فهرمانیك ئاراسته نهكات به گوی نه دان و نرخ پئی نه دان كه لایانداوه لهو ریگه راسته، كه لهو كاته و لهو دهورو بهرهدا بریتی بوون لهو بت په رست و هاوبهش په واده رانه ی كه بهر هنگاری ئیسلام و بانگه وازه كه ی وهستان و لاری و لادانیان نه كرد له ناوه شیرینه كانی خوادا وهك له مهو پاش باسی نه كه یین و پروونی نه كه ینه وه، نه فهرموی: ﴿وَلِلَّهِ

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ ههر بۆ خوا یه نهو ناوانه ی كه شیرین ترو بهرزو بلندترو بهر یزتری هه موو

ناوه‌كانن، چونكه شیرین ترو به‌رزو به‌نرخترین واتاو مه‌به‌ست نیشان ئه‌دهن بۆ خوا ﴿وَلَا تُخْذِلْ﴾
 ﴿که‌واته به‌و ناوانه ناوی به‌ن و بانگو هاواری لیبکه‌ن ئه‌و فرموده‌یه له چوار
 سووره‌تی قورئاندا هاتوو: ﴿الأعراف، الإسراء، طه، حشر﴾ ئه‌و ناوه پیرۆزانه له
 هه‌دیسکی سه‌حیحا (٩٩) یان هاتوو وه‌ك به‌یارمه‌تی خوا له‌مه‌و پاش باسی ئه‌که‌ین له
 سووره‌تیکی تردا، ﴿وَلَا تُخْذِلْ﴾ وازینه‌و نرخ دامه‌نی و گوێ مه‌ده
 به‌وانه‌ی که‌لادان و لاری به‌کارئه‌هێنن بۆ بته‌ پرۆپوچه‌کان، وه‌ك ناوی ﴿اله﴾ که‌ هاوبه‌ش
 په‌واده‌ره‌کان ئه‌یکه‌ن به‌ (لات) ئه‌یکه‌ن به‌ناوی یه‌کێ له‌ بته‌کان، یان (عزیز) که‌ ئه‌یگۆڤن به‌
 (عزی) ئه‌یکه‌ن به‌ناوی بتيکی تر، یان (منان) که‌ ئه‌یگۆڤن به‌ (منات) و ئه‌یکه‌ن به‌ناوی بتيکی
 تر، جوړیکی تر له‌و لادان و لاری به‌کاره‌ینانه ئه‌مه‌یه که‌ ناویك شایسته‌و شیاو نیه به‌کاری
 نه‌هێنن بۆ خوا وه‌ك گاوه‌ره‌کان که‌ ناوی ئه‌به‌ن به‌ (اب، ابن، روح القدس) جوړیکی تر له‌و
 لادانه ئه‌مه‌یه که‌ ناویکی بۆ به‌کاربه‌یئرێ که‌ نه‌ناسراوه‌و نازانرێ واتاو مه‌به‌ست پیتی، به‌لکو
 دروست نیه به‌کاره‌ینانی هه‌چ ناویك که‌له شه‌رعا به‌کارنه‌هێنرابێ بۆی، ئه‌بێ هه‌ر ئه‌و
 ناوه‌ی بۆ به‌کاربه‌یئرێ ئیتر به‌هه‌ر زمانێ که‌ ڕێک و پێک و ده‌قی ئه‌وه بێ باوه‌ره‌کانی که‌له
 شه‌رعا هاتوو وه‌ك ناوی خودا له‌ کوردیدا که‌ ده‌قی (الموجود بنفسه) یه، واته‌ خۆی بۆ
 خۆی په‌یدا بوو، به‌لام به‌کاره‌ینانی یه‌زدان راست نیه، چونکه ئه‌و ناوه داهینراوی مه‌جوسه‌و
 کردویانه به‌ناو بۆ داهینه‌رو دروستکه‌ری خێرو خوشی و پووناکی که‌ یه‌کیکه‌ له‌و دوو
 په‌رستراوه‌ی که‌ ئه‌وانه‌ بریاری ئه‌دهن، که‌ئه‌و ناوه له‌ ڕێوه ئه‌وه نیشان ئه‌دات که‌ خوا
 هاوبه‌شی هه‌یه، ئه‌و سێ جوړه‌ی که‌ باسکران هینی کۆنن و هه‌موو جوړه‌کانی تازه‌ش
 ئه‌گرته‌وه وه‌ك ناوبردنی به‌ (مهندس) ی بوونه‌وه‌ر یان ناوبردنی (شارع یان مشرع) هه‌موو ئه‌و
 لاده‌رانه به‌ری ئه‌م هه‌ره‌شه سه‌خته ئه‌که‌ون که‌لیره‌دا ئه‌فرموی: ﴿سَيَجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾
 بێ‌گومان تۆله‌ی ئه‌و کرده‌وه‌یان لێ ئه‌سینرێ که‌ کردوویانه‌و به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ری له
 جیهاندا، دووچار ئه‌کرێن به‌ به‌رهمی کرده‌وه‌که‌یان له‌ جیهاندا پێش پۆژی دوا‌ی و له‌ویش
 ئه‌گه‌ر نه‌گه‌ڕینه‌وه، له‌پیشه‌وه فرموی: زۆر له‌ جن و ئاده‌میمان دروستکردوو بۆ دۆزه‌خ،

وَمَنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِعَايُنِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ

مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيِّدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾

ئینجا بهرامبر ئەوانه ئەفەرموی: ﴿وَمَنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾ لەناو ئەوانەیی
 کە دروستمان کردوون کۆمەڵ و ئوممەتێک هەیه کە پێنموونی ئەکەن بە ئایینی راست و پێی
 راست نیشان ئەدەن، هەر بە ئایینی راست داد و دادپەرورەیی ئەکەن، یان هیندێ ئەوانەیی کە
 دروستمانکردن کۆمەڵ و ئوممەتێکە کە پێنموونی ئەکەن... هتد، مەبەست بە ئوممەت
 کۆمەڵێکە کە یەک ئایین و بیروباوەریان هەبێ، ملکهچ بن بۆ یەک سەرکردایەتی کە پاگیرو
 دامەزراویت لەسەر ئەو ئایین بیروباوەرە، ئەگەر لەبەر ئەو کۆمەڵە نەبێ ئەم ئادەمیە
 شایستە و شیاوی ئەو پێژە نیە کە خوا پێی داوە و باوی داوە بەسەر دروستکراوەکانی تردا،
 ئینجا با بیرێک بکەینەوه لە سیفەت و نیشانهی ئەو کۆمەڵە تا چاک بیانناسین و هەول بدەین
 کە بچینه پزریان:

یەکەم: ئەوانە بانگ و بانگەواز بۆ پێ و بەرنامەیی راست، بێ دەنگ نابن لەوه و گوێشە
 نشین و کەنارگیر نابن بەو ئایین و بەرنامە راستەیی کە ئەیناسن، بەلکو بانگی مەردومی تر
 ئەکەن بۆلای، بیجگە لەوهی کە خۆیان رەفتاری پێ ئەکەن، کەواتە ئەبن بە پیشەوا و سەرکرده
 بۆ ئەوانەیی کە گوم بوون و گومران لەو ئایینە راستە، تەنها بە ناسینی ئەو هەق و راستە
 کۆتایی پێ ناهێنن، بەلکو تێپەر ئەکەن بۆ پێنموونی پێی و بانگ کردن بۆلای و سەرکردایەتی
 بەناویەوه.

دووم: بەوهیشتەوه ناوەستن بەلکو ئەو ئایین و بەرنامەیی پێک ئەهێنن و بەدی ئەهێنن لە
 ژێانی مەردوماندا، حوکمرانی پێ ئەکەن لەناویاندا لەبەر بەدیھێنانی داد و دادپەرورەیی کە
 بەدی نایەت بە حوکم کردن و حوکمرانی نەبێ، کەواتە ئەم ئایینە تەنها بۆ ئەوه نەهاتوو کە
 بناسرێ و بزاسرێ، تەنها بەوه پێک نایەت کە هەر پەند و ئامۆژگاری پێبکری! بەلکو بۆ ئەوه
 هاتوو کە حوکمرانی بکات لە هەموو کاروباری مەردوماندا، بۆچوونی عەقیدە و بیروباوەریان
 نیشانه و دروشمی خواپەرستیان، پزیم و کاروباری ژێانیان، باو و خو و رەوشتیان، بەرنامەیی
 بیرو زانیاری و رۆشنیریان، بەبێ ئەوه ئەم ئایینە بەدی نایەت لە ژێاندا بەبێ ئەوه داد و
 دادپەرورەیی بەدی نایەت. ﴿وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِعَايُنِنَا﴾ ئەوانەیی کە بزوايان نەهیناوه بە ئایەتەکانی
 ئێمە و بە درۆ و ناراستیان ئەزافن ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ واتە بەرەبەرە و پلەپلە

نزیکیان ئەکەینەوه لە ئەمان و تیاچوون و سزاوه بەم پەنگە نازو نەعمەت و خوشی و کامەرانى
 ئەپزێن بەسەریاندا لەکاتیكا که سەریان کردۆتە تاوان و ستم و بێ پرۆایی، بە هۆی ئەوهوه
 تابێت یاخی و سەركێش تر ئەبن، تا بەتەواوی کاتی لەناوێردن و سزادانیان دیتە پێشەوه،
 ئەهوشیان لەگەڵ ئەکەین لەلایەکەوه که نازان، نازان بە خۆیان و وا گومان ئەبەن نیازی خێر
 و خوشیان پێکراوه، کهچی بەپێچەوانەوه نیازی شەریان لێکراوه ﴿وَأَمْلِ لَهُمْ﴾ ماوه و مۆلتی
 ئەوانە ئەدەم و جلەویان بۆشل ئەکەم ﴿لَکِیْ مَتْنٌ﴾ بێگومان پیلانی من بەتین و بەهێزتره.

ئەم هەپەشه سامناکه هەرچەند لە یەکەم جارەوه ئاراستەى بێ پرۆاکانى مەککه کرا، بەلام
 نایەتەکانى قورئان گشتین و نابەسترین بە هۆی هاتنە خوارەویانەوه، ئەو هەپەشه
 سامناکەى که ئاراستەى کردن لەسەر ئەو هەلوێستە بەدەى که بەکاریان هینا لەگەڵ ئەو
 موسلمانانەدا، ئینجا پاش ئەو هەپەشهیه بانگیان ئەکات بۆ بەکارهێنانى دڵ و چاو و گوێیان،
 تا نەچنە پیزی ئەوانەى که دروستکراون بۆ دۆزەخ، بانگیان ئەکرد بۆ بیرکردنەوه لەکارى
 پیغه مەبرەکیان که بانگیان ئەکات بۆ هەق و پێى راست و پێنموونیان ئەکات بۆى، بانگیان
 ئەکات بۆ ورد بوونەوه لەم بوونەوه پان و پۆره ئەو هەموو بەلگە و نیشانه ئاشکرایانە که
 پڕژ و بلاو کراونەتەوه لە ئاسمان و زەویدا، لە خەوی بێ ئاگایى بیداریان ئەکاتەوه بۆ ئەوهى
 نزیکه تەواو بوونى ژانیان و که مردن بدا بە سەریانداو لە کاتیكا که ئەوان بێ ئاگان، ئەو
 بێ پرۆایانە بە هەر جور پێیان بکرایە دیعایە و پرۆپاگاندهیان بلاو ئەکردەوه دەربارەى
 پیغه مەبر (ﷺ) دەمى ئەیانگوت: شیتەو جنۆکەو شەیتانى لەگەڵە بەهۆی ئەوهوه ئەتوانى
 ئەم وتەو وتارانه بلێى که شتیکی نەناسراو و نایابن! بێ گومان خۆیان ئەیانزانى که درۆ
 ئەکەن و لەسەر ناھەقن، خۆیان پێ ئەئەگیرو بە نهینی گوێیان ئەگرت لە قورئان خویندنى
 پیغه مەبر (ﷺ) و بە توندی کارى لێ ئەکردن، بەلام هەر سەركێشیان بەکار ئەهینا و نهیان
 ئەویست دان بنین بە راستیه کهیدا، وەك لە چەند شوێنێكا چەند پرۆایە تیکمان هینا لەو
 بارهیهوه یەكێ لەو شوێنانە سوورەتى (غافر) که لە پیش ئێرەدا تەفسیرمان کرد، با سەرنج
 بدرئ، قورئان بانگیان ئەکات بۆ بیرکردنەوه لەو پیغه مەبره (ﷺ) که بەباشى
 ئەیانناسى و باخەبر بوون لێى و ئەیانزانى که هیچ جورە ناپێکیهکی تێدا نەبووه، شایەتى
 یان ئەدالە سەرپاستى و پاکی و بێ ئەکەیی، بەسەبۆیەلگە لەسەر ئەوه که کردیان بەحەکەم لەگەنگ
 ترین و گەوره ترین پووداودا، رازی بوون بە بێرارهکەى و ئەو ئازاوه گەورەیان پێ کۆژاندەوه،
 متمانەیان پێ ئەکردو ئەیانکرد بە ئەمێندار لەسەر سپاردەو ئەمانەتە کانیان،

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ حِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٨١﴾ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ

بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٢﴾

قورئان هانيان ئەدات كە تەفكەرىن و بیركەنەو تە پەرویان نەبێ قەسەى ناپاست و بێ جێ
بکەن دەربارەى ئەو پێغەمبەرە (ﷺ) ئەفەرموی: ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا﴾ ئایا ئەوانە بیریان
نەکردوووەتەو تێ نەفکراون ﴿مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ حِنَّةٍ﴾ نیه ونەلکاوه بە هاوپیکیانەو، واتە ئەو
پێغەمبەرە كە هەلنەستن و دانەنیشن لەگەڵى چاك ئەیناسن، هیچ جۆرە شەیتى و تەك چوونى
هۆش و ژیریى ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ ئەو هاوپیى ئەوانە هیچ نیه بێجگە لەوێ ترسینەرێكى
پوون و ناشكرایەو پوون كەرەوێهە بۆ كارەكەى خۆى، بە هیچ جۆر نە وتارو نە كردارى
پەيوەندى نیه بە وتارو كردارى شەیتەو، لە ئایەتى رابردودا سەرزنشتى ئەو بێ پروایانەى
كردو بێزارى دەربەرى لێیان كە چۆن پروایان نەهێناو و بیریان نەکردوووەتەو لە بارو حالى
ئەو پێغەمبەرە (ﷺ) ئینجا تەشەر و سەرزنشتى تریان ئەدات لەسەر بیرنەکردنەوێان لەم
بوونەوەرە پان و پۆرە كە بیركردنەو لەو دا مایەى پروا هێنانە بە تاكو تەنیایی خواو پاستى
ئایەتەكانى، هەرەها بیر نەكردنەوێان لە نزىكى مردنیان كە ئەو بیركردنەو هەش پالەدرە بۆ
ئەوێ زوو فریای خۆیان بكەون و پروا بێنن پێش ئەوێ كات و هەلیان لە دەست دەرجێ،
ئەفەرموی: ﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئایا ئەوانە سەرئەنجامیان نەداو و
ئاوپیکیان نەداووەتەو لە مۆلكە گەرەو پان و فراوانەكەى ئاسمانەكان و زەوى ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ
شَيْءٍ﴾ لەهەر شتێ كە خوا دا هێناو و دروستیكردووە؟ واتە سەرئەنجام بەدایە بە تەفكەرانەو
لەو دا تا بەهۆى ئەو دەسەلات و گەرەبى و تاكو تەنیایی خواى پەرەردگار، پاستى و
دروستى ئەوێ كە پێغەمبەر (ﷺ) بانگیان ئەكات بۆلاى، بێ گومان سەرئەنجام دانیك بە هۆش و

ئاگاڭدارىيەۋە ئاۋرىڭ بۇلاي تەنھا ئەم دىمەن و پۈلە تە ناياب و دۇرڧىنە، دىل سەرسام و سەرگەردان ئەكات، ژىرىيى ئاچار ئەكات بەۋەي كە بېروا بېنى بە پەرۋەردگار، سەرنجدان بەو سووك و سادەيىيەش دىل و دەروون پېرئەكات لە باۋەرۈ بېرواي بەھىز، چچ جاي ئەۋەي كە پۇژ بە پۇژ خۋاي مېھرەبان بەلگە و رابەرە ئاشكرائانى خۋى دەرنەخات لەم بوونەۋەرە گەۋرەيەدا، لە ھەموو دروستكرائەكانىدا، لە دىل و دەروون و خودى بەندەكان خۇياندا!!

خۋاي مېھرەبان بەو جۇرۇ شىۋەيە ئەدۋى و ئەكۈلئىتەۋە ئەو ھەموو رابەرۈ بەلگە پوونانە ئەخاتە بەر چاو، بىگومان ھەركەسىڭ ژىرىيى لەكار نەكەوتىي و چاۋى دلى بە تەۋايى كۈيتر نەبوۋىي ئەۋەي بەسەو ھىچى تىرى ناۋى، ھەركەس بەم قورئانە چارەسەر نەكرى چارەسەرى بىرىتيە لەو ئاگرەي كە بۇي ئامادە كراۋە، خوا پەنامان بدات، ئىنجا لە دواييدا دەستكارىيەكى دىل و دەروون ئەكات بە بىر كەرنەۋە لە مردن كە ھەمىشە لەۋانەيە لە ئاكاۋدا بىت كە ئەو بىر كەرنەۋە پالەرو دەست گىرىكى بەھىزە بۇ پۇيشتن بە پىڭەي راستدا، ئەفەرمۈي: ﴿وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا أَجَلُهُمْ﴾ ئايا ئەۋانە كە بېروا ناھىنن بە چاۋى دىل و ئاۋرىڭيان نەداۋەتەۋە بۇلاي ئەۋەي كە چاۋەپۋانى بكن نىزىك كەۋتۈۋەتەۋە ئەجەل و كۈتايى و تەۋاۋ بوۋنى ژيانيان، كە ئىتر دۋاي ئەۋە ھىچ چارەسەرىڭ دەست ناكەۋى و ھىچ ئاكرى، كەۋاتە با پەلامار بدەن و چەسپانى بكن بۇلاي شتى كە بەرگريان بكات لە دوۋچار بوۋنى سزاي سەخت و سامناكى پاش مردن، ئەو كەسەي كە ئەم ئادەمىيەي دروستكرۈۋە، ھەر ئەو كەسە ئەم قورئانەي نارد بۇ چارەسەرۈ ھەركەس بەمە چارەسەر نەكرى و بېروا نەھىنن ئىتر ھىچ چارەسەرىكى نىيە، ۋەكو دەست نىشان ئەكات كە ئەفەرمۈي: ﴿فَإِنَّ حَدِيثَ بَدَدُ يُؤْمِنُونَ﴾ دەي ئايا بە چچ قسەو باس و گۈتەيەك لە پاش قورئان ئەۋانە بېروا ئەھىنن؟ بەلى بە راستى ھەر دلى ئەم قورئانە كارى لى ئەكات، بەم قورئانە نەرم نەبى بە ھىچ قسەو باسىكى تر نەرم نابى و ھىچ قسەو باسىكى تر كارى لى ئاكات، خوا بە مېھرەبانى خۋى ئەم قورئانە بكات بە پىنشانەرو چارەسەرى دىلەكانمان، ئامىن.

ئینجا لیژەدا کەمێک ئەوەستێ، باوی خوا باس ئەکات لە بارە ی پێنموونی و گومرای
 بەندەکانیەو، ئەفەرموی: ﴿مَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَكَأَنَّهُ هَارَى لَهُ﴾ ھەرکەسیک خوا گومرای بکات ھیچ
 پێنیشان دەرو پێنموونی کەرنکی بۆ نیە، ﴿وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ لییان ئەگەرێ لە
 گومرای و سەرکێشیە کە یاندا بە سەرگەردانی، خوا پەنامان بدا، ئامین. ئەو کەسانە ی کە
 گومرا ئەبن، ھۆی گومرا بوونە کە یان ئەوەیە کە بیر ناکەنەو و خۆیان کوێرو بێ ناگا ئەکەن
 لەو ھەموو بەلگەو رابەرو نیشانە پوون و ئاشکرایانەو ھەرکەسیش خۆی وا لیبکات خوا
 گومرایان ئەکات و ئەو کوێری و گومرایانە یان تیدا فەراھەم ئەھێنێ، ھەرکەسیش بەو
 جۆرە لیھات ھیچ کەسیک ناتوانێ بیخاتە سەر پێی راست، ھێشتەوہی ئەوانە لەو بارو
 حالە بەدە یاندا ھیچ ستم و ئارەواییەکی تیدا نیە، چونکە خۆیان بە ھەلبراردنی خۆیان ئەو
 بارو حالە یان ئەوێ و ھیچی تریان ناوێ، کەواتە خوایش لییان ئەگەرێ با لەسەر ئەو بارو
 حالە ی خۆیان بن.

ئەو نەفام و بێ ھۆش و بێ ناگایانە پرسایریان ئەکرد لە پیغەمبەر (ﷺ) لە بارە ی پۆژی
 دواییەوہ کە کە ی دیت و بەدی دیت، چونکە بێ بڕوا بوون پێی و سەریان سوپنەما لەوہی
 شتی وا بێ و لاقرتی و گالته یان لینەھات کە شتی وا بێ، لەگەل ئەوہدا کە بڕوا بەو پۆژە
 شتیکی سەرەکی و بنەرەتی بوو لە ئایینی ئیبراھیم و ئیسماعیلدا کە خۆیان بە شوین
 کەوتوو و ئەوہی ئەوان دانەنا، وە بڕوا بەو پۆژە یەکیکە لە پیویستییەکانی ئادەمی، ھاتنی
 ئەو پۆژە پیویستە داخوای دادو دادپەرورە، جا لەبەرئەوہ لە چەند ئایەتدا باس ئەکات و
 دانیایی لەسەر ئەکات، بە چەند جۆر بەلگەو نیشانە ی لەسەر ئەھێنیتەوہ، یەکی ئەو
 شوینانە ی کە ئەو مەسەلە ی زۆر بە گرنگ گرتووہ ئەم شوینە،

بَسَّالُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِنُهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْعِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

ئهفه رموی: ﴿بَسَّالُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ﴾ پرسیار ئه کهن له تو ئه ی پیغه مبه ر له باره ی پوژدی
دواییه وه که ﴿أَيَّانَ مُرْسِنُهَا﴾ ئایا بوون و به دی هاتنی که ی ئه بیئت و که ی کاته که ی دیت که
تییدا جیگیرو دامه زراو ئه بیئت، بی گومان هاتن و کاتی ئه و پوژه له و غه یبو و نه ینیانه یه که
خوا تایبه تی کردوو به زانینی خوئییه وه و هیچ که سی ئاگادار نه کردوو پئی، به لام ئه و
بی پروایانه پرسیاریان ئه کرد له پیغه مبه ر (ﷺ) بو تا قیکردنه وه ی! یان له بهر ئه وه ی به
شتیکی دووریان ئه زانی و سهریان سووپئه ما لی، یان مه به ستیان لاقرتی پیکردن بوو!
پیغه مبه ریش (ﷺ) ئاده میه و لافی زانینی غه یبی ئی نه ئه دا، به لکو زانینی ئه و شتانه ی
حه و اله ی خوا ئه کردو ئه یزانی هه رچی خوا زانای نه کات پئی ئه م نایزانی وه ک ده ست نیشان
ئه کات که ئه فه رموی: ﴿قُلْ﴾ ئه ی پیغه مبه ر له وه لامیادا بلئ: ﴿إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي﴾ زانینی ئه و
پوژه له باره ی کاتی به دی هاتنیدا هه ر لای په روهر دگاره ﴿لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْعِهَا إِلَّا هُوَ﴾ ده ری ناخات و
ئاشکرای ناکات له کاته که ی خویدا بیجگه له خوا، واته هه روا به پوشیده یی ئه مینیتته وه و
خوا ده ری ناخات له و کاته دا ئه بی که دیت، ئینجا سه رنجیان پائه کیشتی بو شتیکی گرنگتر
له پرسیار له کاتی هاتنی که بریتیه له به گرنگ گرتنی حه قیقه تی ئه و پوژه و هه ستردن به
که و ره یی و سامناکیه که ی، ئه فه رموی: ﴿ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه و پوژه که و ره و قورس و
گرنه له ئاسمانه کان و زه ویداو لاری دانیش توانیان، که و ره و قورس و گرانه پوشیده یی و
نه زانراویه که ی و ده رچوونی له سنووری ژیری، یان که و ره و قورس و گرانه و ئه رکی که و ره ی
هه یه له ئاسمانه کان و زه ویدا، ئه وه تا ویرانیان ئه کات و داریان به سه ر به رده وه ناهیلئ،

لَا تَأْتِيَكُمْ إِلَّا بَغْلَةً يَسْتَلُونَكُمْ كَذَلِكَ حَقِّي عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

﴿لَا تَأْتِيَكُمْ إِلَّا بَغْلَةً﴾ نایهت بۆتان و به سهرتان نایهت به کوت و پری و له ناکاودا نه بیئت له کاتیئیدا که بئ ئاگان له هاتنی وهک له هه دیسدا هاتوره که (بوخاری و موسلیم) هیئاویانه له (ئه بوهورهیره) وه که ئه فهرموئ: پیغه مبهه (ﷺ) فهرموئ: پۆژی دواپی بهرپا ئه بئ له کاتیئیدا که دوو کهس خه ریک کهرین و فرۆشتنن و قوماشه که یان بلآو کردوو هه وه فریا ناکه ون بییچنه وه، کاتی که یه کێک تیکه ئه با بۆ دهمی و فریای خواردنی ناکه وئ... هتد، ئینجا سه ر سوپئه هیئنی له حالی ئه و پرسیار که رانه، ئه وانه نازانن و بئ ئاگان له سروشتی په یام و فروستاده پی، بئ ئاگان له حه قیقه تی فروستاده، له ئه ده ب و شه رمی فروستاده پی به رامبه ر خوا ی گه وره ی، ئه فهرموئ: ﴿يَسْتَلُونَكُمْ كَذَلِكَ حَقِّي عَنْهَا﴾ ئه وانه پرسیار ئی ئه که ن به جوړی وهک تۆ زانا بی پئی وهک (ئیین و عه باس) ئه فهرموئ -خوا لییان پازی بئ- یان وهک تۆ هه میشه سوور بئ گومان له سه ر پرسیار له وه! له سه رت بیئت کاتی هاتنی ده رخه یت! پیغه مبهه (ﷺ) پرسیار ناکات له شتی که واته زانینی تایبه تی بیئت به خواوه وهک ده ست نیشان ئه کات که ئه فهرموئ: ﴿قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلی: زانینی ئه و پۆژه هه ر لای خوایه، تایبه تی کردوو به خۆیه وه، هیچ که سی ئاگادار نه کردوو پئی ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لآم زۆربه ی خه لکی نازانن، نازانن که زانینی ئه وه تایبه تی به خواوه، به لکو هیئدیکیان هه ر بهروایان نیه به و پۆژه، هیئدی ئه زانن و بهروایان پئی هه یه، به لآم وا گومان ئه به ن که تۆ کاتی هاتنی ئه زانی، له بهر ئه وه یه به نه قامی پرسیار ئی ئه که ن، هیئدی وا گومان ئه بات که زانینی ئه وه پیویسته بۆ تۆ فروستاده ییه که ت داخوازه بۆ ئه وه له بهر ئه وه پرسیار ئی ئه که ن تا به هوئ ئه وه وه پلارو په خنه بدن له فروستاده ییه که ت، ئه وانه ی که له سه ر پیگه ی پاستن بهروادارانه و بۆچوون و بهروایان به پئی قورئان و هه دیسه، ئه و جووله کانه ش که پرسیار ئه که ن بۆ تاقی

كردنه وه، نه وانهش هه له پریزی نه قامه كانن، چونكه به پێی زانینه كه یان پهفتار ناكه و
 پرسپاری نه قامانه نه كه ن، دوو جار فهرمووی: ﴿سَمْعُكَ﴾ ئایا مه بهست به ههردوو هه یه كه
 یان جیاوازن؟ هیندی به لكو زۆربه له سهه پای یه كه مهو مه بهست به هیز كردن و زیاده دانیایی
 كردنه له سهه، تا وه لاهه كه ببی به سهههتا بۆ پلار لیدان به پرستهی ﴿لَا تَكُنْ لَكَ رَاحَةٌ﴾
 ﴿سَمْعُكَ﴾ هیندی له سهه پای دووه مهو نه فهرموون، مه بهست به یه كه مه پرسپاره له كاتی به رپا
 بوونی نهو پۆژه، مه بهست به دووهم پرسپاره له قورسی و بهتینی و سامناکی نهو پۆژه،
 كه واته دووباره كردنه وه نیه، ههردوو راكه نه گونجی و زانینی راستی هه لای خوایه، له
 وه لاهه یه كه مهدا فهرمووی: ﴿سَمَاعُهَا عِنْدَ رَبِّ﴾ كه دهست نیشانی تیدایه به وهی زانینی نهو وه
 په یوهنده به پهروه دگاری خواوه له كاروباری نهو، له وه لاهه دووه مهدا فهرمووی: ﴿سَمَاعُهَا﴾
 ﴿اللَّهُ﴾ كه نه میش دهست نیشانی تیدایه به وهی نهو زانینه تایبهتیه به زاتی پاکی خواوه،
 چونكه نهو ناوه بۆ زاتی پاکی، كه واته به هه حال زانینی نهو ناگونجی و دهست نادا بۆ
 خوا نه بی، ته نانهت بۆ پیغه مبه ریشمان (ﷺ) وهك به دهقی نه م ئایه تهو به چه ند دهقی
 تریش نهو نیشان نه دات وهك چه ند رپوایه تیکی راست و سه حیحیش، كه واته با گوئی
 نه گیرئ له وانهی كه نه لئین: پیغه مبه زانیویه تی، یان نه گه ره له جیهاندا نه یزانی بی له كاتی
 دنیا ده رچوونیدا زانا كراوه پێی، با گوئی نه گیرئ له وهو نهو جوړه شتانه لهو زیاده پوهی
 كردنانه یه كه پیغه مبه ری ئازیز (ﷺ) جلهو گیرپی لیکردن به وهی كه فهرمووی: (لا تطرونی
 كما اطرت النصارى المسيح إنما انا عبد الله و رسوله) زیاده پوهی مه كه ن به من وهك
 نه سرانیه كان كردیان به عیسا، من هه به بندهو فروستاده ی خوا م. وه نه بی ته نها زانینی
 پۆژی دواپی شاراووه بوو بی له پیغه مبه ره (ﷺ) به لكو زانینی هه موو نه ینی و غه یبه
 تایبهتیه كان - چ جای كه سانی تر - مه گه ره نه دازێك كه خوا مه یلی بوو بی، له كاتی كدا كه
 خوا ویست بی تی،

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَأَسْتَكْبَرْتُ مِنْ
الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ

وهك لهم ئايه ته شدا دهرئه كه وي كه نه فهرموي: ﴿قُلْ﴾ نه ي پيغه مبهري بلئي: ﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي
نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ من خاوهني هيچ زياننيك نيم بو خوځ، واته ناتوانم هيچ سووديڪ بو خوځ
پاكيشم و هيچ زياننيك بهرگري بكم له خوځ له هيچ كاتيڪدا ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مهگر كاتي كه
خوا ويستبيتي بهم پهنگه ريگه بديات و دسه لآتم پيدا به سر نه ودا، نهو كاته به مهيل و
خواهيشي نهو نه توانم، يان خاوهني سوودو زياننيك نيم بو خوځ، به لام نه وي خوا
ويستبيتي لهو سوودو زيان نه هر نه وي نه بئي ﴿وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ﴾ نهگر من غيبيم بزانيايه
﴿لَأَسْتَكْبَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ﴾ زورم فراهم نه هينا له خيرو خوشي و نه وي نارهزو
نه كړي، دوچارم نه نه بو ناره حهتي و ناخوشي و نه وي حزي لينه كړي، واته نهگر غيبيم
بزانيايه هه ول نه داو به پي تواناي خوځ خيرو خوشيم فراهم نه هينا بو خوځ و شهرو
ناخوشي و زيانم بهرگري نه كړد له خوځ، ده كاتي بهو جوړه نيم، كه واته غيبي نازانم، واته
له خوځ مهو غيبي نازانم مهگر به ناشناكردن و ناگادار كړدنې خوا پيم وهك نهو هه مو
هه وال غيبي كه خوا ناگاداري كړد پييان كه نهو زانين و ناگادار كړدنه يه كئي بوو له
موعجيزه گه وره كاني، بهم هه وال و جار دانه بيرو باوهري تاك و ته نيائي خوا دهرئه كه وي به
پاك و خاويني له هر جوړه له كهو ته پ و توژو ته و چلك و چه يه ليه كه له لايه نه زان و
نه فامانه وه پوي كړد نهو بيرو باوهري پيژوهه سنووري بهنده و بنده يي پوون نه بيته وه و
نزيك نابيته وه له سنووري خواو خوايه تيه وه، هرچند نهو بنده گه وره به گه وره تريني
هه مو بهنده و دروستكراوه كاني خوا بيت كه پيغه مبهري خوشه ويستمانه (ﷺ) كه سنووري
بو دياريكرد بهم فهرموديه كه جاري پيدا،

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا
 زَوْجَهَا لِمَسْكُنٍ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهَ
 رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكَونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾ فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ
 فِيمَا آتَاهُمَا

﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ من نیم بیجگه له ترسینهرو موژدهدہری بو گہلو
 کو مہلک کہ بروایان ہہو ہروا نہہینن بہوہی منی پی پہوانہ کراوم، واتہ بہندہیہکم له
 بہندہکانی خواو ترسینہرو موژدہدہرم، بیگومان ترسینہرو موژدہ دہرہ بو ہہمووان، بہلام
 ہر ہروادار بہہرمہند بوہ پنی لہبہر ٹوہ باسی ہر ہرواداری کرد، ٹینجا گہردشیکی
 تازہ ٹہکات بہ دل و دہروون لہبارہی تاک و تہنیاپی خواو ہروا بہو تاک و تہنیاپیہ کہ
 سہرچاوی ہہموو خیرو فہرو پیتہو لادان لینی مایہی ہہموو بہدی و لاری و سہر لیشیوانہ
 لہ ہردو جیہاندا، ٹہم گہردشہ ٹہہیننی لہ شیوہی داستان و سہرگوزہشتہیہکدا، بو نہخشہ
 کیشان و نشان دانی ہہنگاوہکانی لادان لہو تاک و تہنیاپیہ، ٹہفہرموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ
 نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ خوا کہسیکہ کہ ٹیوہی دروستکرد لہ تہنیا کہسیکہ کہ ٹادہمہ وک کو مہلو
 جہماوہر ٹہفہرمون، یان دروستیکردن لہ یہک تیرہ، یان لہبہر یہک شت کہ کردی بہم
 دروستکراوہ پیکہ، ﴿وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ گیرای لہ جوڑو تیرہی ٹہو تہنیا کہسہ ژنو
 ہاوسہرہکہی، یان لہ بہشو پارچہیہکی ژنہکہی دروستکردو فہراہمی ہینا وک لہ
 ریواہیہکدا ہاتوہ کہ خوا حہوای دروستکرد لہ پہراسووی لای چہپی ٹادہم ٹیتر

چۆنئىتپەكەى نازانين، له سەرەتای سورەتى (النساء) دا ئەندازەىە درێژەم داوە بەم باسە با
 سەرنج بدرئ، خۆى مېهەبان بەو جۆرەى کرد ﴿لَيْسَ كُنَّ إِنِّي﴾ دڵ ئارام بێت و مەیل بکات
 بۆلای ئەو هاوسەرە کە شتیکی ناشکرایە ئەو یەکی و یەك تیرەییە پالەرو ھۆیەکی بەتینە بۆ
 ئەو مەیل و دڵ ئارامیە، ﴿فَلَمَّا تَشَبَّهَا﴾ ئینجا کاتى داپۆشی و بەرز بوویەو بەسەریدا، واتە
 چووە لای و کاری ژن و میردى لەگەل کرد، ئەو دەستەواژەىە بە پێى باوى قورئانە کە ھەر
 شتى شەرمى لیبکریئ بە دەقەكەى خۆى باسى ناکات کاتى کە میردەكەى ئەوەى کرد
 ﴿حَمَلْتُ حَمَلًا خَفِيًّا﴾ هاوسەرەكەى ئاوس بوو و بېچوویەکی سوکی ھەلگرتلە سکیدا، وتەى
 (حمل) بە بېچوو ئەگوترئ تا لە گوشت پارەیی تێپەر ئەکات، ﴿نَزَرَتْ بِهِ﴾ ئینجا بەردەوام
 بوو پێیەو وەك لەو و پێش، بەم پەنگە ھەلنەساو دانەنیشت و کارو فەرمانى ئەکرد ﴿فَلَمَّا
 أَنْتَلَتْ﴾ ئینجا کاتى کە قورسى بۆ پەیدا بوو بە ھۆى گەورە بوونی بېچووەكەى لە سکیدا
 ﴿دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا﴾ نزیان کردە لای پەروردگاریان، بەم پەنگە گوتیان: ﴿لَيْنَ آتَيْنَا صَلَاحًا﴾
 سویند بە خوا ئەگەر مندالیکى پێك و پێك و تیرو تەواومان پێ ببەخشى ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾
 ﴿بَنَ گومان ئیمە لە سوپاس کارانى تۆ ئەیین و دامەزراو ئەیین لە سوپاس کردندا لەسەر ئەو
 بەخشینە، یان لەسەر بەمەرەو چاکەکانت کە یەكێ لەوانە بەخشینی ئەو منالەىە ﴿فَلَمَّا آتَاهُمَا
 صَلَاحًا﴾ کەچی کاتى کە منالیکى پێك و پێك پێ ببەخشین، وەك خۆیان داوایانکرد ﴿جَمَلًا لَّهُ
 شُرَكَاءَ يَمِئًا آتَاهُمَا﴾ گێرایان و بێاریاندا بۆخواچەنداو بەشێك کە پێى بەخشین،

﴿فَتَعَلَى اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ئينجا خوا بهرزو بڼندو پاکو خاوينه له گيړان و په واداني ھاوبه ش بڼی، يان لهو شتانه ی که نه وانه کرديان و گيړايان به ھاوبه ش بڼی، ئەم ئايه ته به راستي له دلدا بووه به قوړت و گرييه کی سهخت و به تين، جيگه ی قسه و باسيکی دوورو دريژ له ناو زانايانی کوڼ و تازه دا، به تايبه تی کاتي که سهرنجی هيندي پړوايه ت نه دري که هاتوو له ته فسيري دا، وهک نه و پړوايه ته ی که نه لی: حه و ا چهند کوړيکی بوو ناوی نان عبدالله و عبید الله و نه مردن، ئينجا شهيتان هات بو لای ئادهم و حه و ا پيی گوتن نه گهر ئيوه ناوی منالان بنين به ناويکی تر نه ژي و نامري، ئينجا کوړيکی بوو ناوی نا: عبدالحرث، ئينجا ئەم ئايه ته له ودا هاتوو ته خواره وه، پړوايه تيکی تر هيه زور تر جيگه ی سهرسورمانه، نه لی: کاتي سکی پر بوو شهيتان هات بو لايان و پيی گوتن: من ھاوپړيکه تانم که له به هه شت دهرم کردن نه بئ له گويم بکه ن يان دوو شاخ وهک شاخی گاکيوی ئه نيم له منالکەت که سکت کون تي بکات و بيته دهر وه، چهند هه رده شە ی تري لي کرد بو نه وه ی ناوی بنين عبدالحرث، نه و انيش به گوييان نه کردو منالکە به مردووی بوو، ئينجا جاری دوهرم سکی پر بوو هر به وينه ی يه که م جار هات و هه وليدا له گه ليان و نه و انيش به گوييان نه کردو منالکە به مردووی بوو، ئينجا له جاری سي يه مدا خوش ويستنی منال کاری ليکردن و نه و ناوه يان ليئا، له پړوايه تيکی تر دا هاتوو که له جاری سي يه مدا ترساندن به مه ی نه گهر له گوئی نه که ن منالکە يان به چوار پي دهر نه چي و نه و انيش ترسان و ناويان نا به وه ی که شهيتان پيی خوش بوو، به راستي ئەم جوړه پړوايه تانه نه گهر بکړين به ته فسيري ئەم ئايه ته نه و گرييه سهخت تر نه که ن، چونکه نه وه ی ئەم پړوايه تانه نه يلين شياو و شايسته ی نه و دووانه نيه به تايبه تی ئادهم که خوا نه و هه موو پايه و پله به رزه ی پيدا، بيچکه له وهش پروکه ش و پواله تی ئايه ته که ش گونجاو و شياو نيه، جا به هو ی نه وه وه زانايانی ته فسیر نه و هه موو پينه و په رڼو ته ئويله يان کردوو له م ئايه ته دا به چهند جوړيک ته فسيريان کردوو ته وه، وهک باسکراون له کتيبه گه وره و دريژه کانی ته فسیر دا، وهک ته فسيري رازی و منارو چهند ته فسيريکی تر، له ناو نه و هه موو ته فسیر و ته ئويلانه دا ئەمهم به لاوه به هيژترو نزيک تره که ئەم ئايه ته هاتوو ته خواره وه سه باره ت به ناوانانی ئادهم و حه و ا يان حه و ايه به ته نياو

بئى دەنگ بويى و بىزارى دەرئەبىرىنى ئادەم لەو ئاوانانە، ئاوانانى كۆپەكەيان بە عبدالحارث،
 ھاوبەش پەوادان دوو جۆرە: گەورە كە مەردومى پى دەرئەچى لە ئايىنى خوا، بچو كە كە
 مەردمى پى دەرناچى لە ئايىن، بەلام شتىكى بەدەو ناشايستەيە. كە ئەوەش شتىكى زۆرە
 زۆر بەكار ئەهينى. وەك ئەگوتى: ئەگەر فلان ئەبوايە پشيلە مريشكەكانى ئەخواردىن،
 ئەگەر تۆ ئەبويىتايە مندالەكەمان لەناو ئاوەكەدا ئەخنكا و ھەرەھا... ئەم جۆرە گوتراوانە
 ناشايستەن بۆ پەوادار ھەرچەند بېرواي وايە كە ھەمووشت بەدەست خوايە و ھەرچى خوا
 نەيكات نابى و ھەرچى خوا بىكات ھەر ئەو ئەبى، چونكە بە پۈللەت و بەدىمەن شتىكى تىرى
 گىپراو بە كار بەدەست و ھۆى مەبەستەكەى، لىرەدا مەبەست بەو ھاوبەش پەرياردانە ئەم
 جۆرى دوو مەيە و ھەوال و پىوايەتە ئەبى بە تەفسىر بۆ ئايەتەكە، و تە بەگوئى كردنى
 شەيتان و ئاوانانى ئەو گۆرەيە بە عبدالحارث زۆر بە قورسو بە توند گىراو سەرنج درا تا ئەو
 پادەيە دانرا بە ھاوبەش پەوادان، ئىنجا لەسەر ئەم پراو تەفسىرە داستانە كە دوایى دىت
 لەوتەى ﴿لَمَّا أَتَاهَا﴾ داو پستەى ﴿فَتَعَلَّىٰ اللَّهُ﴾ سەربەخۆيە و لە داستانەكە نيە، بەلكو بە
 بۆنەى باسى ھاوبەش پەوادانەكەى ئەوان ئەو پستەيەى ھىنا بۆ گەياندىنى پاكى خوا لە ھەر
 جۆرە ھاوبەش پەوادانىك لەلايەن ھاوبەش پەوادەرانەو، ئىنجا ھىنانى ﴿شَرَكًا﴾ بە كوئەك
 بە تەك بەم خويندەنەوئە ئىستا باو، لەبەر زىادە توندوتىژى و قورسكردنى كارەكە
 لەسەريان، چونكە ھەركەسىك يەك ھاوبەش پەرياردات چەند ھاوبەشىكىش ھەر
 پەوائەدات، بىجگە لەوەش ئەو كەردەوئە ئەوانە بووبەھۆى وئەنى كەردەوئە لەپاش خۇيان
 لەناو بەچەو ئەو كەنياندا، كەواتە وەك چەندەھاو بەشىكيان پەوادابى وايە، بەپاستى لەناو
 ئەو ھەموو تەفسىرو تەئويلانەدا ئەم تەفسىرو تەئويلە بە بەھىزتر زانى و لەدەمدا جىگىتر
 بوو و زۆر لە زانا بەرزەكانىش پەسەندىانكردو، كەواتە با باش وەرگىرى، بئى گومان
 زانىنى پاستەقینە ھەر لای خوايە و ھەر ئەو سەرچاويە بۆى، ئەم تەفسىرو تەئويلە وەك
 زۆرتر پىكە لەگەل پووكەش و پۈللەتى ئايەتەكەدا ھەرەھا دەستە مليشە لەگەل ئەو
 پىوايەتانەى كە ھىنامان و زۆر پىوايەتى تىرشدا، ئىنجا ھەرەھا ئەپوات لەسەر ھاوبەش
 پەوادان و بە بۆش و پىوپوچ دەرئەخات،

أَيُّشِرْكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ﴿١١١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١١٢﴾
وَأِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْتَجِيبُوا سَوَاءً عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١١٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادُ أَثْمَالِكُمْ فَأَدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١١٤﴾ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ
بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا

نه فرموی: ﴿أَيُّشِرْكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا﴾ نایا بت په رسته کانا شتی نه کهن به هاوبه شی خوا
که هیچ شتی که دروست ناکه و توانای دروستکردنی هیچ شتیکیان نیه، بی گومان په رستراو
پیویسته بتوانیت بپه رسته کهی دروست بکات، ﴿وَهُمْ يُخْلِقُونَ﴾ نه و بتانه دروستکراویشن
له کاتی که په رستراو نابی دروستکراوینیت ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا﴾ نه و بت و په رستراوانه
ناتوان و توانای هیچ جور یارمه تی و کومه کیان نیه بو هاوبه ش په واده رها کانیان که نه یان
په رستن ﴿وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ یارمه تی خویشیان ناده و ناتوان بهرگری له خویشیان بکه
کاتی دوچار بین، ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْتَجِيبُوا سَوَاءً﴾ نه گهر نیوه نهی هاوبه ش په واده ران بانگی
نه و بتانه بکه هاواریان لیبکه بونه وهی رینموونیتان بکه بولای شتی که مه به سستان پیک
بینیت یان پرگارتان بکات له ناخوشیه که نه و بتانه نایه به هاواریان و به قسه تان ناکه و
دواتان ناکه و بولای نه و مه به سته تان، توانای نه و هشیان نیه تا نه و رادهی ﴿سَوَاءً عَلَيْكُمْ﴾
آدعوتوهم ام انت صامتون ﴿یه کسانه له سهرتان له بی سوودی و بی که لکیدا نایا هاواریان
لیبکه یان بی دنگ بن، ثابه و جور و شیوه پوون و په وان و سوک و ئاسانه به لگه و نیشانه ی
ناشکرای هینایه وه له سهر پرپوچی و بی که لکی نه و بتانه و سهرزه نشتی کردن له سهر بت
په رستی و هاوبه ش په واده ران، پله پله هاته خواره وه له گه لیان تا بیربکه نه وه و هوشیان
بیننه وه:

۱- فرموی: نه وانه ناتوان هیچ شتی دروستبکه.

۲- خویشیان دروستکراون.

۳- ناتوان هیچ یارمه تی و کومه کیه که بکه بو نه وانه ی که نه یان په رستن.

۴- ناتوانن بهرگري له خوشيان بکهن.

۵- ناتوانن پښموونيش بکهن بؤ مه بهست و ئامانجیک به جوړئ بانگ کردن و هاوار لیکردن و بئ دهنگ بوون لیان وک وایه له بئ سودی و بئ نرخیدا.

ئو نایه تانه هرچند هاتوونه ته خواره وه سهاره ت بهو بت و پرستراوه سادانه ی ئو سهردهم و چهرخه به لام تایبه تی نین هر بهو بتانه وه، به لکو هه موو پرستراویکی تر بیجگه له خوی تاك و ته نیا وک ئو بتانه وان و ئهم نایه ته یان تیډا به دی دیت، چونکه هرچی پرستراو له جیهاندا بوو بئ یان بئ بیجگه له خوا ناتوانن و نه یان توانیوه هیچ شتیک دایبئ و دایه یان بئ، هه مووشیان دروستکراون ناتوانن و نه یان توانیوه به بئ ئیزن و مه یلی خوا نه بئ یارمه تی هیچ که سیك بدن یان بهرگری هیچ شتن له خو یان بکهن، هه روه ها بئ به هاواری هیچ که سه وه و پښموونی هیچ که س بکهن، چونکه دهسته پاچهو بئ دهسه لاتن و مولکی خوان، وک ئه فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بئ گومان ئه وانه ی که ئیوه هاواریان لینه کهن یان ئه یان پرستن بیجگه له خوا ﴿عِبَادُ امْسَلُكُمْ﴾ بهنده یان یکن وینه ی خوتان، واته مولک و دروستکراوی خوان، ژیربارو دهسته پاچهو به وینه ی خوتان، ده ی چون هاواریان لینه کهن، ئینجا به ریان لی ئه بریته وه که ئه فهرموئ: ﴿فَادْعُوهُمْ﴾ ده ی هاواریان لینکهن، ﴿فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ﴾ ده ی بابین به هاوارتانه وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئه گهر ئیوه راست ئه کهن که ئه وانه به فریاد رهنس دانه نین، ئینجا زیاتر ده مکتوبیان ئه کات سهاره ت بهو بته بئ گیانانه ی که ئه وان به نه زانی و نه فامی هاواریان لی ئه کردن، ئه فهرموئ: ﴿أَلَهُمْ أَزْجُلُ يَمْسُونَ﴾ ئایا بؤ ئه وانه قاچ و پئی که هیه که پئی بگه پین و هاتووچوی پئی بکهن؟ ﴿أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ﴾ ئه ی ئایا دهستیکیان هیه که دهستی پئی بوه شینن و بیخه نه کار بؤ مه بهستیکی خو یان؟ ﴿أَمْ لَهُمْ آئِينَ يَصُورُونَ﴾ ئه ی ئایا چاویکیان هیه که پئی بهوانن و شتی پئی به دی بکهن؟ ﴿أَمْ لَهُمْ آذَاتٌ يَسْمَعُونَ﴾ ئه ی ئایا گوینچه که یه کیان هیه که پئی بییستن؟ به راستی زور جیگه ی سهرسوپمانه که ئو نه فامانه که خاوه نی ئو قاچ و دهست و چاو و گوئ بوون هاواریان ئه کردله و دارو به رده که هیچ کام له وانه یان نه بوو!! خوا په نامان بدات له گومرایی و نه فامی له پاش ده مکتوبکردنی ئو نه فامانه بهو هه موو نیشانه و به لگه پوونانه ئینجا فرمان ئه دات به پیغه مبه ر (ﷺ) که به ریان لین بریته وه به خو یان و بته کانیا نه وه،

قُلْ اَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوْنَ فَلَا تُنْظِرُوْنَ ﴿١١٥﴾ اِنَّ وَلِىَّ اللّٰهُ الَّذِى نَزَلَ الْكِتٰبَ وَهُوَ يَتَوَلٰى

الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٦﴾

نه فەرموی: ﴿قُلْ اَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ﴾ ئەو پیغەمبەر بلی بەو بت پەرستانە: هاوار بکەن و بانگی ئەوانە بکەن کە کردووتان بە هاوبەشانی خوا ﴿ثُمَّ كِيدُوْنَ فَلَا تُنْظِرُوْنَ﴾ ئینجا بە ھەمووتانەوہ پیلان و نیازی خراپم پێبکەن و چی لە دەستان دیت بیکەن دەربارەم ئینجا مۆلەتم مەدەن، واتە ھیچ باکم نیە لیتان و مەترسی ھیچ شتیگتات لیتاکەم کە بتانەوی بیکەن دەربارەم، چونکە ﴿وَ اِنَّ وَلِىَّ اللّٰهُ الَّذِى نَزَلَ الْكِتٰبَ﴾ بەراستی کاربەدەست و دۆست و یارمەتی دەری من خواوە نامە واتە قورئانی ھێنایە خوارەوہ بۆ سەرم، ئەو نامەیە جیاکەرەوہی ھەقە لەناھەق، پزگارکەرە لە تاریکی بێ پروایی، دەمکوت کەری ھەموو دەمبازو چەنەبازیکە، موعجیزە یەکی بێ وینە یە بۆ ھەموو کات و چەرخیک، تاقانە پەیوەندی و پەیوەستییەکی بەھیزە بە خواوە، بەم قورئانە خوا ھەموو کاروباریکی ئەو پیغەمبەرە پێکخست ﴿وَهُوَ يَتَوَلٰى الصّٰلِحِيْنَ﴾ ئەو خواوە خاوەنداری و یارمەتی و کاربەدەستی بەندە چاکەکانی ئەکات، واتە ھێندێ لە باوەکانی خوا ئەمە یە کە یارمەتی و کۆمەکی بەندە چاکەکانی ئەکات و نایاندات بەدەم خراپانەوہ، کەواتە ھیچ باکو مەترسی نیە ئەلە خۆتان و ئەلە بتەکانتان، خۆیندنێ ئەم ئایەتە بە دڵ و بە ئیخلاصەوہ زۆر بەکارە بۆ پارێزگاری لە دوژمن، ئەو کەسانە کە بانگی خەلکی ئەکەن بۆ پێگەی خوا پێویستە وەک پیغەمبەر ﴿وَهُوَ يَتَوَلٰى الصّٰلِحِيْنَ﴾ بەرەنگاری دوژمنان بکەن بەم ئایەتانە و بەم ھەست و پۆجەوہ بەرامبەریان بوەستن، لە پێشەوہ سەرزەنشتی بت پەرستەکانی کردو تەشەری لێدان بەوہی کە شتی ئەپەرستن کە بێ کەلگن و توانای یارمەتی دانی نە ئەوان و نە خوشیان نیە، نابینا و نابیسەرن، ئینجا لێردا ئەوانە ئەھینیتەوہ بۆ جیاکردنەوہی ئەوہی کە پەرستنی راست و رەوا یە، لەوہی کە پەرستنی ناپراست و ناپرەوا یە،

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصَرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَصْرُونَ ﴿١٧٧﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَكْنَهُمْ يُظْهِرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧٨﴾ خُذِ الْعَفْوَ

ئینجا ئەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ ئەوانەى كە ئێوە هاواریان لێنەكەن بێجگە لە خوا و ئەیانپەرستن ﴿لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصَرَكُمْ﴾ ناتوانن یارمەتیتان بدەن ﴿وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَصْرُونَ﴾ یارمەتى خوشیان نادەن و ناتوانن بیدەن ئەگەر دووچاربوون ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾ ئەگەر هاوارو نزایان لێبکەن بۆ پێنموونیتان بۆ مەبەست و ئامانجتان ﴿لَا يَسْمَعُوا﴾ نابیستی نزاو هاوارەكەتان چ جاي كۆمەكى و یارمەتى ﴿وَتَرَكْنَهُمْ يُظْهِرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ ئەوانە ئەبیینى ئەپوانن بۆلات لەكاتێكدا نابینن، نەتۆ و نە هیچ شتیكى تر، ئەو بۆتانهیان دائەتاشى و دروستیان ئەكرد لەسەر شیوەى ئادەمى و وێنەى چاوو گوێچكەیان لى ئەخستى، بەلام وێنە و شیوەى پووت و بەبێ گیان و بەبێ هێز، جا لەسەر ئەو ئەم ئایەتى پێشوو هاتوو.

ئینجا كۆتایی ئەم سوورەتە گەورە ئەهینى بە چەند پەندو ئامۆزگارى يەك كە ئاراستەى پێغەمبەرەكەى ئەكات (ﷺ) لەیەكەم جارەو، ئینجا دیارە بۆ برۆادارانیشە، لە كاتێكدا هێشتا لە مەككەدا بوون، لە كاتى بەربەرەكانى نەقامى نەقامانى عەرەب بە چواردەوریاندا، نەقامى هەموو زەوى، ئەم پەندو ئامۆزگارى بەرزو شیرینە بەكاربێنى بەرامبەر نەقامى ئەو نەقامانە و گومپایى ئەو گومپایانە، ئەفەرموی: ﴿خُذِ الْعَفْوَ﴾ لەپروشت و كردهوى خەلكى ئەو سوك و ئاسانە و بەبێ زەحمەت و ناپەختى بۆیان ئەكرى وەرى گرە، رازی بە لییان بەوى بە ئاسانى بۆیان ئەگونجى و توندو تیزییان لەگەل مەكە و داواى شتى مەكە لییان كە لەسەر شانیان قورس بێت، با نەتارین و نەتۆرین، واتە لە كاروبارى شەخسى نەك لە بارەى كاروبارى ئایینى و پێویستى ئایینى، یان لێبووردن و چاوپۆشى بگەر و بەكارى بێنە بەرامبەر ئەوانەى خراپەت لەگەل ئەكەن، وەك لە حەدىسێكدا تەفسیری كردهو بەوى ببورە لە كەسێك كە ستم و دەست درێژی لەگەل كردى و بەشى كەسێك بدە كە ئەو تۆى بى بەش كردوو، سیلەى رەحمى كەسێك بەجیبێنە كە پەيوەندى تۆى پچریو، یان ئەوى كە دیت بۆت لە مال و سامانى خەلكى و زیاده لییان وەرى بگرە، بەمەركام تەفسیر كراوەتەو دەست ئەدات، بەلام یەكەم و دووهم بەهێزتر و دامەزراوترن لە دایدا،

وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِنَّمَا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
 إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾ إِنَّكَ لَدَيْكَ أَتَقَوُّ إِذَا مَسَّهُمْ طَلِيفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ
 مُبْصِرُونَ ﴿٣٣﴾

﴿وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ﴾ فرمان بده به چاکه، واته هر کارو کرده ویه که ناسراوه و به جوان
 دانه نری، سروشت و دموونی پاک و ساغ و مری نه گری و پنی پازیه، دل و دموون هرکاتی
 که دهقی گرت بهو کارو کرده و چاکه و زور به ناسانی دیته ژیر بارو ناماده نه بی بو
 گوپرایه لی و سرپیچی و سرکینشی ناکات ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ پوو و مرگیره له نه فامان و
 پشتیان تیبکه و بهینه ی ووتارو کرداری به دیان رهفتاریان له گهل مه که، وازیان لی بینه و
 گوینان مده ری، بن گومان نهو بی دنگ بوون و گوئی پی نه دانه زور جار نه بی به هوئی
 گهرانه و کو تایی هینانیان له نه فامی.

به راستی زور شیرین و به جیبیه که هر بهو جوړه رهفتاری بگردایه له گهل بانگ کراواندا،
 به لام پیغه مبه (ﷺ) ناده می بووه و لهوانه بووه که له هیندی جاردا خوئی بو نه گیری و
 خهشم و قین دلی بگرتایه، نه گمر نهو خوئی بو نه گیری که سانی تر پاش خوئی له بانگ کمران
 خوین بو نا گیری و له کاتی خهشم و قین دا شهیتان دیته کایه بو نهوی کاره که بترازینن
 له ناوه راستی ریگه راسته که، له بر نهوه نهوا چاره سمری دانا بو نهوه و فرمووی: ﴿وَإِنَّمَا
 يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ﴾ واته نه گمر خه تهره و پالدهرو همولیک له لایمن شهیتانه و پووی
 تیکردی بو نهوی لات بدا و بت ترازینن لهو په ندو ناموزگاریه ی که ناراسته تکررا، ﴿فَاسْتَعِذْ
 بِاللَّهِ﴾ نهو کاته په نا ببه به خوا بو بهرگری نهوه ی شهیتان نهیه وی، چونکه ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

بهراستی خوا بیسهری زانایه، بیسهره بۆ و تارو کرداری نهفامهکان، که نازاری دلی تو
 نهدهن، ناگادارو زانایه بهسهختی و قورسی نهو نازاره لهلتدا، بیسهره بۆ نزاو پهنا
 بردنهکەت به گوتن و ناگا و زانایه به پهنا بردنهکەت به دل و بهراستی، نهه فرمودهیه
 دلنهوایی و دلخۆشی دانهوهیهکی گرنگی تیدایه، چونکه بهراستی بهسه که خوا بیسهرو
 ناگایه بهوهی که دووچاری پیغمبهر (ﷺ) نهبن له پێی خوادا، ئینجا لهپریگهیهکی تروه
 نارام و پهزامهندی نهدا بهدلی، یادو باسی خوای پێنیشان نهادات لهکاتی بق ههلسان بۆ
 بهرگری شهیتان، نهفرموئ: ﴿إِنَّكَ لَلَّذِي أَنْقَا﴾ بهراستی نهوانهی که ترسان و لهخواو
 خۆیان پاراستوه له هۆی خهشم و نارهمزایی خوا ﴿إِذَا سَأَلْتَهُمَ طَيْفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ نَذَكْرًا﴾
 کاتی که خهیاڵ و خهترهیهک لهلایه شهیتانهوه پهیدا ببن و بدا لهدلیان بیرنهکهنهوه و خوای
 خۆیان بیرنهکهوتنهوه ﴿فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ نیت دهست بهجێ نهوانه بینانهبن و ههر ههله و
 نارێکی یهک نهبینن و ههستی پێنهکهن. نهه فرموده کورته چهند شتێک نیشان نهادات که
 وهرنهگیرئ به هۆی نهو پرستی که کۆتایی نایهتهکهی پێهینراوه: ﴿فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾. نهه
 پرستیه نیشان نهادات که خهترهی شهیتان کویرکهره و قاپی بینایی دلدا نهخات، خۆپاریزی
 له خهشمی خواو ترسان له خوا دل پهیوهست نهکات به خواوه و بیداری نهکاتهوه لهخهوی
 بئ ناگایی، لهخوا ترسهکان و ریا و ناگادار نهکاتهوه نهو کاته چاوو بینایی دلایان نهکرتنهوه،
 ههروهها نیشانه نهادات که پهیدا بوونی خهترهی شهیتان کویرییه، بیرکهوتنهوهی خوا
 بینینه، خهترهی شهیتان تاریکییه، پوو کردنه خوا پووناکییه، زهنگ و تاریکی خهتره و
 دهستکاری شهیتان له خوا ترسی و خۆپاریزی لانهچئ و نامینئ، کهواته شهیتان زۆرو
 دهسهلاتی نیه بهسه ره له خواترس و خۆپاریزهراندا.

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يَقْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا

قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي

له خوا ترسهكان بارو حالیان بهو جوړهیه که باسکرا کبه تنهه لکیش هیڼای له نیوان
فرماندان به گوئ نهدان و پشت هه لکردن له نه فامان و له نیوان نه وهی چ شتی و که سانی
پالنه نیڼ به نه فامه کانه وه بؤ هه لسانیان بهو نه فامی و نه زانی یه یان، نه فهرموئ: ﴿وَإِخْوَانُهُمْ
يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ﴾ براکانیان له شهیتانه کانی (جن) یان له شهیتانه کانی ناده میش که له خوا
نه ترس و یاخی و سهرکیشن، نهو برایانه یان کوهمه کیان نه کهن له گومراییداو قولگیریان نه بن
به هاندانیان له سهر نهو تاوان و بئ بروایی و گومرایییی، رازاندنه وه و شیرین کردنی نهو بارو
رینگه ییه له پیش چاویان ﴿ثُمَّ لَا يَقْصِرُونَ﴾ ټینجا ناوهرستن و وازیان لیناهینن هه تا به داوی
نه یا ترازینن و لایان نه دهن له رینگه یی راست، ﴿وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ﴾ کاتی ټایه تیکیان بؤ نه هیڼی
له ټایه ته کانی قورئان بهم په رنګه سروشتی خوا دوا که وتبئ، وهک (مجاهدو قتاده و زقجاج)
نه فهرموون. یان کاتی موعجیزه یه کیان بؤ نه هیڼی لهو موعجیزانه که په لپیان پئ نه گرن و
که لاله یی نه گرن، وهک له (ثیب و عباس) وهه پیوایهت کراوه -خوا لیبیان رازی بئ-، کاتی
بهو جوړه بیټ ﴿قَالُوا﴾ لهو نه فامانه نه لنین و نه یانگوت: ﴿لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا﴾ کاشکی خوټ
له لایه ن خوټه وه دهست هه لبه ست بگردایه، یان کاشکی نهو ټایه ته ت له خواوه وه گرتایه به
داواکردن و واز نه هیڼان تا پیکی بهیڼایه بوټ، ههرکام مبهه ست بیټ نهو په ری نه فامی
بئ ناگایی نیشان نه دات له لایه ن نه وانه وه، نه فامی و نه زانی و بئ ناگایی له په یام و
فروستاده یی و سروشتی فروستاده، نهو نه فامانه نه یان نه زانی که فروستاده بهنده یه کی
گوپرایه نه و هه میسه شوینی فرمانی خوا نه که وئ و به مو لانا دا له وهی بؤی دیاری کراوه،
ههرگیز په لپ و که لاله گرتنی نیه بهرام بهر په روه ردگاری، ناتوانی له لایه ن خوټه وه هیچ کارو
کرده وه یهک بکات، وهک فرمانی پیدا به مه یی که نه فهرموئ: ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ
مِنْ رَبِّي﴾ من ههر شوینی نه وه نه که وم که (وحی) سروشم بؤ کره وه له لایه ن په روه ردگار مه وه،
که واته خاوه نی هیچ نیم بیجګه له وهی که سروشم بؤ کراوه، هیچ شتی ناهینم بیجګه له وهی
که فهرمانم پیدراوه.

لَهُ، وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾

زانا یاندا:

۱- مهبست بهم نایه ته قه دهغه کردنی قسه و گفتوگویه له نویژدا که له یه کهم جاره وه باوبوه وهك له (نه بوهوره یزه و قه تاده) وه پړیویه تکراره.

۲- هم نایه ته هات بۆ بهرگری له وهی به دهنگی بهرز قورئان بخوینرئ له پشت نیمامه وه، (ئین و عه باس) نه فهرموی: هاره له کان له کاتی خویندنی پیغه مبهرا (ﷺ) به دهنگی بهرز نه یان خویندو دهنگیان تیکه له نه بوو ئینجا هم نایه ته هات بۆ بهرگری له وه، (نیمامی حنه فی) و هاره له کانی له سهر نه من.

۳- هاتوه بۆ بهرگری له خویندن له کاتی خوتبه دا، نه مهش فهرموده ی سه عیدی کوپی جوبه یرو موجهید و عه تابه له نیمامی شافیعییه وه پړیویه تکراره، به لام به لای زۆرییه وه رایه کی دووره.

۴- هاتوه بۆ بهرگری له خویندنی قورئان له لایه ن موسلمانانه وه له نو یژو نه و پکاتانه دا که نیمام دهنگ بهرز نه کاته وه، له نو یژو پکاتانه دا که نیمام دهنگ بهرز نا کاته وه پیویست و فهرزه که فاتحه بخوینن نه مهش به مهز هبه ی نیمامی مالیک و پای پیشووی شافیعی.

۵- هم نایه ته هاتوه ده ریاری بی پرواکان که داوای چهند نایه تیکی تایبه تیان نه کردو په لپی چهند موعجیزه یه کیان نه گرت، ئینجا هم نایه ته هات فهرمانیدا به گوئی گرتن و بیده نگ بوونیان له کاتی راگه یاندن و خویندنی پیغه مبهرا (ﷺ) تا بۆیان ده رکه وی که هم قورئانه موعجیزه یه کی تیرو ته واو و هه می شه ییه و ئیتر داوای هیچی تر نه که ن، به پراستی پای زانایانی زاهیر و هم پای پینجه مه پیک و پیکه له گه له هۆنینه وهی نایه ته کانی ده ورو بهری، به لام نه و چوار پاکه ی تر وهك له هۆنینه وه که دا لاوازه به هیز نیه هه روه ها دووره به ههر کام له و چوار رایه ته فسیر بکریته وه، چونکه نایه ته مه که ییه له و کاته دا نو یژ به جه ماعت باونه بووه و نه و پایانه ش په یوه ستن به نو یژی جه ماعت وه، بیجگه له وهش نایه ته که پروته له ههر قهید و شهرت و شروتیک، که واته چون به بی به لگه یه کی به هیز ببه ستریته وه به و قهید و شهرتانه وه، به تایبه تی یه کی له یاساکانی ئیسلام که نایه ت به پنی گشتیتی ده قه که ی نه گیری و نابه ستریته وه به هو ی هاتنه خواره وه.

وَأَذْكُرَنَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ

الْفَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

ئینجا سوورته که دوايي نه هیئتی به تهمن و فرماندان به یاد و باسی خوا به شیوهی گشتی له نویژ و له غهیری نویژدا، نه فهرموی: ﴿وَأَذْكُرَنَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً﴾ باس و یادی په روه ردگارت بکه له دلی خوځدا به لالانه وه و به بیم و ترسه وه، واته به جوړی بلالیره وه لئی هیندی نه فهرمون مه بهست نه وه په زانابیت به واتای ووته کانی و له دلیدا گه ورهیی و سام و بیم و شهرم له خوا ناماده بیئت، ﴿وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ به جوړ و ووته یه ک بلیت که که مترو نرم تر بیئت له دهنگی به رزو زو لال، بهم په رنگه خوئی بیبیسئی وه ک (ئیین و عه باس) نه فهرموی - خوا لیان پازی بی - یان میانه له نیوان به رزو چه دا وه ک ئیمام (الحرمین) نه فهرموی، یاد و باسی خوا به و جوړه بکه ﴿بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾ له به یانیان و ئیواراندا، واته دواي شهبه ق و پوژ بوونه وه تا خوړکه و تن، وه دواي عه سر تا پوژ ئاواښه بیئت و شه و دیت، نه م دوو کاته ی به تایبه تی باس فهرموو چونکه له م دوو کاته دا دوو گوپانی جیاوازی ئاشکرا دیت به سهر جیهاندا، دلی ئاگادار دهستی قودره تی خوا نه بیینی له وه دا، که واته باشتر نه که ویتته سوژو په رښ بؤ په روه ردگاری خوئی، ملکه چی و سهری بهنده یی باشتر دانه خات بؤ خواي خوئی، هیندی نه فهرمون: نه و کاته کاتی بیکاریه و دهست خالیه، که واته دل باشتر یاد و باسه که ی بؤ پیک دیت، هیندی تر نه فهرمون: له و کاته دا فریشته کانی شه و پوژ نه گوپین و دین بو سهر ناده می، هیندی تر نه فهرمون: مه بهست هه موو کاته وه ک نه گوتری: شه و پوژ خه ریکه و ناوهستی، به هه حال و له سهر هه ربار بی گومان پیویسته له سهر بهنده که هه میشه بیدار و ریابیت و خواي خوئی له بیر بیئت و ههست بکات به چاودیری و ئاگاداری خوا له هه کار و کرده و نیاز و مه بهستی کدا، هیچ کاتی که هوشی به خوئی بی بی ئاگانه بی وه ک نه فهرموی: ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْفَافِلِينَ﴾ له بی ئاگایان مه به و نه چیته ریزی نه وانه که بی ئاگان له باس و یادی خواي خوئی، خوا به میهره بانی خوئی نه مانخاته ریزی نه و بی ئاگایانه، به لکو دل وریا و

ئاگادارمان بىكەت بەچاۋدىرى و ئاگادارىيە ھەمىشە يىپەكەي خۇي، ئامىن. بىگومان ئىمەي لاۋاز
 كە ھەمىشە شەيتان ئامادەيە و لە كەمىن دايە بۇمان زۇر پىۋىستىن بەيادو باسى خوا
 ھەستىكرىن بەچاۋدىرى خوا بەسەرمانەۋە، كە ھىچ پەنا و قەلەيك نىە بۇمان كە بمان پارىزى
 لەو دوزمەنە كۆلنەدەرمان كە ھەمىشە ۋەستاو بە ديارمانەۋە بۇ ھەر ھەل و ھەلگەۋتىك بۇي
 دەست بدات، بۇئەۋەي بمان گىرېي بە شويىنكەۋتوۋى كۆمەلەكەي خۇي، ئىنجا بۇئەۋەي
 باشتر ئىمە پووبكەينە خواۋ يادو باسى خواۋ پەرسىتىن خوا، بۇئەۋە باسى كۆمەلى
 ھەربەرزى مەلانىكەمان بۇ ئەكات كە لەگەل ئەۋەدا پاكىن لە ھەرجۆرە گوناھو نا فەرمانىكە،
 ئەۋانە شەۋو پۇژو ھەمىشە وان لە خواپەرسىتىدا، چ جاي ئىمە كە ھەمىشە واين لە ھەلە و
 تاۋاندا ئەفەرمۇي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ بەراسىتى ئەۋانەي كەلای پەروەردگارتىن، واتە
 كۆمەلى ھەربەرزى مەلانىكە نىزىكىن لە مېھربانى و رەزامەندى خواۋە ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾
 خۇيان بە گەۋرە نازانن و سەرىپچى ناكەن لە پەرسىتى پەروەردگارت ﴿رَبِّسُخُونَهُ﴾ بەپاك و
 خاۋىن ئەيگىن لە ھەرىشتى كەشايانى گەۋرەيى و خوايەتى ئەۋنە، ﴿وَلَا يَسْتَجِدُونَ﴾ بۇئەۋە
 سۆژدە ئەبەن و ئەۋ تايبەتى ئەكەن بەپەرسىتن و ئەپەرى پادى بەندەيى و ملكەچى، بىگومان
 بەندەيى و خواپەرسىتى يادو باسى خوا بەشىكى بىنەرەتى و سەرەكىە لەبەرنامەي ئەم
 ئايىنەدا، جا لەبەرئەۋە ئەم فەرمان و تەمىيە كۆتايى سۈۋرەتەكەي پىنەنرا، كە ئەم ھەمو
 باس و مەسەلە و يىروباۋەرە گەۋرە گەۋرانەي تىدابو، پىۋىستى كرابوۋ گويىرايەلى ملكەچى
 بۇ ھەمو فەرمان و بىريارەكانى، ئەم ئايەتە يەككىكە لەۋانەي كە سۈننەتە سۆژدە بىردن لەكاتى
 خويىندىن و گويى گرتىن لىي.

وصلى وسلم على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم.

سورەتى ﴿الانفال﴾ مەدینە یىپەو (۷۵) نایەتە

ئەم سورەتە ھاتە خوارەو دەربارەى پۈوداۋو جەنگى بەدرى گەرە كە بەرپا بوو لە مانگى رەمەزانى سالى دووھى كۆچى لەپاش تىپەربوونى نۆزدە مانگ بەسەر كۆچكردندا، ئەو جەنگ و پۈوداۋە ئەوئەندە گەرەو گرنگە لە مېژووى ئىسلامدا خوا پۇژەكەى ناۋبەد بە ﴿وَمَ الْفُرْقَانِ﴾ ۋەك لەمەو پاش بەيارمەتى خوا لەكاتى خۇيدا باسى ئەكەين لە تەفسىرى ئەو نايەتەى كە ئەو ناۋەى لىئا، ئەو پۈوداۋو جەنگە ھەرچەند گەرەو گرنگ بىت، نىرخ و گرنگىكەى بەتەۋاۋى پۈون نابىتەۋە، تا تىنەكەين لە سىروشت و حەقىقەتەكەى، تا تىنەكەين لە ھۆى بەرپابوونەكەى و مەبەست و ئامانجەكانى، ھەرۋەھا تىنەكەين لە سىروشت و حەقىقەتى جەنگ و جىھاد لە ئىسلامدا، ھۆو مەبەست و ئامانجەكانى، تاتى ئەكەين لە حەقىقەتى ئەم نايىنە پىرۋزە، خاۋەنى (زاد المعاد) - خوا لىي پازى بى - پالفتەيەكى گرنگى ھىناۋە لەو بارەيەۋە لەكاتى رەۋانەكردنى پىغەمبەرەۋە (ﷺ) تا كاتى لەدنيا دەرچوونى ئەفەرموئ: لەيەكەمجارى پىغەمبەرىتتىيەكەيەۋە فەرمانىدا كە بىخوئىنى بەناۋى خواۋە بۆئى خۆى و لەدەروۋى خۇيدا، فەرمانى ئەدايە بەراگەيانەند، لەپاشان فەرمانىدا بەراگەيانەند و فەرموئ: ﴿فَالَّذِينَ﴾ ھەستەو مەردوم بترسىنە، ئىنجا فەرمانىدا كە خزمە زۆر نىزىكەكانى بترسىنئ، ئىنجا گەل و كۆمەلەكەى ترساند، ئىنجا عەرەبى دەۋرۋەبەرى ئەترافى، ئىنجا ھەموو عەرەب، ئىنجا ھەموو جىھان و جىھانىيانى ترساند، ئەۋە بوو نامەى نووسى بۆ ھەموو پادشاۋ كاربەدەستەكانى جىھان، ئەۋەى لەو كاتەدا بۆى كراۋ دەستى پىنى گەيشت. سىازدە سال لەپاش گىپرانى بە پىغەمبەر ھەستا بەبانگكردن و ترساندن مەردومان بەبى جەنگ و كوشتار، فەرمانى پىدرا بە خوگىرى و چاۋپۇشى، ئىنجا ئىزن درا بەكۆچكردن بۆ مەدینەى پىرۋز، لەپاش ئەۋە ئىنجا ئىزن درا بەجەنگكردن لەگەل ھەركەسىك كە جەنگى لەگەل بكات و ۋاز بىنئ لەۋەى كە كەنار گىرە لىي و جەنگى لەگەل ناكات، ئىنجا فەرمانى پىدرا بە جەنگ كردن لەگەل بت پەرست و ھاۋبەش رەۋا دەرەن. تا ھەموو ئايىن و ملكەچى ھەر بۆ خوا بىت، ئىنجا بى برۋايان لەگەلى كرەن بەسئ بەش: ئاشتى خوازو جەنگ نەكەرو كەنار گىر، جەنگ كەرو دوزمەن، ئەھلى زىمە. ئىنجا فەرمانى پىدرا كە ئاشتى و پەيمان بباتە سەر لەگەل خاۋەن پەيمان و ئاشتى خوازان. تا ئەۋان لەسەر پەيمان و ئاشتى و خويان بىن، ئەگەر مەترسى

ناپاکی و پاشگەز بوونەوهی لیکردن، پەیمانەکیان بەداتەوه جەنگیان لەگەڵ ئەکات هەتا پێیان
 ڕاڤەگەییەتی و ئاگاداریان ئەکات بەنەمانی ئاشتی و پەیمان، جەنگ بکات لەگەڵ ئەوهی که
 پەیمانی هەلۆه شاندی ئەوه و پاشگەز بووبێتەوه، ئینجا کاتی سوورەتی (براءة) هاته خوارەوه
 حوکم و بڕیاری ئەم سێ بەشە هینا: فەرمانیدا بە جەنگ و کوشتار لەگەڵ دۆزمنانی نامەدار
 هەتا سەرمانە بدەن یان موسڵمان ببن، فەرمانیدا بە تیکۆشان و بەبەرەکانی بێ پرواکان و
 ناپاکان و توندوتیژی لەگەڵیان، ئەویش بە بەرەرمەکانی کردن لەگەڵ بێ پرواکان بە شیرو بە
 چەک، لەگەڵ ناپاکان بە دەم و بە زوبان دەم کوژ کردنیان و پەك خستنیان، وەك لە سوورەتی
 (براءة) دا فەرمانیدا بە هەلۆه شاندەوهی پەیمانەکانی بێ پرواکان، خاوەن پەیمانەکانی گێرا
 بە سێ بەش: بەشێک فەرمانیدا بە جەنگ کردن لەگەڵیان که ئەوانە بوون پاشگەز بوونەوه و
 پەیمانیان هەلۆه شاندەوه، جەنگی لەگەڵ کردن و زāl بوون بەسەریاندا، بەشێکیان پەیمانی
 کاتیان لەگەڵ بەسترا بوو، پەیمانەکیان ڕاگیر کردبوو، بە دژی ڕەفتاریان نەکردبوو، بۆ ئەم
 بەشە فەرمانیدا که پەیمانیان لەگەڵ ڕاگیرێ تا ماوەکەێ تەواو ئەبێ، بەشێک ئەوانە بوون که
 نە پەیمانیان لەگەڵ بەسترا بوو و جەنگیشیان نەکردبوو، یان پەیمانیکیان لەگەڵ بەسترا بوو بە
 بێ دیاریکردنی کات بۆیان، دەربارەێ ئەمانە فەرمانیدا که چوار مانگ مۆلەتێان بدات، لە
 پاش ئەو چوار مانگە جەنگیان لەگەڵ بکات، بەوپێشە جەنگی کرد لەگەڵ ئەوانەێ که
 پەیمانیان شکاندو ئەوانەێ که پەیمانیان لەگەڵ نەبەسترا بوو، یان پەیمانیان لەگەڵ بەسترا
 بوو بە ئەم بەبێ دیاریکردنی کات و ماوە بۆ پەیمانەکیان، ئەم دوو دەستەبەێ چوار مانگ
 مۆلەتدا، فەرمانیدا بە تەواوکردنی ماوەێ پەیمان بۆ ئەوانەێ که پەیمانەکیان ماوەێ بۆ
 دیاری کرابوو، پەیمانەکەشیان نەشکاندبوو، ئینجا ئەمانە هەموویان موسڵمان بوون پیش
 تەواو بوونی ماوە پەیمانەکیان، ئەوانەێ که موسڵمان نەبوون و ڕازی بوون کە لەخاکی
 ئیسلامدا بن و بەر حوکمی ئیسلام بن کەبەوانە ئەگوتێ (اهل الذمة) دەربارەێ ئەمانە لێیان
 گەراو سەرمانەێ لەسەر دانان لەباتی هەڵسانی ئیسلام بە پارێزگاری مافیان و بەرگریکردن
 لێیان، تا نیشانەێ بەر حوکمیشیان بێت، کەواتە لەپاش هاتنە خوارەوهی سوورەتی (براءة)
 بێ پرواکان بوون بە سێ بەش: جەنگ کەر، خاوەن پەیمان، ئەهلی زیممه، ئینجا پەیمان دراو
 ئاشتی خاوەرمانی موسڵمان بوون، کەواتە دوو بەش مایەوه: جەنگ کەر و ئەهلی زیممه
 کەواتە هەموو دانیشتوانی زهوی بوون بە سێ بەش: موسڵمان، ئاشتی خواز کەبەبێ بیم و
 ترس ئەژیان، جەنگ کەر کەبە مەترسی و بیمەوه ئەژیان، ڕهوشتی لەگەڵ ناپاکەکاندا کە

دلهوه بېروايان نه‌بوو، به‌روكه‌شى خويان به موسلمان نيشان نه‌دا، ره‌شتو كرده‌وى له‌گه‌ل نه‌مانه‌دا نه‌مه بوو به‌روواله‌ت و پروكه‌شه‌كه‌ى لى ورنه‌گرتن و نياز و نيه‌ته‌كانى حمواله‌ى خوا نه‌كردن، ټيكنوشانى له‌گه‌ل نه‌كردن به قسه و به‌رابه‌رو به‌لگه، فرمانى پي‌درا كه چاپو‌وشى بكات لينيان و پشتيان تى بكات، به‌رگرى كرا له‌وى نويز بكات له‌سمر مردووه‌كانيان و پاره‌ستى به‌ديارى گوزمه‌كانيانه‌وه، ه‌موالى پي‌درا نه‌گه‌ر داواى لي‌خوش بوونيان بۇ بكات له خوا ه‌رگيز لينيان خوش ناييت، نه‌وه‌بوو ره‌وشتى پي‌غه‌مبەر (ﷺ) دهر باره‌ى دوزمه‌كانى له‌بى بېروا له ناپاكه‌كان. له‌م باسه پالفته‌ى كه نه‌و زانا به‌رزه خستيه به‌رچاو كه قوناغه‌كانى جهادى بۇ پوون كړنه‌وى له ئيسلامدا، له‌و باسه پوخته‌وه چ‌ند نيشانه و درو شميكمان بۇ دهر كه‌وت له‌به‌رنامه‌ى بزوتنه‌وى نه‌م نايينه‌دا، كه شاiane بۇ نه‌وى كه به‌درىژى بوه‌ستين له‌به‌رده‌ميداو بيرى لي‌بكه‌ينه‌وه، به‌لام له‌م شوينه‌دا ده‌ست نيشان نه‌كه‌ين بۇ چوار نيشانه‌ى گرنگ:

۱- نه‌م نايينه شتيكى خه‌يالى نيه و به‌گالت‌ه كاروبارى خوى نه‌گرتووه، به‌لكو بزوتنه‌ويه‌كه كه به‌ره‌نگارى ه‌موو حالى ناهمى وه‌ستاوه و نه‌هوى له نه‌قامى و نه‌زانيه‌وه وهرى گي‌رې بۇ ه‌ق و راستى و زانين، به‌ره‌نگارى نه‌وه‌ستى به بانگ‌كردن و باسو و پي‌نم‌وونى بۇ راست‌كړنه‌وه پي‌ك و پي‌ك كړدى بيو و باوه‌رو بۇچوونه‌كانى، به‌ره‌نگارى نه‌وه‌ستى به هيزو به‌چه‌ك و به‌تي‌كنوشان بۇ لا‌بردن و گورپينى نه‌و پري‌م و حوكم‌پرانiane‌ى كه به‌رپا و راگي‌ن له‌سمر نه‌و بيو باوه‌رو بۇچوونه ناراستانه‌ى كه ده‌ست‌كړدى ناهم‌ين و له‌ري‌گه راسته‌كه‌ى خوا لايداون، كه‌واته نه‌م نايينه نه‌هوى مه‌ردوم دهر پي‌نئى له‌به‌نده‌يى و په‌رستنى به‌نده بۇ به‌نده‌يى و په‌رستنى خوا به‌تك و ته‌نيا.

۲- نه‌م نايينه بزوتنه‌ويه‌كه كه خاوه‌نى چ‌ند قوناغي‌كه به‌ريزو ه‌ر قوناغي‌كى كات و راده و پله‌ى خوى ه‌يه له‌پاش ته‌واو بوونى نه‌چي‌ت بۇ قوناغى پاش خوى، ه‌ر قوناغى هوو پري‌گه و ده‌سي‌له‌ى تاي‌به‌تى خوى ه‌يه و به‌پيى نه‌وانه نايه‌ت و حه‌ديسه‌كان هاتوون، كه‌واته هيندئى له‌و نايه‌ت و حه‌ديسه‌انه كاتين و ده‌ست ناهن بۇ كات و بارىكى تر، كه‌واته نه‌و كه‌سانه‌ى كه‌نايه‌ت و حه‌ديسه‌كان نه‌هينن به به‌لگه و رابه‌ر له‌سمر به‌رنامه‌ى جهاد، به‌بئى تي‌بينى نه‌م نيشانه‌ى دووه‌مه، نه‌و كه‌سانه سمر نه‌شي‌وينن و تي‌كه‌ل و پي‌كه‌ليه‌كى ناراست به‌كار نه‌هينن، به‌رنامه‌ى نه‌م نايينه به شي‌وه و وينه‌يه‌ك نيشان نه‌دهن كه مه‌ردوم دور نه‌خاته‌وه له‌باره راسته‌قينه‌كه‌ى، جا له‌به‌ر نه‌وه

خویشیان دائه مینن له ناستی دوژمنانی ئیسلام له باره ی جیهاده وه، ئه یانه وی به هه رجوړ بووه خو یان پرگار بکه ن به مه ی که نه لاین: جیهاد له ئیسلامدا هه ر له بهر بهرگړیه له ئیسلام و موسلمانان تا ده ست در یژئیان بو نه کړی! وا نه زانن که خزمه تیکی گه وره یان کردو وه بو ئیسلام، به لام له راستیدا ئیسلامیان لاداو ه له بهرنامه و باره راسته قینه که ی، که بریتیه له نه هیشتن و لابر دنی هه موو سته م و سته مکار ینک له هه موو ولات و جیهاندا، گپړانی هه موو ئاده می به به نده ی خوا و پرگار کردن و دهر مینانی له به نده یی به نده! نه وه ش نه ک به زوړ پیته نانیان له سه ر بپروا هینان و گرتنه گه ردنی بیرو یا وه پری ئیسلام، ئیسلام هه ر گیز نه وه ناکات، به لکو له پیشه وه پښمه رامیاریه کان که کار به ده ستن له ولاتاندا نایانه یلی و پښمه رامیاریه به راست و په واکه ی خو ی دائه مه زړین و نه چه سپین ئینجا واز له خه لکی نه هینی که به خواهیش و ناره زو و کاری خو یان بپروا بینن و موسلمان بین یان ملکه چی خو یان دهر پرن به مه ی سه رانه بدن و دژایه تی و دوژمنایه تی دهر نه پرن و ناشکرای نه کهن.

۳- نیشانه ی سنییه می ئه م ئایینه نه وه یه که له یه که م جاریه وه و له هه موو قوناغه کانیدا له سه ر بڼه پرته یکی دیار کرا و بووه و یه که م مه به ست و ئامانجی بووه که بریتیه له به نده یی خوا به پاک و خاوینی و دهر چوون له هه ر به نده ییه کی تر، ئینجا کار و پیشه ی له هه موو قوناغه کانیدا هه ر پیکه ینان و به دی هینانی نه و تاقه مه به ست و ئامانجه یه، که هه ر قوناغ ینک ریگه و پرباز و هو ی پیکه ینانی تایبه تی هه یه بو پیکه ینانی نه و مه به ست و ئامانجه پیروژه.

۴- نیشانه ی چوارم بو ئه م ئایینه نه مه یه یاسای په یوه ندی گه لی موسلمان له گه ل هه موو گه له کانی تردا له سه ر ئه م بڼاغه و بڼه پرته یه: پیویسته له سه ر هه موو ئاده می ملکه چ و گوپرایه ل بن بو خوا، یان ناشتی خوا زبن و به رامبه ر ئایینه که ی خوا نه وه ستن و پری لینه گرن و وازیبن له خه لکی که به سه ره به ستی خو ی ئه م ئایینه هه لبر ژری یان هه لینه بر ژری، هه ر که س بهر گری کرد یان جهنگی له گه ل کرد ئیسلام جهنگی له گه ل نه کات تاله ناوی نه بات یان ملکه چی نه کات!

هیندی له نوو سه ران که به ناوی ئیسلام وه نه نوو سن و له راستیدا دلسوزیشن بو ئیسلام، به لام له بهر نه شه رازی له حه قیقه تی ئیسلام له بهر نه وه ی دل یان به هیز نیه بهر گه ی پرو پاگهنده و فاک و فیکي دوژمنانی ئیسلام ناگرن، هیندی له نوو سه رانه که له باره ی

جيهادموه ئەنوسن ئەلەين و ئەيانەوئ جەنگ و جيهاد لە ئىسلامدا كورت مەلەپنن لە يەك مەبەستدا كە ئەمۇ ناوئەبرئ بە (الحرب الدفاعية) جەنگى بەرگرى، واتە ئىسلام جەنگ پەروا نادات مەگەر كاتى كە دوزمن پەلامارى خاك و وولات و دانىشتوانى بدات، بۆى نيه مەركيز لە خاك و وولاتى خۆى تىپەر بكات و هەول بدات بۆ ئازادکردنى خاك و وولاتانى تر، بەلگەشيان ئەمەيه كە خوا ئەفەرموئ: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ زۆر پێهێنان نيه لەئەييندا، بەلەى بەراستى ئەو فیل و تەلەكە يەكى گەرەبوو كە دوزمنى ئىسلام هێنايى و سەرى پێتێكدا لە ناشارەزاكانى پۆلەى ئىسلام و دوورى خستەو لە بەرنامەكەى ئىسلام كە جەنگ و جيهادى پێويست كرد و گێپراي بە فەرز و بەشێكى كۆتايى ئەهاتوو تاپۆژى دوايى، ئەو هەموو ئايەت و حەدىسەى نارد بۆ بەهێزکردن و دامەزراندنى لە دڵ و دەروونى مۆسڵماندا، دوزمن هات بەو هەموو فیل و تەلەكە شەيتانى مۆسڵمانانى سارد كردهو و كۆتايى پێهێنان و كورتى مەلەپنن لەولاتەكانى خۆياندا، ئينجا ئەوان هاتن پەلامارى ئەمانيانداو هەموو شتى ئەمانيان داگیرکرد تا كار بەو جۆرەى لێهات كە ببنراو ئەبىستين، بەلام ئەيان زانى كە زاناو نووسەر پاستەقینەكانى ئىسلام دینە پێشەو و هەموو فیل و تەلەكەكانى ئەوان لەكار ئەخەن چ لەم بارەيەو و چ لە هەموو بارەكانى ترەو، هەموو تۆزو گەرد و پەردەيەك لائەبەو و پووى پووناكى ئىسلام دەرئەخەن، بەلەى قورئان ئەفەرموئ: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ بەزۆر يېروباوەرو عەقیدە ناچەسپینى لە دڵ و دەرووندا يېروباوەر بەزۆر وەرناگیرى، بەلام هۆى جيهاد و مەبەست لە جەنگ و جيهاد ئەو نيه كە بەزۆر خەلكى مۆسڵمان بكرى، بەلكو هۆو مەبەستى گێپرانى بەرنامە و شەریعەتى خوايە بەحاکم و كاربەدەست لە ولادتدا ئيتەر با داوێشتوان مۆسڵمان نەبن و بپروا نەهێنن بە ئىسلام، لە قورئاندا سى شت كراوە بە هۆو مەبەست لە جەنگ و جيهاد:

۱- بەرەنگار وەستان و بەرگرى كردنى جەنگاوەرو دەست درێژى كەر.

۲- بەرگرى كردنى لە چەوساوە و ستم لێكراو و پێشێل كراو.

۳- ملەكە چ كردنى ستمكارو ملهوپان بۆ شەریعەتى خوا و گێپرانى خوا بەحاکم ئيتەر لەپاش ئەو خەلكى سەربەستن لە پڕوا هێناندا.

بە كورتى ئىسلام جارێكى گشتییه بۆ ئازادکردنى ئادەمى لە هەموو جيهاندا،

ئازادکردنى لە بەندەيى بەندەو گێپرانى تەنها بە بەندەى خوا و جارێكى خوايەتى و پەرستى و

پەروردگاریتى تەنها بۆ خوا بەبێ هیچ هاوبەشێك، كەواتە ئىسلام شوێشێكى گشتى و

جیهانی به سەر هه موو حاکمیتی بهنده داو گیرانه وهی هه مووان تهنها بو حاکمیتی خوا،
 پیکهینان و بهدی هیئانی پادشاهی تهی خوا و لابردن و نه هیشتنی پادشاهی تهی بهنده یانی خوا،
 نه و جار دانهش نهک تهنها به دهم و بیروباوه پر به لکو به کرده و دهش له شیوهی پژی می کدا که
 حوکمرانی بکات به شهریه تهی خوا و مهردوم دهر بیئنی له بهنده یی بهنده بو بهنده یی خوا
 به تاک و تهنیا و بی هیچ هاو به شیک، بی گومان نه و دهش به بی شو پرش و جهنگ و کوشتار نابی و
 ناگونجی، کوتایی نایهت تا ملکه چ کردنی هه موو ئاده می به پرواهینان، یان به ناشتی
 خوازی و وازهینان له سه رکیشی و به به ره کانی. به لئی بی گومان جهنگ و جیهاد شتیکی
 ناچار به ماتول ئیسلام هاتوو بو ئازاد کردنی ئاده می به تایبه تهی ئازاد کردنی هه موو ئاده می
 له هه موو ولات و له هه موو جیهاندا، هه رچه ند ئیسلام هه موو هوئی ناشتی به کار نه هیئنی و تا
 دهست بدات و بگونجی به رگری جهنگ و کوشتار نهکات، به لام کاتی کو سپ و گری و پگری
 بو پهیدا بوو ناچار نه بی به هیزو به چهک کو سپ و پگری لابات و نه بیهلئی، بو وینه: له یه کهم
 جار وه جهنگ و کوشتار قه دهغه بوو که له و کاته دا بانگ کردن بو ئیسلام به سه به سستی
 نه کرا به هوئی هیزی خزم و کهس و کاره که ی پیغه مبه ره وه (ﷺ) که بی پرواگانیشیان
 به رگریان لیئه کرد به خزمایه تهی، له به ره نه وه و له به ره چه ند هو یه کی تر جهنگ و کوشتار
 قه دهغه کرا، له پاشان ره وادرا له مه دینه دا دهر باره ی سته مکاران له موسلمانان کان، ئینجا
 پیویست و فرهز کرا دهر باره ی نه وانه ی جهنگیان نه کرد له گه لیان، ئینجا پیویست کرا
 دهر باره ی هه موو بت په رست و هاو بهش په واده ران، ئینجا پیویست کرا جهنگ له گه ل
 نامه داران تا موسلمان بوون یان سه رانه دان، به کورتی هه رکهس حالی بوو بی له ئیسلام و له
 مه به سست و ئامانجه کانی ئیسلام هه رگیز گومانی نابی له وه دا که جیهاد و تی کو شان له
 ئیسلامدا شتیکی سه ره کییه و دوا هاتنی نیه، به نا چاری له و جیهاد و تی کو شاندا جهنگ و
 کوشتار به رپا نه بی و فرهز له سه ر موسلمانان هه لسن پیی، مه سه له که نه وه نده پوون و
 ناشکرا بووه له م چه ر خه دا هیچ پیویست نه ماوه به لی کو لینه وه یه کی زیاتر، هه ر پیلان و فپو
 فیلتیک که دوژمنانی ئیسلام به کاریان هیئا بو به رگری پیویستی جیهاد و جهنگ له
 ئیسلامدا، هه موو نه وانه له م چه رخی تازه دا به هیچ دهر چوون و هیچ نرخیکیان نه ما، که واته
 با بیینه سه ر باسی چو نیته ی پووداوی جهنگی به دری گه و ره که نه م سووره ته ی تیدا هاته
 خواره وه، به کورته یه ک باسی بکه ین پیش نه وه ی بچینه سه ر نایه ته کان، تا با شتر تی بگه ین له
 مه به سست و ئامانجی نایه ته کان، له گیرانه وه ی نه و پووداوه دا چه ند ریوایه تیک نه هیئین که

په سهند کړاوه به لای زانایانه وه شتیکی ناشکرایه که موسلمانانی کوچ کهر له پاش نه و
هموو نه شکهنجه و سزاو بازاره دوورو درېزه، ناچار کران که واز بیښن له هموو مال و
سامان و هرچی هه یان بوو ولات به جی بهیلن، به سه لته زه لامي و پرده و پووتی به شیکیان
له پیښه وه چوون بوو چه به شه و هر له وې مانه وه و نه وانی تریان چوون بوو مه دینه به
هه ژاری و بی نه وایی، جا له و کاته دا هه وال گه یشته به پیغه مېهر (ﷺ) که نه بو سوفیان له
شامه وه گه پراوه به کاروانیکی گه وره ی قورده یشته وه که مال و سامانی زوری پییه و سی که س
یان چل که سی له گه له، ینجا فهرمانیدا که دهرچن بوو نه و کاروانه به لکو خوا بیخاته
دهستیان، ینجا موسلماننه کان زور به گهرمی تیغه نه چوون و لایان و نه بوو که دوو چاری
جنگ نه بن، نه وانه ی که دهرچوون (۳۱۷) که س بوون، (۶۱) که س له نه وس، (۱۷) که س له
خه زره ج، (۸۶) که س له کوچکه ران، نه مان لیرو وه به و جوړه یانکرد، نه بو سوفیانیش که
نزیکی خاکی حیجاز بوویه وه که وته چم و چارو هه وال پرسین، هه تا نه و هه والی و هرگرت،
به هو ی نه و وه مه ترسی کردو (ضمة مضی کوپی عه مری غیفاری) گرت به کرئ و ناردی بوو
مه که که تا نه و هه وال به دات به قورده یش و فریا که ون و بیښ به دم نه و کاروانه وه، نه ویش به
گورجی پیکه وت و هاواریکی وای لیکردن خو یان پی نه گپراو له ماوه ی سی پوژ یان دوو
پوژدا خو یان پیکه وت به چه و ده سه لات و خوړاک و زه خیره یه کی چاکه وه به پی که وتن، له م
لایشه وه نه بو سوفیان مه ترسی کردو کاروانه که ی به ره و قه راغی دهریای سوور بردو دوور
که و ته وه له پیگه ی مه دینه و به چه سپانی به ره و مه که که پویشته و قوتار بوو و مه ترسی
پیکرتنی نه ما، له ویدا قه یسی کوپی ئیمرولقه یسی نارد بوو ناو له شکره که، نه و هه وال ه یان
پیبدات تا بگه پینه وه و غمیان نه بی له کاروانه که، نه وانیش به گو ییان نه کردو نه گه پانه وه و
نه بو جه هل گوتی: سویند به خوا ناگه پینه وه هه تا نه چینه به در و نه میینه وه، نه بی له وې
نان و خوړاک و ناره ق بخوین و نافرته گوړانی بیژنه کان گوړانی و موسیقمان بوو لیبدن، ینجا
هه تا هه تاه به عه رب لیمان بترسی، ینجا که نه و هه وال گه یشته به نه بو سوفیان گوتی: نای
هاوړ بوو گه له که مان که تیا نه چن! نه و کار ی عه مری کوپی هیشامه - واته نه بو جه هل -
پی ناخو ش بوو بگه پینه وه، چونکه سه روکی گه له که بوو خو ی لیگوپراو خو لیگوپرانیش
شتیکی به دو خراپه، نه گهر محمد بگات به و له شکره زه بوون و ژیرده ستمان نه کات، خوا
کاره که ی پیک خست نه وانه نه وانه نه گه پانه وه به ره و کانی به در پویشتن، له م لایشه وه
پیغه مېهر (ﷺ) به ره و کانی به در هات و نزی که و ته وه له ویدا هه والی هاتنی قورده یشی پیدرا،

به هۆی ئه‌وه‌وه ده‌ستیکرد به‌راویژ تا بزانی رایان چیه؟ له‌ویدا هه‌زره‌تی ئه‌بو به‌کر هه‌ستا
 به‌جوانی گوێپرایه‌لی و ئاماده‌یی ده‌ربهری، ئینجا هه‌زره‌تی عومه‌ر هه‌ستا و ئه‌ویش پای
 ده‌ربهری بۆ فه‌رمانبه‌ری و گوێپرایه‌لی، ئینجا مقدا‌دی کو‌پی عومه‌ر هه‌ستا و فه‌رمو‌وی: ئه‌ی
 پیغه‌مبه‌ری خوا ب‌رۆ به‌ده‌م فه‌رمانی خواوه، ئیمه‌ له‌گه‌لتین، سویند به‌خوا پیت نالین: - وه‌ک
 ئیسرائیلیه‌کان گو‌تیان به‌موسا- ب‌رۆ خۆت و په‌روهردگارت جه‌نگ ب‌که‌ ئیمه‌ لێره‌دا
 دا‌ئه‌نیشین، ئیمه‌ ئه‌لین: فه‌رموو تۆو خوا جه‌نگ ب‌که‌ن، ب‌ئ‌گومان ئیمه‌ له‌گه‌لتانین و جه‌نگ
 که‌رین له‌گه‌ل دوژمن، سویند به‌که‌سیک که‌ تۆی به‌راستی په‌وانه‌کردووه‌ ئه‌گه‌ر به‌مانبه‌ی بۆ
 (برک الغماد) که‌ شوینیکه‌ له‌و په‌ری یه‌مه‌نه‌وه، له‌گه‌لتین. پیغه‌مبه‌ریش وه‌لامی به‌شیرینی
 دایه‌وه‌و نزای خیری بۆ کرد، له‌پاش ئه‌و قسانه‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ر فه‌رمو‌وی: پیم بلین
 راتان چیه؟ مه‌به‌ستی هاوه‌له‌ مه‌دینه‌یه‌یه‌کان بوو، چونکه‌ کاتی خۆی له‌په‌یمانی (عقبه‌)دا
 به‌لینیان نه‌دابوو که‌ به‌رگری ب‌که‌ن و یارمه‌تی بدن له‌ده‌ره‌وه‌ی مه‌دینه، ئه‌م جه‌نگه‌ش
 له‌ده‌ره‌وه‌ی مه‌دینه‌دایه، ئینجا له‌ویدا سه‌عدی کو‌پی مه‌عاز-خوا لینی پازی ب‌ئ‌-هه‌ستا و
 گو‌تی: من له‌باتی مه‌دینه‌یه‌یه‌کان وه‌لام نه‌ده‌مه‌وه، وا ده‌رئه‌که‌وئ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا
 مه‌به‌ستت ئیمه‌یه! ئه‌ویش فه‌رمو‌وی: به‌لئ‌، سه‌عد عه‌رزى کرد: وا ده‌رئه‌که‌وئ تۆ له‌مه‌دینه
 بۆ کارئ‌ ده‌رچوویت و فه‌رمانت پێدراوه‌ به‌کارئ‌کی تر له‌لایه‌ن خواوه، واته‌ به‌نیازی کاروان
 هاتی و ئیستا جه‌نگ و له‌شکر په‌یدابوو، ب‌ئ‌گومان ب‌رومان پێهینا‌وی، به‌راستمان زانی‌وی،
 شایه‌تیمان داوه‌به‌راستی ئه‌وه‌ی که‌ پئی هات‌و‌وی، عه‌هد و په‌یمانمان پێدا‌وی له‌سه‌ر بیست‌و
 گه‌وێپرایه‌لی، که‌واته‌ فه‌رموو له‌سه‌ر نیازی خۆت ب‌رۆ، سویند به‌که‌سی که‌ تۆی به‌راستی
 په‌وانه‌کردووه‌ ئه‌گه‌ر ب‌چیته‌ ناو ئه‌و ده‌ریایه، - واته‌ ده‌ریای سور که‌ نزیکى بوون - ئیمه‌ش
 له‌گه‌لت تی ئه‌چین تا یه‌کئ‌ له‌ئیمه‌ ماب‌یت، کئ‌ ئه‌گریته‌ خۆت بیگره، کئ‌ ده‌رئه‌که‌یت
 ده‌ریب‌که، له‌مال و سامانمان چئ‌ ئه‌به‌یت بیبه، ئه‌وه‌ی که‌بیبه‌ی خوشه‌یست تره‌ لامان له‌وه‌ی
 بۆمان به‌جێئه‌هێلئ‌، سویند به‌که‌سی که‌ گیانی منی به‌ده‌سته‌ هه‌رگیز به‌م رێگه‌دا نه‌هات‌ووم
 هیچ ناشنا نیم پئی، پیمان ناخۆش نیه‌ که‌ سبه‌ینئ‌ تئ‌ جه‌نگین له‌گه‌ل دوژمناندا، ئیمه‌
 خۆگرین له‌ جه‌نگدا، راستین له‌ کاتی گه‌یشتن به‌ دوژمن، ئومید وایه‌ که‌ خوا له‌لایه‌ن ئیمه‌وه
 شتیکت نیشان بدات که‌ چاوه‌کانتی پئ‌ پوون و پووناک بیت و دلخۆش بیت پئی، له
 ر‌ی‌وایه‌تیکى تر‌دا ئه‌مه‌شی گو‌ت: ب‌ئ‌گومان ئیمه‌ چه‌ند که‌سیکمان له‌گه‌له‌که‌مان
 به‌جئ‌ ه‌یش‌ت‌و‌وه‌ له‌ مه‌دینه‌ خوش‌ ویست‌نی ئیمه‌ بۆ تۆ به‌ه‌یز‌تر نیه‌ له‌ خوش‌ ویست‌نی ئه‌وان

بۆت، ئىمە گوپرايهال تر نين لهوان، نهوان كه نههاتوون گومانيان وا بردوووه كه بۆ سەر كاروان
 نهچن و مهترسى يهك نيه، ئىمه شوين و جىگايهكى مهحكمت بۆ دروست نهكەين كه تييدا
 بيت و پاسهوان دائهنيين بهدهورتدا، ولاغى سواريت بۆ ئاماده نهكەين، ئينجا پهلامارى
 دوژمن نهدهين و نهكهوينه جهنگ لهگهليان، ئينجا نهكه خوا زالى كردين، نهوه شتيكه
 نهمانهوي و پيمان خوشه، نهگهۆ نهو بارهكهى تر بوو نهوا تو بهرسواري نهگهپرييتهوه بۆ ناو
 نهوانهى كه بهجئامون. ئينجا پيغهمبەر (ﷺ) وهلامى دايهوه بهخيرو خوشى و فهرمووى: يا
 خوا بريارى چاكر لهوه نهدا نهى ساعد. ئينجا كه ساعد له قسه و راويژهكه بوويهوه
 پيغهمبەر (ﷺ) فهرمووى: بپۆن بهيارمهتى خوا لهسەر فهر و بهرهكهتى خوا، خوا يهلينى
 پيداوم بهيهكئ لهو دوو شته: كاروانهكه، يان قورپيش و لهشكرهكه، سويند به خوا وهك
 ئيستا بهچاوهبم و سهرنجى تياچوون و كوژراني نهوانه نهدهم، لهوهوه بويان دهركهوت كه
 نهكهونه جهنگ و كاروانهكه قوتار بووه، ئوميدى زالبوون و سهركهوتنيان پهيداكرد.
 لهشكرهكهى دابهشكردو دوو بهيداخى رهشى برياردا يهكيكيان لهگهال حهزهرتى عهلى و
 نهويتر لهگهال سهعدى كوپى مهعاز - خوا لييان پازى بئ - لهشهوى جومعه و حهقهدهى
 رهمهزان پيغهمبەر (ﷺ) گهيشته نزيكى بهدرو پرس و راويژيكرد كه لهكويدا بخهن و
 نيشتهجئبن، حوبابى كوپى مونزير گوتى: بمانبه تا نزيكترين لهوانهوه، من شارهمام پئي و
 به بيره كونهكاني بهدر، لهويدا له نزيكى بيرىكى كوئن ههيه ئاوهكهى شيرينه و زوره، لهويدا
 حهزىك دروست نهكەين لهسهرى، بيره كونهكاني تر كويز نهكهينهوه و ئىمه نهو كاته ئاو
 نهخوينهوه و جهنگ نهكەين و نهوان بئناون، له ريوايهتيكدا نهفهرموئ: حوباب گوتى كاتى
 كه پيغهمبەر (ﷺ) - لهو شويتهدا خستبووى كه حوباب دهست نيشانى بوكرد - گوتى: نهى
 پيغهمبهرى خوا نهه شوينه كه توئ قيايت ئايا خوا فهرمانى پيداوه، كهواته ئىمه بۆمان نيه
 ليى لادهين؟ يان نهمهپراى خوته و ريگه ههيه قسهى تييدا بكرئ؟ نهويش فهرمووى: نهخير
 خوا فهرمانى نهداوه، بهلكو ريگهى قسه و راويژههيه تييدا، ئينجا حوبابييش دهست نيشانى
 كرد بۆ نهو شويتهى كه خوي ههليبزاردو باسمانكرد، پيغهمبەر (ﷺ) بهو جوړهى كرد كه
 حوباب دهست نيشانى بوكردو لهشهوى حهقهدهدا باران تيبكردو نهو شهوه زهويهكهى پاك و
 خاوين كردو لم و چلكهكهى نههيشت و محكم بوو بۆ گهپان و پويشتن تييدا و پيكن و پيكن تر
 بوو نهو تهرفهكهى تر كه قورپيشى تييدا بوو بارانى ليى نهبارى به جوړى لاي نهمان بارى،
 بهلكو جئ و شويتهكهيان نارهحەت تر بوو بۆ گهپان و هات و چۆ، كهواته نهو بارانه بوو

به خیر و بهره که بت بۆ موسلمانان کان و شهر و نه گبه تی بۆ نهوان، لهو شهوه دا موسلمانان کان
 و نه زو خه نوچه که یه گرتنی و خهوتن، به جورئ هینی وایان بوو به خوی نه نه زانی نه کهوت
 به لادا، بهوه نارامی کهوته دلایان، پیغه مبهبر (ﷺ) عماری کوپی یاسرو نیین و مه سعودی نارد
 گه پان و چه رخیه کیان کرد به دوری له شکری قورپه یشدا، گه پانه وه هه والیاندا که ترسو
 بییمان له دل دایه، پاشان شوین و جیگه ی پیغه مبهبر (ﷺ) دروستکرا له لق و په لی دارخورما و
 سه عدی کوپی مه عاز به شمشیره که ی له قاپیه که دا وهستا، ئینجا پیغه مبهبر (ﷺ) گه پرا
 سه ریدا لهو شوینه ی که جهنگه که ی تیدا نه بی و شوینی کوشتن و کهوتنی سه رۆکهکانی
 قورپه یشی نیشانی هه وه کهانیدا یه که به یه که نه یفه رموو: نهوه شوینی کوشتن و کهوتنی فلانه،
 هیچ کام له وانه نه تازا له وه ی که دیار کردوو دهست نیشانی بۆ کرد، ئینجا ریزی
 هه وه کهانی ریک خست و خوی گه پرایه وه بۆ جیگا که ی خوی. ئینجا قورپه یش کاتی پۆژ
 بوویه وه بهره و شیوه که هاتن، کاتی پیغه مبهبر (ﷺ) دیتنی نزای کرده لای خوا و فره مووی:
 نه ی خوی به نهوه قورپه یشه نهوا هات به خو بهزل زانی و که شخه و شانازی وه بهرام بهر تو
 وهستا وه و پیغه مبهبر که به درۆزن و ناراست دانه نین، نه ی خوی به داوی کۆمه کی و
 سه رکهوتنت لینه که م که به لیت پیدام، خوی قلیان که ره وه، له دور وه عوتبه ی کوپی
 ره بیعه ی بینی به سورای حوشریکی سووره وه فره مووی: نه گه له وانه دا خیر بی لای
 نه مه یانه، نه گه له گوئی بکه ن رپی راست نه ده نه بهرو دوچار نابن، ئینجا کاتی که
 قورپه یش دامه زان چه ند که سیکیان هاتن بهره و هه وه که ی پیغه مبهبر (ﷺ) یه کیکیان
 حکیمی کوپی حزام بوو، پیغه مبهبر (ﷺ) فره مووی: لینیان گه رین با ناو بخۆنه وه، ئینجا
 هه ر کام له وانه که لهو ناوه یان خوارد نهو پۆژه کوژان بیجگه له حکیم له پاشدا موسلمان
 بوو، جا پاش نهوه هه ر کاتی بیویستایه سویندی گه وه بخوات نه یگوت: سویند به که سیک
 که منی پزگار کرد له پۆژی به دردا، ئینجا که حکیم گه پرا به ناو له شکره که ی قورپه یشدا بۆ
 په شیمان کرد نه وه یان له جهنگ کردن، له پیشه وه چوو بۆ لای عوتبه ی کوپی ره بیعه و پنی
 گوت: بن گومان تو گه وه ی قورپه یش و ناغای به گوئی کراویانیت، نایا نه ته وی تا دنیا دنیا به
 به خیر و چاکه ناو به رپی له ناو خه لکدا؟ نهویش گوتی: چۆن نه ی که حکیم؟ نه مه یش گوتی: نه م
 خه لکه بگیره وه و مه سه له ی برا که ی عه مر ی هه زه می که موسلمانان کان کوشتیان بگه
 گه رن، به م په نگه خوینه که ی بده، نهویش گوتی: نهوا نه وه م کرد، نهو سویند خواری خو مه
 خوینه که ی و هه ر زیانیکی مالی بووی له سه ر من، که واته به ر بۆلای نه بو هه زه له، واته نه بو

جهل، من هر مه ترسم لهو هیه که کاره که تیک بدات، ئینجا عوتبه ههستا و قاریدا: ئەه
 کۆمەڵی قورەیش، سویند به خوا ئیوه جهنگ بکه له گەل محمد و هاو له کانی هیچ شتیک به
 دهست ناهینن، سویند به خوا ئەگەر ئیوه ئەوان له ناو بهرن ئەوا کەسو کاری خۆتان
 ئەکوژن و هه میسه گرژ ئەبن له یه کترو ناکۆکیان ئەبن، چونکه هه کام له ئیوه نامۆزای یان
 خالۆزایه کی له خزمی کوژاوه، کهواته بگهڕینهوه و لێیان گهڕین له گەل عه ره به کانی تر با
 تی جهنگن، ئەگەر ئەوان له ناویان بردن ئەوا خوشی له خۆتان و ئەوهی پیتان خوشه
 پوو ئەدات، ئەگەر به جوړیکی تریوو ئەوا ئیوه تووشی هیچ شتیک نابن لێیهوه. حکیم ئەلئ:
 ئینجا چووم بۆلای ئەبو جهل که ئەبینم زڕی و تاس کلاوه کهی دهرهیناوه و خه ریکه
 نامادهی ئەکات، منیش پیم گوت: عوتبه منی نار دووه بۆلای نۆو سفارشی پێکردووم بهو
 مهبهستهی که گوتمان، ئەویش گوتی: سویند به خوا ناگهڕینهوه ههتا خوا بریاری خۆی
 ئەدا له نێوان ئیمه و محمدا، عوتبه مهبهستی هه ره ئەوهیه ئەزانئ محمد و هاو له کانی تیا
 ئەچن و کوپه کهشی له ناو ئەوان دایه، له به ره ئەوه ئەیا ترسی ئئ! ئینجا سفارشی کرده لای
 عامری کوپی هه زه می به مهی که سویند خواره کهت ئەیهوئ خه لکه که بگهڕینهوه، تۆش
 به چاوی خۆت مهقی خوینه کهی خۆت بینی، کهواته ههسته ههقه کهی خۆت بسینه، واته
 مهقی برا کهی که له وه و پێش کوژان به دهستی موسلمان ههکان! ئینجا ئەویش ههستا خۆی
 دهرخست ئینجا چووه سه ره قوله و هاواری کرد: وا عمراه! به هۆی ئەوه وه جهنگه داگیرسا و
 کاره که به تین بوو بریاری جهنگیاندا، بهو جوړه ئەو پای که عوتبه هاواری کرد و بانگی
 ئەوانه ی بۆ کرد ئەبو جهل تیکیدا ئینجا کاتئ ئەو قسه و باسی ئەبو جهله گه یشته
 عوتبه و گوتی عوتبه له ترسا سی ئاوساوه، گوتی: بئ گومان ئەو نێره مووکه ئەزانئ و ئەبینئ
 سی ئاوساوه له ترسا. (ئیبن و ئیسحاق) ئەلئ: ئەسو هدی مه خزومی که پیاوئیکی
 بئ باوه ره کانی هه یای بهد خو بوو په لاماریدا: په یمان ئەدهم به خوا ئەبن له هه زه که یان ناو
 بخۆنهوه یا ئەپروخینم، یان ئەبن بمرم له پیناویدا، ئینجا کاتئ هات بۆ ئەوه هه زه ته
 هه مزه بۆی دهرچوو - خوا لێی پازی بئ - ئینجا که گه یشتن به یه که هه مزه
 شیریکیدا به قاچیدا و له نیوهی ساقیدا په راندی پێش ئەوهی بگاته هه زه که به هۆی ئەوه وه
 کهوت به پشتدا و خویننی قاچه کهی فواره ی ئەکرد به ره و هاو له کانی، ئینجا به گاگۆلکئ
 به ره و هه زه که پویشته و خۆی پینگه یاند ئەویست سوینده کهی نه کهوئ، ئینجا هه مزه
 لێیدا و کوشتی له ناو هه زه که دا، ئینجا دوا ی ئەوه عوتبه و شه یبه ی برای و وه لیدی کوپی

عوتبه هاتنه مهیدان و داوایانکرد که موسلمانان کان بچنه مهیدان، ئینجا سئ کهس له
 موسلمانانی مه‌دینه‌یی چوونه مهیدان، ئه‌ویش گوتی: ئیوه کیڤ؟ ئه‌وانیش گوتیان: ئیمه
 مه‌دینه‌یین، ئه‌مانه‌یش گوتیان ئیمه هیچ مه‌به‌ست و پیویستی یه‌کمان به ئیوه نیه، عوتبه
 گوتی: ئیوه هاوسهرنکی به‌رین، ئیمه مه‌به‌ستمان گه‌له‌که‌ی خۆمانه، ئینجا جارچی‌ه‌کیان
 جاری داو گوتی ئه‌ی محمد له‌گه‌له‌که‌ی خۆمان هاوسهرمان بۆ ده‌ریکه، ئینجا ئه‌ویش
 فهرمووی: عوبه‌یده هه‌لسه، هه‌مزه هه‌لسه، عه‌لی هه‌لسه، ئینجا ئه‌مانیش هه‌لسان و کاتێ
 نزیکێ که‌وتنه‌وه، گوتیان ئیوه کیڤ؟ هه‌رکام له‌و سیانه ناوی خۆیان برد و خۆیان ناساند!
 ئینجا ئه‌وانیش گوتیان: به‌ئێ ئه‌مانه هاوسهری به‌رین. ئینجا عوبه‌یده که به‌ته‌مه‌ن تر بوو
 چووه مه‌یدانی عوتبه، هه‌مزه چوو بۆ شه‌یبه و عه‌لی چوو بۆ وه‌لید، هه‌مزه شه‌یبه‌ی کوشت و
 ماوه‌ی نه‌دا، عه‌لی وه‌لیدی کوشت و ماوه‌ی نه‌دا، عوبه‌یده و عوتبه هه‌رکام دای له‌وێتر و په‌کی
 خست، ئینجا هه‌مزه و عه‌لی هه‌لمه‌تیا‌ن دایه سهر عوتبه و له‌گیانیانکرد و عوبه‌یده‌یان
 هه‌لگرت و بردیا‌نه‌وه بۆ ناو موسلمانان، ئینجا به‌جاری هه‌موو په‌لاماریاندا، نزیک
 که‌وتنه‌وه له‌یه‌کتر، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرمانیدا‌بوو که ئه‌مانه په‌لامار نه‌دن هه‌تا ئه‌مریا‌ن
 پیغه‌مکه‌ت، فهرمووی: ئه‌وانه نزیک که‌وتنه‌وه تیر بارانیان بکه‌ن و دووریان بخه‌نه‌وه له‌خۆیان
 به‌تیر، ئینجا پرزیدان و پرزه‌کانی پرێ و پیککردن و گه‌رایه‌وه بۆ شوینه‌که‌ی خۆی، ته‌نها
 ئه‌بو‌به‌کریش له‌گه‌لی چوو بۆ ناو شوین و سه‌نگه‌ره‌که، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌ستیکرد به‌نزاو
 پارانه‌وه له‌خوای خۆی و داوای ئه‌و یاره‌مه‌تی و سه‌رکه‌وتنه‌ی ئه‌کرد که به‌ئێنی دابو، له‌و
 نزاو پارانه‌وه‌یه‌دا گوتی: ئه‌ی خواجه ئه‌گه‌ر ئه‌م‌پۆ ئه‌م تاقمه‌ تیدا بچن ئیتر تو‌ نا‌په‌رس‌تری‌یت،
 ئه‌بو‌به‌کر ئه‌یگوت: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا هیندی له‌ نزاو پارانه‌وه‌که‌ت به‌سه‌ بئ‌گومان خوا
 به‌ئێنه‌که‌ت بۆ به‌دی ئه‌هینێ، (ئین و ئیسحاق) ئه‌فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌نه‌وزیکێ برد له
 کاتی‌کدا که‌له‌شوینه‌که‌یدا بوو له‌پاشان خه‌به‌ری بوویه‌وه و فهرمووی: ئه‌بو‌به‌کر موژده‌ی
 یارمه‌تی و زāl کره‌نه‌که‌ی خوات بۆهات، ئه‌مه‌ جو‌بره‌ئیه‌ جله‌وی ئه‌سه‌په‌که‌ی گرت‌وه
 به‌ده‌سته‌وه و پای ئه‌کیشی و تو‌زو غوباری لینیشت‌وه، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) له‌و پۆژه‌دا چوو
 بۆ‌ناو موسلمانان و هانیدا‌ن له‌سه‌ر جه‌نگ و فیدا‌کاری و فهرمووی: سویند به‌که‌سێک که
 گیانی منی به‌ده‌سته هه‌رکه‌سێک ئه‌م‌پۆ تی‌جه‌نگی ئینجا بکوژێ به‌جو‌ری خۆگرێ و
 به‌نیاز و ته‌مای پا‌دا‌شتی خوا بێت و پوو بنی و پشت هه‌لنه‌کات، خوا ئه‌یخاته به‌هه‌شت،
 له‌ویدا عومه‌ری کو‌پی هه‌مام گوتی له‌کاتی‌کدا چه‌ند ده‌نکه‌ خورما‌یه‌ک له‌ده‌ستیدا بوو

ئەيخواردن، گوتى، بەخ، بەخ و ئايا لەنيوان من و چوونە بەهەشتەدا ھەر ئەمە ھەيە کە ئەوانە
 من بکوژن؟ ئينجا دەنگە خورماکانى فرېداو شمشيرەكەى گرت و دەستى کرد بەجەنگ تا
 شەھيدکرا، پەحمەتى خواى لىبى، (ئىبن و ئيسحاق) ئەلئى: لەو پۆژەدا پيغەمبەر (ﷺ) چنگنى
 پريزو خوئى کرد بە پووى لەشکرەكەى قورەيشداو فەرمووى: (شاهت الوجوه) دەم و
 چاوەکان ناشيرين و پيسوا بوون، واتە ياخوا وابن. فەرمانيدا کەبە توندی پەلامارى بدەن
 بەھۆى ئەوھە شکان و شکستى قورەيش پوویدا، بەم پەنگە لە سەرۆکەکانى کوژرا ئەوانەى
 کەکوژان، دەستگير کرا ئەوھى کە دەستگيرکرا، سەعدى کوپى مەعاز ئەو دەستگير کردنەى
 پى ناخۆش بوو، پيغەمبەر (ﷺ) پىنى فەرمووى: ئەى سەعد وەك پيئت ناخۆشبى کە ئەوانە
 دەستگير نەکړن! ئەویش گوتى: بەلئى، چونکە ئەمە يەكەمین پووداوى سەختە خوا ھيئەى
 بەسەر بت پەرستاندا، لەبەرئەوھ پيغەمبەر خۆشە زۆريان لى بکوژى، ئەك بەيئەرنەوھ، لەو پۆژەدا
 ئومەيەى کوپى خەلف کەکاتى خۆى لە مەككەدا سزای بيلالى ئەدا بەو جوړە سزايە کە
 بەناو بانگە، ئەو ئومەيە دەست گير کرا و کەوتە بەرچاوى بيلال و جاپى دا بەناو
 موسلمانانداو گوتى: ئەمە سەرى بى پىروايى يە يا خوا من پزگار نەبم ئەگەر ئەو قوتارىيت،
 ھەرچەند عبدالحمنى کوپى عەوف کە دەستگيرى کرد بوو ھەولیداو بەرگرى ليکرد و ھيچ
 سوودى نەبوو، موسلمانان دەورىانداو کوشتيان. ھەرۆھە لەو پۆژەدا (ئىبن و مسعود) پىنى
 کەوت لەئەبو جەھل لەدوا گياندا بوو سەرى بىرى و سەرەكەى بردە بەر دەست پيغەمبەر
 (ﷺ) و عەرزى کرد ئەمە سەرى دوژمنکەى خوايە، ئەویش فەرمووى: الحمد لله، سوپاس
 خواى کرد، لەو پۆژەدا لەپاش شکانى قورەيش و تەواو بوونى جەنگەکە پيغەمبەر (ﷺ)
 فەرمانيدا کە ئەو لاشانە بخريئە ناوچالى ئەوييرە کۆنەى کە لەویدا بوو ئەوانيش
 ھەموويان خستە ناوى بييجگە لەو ئومەيەى کوپى خەلف کە ئاوسابوو لەناو زى و تاس
 کلۆھەيدا پىر بە پىر کاتى ويستيان بييجولئىن و بيبن لاشەكەى دائەپزاو ئەوانيش ھەر لە
 شوئەكەى خويدا بەخۆل و بەرد دايان شارد، ئينجا لەپاش شارەنەوھى ئەو لاشانە لەو
 چال و بيرە کۆندەدا پيغەمبەر (ﷺ) بە لاسەريانەوھ وەستاو فەرمووى: ئەى ئەوانەى کە خزانە
 ناو ئەو چال و بيرە ئايا ئەو بەلئى و ھەرەشەى کە خوا کردى ليتان بەراست دەرچوو و
 دەستان کەوت، من ئەو بەلئى و مەگينىيەى کە خوا پييدا دەستم کەوت بەراست و بەدى
 ھات، ئينجا ھاوھەلەکان عەرزيان کرد: ئايا تۆ قسە لەگەل مردواندا ئەکەيت؟ ئەویش
 فەرمووى: بى گومان زانيان ئەوھى کە خوا بەلئى پيدان راست بوو. (عائشە) - خوا لى

پازى بى - ئەفەرموئى: خەلكى ئەلەين: پىڭەمبەر (ﷺ) فەرموئى: بى گومان ئەوئى من پىم
 گوتن بىستان، پىڭەمبەر (ﷺ) فەرموئى: بى گومان زانىان. (ئىبن و ئىسحاق) ئەفەرموئى:
 كاتى فەرماندرا بە شاردنەوئى لەشى كۆژراوەكانى قورەيش يەكئى لەوانە عوتبەئى كۆپى
 پەبىعەبوو پاكىشراو برا بۇناو چالەكە، پىڭەمبەر (ﷺ) سەرنجى ئەبو حوزەيفەيدا كە كۆپى
 عوتبەبوو، بەغەمبارو پەنگ تىك چووبىنى. بەهۆئى ئەوئەو پىسى فەرموئى: ئەبو حوزەيفە
 پەنگە بەهۆئى باوكتەو دىگران بووبى، ئەوئىش گوتى: نە والله ئەئى پىڭەمبەرى خوا گومان
 نىە لەباوكمداو لە پۆشتنى بە خراپى، بەلام باوكم پىاوئىكى ژىرىى ھونەرمەندبوو، بەهۆئى
 ئەوئەو ئومىدەوار بووم خوا پىنموونى بكات و بىخاتە سەر پىئى ئىسلام، ئىنجا كە بىنىم وا
 دەرئەچوو بەبئى بىرواىى مرد بەو غەمبار بووم، ئىنجا پىڭەمبەر (ﷺ) نزاى خىرى بۇ كردو
 قسەئى خىرى ئاراستە كرد. لەپاش لىبوونەوئە لە جەنگ و كوشتار فەرمانىدا بە كۆكردنەوئى
 دەستكەوتەكەكانى جەنگ و كۆكرانەوئە، ئىنجا دووبەرەكى پەيدابوو كە ئاىا ئەودەست
 كەوتانە بەكئى بدرىن؟ ئەوانەئى كە كۆيان كردهو گوتيان: بۇ ئىمەئە و مافى ئىمەئە، ئەوانەئى
 كە جەنگەكەيان كرد بوو گوتيان: مافى ئىمەئە، ئەوانەئى كە پاسەوانى پىڭەمبەر بوون
 گوتيان ئىوئە لە ئىمە شايستەتر نىن، ئىمە ئەو شتانەمان بىنى و ھىچ كەس بەرگرى نەئەكردو
 ئەمانتوانى وەرى گرىن بۇ خۆمان، بەلام مەترسىمان كرد لەوئى دوژمن پەلامارى پىڭەمبەر
 (ﷺ) بدا لەبەر ئەو دەستمان لە ھىچ نەداو خەرىك بووین بە پاسەوانى خۆمان، (ئىبن و
 ئىسحاق) ئەئى: ئەگىرئەتەوئەو پىوايەتەك ئەمىنئى لە عوبادەئى كۆپى سامىتەوئە كە فەرموئى:
 ئىمە دووبەرەكىمان بوو لە بارەئى ئەو دەستكەوتانەوئە، بەد خو بووین لەوئەدا، بەهۆئى ئەوئەو
 خوا لەدەستى ئىمەئە دەرھىناو ھەوالەئى پىڭەمبەر كرد (ﷺ) ئىنجا ئەوئىش دابەشىكرد، بە
 يەكسان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا

اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾

ئەم سوورەتە ھاتە خوارەو دەربارەى ئەم جەنگە کە ھىندى لێ بووداوە بەسەر ھاتە کانیماں خستە بەرچاوە، ئینجا لەسەر پووناکی ئەو باسو و ھەوالانە با دەست پێکەین و بێنە ژێر سایەى ئایەتەکان خوا ئەفەرموێ: بە پێغمبەر (ﷺ) ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ ﴿﴾ ئەى پێغمبەر پرسیار ئەکەن لێت لە بارەى دەستکەوتەکانەو کە لەم جەنگدا دەستکەوت بوون، پرسیار ئەکەن کە بۆ کێ ئەبێ و بە کێ ئەدرێن؟ ئەو دەستکەوتانە بە شیوەى مەبەست بن وەک زۆربە ئەفەرموون و چەند پێواوەتیکیش بەلگەن لەسەر ئەو، یان مەبەست ھەر شتیکە کە بەبێ جەنگ لەلایەن بێ پرواکانەو جۆی بوویتەو و دەرچوویی بۆلای موسلمانەکان وەک لە (ئێبن و عەباس) ھو پێواوەتکراوە. یان مەبەست ئەو (یەک لەسەر پێنج) ھەبێت کە خوا دایناوە و لە ئایەتى داھاتوودا باسو ئەکری، وەک (مجاھد) ئەفەرموێ: یان مەبەست زیادە بەشو بەخششیکە کە کاربەدەستى موسلمانان ئەیدا بەھىندى لە تیکۆشەران لەبەر ھۆیکى تاییبەتى. یان مەبەست چەک و جل و بەرگی کوژراوەکانە وەک ھىندى تر ئەفەرموون کە یەتاییبەتى ئەدرێن بە بکوژەکان. بۆ ھەر کام لەم پایانەش ھەدیس و پێواوەت ھەبە کە بەلگە و قۆلگیرین، لەسەر ھەربارو بە ھەر حال خواى پەرورەدگار فەرمانیدا بە پێغمبەرەکەى (ﷺ) کەوھەلامیکیان بداتەو و ئاوى دلایان بدات و ئاژاوە و دووبەرەکی نەھێلێ لەناویاندا، بەم ڕەنگە کارى ئەو پرسیار لیکراوەى لە دەستى پرسیار کەران دەرمینا و گیرای ھوھەبۆلای خوێ و پێغمبەرەکەى (ﷺ) فەرمووی: ﴿قُلْ﴾ ئەى پێغمبەر لەوھەلامیاندا بلی: ﴿الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ ئەو دەستکەوتانە ھەر بۆ خوا و پێغمبەرن و کاروباریان تاییبەتى بەوانەو، کەواتە

پيغهمبر (ﷺ) دابه شيان نه کات به وړي که خوا فرمان نه دات بهي نه وهی هيچ که سيکی تر
 پاوپرياری بيی ﴿فَاَتُوا اللَّهَ﴾ که واته خوتان پپاريژن له مهر کارو کرده و يه که هوی خه شم و
 تولهی خوا بيت، بوهستن به ديار کاروپريارو فرمانی خواوه و وازيښن له ناریکی و نارواوه و
 دووبهره کی ﴿وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾ په يوه سستی و په يوه ندي نيوان خوتان چاک بکن بهم
 په ننگه به پيی فرمانی نيسلام په فتاريکهن له ناو خوتاندا، دوورکه و تنه وه له ناکوکی و نارواوه و
 دووبهره کی و به پيی فرمانی خوا په فتاريکهن. ئينجا نه و مه به سته به ييز تر نه کات و دلنيایي
 له سر نه کات که نه فرموي: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ گوپرايه لی خوا و فروستاده کی بن، له
 مهره ها فرمان و جله و گيري يه که يه کی له فرمانانه له شوي نه دا برتتیه له مه سه له ی
 نه د دستکوتانه ی نه جهنگی به دره. نه دلانه ی داچله کان که نارواهيان بوو له سر نه و
 دستکوتانه به فرماندان به خوپاريژنی له خوا که چاکترين جله و گيرو بهرگری که به بو
 مردوم، به هيژترين جله و گيري که دل و دهرونی پی ژيريرو گوپرايه ل بکري نه و سام و
 بيم و شرم و شکويه له خوا که که و ته هر دل و دهرونی که و زور به سووک و ناسانی
 گوپرايه ل نه بيت و ناتوانی سه کيشی بکات، خوتان پپاريژن و په يوه سستی نيوان خوتان چاک
 بکن و گوپرايه لی خوا و فروستاده کی بن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ئيوه بپروادرن، واته
 پنيويسته بو بپروای راسته قينه که له کرده و هدا دهرکه وي. نه که به قسه ی پوت يان به ثاوات و
 خوزگه و هک پيغهمبر (ﷺ) نه فرموي: (ليس الإيمان بالتمنيء لا بالتحلي، ولكن هو ما وقر في
 القلب و صدقه العمل) بپروا نه به ثاوات فراهم ديئت، نه به ديمه ن و لاف لي دان، به لکو بپروا
 نه و يه که له دلدا دامه زراوبيت و کرده و هس به راستی دهرکات، واته له کرده و هدا دهرکه وي،
 جا له بهر نه وه نه مسته يی له زور شوي نه دا ديئت به دواي ياسا و بپروا هکاندا تا پوونی
 بکاتمه که بپروا قسه و ته ی پوت نيه، بپروای راسته قينه نه بيت بهر و بهرهمی بيی و به دی
 بيت له زيان و جيهاندا،

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ

وهك دهر نه كهوئ به جوانی كه نه فهرموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ برودارانی پاسته قینه هر نه من كه نه سیف و نیشانه یان تیدا به دی بیت:

۱- ﴿إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ کاتی که باسی خوا کراو ناوی برا دلیان نه ترسی و دانه چله کی، ئیتر ناوی ببری له کاتی فرمان و جله و گیریدا، یان ناوی ببری و بیر بخریته وه بو هاندان له سهر کردنی چاکه یه ک یان گه رانه وه له خراپه یه ک، یان هر جوریکی تر که خوا ناوبرا نه و بروداره نه ترسی و دلی دانه چله کی قرچی دهر وونی دیت و له رزه ی تی نه كهوئ له بهر ههست کردنی به گهره یی خوا و سام و هه بیبه تی خوا له دلیدا که بالا دهستی نیه و هه موو شت هر به دهست نه وه و بیباکه له هر کارئ که بیبه وئ بیکات، له هه مان کات به نده هیچی به دهست نیه و له هه موو بارئکه وه که م و کوپی هه یه، نه و ترس و هه بیبه ته شتیکی دهر وونییه پوو نه کاته به نده ی هر به بیر کردنه وه له گهره یی و بیباکی خوا چ جای بیر کردنه وه ی له که م کوپی و ناتواوی و گوناو و تاوانی، به هوئ نه وه و گوپرایه له بو هه موو کار و فرمانه کانی خوا، بوونی نه و سام بیم و هه بیبه ته له دهر وونی بروداردا دژی نه و نارامی و دامه زراوییه نیه که پهیدا نه بی بو دهر وونی به نده به هوئ باس و یادی خواوه، به لکو هه ردو به جارئ کوئه بنه وه له دلی بروداردا، چونکه سام و بیم و دله له رزه که ی له بهر ههست کردنییه تی به گهره یی و بیباکییه که ی خوا، نارامی و دامه زراوییه که ی به هوئ ههست کردنه به به رزه یی و میهره بانیه که ی، به لکو نه و سام و دله له رزه و قرچی دله له پیشه وه نه بی نینجا نه و نارامی و ئومیده پهیدانه بی، وهک له دهستی قورئاندا نه فهرموی: ﴿نَقْشُورُهُمْ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾

۲- ﴿وَإِذَا تَلَّيْتُمْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا﴾ کاتئ ئایهتهکانی خوا بخوینریتنهوه بهسریاندا ﴿زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾

ئهو بپوادارانه زیاد نهکهن لمبارهی بپرواکه یانهوه، واته بههوی ئهو ئایهتانهوه بپرواکه یان بههیزترو زیاتر نهبیئت، چونکه ههراکام لهو ئایهتانه بهلگه و پابهزیکی بههیزن، بئگومان زوری پابهرو بهلگهش هوی ئهو زیاده هیزیه، ئینجا بابزانین بپروا دهست نهکات بۆ زیادو کهم و زیادیی وهک زۆر لهزانیان نهفهرموون؟ یان دهست نادات وهک (ئیمامی حهنهفی) و کۆمهلیک لهزانیانی کهلام و نهفهرموون. ئهو مهسهلهیه یهکئ بوو لهوانهی که دووبهرهیک تیدا پهیدا بوو لهناو ئهم ئوممهتهدا، بههوی زیاده لیکۆلینهوه و وردهکارییهکی زۆر که بهکارهینراو هیچ پئویستیش نهبوو، بهلکو زیانی زۆریشیان لپهیدابوو، کهواته با ئیمه نهوه نههینینهوه کایه و خۆمان بهوهوه خهریک نهکهن بهتایبهتی کهلم مهسهلهدا بهلگهی زۆرو زهبنه هیه له ئایهت لهحه دیس و له بهلگهی ژیری لهسر پای یهکه، دلی بپروادار به ویزدانی خوی ههست نهکات بهو زیادو کهمیه له دهروونی خویدا، ههست نهکات بهوهی له هیندی کاتدا بپرواکهی بهشتیک بههیزتره تا هیندی کات بۆ ههمان شت، بهلئ دلی بپروادار دهستی نهکهوئ له ئایهتهکانی قورئاندا نهوهی که بپرواکهی پئ زیادو بههیزیبی، تا نهکاته پادهی ئارامی تهواو، ئهم قورئانه لهپهوه و یهکسر نهوئ لهگهڵ دلی ئادهمیدا، هیچ پنگرو پهردهیهک نیه له بهیندا بئجگه له تاریکی بئپروایی، کاتئ ئهو پهرده رهشه لابرا دڵ شیرینی ئهم قورئانه نهچهژئ ههست نهکات بهو هیزو زیادبوونه کاتئ کهئو ئایهتانه دووباره و چند باره کرانهوه و ئاراسته ی ئهو دله کران، جا لهبر نهوه له قورئاندا له چند شویندا چاوی دڵ نهکاتهوه سهرنجی پائهکیشی بۆ بهلگه و پابههرهکان که بهدوای ئاراسته کردنیاندا نهفهرموئ: (إِنْ فِي ذَلِكَ لَقَوْمٌ يُّؤْمِنُونَ)، (إِنْ فِي ذَلِكَ لَايَاتٌ لِلْمُؤْمِنِينَ) وهک دهست نیشان نهکات بۆ نهوه فهرمووده یهکئ له هاوهلهکان -خوا لییان پازی بی-: (كُنَّا نُؤْتِي الْإِيمَانَ قَبْلَ أَنْ نُؤْتِيَ الْقُرْآنَ) ئیمه بپروامان پئ نه بهخشا پیش نهوهی قورئانمان پئ بهخشرئ. به هوی نهوه بپرواوه هاوهلهکان و شوین کهوتوووه راستهقینهکانی ئهوان، ئهو بۆن و ههناسه خۆشه یان وهرنهگرت لهم قورئانه، ئهو تام و مهزه بئ وینه یان نهچهشت لینهوه تا بوون بهئاوینهیهکی بالانما و نوینهریکی

پاسته قينہی ئەم قورئانە، تا ئەو پادەي دەربارەي ھەركام ئەگوترا (قرآن يمشي في الارض). قورئانیکە ئەگەري لەزەويدا!

۳- ﴿وَعَلَىٰ رَيْهَمَ يَتَوَكَّلُونَ﴾ پشتيان هر به پهروردگاري خوځيان نه‌بستن و کاروباري خوځيان هر حواله‌ي نهو نه‌کن، هيچ که‌سيکي تر به فرياد په‌س دانانين، يان وهک (نيين و که‌سير) نه‌فهرموئ: له تفه‌سیره‌که‌يدا: چاوه‌پرواني هر لهو نه‌کن، نيازي دل‌يان هر بؤ لاي نه‌وه و په‌نا هر به‌نهو نه‌بن، داواي پڼويستي هر لهو نه‌کن، نوميد و مه‌يلي دل‌يان هر بؤ لاي نه‌وه، نه‌زانن هرچي نهو ويستبتي هر نه‌وه نه‌بي، هرچي نه‌ويستبتي هرگيز نه‌بووه و نابي، هر نهو خاوه‌ني هه‌موو کاروباره له‌م بوونه‌وه‌رده، هيچ تيك دهر و گوډه‌ريک نيه بؤ حوکم و برياري نهو و حيساب و پرسياياري نهو چه‌سپانه، جا له‌به‌ر نه‌وه سه‌عیدی کوږي جوبه‌ير فهرمويه‌تي: نه‌م سيفه‌ته که‌پڼي نه‌گوتري: (توکل) کوکه‌ره‌وه‌ي نيمان و بپروايه. نه‌م سيفه‌تي (توکل) برتتیه له‌پرواي پاک و خاوين به‌تاک و تنيايي خوا. په‌رستني خوا به‌پاک و خاوين و به‌بي هيچ جوړه هاوبه‌شيک، که‌واته له هيچ دل‌يک و باوه‌ر به‌تاک و تنيايي خوا کوڼايتنه‌وه له‌گه‌ل پشت به‌ستن به‌هيچ که‌سيکي تر، نهو که‌سانه‌ي که‌له‌درووني خرياندا هه‌ست نه‌کن به‌ پشت به‌ستنيان به‌ که‌سيکي تريان به‌ هر هؤيه‌کي تر نه‌بي له‌يه‌که‌مجاره‌وه بکوڼنه‌وه له بپرواکه‌يان که‌ نايا بپرواکه‌يان به‌خوا راست و تيرو ته‌واوه و پاک و خاوينه؟! يان نه‌ء با بزاري که‌ نهو پشت به‌ستنه به‌خوا دږو نه‌ گونجاو نيه له‌گه‌ل گرتن به‌ به‌کاره‌يناني نهو شتانه‌ي که‌ به‌پڼي باوو برياري خوا له‌م جيها‌نه‌دا خوا کردرووني به‌هؤي فراهه‌م هيناني شتيکي تر، بؤ وينه: به‌پڼي باوي خوا کشتوکال پڼويستي هه‌يه به‌کيلاني زه‌وي و چاندني توو ښودان و شته‌کاني تر، ده‌ي هر کاتي بنده نهو هؤيانه‌ي به‌کاره‌ينا به‌و نيازه‌ي که‌ هه‌موو شت هر به‌ ده‌ست خوايه و خوا ده‌سه‌لاتي هه‌يه به‌بي نهو هؤيانه شته‌که فراهه‌م بيني، خوا خاوه‌ني شته‌که و هوکانه و نهو نه‌م شتانه‌ي گنپراوه به‌ هؤي فراهه‌م هاتن، هرکاتي بنده ده‌ست بگري به‌ هر هؤيه‌ک و به‌کاري بيني به‌و جوړه‌ي که‌باسکرا، نهو ده‌ست پڼوه‌گرتن و به‌کاره‌ينانه‌ش په‌ستن و گوڼپرايه‌ل‌ي به‌ بؤ خوا به‌ مه‌رجي نيزني خواي له‌سر بي و نه‌وبه‌کار هينانه قه‌دغه نه‌بي، به‌ کورتي بپروادار نه‌زاني نهو هؤيانه و به‌مه‌رم و سه‌ره‌نجامه‌کانيان به‌تيکپراي هر خوا فراهه‌م يان نه‌هيني و داه‌ينه‌ريانه، خوا به‌ مه‌يل و ليزاني خوي به‌ره‌مه‌کان

فەراھەم ئەھيئي لەپاش بەکار ھيئانی ھۆکانیان، ھيچ کەس و ھيچ شت دەسەلاتی نە
 بەسەر فەراھەم ھيئان و پيک ھيئانە کەدا بيجگە لەخوا، ھەركات بەندە بەم ھەست و
 بپرواوە پەلاماریدا و کارو کردەوی کرد، ئەو کاتە کارو کردەووە ھەلەکانی سەرچەم
 ئەبێ بەخواپەرستی، ئەو کاتە ئازاد ئەبێ لە پەرستنی غەیری خوا و دئی پەيوەندی
 ھەر خواوە ئەبێ، پەيوەندی بە ھەر شتیکی ترەووە بێی لەسەر ئەوێھە کە ئەو شتە
 پەوەندی بە خواوە ھەيە و خوا گێراویەتی بە پەيوەندیدار. ئەم سیفەتە بەم جۆرەيە و
 پایە و پلەي ئەوەندە بەرزە، بۆيە خوا ئەوەندە بە گەرنگ نیشانی داوە لە قورئاندا و
 پیغەمبەرە کەیشی (ﷺ) بە گەرنگ گرتی و خۆی پێرازان دەووە فەرمانیدا بە ئوممەتە کەي
 کەبە گەرنگ بیگرن و دەستی پێوہ بگرن، خوا بە مېھرەبانی خۆي بەشدارمان بکات
 تێیدا. آمین. نەقامی تازە زۆر ھەول و تیکۆشانی کرد کە قەزاو خواو زانی و غەیبی
 خوا دوور بخاتەو لەخەلکی و ھەموو شتی پال بەدات بە شیکەو کە ناوی ئەبەن
 (حتمية القوانين الطبيعية) و ھەموو شتی لەوہ بناسی و ئەوہ بکات بە کارکەر! بەراستی
 ئەوہش ئەوپەڕی نەقامییە و ھەركەس بێبەش نەبێ لەژیری پیکەنینی دیت بەقسەي
 ناوا وەك و پێنەي تادارە بەلایەو، چونکە ئەو قسە بێ سەرشیوینەش ھەر وەك
 پیکەوتە کە وایە کە ماوہیەك و رینەیان پێنەکرد و پاشان لێی پەشمان بوونەووە و ئینجا
 ئەمەیان گرت بەدەستەووە ئەیانەوێ خۆشیان و خەلکیش پێبخەلەتین، ئایا نەقام
 کێ ئەو حەتمیەتەي پێدا؟! ئایا چۆن ئەم بوونەوہرە گەرنگە و پووداوەکانی ئەکەیت بە
 بەرھەم و دەستکردی ئەو شتە خەیاڵییەي ئەم نەقامی تازە ماوہیەك لەسەر ئەو شتە
 پڕوپوچ و خەیاڵییە پۆیشتن تا لە دوايیدا لە پێگای کەرەسەو ئەسباب و بەراوردەکانی
 خۆیانەوہ بۆیان دەرکەوت کە ھەلەن و سەرلێشیواون، بە ناچاری و دەستەپاچەیی لە
 بەردەم قەزاو قەدەری خوادا کەوتن و بپارە حەتمیەکانیان بە ناچارست دەرچوو،
 ھەركاتی دل پزگاری بوو لە زەخت و زۆری ئەسباب و ھۆ ئاشکراکان، ئەو کاتە پشت
 ھەر بە خوا ئەبەستی و سیفەتی (توکل)ی بۆ پەیدا ئەبێ، ئەو کاتە ئەزانئ ھەر قەزاو
 قەدەری خوا لە ئارادا ھەيە و ھەموو شت و ھەموو پووداو و بەسەرھاتیک ھەر بۆلای ئەو
 ئەگەر پێتەو، ئەوہی کە کار ئەکات لە بوونەوہرە و ھەموو یاساو پزیمەکانی و ھەموو
 بەسەرھات و پووداوەکانی تەنھا دەستی قودرەتی خوايە و قەزاو قەدەری خوايە.

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٢﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَتٌ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ
الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿٥﴾

۴- ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ برپاداره‌کان که که‌سانیکن که به پښو پاستی نوښر به‌جن
نه‌هینن گه‌وره‌ترین کرده‌ویه‌ک که برپا دهر و نیه‌که‌ی پی دهر نه‌که‌وی و بیته نیشانه
له‌سهر پاستی نه‌وی که له دل و دهر و ندایه نوښر ته‌نجا وه‌ستان و پکوع و سوژده و
خوښندن و دیمه‌نه پووته‌که نیه به‌بن هوش و ناگاداری دل، به‌لکو نه‌وانه‌یه له‌گل
ناگاداری دل و هه‌ستکردن به ناگاداری خوا به و جوړه‌ی که له حه‌دیسې سه‌حیجا
هاتووه: (ان تعبد الله کانک تراه) خوا به جوړی پهرستی وه‌ک به چاو خوا بیینی، خوا
به میهره‌بانی خوی فیری نه‌م جوړه نوښرمان بکات.

۵- ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ له‌وی پیمان داو و کرد و ومانه به‌زوریان به‌خت نه‌که‌ن و نه‌یدن
به‌پړی خوا، ښتر به زه‌کات یا خیر و به‌خشینی تر، که‌واته نه‌وی که نه‌یدن هیندیکه
له‌وی خوا دروستیکرد و و پنی داو، نه‌وی که نه‌یدن هیندیکه نه‌ک هه‌مووی.
که‌واته نه‌بن به‌سوژو شانازی و سوپاسه‌وه بیده‌ن!

نه‌م پینچ سیفه‌تانه که باسکران له‌م نایه‌ته‌دا خوا کرد و ونی به نیشانه‌ی برپا و سنووی
برپا پی‌دیاری کرد و و له‌م شوینه‌دا که به‌مانه چاره‌سهری نه‌و ناژاوه و دوپهره‌کی و به‌بن
تیک چوونه‌ی نه‌و برپا دارانه‌ی پیته‌کات، وه‌ک له چهند نایه‌تیکی تر دا سیفه‌تی تر نه‌هینن که
په‌یوه‌ندی به مه‌به‌ستی تره‌وه هه‌یه و چاره‌سهره بو‌ی، جا به و پیته لی‌ره‌دا نه‌فرمو‌ی:
﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ نه‌وانه که خاوه‌نی نه‌م سیفه‌تانه که باسکران، ههر نه‌وانه
برپا داران به پاستی و برپاداری پاسته‌قینه‌ن، که‌واته ههر که‌س خاوه‌نی نه‌و سیفه‌تانه نه‌بن

بېرواداری راسته‌قینه نییه، ئینجا ئایا به‌بېروادار دانه‌نرئ یان نه ۴ بئ‌گومان هرکه‌س بئ‌به‌ش بیت له‌و پینج سیفته به‌بېروادار دانانرئ و هر لافیکی بېروا لیبدات لیی نابیسترئ، هرکه‌ها هرکه‌سیش خاوه‌نی هیندیک بیت له‌وانه به‌پیی پوواله‌ت و پووکه‌شی ئایه‌ته‌که، به‌لام له‌سهر پای زۆربه و جه‌ماهر که کرده‌وه دانانن به‌به‌ش و پارچه‌یه‌که له‌بېروا ئه‌و که‌سه له‌پیزی بېرواداران دهرناچئ ماتول بېروا دهروونی‌یه‌که‌ی به‌بئ‌گومان ببئ و دامه‌زراو بیت، ئایه‌ت و حه‌دیس‌ی زۆریش قۆلگیری ئه‌م رایه‌ن و فراوانی به‌زه‌یی و میهره‌بانی خوایش داخوازه‌ بو ئه‌م رایه، خوا خۆی باش نه‌زانئ، ئه‌و بېرواداره راسته‌قینه‌ه چوار به‌هره‌یان بو باس نه‌کات:

۱- به‌شایه‌تی خوا هر ئه‌وانه بېرواداری راسته‌قینه‌ن.

۲- ﴿لَمْ دَرَجْتُ عَنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بو ئه‌وانه هیه چه‌ند پاده‌و پله‌ی به‌رز لای په‌روه‌ردگاریان، ئه‌وه‌ش به‌پیی جیاوازی و پاده‌و پله‌ی بېروا.

۳- ﴿وَمَغْفِرَةٌ﴾ سپینه‌وه و لیبووردنی تاوان و هه‌له‌کانیان.

۴- ﴿وَرَزَقٌ كَرِيمٌ﴾ زۆرییه‌کی په‌سه‌ند و به‌پرز تیکه‌ل نی‌یه و ئه‌وه‌ش پۆزی به‌هه‌شته. خوا به‌میهره‌بانی خۆی به‌شدارمان بکات تیایدا.

ئینجا دیته‌ سه‌ر باسی ئه‌و پووداوه‌ی که ئه‌و ده‌ستکه‌وتانه‌ی تیدا ده‌ستکه‌وت و بوو به‌هۆی ئه‌و دووبه‌ره‌کی و به‌ین تیک چوونه تا خوا‌ی میهره‌بان چاره‌سه‌ریکرد بۆیان، ئه‌فه‌رموئ: ﴿كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ﴾ واته ئه‌وانه پازی بوون به‌و بریاره‌ی خوا هرچه‌ند قورس و گران بوو له‌سهر دل‌یان، بریار‌ی ده‌ستکه‌وته‌کان بۆلای خواو پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) هرچه‌چوئ په‌روه‌ردگارت توی له‌ماله‌که‌ت دهره‌ینا به‌دهره‌ینانیکی راست و په‌وا به‌ره‌و به‌در بو جه‌نگ له‌گه‌ل قوربه‌یش که هر ئه‌وه‌ خیر بوو ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ﴾ له‌کاتی‌که‌دا ده‌سته‌یه‌که له‌بېرواداران بیزار بوون و ناخۆش‌حال بوون له‌وه‌و له‌پاستیدا بریاره‌که‌ی خوا راست و پر خیر بوو، به‌لام پازی بوون به‌وه‌ی خوا کردی، یان ئه‌و ده‌ستکه‌وتانه‌ هر بو خوایه که بریار‌ی راست و په‌وای تیدا نه‌دات، بو پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) دابه‌شی بکات به‌پیی بریارو فره‌مانی خوا،

ئەگەر چى ھىندى لە بېواداران ناخۇشچال بوون لەوہ لايان وابوو كە خۇيان شايستە ترنو مافى خۇيانە، ئەو بېريارى خواو حالو بارى ئەو بېوادارانه وەك بېريارى خوا وايە كە تۆى لە مالەكەت ھىنايە دەرەوہ بۇ جەنگ لەگەل قوپرەيش لە كاتىكدا كە دەستەيەك ئەوہيان پى ناخۇش بوو لەبەرئەوہى ئامادە نەبوون بۇ جەنگ يان لەبەر ھەر ھۆيەكى تىرىش، زانايانى تەفسىر بە سيازدە يان چواردە جۆر ئەو ويئەيىيەيان تەفسىر كىردووەتەوہ كە ھىندىكيان دوورنو ھىندىكيان نىزىكن، ھەركام لەم دوو جۆرەى كە گوتمان لە دندا بەھىزترە دامەزراوترە.

لە پيشەوہ باسما نكرد كە كاتى خۇى موسلمانان بە نيازى كاروانەكەى قوپرەيش دەرچوون وەك ھەنگوينىكى بى باوہرەكانى مېش بە ئاسانى دەستكەوت ئەبوو بەبى جەنگو كوشتار، بەلام ئەوہ بوو ھەوالەكە گەيشت بە كاروانەكە و پىگەيان گۆپى و خۇيان قوتار كرد، گەيشت بە قوپرەيش و ئەوانىش بەجائى لەشكرىان كۆ كىردووە و ھاتن بۇ پىزگار كردن و پارىزگارى كاروانەكەيان، ئىنجا كە نىزىكى بەدر كەوتنەوہ و بۇيان دەرکەوت كاروانەكە قوتار بووہ زۆريان نيازى گەرانەوہيانكرد، بەلام ئەو جەھل سويندى خوارد كە ناگەپىتەوہ تا نەچنە بەدرو چەند پۇژىك نەمىننەوہ و ھىندى رانەبوپىر بە خواردن و ئارەق خواردنەوہ، ئەوہ لەو بارەوہ، لەم بارەكەيشەوہ دەرکەوت پىغەمبەر (ﷺ) دەستىكرد بە پايوژ لەگەل ھاوہلەكانى، مەبەستىشى مەدينەيىيەكان بوو كە كاتى خۇى پەيمانىان نەدابوو بۇ يارمەتيدان لەدەرەوہى مەدينەدا، ئىنجا ئەوہبوو سەعدى كوپى مەعاز ئەو وتە شىرىن و بەرزانەيدا لەلايەن مەدينەيىيەكانەوہ و ئەو پەيمانە گەرەيەيدا لەپاش پەيمان دانى ئەبوبەكرو عمرو مقداد، بەلام ئەو فەرمودەو پەيمانى ئەوانە بېريارو قسەى ھەموو ئەوانە نەبوو كە لە مەدينەوہ دەرچوو بوون، بەلكو دەستەيەك لەوان بىزارو ناخۇش حال بوو لە جەنگ كردن لەگەل لەشكرى قوپرەيش وەك ئايەتەكە گەياندى،

يُجِدُّ لَوْلَاكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ

إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ

بیزارى و ناخوش حالیه کان گه یشته نهو پادهی که خوا فهرمووی به پیغه مبهەر (ﷺ)

﴿يُجِدُّ لَوْلَاكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ﴾ موجداهله و دهمه قالی نه کهن له گه لت لهو شته هه ق و راسته دا

که ئایینی پی سهر نه که وی، که نه وهش بریتیی به جهنگ و تی جهنگین له گه ل له شکره که ی

قورده یشتا، موجداهله و دهمه قالی نه کهن له پاش نه وهی نهو شته هه ق و راسته ش دهر که وت

بویان، نه وهش به هه والندان و راگه یاندنی پیغه مبهەر (ﷺ) پییان که سهر که وتوو نه بن،

موجداهله و دهمه قالی یان نه کرد به مهی که ئیمه ههر بو کاروانه که هاتووین، کاشکی باسی

جهنگ و کوشتارت بکردایه تا خو مان بو ئاماده بکردایه ﴿كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾

واته نهو دهسته یه بیزارو ناخوش حال بوون یان دهمه قالی یان نه کرد به بیزارییه وه وک

نه وهی نهوانه به زورو به توندی پاکیشریڼ بولای مردن له کاتیگدا که سهرنجی نیشانه و

هوی مردنه که یان بدهن، نهوانه ژماره یان کهم بووو ته نها دوو و لاخی سوارییان هه بوو

چه کیشیان کهم بوو، له نا کاودا نهو شته پووی تیگردن، ئاده می جیگه ی هه له و لاوازییه لهو

جوړه کات و هه لویستانه دا، نهو هه له و لاوازییه به درژی بپروا و عه قیده ی به هیزییه، که واته

نابئ بلین: چوڼ نهو هاوه لانه و تارو به سهرهاتیان بهو جوړه بووه؟ ئینجا دهست نیشان

نه کات بو چاکی و شیرینی کرده وه که ی خوا له گه ل دهست نیشان بو هه له و نارپه وایی نه وهی

نهو دهسته موسلمانان هه یانه وی و نارهنووی نه کهن، نه فهرموئ: ﴿وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ

أَنَّهَا لَكُمْ﴾ باسی نهو کاته به کهن که خوا به ئینی دا به ئیوه به دهست که وت و زال بوونتان

به سهر یه کئ لهو دوو دهسته و کومه له: کاروان یان له شکرو کومه لی قورده یشت.

وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ
وَيَقْطَعَ دَائِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٧﴾ لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾ إِذْ
تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ

﴿وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ﴾ ثيوه پیتان خو شه و نه تانه وی شه دهسته
که خاوه نی میزو تیژی نییه یان خاوه نی چه نییه، واته کاروانه که بو ثیوه بیت ﴿وَيُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ﴾ خوا ویشتی و نه یه وی که هه ق به هه ق در بخت به وشه و ته کانی
که ناردی یه خواره وه و یه لینی پیدا تیا یاندا، یان فرمان و بریاره کانی به یارمه تی دانی
مه لایکه کان، به کوشتن و دهستگیر کردنی بی پرواکان ﴿وَيَقْطَعَ دَائِرَ الْكَافِرِينَ﴾ ویستی دوا
قه ته ی بی پرواکان بپری و له ناویان به ری، واته ثیوه نه تان نه زانی و به دوی شتی بی نرخ و بی
که لکدا نه گه ران که دهستگه وت و شت و مه کی ثم جیهانه یه. خوا میهره بان شتی به رزو بلند و
دوا نه هاتووی هه ردو و جیهانی نه ویست بو ثیوه، هه مو ستایش و سوپاسیک بو خوی
میهره بان. ﴿لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ﴾ واته خوا نه وه یکرد که کردی هر له به رنه وه هه ق به هه ق
در بخت و جیگیر و دامه زروی بکات، ناهه ق و به تال به ناهه ق و به تال در بخت و لایبه ری و
له ناوی ببات، ﴿لَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ هه رچه نده تاوانباره کان - واته بت په رست و هاوبه ش
بریار دره کان - بیزار بوون له وه و پیتان ناخوش بوو. بهم رسته یه له لایه که وه لاقرتیان
پیته کات و سووکی و ریسواییان نشان نه دات، له لایه کی تره وه داخی سهخت نه نی
به جگه ریاندا، وه ک بفهرمووی: خوا نه وه ی کرد به کویریایی چاوی نه وان و به داخی سهختی
سه ر دلی نه وان وه. وشه ی (حق) دووباره کردنه وه نییه بو (حق) له پیشوودا، چونکه
مه به ست به (حق) له نایه تی پیشوودا جهنگ بوو له گه ل له شکری قورپه شدا و سه رکه وتن و زال
بوونی موسلمانان به سه ریاندا، مه به ست به (حق) له نایه ته دا نیسلامه، که واته (حق) لیهره دا

مه بهسته كه يه و پيشووه كه هُو پښكاكه يه تى. بيجگه له مه دوو سى جوړى تريس گوتراوه له باره ي نه ووه كه دووباره كړنه وه نيبه، به لام نه ووى كه گوتمان پوون ترو به هيژتره، كه واته با هر هم جوړه بگيرى.

ئينجا زياتر حال و بارى نه و پووداوه پوون نه كاته وه، پوونى نه كاته وه، چوَن خوا ته گبيري كاره كه ي كړدن و سهرى خستن، نه فهرموئ: ﴿إِذْ تَسْتَفِئُونَ رَبَّكُمْ﴾ واته باسى نه و كاته بكه داواي به هاواره وه چوون و كومه كى و فرياد په سیتانكرد له پهروه ردگارتان. (نيمامى نه حمده) حه ديسى نه هيئن له عومهرى فاروقه وه - خوا لييان پازى بى - كه نه فهرموئ: له پوژى به دردا پيغه مبر (ﷺ) سهرنجى هاوه له كانيدا كه سى سه دو نه وهنده كه س بوون، سهرنجى بت په رسته كانيدا كه هزارو زياتر بوون، له چهند پړوايه تيكي تردا هاتووه كه به ينى هزارو نوسه دو په نجا بوون. ئينجا پيغه مبر (ﷺ) پړوى كرده پووكه و فهرموئ: نه ي خوايه نه و به لينه ي كه دات پيم بوم به دى بينه، نه ي خوايه نه گهر هم دهسته يه له موسلمانان له ناو بچن نيتر تونا په رستري له زه ويدا، عمر نه فهرموئ: كو تا يى نه هيئا له نزاو پارانه وه، دهستى به رزكړده وه هتا پيداكه ي داكه وت له مهر دوو ته نيشتى، ئينجا نه بويه كړ هاته خزمه تى و پيداكه ي ه لگرت و دايه وه به سهرشانيدا، ئينجا گوتى: نه ي پيغه مبرى خوا به سته نزاو پارانه و كه ت له خواي خو ت، بى گومان نه و به لينه ي كه پيى داي به دى نه هيئن بو ت، ئينجا به هوى نه ووه خوا هم نايه ته ي ناره خواره وه: ﴿إِذْ تَسْتَفِئُونَ رَبَّكُمْ﴾ هر چهند نزاو لانه وه كه پيغه مبر (ﷺ) كړدى به پيى هيئدى پړوايه ت، به لام نه و نزايه ي له بهر موسلمانان نه كړد، كه واته وهك نزاى نه وانيش بيت وايه، به لكو به پيى هيئدى پړوايه تى تر له نزاكانى نه وانه وه هم نزاى كړد. يان نه لين: وهك له پړوايه تى تردا هاتووه كه نه و نزاكه ي نه كړدو نه وانيش نامينيان له سهر نه كړد يان له بهر پړزو به گه وړه گرتن به كو نيشانيدا، كه واته به مهر حال هيچ گرييه كه نيبه له مه دا كه به نزاى كومه ل نيشانى نه دات، نهك ته نها به نزاى پيغه مبر (ﷺ)،

﴿فَأَسْتَجَابَ لَكُمْ﴾ ئىنجا بە دواى نزاو ھاوارەکاندا، خوا نزاو ھاوارەکەى وەرگرتن ﴿أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَرِّينَ﴾ بەمەى کە من کۆمەک و یارمەتى دەرتانم بە ھزار لە فریشتە بەجۆرئ ھەركام یەكئ تر بەدواى خۆیدا بیئت، ئیتر لەپاشکۆیدا بیئت وەك پووگەشەكە وانیشان ئەدات، یان ھەر بە دوایدا بیئت بە سواری ولایگی تر، بەپێئ ئەم دووبارە فریشتەکان ئەبن بە دووھزار، ھێندئ ئەفرموون: مەبەست ئەوێە ئەو ھزارە دین یەك لەدواى یەك ئەك بە کۆمەل و تیکەلئ بەپێئ ئەم پایە کۆمەلەکان ھەر ھزار بوون و ھەر ئەمەش بەھێزترە لە دلد، ھەرودھا لەسەر پایەكئ تریش کە ئەفرموئ: مەبەست ئەوێە: موسلمانەکانیان ھێناو بەدواى خۆیاندا ئەمان پیشیان کەوتوون، یان بە پیچەوانەئ ئەمە، بەم جۆرانە تەفسیر کراوئەو ھەموویش ئەگونجئ و زانیئنی پاستئ ھەر لای خوايە. لە (قەتادە)و ھەرپوایەتکراو ھەكە لە یەكەمجارو ھەزار، ئىنجا بەسئ ھزار، ئىنجا بە دوو ھەزاری تر کەواتە پێك و پێك دەستە ملە لەگەل ئایەتەکانئ سوورەتئ ﴿آل عمران﴾دا، لەو سوورەتەدا ئەندازەئە درێژەماندا بەم باسە، با سەرئج بدرئ، ئىنجا ئایا ئەو مەلایكەتانە جەنگیانکرد، وەك زۆربەئ ئەفرموون یان ھەر بۆ زۆر کردئ کۆمەل ھاتن و دل بەھێزکردئ موسلمانان، وەك کۆمەلئە لە زانایانئ لەسەرە؟ ئەو دوو پایە ھەيە، بەلام بەپاستئ پای دوو ھە لە دلد بەھێزترە، چونکە ئەگەر بۆ جەنگ بەاتنايە پێویست ئەئەبوو بەو ھەموو، بەلکو تەنیا فریشتەيەك بەس بوو بۆ تێك دان و لەناوبردئ ولاتێك، بەلکو ھەموو جیھان، بێجگە لەو پووگەش و پوالەتئ ئایەتەکانیش لەگەل ئەم پایەدا گونجاو ترە، پوایەتئ زۆر ھاتوو ھەبارەت بەم مەلایكەتانە لەو پۆژەدا، ژمارەیان، چۆنئیتئ بەشدارییان لەو جەنگەدا، چیان گوتوو ھە موسلمانان بۆ بەھێزکردئ دلایان و چیان گوتوو ھە بئپرواکان بۆ ترساندن و سستکردئ دلایان، بەلام چاک ئەوێە تێپەرنەکرئ لەدەقئ ئایەتەکان و ھەدیسیكئ صەحیح، چونکە ئەوانەشتیکئ نەئینئ و غەیبین بەبئ پابەر و بەلگەئ بەھێز نابئ قسەیان لێبکئ.

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يَغْشِيكُمْ الْغُحَّاسُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾

خوای په روږدگاری میهره بان نزاکیانی وەرگرت و چوو به هاواریانه وه و یارمه تیدان به و فریشتانه، به لام بوئو وهی به نده پشت به هیچ شتیګ نه به ستی بیجګه له خوا، چاوی له هیچ شتیګ نه بی بیجګه له خوا، هیچ کهس و هیچ شتیګ هیچی به ده ست نییه و کارناکات بیجګه له ده ستی قودره تی خوا بو ګه یانندن و چه سپان دنی ئه و بو چوون و بیرویا و ږه، فه رموی:

﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى﴾ خوا ئه و یارمه تی دانه ی به و فریشتانه ی له بهر هیچ هو ګه نه ګیږا و بریار نه دا مه ګر له بهر مو ډه دان پیتان به سه رکه وتن و زال بوون ﴿وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ﴾ بو ئه وهی دل ګه کانتان نارام بګرئ به هو ی ئه و یارمه تی دانه و بیم و بی نارامی نه مینئ ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ سه رخستن و زالګردن لای هیچ کهس نییه بیجګه لای خوا، هیچ کهس ناتوانئ فره ایه می بینئ بیجګه له خوا، به ده ستی هیچ کهس نییه بیجګه له خوا، واته ئه و شتانه ی که نه کړئ به هو و کارګر شتیګی ږوواله تییه و هه موو کاره کان خوا ئه یانکات و فره ایه میان نه مینئ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ واته چونکه خوا زاله به سه ر هه موو شتیګدا و هیچ شتیګ ناتوانئ ت سه ریچی لیبکات. لیزان و کار دروسته و هه رچی ئه کات پاست و به جییه و له جی خویدا یه. شتیګی ناشکرایه که ئه و ږو داوی به دره زور سه خت و سامناک بوو: موسلمانان به و کزی و کهم ده سه لاتییه و بی ږواکان به و زوری و ده سه لاته زوره وه هاتن به و هه موو که شخه و خو به زل زانییه وه، موسلمانان به نیازی کاروانیکه وه بوون که به ئاسانی بیګرن و ئه و سامانه فراوانه یان ده ستکه وت ببئ له بهر نه وه هیچ چاوه ږوان نه بوو که شتی وایته پښتیاګیان، ئینجا کاتئ له نا کاودا دوو چاری ئه وه بوون نه بی داچله کین و بیم و

ترس دلیان داگیرکات، له بهر نه وهی خوی میهره بان دهستی قودره تی خسته کار بویان به موی و نه وزو خوه نوچکه دای به سهریاندا، تا به وه بیم و ترسه که ی نه هیشتن، نه مان و لابردنی بیم و ترس به وتوزه و نه وزو خوه نوچکه یه شتیکی راسته و چهند جار به راورد کراوه و خوا خویشی نه زانی هۆکه ی چیه و چۆن نه و بیم و ترسه نامینن، جا نه وان نه و چاکه و به هره ی بیرخسته وه، وه چاکه و به هره ی باراندنی باران به سهریاندا که چهند سوودیان لی وهرگرت وه ک باسیان نه که یین، نه فهرموی: ﴿إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسُ أَمْنَةً مِنْهُ﴾ باسی نه و کاته بکه ن که خوا و نه وزیدا به سهرتاند ا به جوړی داگیریکردن له بهر نارام پیدان له لایه ن خواوه، (نیمامی عه لی) نه فهرموی: خو مانم بینن هیچ له ئیمه که خه وتوو نه بی بیجگه له پیغه مبه ر (ﷺ) که نویژ کردن له ژیر داریکدا تا پوژ بوویه وه، ﴿وَيُرِلُّ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ﴾ هینایه خواره وه به سهرتاند ا له ناسمان و له لای سهر و وتانه وه ناویک واته بارانیکی گرنک پر سود وه ک ده ست نیشان نه کات بو نه وه که نه فهرموی:

۱- ﴿طَهِّرْكُمْ بِهِ﴾ بو نه وه ی پاکتان بکاته وه لینی له بیده ست نویژی گه و ره و بچوک، له چلک و چه پهلن.

۲- ﴿يَذْهَبْ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ﴾ لابه ری لیتان خه تهره و خه یالی به د که شه یتان ناراسته ی نه کردن.

۳- ﴿لِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ﴾ واته بو نه وه ی دلیان به هیزو دامه زرا و بکات و بی نارامی نه مینن به هوی نه و ناوه وه که لوتف و میهره بانی خوی لی هه ست نه کرا.

۴- ﴿يُكَيِّتُ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ بو نه وه ی به و بارانه پیکانتان دامه زرينن و نه چن به قور لمه بو شه که دا که وان له ناویدا، (نبین و جهریر) نه گپر یته وه له (نبین و عه باس) وه - خوا لییان رازی بی - که نه فهرموی: له یه که مجاره وه بت په رسته کان زال بوون به سهر ناوه که دا به هوی نه وه وه موسلماننه کان تینو بوون شه و ئیحتلامیان بووه و له بهر

بی‌ناوی به‌بی‌دهست نویژو به‌له‌ش پیسییه‌وه نویژیانکرد، له‌به‌ینی ئه‌وان و ئاوه‌که‌دا
 لمیکی وابوو که پیی پیدانه‌چوووه خواره‌وه و پویشتن تیایا زۆر سه‌خت و گران بوو،
 به‌هۆی ئه‌وه شه‌یتان غه‌م و په‌ژاره و خه‌ته‌ره‌ی به‌دی خسته‌دلایان، به‌مه‌ی که ئیوه ئه‌لین:
 پیغه‌مبه‌رمان له‌گه‌له و ئیمه دۆستی خواین، نه‌گه‌ر وایه بۆچی واتان به‌سه‌ره‌ات و
 له‌ناچاریدا به‌بی‌دهست نویژو به‌له‌شی گرانه‌وه نویژئه‌که‌ن؟ ئینجا خوا ئه‌و بارانه‌ی
 باراندو ئاوو لافاوایان بۆ هات و ئاوایان خواره‌وه و خۆیان ششت و ده‌ست نویژیان
 گرت، زه‌وییه‌که‌ی کوتایه‌وه و بۆشی له‌که‌ نه‌ماو جی‌پییان محکمه‌ بوو، خته‌ره‌و
 خه‌یاله به‌ده‌کانی شه‌یتان نه‌ما. (ئیین و قه‌یم) ئه‌فه‌رموی: له‌و شه‌وه‌دا خوا بارانیکی
 باراند که سه‌خت و به‌تین بوو له‌سه‌ر بی‌پرواکان و نه‌رم و ناسک بو له‌سه‌ر موسلمانه‌کان،
 به‌هۆی ئه‌وه‌وه بی‌پرواکان نه‌یان نه‌توانی بی‌نه‌ پێشه‌وه‌و له‌ جیگای خۆیاندا مانه‌وه،
 به‌لام موسلمانه‌کان خۆیان پێ‌ششت و ئاوایان خواره‌وه‌و لم و زه‌وییه‌که‌ی پێ‌ محکمه
 بوو به‌هۆی ئه‌وه‌وه دلی موسلمانه‌کان به‌هیزو دامه‌زراو بوو، ئینجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)
 له‌گه‌ل هاره‌له‌کانی پێش که‌وتن بۆ سه‌ر ئاوه‌که‌و له‌ویدا خستیان، هه‌زیان
 دروستکرد و بیره‌کانی تریان کوێرکرده‌وه، شوین و سه‌نگه‌و دروستکرا بۆ پیغه‌مبه‌ر
 (ﷺ) له‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌یه‌ک که ئه‌پروانی‌یه‌وه به‌سه‌ر جیگه‌ی جه‌نگه‌که‌دا، ئینجا پیغه‌مبه‌ر
 (ﷺ) گه‌را به‌و شوینه‌دا و ده‌ست نیشانیکرد به‌ده‌ست بۆ جیگه‌ که‌وتن و کوژانه‌که‌ی
 ئه‌وانه‌ی که‌له‌پاشدا کوژان، ئه‌یفه‌رموو ئمه‌ جیگه‌ی فلانه، ئه‌وه جیگه‌ی فلانه، هه‌چ کام
 له‌وانه تیپه‌ریان نه‌کرد له‌وه‌ی که بۆی دیاریکردن. ئیجا چاکه‌و به‌هره‌یه‌کی
 ترئه‌خاته‌به‌رچاو، له‌یه‌که‌م جاره‌وه‌ته‌نها پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌چاکه‌و به‌هره‌یه‌ نه‌زان، جا
 به‌پیی ئه‌وه پووی فه‌رموده ئه‌کاته ئه‌و و تایبه‌تی ئه‌کات به‌وه‌وه،

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَأِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا
الرُّعْبَ فَأَصْرَبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَلِكَ كُمْ فَذَرُوهُ وَأَنْ
لِّلْكَافِرِينَ عَذَابٌ النَّارِ ﴿١٤﴾

ئەفەرموی: ﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَأِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ﴾ ئەی پێغه مەبەر باسی ئەو کاتە بکە کە
پەروردگارت سەروشی کردە لای فریشتەکان بەمەی من لەگەڵتەم، واتە کۆمەکتان لە
بەهێزکردن و دامەزراندنی بپروا دارەکاندا، یان خوا بارانی باراند بۆئەوێ بەو بارانە پێی
بپرواداران بە هێزو دامەزراو بکات لەو کاتەدا کە خوای تۆ سەروشی کردە لای فریشتەکان
بەمەی من لەگەڵتەم... هتد ﴿ثَبِّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ کەواتە بپروادارەکان دامەزراویکەن و دلیان
بەهێزو دامەزراو بکەن، ئەوەش بەم پەنگە ئەوان پێغه مەبەر (ﷺ) ئاشنا بکەن بەوێ خوا
یارمەتی دەروو کۆمەکی بپروادارانە، ئەویش بپروادارەکان ئاشنا و ئاگاداریکات بەو، یا
بەمەی مۆژدە و خوشی و خەتەرێ بەد کە شەیتان ئەیخاتە دلیان، یان بەمەی خۆیان ببەنە
شیوە و شەکی پیاوانی ناسراو و بەلێنیان پێبدەن بە یارمەتیدان و کۆمەکیان، یان بەهەر
جۆر و شیوەیەکی تر کە خوا خۆی ئەزانێ و ئەو فریشتانە ئاگادار کرد پێی، بەهەر حال و
لەسەر هەریار کارە کە زۆر گەورە و گرنگە کەبە فرمانی خوا فریشتە بەشداری بکات لەو
جەنگەدا و بەو جۆرە تیکۆشین بۆئەو بپروادارانە!! ئینجا باسی چاکە و بەهرەییەکی تر ئەکات
دەربارە موسلمانەکان، ئەفەرموی: ﴿سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ﴾ بێ گومان
ترس و بیم ئەخەمە دلی ئەوانە کە بپروایان نەهێناوە، بیم و ترسێک کە دلیان پربکات
﴿فَأَصْرَبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ﴾ ئینجا ئەی بپروادارەکان، یان ئەی فریشتەکان بەدەن لەسەریان و

بئسەريان بکەن، يان بدەن لە گەردنيان ﴿وَأَصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾ بدەن لە ھەموو
 شوئنيکيان، يان بدەن لە ھەموو پەنجەکانيان، يان لە ھەموو سەرپەنجە و ئەم لاوئەولای
 پەنجەکانيان، کەواتە بە پەنجەکانيان جەنگ ئەکەن و تیر و شیر بەکارئەھێنن، بەھەرکام لەوانە
 تەفسیرکراوەتەوہ ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ئەوہی کە باسکرا دەربارەوی ئەو
 بئبروایانە، بەھۆی ئەوہوہیە کە ئەوانە دوژمنایەتیانکرد لەگەڵ خوا و پیغەمبەرەکە، دژو
 پێچەوانەیان ڕەفتاریانکرد و بەرامبەریان وەستان ﴿مَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ھەرکەس
 دوژمنایەتی خوا و پیغەمبەرەکە بکات و دژو پێچەوانەیان بوەستێ ﴿فَكَاتَ اللَّهُ سِدْرًا لِّلْعَاقِبِ
 ﴿بئگومان خوا تۆلەي بەتینە بۆي يان بئگومان خوا تۆلەي سەختی لی ئەسینئ، چونکە
 بەراستی خوا تۆلەي بەتینە، واتە ئەوہی بەسەر ئەوانەدا ھات شتیکی پێکەوت يان تاییبەتی
 نییە بەوانەوہ، بەلکو باو و یاسای خوايە و بۆ ھەر کەسیکی تریشە کە وەك ئەوان وابئ، باو و
 یاسای خوايە کە ھەركاتی موسلمانان ھەلسان بە پێویستی سەرشانی خوێان و ھەول و
 تیکۆشانیا نکرد بۆ بەرزکردنەوہی ئالای خوا و چەسپاندنی بەرنامەکە، ئینجا ئینجا
 دوژمنانی خوا و پیغەمبەر (ﷺ) بەرھەنگاریان وەستان، سەکەوتن و زالبوون بۆ کۆمەکی
 موسلمانان ئەبئ، بەشی دوژمنەکان ترس و تیک شکان ئەبئ تا موسلمانەکان لانەدەن
 لەرێگە و بەرنامەکەي خوا. ئینجا لە کۆتایییدا بەخەشمەوہ پووی فەرموودە ئەکاتە ئەو
 دوژمنانە بەمەي کە ھەرچیان بەسەر ھات لەو جەنگەدا، ئەوہی دووچاریان بوو ھەر بەوہ
 کۆتایی نایەت و بەسزای ئەم جیھانە وازیان لیناھێنرئ، بەلکو تۆلە و سزای سەختی ئەوان
 پاش ئەم ژيان و جیھانەيە، ئەفەرموئ: ﴿ذَٰلِكُمْ﴾ حوکم و بڕیاری خوا ئەوہبوو کە
 باسکرا و بەسەرتان ھات لەم جیھانەدا ﴿فَذُوقُوا﴾ کەواتە بچەژن ﴿وَأَن لِّلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾
 بۆ بئبرواکان ھەيە سزای ناگەری دۆزەخ لە پۆژی دوايیدا.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْاَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُولِهِمْ

يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِنَالٍ

له پاش نه وهی نه وه موو یارمه تی و چاکه و به هره گه وره گه وره ی نیشان دان و خستیه
 بهرچاویان و تی ی گه یان دن که کاره که خوا کردی و خوا نه وه موو هوی زال بوون و
 سه رکه وتنه ی بو سازان دن، ئینجا فه رمانیان پیئنه دات به دامه زراوی و خوگری به رام بهر
 بی پروایان، نه شکین و پشتیان تیئنه کن، زور له وه به هره و میهره بانی و یارمه تیه ی که بوی
 فه راهم هینان له و جهنگه دا نه خاته وه به چاویان، تا باشر چاو له بهری خوابن و باشر
 گوپرایه ل بن، نه فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه وه که سانه ی پرواتان هیناوه ﴿وَالَّذِينَ
 الْاَدْبَارَ كَفَرُوا زَحَفًا﴾ کاتی له جهنگدا گه یشتن به وانه ی که پروایان نه هیناوه، له کاتیکدا که
 نه هاتن بوتان به زوری ﴿فَلَا تُولُوهُمْ الْاَدْبَارَ﴾ دویان تی مه کن و پشت هه لمه کن لییان
 به شکسته یی، به لکو په لاماریان بده نی و پوو به پرویان بوه ستن، به گوپره ی پووداوه که و کات و
 شوینه که ی که نه لین: نه ی پرواداران کاتی که گه یشتن به دورژمنه بی پرواکانتان له جهنگدا له
 کاتیکدا نه وان کو مه لیکی زور بوون تاراده یه که له بهر زوری به زه حمه ت نه هاتن و ئیوه
 ژماره یه کی کم، ئیوه له و کاته یشتا پشتیان تی مه کن چ جای راکردن لییان، به لکو
 هه لمه تیان بده نی و پوو به پرویان جهنگیان له گه ل بکن، ﴿وَمَنْ يُولِهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرُهُ﴾ هه رکه س
 له و پورده دا پشت و دویان تی بکات ﴿اَلَا مُتَحَرِّفًا لِّقِنَالٍ﴾ هه رکه سیك لادهر و ازهینه ربیت له
 شوینه که ی خو ی له بهر جهنگ کردن، به م پهنگه نه و شوینه ی که بوی نه روا باشترو
 شیاو تربیت بو جهنگ کردن، یان لابدا بو جهنگی دهسته یه کی تر که جهنگ کردن له گه ل
 نه وان گرنگ ترو پیویست تره، یان بیهوی خو ی بکات به شکسته و له نا کاودا په لاماری
 دورژمن بداته وه که نه وه ش فیلیکه له فیله کانی جهنگ وه که به ناوبانگه و نه گوتری: (الحرب
 خدعة) جهنگ به فرو فیل نه کری،

أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ فَتَقٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَيُسُكُ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

﴿رُتَحَيِّرًا إِلَىٰ فَتَقٍ﴾ يان کەسێک لە شوێنەکی خۆی لابدا بۆلای دەستەیهکی تر تێکەلیان ببێ بۆ یارمەتیدانیان، یان مەترسی خۆی هەیە و ئەیهوێ بەو دەستەیه خۆی بەهێزو پزگاریکات، هەرکەسێ لەکاتی جەنگدا پشت بکاتە دوژمن بێجگە لەو دوو جوړ کەسە ی کە باسکران، ﴿فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ بێگومان ئەو کەسە ئەگەر نەتەو بە خەشمێکی گەورە و بەتینەو لە لایەن خواوە ﴿وَمَاوَاهُ جَهَنَّمُ﴾ جێ و شوێنی پەناگای دۆزەخە، واتە ئەو کەسە ی کە پێ ئەکات لە جەنگە ئەیهوێ پەنا بیا بەشوێنی کە پزگاری بکات لە کوشتن، دە ی خوا تۆلە ی لێ ئەسێنی بەوێ کە پەناگاکە ی لە پوژی دوايیدا ئەکات بەدۆزەخ، خوا پەنامان بدات لێی ﴿وَيُسُكُ الْمَصِيرُ﴾ دۆزەخ دواپوژێکی بەدەو جێ و شوێنێکی بەدەو بۆ ئەوانە، ناو بردنی بە پەناگا و لاقرتی و پێسواکردنی لێ وەرئەگیرێ کە ئەوێش سزای دەروونی تێدایە، ئیجنا ئایا ئەم هەرەشە و بێرێارە تایبەتی بوو بە جەنگی بەدەرەو، یان بەهەر جەنگێکی تریش کە پێغەمبەر ﷺ بەشدار بووبێ تیايدا، یان گشتین بۆ هەموو کات و چەرخێک، کۆمەڵ و جەماوەری زانیان لەسەر ئەوێ کە گشتییە، پاکردن لە جەنگدا بەبێ ئەو دوو جوړە ی کە باسکرا یەکیکە لە گوناھە زۆر گەورەکان و یەکیکە لەو حەوتە کە ناویراون بە (موبقات) واتە پاکێرکەران و بەند کەران لە دۆزەخدا، (ئیمامی موسلیم و بوخاری) لە صحیحە کە یاندا حەدیسێک ئەهینن لە (ئەبو هورەیرە) وە -خوا لێی پازی بێ- کە پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: دوورکەونەو لەو حەوتە. عەزیزان کرد: کامانەن ئەوانە، ئەویش فەرمووی: هاوبەش بۆ خوا دانان، سیحرو جادو کوشتنی ناھەق، سو خواردن، خواردنی مالی هەتیو، پاکردن لە پوژی پەلاماردان و تێک پێژانی دوژمن، بوختان کردن بۆ ئافرەتە پاک و بێتاگا و بێوادارەکان، هاتنە خواوەوێ ئایەتە کە لە پاش تەواو بوونی

جهنگی به درو ئەم حەدیسە بەلگەیەکی بەهێزن لەسەر بەهیزی پای کۆمەڵ و جەماوەر، بەلێ
 بەراستی دلی پروادار ئەبێ بەهیزو دامەزراوێت هیچ هیزێک لەزەویدا لەخشەشی پێنەکات،
 لەکاتیکیدا ئەو پەییوەستە بەهیزی خواوە کە زانە بەسەر هەموو شتیکیدا، ئەگەر ترسو
 لەرزگرتی لەکاتی سەخت و سامناکدا نابێ بگاتە پادەیی شکان و پاکردن، ماتوڵ بپروای وایە
 کە مردن و ژیان و ئەجەل هەر بەدەست خۆیە، نابێ پروادار لە ترسی گیان و ژیان پشت بکاتە
 دوژمن و ئەو پرسیوایییە بەسەر خۆیدا بپێنێ، ئەو ئەرکیک نییە کەلە توانادا ئەبێ، چونکە
 ئەو پروادارە ئادەمییه و تێهەڵەچی لەگەڵ ئادەمی یەکدا، ئینجا پروادارە کە جوی بووەتەو
 لەو بێ پروایییە بەمەیی دلی پەییوەستە بەهیزی هەرگەورەو کە سەرچاوەی هەموو هیزەکە،
 کەواتە بەهەر حال و لەسەر هەریار ئەم هیزترە لە دوژمنەکەیی کە بەرپرەرەکانی ئەکات لەگەڵ
 خواو پێغەمبەرەکی (ﷺ) جالەبەرئەو ئەو بپیارە گەورەیی بەسەردا دراو کەلەو ئایەتەدا
 کرا، ئەو بپیارە کە هۆنینهووە دەستەواژەکەیی ئیجگار هاندەرە بۆ خوگرتن دامەزاراوی و
 پرسیواکەرە بۆ خۆنەگرو پاکەر و ترسنۆکەکان، ئەو بپروای: ﴿فَلَا تَوَلُّوهُمُ الْاَدْبَارَ﴾
 ﴿الْاَدْبَارَ﴾ کۆیە و تاکەکەیی (دبەر) و ئەفەرموی: ﴿وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يُوَلِّهِمْ دُبُرَهُ﴾ (دبەر) پاشی
 مەردومە، کەواتە ئەو پاکەر وەک پاشی خۆی خستبێتە بەر دەستی دوژمن، بێجگە لەو
 کە بەخەشمی خواوە ئەگەر پێتەو بەرەو پەناگاکەیی کە دۆزەخ! ئینجا لەپاش ئەو ترساندن و
 هەپەشەییە هەر لەسەر باسە کە ئەپروا دەستی قودرەتی خویان ئەخاتە بەرچاو، کە کوشتن و
 بپێنی دوژمن ئەو دەستە قودرەتە کردی، ئەک ئەوان، ئەفەرموی: ﴿لَقَدْ تَقَاتَلُوهُمْ﴾ لەبارەیی
 پەییوەستی ئەم ئایەتەو چەند پرایەکی هەیه و هەموویش دەست ئەدەن و مەبەستە کە پێک دێت:
 (ئەبو حیان) ئەفەرموی: پەییوەستە بە پرستەکانی پێشەو: ﴿فَأَضَرُّوا فَوْقَ الْاَعْنَاقِ﴾، ﴿وَأَضَرُّوا
 مِنْهُمُ كُلَّ بُنَانٍ﴾، واتە هەرچەند ئیوێ گۆن پرایە لیتان کرد و دەستان کرد بە جەنگ و کوشتنی ئەوانە،

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتُمْ إِذْ رَمَيْتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ

به لَام بؤنه وهی خویان به سهر به خو دانه نین فهرمووی: ﴿فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ﴾ ئینجا ئیوه نه تان کوشتن بهم په نگه سهر به خوین له وهدا ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ﴾ به لکو خوا نه وانه ی کوشته، چونکه ده سه لاتدان به سهر نه و کوشتنه و دروستکردنی کوشتنه که هر به ده ست خوايه، خاوه نی (کشاف) نه فهرموئی: نه م پرسته یه وه لامي شهرتیکي نه گوتراوه، واته نه گهر ئیوه که شخه نه کهن — نه ی بپرواداران — به و کوشتن و زال بوونه به سهر بی پرواکاندا، ئیوه نه تان کوشتن، به لکو خوا کوشتنی، هیندیکی تر نه فهرموون: په یوه سته به و موژده و هه والانه ی پیشه وه، واته ماتول خوا یارمه تیدان فریشته و ترسی خسته دلی بی پرواکان و دلی ئیوه ی به هیزو دامه زراو کرد، که واته ئیوه نه تان کوشتن، به لکو خوا کوشتنی، هی، دیکي تر نه فهرموون: په یوه سته به نایه ته که ی پیشی که جله وگیری کرد له خونه گرتن و پرتکردن، واته بپرواداره کان له جهنگدا مه شکینن و پشت مه که نه دوزمن و خوتان بگرن، چونکه خوا یارمه تی دهرتانه، نه وه تا ئیوه به و که می و که م ده سه لاتییه وه خوا زالی کردن، یارمه تیدانی خوی که به هیزو دامه زراوی کردن له سهر ده ستاندان نه وه ی به سهر هینان، که واته ئیوه نه تان کوشتن هتدن به هر کام نه گونجی و چاکه. ریوایه تکراره که له و پوژده دا جویره نیل هات و فهرمووی به پیغمبر (ﷺ): چنگی خوّل و ریزه ورده بگره و بیگره نه و بی پروایانه، ئینجا کاتی که هردو کوّمه ل تیک پژان، فهرمووی به علی نه بو تالیب: مشتی ریزه و وزده ی نه و شیوه م پیبده، نه ویش پییدا، ئینجا نه ویش گرتییه بی پرواکان و له دووره وه کردنی به حوادا به پرویاندان، نه و ریزو خوّله دای له هر کام له وانه که خوا ئیراده ی کوشتنی کردبوو. جا بو دست نیشان به وه پووی فهرمووده ی کرده پیغمبر (ﷺ) پینی فهرموو ﴿وَمَا رَمَيْتُمْ﴾ واته له راستیدا تو نه تدا له و بی پروایانه کاتی که به پروکه ش و پوالت لیّتدان و نه و مشته خوّل و ریزه ت یگرتن ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ﴾، به لکو خوا لیّدان، چونکه نه گهر له راستیدا کرده وه ی تو بوايه له و دووره وه بری نه کرده نه وانه، که واته خوا نه و مشته خوّل و ریزه ی که یانده نه وانه و هر کام شتیکی بهرکه وت و دای له دهم و چاوی، خوایش نه وه ی کرد تا بی پرواکان به ش براو و بی فەر بکات،

وَلَيْسَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلََاءٌ حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كِيدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِنْ تَسْتَفِئِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْهَوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدَ وَلَنْ نُنْفِىَ عَنْكُمْ فِتْنَتَكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ

﴿وَلَيْسَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا﴾ بۆنه وهی ببه خشی به بروادارەکان لەلایەن خۆیهوه بهخششیکی جوان و شیرین بهسەر خستو زāl کردن و ئەو هه موو دهستکهوتهی ئەبن، ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ واتە خوا ئەو چاکە و بهخششەیی پێدان، چونکه بهراستی خوا بیسهری زانایه، بیسهری نزاو هاوارەکهی ئەوانه و بۆ هه موو شتی و به هه موو شتی که نزاو نیه ته کهی ئەوان هیندی که لهو شتانه ﴿ذَلِكُمْ﴾ مه بهست ئەو بههره و بهخشینه به برواداران ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كِيدِ الْكَافِرِينَ﴾ ئەمهیش بوو که خوا لاوازکەرو له کار خەری پیلانی بئ برواکانه، واتە خوا ئەوهی کرد که کردی لهو جهنگدا له بهر دوو هو: یه کهم: بهخشینی ئەو چاکه و بههرهیه که باسکرا به برواداران.

دووهم: لاواز کردن و له کارخستنی پیلانی بئ برواکان دهربارهی پیغه مبهەر (ﷺ)، هه لۆدانیان بۆ نه هیشتن و له ناو بردنی ئایین و بانگه وازه کهی، که واتە هیچ ریگهیه که نییه بۆ ترسان و تیکشکان، هیچ شایسته نییه بۆ برواداران که له کاتی جهنگدا خو نه گرو بئ هیزو لاوازی.

برواداران کاتی بیرکه نه وه لهو هه موو بههره و چاکه و گهوره گه ورانهی که خوا لهو جهنگدا رشتی به سهریاندا، کاتی بیرکه نه وه له وهی که خوا هه موو کارهکانی کرد و خوێ ئەو شتانهی فراهه م هیئا، بهشی برواداران لهو جهنگدا هه ر ئەو بوو که خوا به میهره بانی خوێ له سه ر دهستی ئەوان ئەو کاره گه وری کرد و ئەوانی گیرا به هوێ کاره که، کاتی که بیر بکه نه وه له وانه ئیتر ئەبئ چون خوێان به خاوهنی ئەو دهستکه و تانه سه بیرکه ن، تا دوو به رهکی و ئاژاوهی تیدا بکه ن، بئ گومان که بیرکه نه وه هه رگیز له پوویان نایه ت هیچ جوړه ئاژاوه و دوو به رهکی، ئینجا پووی فەرمووده ئەکاته بئ برواکان که له پیش دهستکردن

به جهنگه که داوای سهرکه و تنیان نه کرد له خوا، وهک ریوایهت کراوه که نه بو جهل له پوژی
 به دردا نه یگوت: نهی خواجه نههم دوو نایینه نایینی محمد کامیان باشترو
 شایسته تره به یارمه تیدان یارمه تی بدهو سهری بخه، له ریوایه تیکی تردا گوتی: نهی خواجه
 کام نیمه و نهوان زیاتر قه تعی په حمی کردووه و تاوانبار تره، نههم پو له ناوی بهره، (سدی)
 نهفه رموی: نهوانه کاتئ ویستیان بچن بو به در دهستیانگرت به په رده کانی که عبه وه و
 گوتیان: نههم دوو له شکره کامیان به رز تره، نههم دوو دهسته یه کامیان باشت رپی راستی
 داوه ته بهر، نههم دوو کو مه له کامیان به ریز تره، نههم دوو نایینه کامیان چاک تره نه وه یان
 یارمه تی بدهو سهری بخه، له بهر نهوه پووی فهرمووده ی کرده نهو بی پروایانه و به لاقرتیه وه
 نهفه رموی: ﴿إِنْ تَسْتَفِیْحُوا﴾ نهگهر نیوه داوای یارمه تی و سهرکه وتن نهکهن، یان نهگهر نیوه
 داوای حوکم و بریار نهکهن له جیا کردنه وهی هق و ناهق، چاک و خراپ، ﴿فَقَدْ جَاءَکُمْ
 الْفَتْحُ﴾ نهوا یارمه تی و سهرکه وتن و زال کردن هات بو تان، نهوه تا باشت رین نایینی
 سهرخست و چاکترین دهسته ی زال کرد و چاکی له خراپ و هقی له ناهق جیا کرده وه، به لام
 به داخیانه وه به پیچه وانه ی نهوه ی نهوان نیاز یان نهکرد و به ته مای بوون، بهو جوړه لاقرتی
 پی کردن، بو سزادانی دهر وونیان، دهست نیشان نهکات به مای که نهوه ی به سهریان هات و
 پویدا له به دردا نمونه یه که له باوه کانی خوا، کو مه ل و زورییه که ی نهوان هیچ گوړانکاری
 یهک ناکات له کاره که دا، په ندو ناموژگارییان نهکات به کو تایی پیهینان، نهفه رموی: ﴿وَاِنْ
 تَنَهَّوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَّکُمْ﴾ نهگهر کو تایی نههینن له دوژمنایه تی پیغه مبهرو نایینه که ی خوا نهوا
 نهوه چاک تره بو تان، نهمهش هر لاقرتی تیدایه، نهگینا هیچ جوړه چاکییهک نییه له کو تایی
 نههیناندا، نینجا هره شه یان لینه کات، نهگهر په ندو ناموژگارییه که وهر نه گرن، نهفه رموی:
 ﴿وَإِنْ تَوَدَّوْا﴾ نهگهر دووباره ببنه وه و ته من خوار نه بن به وه ی به سهرتان هات ﴿عَدَّ﴾ نهوا
 نیمهش دووباره نهکینه وه بو سزادان و وینه ی نهوه ی به سهرتان هات ﴿وَلَنْ نَقْبَ عَنْکُمْ فِتْنَتَکُمْ
 شَیْئًا وَّلَوْ کَثُرَتْ﴾ ههر گیز دهسته و کو مه له که تان سوودی هیچ شتیکتان پی ناگه یه نی و
 بهرگریی هیچ سزازیانیکتان لیناکات، ههرچند کو مه ل و دهسته که تان زور بی باوه په کانی،

وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿١٢﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٣﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ

﴿وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ واته له بهرئوهی خوا له گهل بپواداره کاندایه، کاره که تان بهو جوړه یه یان ئه مه یه خوا له گهل بپوادارانه، زوړبه ی زانایان (ان) به پړڅه ئه خویننه وه، له سهر ئه و خویندنه وه پرسته که ئه بیته هو ی پرسته ی پیشوو، واته دهسته و کو مه لټان با زوړیش بن هیچ جوړه سوو دیکتان پی ناگه یه نی، چونکه به پرستی خوا له گهل بپواداراندایه، له سهر هر بار دهست نیشان ئه کات به وهی که جهنگ و بهر بهر کانی که له نیوان دوو کو مه لټایه که هاوتای یه ک نین: بپواداران خویان له گهل و وان له پریژیکدا، بی پرواکان وان له پریژیک ی بهرام بهردا ئه و پری یارمه تی دهریان که سانیک ی ترن وینه ی خویان... نه فامان و نه فامی تازه زوړ به دترو نا په سه ندترن له نه فامان و نه فامی کوڼ، ئه وانه ی کوڼ پروایان هه بوو به خوا و نه فامیه که یان له وهدا بوو که بهرنامه ی ژیان و یاسا و شریعه تیان له خوا وهرنه گرت، به لام نه فامی تازه بی پرواییه به خوا چ جای به بهرنامه و یاسا و شریعه تی خوا، زوړ پیو یسته بیرکړدنه وه له مه تا نه زانانی ئه مړو بزائن که کاریان به مه ته واو نابی لاف ی بپروا لیږدنه و خویان به موسلمان بزائن و له گهل ئه وهدا هه لگری بهرنامه و بیرو باوه پریکی ترن، یا بزائن که به ته نها بهو بپروا به خوا جو ی نابنه وه له بت پر سته کانی کوڼ و نایه ته پریزی موسلمان هه رچند نویژو فرهزه کانیش به جی بینن!!

له پاش باسی ئه وهی که خوا له گهل یانه، ئینجا چند بانگیکی گرنگ ناراسته یان ئه کات و ئه یان نه یی ئه به دوا ی یه کدا: یه که م بانگ ئه مه یه که ئه فره موی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه ی که سانی که بپروا تان هینا وه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ گو ی پرایه لی خوا و فروستاده که ی بن ﴿وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ﴾ پشت مه که نه فروستاده که ی و فرمان بهری بن ﴿وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ﴾ له کات ی کدا ئیوه ئه بیستن، واته ته نها بیستنی نایه ت و فره موده کانی خوا له م قورئانه دا که موعجیزه یه کی

ناشکرایه و فرمانتان پښتو ته به فرمانبروری و گوږپرایه لی بیستنی ته و نایه تانه داخوازه بؤ
 گوږپرایه لی و دوورکه و تنه وه له هر سرپیچی و نا فرمانییه ک **﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴾** له کاتیکدا که نه وانه نابیستن به بیستنی و هرگرتن و تیگه یشتن و
 گوږپرایه لی، نه بانگ کردنه هات به دواي باس و خستنه به رچاوی پووداو و به سهراته کانی
 ته و جهگه دا که دهستی قودرتهی خواو ته گبیرو بریارو کومه ک و یارمه تی خواي تیدا بینرا،
 هات به دواي به لیانی خوادا که بروادارانی دلنیا کرد به وهی له گه لیانه و پیلان و فرو
 بی پرواکان لاوازو بی نرخ نه کات، که واته له پاش ته و باس و به یانه نیتر هیچ هو
 بریوانوییه که نییه بؤ هرکه سیک که ژیری و بیستنی له کار نه که و تبی، هیچ هو
 بریوانوی نییه و نه بی هر گوږپرایه ل و فرمانبریت، نه گینا له پاده و پلهی به رزی
 ناده میتی دهر نه چی، به لکو نه بی به دتر بیت له هه مووگیان له بهرک وه دهست نیشان
 بونه وه که نه فرموی: **﴿ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴾** به راستی به دترین
 هه موو گیان له بهران که به زه ویدا نه گه پین یان هه موو چوار پیکان هر ته و که پرو لانه که
 ژیر نین و نافامن. نه وانه وه چوار پیکان گوږچکه و زمانیان هیه به لام تیناگن له
 بیستراوه کان و شتی نالین که سوودی بی و سوودی لی و هرگیری، به لام به دترن له و گیان
 له بهرو چوار پینانه، چونکه نه وان پښتو به و شتانهی که بوی دروستکراون و په یوهندی به
 خویانه وه هیه، به لام نه مان پی نابه، که واته به دترن له و گیان له بهرانه به راستی و به
 بی گومان! **﴿ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ ﴾** نه گهر خوا بیزانیایه هیچ جوړه چاکه یه که له و که پرو
 لانه دا هیه، فرمان و فرموده ی خواي پی نه بیستاندن به بیستنی تیگه یشتن و هرگرتن،
 هق و راستیان بؤ دهر نه که و ت و پروایان نه هیئا به پښتو بهرکه ی **﴿ ﷺ ﴾** به لام خوا زانی که
 خیر و چاکه یان تیدا نییه و ناماده بییان نییه بؤ و هرگرتن و گوږپرایه لی، خویان به مهیل و
 خواهیخی خویان لایانداوه له سروشته که ی خویان، به هو ی نه وه و خواهیخی قاپی دلی
 نه کردنه وه و سروشته تیک چوه که ی چاک نه کردنه وه، نه وانه به جوړیکن نه گهر خوا پنی
 بگه یاندايه تا به ژیری خویان هه ستیان به راست و په وایی نه وهی که بانگ نه کرن

بۆی و داوای گوپرایه‌لیان لیئه‌کری بۆی، نه‌گه‌رخوائه‌ره‌شی له‌گه‌ل بکردانه‌یه‌نه‌وانه هه‌ر دلیان
نه‌ئه‌دایه و گوپرایان هه‌رنه‌ئه‌بوو،

وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ

وهك نه فرموى: ﴿وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا﴾ نه گهر خوا فرموده و فرمانى خوى پى بيستايه تا تى نه گه يشتن و به باشى لى حالى نه بوون، نه وانه هر پشتيان تينه كرد و گوپرايه لىان بؤ نه نه كرد و سه كيشيان به كار نه هينا دهر باره ي يان پاشگهز نه بوونه وه و هه لئه گه پرانه وه. ﴿وَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ له كاتيكدا نه وانه هر له پيشه وه به دل پشت تيكهرو پوو و هر گيپن له وه رگرتن و ره فتار پيكردنى فرمان و فرموده ي خوا له بهر عيناو و سهركيشى خويان، واته نه وانه هر باويان پشت تيكردن و پوو و هر گيپرانه، نه م نايه ته كه به و جوړه ته فسرمان كرده وه هيچ جوړه گري و گهر و غوباريكى تيدانييه و كورته كه ي نه وه يه: نه وانه نه گهر ناماده بوونايه بؤ نه وه ي پنى پاست بده نه بهرو به دواى نه وهدا بگه پرانيه خوا بؤى نه كردن، به لام به و جوړه نه بوو له بهر نه وه خوا بؤى نه كردن، نه وانه نه گهر خوا بيخستنايه ته سه ر پيگه ي پاست خويان به مه يل و خواهيشى خويان لايان نه وداو گوپرايه لىان نه نه كرد. نينجا بانگيكي ترى بهر واداران نه كات بؤنه وه به سؤزو په رؤشه وه گوپرايه لى خوا و پيغه مبه ر بكن (ﷺ)، گوپرايه ليه كه يان له بهر چا و شيرين نه كات و نه يان تر سينى له سهركيشى و پوو و هر گيپران، چا كه و به هره ي خويان بير نه خاته وه كه ده ست كه وتيان بوو به هوى گوپرايه ليه وه، نه فرموى: ﴿يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ي كه ساني كه بهر و اتان هينا وه ﴿اسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ﴾ به خوشى و په رؤش و توندييه وه گوپرايه لى بكن بؤ خوا و فروستاده كه ي خوا،

إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحِبُّكُمْ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ

﴿إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحِبُّكُمْ﴾ کاتی که ئەو فروستاده بانگتان ئەکات بۆ شتێ که زیندووتان ئەکاتەو. واتە بپروا و مل که چی بۆ خوا وەک (سدی) ئەفەرموی. قورئان وەک (قتادە) ئەفەرموی. جیهاد و جەنگ و تیکۆشان وەک زۆربە ئەفەرموون. هەموو شتیکی هەق و راست وەک هیندێ تر ئەفەرموون. بە هەر کام مەبەست بێت ئەوێ که پیغەمبەر (ﷺ) بانگی بۆ کرد مایەیی خۆشەبەختی و کامەرائی جیهانە و ژیاانی خۆشی نەپراوەی پۆژی دوایییە، که واتە هەموو بپرواداریکی ژیر ئەبێ بە ئەوپەڕی سۆزو پەرۆش و خۆشییەو بێت بە دەم ئەم بانگکردنەو.

خوای میهرەبان پێی خۆشە بەندەکانی بە خواھیش و پێ خۆش بوونی خۆیان بپروا بێنن و گوێزایەلیان بکەن، ئەگینا خوا دەسەڵاتدارە بە سەر ئەوێ بپروایان پێ بێنێ و گوێزایەلیان بکات، که واتە پێژی بەندەکانی ئەگرێ که داوایان لێ ئەکات بە خۆشی و ئارەزووی خۆیان هەلسن بە پێویستی سەرشارانی خۆیان، تا شایستەیی ئەجرو پاداشت بێن، تا ئادەمییەتی و مەرزایەتیان بەرزو بلند ببەنەو بۆ پادە، پلەیی ئەو ئەمێنداریەیی که خوا پێیداوێن، ئەو سپاردەیی که پێیان دراوێ بیگەیهنن بە جێگەیی خۆی، سپاردەیی پێنموونی و رێی راست دانەبەر بە مەیل و خواھیش، سپاردەیی جێنشینی لەزەویدا بە ئارەزوو و زانی و تێگەیشتنەو، سپاردەیی ئەو ئێرادە و مەیل و خواھیشەیی که بە نیاز و زانیئەو هەلسێ بە کار و فرمان، خوای میهرەبان دەسەڵاتدارە بە سەر دێی بەندەکانیدا که بپروایان پێ بهێنێ و گوێزایەلیان پێبکات و وەریان گیرێ بە هەرباریکدا که خوا خۆی مەیلی هەبێ، وەک وەرئەگیرێ لە مەیی که ئەفەرموی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ بە پێی زمانی عەرەب ئەبێ بێن: بزانی که خوا ئەکەوێتە بەینی مەزەو دڵەکیەو، بە لای بەم پووکەش و پوالتە نابێ بگیرێ، بە لکو ئەبێ مەبەست یەکن لەم سێ بارە بپرواوەرەکانی که زانیان فەرموویانە:

۱- خوا ئوپەرى دەسلەتلى ھەيە بەسەر دلى بەندەكانيدا، بەجورى ئىگورپى بەھەر بارىكدا كەخوى مەيلى بىيى و خاوەنەكەى ناتوانى سەرپىچى بکات و دەسلەتلى نىيە بەسەريدا، ئەوۈ پرىارو ئارەزووى ئىگورپى، نيازو مەبەستى تىك ئەدات، پىنمىونى ئەكات و ئەيخاتە سەر پىگەى راست، گومپايى ئەكات و ئەيترازىنى، ترسو ئارامى ئەھىنى بەسەريدا، بىرو ھوش و لە ياد چوون بەسەرى دىنى، ھەرۈھا.

۲- خوا ئوپەرى پادە نزيكە لە مروڤو دلەكەيەوۈ واتە نزيك ترە لە ھەركام لە مروڤو دلەكەى بۆئەوى تريان بەويئەى ئەوۈى كە ئەفەرموى: ﴿وَمَنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ ئىمە نزيك ترين لەبەندەو مروڤەوۈ تا پەگى بناگوۈيى، بەلى ئەوۈ شتىكى زور راست و پەوايە، چونكە ھەر شتى كە ھەبى بەبوونەكەى شتەو بوونەكەى لە پىشە، بوونەكەشى لەخواوۈيە، كەواتە خواناسان و زانايان چاكيان فەرموۈ: (وهو اقرب من كل شيء من عينه) خوا لە ھەموو شتىك نزيك ترە لە خوى بۆ خوى.

۳- مروڤو دلەكەى جوۈ ئەكاتەوۈ لەيەكتەر، دلەكەى كە ھوى زانين و ژىريبيە، لىي ئەستىنى بەم پەنگە لىي ئەگەرپى ھەتا ئەكەويئە شوۈنى ھەواى نەفسيان ئەيمىرنى و ھەل و ھەلکەوتى ژيانى لەدەست دەرئەكات، كەواتە با مروڤو فرىاي خوى كەوۈ لەم ماوۈى ژيانەدا پىگەى ژيانى راستەقىنەى نەپراوۈ بداتە بەر بەپراوۈھىنان و گوپرايەلى فەرمانى خواو پىغەمبەر (ﷺ).

لەسەر ھەربارو ھەركام لەم سى تەفسىرە بەراستى ئايەتىكى ئىجگار سامناكە و دلى وريا ئەھىنىتە لەرزە، بەراستى پالەدرىكى زور بەھىزە بۆ بىدارى و ورياىبيەكەى ھەمىشەيى و پەيوەنديەكى ھەمىشەيى بە خواوۈ، نەوۈك خوانەخواستە دلەكەى بگورپى و لادا لەپىگە راستەكەى خوا، ھۆيەكى بەتىنە بۆ پاك و خاوين كردنى نيازو مەبەستى دل، بۆ ھەلەدان بۆ مەترسى و چارەسەر كردنى ئەو ھەموو نەخۆشىيە بەدانەى كە پرو ئەكەنە دل، خوا بە مېھرەبانى خوى يارمەتى دەرمان بى بۆ كەردەوۈ بە پىي ئەم ئايەتە، امين.

وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٥٤﴾ وَأَتَقُوا فِتْنَةَ لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَعَلَمُوا

أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٥﴾ وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ

یارمه تی دهرمان بی که نم رسته په مان له بیر بی که نایه ته که ی پیدوایی هی ناو فهرمووی:

﴿وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ بزانن که هر بولای نه و کوئه کرینه وه له پوژئی دواپییدا، واته

دلّه کانتان به ده ست خوايه، هر بولای خوايش، زیندرو نه کرینه وه، که واته له هیچ لایه ک

په نایه کتان نییه بیجگه له په نای خوا، په ناو قه لای خوايش بو نیوه بریتییه له پخوا هی ناو

گوږپایه لی که بانگتان نه کات بو، که واته بچنه ناو په ناو قه لاکه ی خوا با دووچاری هردوو

جیهان نه بن، نیجا نه یا ترسینی له دانیشتن و کوتایی هی ناو له جیهاد و تیکووشان، له به پیره وه

نه چوونی بانگ کردن بو هو ی ژیان، له سستی کردن و دواخستنی گوږاندن و بهرگری هر

خرابه و بی شهرعیه ک، نه فهرمووی: ﴿وَأَتَقُوا فِتْنَةَ لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾ خوتان

بپاریزن له گونا هی که توله که ی به تایبه تی دووچاری نه وانه تان نابی که ستم و تاوانه که ی

کردووه، به لکو گشتی نه بی بو نه وان و غهیری نه وان و چاک و خراب داگیرنه کات، نه ودهش وه ک

کوتایی هی ناو له تیکووشان و فیداکاریی له پیی خوادا، بی دهنک بوون و واز هی ناو له فرمان

به چاکه و جله وگیری له خرابه، یان خوتان بپاریزن له پوودانله به لاو سهر لی شیوان و تاقی

کردنه ودهیه که به تایبه تی دووچاری... هتد، وه که نه و ناژاوه و دوو بهرکه ی و بهش بهش

بوونه وه ی که پوو نه کاته گه ل و میلیه تان و داگیریان نه کات به گشتی نه که به ته نیا

نه وانه ی... هتد. به هردوو ته فسیر کراوه ته وه و نزکیشن له یه که وه، له سهر هردوو باره که

نور به جییه که گشتی دووچاری بی، چونکه نیسلام بهرنامه یه کی وایه پیویستی کردووه

که دهسته بهرهی به کار بهیتری له نیوان موسلماننه کاند، که واته نه و که سانه ی که بی دهنک بو

خویان دانه نیشن که نار گیری نه که ن له خرابه که ران، نه و که سانه شایسته ن دووچار بی

له گهل ئهوانه‌ی که سته‌م و خراپه‌که ئه‌که‌ن به ئاشکرا له‌ناو گهل و کۆمه‌لدا، ئه‌گهل هه‌ر له‌یه‌که‌مجاره‌وه ئه‌و بێ‌باوه‌ره‌کانی ده‌نگیه‌ نه‌بوايه و چاکان به‌رگری نه‌فامانیان بکردایه یه‌که‌م به‌لاو سه‌ر لێ شیوان و دووبه‌ره‌کی پووی نه‌ئهدا، تا ئه‌و تاوانه‌ گه‌وره‌یه‌ کراو به‌ناهه‌ق و سته‌م جینشینی سێ‌یه‌م شه‌هید کرا، له‌وه‌وه کار وای لێهات جه‌نگ و کوشتار فه‌راهه‌م هات له‌نیوان هاوه‌له‌کانی پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) و هاوه‌لانی وه‌ک (زبیر و طلحه و عمار) شه‌هید بوون، ئینجا له‌وه‌وه وای لێهات که پيسان و ناپاکان ده‌ستیان چووه‌ نازدارێکی وه‌ک حه‌زه‌تی حسین و له‌وه‌وه ئه‌م نیعه‌مه‌ته‌ پیرۆزه‌ دووبه‌ره‌کی تیکه‌وت و وای لێهات که وای لێهات، به‌و جوړه‌ی که ئه‌بینرێ و هه‌رچی نارێکی و ناله‌باری و دووبه‌ره‌کی و لاوازیه‌ک که پوویدا له‌ناو ئه‌م ئومه‌مه‌ته‌دا ئه‌گه‌ر پێته‌وه‌ بۆ ئه‌و یه‌که‌مجاره‌، خوا به‌ میه‌ره‌بانی خۆی ئه‌و دووبه‌ره‌کی و ئاژاوه‌ نه‌هێنێ له‌ناو ئومه‌مه‌تدا و بیانکاته‌وه‌ به‌یه‌ک وه‌ک پێش پوودوای یه‌که‌م تاوان و دووبه‌ره‌کی و ئاژاوه‌، بۆ خوا ئه‌وه‌ هه‌یچی تێ ناچێ به‌لکو چاره‌پروانی ئه‌و میه‌ره‌بانیه‌ ئه‌کری و ئه‌بێ هه‌ر به‌دی بێن به‌ئیزن و یارمه‌تی خوا. له‌ پاش ئه‌و فه‌رمان و ترسانده‌ ئینجا ئه‌م هه‌ره‌شه‌ سامناکه‌ ئه‌کات، ئه‌فه‌رموێ: ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَرِيدُ الْعِقَابِ﴾ بزان که بێ‌گومان خوا تۆله‌ی به‌تینه‌، واته‌ خۆتان مه‌خه‌نه‌ به‌ر تۆله‌و سزا به‌تینه‌که‌ی که به‌ هۆی نا فه‌رمانیه‌وه‌ پووی ئهدا، له‌ئایه‌تی پێشوو‌دا فه‌رمانیدا به‌ به‌رگری سته‌م و سته‌مکاران، ئه‌وه‌ش به‌ختکردنی گیان و مائی تێدائه‌بێ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌وا چاکه‌و به‌هره‌یه‌کیان ئه‌خاته‌وه‌ که به‌هۆی ئه‌م ئایینه‌وه‌ ده‌ستکه‌وتیان ئه‌بێ، کۆتایی نه‌هێنن و هه‌لسن به‌ ئه‌رکی ئه‌و ژیان و زیندوویی به‌ بانگیان ئه‌کات بۆی، ئه‌فه‌رموێ به‌و یه‌که‌م چین و دوو ده‌سته‌یه‌ که یه‌که‌م جار ئه‌م قورئانه‌ی به‌ گوێچکه‌دا: ﴿وَأَذْكُرُوا﴾ بیرکه‌نه‌وه‌ ﴿إِذْ أُنزِلَ قِيلُ﴾ له‌ حال و باری خۆتان و بیر بکه‌نه‌وه‌ له‌و کاته‌ی که ئێوه‌ ژماره‌یه‌کی که‌م بوون ﴿سَمِعْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ لاواز و ژێرده‌سته‌ کرابوون له‌خاک و ولاتی مه‌که‌که‌دا،

تَخَافُونَ أَنْ يَخْطِفَكُمْ النَّاسُ فَأَوْنَكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِضُرِّهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

﴿تَخَافُونَ أَنْ يَخْطِفَكُمْ النَّاسُ﴾ مه ترسیان نه کرد که خه لکی بتانفرینن به چه سپانی، واته بی پرواکانی قوپهیش، یان بی پرواکانی عهره ب، یان فارس و پۆم، نه وه حال و باری موسلماننه کان بوو تا کاتی کوچکردن بو مه دینه ﴿فَأَوْنَكُمْ﴾ ئینجا خوا په نایدان و گرتنییه خوی بو لای ئیسلام یان مه دینه، یان جی و شوینی پیدان نهی کوچکهران ﴿وَأَيَّدَكُمْ بِضُرِّهِ﴾ به هیزی کردن به کومه ک و یارمه تیدانی مه لائیکه له به دردا، یان به هوئی چهند که سیکه وه که دوژمن نه ترسان و دلّه له رزه یان بوو لییان ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ پوزیدان له پاک و حه لال و به له زه ته کان، ئیتر مه به ست ده سته و ته کانی جهنگ بیټ که هر بو ئه م ئوممه ته حه لال کرا، نه گهر مه به ست موسلماننه کانی به دریټ، نه گهر مه به ستی عهره ب بیټ به گشتی، نه و کاته مه به ست نه و نازو ریزه بوو که خوا رشتی به سه ریاندا له پاش نه و تهنگی و تهنگ گوزهرانییهی که تییدا نه ژیان، خوا نه وانه ی بو کردن ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ به لکو سوپاسی خوا بکه ن له سهر نه و چاکه و به هره یانه، ئایا مه رکه سینک بیرکاته وه له و هه موو چاکه و به هره یه، چون به سوژو په رۆشه وه ناچیت به دهم نه و بانگو و بانگه وازه ی پیغه مبه ره وه (ﷺ) که بانگی برواداران نه کات بو کار و کرده ویه که زیندوویان نه کاته وه، ئینجا ئایا کئی سوپاسی خوا ناکات نه و چاکه و به هره یانه ی که خوی میهره بان بیرى بروادارانى خسته وه له نایه ته که دا؟ نه و موسلمانانه ی که نه مپو جیهاد و تیکووشان و فیداکاری نه که ن بو هیئانه وه و به دی هیئانی نه م ئایینه له ژیان و جیهاندا، له وانه یه هیئدیکیان نه و که م و کوپی و ژیر ده سته یی یه یان به سهر نه هاتبی و نه و تال و سویرییه یان نه چه شتبی، به لام قورئان به و جوړه بانگیان لیئه کات و نه یانخاته سوژ بو تیکووشان و فیداکرای، نه وانه ی که نه و به سه رها تانه یان به خویانه وه دیبی، نه و چاکتر نه بی گوپرایه ل بن بو نه و بانگ کردنی زیندو و کرده ویه که پیغه مبه ر (ﷺ) ئاراسته ی یه که م چین و ده سته یکرد، نه بی به باوه ریکی به هیزه وه چاوه رپانی نه و چاکه و به هره یه بکه ن که به خشى به و یه که م چینه موسلماننه .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَحُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُوا
أَنَّ أَمْوَالَكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ فَتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ
تَلَقَّوْا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا

ئينجا بانگيكي تر ئاراسته ي بږواداران نه كات بو نه وهى به تيرو ته وای هلسن به
پيويستی و نهركي سهرشانيان بهرامبر خواو پيغه مبره (ﷺ) و هلسن بهگه ياندني سپارده
به جيى خويان، بو نه وهى نه مال و نه ولاد سستيان نه كات و په كيان نه خات له تيگوشان و
ناپاكي به كار نه هينن له گهل خواو پيغه مبره (ﷺ) نه فرموي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهى
نه وانهى كه باوه رتان هيناوه ﴿لَا تَحُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ ناپاكي مه كن له گهل خواو
فروستاده كهدا، كه م و كوپى مه كن له به جيهيناني فرمانه كانيان، يان ناپاكي مه كن له
به جيهيناني فرزو سوننه ته كان، يان به وهى كرده و رتان پيچه وانهى نياز و نيه تان بيت. يان
به دزين و داشاردني دهسته كه و ته كاني جهنگ كه خوا بو نيوهى حلال كرد له ناو
نوممه ته كاندا، ﴿تَحُونُوا أَمْنَتَكُمْ﴾ ناپاكي مه كن له سپارده كاني ناو خوتان، يان له
سپاردانهى كه خراوه ته سهرشانتان، سپاردهى په يمانى سروشت و ژيريى، سپاردهى
په يماندان به خواو پيغه مبره كهى (ﷺ) په يمان به تيگوشان بو به رزكرده وهى ثالا و تهى
خوا له زه ويداو چه سپاندني خوايه تى خواله جيهان و ژايدانداو چه سپاندني فروستاده يى
پيغه مبره كهى (ﷺ) نهو ناپاكيانه مه كن ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ له كاتيكدا كه نيوه نه زانن ناپاكيه،
واته به دهستى نه نقه ست و به زانينه وه نه يكن نه كه به هله و نه زانين كه گونا هيك بهو جوړه
بيت زور به دهو تاوانيكى گوره يه، يان نيوه نه زانن و زانان و چاك و خراپ له يه كه نه كه نه وه،
له سهر هربار مه به ست بهم پرسته يه سهر زه نشت و تانه و ته شه ره له وانهى كه نهو ناپاكيانه
نه كن، ئينجا بن گومان مال و نه ولاد و خوش ويستنى نهو دوو شته پالده ريكى به هيزه بو
دوچار بوونى نهو ناپاكي كردنه، بهو دووانه بهنده تاقي نه كړي ته وه و هر كهس لهو
تايك كړنه وه ده رچيت به مهى هلسنى به مافى خوا لهو دووانه دا، نهو كه سه بهنده
راسته قينه يه و ته ماي نه جرو پاداشت بيت، هر كهس به هوى نهو دووانه وه لايدا له ريگه
راسته كهى خوا، نهو كه سه سته مكارو سهر كي شه له په رومردگارى، بيبه شه له نه جرو
پاداشت و خوى نه خاته بهر سزاو توله ي خوا، جا له بهر نه وه نه م ناموزگارى به گرنگه ئاراسته

ئەكەت و ئەفەرموئ: ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ بېروادارەكان بزانن ﴿أَتَمَّا مَوْلَاكُمْ رَؤُودَكُمْ يَنْتَه﴾ كە بئى گومان مال و ئەولادتان مايەى سزاو ئازارە يان بزانن كە مال و ئەولادتان ھۆى تاقىكردنەوہ تانە، لەسەر ھەربار كەواتە ئاگاتان لە خۆتان بىت بە ھۆى مال و ئەولادەوہ خۆتان مەخەنە بەر تۆلەى خوا، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ بزانن كە خوا ھەر بەلای ئەوہوہ ھەيە ئەجرو پاداشتى گەورە، كەواتە ئاگاتان لە خۆتان بىت ئەو مال و ئەولادەوہ ئەو ئەجرو پاداشتە لەكىسى خۆتان مەدەن، بەلكو بەكارىيان بىنن لە پى پەزامەندى خوا دەستكەوتى ئەجرو پاداشتى لای خوا، واتە مال و ئەولاد ھىنى خوايەو خوا پىتان ئەدات، ھەركەس زالبىي بەسەر ئەو دووانەدا، بەم پەنگە ئەو دووانە دووچارى گوناھو نافرمانى نەكەن بۆئەو كەسە ھەيە لای خوا ئەجرو پاداشتى گەورە، ئا بەو جوړە قورئان چارەسەرى دەروون ئەكەت و ئەپارىزى لە لاوازيەكانى دەروون، ئىنجا لەم دووترىن بانگەدا بانگى بېرواداران ئەكەت بۆ تويشويى ئەم پىنگە راستەى كە ئەيداتە بەر، قەلغانىكى بۆ ديارى ئەكەت كە بەرگرى بكەت لە ھەموو شتەى كە مەترسى لىبكەى لە بىنى ئەم پىنگەدا، ئەفەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى كەسانى كە بېرواتان ھىناوہ، ﴿إِنْ تَنفَرُوا اللَّهَ﴾ ئەگەر ئىوہ خۆتان بپارىزن لە خواو ھۆى خەشم و ناپەزايى خوا لە ھەر كارىكدا كەئەيكەن و ھەكارىك كە نايكەن و وازى لىئەھىنن، ئەگەر ئىوہ بەو جوړە بن لەگەل خوادا، خوا ئەم شتانەتان بۆ ئەكەت:

۱- ﴿يَحْمِلْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ خوا ئەگىرئ و فەراھەم ئەھىنئ بۆتان جياكەرەوہيەكى گەورەو گرتگ، واتە پىنموونى و پووناكى و زانىنيك فەراھەم ئەھىنئ لەدل و دەروونتاندا كە ھەموو ھەق و ناھەقيكى پى جوئ بکەنەوہ لەيەكتەر، يان سەرکەوتن و زالبوونىك كە راست و پاكانى پى جوئ ببىتەوہ لە ناپاست و ناپاكان، يان پزگاربوون لە ھەردو جىھاندا، يان پى بردن و پزگاربوون لە ھەموو گوناھو دوو دليەك يان دەرکەوتن و ئاشكەرابوون و زالبوونىك كە ناوبانگ و شوورەتى پى بلبووبىتەوہ، بەم جوړانە تەفسىر كراوہتەوہ لە ناو زاناياندا، ھەموو ئەگىرپنەوہ بۆ جياكردنەوہ لە نىوان دوو شتدا، لەبەر ئەوہ ھىندئ لەزانايان بە جارى ئەيپەن بەسەر ئەو مەبەستانەى كە گوتراون لەسەر ھەربار ئەو خوپارىزى و لە خوا ترسىيە لە ھەر دليەك دابوو ھەموو راست و لاریەك پوون ئەكاتەوہ بۆ ئەو دلەو ئەپارىزى لە ھەر لادان و ھەلكەوتنىك كە بىتە پىنگەى ئەو بېروادارە، ئەوہ شتىكى ئاشكرايە لای ئەو كەسانەى كە ئەو تامە خوڤەيان چەشتبى و خوا ئەوہى بەنسەب كردين.

وَيَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ

۲- ﴿وَيَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ دانه شاری لیتان گوناو خراپه کانتان و دایان نه پوښی له جیهان دا، که واته بڼی نابرویان ناکات به درخستنی نهو کاره به دانه که نهو چاکه و منه ټیکی زور که وره یه.

۳- ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ نه بورئ لیتان و چاوپوښی نه کات له پوښی دوايیدا، که واته توله و سزایان نابڼی. هیندی نه فهرمون: مه به ست به یه که م گوناو به چوکه کانه و دوهم که وره کان، هیندیکی تر نه فهرمون: مه به ست به یه که م گوناوی له وه و پیښه و دوهم گوناوی له مه و پاش، له سر هر بار خوا به رامبر نهو خو پاریزی و له خوا ترسییه نهو سی شته که وره و گرنگه نه کات، چونکه ﴿اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ خوا خاوهنی به خشیني که وره یه که به چاکه و میهره بانی خوی نه یبه خشی، به بڼی نه وهی هیچ پیویستی و داخواریک پروی تیبتکات و هیچ که س هیچ مافیکی ببڼی به سر خوای میهره بانی یه وه، له میهره بانیه که ی به زیاد بیټ و داوای به شداری نه که ین لهو به خشین و پیت و فهره.

له مه و پیښ خوای په رومردگار رابردووی موسلماننه کانی خسته به رچاویان که له چ بارو حالیکې به دو ناخوښه وه گواستنییه وه بڼی نهو خوښی و به رزی و سرکه وتنه ی که نه نجامیدا بویان له م پروداوی به دره دا، ټینجا بهو بڼه یه وه شیوه ی هلو یستی به دی بڼی پرواکان نه خاته به رچاوو بیري نه خاته وه کاتی که پیش کوچکردنی پیغه مبره (ﷺ) ویستیان و نیاز بوو کاری بیټن، ټینجا به پیچه وانه ی نیازی به دی نه وان، خوا پیلانه کانی نه وانی له کار خست و پیغه مبره که ی پاراست له وه (ﷺ)، نه فرموی: ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه ی پیغه مبره باسی نهو کاته بکه که نه وانه ی پروایان نه هی نابوو پیلان و نیازو ته گبیرو پڼیموونی راویژی

به‌دیان کرد دهرباره‌ی تو ﴿لَئِنْ شَرَكْتَ﴾ بۆئەوێ تو به‌ندو کۆت بکەن ﴿أَوْ يَفْتُلُوكَ﴾ یان بتکوژن
 ﴿أَوْ يُخْرِجُوكَ﴾ یا دەرت بکەن لە مەککە، (ئیمامی ئەحمەد) حەدیسێ ئەمینی لەو بارە‌یه‌وه لە
 (ئەبن و عەباس) ەوه -خوایان لێ پازی بێ- کە ئەفەرموی: شەویک قورەیش لە مەککەدا
 کۆبوونە‌وه و پاوێژیانکرد لەبارە‌ی پێغەمبەرە‌وه (ﷺ) هیندیکیان گوتیان کە پۆژبوویە‌وه
 به‌ندو کۆت و زنجیری بکەن، هیندیکی تر گوتی: نەخێر بیکوژن، هیندیکی تر گوتی: نەخێر
 دەری بکەن، ئینجا علی لەسەر جینگاکە‌ی خەوت و پێغەمبەر (ﷺ) هەتا گە‌یشته
 ئەشکەوتە‌کە‌ی (سەر)، بێ‌پرواکانیش ئەو شە‌وه مانە‌وه بە‌ دیاری علی یەرەو گومانیان
 وابوو ئەو خەوتوو پێغەمبەر (ﷺ) ئینجا کاتی کە پۆژبوویە‌وه هەلمە‌تیاندا بۆ‌لای، ئینجا
 بۆیان دەرکەوت علییە و خوا تە‌گبێرو پیلانە‌کە‌ی پە‌ک خست، ئینجا پرسیاریانکرد لە‌ علی
 هاو‌ه‌له‌کە‌ت لە‌کۆییە؟ ئە‌ویش فەرمووی: نازانم، ئینجا کە‌وتنە شوینی و گە‌ر‌ان بە‌دوا‌یدا،
 ئینجا کە‌ گە‌یشتنە شاخە‌کە و جێ‌پێی نە‌ما لێیان شیوا، ئینجا سەرکە‌وتن بە‌شاخە‌کە‌دا و
 پابووردن بە‌لای ئەشکەوتە‌کە‌دا و سەرنجیاندا جالجالۆ‌کە قاپییە‌کە‌ی تە‌ندوو، بە‌هۆ‌ی ئە‌وه
 گومانیان وابرد کە نە‌چوونە‌ته ئەو ئەشکەوتە بە‌ نیشانە و بە‌لگە‌ی مالی ئەو جالجالۆ‌کە‌یە،
 ئینجا پێغەمبەر (ﷺ) سێ شە‌و لە‌ویدا مایە‌وه، ئە‌وان بە‌و جۆ‌ره تە‌گبێرو پیلانی خو‌یانکرد و
 خ‌وا‌یش بە‌و شی‌وه‌یه تە‌گبێرو پیلانە‌کە‌ی ئە‌وانی پە‌ک خست و دە‌ری کرد وە‌ک دە‌ست نیشان
 ئە‌کات کە ئە‌فەرموی: ﴿وَيَسْكَرُونَ﴾ ئە‌وانە تە‌گبێرو پیلانیا‌نکرد ﴿وَيَسْكَرُ اللَّهُ﴾ خ‌وا‌یش پیلان
 ئە‌کات و پیلانیا‌نکرد، واتە پیلانە‌کە‌ی ئە‌وانی پە‌ک خست بە‌ جۆ‌ری بە‌ خو‌یا‌نیان نە‌زانی وە‌ک
 دە‌ست نیشانی بۆ‌کرا لە‌ حە‌دسیە‌کە‌دا، یان خوا تۆ‌لە‌یان لێ ئە‌سین، یان خوا وە‌ک پیلان کە
 رە‌فتاری لە‌گە‌ڵ کردن، بە‌م رە‌نگە هینانی بۆ‌ بە‌در، تا ئە‌وه‌ی بە‌سەر هینان کە با‌سکرا،

وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَصِيرِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا نُتِلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ

هَذَا آيَاتٍ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾

﴿وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَصِيرِينَ﴾ خوا باشترينی هه موو ته گبیر که رو پیلان گپړانه، چونکه هیچ ته گبیریکی تر هیچ نرخیکی نییه و کارناکات له کاتی ته گبیری خوادا، ته گبیری خوا هه مووی خپرو چاکه یه، به لام ته گبیری خه لکیان هر به دو خراپه یان نه گهر چاکیشی تپدا بئ خراپه شی هه یه، به لکو زوړ تره، به کورتی به کارهینانی وشه ی (مکر) بؤ خوا نه بئ به جوړئ بئ باوه په کانی که بگونجئ و شایانی خوا بیئت، وهک دهست نیشانمانکرد بؤی به چهند جوړئیک، ئهم شیوه ی که نیشانیدا به رامبه ر پیلان و کرده وه به ده که ی نه وانه له باریکه وه لاقرتیان پینه کات، له باریکی تره وه دل دانه چله کیئئ، چونکه ئایا نه بئ ئهو ئاده مییه له پرو لاوازو بئ دهسه لاتانه چی بن به رامبه ر ئهو زوړو دهسه لاتنه بئ باوه په کانی سنووره که هه موو بوونه وهر دل ته په و دل له رزه یه تی له ناستی؟! ئینجا هه روه ها ئه پرو له سهر بئ به رواکان، بارو کرده وه ی به دیان دهر نه خات، لاف و گزافیان باس نه کات تا گه یشتنه ئهو راده یه لافی نه وه لیئنه دن که نه توان وینه ی ئهم قورئانه بیئن، وهک له هه مان کاتدا به قسه و نوسراوی پروپوچی کوئی دانه نیئ، نه فهرموئ: ﴿وَإِذَا نُتِلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَتُنَا﴾ کاتی که ئایه ته کانی ئیمه نه خوینریتته وه به سهریاندا، ﴿قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا﴾ نه لئین بیستمان و ﴿لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا﴾ نه گهر ئیمه بمانه وئ وینه ی ئهم خوینراوه و ئهم قورئانه نه لئین: ﴿إِن هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ ئهمه هیچ نییه بیجگه له قسه ی پروپوچه نوسراوه کانی گه له کوئن و پابردو وه کان! (ئیین و که سیر) له ته فسیره که یدا نه گبیریتته وه له (سه عیدی کوپی جوبه یرو سدی ئیین و جوړه یج) و که سانیکي تره وه که خاوه نی ئهم وته به ده (نضری کوپی حارث) که گوئیان بؤ نه گرت، که واته وهک و ته ی نه وانیش بیئت وایه له بهر نه وه به کو فهرمووی. جا ئهو نه فرین لیئکراوه چوو بؤ ولاتی فارس و فیری به سهرهات و هه والی پاشا کانیان بوو بوو، وهک پوسته م و نه سفهن دیار، کاتی گه رابوو وه له وئ نه بیئ پیغه مبه رمان (ﷺ) په وانه کراوه و ئهم قورئانه نه خوینریتته وه به سهر خه لکیدا، جا کاتی که هه لئسا له کوپو کو مه ل ئهو نه فرین لیئکراوه نه چوووه ناو ئهو کوپرو هه وال و داستانی ئهو پادشایانه ی نه گپړایه وه بویان و نه یگوت: سویندتان ئه دم به خواو محمد کامان هه وال و قسه کانمان خوشترو شیرین تره؟ له بهر نه وه کاتی که به دیل گیرا له پوژئ به دردا پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمانیدا به کوشتنی و کوژا له بهر ده میدا

سوپاس بۆ خوا، ئەوھى كە بەدىلى گرتىبوى مقدادى كوپى ئەسود بوو - خوا لىلى پازى
 بى - وەك (ئىبن و جەرىن) ھەدىسى ئەھىنى لى (سەئىدى كوپى جوبەيى) ھە كە ئەفەرموى:
 پىغەمبەر (ﷺ) ھەرمانىدا بە كوشتنى سى كەس: عوقبەى كوپى ئەبو معيط، نەمەى كوپى
 عدى و نەزرى كوپى حارث كە مقداد بەدىلى گرتىبوى، ئىنجا كاتى پىغەمبەر (ﷺ)
 ھەرمانىدا بە كوشتنى: مقداد گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا دىلى مە. ئەویش ھەرموى: ئەمە
 ھەرىارەى نامەكەى خوا ئەوھى ئەگوت كە گوتى. ئىنجا ھەرمانىدا بە كوشتنى، مقدادىش
 دوبارە گوتى دىلى مە، ئىنجا پىغەمبەر (ﷺ) ھەرموى: ئەى خوايە لى ھەزل و مېھەربانى
 خوت مقداد ھەولە مەند و بى باوھەكانى پىويست بەكە، ئىنجا مقداد گوتى: مە ئەمە
 ئەويست! سەئىد ھەرموى: ئەم ئەيەتە لى (نەس) ھەا ھەا خوارەو، لى چەند شوئىنىكى
 تردا ئەگىرئەو ھە لى بت پەرسى و بى پروايانە ئەم و تە بەدە، ئەو و تەيە ئەلەيەك بوو لى
 زنجىرەيە كە بەرەرسى و بەرەلستى قورئانىان پىئەكرد و ئەيانويست بەھەر جۆر بوو
 خەلكى لىدور بەخەنەو بەتايىبەتى ئەوانەى كە سەرۆك و بەرزو سەرمایەدارن، لەبەر ئەوھى
 زۆر ئەترسان لى قورئانە و باش ھالى بوو بوون لى بانگ و بانگەوازە و ئەيانزانى ئەدا لى
 زۆر تاوان و مل ھوپپىيەكەيان، ئەوانە چاك ھالى بوو بوون لى شاھتومانەكەى موسلمانان،
 ئەيانزانى كەئەو جاردانە بە شوپشكى تىرو تەواو بەسەر ھەموو زۆر دەسلەت و ستەمى
 ئادەمىدا، مەبەست بە (لا إله إلا الله) ئەمەيە ھىچ ھاكم و كاربەدەست و ھەرمانىدەيەك نىيە لى
 پاستىدا بىجگە لى خوا، خوا تاكە خوايە و بىجگە لى ھەموو بەندەى ئەو، ئەبى ھەموو كارو
 ھەرمانىكانى خوا ھەر لى پىغەمبەرەو ھەرگىز، كەواتە ھىچ سايا و دەستور و پىژم
 شەرىعەتەك نىيە بىجگە لى ھەى كە ھەرئەگىز لى خوا لى پىغەمبەرەكەيەو! ئەوانە
 باش ئەيانزانى مەبەست بەو شاھتومانە چىيە، لەبەر ئەو بەو جۆر بىزاربوون و پاپەرىن بۆ
 بەرەست و بەرگى ئەم ئەيىنە و ئەم قورئانە، ئەگەر بىيانزانى يايە مەبەست بەم ئەيىنە تەنيا
 بىرو باوھەرو خواپەرسىيەكە و ئىتر كەنارگىرە و ھەقى نىيە بەسەر ھىچكەس و ھىچ شتىكى
 ترەو - وەك بەداخەو ئەو جۆر بۆچوون و بىرو باوھەرو باو ھەنا زۆرىەى موسلماناندا -
 ئەگەر بەو جۆر ھالى بوونايە لى ئەيىنە تازەيە ھەرگىز بەو جۆر بىزار ئەبەبوون و
 دوزمنايەتيان ئەئەكرد، بەلگەى ئاشكرا لى سەر ئەو ئەمەيە: پىش ھاقتى ئىسلام لى ناوياندا
 دەستە و كۆمەلەك ھەبو پىيان ئەگوتن: (حنفاء) كەنارگىر بوون لى بىروباوھەرو عىبادەتى ئەو
 بت پەرستانە، باوھەريان بە خوايەتى و تاك و تەنيايى خوابوو، ھەر ئەويان ئەپەرسى و دور

بوون له پهرستنی هیچکام لهو بتانهی که نه په ستران، نهو دهسته و کومه له هه بوون و
 دوژمنایه تی نه نه کران و کهس هه قی نه بوو به سه ریانه وه، به لکو ریزیش نه گیران، چونکه
 مه ترسیان لیته نه کړو هیچ شوړشیکیان به دهسته وه نه بوو، به لکو کاره که یان تایبه تی بوو
 به خویان و دل و دهر وونی خویانه وه، بئ گومان ئیسلامیش بریتیه لهو بزوتنه وه یه که هات و
 دای له هه موو ناهه قییه ک و شوړشی کرد به سهر هه موو بیروباوه پو بوچوون و پژی و
 یاسایه کدا، نهو جوړه هه ول و تی کو شانه ی که (نضری کوپی حارث) کردی بو به رگری نه م
 ناین و قورئانه، دواترین هه ول و تی کو شان نه بوو، هه ر نایش وهستی و هه رده مه به جوړی
 کراوه و نه کړی، دواترین هه ول و تی کو شان نه وه بوو که قورئانکرا هه ر به شیکی به ریزو پیروز
 که بخوینری به ناوازیکی خوش و دنگ له راندنه وه له ناو کوپو کومه ل و له سهر ئیزگه کان به
 ئیواره و به یانیدا، کرا به نوشته و بو پیت و فهرو پاریزگاری کرا به سهر و مال و شاندا،
 هه رکتی قورئان هیئرا دهست به جی خه لکی هه ستن له بهری و ماچی بکه ن!! زور به داخه وه
 نه م قورئانه بهو جوړه ی لیکراو مافه که ی هه ر بهو جوړه نیشاندرا، هه رکهس بهو جوړه ریزی
 قورئان بگری و به پیروزی سهر بکات نهو که سه موسلمانان، ئیتر با بوچوون و تیگه یشتن و
 پژی و یاسا و شه ریعتی له لایه کی تره وه هیئانی که دژو دوژمنی قورئان بیت!! دوژمنانی
 ئیسلام نهو هه ول و تی کو شانه یان کرد تا گه یشتن بهو مه به ست و ئامانجه په ست و بو
 گه نه یان، به هو ی نه وه وه هاتنه ولاتی ئیسلام و دهستیانگرت به سهر خیر و بیری ولاتا، به لام
 له میهره بانی خوا به زیاد بیت موسلمانان له هه موو لایه که وه خه بهریان بوویه وه و هو شیان
 کرده وه که قورئان بوچی هاتووه، له بهر نه وه نه بینن له هه موو لایه که وه - ته نانه ت له ولاته
 بیگانه کانیشه وه - به جارئ داوای گه رانه وه نه کړی بولای قورئان و یاسا و شه ریعتی قورئان،
 نه م قورئانه به بی له شکرو پشتیوانی کی ناشکرا زال بوو و سهر کهوت له دل و دهر ووندا به سهر
 هه موو یاسا و بیرو باوه په کانی تر دا که به هه موو هیزو چه ک و له شکریکه وه چه نده ها ساله
 به هیز نه کړن و یارمه تی نه درین، به بهر بهر گه وره یی قورئان و ئیسلام دهر نه که وئ و
 بئ باوه په کانی که لکی و بئ باوه په کانی نرخ ی بیروباوه پو یاساکانی تر ناشکرا نه بی، بو
 نموننه مارکسیستی که چه ند ساله یارمه تی نه درئ وده هو لی بو لی
 نه درئ وده موو چه ک و ناگروئاسنی که به کار نه هیئری بوچه سپاندنی، که چی له پریکدائه بینن
 پوخوا به جارئ خه لکی به درئ هه لساون و داوای نه هیشتن و دوورخستنه وه ی نه کړی
 له کار به دهستی و حوکمرانی، که هیشتا نه وه له کوپیه تی و تابیت سهر تر نه بینری!!

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَتْ هَذِهِ هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ

أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٣﴾

ئینجا ئەگەر ئێنە بۆلای ئایەتەکانی قورئان شیوەیەکی زۆر سەیرمان نیشان ئەدات لە بارەى سەرکێشى بێبڕواکانى یەکەم چىن کە بەدرى ئەم قورئانە هەستان، ئەفەرموی: ﴿وَإِذْ قَالُوا﴾ باسى ئەو کاتە بەکەن کە ئەو بێبڕوايانە ئەیانگوت: ﴿اللَّهُمَّ إِن كَانَتْ هَذِهِ هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ﴾ ئەى خوايە ئەگەر ئەم قورئانە هەر ئەو هەق و راستەکە لەلایەن تۆوە هاتوو، وەک محمد ئەلەي: ﴿فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ﴾ دەى ببارینە بەسەرماندا بەردىک کەلە ئاسمان و لای سەرمانەو هاتبى، واتە ئەو سەنگ و گلەى کە دیاریی کراوە بۆ سزادان وەک هات بۆ سەرگەلەکەى (لوط)، لەسەر هەر بار مەبەست بەم نزایە گالتە و لاقرتێ کردنە و دەربرینی بێبڕواییە، یان مەبەست دەربرینی قین و سەرپیچی و بڕوا نەهێنانە بەم قورئانە تەنانەت با هەق و راستیش بێت، کەواتە بڕوا نەهێنانەکەیان هەر لە بروی سەرکێشییەو بوو نەک نەزانین و دەرئەقەوتن، ﴿أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ یان سزایەکی تری سەختی ئیش و ئازار دەرمان بۆ بێنە، بەراستی نزاکەیان زۆر جیگەى سەرسوڕمانەو نیشانەى لەسەر ئەو کە سەروشتیان بە تاوای تێک چوووە و تەرازاو لەسەر بارە راستەکەى خۆى، ئەگینا، هیچ نەبێ ئەبوايە داوای پێنموونیان بکردایە بۆ پێگەى راست، بەلام کە بەهۆى سەرکێشى و خۆبەزل زانییەو تێک چوووە ئەواتە سزاو تیاچوون و لەناو چوون هەلنەبژێرن بەسەر بڕواهینان و مل کەچی بۆ هەق و راستى!! ئەوانە بەو لاری و سەرکێشییە چوون بە پێشەوازی بانگ کردنەکەى پێغەمبەرەو (ﷺ) بەرەنگارى وەستان، بەلام هەر بانگ و بانگەوازە کە زال بوو سەرکەوت، سوپاس بۆ خوا، قورئان بەرامبەر ئەو نزا ناپراست و ناپەرەواى ئەوانەو وەلامیان ئەداتەو بەمەى هەرچەند ئەوانە شایستەى سزادانن، بەلام خوا ئەو سزایەى نەدان و هێشتنییەو، چونکە پێغەمبەریان لەناودایەو هەر بانگیان ئەکات بۆ بڕواهینان و پێنموونی، خواش ئەو جوۆرە سزایان ئەدات و لەپێشەیان ناهینى تا پێغەمبەر (ﷺ) لەناویاندا بێت، هەرچونى ئەو جوۆرە سزایان نادات لەسەر تاوان و گوناھ تا ئەوان داوای لێبوردن بکەن لە خوا،

وَمَا كَانَتْ أَلَلَةٌ لِّعَذَابِهِمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَتْ أَلَلَةٌ لِّعَذَابِهِمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

ئهفهرموئ: ﴿وَمَا كَانَتْ أَلَلَةٌ لِّعَذَابِهِمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾ باوی خوا وا نه هاتوو و شیاو و شایسته نه بووه بۆ خوا که ئهوانه سزا بدات و نیازی ئهوانه به کات له کاتیگدا تۆ - ئه ی پیغه مبهه - له ناویاندا بیت ﴿وَمَا كَانَتْ أَلَلَةٌ لِّعَذَابِهِمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ نه بووه بۆ خوا و شایسته نه بووه بۆی سزا دهی ئهوانه بیت به و سزای له ناو بردن و له ریشه هیئانه له کاتیگدا ئهوانه داوای لیبوردن بکه له گونا مه کانیان و داوای لیبوردن تازه و دووباره بکه نه وه جار له جوی جار، ئایا مه به ست داوای لیبوردنی ئه و برودارانه یه که مانه وه به ژیر ده سته یی له ناو قورده شدا وهك (ضحاک) و هیئدی تر له زانیان ئهفهرموون، یا مه به ست داوای لیبوردن و نزای بی برودارانه یه و ئه بیته به رگری که ری ئه و سزایه که باسکرا وهك (یه زیدی کوپی رومان و محمد کوپی قهیس) ئهفهرموون که ئه م دووانه ئهفهرموون: له پاش ئه و نزا شه په ری که کردیان له خویان په شیمان بوونه وه و گوئیان: ئه ی خویا به داوای لیبوردن لیئه که یین؟ ئایا مه به ست تۆبه و گه رانه وه یه له بی برودای و تاوانه کانی توئیان که ئه گه ر ئه وه یان بکردایه سزا نه ئه دران وهك (سدی و قتاده و ئیبن و زهید) ئهفهرموون. هه ر سنی باره که هاتوو له (ئیبین و عه باس) وه - خوا لیی پازی بی - وهك ئه مه ش هاتوو لیئه وه که مه به ست داوای لیبوردنی ئهوانه یان که له داها توودا برودا ئه هیئن و داوای لیبوردن ئه که ن، واته خوا سزاده ری ئهوانه نییه له کاتیگدا له ناویاندا ببی ئهوانه ی که له پاشدا موسلمان ئه بن وهك (عیکریمه ی کوپی نه بو جهل و سه فوانی کوپی ئوممه ییه و سوه یلی کوپی عه م) و وینه یان، له (مجاهد) وه هاتوو که مه به ست داوای لیبوردنی ئهوانه یه که له پشتی باو که کانیان ده رنه چن له داها توودا، خوا سزا ده ری ئهوانه ذییه به سزای له ناو بردن و له ریشه هیئان له کاتیگدا که له پشتی ئهوانه ده رچی، که سانیگ که داوای لیبوردن ئه که ن، به لام ئه م رایه ناچیته دلّه وه و دووره ئه و مه به ست بیت، به هر جوړو له سه ر هر بار ئه و مؤله تدان و به رگری سزایه به میهره بانیه که له لایه نه خوا وه که به کاری هیئا بوئیان،

وَمَا لَهُمْ إِلَّا يَعْذِبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَائُهُ إِلَّا الْمُنَفِقُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً

ئەگەر بە پێی کردەوهی خۆیان پەفتاری بکردایە لەگەڵیان ئەبو بەبێ مۆلەتدان لە پریشەیی بەینایە وەک دەست نیشان ئەکات بۆ ئەو کە ئەفەرموی: ﴿وَمَا لَهُمْ إِلَّا يَعْذِبُهُمُ اللَّهُ﴾ ئایا چی هەیە بۆ ئەوانە کە خوا سزایان ئەدا ﴿وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لە کاتی کدا کە ئەوانە بەرگری موسلمانان ئەکەن و پێیان لێنەگرن لە چوون بۆ مزگەوتی بە پێزو پیروژ، واتە ئەو مالی خوا لە مەککە خوا دایناوە بۆ بەندەکانی، ئینجا کە ئەو بەرگری و پێگرتنەش ئەکەن، ﴿وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ﴾ لە کاتی کدا کە ئەوانە کار بە دەست و ماف دارو خواوەنی ئەو مزگەوتە نین، چونکە ﴿إِنَّ أَوْلِيَائَهُ إِلَّا الْمُنَفِقُونَ﴾ کار بە دەست و ماف داری ئەو مزگەوتە هەر لە خوا ترسو خو پارێزەرەکانە لە بێ پرۆایی و بت پەرستی ئەوانەش بێ پرۆا و بت پەرستن، پالفتەیی باسە کە ئەمەیه: خوا بە میهرەبانی خۆی مۆلەتی ئەوانەیی داو دوو شتی گیرا بە بەر بەست و بەرگری کەری سزای لە ناوچوون و لە ناو بردنیان:

١- بوونی پیغمبەر (ﷺ) لە ناویاندا.

٢- داوای لێبووردن لە خوا.

ئەوانە لە لایەن خۆیانەوه و بە پێی کردەوهی خۆیان شایستەیی سزابوون، بە تایبەتی بەهۆی پێگرتنیان لەو مالی خوا بەبێ ئەوهی هیچ مافیکی ئەوەشیان بێی، ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بە لām زۆربەیی ئەوانە نازانن کە ماف و خواوەنداریان نییە بۆ ئەو ماله پیروژە، ئەفەرموی زۆربە چونکە هینی وایان بوو زانیویانە بە لām بە سەرکێشی دانیان پێدا ئەنا، یان ئەلێن: مەبەست بە زۆربە هەموویانە وەک زۆر جار زۆربە بەکار ئەهێنن لە جێگەیی هەموودا، هێندێ ئەفەرموون: راناو لە ﴿وَلِيَائِهِ﴾ دا ئەگەر پێتەوه بۆ خوا، واتە ئەوانەیی پێ ئەگرن لەو مزگەوتە لە کاتی کدا ئەوانە دۆست و خوشەویستی خوا نین... هتد، بەم جوهرش ئەگونجی بە لām باری یەکەم لە دڵدا جێگیر، ئینجا ئایا مەبەست بە ﴿الْمُنَفِقُونَ﴾ خو پارێزەرەکانە لە

بئىر پىروايى و پىرستنى ھىچ شىئە بىجگە لە خوا وەك لە تەفسىرى ئايەتەكەدا گوتقان كە ئەو
 لاي خوارو يەكەم پىلەي خۇپارىزىيە، ئەو كاتە پاناوەكە ھەر مزگەوتەكە ئەگەرتتەو؟ يان
 مەبەست خۇپارىزەرانە لە ھەر بىر شەرىعەكە كە پىلەي دووھى خۇپارىزىيە، ئەو كاتە پاناوەكە
 بۇ خوا پىكتەر؟ ھەركام لەم دووبارە ئەگونجى و ھەلئەگرى، بەلام لەسەر پاي يەكەم ئەبى
 بلىن: ئەوانە شىاو و شايستەي ئەوھى نىن خاوەن و مافدارى ئەو مزگەوتە پىرۆزە بن، چونكە
 بە پروالەت ئەو بىر پىروايانە كار بە دەست و خاوەن و دۆستى ئەو مزگەوتە بوون و بەو جۆرە
 ناسراو و بەناوبانگ بوون، ئەو بىر پىروايانە لافى خاوەنى مافداريان لىئەدا بەبۆنەي ئەو كە
 خۇيان بە ئەوھى ئىبراھىم و ئىسماعىل دانەنا، بەلام بىر پىروايەكەيان ئەو پەيوەندىيە بچرىن،
 ئەوانە بە دەم و بە پوو كەش نويزو خواپەرستيان ئەكرد لەو مزگەوتە پىرۆزەدا، بەلام نويزو
 خواپەرستى ئەبى بە جۆرىك بىت كە خوا داینا بى و فەرمانى پىدا بى، نەك بە ھەوەس و
 ئارەزووكارى خۇيان، ھەر نويزو خواپەرستىيەك بەم شىوە بىت لاي خوا نويزو خوا پەرستى
 نىيە و ھىچ نرخیكى نىيە، بەرگرى سزا ناكات لە ھىچكەس وەك دەست نیشان ئەكات كە
 ئەفەرموى: ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً﴾ نويزەكەي ئەوانە لاي مالى
 خوادا ھەر برىتى بوو لە فىقە و فىكە و چەپلە لىدان، واتە بە پىنى يىروباوېرى پىروپووجى
 خۇيان ئەو نويزو بوو، لە (ئىبن و عومەر) ھو - خوا لىيان پازى بى - ئەگىرنەو كە ئەفەرموى:
 كولم و پوومەتيان ئەخستە سەر زەوى و چەپلەيان لىئەداو بە دەم ئەيان فىقان بەم پەنگە
 پەنجەيان ئەخستە ناو دەميان قوويان پىدا ئەكرد تا ئەو دەنگەي لىپەيدانە بوو، لە (ئىبن و
 عەباس) ھو - خوا لىنى پازى بى - ھاتوو كە قوپەيش بە پووتى تەوافيان ئەكرد بە دەورى
 مالى خوادا بە فىقە كردن و چەپلە لىدانە ھو، (مجاھد) ئەفەرموى: پىنچەوانە و بەرگرى
 پىغەمبەريان (ﷺ) ئەكرد لە تەواف كردنداو لاقرتيان پىئەكرد و فىكە و فىقەيان ئەكرد و
 نويزو تەوافەكەيان ئەشىواند و سەريان لى تىك ئەدا، ھەر ھەا وىنەي ئەمە لە (مقاتل) ھو
 ھاتوو، جا لەسەر پاي (ئىبن و عومەر و ئىبن و عەباس) - خوا لىيان پازى بى - ئەو فىقە و
 چەپلەيە جۆرىك بوو لە خواپەرستيان! لەسەر پاي (مجاھد و مقاتل) مەبەست ئازاردانى
 پىغەمبەر (ﷺ) بوو، ھەلئەگرن ئەويان دانابى بە نويزو خواپەرستى و لە ھەمان كاتدا تا
 بەو ئازارى ئەويان دابى و سەريان تىكدابى لە نويزو تەوافەكەي،

فَذَوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى
جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ

﴿فَذَوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ كهواته بچه‌شن سزای کوشتن و به‌دیل گرتنی پوژی

به‌در، یان نه‌و سزای که داواتانکرد له نزا شه‌په‌که‌ی که کردتان له خوتان، بچه‌شن به‌هوی
به‌روانه‌هینانتان، واته ماتول خوتان داوای سزاتانکرد له نزا که تاندا، کهواته بچه‌شن... هتد،
هیندی نه‌فرموون: مه‌به‌ست سزای پوژی دواپیوه له پوژی دواپییدا نه‌و دیان پینه‌گوتری، جا
له‌سهر ئه‌م باره ئه‌لین: به‌هوی کرده‌وه‌ی به‌دو به‌رگریان بو موسلمانان له مزگه‌وت و مالی
خوا بچه‌شن سزای ئه‌م پوژه به‌هوی بی‌پرواییه که بووتان له جیهاندا به‌پراستی باری یه‌که‌م
به‌هینتره له دلدا. (محمدی کوپی ئیسحاق) نه‌گپرتیه‌وه له چهند که‌سیکه‌وه که نه‌لین: کاتی
قوپه‌یش له به‌دردا نه‌و دیان به‌سهرهات و له‌شکره‌که‌یان گه‌پرایه‌وه بو مه‌که‌ه، (ئه‌بو سوفیان) به
کاروانه‌که‌وه گه‌یشته به‌ره‌وه، (عبدالله ی کوپی په‌بیعه و عیگره‌مه‌ی کوپی ئه‌بو جه‌هل و
سه‌فوانی کوپی ئومه‌پییه) له‌گه‌ل چهند پیایونکدا که باوک و کوپو که‌س و کاریان کوژا بوون،
چوون بولای ئه‌بو سوفیان و هه‌ر که‌س به‌شداربوو له‌و کاروانه‌دا، گوتیان: نه‌ی کومه‌لی
قوپه‌یش، بی‌گومان محمد بی‌که‌سی کردن و پیاره هه‌لبژێراوه‌کانی کوشتن! کهواته کومه‌کیان
بکه‌ن به‌م ماله له‌سه‌ر جه‌نگ له‌گه‌ل محمد، به‌لکو هه‌قی خومان بسینین، نه‌وانیش گوتیان
چاکه و به‌لینیاندا، جا نه‌فرموو: ده‌رباره‌ی نه‌وانه ئه‌م نایه‌ته هاته‌خواره‌وه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به‌پراستی نه‌وانه‌ی که پروایان نه‌هیناوه مال و سامانیان
به‌خت نه‌که‌ن بو نه‌وه‌ی به‌رگری بکه‌ن له‌ ریگه‌ی خوا و به‌ره‌به‌ستی خه‌لکی بکه‌ن له‌ نایینی
خوا، وه‌ك (که‌له‌بی و ضحاک و مقاتل) نه‌فرموون هاتووته‌ خواره‌وه له‌و دواژه‌ که‌سه‌ی که
نان و خوراکیان نه‌دا به‌ خه‌لکی و نه‌و له‌شکره له‌ پوژی به‌دردا. له (سعیدی کوپی جوبه‌یرو
مجاهد) وه‌ه هاتووه که‌له ئه‌بو سوفیاندا هاتووته‌ خواره‌وه که دوو هزار که‌سی گرت به‌ کری

له نه حابيشه كانى مهككه بونهوهى جهنگى پيښكات له پوژى نوحوددا بيځگه لهو عهره بانهى
 تر كه هه لينا بوون بونهوه، چل هوځه ئالتونى تيدا به ختكردن كه هر هوځه يهكى چل مسقال
 بوو، له سر هر بار به ختكردى مال بونهوه مه بهسته بوگنه تايبه تى نيه هر به وانهوه،
 به لكو نهوه باوى دوژمنانى ئيسلامه له كوون و تازهوه كه له هه موو بارو پوويه كه وه مال و
 سامان بهخت نهكهن و بهختيانكردووه، به تايبه تى له م سهرده مى نه قامى تازه دا كه هه موو
 كه ره سه يه كيان خسته كار به تايبه تى كه ره سه ي راگه يانندن بو بهرگرى كردن و لادانى
 خه لكى و دوورخستنه ويان له ئايينى خوا له هه موو خاك و ولا تيكدا، نهوه جهنگ و
 بهر بهر هكانى هه رگيز ناوه ستى، دوژمنانى ئيسلام هه رگيز واز ناهينن له م ئايينه كه
 به نارامى و ناشتى بپروا و بچه سپى، هه رگيز واز ناهينن له بپروا داران كه به نارامى و ناشتى
 بژين، پيگه ي هم ئايينه هر نهويه كه نهوه ستى و هه ميشه له بزوتنه وه دا بيت بو لابردين و
 نه هيشتنى نه قامى، پيگه ي بپروا دارانى راسته قينه ش هر نهويه كه نهوه ستى و هه ولبدن
 بويهك خستن و نه هيشتنى ده سه لاتى نه قامى به سر دوژمنايه تى و ده ست دريژييدا، ئينجا بو
 بهر زكر دنه وهى نه هيشتنى ده سه لاتى نه قامى به سر دوژمنايه تى و ده ست دريژييدا، ئينجا بو
 بهر زكر دنه وهى ئالاي خوا تا قوت نه توانى له پيگه يدا بوه ستى، دوژمنى ئيسلام بهو جوړه
 نه وه ستاوه و هه رگيز ناوه ستى، خوايش هم هه پرده شى ئاراسته ي نه وانه كرد كه مال و سامان
 بهخت نهكهن به مه ي فهرمووى: ﴿فَسَيُفْقَرُهَا﴾ نه وانه ي كه بپروا يان نه هينا وه و مال و سامان
 بهخت نهكهن بو بهرگرى كردنى ئايين و پيگه ي خوا، ﴿ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً﴾ ئينجا
 له پاشدا نهو مال و سامانه نه بى به داخ و هه سره ت به سه ريانه وه و دا پوژه كه ي هر نهويه،
 چونكه مه بهسته كه يان پيك نايه ت و ناگهن بهو ئامانجه به ده يان، ﴿ثُمَّ يُنْجَبُونَ﴾ ئينجا ژير
 نه خرين و ژير ده ست نه كرين، ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾ نه وانه ي كه بپروا يان
 نه هينا وه و ناگه پرينه وه و موسلمان نابن - نهك نه وانه يان كه له پاشدا موسلمان نه بن - هر بو
 لاي دوزه خ كوئه كرينه وه له پوژى دواييدا، ﴿لَا يَمِيزُ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ بو نهويه خوا
 دهسته ي پيس جيا بكا ته وه له دهسته ي پاك، واته بى پروا له بپروا دار، يان خراپه له چاكه
 ﴿وَيَجْعَلُ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ پيسه كه هينديكى بخات به سر هينديكى ترى دا،

فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ

﴿فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا﴾ نینجا هه مووی کۆبکاته وه پیکه وه ﴿فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ﴾ نینجا هه مووی
بخاته ناو دۆزهخ ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ئەوانە ی که بڕوایان نەههیناوه هەر ئەوانەن
زیانباری پاسته قینه و خهسارهت مهندی تهواو. ئەگەر مه بهست به پيس دهسته ی بئ بڕواکان
بیته ئەوا ئاشکریه که جی و شوینیان له پۆژی دوا پیدا هەر ئاگره، ئەگەر مه بهست مال و
سامانه پیسه که بیته ئەوا مه بهست ئەوهیه ئەو مال و سامانه هه موو کۆنه کریته وه و سزای
ئەو بئ بڕوایانه ی پئ ئەدری و داخ ئەکرین پیی: وه که له ئایه تی به رانه تدا ئەفه رموی:
﴿فَتَكُونُ بِهَا جَاهُهُمْ وَجُودُهُمْ رَظْهُورُهُمْ﴾ له پۆژی دوا پیدا ئەو ئالتون و زیوه به ئاگری
دۆزهخ سوور ئەکرینه وه نینجا ته ویل و دهم و چاو و ته نیشتیانیان چی داخ ئەکری.

نینجا له کۆتایی باسه که دا فرمان ئەدا به پیغه مبه ر (ﷺ) که دواترین ترساندن
ئاراسته ی بئ بڕواکان بکات، پووی فه رمووده ئەکاته دهسته ی موسلمانان، فه رمانیان
پینه دات به جه نگکردن هه تا ئازار دانی موسلمانان نه مینی و کهس نه توانی سزاو ئازاریان
بدات له سه ر ئایینه که یان، هه تا مل که چی هەر بۆ خوا ببی، ئەفه رموی: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾
بلی دهرباره ی ئەوانه ی که بڕوایان نەههیناوه: یان پییان بلی و پییان پاگه یه نه: ﴿إِنْ يَنْتَهُوا﴾
ئەگەر ئەوانه کۆتایی ئەهینن به بئ بڕوایی و موسلمان ئەبن، ﴿يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ﴾ ئەبووی
لییان هه رچی له مه و پیش کردوویانه و تیپه ری کردوه که هیندی له و تاوانانه ئەو
دورمه نایه تی و مال به خت کردنه بوو له بری بئ بڕوایی و گومراییه دا، ئەمه ش یه کیکه له به هره و
میه ره بانیه کانی ئیسلام که به کاری ئەهینن دهرباره ی به نده کانی خوا، له لوتف و
میه ره بانیه که ی به زیاده بیت،

﴿وَإِنْ يَعُودُوا﴾ واته ئەگەر کۆتایی ناهێنن و بەردەوام ئەبن لەسەر ئەو بارەى کەوان لەسەرى
 ﴿فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ﴾ ئەوا بئى گومان تێپەریکردوو بەو عەدەتى پێشوووەکان، واتە
 باوو عەدەتى خواو دەربارەى کۆمەڵى بئى بڕواکانى گەلەکانى پابردوو کە دژى
 پێغەمبەرەکانیان هەستان و لەپاشان خوا لەناوى بردن و لە پێشەى هێنان و ئایینی خواو
 بڕوادارانى سەرخست و زāl کرد بەرى ئەو پابردوووانە ئەکەون و کۆمەکی قورەیش کە لەم
 پووداوى بەدرەدا دووچار بوون. واتە ئەگەر ئەمانیش وەک ئەوان نەگەرێنەو بە بئى گومان
 وینەى پووداوى بەسەرھاتى ئەوان ئەچەژن و بەسەریان دیت، خواى پەرورەدگار ئەو هەل و
 هەلکەوتەى بۆ دانان و پێگەى گەڕانەو و تۆبەى بۆ ئاسانکردن و هیچ بڕوبیانووێەى بۆ
 نەهێشتنەو و کارەکەى خۆيانى خستە مەیل و خواھىشى خۆيان، کە واتە هەربارى
 هەلنەبژێرن هەلى بژێرن بە مەیل و ئارەزووى خۆيان، بە پێى ئەم ئایەتە کافرو بئى بڕواى
 ئەسلى کاتى موسلمان بوو هیچى بەسەرەو نامێنێ و وەک ئەو پۆژە لە دایک بووبێ، هیچ
 قسە و باسو دووبەرەکی یەک نییە لەمەدا، ئینجا ماوەتەو ئەوانەى کە لە پاش ئیسلام بوون
 پاشگەز بێنەو و لەپاشان موسلمان بێنەو، بەلای ئیمامى شافعی و زۆریەى زانایان ئەوانە
 بەو موسلمان بوونى دوو مە پزگار نابن لە گوناھو تاوانەکانى پابردوویمان و هەموو مافیکیان
 بەسەرەو ئەمێنێ چ مافى خواو چ مافى ئادەمى کە پووى تێکردن لە ماوەى هەلگەڕانەو و
 پاشگەز بوونەو کە یاندا، بەکورتى ئەم ئایەتە گشتى نییە و تاییبەتیە بە بئى بڕواى ئەسلیەو،
 هیندێ لە پێشەو و زانایان لەسەر ئەو نە کە ئەم ئایەتە گشتى یە وەک بە درێژى باسکراو
 لە کتیبى مەزھەبەکانداو هەرکەس ئەیهوێ با تەماشایان بکات، هەرکەس لەم بارانەو هەر
 شتێک ئەلى بەناوى شەرع و ئیسلامەو ئەیلێ، بەلکو بەناوى پاو مەزھەبى فیقھین دووبەرەکی
 زانایان هەیه تێیاندا لەگەڵ ئەو دەدا بە ئەسلى و بە شەرع دائەنرێن و نیشان ئەدرێن، ئەو دیش

زۆر كاريكى خراپە، چونكە ھەر بېريارو مەسەلەيەك كە ئەسلى و شەرىى بىت و دەقى قورئان و ھەيسى لەسەربى پىويستە بېوا پېھىنانى و مل كەچكردن بۆى و دژو پىچەوانەى دروست نىيە و خەلكى پى كافرو بى بېروائەبى، بەلام ھەر بېريارو مەسەلەيەك كە فەرىى و فېقى بىت پىويست نىيە بېوا پېھىنانى و بەبېوا پىكردنى كابرا بى بېروا گوناھبار نابى، بۆ نمونە و بۆ وىنە: ئافرەت دروستە خۆى خۆى بدات بەشوو ئەگەر بانغ و ژىربىت بەلای ھەنەفەكانەو، بەلای شافىعيەكانەو دروست نىيە و بەتالە، ھىچ دەقىكى قەتەى شەرىى نىە لەسەر ھىچ بارىكيان بەلكو بۆ ھەركاميان زاناكان نىشانە و بەلگەيان ھىناو ھەركام دەست ئەدات و ھەل ئەگرى، كەواتە ھەركەس زانايە زانىنى خۆى بخاتە كارو ھەول و تىكۆشان بكات كام بارى بەلاو بەھىز بوو بەو ھەفتار بكات و لانەدا لەو ھەك لە ھەيسى صەحىحدا ھاتوو: (دع ما يريبك الى مالا يريبك) واز بىنە لەو ھى كە ئەتخاتە گومان و دوو دلى و بېرۆ بۆلای ئەو ھى كە دلت بەھىزە پى و ناتخاتە گومان و دوو دلى، ھەركەس زانا نىيە دروستە بەپى پراو فتواى ھەركام لەو زانايانە بكات كە پىوي مەسەلەكەيان لە ئىسلام و شەرىەو ھەر گرتوو، نمونە و وىنە زۆر زۆرە و بە ئاسانى نايەتە ژمارە و ھەز ئەكەم كە نمونەيەك بەنمەو: دەست نويز شكان بەلئ كەوتنى پىستى پىاو لە پىستى ئافرەت كە نامحرم و بىگانەبى، ئەمەش مەسەلەيەكى فېقى و فەرىيە و ھەركام لە زانايان كە دووبەرەكىن تىيدا، بەلگە و رابەرى خويان ھەيە لەسەر پاى خويان، كەواتە نابى ئەو جۆرە مەسەلانە بكريئ بەمايەى ئاژاو و دووبەرەكى، ھەرچەند ئەم باسە ھەك بىگانە وايە لەگەل شوينەكەدا، بەلام ھەزەم كەرد دەست نىشانى بۆ بكەم بەلكو نەشارەزا فېربىى بەو جۆرە شىوہە سەرنجى ئەو مەسەلە فەرىى و فېقىيانە بدات و نەيانكات بە ھەراو ھۆسەو مايەى ئاژاو، لەخوا داواكارم كەبمانا خاتە سەر پىگە راستەكەى، امين. ئىنجا بابگە پىينەو بۆ سەر ئايەتەكە، لەم ئايەتەدا تەفسىرمانكرد بىيارەكەى دەربارەى بى بروكان بوو،

وَقَالُوا لَهُمْ حَقٌّ لَا تُكَونُ فَتْنَةً وَيَكُونُ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَإِن تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَكُمْ نِعَمَ الْمَوْلَى وَنِعَمَ

التَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

ئینجا پوی فەرموده ئەکاتە بپرواداران و ئەفەرموی: ﴿وَقَالُوا لَهُمْ﴾ جەنگ بکەن لەگەڵ ئەو بێ پروایانەدا ﴿حَتَّى لَا تُكَونَ فَتْنَةً﴾ هەتا سزاو ئازار دان لەسەر ئایین و بپروا هێنان نەمێنێ، واتە هەتا هێزی بێ پرواکان بشکێری و نەتوانن ئازارو سزای بپرواداران بدەن و بەرگریان بکەن لە ئایینەکەی خۆیان، (عوروی کۆری زوبەیر) -خوا لییان پازی بێ- ئەفەرموی: بپرواداران لەیەکەمجارى هاتنى ئیسلامەوه سزاو ئازار ئەدران لەسەر ئایینەکەیان، بەهۆی ئەوەوە هێندى لە موسلمانان بە ناچارى هەلگەپانەوه لە ئایینەکەیان، پیغەمبەر (ﷺ) فرمانیدا بەکوچکردن بۆ ولاتی حەبەشە، جارى دووهم سزا درانەوه کاتى مەدینەیهکان پەیمانى عەقەبەیان بەست لەگەڵ پیغەمبەر (ﷺ) قورەیش دەستیانکرد بە سزادان، بەهۆی ئەوەوە موسلمانەکان کەوتنە ناپەڕەحەتیەکی بەتین، مەبەست بەم ئایەتە ئەمەیه، خوا فرمانیدا بەجەنگ و کۆشتار لەگەڵیان تا ئەو ئازارو سزا دانه نەمێنێ ﴿وَيَكُونُ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ هەتا ئایین هەمووی بۆ خوا بێت و ئایینیکی ناهەق و بەلام بەتال نەمێنێ، ئەوەش بەنەمانی هەموو بێ پرواکان یان بەگەپانەوه یان لییان لەترسی کۆشتن، لە (ئەبن و عەباس و حەسەن) دەو هاتوووە کە مەبەست بە وتەى (فتنة) هاوبەش پەوادانە، ئەو کاتە هەلنەگرى مەبەست ئەوەبێ: جەنگیان لەگەڵ بکەن لەبەر پێک هاتنى نەمانى بت پەرستى و هاوبەش پەوادان و نەمانى هیچ ئایینیك بێجگە لە ئایینی خوا، واتە ئەو جەنگە بکەن با ئەو پێک بێت لە ولاتی مەککە و دەورووبەرى، چونکە ئەو مەبەستە هەر هەمووی پێکھات وەک لە حەدیسیشدا هات: (لا یجتمع دینان فی جزیرة العرب)، دوو ئایین کۆ نابێتەوه لە نیووە ورگەى عەرەبدا، واتە نابێ ببێ، یەکن لەوانەى کە پیغەمبەر (ﷺ) دەستی پێکرد پاک کردنەوی نیووە دوورگەبوو لە بت پەرستى و هاوبەش پەوادان، هێندى ئەفەرموون: مەبەست پێک هاتنە لە هەموو جیھاندا، ئەوەش پێک دێت لە کاتى هاتنى مەهدى دا، کە لەو کاتەدا لەسەر زەویدا بت پەرستى نامێنێ وەک (ئەبو عبدالله) پریوایەتى کردوووە، ئەگەر مەبەستەکە

ئەو ھېيت: جەنگيان لەگەل بکەن لەبەر پىڭھاتنى ئەو مەبەستە پىڭ دىت و بەدى دىت، ئەو ئەو پىڭھاتنە ئەبىر بەسەر يەكى لەو دووبارەدا كە باسماڭرد، ئەگەر مەبەست ئەو ھېيت: جەنگيان لەگەل بکە بە نيازى پىڭھاتنى ئەو، ئەو نايىرپىن بەسەر ھىچكامدا، بەلكو ئەلەين: جەنگ بکەن بەو نيازەو ئىتر با پىڭ نەيەت و بەدى نەيەت، بى گومان وتەى (دىن) بۇ دوو مەبەست بەكار ئەھىترى:

۱- عەقىدە و بىروباوەر.

۲- بەرنامە و پىڭمىك كە مل كەچى و گوپرايەلى بۇ بکرى، ئىتر با عەقىدە و باوەر نەمىنى، جا لە ئىسلامدا پىوئىست نەكراو جەنگ و كوشتار بۇ پىڭ ھىنانى مەبەستى يەكەم بە زۆرو ناچارکردن، بەلكو خەلكى ئازاد و سەرەستكراو لەھەلگرتن و گرتنە گەردنى عەقىدە و بىروباوەر لەپاش پىنموونى و ئاشنا كردن و پاگەياندى پوون و پەوان، وەك ئەفەرموى: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ ھىچ جۆرە زۆر پى ھىنانىك نىيە لە ئايىندا، واتە لە ھەلگرتنى عەقىدە و بىروباوەردا، بەلكو جەنگ و كوشتار پىوئىستكراو بۇ پىڭھىنان و بەدى ھىنانى مەبەستى دووم، واتە پىوئىستە بەرنامە و پىڭمىك كە ھوكمران و كار بەدەست بىت لە ژيان، ھەر بەرنامە و پىڭمى خوا بىت، ئەبى كۆتايى نەھىترى ھەتا بەرنامە و پىڭمى خوا ئەكرى بەحاکم و كار بەدەست، ئىنجا لە پاش ئەو خەلكى ئازاد و سەرەستە و زۆرى پى ناھىترى و بىروباوەرى بەسەردا ناسەپىترى، بەلام بەرگرى ئەكرىن لەمەى دووبەرەكى فەراھەم بىنن بەدرى بەرنامە و پىڭمى ئىسلام، بەلى زۆر پى ھىنان بەكار ئەھىترى بۇ دوو جۆر بى پروا:

۱- ئەو ھى پاشگەز بووئىتەو لە ئايىنەكەى، ئەو ھەش لەبەر پارىزگارى ئايىن لەو ھى بى پروا پەكەنى نىخ بکرى و ھەردوژمنى ھەلسى بىكات، بە گالتە و دەمى ھەلىگرى و دەمى توپى بدات.

ب- لەخاكى پاكى ھەرەمدا كە پايتەختى ئىسلامە نابى بى پرواى تىبايىت و ئەبى ھەر موئىلمانى تىدا بىت.

جا لەم ئايەتە بەم جۆرە و لەسەر ئەم بارە تەفسىركراو تەوہ ﴿وَقَالُوا هُمْ حَتَّى لَا تُكُونَ فَتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ جەنگيان لەگەل بکەن ھەتا ھىچ سزا و ئازاردان ئەبى لەلايەن دوژمن و بى پروا ئەو ھەربەرەى پرواداران، ئايىن و بەرنامەى ھەمووى ھىنى خوا بىت و مل كەچى و گوپرايەلى ھەر بۇ ئەو بىت، بەم جۆرە ھىچ ناكۆكى و ناپىڭكىيەك پووناكاتە نىوان ئەم

نایه ته له گهل نایه تی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ داو پیویست نابئ به هولدان بویه خستنیان -
 وهك دراوه به مهر حال و له سر هریار هم نایه ته سنووری دیاریکرد بۆ تیکووشان و جهنگ و
 کوشتار له پئی خوادا که فرمووی: ﴿حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كَلَهُ لِلَّهِ﴾،
 هرکس هم سنووره نه شکینن گیان و مالی پاریزراوه و هموو مافیکی شهرعی خوئی
 پینه درئ با هیچ بروائ نه بئ به نیسلام و هموو پق و خه شمیککی ببئ له دروونی خویه وه
 دربارهی نیسلام و موسلمانان، وهك له فرموده یشه وه ورئه گیرئ: ﴿فَإِنْ أَنْهَرُوا﴾ نه گهر
 نه وانه وازیان هیئا و کوتاییان هیئا له بئ پروایی و جهنگ و دوژمنایه تی له گهل تان ﴿فَإِنَّ اللَّهَ
 بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ نه و بئ گومان خوا بینایه به مهر کرده ویهك که نه وانه نه یکه ن، که واته
 به پئی نه وه پاداشت و توله یان لینه سینئ و رهفتاریان له گهل نه کات ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ نه گهر
 پرویان و هرگپراو سرپنچیان کردو کوتاییان نه هیئا ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَكُمْ﴾ نه و بزائن که
 خوا کومهك و یارمه تی درتانه، واته تی جهنگن له گهل یان و باکتان نه بئ لییان ﴿يَعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنَعَمَ
 النَّصِيرُ﴾ خوا خاوه ن و کاربههستی چاکه، هرکس نه و خاوه ن و کاربههستی بیت زایه
 نابیت، خوا یارمه تی درو پشتگیری چاکه، هرکس نه و پشتیوانی بیت هرگیز ژئر
 ناکه وئ و داماو نابئ، داواکارین نه ی پهروه دگار که ته نها خوت کاربههستی و پشتیوانیمان
 بکهیت و نه مانده یته دهستی هیچکس به میهره بانی خوت یا الله.

وصلى وسلم على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم.

جزمی نۆ له ٢٠ رجب ١٤١٠ کۆچی هه تایوی ته و او بوو، خوايه یارمه تیمان بدهیت بۆ
 ته و او کردنی نه وه ی که ماوه له و تهفسیره، وهریشی بگره لیمان یا الله.